

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

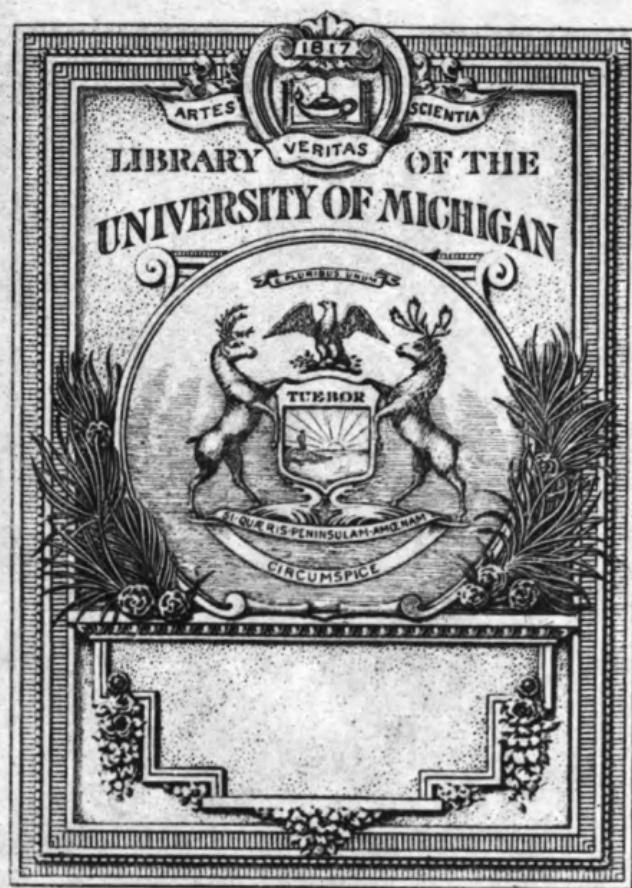
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Novum testamentum Graece

Eberhard Nestle

BS
1965
.1899

Novum TESTAMENTUM GRAECE

cum

apparatu critico

ex

**editionibus et libris manu scriptis
collecto.**

Editio secunda.

led Dr. Eber. N.
*

STUTTGART

Privilegierte Württembergische Bibelanstalt
1899.

Druck der Stuttgarter Vereins-Buchdruckerei.

Manualis praesens editio Novi Testamenti Graeci pro fundamento habet praecipuas illas recensiones quae nostro saeculo elaboratae sunt, Tischendorfianam et Westcott-Hortianam; quibuscum coniungebatur Nⁱ Tⁱ Grⁱ editio, quam R. Fr. Weymouth evulgavit. E lectionibus variantibus quae duobus placebat, in textum recepta est, altera in margine reposita. Ibidem, inde ab Actis Apostolorum, omnes lectiones sunt collectae, quae recensioni a Bernardo Weiss inceptae propriae sunt.

Conferebatur textus Tischendorfianus, siglo T notatus, — inspecta multis in locis ipsa Tischendorfii editione octava critica maiore (Lipsiae 1869.72, siglum Ti) — secundum exemplar editionis minoris ab Oscar de Gebhardt curatae (tertium emissae), quod postea typothetarum manibus inserviebat¹⁾; textus Anglorum (H) ad editionem minorem, mensi Octobri 1895 reimpressam, adhibitis ceteris eiusdem recensionis impressionibus (Dec. 1881, Aug. 1890; May 1885)²⁾. De Wey-

¹⁾ Novum Testamentum Graece ex ultima Tischendorfii recensione edidit Oscar de Gebhardt. Editio stereotypa minor tertium emissa, Lipsiae, Tauchnitz 1895.

²⁾ The New Testament in the original Greek. The Text revised by Brooke Foss Westcott D.D. and Fenton John Anthony Hort D.D., London and Cambridge, Macmillan 1895, 618 pp. Prima impressio: Cambridge and London May 1885. Prima impressio maioris editionis Cambr. and London (May 1881) Dec. 1881, secunda Aug. 1890, tertia Jan. 1898. Alia forma bibliopola textum impressit London 1895 (542 pp.).

mouth (R) ³⁾ et Weiss (W) ⁴⁾ praeter titulum nil subiungendum est.

Omnis harum editionum differentiae, quae alicuius momenti videbantur, receptae sunt; negligebantur minutiora, ut *ν ἐφελκυστικόν*, *οῦτως* et *οὗτω* (plerumque), differentiae orthographicae quoad *i* subscriptum ⁵⁾, litteras initiales ⁶⁾, aspirationem ⁷⁾ et accentuationem ⁸⁾ in nominibus propriis et

3) The Resultant Greek Testament exhibiting the text in which the Majority of Modern Editors are agreed and containing the readings of Stephen (1550), Lachmann, Tregelles, Tischendorf, Lightfoot, Ellicott, Alford, Weiss, the Bâle edition (1880), Westcott-Hort and the Revision Committee by Richard Francis Weymouth ... Cheap edition. London, Elliot Stock 1892. XIX. 642.

4) Das Neue Testament. Textkritische Untersuchungen und Textherstellung von D. Bernhard Weiss. Erster Theil: Apostelgeschichte. Katholische Briefe. Apokalypse. Leipzig, Hinrichs 1894. Zweiter Theil: Die paulinischen Briefe einschliesslich des Hebräerbrief 1896. (Prodiit impressio sine disquisitionibus criticis)

5) Scripsimus cum Η ξφον, Ἡρόδης etc., εἰκῆ, κονφῆ, λάθρη, πάντη, contra Η δγαπᾶν, ξῆν etc.

6) a) H scribit χριστὸς et κύριος (non X et K) in vocativo et post articulum, exceptis locis L 23,2 χριστὸν βασιλέα, 2 K 3,18 ἀπὸ κυρίου πνεύματος. R ubique Χρ. et Κύριος.

b) HR : Ἀγρός (et Χωρῶν) Αἶματος (sed Act 1,19 R αἷματος), Ἀγρός τοῦ Κεραμέως, Ἀππίου Φόρου, Ἀρείου Ήλαγον, Κρανίου Τόπος (etiam Τ Κρανίου J 19,17, econtra χρανίου Mt 27,33 Mc 15,22) Νέαν Πόλιν, Τριών Ταβερνῶν, Ζραιαν Πύλην (sed R eum TW πόλην).

7) H : Ἀβελ, Ἀγαρ, Ἀδραμυντηνός, Ἀδρίας, Ἀκελδαμάχ, Ἀλφαῖος, Ἀνανίας, Ἀννα, Ἀννας, Ἀρέτας, Ἀριμαθαῖα, Ἐγενίας, Ἐμμώρ, Ἐνώχ, Ἐσρώμ, Ἐννα; econtra Ἐβραῖος, Ἃλειας, Ἡσαΐας, Ἰερειζώ, Ἰερεμίας, Ἰεροσόλυμα, Ἰερουσαλήμ (Ιερ. et W contra consuetudinem Ap 21,16). Nonnulla notata sunt.

8) H scribit Ἀββά, Γαββαθά, Γολγοθά, Καρά, Κορδάν, Ραμά, Σινά — ā.

communibus⁹⁾, vocalismum¹⁰⁾, divisionem vocum¹¹⁾, diaeresim¹²⁾.

Sigla in exscribendis variantibus adhibita sunt haec:

+ : addit, addunt

- : omittit, omittunt

pr : praemittit, praemittunt

H : Textus Westcott-Hortianus

ꝝ : lectio textualis, ubicumque lectio marginalis cum textu nostro exacte congruit

h lectio marginalis

h^r lectio reiecta notabilis (ex appendice)

— h^r — v^l h^r — lectio quam Westcott-Hort occidentalem („western“) appellant et his signis — — includunt

h^s lectio in suspicionem vocata; additur +, ubiunque Westcott-Hort errorem primarium presupponunt

[] unci duplicati antiquissima additamenta notant

RTTiW vide supra

HRT uncis [] includunt verbum vel verba, de quibus recipiendis dubitant; in apparatu nostro sigla uncis inclusa sunt; exempli gratia

Mt 1,24 [o] : R-T significat: T omittit vocem ὁ, quam R sine uncis, H uncis inclusam in textu habet

Mt 15,14 τυφλων : [h]—ꝝ Westcott-Hort omittit in textu vocem τυφλων a RT praebitam, sed habet in margine uncis inclusam; similiter de versibus; cf. Mt 12,47 etc.

9) H praefert κῆρος, κηρύξαι: συνιων, συνιοντων; συντεργίφθαι (et R); μήμα (R) σπίλος (E 5,17 R t W i. 2 P 2,13 R t W i) στύλος, ψύχος; δέσμαι; non amplius ἔνιος (Mt 23,26); Ti μάλον (T μᾶλον); W θλῖψις, interdum κοῖμα.

10) HT praeferunt ει in Ἡλείας, Ἱερειχώ, Ἰσραηλείτης, Σαμάρεια, Σαμαρείτης; differentia in δονλία, ἐριθία, παιδία, Καισαρία, Λαοδικία plerumque notatur.

11) Scripsimus cum H δρά γε, εἶ γε, καὶ γε, εἰ πως, μὴ πως, μὴ ποτε (μήποτε H Mt 25,9; εἰ περ H 2 K 5,3 in margine), μὴ πον, διὰ πατός, διὰ τι, ἵνα τι; W praeferit etiam τοντέστιν.

12) H scribit i et v (non ī et ū) e. gr. in Ἀχαΐα, Βηθσαϊδάν, Γαῖος, Ἡσαΐας, Καιάφα, Καλν, Μωνσῆς, Ναν; πρωτ., πρωτός, δικυρούμενος, δισχνορέζεσθαι; sed Ἀχαϊός, Ἐβραιϊστι, Πτολεμαΐς, πρόβημος.

2) Praeter has editionum disereptantias in margine inferiore additae sunt aliae lectiones e codicibus manu scriptis petitae, quoad Evangelia et Acta in primis, nec tamen omnes e codice Cantabrigensi. Non nullas huius codicis singularitates iam Westcott-Hort inter lectiones reiectas notabiles receperant et signis † distinxerant; erunt qui hanc vel illam pro genuina habendam esse censebunt. Non ita quoad lectiones ad epistolas (Paulinas) et Apocalypsim congregatas. Omnes tamen ad verum textus sensum perquirendum utiles esse possunt. Haustae sunt ex apparatu critico editionis Tischendorfianae octavae; pleraque codicibus Graecis innituntur, vix una et altera testimonio versionum antiquissimarum, ut Ap 18,17 mare = ποτων pro τονοι, Le 16,19 cui nomen Phinees. Additamenta aperta, ut Tt 1,9.11 facile recognoscuntur.

3) In margine exteriore congesti sunt

- a) omnes loci paralleli, qui editionem Germanicam „recognition“ illustrant
- b) loci similes e Veteri Testamento apud H et T in appendice collecti
- c) haud pauci novi.

Additur LXX si non hebraicus textus, sed graeca versio alluditur, ut L 1,41.

Exterior impressionis forma (litterae pinguiores, strophi, pericopae) in primis editionem Westcott-Hortianam sequitur. Versus ad Bengelii exemplum signo † distinguuntur, ubicumque initium ex interpunctione non cognoscitur. Numerantur ut apud HR secundum editionem Stephanicam anni 1551, i. e. primam, in quam introducti sunt; dolendum, posteriores, TW quoque, interdum ab illa recessisse.

Reliqua per se clara erunt.

[Ulmae, Febr. 1898.]

Divenditis exemplaribus primae impressionis prodit haec secunda editio, in qua menda sublata et in apparatu inferiore paucissima addita sunt (cf. Mt 8,5.9; Act 12,17); textus divisio mutata est Act 9,30.31. Maulbronnae, Oct. 1898. Eb. Nestle.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	1
Κατα Μαθδαιον	1
Κατα Μαρκον	84
Κατα Λουκαν	138
Κατα Ιωανην	280
ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ	297
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ	391
Προς Ρωμαιους	391
Προς Κορινθιους α'	426
Προς Κορινθιους β'	457
Προς Γαλατας	479
Προς Εφεσιους	489
Προς Φιλιππησιους	501
Προς Κολασσαιεις	508
Προς Θεσσαλονικεις α'	516
Προς Θεσσαλονικεις β'	523
Προς Τιμοθεον α'	527
Προς Τιμοθεον β'	535
Προς Τιτον	542
Προς Φιλημονα	546
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΑΙ	548
Πετρον α'	548
Πετρον β'	557
Ιωαννον α'	563
Ιωαννον β'	572
Ιωαννον γ'	574
Προς Εβραιους	575
Ιακωβον επιστολη	600
Ιονδα	609
ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ	612

KATA MAΘΘAIION

**Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ νεοῦ Δαυεὶδ 1
ιοῦ Ἀβραάμ.**

Ἄβραὰμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ, Ἰσαὰκ δὲ ἐγέν- 2
ησεν τὸν Ἱακώβ, Ἱακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν 3
Ἰω Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ, Φαρὲς
ἐγέννησεν τὸν Ἐσρὼμ, Ἐσρὼμ δὲ ἐγέννησεν τὸν
φάμι, ¹ Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ, Ἀμινα- 4
δάβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασῶν, Ναασῶν δὲ ἐγέν-
ησεν τὸν Σαλμῶν, Σαλμὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Βοὲς 5 Rth 4,18-17.
τῆς Ραχάβ, Βοὲς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβὴδ ἐκ τῆς
οὐδόν, Ἰωβὴδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαῖ, ¹ Ἰεσσαὶ δὲ 6 Sm 12,24.
ἐγένησεν τὸν Δαυεὶδ τὸν βασιλέα. Δαυεὶδ δὲ ἐγέν-
ησεν τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου, Σολομὼν 7 1 Chr 8,10-16.
ἐγέννησεν τὸν Ροβοάμ, Ροβοὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν
βιά, Ἀβιὰ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ, ¹ Ἀσάφ δὲ ἐγέν- 8
ησεν τὸν Ἰωσαφάτ, Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησεν τὸν
φάμι, Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὁζείαν, ¹ Ὁζείας δὲ 9
ἐγένησεν τὸν Ἰωάθαμ, Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησεν τὸν
χαζ, Ἀχαζ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν, ¹ Ἐζεκίας δὲ 10
ἐγένησεν τὸν Μανασσῆ, Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν
ιωάς, Ἀμὼς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσείαν, ¹ Ἰωσείας 11
ἐγένησεν τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ

Ἐ εναγγελιον κ. Μ. 1,9 Η Ἐσρὼμ 8 εγεννησεν ^{8ο}: h^r+ τον
οὐδαν, Οχοζιας δε εγεννησεν τον Ιωας, Ιωας δε εγεννησεν
ν Αμασιαν, Αμασιας δε εγεννησεν 9 Η Ιωαθάμ, Ιωαθάμ |
Αχας 9.10 Η Ἐζεκ. 11 εγεννησεν: h^r+ τον Ιωακειμ,
ιακειμ δε εγεννησεν

1,7 Αβιουδ 7,8 Ασα 10 Αμων

^{1 Chr 3,17. 12} ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος Ἱερονίας ἐγέννησεν τὸν Σαλαδιήλ, Σαλαδιήλ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ζοροβάβελ,
¹³ ¹ Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιούδ, Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιακείμ, Ἐλιακείμ δὲ ἐγέννησεν
¹⁴ τὸν Ἀξώρ, ¹ Ἀξώρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαδώκ, Σαδώκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχείμ, Ἀχείμ δὲ ἐγέννησεν τὸν
¹⁵ Ἐλιούδ, ¹ Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλεάζαρ, Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ιακώβ,
^{27,17.22.} ¹ Ιακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ιωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ης ἐγεννήθη Ἰησοῦς δὲ λεγόμενος Χριστός.

¹⁷ Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Δαυεὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ Δαυεὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες.

^{L 1,85. 18} Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γένεσις οὕτως ἦν. μνηστευθείσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἡ συνελθεῖν αὐτοὺς εὑρέθη ἐν γαστρὶ ¹⁹ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἀγίουν. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὅν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν δειγματίσαι, ἐβούληθη λάθρᾳ ἀπολῦσαι αὐτήν. ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἵδον ἀγγελος χυρίου κατ' ὅναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαυεὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματός ἐστιν ²⁰ ἀγίουν. τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ^{I. 1,81; 2,21.} ^{Act 4,12.} ²¹ ²² ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ δλον γέγονεν

18 Η [ΙΗΣΟΥ] ΧΡΙΣΤΟΥ, η χριστοῦ Ἰησοῦ | ή γεννησις θο Ι Maqlav

16 Ιωσήφ, ω μνηστευθεισα παρθενος Μαριαμ εγεννησεν τον Ιησον τον λεγομενον Χριστον

ινα πληρωθῇ τὸ δημήν ύπο κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος·

ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται νίόν, 23
καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ,
ὅ ἐστιν μεθερμηνεύμενον μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.
ἔγερθεὶς δὲ [δ] Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὑπνου ἐποίησεν 24
ὅς προσέταξεν αὐτῷ δ ἄγγελος κυρίου, καὶ παρέλαβεν τὴν γυναικαν αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν 25 L 2,7.
αὐτὴν ἦως οὐκ ἔτεκεν νίόν· καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ιουδαίας ἐν ἡμέραις Ἡρόδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα 1 λέγοντες· ποῦ ἐστιν δ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ιουδαίων; εἰδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἡλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. ἀκούσας δὲ δ βασιλεὺς Ἡρόδης ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ, καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς 4 καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπινυδάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ δ Χριστὸς γεννᾶται. οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· ἐν 5 Bηθλεὲμ τῆς Ιουδαίας· οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ προφήτου.

καὶ σύ, Βηθλεὲμ γῆ Ιούδα, 6

οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἰ ἐν τοῖς ἥγεμοσιν Ιούδᾳ·

ἐκ σοῦ γὰρ ἔξελεύσεται ἥγονονεος,

δεστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μον τὸν Ισραὴλ.

Τότε Ἡρόδης λάθρᾳ καλέσας τοὺς μάγους 7 ἥκοιβωσεν παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ εἰπεν· 8 πορευθέντες ἔξετάσατε ἀκριβῶς περὶ τοῦ παιδίου·

24 [ο] : R-T 25 H [οὐ] | h^r τον νιον [αυτης]
τον πρωτοτοκον 2,6 T σὺν Βηθλεέμ,

28 καλεσεις 2,4 — παρ αυτων 6 B. της Ιουδαιας

ἐπάν δὲ εῦρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, δπως κάγω
 9 ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ
 βασιλέως ἐπορεύθησαν· καὶ ἴδον δ ἀστήρ, δν εἶδον
 ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς ἔως ἐλθὼν ἐστάυθη
 10 ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον. ἴδόντες δὲ τὸν ἀστέρα
Ps 72,10.15. Is 60,6.
 11 ἔχαρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. καὶ ἐλθόντες
 εἰς τὴν οἰκίαν εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς
 μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ,
 καὶ ἀνοίξαντες τοὺς ψησανδρούς αὐτῶν προσήνεγκαν
 12 αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν. καὶ χορ-
 ματισθέντες κατ’ ὅναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρόδην,
 δι’ ἄλλης δοῦν ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.
 13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἴδον ἄγγελος κυρίου
 φαίνεται κατ’ ὅναρ τῷ Ἰωσὴφ λέγων· ἐγερθεὶς
 παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ
 φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἵσθι ἐκεῖ ἔως ἂν εἴπω
 σοι· μέλλει γὰρ Ἡρόδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ
 14 ἀπολέσαι αὐτό. ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον
 καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς
Ποσ 11,1.
 15 Αἴγυπτον, καὶ ἦν ἐκεῖ ἔως τῆς τελευτῆς Ἡρόδου·
 ἵνα πληρωθῇ τὸ δόγμαν ὑπὸ κυρίου διὰ τοῦ προ-
 φήτου λέγοντος· ἐξ Αἴγυπτου ἐκάλεσα τὸν νίδν μον.
 16 Τότε Ἡρόδης ἴδων διτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν
 μάγων ἐθνυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλεν
 πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεέμ καὶ ἐν
 πᾶσι τοῖς δρόοις αὐτῆς ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρῳ,
 κατὰ τὸν χρόνον δν ἡκοίβωσεν παρὰ τῶν μάγων.
Jr 31,15.
 17 τότε ἐπληρώθη τὸ δόγμαν διὰ Ιερεμίου τοῦ προ-
 φήτου λέγοντος·
Gn 35,19.
 18 φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἥκούσθη,
 κλαυθμὸς καὶ ὁδυρμὸς πολύς·

11 τοὺς ψησ.: h^τ τας πηρας
 18 R Ῥαμᾶ

13 h κατ οναρ εφαη

11 τὸν παιδα, it. 13. 14. 20. 21. 17 οηθεν: + υπο κυριου
 18 κλαυθμος : pr ψηηνος και

**Παχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς,
καὶ οὐκ ἤθελεν παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσίν.**

Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρόφδου, ἵδον ἄγγελος 19
ιωρίου φαίνεται κατ' ὅναρ τῷ Ἰωσῆφ ἐν Αἴγυπτῳ
λέγων· ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν 20 Ex 4,19.
ιητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύον εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνή-
ιασιν γάρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου.
Ι δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον καὶ τὴν μη- 21
τέρα αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. ἀκού- 22
ιας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ<sup>23 L 1,26; 2,39.
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρόφδου ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελ-
θεῖν χοηματισθεὶς δὲ κατ' ὅναρ ἀνεχώρησεν εἰς
τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐλθὼν κατέκησεν εἰς 23 Is 11,1; 53,2.
πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· δπως πληρωθῆ τὸ ὁρθὲν
διὰ τῶν προφητῶν διτι Ναζαραῖος κληθήσεται.</sup>
J 1,46.

'Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται 3
Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ
τῆς Ἰουδαίας, ¹ λέγων μετανοεῖτε· ἥγγικεν γάρ ή 2
βασιλεῖα τῶν οὐρανῶν. οὗτος γάρ ἐστιν ὁ δόγματος 3
διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου λέγοντος·

φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·

ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου,
εὔθειας ποιεῖτε τὰς τριβους αὐτοῦ.

Ἄντος δὲ ὁ Ἰωάννης είχεν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ 4 2 Rg 1,8.
τοιχῶν καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν
ὅσφιν αὐτοῦ· ή δὲ τροφὴ ἣν αὐτοῦ ἀκρίδες καὶ μέλι
ἄγριον. Τότε ἔξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα 5
καὶ πᾶσα η Ἰουδαία καὶ πᾶσα η περίχωρος τοῦ Ἰορ-
δάνου, καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' 6
ιώτου ἔξομολογούμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. Ἰδὼν 7 23,33.
ἐπολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἔρχο-
μένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα εἶπεν αὐτοῖς· γεννήματα
χιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελ-

^{1-12:}
Mc 1,1-8.
L 3,1-18.
L 1,18.
4,17.
Is 40,3.
J 1,23.

- 8 λούσης δργῆς; ποιήσατε οὖν καρπὸν ἀξιον τῆς
 R 2,28.29; 4,12.
 J 8,33.39. 9 μετανοίας· ¹καὶ μὴ δόξῃτε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· πατέρα
 ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν δτι δύναται
 δ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ
 L 18,7-9. 10 Ἀβραάμ. ἦδη δὲ η ἀξίνη πρὸς τὴν ὁίζαν τῶν
 δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρ-
 J 1,26.27.38. 11 πὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ἐγὼ
 Act 1,5. μὲν ὅμας βαπτίζω ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· δ δὲ
 δπίσω μου ἐρχόμενος ἵσχυρότερός μού ἔστιν, οὗ
 οὐκ εἰμὶ ἴκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι· αὐτὸς
 13,30. 12 ὅμας βαπτίσει ἐν πνεύματι ἄγιφ καὶ πνῷ· οὖν τὸ
 πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα
 αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀπο-
 θήκην, τὸ δὲ ἀχυρον κατακαύσει πνῷ δισβέστῳ.
- 13-17: 13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
 Mc 1,9-11.
 L 3,21.22.
 J 1,31-34. 14 τισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. δ δὲ διεκώλυεν αὐτὸν λέγων·
 ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ
 15 ἐρχῃ πρὸς με; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
 πρὸς αὐτόν· ἄφες ἀρτι· οὕτως γὰρ πρέπον ἔστιν
 ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. τότε ἀφίησιν
 16 αὐτόν. βαπτισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ
 τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἡνεψήθησαν οἱ οὐρανοί, καὶ
 εἶδεν πνεῦμα θεοῦ καταβαῖνον ὧσεὶ περιστεράν.
- 17,5. 17 ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐ-
 Is 42,1.
 1-11: ρανῶν λέγοντα· οὕτως ἔστιν δ νίδσ μου δ ἀγαπη-
 Mc 1,12.13.
 L 4,1-18. τός, ἐν φ ενδόκησα.
- H 4,15.
 Ex 34,28.
 1 Kg 19,8.
 Gn 8,1-7. 4 Τότε δ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἐρημον ὑπὸ
 τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου.
 2 καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσεράκοντα καὶ νύκτας
 3 τεσσεράκοντα ὑστερον ἐπείνασεν. καὶ προσελθὼν

12 αποθηκην: h+ αυτον 15 προς αυτον: Η αυτω |
 fin h+ et cum baptizaretur, lumen ingens circum-
 fulsit de aqua, ita ut timerent omnes qui advenerant.
 16 ηνεωχθ.: Τ αινεωχθ., h+ αυτω 17 h μον, ο αγαπητος
 εν | Τ ηνδοκησα 4,1 H [ο] 2 Τ και τεσσερ. νυκτ.

δ πειράζων εἶπεν αὐτῷ· εἰ νίδιος εἰ τοῦ θεοῦ, εἶπε
 ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἀρτοὶ γένωνται. δ δὲ ἀπο- 4 Dt 8,8.
 κριθεῖς εἶπεν· γέγραπται· οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ
 ζῆσεται δ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ φῆματι ἐκ-
 πορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ. Τότε παραλαμ- 5 27,58.
 βάνει αὐτὸν διαβόλος εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν, καὶ
 ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερούγιον τοῦ ιεροῦ, καὶ 6 Ps 91,11,12.
 λέγει αὐτῷ· εἰ νίδιος εἰ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν
 κάτω· γέγραπται γάρ δι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐν-
 τελεῖται περὶ σοῦ καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε,
 μὴ ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
 ἐφη αὐτῷ δ Ἰησοῦς· πάλιν γέγραπται· οὐκ ἐκ- 7 Dt 6,16.
 πειράσεις κύριον τὸν θεόν σου. Πάλιν παρα- 8
 λαμβάνει αὐτὸν διαβόλος εἰς δροῦς ὑψηλὸν λίαν,
 καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ
 κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· 9
 ταῦτά σοι πάντα δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς
 μοι. τότε λέγει αὐτῷ δ Ἰησοῦς· ὅπαγε, σατανᾶ· 10 Dt 6,13.
 γέγραπται γάρ· κύριον τὸν θεόν σου προσκυνήσεις
 καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. Τότε ἀφίησιν αὐτὸν 11 J 1,51.
 διαβόλος, καὶ ἴδον ἀγγελοι προσῆλθον καὶ
 διηκόνουν αὐτῷ.

Ἄκοντας δὲ δι τοῦ Ιωάννης παρεδόθη ἀνεχώρησεν 12 Mc 1,14,15.
 εἰς τὴν Γαλιλαίαν. καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρὰ 13 L 4,14,15.
 ἐλθὼν κατφέησεν εἰς Καφαρναοὺμ τὴν παραθα-
 λασσίαν ἐν δροῖς Ζαβουλῶν καὶ Νεφθαλείμ· ἵνα 14 Is 8,23; 9,1.
 πληρωθῇ τὸ δηθὲν διὰ Ἰησοῦ τοῦ προφήτου
 λέγοντος·

γῆ Ζαβουλῶν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν θαλάσσης, 15
 πέραν τοῦ Ιορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, ὁ λαὸς δὲ 16
 καθήμενος ἐν σκοτίᾳ φῶς εἰδεν μέγα, καὶ τοῖς καθημέ-
 νοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.

8 ειπε : Η ειπον 10 υπαγε : h^r+ οπισω [μου] 16 Τ σκοτει

7 ον πειρασεις

3,2. 17 Ἀπὸ τότε ἥρξατο δὲ Ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγειν· μετανοεῖτε· ἡγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

18-22: 18 Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἰδεν δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ

Ez 18,47. 19 ἀλεεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε δπίσω μου, καὶ

19,27. 20 ποιήσω ὑμᾶς ἀλεεῖς ἀνθρώπων. οἱ δὲ εὐθέως

21 ἀφέντες τὰ δίκτυα ἥκολούμησαν αὐτῷ. Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν εἰδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἥκολούμησαν αὐτῷ.

Mc 1,39. 23 Καὶ περιῆγεν ἐν δλῃ τῇ Γαλιλαίᾳ, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσοντα τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον

Mc 6,55. 24 καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς δλην τὴν Συρίαν· καὶ προσῆνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, δαιμονιζομένους καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς,

Mc 3,7.8. 25 καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. καὶ ἥκολούμησαν αὐτῷ δχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ

e 5-7: 5 Ἰορδάνου. Ἰδὼν δὲ τοὺς δχλους ἀνέβη εἰς τὸ δρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσῆλθαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων·

Iv 57,15. 8 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

5,1 17 h— μετανοείτε ει γαρ
5,1 H [αυτῷ]

24 συνεχομ.: T+ καὶ

μακάριοι οι πενθοῦντες, δτι αὐτοὶ παρακλη- 4
θῆσονται. Ps 126,5.
Is 61,2.
Ap 7,17.

μακάριοι οι πραεῖς, δτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν 5
τὴν γῆν. Ps 37,11.

μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιο- 6
σύνην, δτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, δτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. 7 Jc 2,18.

μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, δτι αὐτοὶ τὸν 8
ὑεὸν ὅψονται. Ps 24,4; 51,12.
1 J 3,2,3.

μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, δτι [αὐτοὶ] νίοι ὑεοῦ 9
κληθήσονται. H 12,14.

μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἐνεκεν δικαιοσύνης, δτι 10 1 P 3,14.
αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

μακάριοι ἔστε δταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν 11 1 P 4,14.

καὶ εἴπωσιν πᾶν πονηρὸν καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι
ἐνεκεν ἐμοῦ. χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δτι δ μισθὸς 12 Jc 5,10.
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτως γὰρ ἐδίωξαν
τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν.

‘Υμεῖς ἔστε τὸ ἄλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἄλας 13 Mc 9,50.
μωρανθῆ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται; εἰς οὐδὲν ἴσχύει
ἐπι εἰ μὴ βληθὲν ἔξω καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν
ἀνθρώπων. ‘Υμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. 14 J 8,12.

οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὅρους κειμένη·
οὐδὲ καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ 15 Mc 4,21.

τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει
πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς 16 E 5,8,9.
ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἰδωσιν ὑμῶν

τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν
τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μὴ νομίσητε δτι ἡλιθον καταλῦσαι τὸν νόμον 17 8,15. R 8,31;
ἡ τοὺς προφήτας· οὐκ ἡλιθον καταλῦσαι ἀλλὰ
πληρῶσαι. ἀμὴν γὰρ λέγω ὅμιν, ἔως ἂν παρέλθῃ 18 L 16,17; 21,33.

4,5 h̄ — T 5,4 9 T — [αυτοὶ] 11 T διωξουσιν 13 T
αλα διε

11 — ψευδόμενοι | εμον : δικαιοσύνης 12 προ υμων:
+ υπαρχοντας

δ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἵστα ἐν ἣ μία κεραία οἱ
μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἔως ἂν πάντα γένη

Je 2,10. 19 ταὶ· δις ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων
τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὗτως τοὺς ἀνθρώπους
ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν
δις δ' ἀν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται
20 ὑπέρ την βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. λέγω γὰρ
ὑμῖν διτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ψυχὴν ἡ δικαιοσύνη

Ex 20,18; 21,12. Lv 24,17. Dt 17,8. πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ
εἰσέλθῃ τοῖς ἀρχαίοις· οὐ φορεύσεις· ὅτι

1 J 3,15. 22 δ' ἀν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει. Ἐγὼ δὲ
λέγω ὑμῖν διτι πᾶς διδάσκων τῷ ἀδελφῷ
ἀντοῦ ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· δις δ' ἀν εἶπη τι
ἀδελφῷ αντοῦ διακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίᾳ
δις δ' ἀν εἶπη μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν

Me 11,25. 23 τοῦ πυρός. ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου
ἐπὶ τῷ ψυχιστήριον κάκεῖ μνησθῆς διτι διδάσκων
24 φόρος σου ἔχει τι κατὰ σου, ἄφες ἔκει τὸ δῶρό
σου ἐμπροσθεν τοῦ ψυχιστηρίου, καὶ ὑπαγε προσ
τον διαλλάγησι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθῶ

6,14.15; 18,35. L 12,58.59. **25** πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. Ισθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ
σου ταχὺ ἔως δτου εἰ μετ' αντοῦ ἐν τῇ διδάσκων
μὴ ποτέ σε παραδῷ διδάσκων τῷ κριτῇ καὶ
κριτής τῷ ψηφέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ

26 ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἔως διτι

Ex 20,14. 27 ἀποδῆς τὸν ἔσχατον κοδράντην. Ήκούσατε διτι

Iob 31,1. 28 ἐρρέθη· οὐ μοιχεύσεις. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν διτι

2 P 2,14. πᾶς διδάσκων γνναῖκα πρόστις τὸ ἐπιθυμητὸν

[αντήν] ἥδη ἐμοίχευσεν αντήν ἐν τῇ καρδίᾳ αντοῦ

29 εἰ δὲ διδάσκων σου διδάσκων σκανδαλίζει σ

18 Η κερεα | αν : Η [αν] 21 R ερρέθη, 27. 31. 33. 38. 4
22 αντον 1^ο : h^r+ εικη | T ραχα 28 [αντην] : R-T

18 τον νομον : + και των προφητων 27 ερρεθη :
τοις αρχαιοις

ξέλε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι
καὶ ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ δλον τὸ
ῶμά σου βληθῆ εἰς γέενναν. καὶ εἰ ἡ δεξιά 30

<sup>18,8.9.
Mc 9,48.47.
Kol 8,5.</sup>

οὐ χειρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὴν καὶ βάλε
πὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν
εἰλῶν σου καὶ μὴ δλον τὸ σῶμά σου εἰς γέενναν
πέλθῃ. Ἐρρέθη δέ· δεῖ ἀν ἀπολύσῃ τὴν γυναικα 31

<sup>19,8-9.
Dt 24,1.</sup>

ὑποῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον. ἐγὼ δὲ λέγω ὅμιν 32

^{L 16,18.}

πι πᾶς δ ἀπολύων τὴν γυναικα αὐτοῦ παρεκτὸς
ἥρου πορνείας ποιεῖ αὐτὴν μοιχευθῆναι, καὶ δεῖ
ἢ ἀπολελυμένην γαμήσῃ, μοιχᾶται. Πάλιν 33

<sup>Ex 20,7.
Lv 19,12.
Nu 30,3.</sup>

κατατε δτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· οὐκ ἐπιορκή-
μει, ἀποδώσεις δὲ τῷ κυρίῳ τοὺς δρκους σου.

<sup>23,16-22.
Is 66,1.
Act 7,49.</sup>

τῷ δὲ λέγω ὅμιν μὴ δμσαι δλως· μήτε ἐν τῷ 34

^{Is 48,3.}

ἱρανῷ, δτι θρόνος ἐστιν τοῦ θεοῦ· μήτε ἐν τῇ 35

^{Ps 148,3.}

ἢ δτι ὑποπόδιον ἐστιν τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε
ἢ θεροσδλυμα, δτι πόλις ἐστὶν τοῦ μεγάλον βα-
σιέως· μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου δμόσης, δτι οὐ 36

<sup>2 K 1,17.
Jc 5,12.</sup>

ὑνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ποιῆσαι ἢ μέλαιναν.
πω δὲ δ λόγος ὅμιν ναι ναι, οὐδ οὐ· τὸ δὲ περισ-

^{37 Jc 5,12.}

ἢ τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστιν. Ἡκούσατε 38

^{Lv 24,19.20.}

πι ἐρρέθη· ὄφθαλμον ἀντὶ ὄφθαλμοῦ καὶ ὄδόντα
πι ὄδόντος. ἐγὼ δὲ λέγω ὅμιν μὴ ἀντιστῆναι 39

<sup>J 18,22.23.
Lv 19,18.</sup>

ἢ πονηρῷ· ἀλλ' δστις σε ὁπαίζει εἰς τὴν δεξιὰν
κιόνα [σου], στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἀλλην· καὶ 40

^{1 K 8,7.}

ἢ θέλοντι σοι κριθῆναι καὶ τὸν χιτῶνά σου
ἱεῖν, ἀφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον· καὶ δστις σε 41

ηρεύσει μίλιον ἐν, ὅπαγε μετ' αὐτοῦ δύο. τῷ 42
κοῦντι σε δσς, καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανί-
θαι μὴ ἀποστραφῆς. Ἡκούσατε δτι ἐρρέθη· 43

^{Lv 19,18.}

ταῆσεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἔχθρον

32 Η [καὶ ος εαν απολ. γαμ. μοιχ.] 37 εστω : h εσται
ἢ τό Nai vai καὶ τό Οὐ οὐ 39 [σου] : R—T

32 ος αν απολυση 39 — δεξιαν

Ex 28, 45.

R 12,14.20. 44 σον.

L 28,84.

Act 7,59.

έγω δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἔχθρούς
ὑμῶν καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς
εἰς 5,1. 45 δπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐ^π
οὐρανοῖς, διτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπί^π
πονηρούς καὶ ἀγαθούς καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίου^ν

46 καὶ ἀδίκους. ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶν^{τας}
τας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶνες

47 ναι τὸ αὐτὸν ποιοῦσιν; καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς
ἀδελφούς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ

I.v 19,2. 48 καὶ οἱ ἐθνικοὶ τὸ αὐτὸν ποιοῦσιν; "Εσεσθε οὖν ὑμεῖς
τέλειοι ὡς ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐρανίος τέλειός ἐστιν

6 Προσέχετε [δὲ] τὴν δικαιοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖ
ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεατῆρνα
αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τις

2 πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. "Οταν οὖν
ποιῆσις ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου
ῶσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς
καὶ ἐν ταῖς δύμαις, δπως δοξασθῶσιν ὅποι τῶν
ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχοντιν τὸν μισ-

25,37-40. 25,37-40. 3 θὸν αὐτῶν. σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην μι-

R 12,8.

4 γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου, δπω-

ἡ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατὴρ

5 σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι. Καὶ
ὅταν προσεύχησθε, οὐκ ἔσεσθε ὡς οἱ ὑποκριταὶ
διτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γα-
νίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, δπω-

φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέ-

2 Rg 4,38. 6 χονσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃς
εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖον σου καὶ κλείσας τὴν θύραν

46 το αυτο : h ουτως
σοῦ ελεημ. ὃ

6,1 [δε] : T | T — τοις 4 T :

44 υμῶν : + ευλογεῖτε τοὺς καταρωμένους υμας, καλως
ποιεῖτε τοις μισουσιν υμας | των : + επηρεαζοντων κα-

47 αδελφ. : φιλουσι | εθνικοι : τελωναι μισουιην 5 προσευχη ουχ εση

η πρόσενται τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ·
οὐ δι πατήρ σου δι βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει
1. Προσενχόμενοι δὲ μὴ βατταλογήσητε ὅσπερ 7 Is 1,15.
ἴθικοι· δοκοῦσιν γὰρ δι τὸν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν
τακονοσθήσονται. μὴ οὖν δμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἰδεν 8 32.
φ δι πατήρ ὑμῶν ὃν χρείαν ἔχετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς
τῆσαι αὐτόν. οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς· 9 L 11,2-4.
ἄτερ ὑμῶν δι ἐν τοῖς οὐρανοῖς·

Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου·

Ἄνδριτος ἡ βασιλεία σου·

τεμθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ
ἐπὶ γῆς·

Τὸν ἄρτον ὑμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ὑμῖν σήμερον· 11

καὶ ἀφες ὑμῖν τὰ δφειλήματα ὑμῶν, ὡς καὶ 12 14,15.
18,21-35.
ἡμεῖς ἀφήκαμεν τοῖς δφειλέταις ὑμῶν·

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ὑμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ 13 1 Chr 29,11-13.
φῦσαι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ἀν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παρα 14
ἴθιμα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ δμῖν δι πατήρ ὑμῶν
οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις 15 Mc 11,25-26.
ἢ παραπτώματα αὐτῶν], οὐδὲ δι πατήρ ὑμῶν
μήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. "Οταν δὲ 16 Is 58,5-9.
μτεύητε, μὴ γίνεσθε ὡς οἱ υποκριταὶ σκυνθω-
ν· ἀφανίζουσιν γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν δπως
πῶσιν τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω
νη, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ 17
μτεύων ἀλειψαὶ σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσ-
τὸν σου νίψαι, δπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώ- 18
πης νηστεύων ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ
πναίφ· καὶ δι πατήρ σου δι βλέπων ἐν τῷ
πναίφ ἀποδώσει σοι.

⁸ γαρ : H+ [ο θεος] 13 h+ οτι σου εστιν η βασιλεια
η δυναμις και η δοξα εις τους αιωνας. αμην. 15 [τα
φατ. αυτ.] : R-T 18 h νηστευων τοις ανθρ.

⁷ ιθικοι : υποκριται 8 αιτ. αυτ. : ανοιξαι το στομα
αφιο(ε)μεν

19 Μὴ θησαυρίζετε ύμιν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς
 ὅπου σής καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ δπον κλέπτει
 L 12,38.34. 20 διορύσσουσιν καὶ κλέπτουσιν· θησαυρίζετε δὲ ύμιν
 Kol 3,1.2. θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, δπον οὔτε σής οὔτε βρῶσις
 ἀφανίζει, καὶ δπον κλέπται οὐδὲ διορύσσουσιν οὐδὲ
 21 κλέπτουσιν· δπον γάρ εστιν ὁ θησαυρός σου, ἐκ
 L 11,34—36. 22 ἔσται καὶ ἡ καρδία σου. Ο λύχνος τοῦ σώματος
 τός εστιν δὲ δφθαλμός. ἐὰν οὖν ἢ δ δφθαλμός
 σου ἀπλοῦς, δλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται
 23 ἐὰν δὲ δ δφθαλμός σου πονηρός ἢ, δλον τὸ σῶμα
 σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σι-
 L 16,9.18. 24 σκότος εστίν, τὸ σκότος πόσον. Οὐδεὶς δύναται
 δυσὶ κυρίοις δονλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἑνα μισήσῃ
 καὶ τὸν ἐτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ
 τοῦ ἐτερον καταφρονήσει· οὐ δύνασθε θεῷ δο-
 L 25—33: 25 λεύειν καὶ μαμωνᾶ. Διὰ τοῦτο λέγω ύμιν, με-
 L 12,22—31. φριμωνᾶτε τῇ ψυχῇ ύμῶν τί φάγητε [ἢ τί πίητε
 Ph 4,6. μηδὲ τῷ σώματι ύμῶν τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἢ ψυχή
 1 P 5,7. 1 T 6,6. πλείόν εστιν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδο-
 H 18,5. ματος; ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
 10,29—31. δτι οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσι
 εἰς ἀποθήκας, καὶ δ πατήρ ύμῶν δ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ύμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν
 27 τίς δὲ ἔξ ύμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι εἰ-
 28 τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἔνα; καὶ περὶ ἐνδύμα-
 τος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγορά-
 1 Kę 10. 29 πῶς αὐξάνουσιν· οὐ κοπιῶσιν οὐδὲ τήμουσιν.¹ λέγε
 δὲ ύμιν δτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ
 30 περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. εἰ δὲ τὸν χρότον τὸ
 ἀγροῦ σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλεῖ-
 μενον δ θεός οὐτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον
 31 ύμᾶς, δλιγόπιστοι; μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες

21 H [καὶ] 22 T— οὐν | H φωτινον 23 H σκοτινον
 25 [ἢ τι πιητε]: R—T

24 οὐδεὶς : + οικετης

φάγωμεν; ἢ· τί πίωμεν; ἢ· τί περιβαλώμεθα;
 πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητοῦσιν· οἶδεν γὰρ 32
 πατὴρ ὑμῶν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστε-
 ἰσται ὑμῖν. μὴ οὖν μεριμνήσῃτε εἰς τὴν αὔριον, 33 R 14,17.
 πρὶν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστε-
 ἰσται ὑμῖν. μὴ οὖν μεριμνήσῃτε εἰς τὴν αὔριον, 34 11. Ex 18,19.
 γὰρ αὔριον μεριμνήσῃτε ἑαυτῆς· ἀρκετὸν τῇ
 μέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς.

Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε· ἐν φράσει γὰρ κρίματι 72 R 2,1.
 φίνετε κριθήσεσθε, καὶ ἐν φράσει μετρεῖτε μετρη-
 θῆται ὑμῖν. τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν 3. 1 K 4,5.
 Φράμαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ
 θαύμῳ δοκὸν οὐ κατανοεῖς; ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ 4
 δελφῷ σου· ἄφεις ἐκβάλω τὸ κάρφος ἐκ τοῦ
 θαύματοῦ σου, καὶ ἴδού ἡ δοκὸς ἐν τῷ θράμαλμῷ
 ποκριτά, ἐκβαλε πρῶτον ἐκ τοῦ θράμαλμοῦ 5
 πρὶν τὴν δοκόν, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ
 κάρφος ἐκ τοῦ θράμαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. Μὴ 6 10,11.
 ἵπε τὸ ἄγιον τοῖς κυνίν, μηδὲ βάλητε τοὺς μαρ-
 φίτας ὑμᾶν ἐμπροσθεν τῶν χοίρων, μὴ ποτε
 παπατήσοντιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν καὶ
 φαφέντες φήξωσιν ὑμᾶς. Αἴτεῖτε, καὶ δοῦνή- 7 Mc 11,24.
 ται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε· κρούνετε, καὶ
 νιγήσεται ὑμῖν. πᾶς γὰρ διατάντων λαμβάνει, 8 L 11,5-13.
 οὐ διζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ κρούνοντι ἀνοιγή-
 ται. ἢ τίς ἐξ ὑμῶν ἀνθρώπος, διν αἰτήσει δι 9
 δι αὐτοῦ ἀρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ 10
 οὐ ἤχθων αἰτήσει, μὴ δφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; εἰ 11 Jc 1,17.
 πρὸς ὑμεῖς πονηροὶ δυτες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ
 θναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον δι πατὴρ
 ἤν δι τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦ-
 ν αὐτόν. Πάντα οὖν δοσα ἐὰν θέλητε ἵνα 12 22,39,40.
 R 18,8-10.

⁸⁸ βασ. : h^r + τον θεον ⁸⁴ εαντ. : Η αὐτης 7,4; : T .
 αροιγεται 9 τις : T + εστιν 11 . : R ; 12 εαν : R av

ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἀνθρωποι, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

L 18,24. 13 Εἰσέλθατε διὰ τῆς στενῆς πύλης· δτι πλατεῖα [ἡ πύλη] καὶ εὐρύχωρος ἡ δόδος ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι

Act 14,22. 14 δι' αὐτῆς· δτι στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ δόδος ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν, καὶ δλίγοι εἰσιν

29,4,5,24. 15 οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασιν προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσιν λύκοι ἀρπαγεῖς.

G 5,19—22. 16 ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς.
Je 3,12. μήτι συλλέγοντες ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὰς ἢ ἀπὸ

12,38. 17 τριβόλων σῦκα; οὕτως πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρπὸν καλοὺς ποιεῖ, τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρ-

18 ποὺς πονηροὺς ποιεῖ. οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρπὸν πονηροὺς ἐνεγκεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν

3,10. J 15,2,6. 19 καρπὸν καλοὺς ποιεῖν. πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

20 ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς.

21 Οὐ πᾶς δὲ λέγων μοι κύριε κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

I. 18,25—27. 22 Πολλοὶ ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· κύριε κύριε, οὐ τῷ σῷ δινόματι ἐπροφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ δινόματι δαιμόνια ἔξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ δι-

13,41; 25,41. 23 δινόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν; καὶ τότε δυοιλογήσω αὐτοῖς δτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς·

2 T 2,19. Ps 6,9. ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

21. 24 Πᾶς οὖν δοτις ἀκούει μον τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτούς, δμοιωθήσεται ἀνδρὶ φρο-

13 [η πυλη] : h—H 14 T [η πυλη] 17 h ποιει καλοὺς
18 ποιειν : T ενεγκειν 21 h^r+ | ουτος εισελεύσεται εις
την βασιλειαν των ουρανων | 22 κυριε κυριε : h^r+ ου
τω ονοματι σου εφαγομεν και [τω ονοματι σου] επιομεν,
24 H [τουτους]

νίμφ, δστις φκοδόμησεν αντοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν πέτραν. καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἥλιθον οἱ 25 ποταμοὶ καὶ ἐπινευσαν οἱ ἀνεμοὶ καὶ προσέπεσαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἐπεσεν· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. καὶ πᾶς δ ἀκούων μου τοὺς λό- 26 γους τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς δμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, δστις φκοδόμησεν αντοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν ἄμμον. καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἥλιθον 27 Ez 18,10,11. οἱ ποταμοὶ καὶ ἐπινευσαν οἱ ἀνεμοὶ καὶ προσ- ἐκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐπεσεν, καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη.

Καὶ ἐγένετο δτε ἐτέλεσεν δ Ιησοῦς τοὺς λόγους 28 11,1; 18,53; τούτους, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὅχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ 19,1; 28,1. Mc 1,22. L 4,32.

αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἔξουσίαν ἔχων, 29 J 7,46. καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς αὐτῶν.

Καταβάντος δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὅρους ἡκολού- 8 1-4: Mc 1,40-44. ελθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων· κύριε, ἐάν θέλῃς, 2 L 5,12-14. δύνασαι με καθαρίσαι. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα 3 ἤψατο αὐτοῦ λέγων· Θέλω, καθαρίσθητι. καὶ εὐ- θίως ἐκαθερίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. καὶ λέγει αὐτῷ 4 9,30. Mc 7,36. δ Ιησοῦς· δρα μηδενὶ εἰπῆς, ἀλλὰ ὑπαγε σεαυτὸν L 17,14. Lv 18,49; δεῖξον τῷ ιερεῖ καὶ προσένεγκον τὸ δῶρον δ προσ- 14,9-32. έπαξεν Μωϋσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

Εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς Καφαρναοῦμ προσ- 5 5-13: L 7,1-10. ἥλθεν αὐτῷ ἐκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν¹ καὶ 6 λέγων· κύριε, δ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος. λέγει αὐτῷ· 7 Ἕγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. ἀποκριθεὶς δὲ δ ἐκα- 8 τόνταρχος ἔφη· κύριε, οὐκ εἰμὶ ἴκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγῳ, καὶ

25,27 Η ηλίθιαν 29 αυτῶν : h^r + - καὶ οἱ φαρισαῖοι | 8,1 Τ καταβαντὶ δε αυτῷ 3 Β εκαθαρισθῇ 5,8 Τ εκατονταρχῆς

8,4 μηδενὶ : + μηδεν 5 Μετα ταντα δε προσηλθεν | μιαρχος 7 εγω : pr ακολουθει μοι

9 ιαδήσεται δ παῖς μου. καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνθρωπός εἰμι
ὑπὸ ἔξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας, καὶ
λέγω τούτῳ· πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἀλλωφ
ἔρχον, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου· ποίησο

15,28. 10 τοῦτο, καὶ ποιεῖ. ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐνθαύμασε
καὶ εἶπεν τοῖς ἀκολουθοῦσιν ἀμήν λέγω ὑμῖν, παρ'

L 18,28.29. 11 οὐδενὶ τοσαύτῃ πίστιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ εὑρον. λέγε
Is 49,12;
59,19.
Ml 1,11.
Ps 107,8. δὲ ὑμῖν δτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ συσμῶν
ῆξουσιν καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ
Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

22,18; 24,51; 12 οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ
25,80. σκότος τὸ ἔξωτερον· ἐκεῖ ἔσται δ κλαυθμὸς καὶ

9,29; 15,28. 13 δ βρυγμὸς τῶν δδόντων. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ
ἐκατοντάρχῃ· ὑπαγε, ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι,
καὶ ίαμη δ παῖς ἐν τῇ δρᾳ ἐκείνῃ.

14-17: 14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου εἰδει
Mc 1,29-34.
L 4,38-41. τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσονσαν
1 K 9,5.

15 καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ἐν τῷ
16 πυρετός· καὶ ἥγερθη, καὶ διηκόνει αὐτῷ. Ὁφίᾳ

δὲ γενομένης προσῆνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους
πολλούς· καὶ ἔξεβαλεν τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ

Is 58,4. 17 πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐνθεράπευσεν· δπο
πληρωθῆ τὸ φῆμέν διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου
γοντος· αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν καὶ τὰ
νόσους ἐβάστασεν.

Mc 4,35.
L 8,22. 18 Ιδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸι

19-22: 19 ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼ
L 9,57-60. εἰς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε, ἀπ-

2 K 8,9. 20 λουθήσω σοι δπον ἐὰν ἀπέρχῃ. καὶ λέγει αὐτῷ

9 εξουσ. : Η + [τασσομενος] 10 παρ . . . Ισο. : Τ ουδ
εν τω Ισρ. τοσαντην πιστιν 11 μετα : h^r εν τοις κολποις [τοι
12 εκβληθ. : h^r - | T εξελευσονται 18 πολλ. οχλ. : Η οχλο
h [πολλους] οχλους

9 υπο εξουσιαν εχων 13 fin + και υποστρεψας
εκατονταρχος εις τον οικον αντον εν αυτη τη ωρα ευρε
τον παιδα νγιανοντα 15 αντω : αντοις

δ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεούς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, δ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. ἐτερος 21 : Rg 19,20.

δὲ τῶν μαθητῶν εἶπεν αὐτῷ· κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. δ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι, καὶ 22 ἀφες τοὺς νεκρούς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς.

Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς πλοῖον, ἤκολούθησαν 23 23-27: αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἵδον σεισμὸς μέγας 24 L 8,23-25. ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθιδεν. καὶ προσελθόντες ἦγειραν αὐτὸν λέγοντες· κύριε, 25 ὀῶν, ἀπολλύμεθα. καὶ λέγει αὐτοῖς· τί δειλοί 26 14,31; 16,8. ἔστε, δλιγόπιστοι; τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησεν τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. οἱ δὲ ἀνθρώποι ἐθάυμασαν λέγοντες· 27 ποταπός ἐστιν οὗτος, δι τι καὶ οἱ ἀνεμοί καὶ ἡ θάλασσα αὐτῷ ὑπακούουσιν; Καὶ ἐλλόντος 28 28-34: αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν ὑπῆρχησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μυημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. καὶ ἵδον ἔκραξαν λέγοντες· τί ἡμῖν καὶ σοί, υἱὲ 29 L 4,41. τοῦ θεοῦ; ἡλθες ὅδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι 2 P 2,4. ήμᾶς; ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλῃ χοίρων 30 πολλῶν βοσκόμενη. οἱ δὲ δαιμονες παρεκάλονν 31 αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἀπόστειλον ἡμᾶς εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· 32 ὑπάγετε. οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθαν εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ἵδον ὠρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη κατὰ

22 Τ—Ιησους 23 εις : Τ+ το 28 Γαδαρ. : h^r
βιβασηνων ει Γεργεσηνων 28 T απηλθον

24 κυματων : + ην γαρ ο ανεμος εναντιον αυτων 29 υιε :
η Ιησον | βασαν. : απολεσαι 31 αποστ. ημας : επιτρεψον
μων απελθειν 32 τ. χοιρ. : την αγελην των χοιρων

τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐι
 33 τοῖς ὑδασιν. οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελ
 θόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τί
 34 τῶν δαιμονιζομένων. καὶ ἴδον πᾶσα ἡ πόλις
 ἐξῆλθεν εἰς ὑπάντησιν τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἴδοντες αὐτὸν
 1-8 : παρεκάλεσαν δπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν
 Mc 2,1-12. L 5,17-26. 9 Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασεν, καὶ ἥλθεν εἰς
 4,18. 2 τὴν ἴδιαν πόλιν. Καὶ ἴδον προσέφερον αὐτῷ
 παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον, καὶ ἴδω
 δ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ
 Mc 2,7. 3 Θάρσει, τέκνον, ἀφίενται σου αἱ ἀμαρτίαι. καὶ
 ἴδον τινες τῶν γραμματέων εἶπαν ἐν ἑαυτοῖς· οὗτοι
 12,25. J 2, 25. 4 βλασφημεῖ. καὶ εἶδὼς δ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις
 αὐτῶν εἶπεν· ἵνα τί ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς
 5 καρδίαις ὑμῶν; τί γάρ ἐστιν εὑκοπώτερον, εἶπεν
 ἀφίενται σου αἱ ἀμαρτίαι, ἢ εἶπεν· ἔγειρε καὶ
 6 περιπάτει; ἵνα δὲ εἶδῆτε δτι ἔξουσίαν ἔχει δι νιὸ
 τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἀμαρτίας —
 τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἔγειρε ἄρδν σου τὴν
 7 κλίνην καὶ ὑπαγε εἰς τὸν οἴκον σου. καὶ ἔγερθε
 8 ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἴκον αὐτοῦ. ἴδοντες δὲ οἱ
 δῆλοι ἐφοβήθησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεόν τὰ
 9 δόντα ἔξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις. Καὶ
 9-13 : παράγων δ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθῆ
 Mc 2,13-17. L 5,27-32. μενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Μαθθαῖον λεγόμενον
 καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· καὶ ἀναστὰ
 10 ἥκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακε
 μένον ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἴδον πολλοὶ τελῶναι καὶ
 ἀμαρτωλοὶ ἐλθόντες συννανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ
 I. 15,2. 11 τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἴδοντες οἱ Φαρισᾶι
 ἐλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· διὰ τί μετὰ τῶν
 τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίει διδάσκαλος ὑμῶν

84 τω : hT τον 9,3 T ειπον 4 hT ιδων 6 hT εγει
 θεις 7 R αὐτον 9 T ηκολουθει 10 T— και 20

9,8 εφοβηθ. : εθαυμισαν 9 Ματθαιον 11 εσθιει :
 και πινει

Ίδε ἀκούσας εἶπεν· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἴσχύοντες 12
 ιατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. πορευθέντες δὲ 13 Hos 6,6.
 πάθετε τί ἐστιν· ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ 1. Sm 15,22.
 γάρ ηλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἀμαρτωλούς. 18,11.
 Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου λέ- 14 14—17:
 γοντες· διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν, L Mc 2,18—22.
 οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ νηστεύονται; καὶ εἶπεν 15 L 5,33—38.
 αὐτοῖς δὲ Ἰησοῦς· μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμ- L 18,12.
 φάνος πενθεῖν ἐφ' δοσον μετ' αὐτῶν ἐστιν δὲ νυμφίος;
 Εἰσόνται δὲ ἡμέραι δταν ἀπαρδῆ ἀπ' αὐτῶν δὲ νυμφίος, 16 J 1,17.
 καὶ τότε νηστεύσονται. οὐδεὶς δὲ ἐπι-
 βάλλει ἐπιβήλημα δάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἵματιφ
 παλαιφ· αἰρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
 ἱματίου, καὶ χειρον σχίσμα γίνεται. οὐδὲ βάλ- 17
 λονται οἴνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ
 μήπε, ὄγγιννται οἱ ἀσκοί, καὶ δὲ οἴνος ἐκχεῖται καὶ
 οἱ ἀσκοί ἀπόλλυνται· ἀλλὰ βάλλονται οἴνον νέον
 εἰς ἀσκοὺς καινούς, καὶ ἀμφτεροι συντηροῦνται.

Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, ίδον ἄρχων 18 18—26:
 [εἰς] προσελθών προσεκύνει αὐτῷ λέγων δτι ἡ Mc 5,22—43.
 θηγάτηρ μον ἀρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθών ἐπίθετο
 τῷ χειρά σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται. καὶ ἐγερ- 19
 τεις δὲ Ἰησοῦς ἥκολούθει αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ 20
 τοῦ. Καὶ ίδον γυνὴ αἰμορροοῦσα δώδεκα ἑτη 20
 προσελθοῦσα ὅπισθεν ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ
 πατοῦ· ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ· ἐὰν μόνον 21 14,38.
 φρωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι. δὲ 22
 ησοῦς στραφεὶς καὶ ίδὼν αὐτήν εἶπεν· θάρσει,
 θγατερ· η πίστις σου σέσωκέν σε. καὶ ἐσώθη

12 Η αλλα 14 νηστευομεν : h + πολλα 15 νυμφωνος :
 νυμφιουν | 18 [εις] προσελθ. : R; h T εισελθ. | T— οτι
 ηκολουθησεν 22 T— Ιησους

12 ιατρων 13 fin + εις μετανοιαν 15 πενθ. : νηστευειν
 h + εν εκειναις ταις ημεραις 17 ησσει ο οινος ο νεος
 ης α. και ο οινος απολλυται κ. οι ασκοι 20 ετη : +
 πρωι εν ασθενεια

23 ή γυνὴ ἀπὸ τῆς δόρας ἐκείνης. Καὶ ἐλθὼν δ
 Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς
 J 11,11.14.25. 24 αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον ἔλεγεν·
 ἀναχωρεῖτε· οὐ γάρ ἀπέθανεν τὸ κοράσιον ἀλλὰ
 25 καθεύδει· καὶ κατεγέλων αὐτοῦ· ὅτε δὲ ἐξεβλήθη
 δ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησεν τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ
 26 ἡγέρθη τὸ κοράσιον· καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὐτῇ εἰς
 27 ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ
 Ἰησοῦ ἡκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κράζοντες καὶ
 28 λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὸς Δαυείδ. ἐλθόντι δὲ εἰς
 τὴν οἰκίαν προσῆλθαν αὐτῷ οἱ τυφλοί, καὶ λέγει
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πιστεύετε διτι δύναμαι τοῦτο ποι-
 8,13. 29 ἥσαι; λέγοντιν αὐτῷ· ναί, κύριε. τότε ἤψατο τῶν
 δφθαλμῶν αὐτῶν λέγων· κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν
 8,1. 30 γενηθήτω ὑμῖν. καὶ ἤνεψιθησαν αὐτῶν οἱ δφ-
 θαλμοί· καὶ ἐνεβριμήθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων·
 31 δράτε, μηδεὶς γινωσκέτω. οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφῆ-
 32 μισαν αὐτὸν ἐν δλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. Αὐτῶν δὲ
 ἐξεοχομένων, ἴδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ κωφὸν δαι-
 33 μονιζόμενον. καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου
 ἐλάλησεν ὁ κωφός. καὶ ἐθάνυμασαν οἱ ὄχλοι
 λέγοντες· οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ.
 12,24. 34 οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἐλεγον· ἐν τῷ ἀρχοντι τῶν δαι-
 μονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

4,23. 35 Καὶ περιῆγεν δ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ
 τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν
 καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ
 θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.
 Mc 14,14. 36 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν,
 8,34.

26 h αυτῆς 27 Η— αντω | Η νιε 28 T προσηλθον
 | h τουτο δυναμαι 30 T ανεωχθησαν 32 αντω : T+ ar-
 δρωπον 34 οι ... δαιμονια : [H]

24 fin + ειδοτες οτι απεθανεν 29 ομματων 34 — vers.
 35 fin + en τω λαω + και πολλοι ηκολουθησαν αυτω

ι ἡσαν ἐσκυλμένοι καὶ ἐριμμένοι ὥσει πρόβατα Nu 27,17.
ι ἔχοντα ποιμένα. τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς 37 Ex 34,5.
τοῦ· δι μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· L 10,2.
ἡμῆτε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ δπως ἐκβάλῃ 38
γάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. Καὶ προσκα-10 1-15:
σάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν Mc 6,7-13.
τοῖς ἔξουσίαιν πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκ-
ίλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ L 9,1-5.
ναν μαλακίαν. Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων 2
ἀδύνατά ἔστιν ταῦτα πρῶτος Σίμων δι λεγόμενος
Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ Ἰάκωβος
ι τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ,
Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς καὶ Μαθθαῖος 3
τελώνης, Ἰάκωβος δι τοῦ Ἀλφαίου καὶ Θαδδαῖος,
Σίμων δι Καναναῖος καὶ Ἰούδας δι Ἰσααριώτης δι 4
αὶ παραδοὺς αὐτόν. Τούτους τοὺς δώδεκα 5
πέστειλεν δι Ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων·
Εἰς ὅδον ἐθνῶν μὴ ἀπέλιμητε, καὶ εἰς πόλιν
αμαρειτῶν μὴ εἰσέλιμητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον 6 15,24.
φὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ισραὴλ. Act 18,46.
φευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες διτὶ ἥγγικεν ἡ 7 4,17.
πιλεία τῶν οὐρανῶν. διδονεοῦντας θεραπεύετε, 8 Jr 50,6.
πρὸν ἐγείρετε, λεπροὺς καθαρίζετε, δαιμόνια
φάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. Μή 9
πιστοῦθε χρυσὸν μηδὲ ἀργυρὸν μηδὲ χαλκὸν εἰς
ἴς ζώνας ὑμῶν, μὴ πήραν εἰς ὅδον μηδὲ δύο 10 L 10,4.
τῶνας μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ δάρδον· ἀξιος γὰρ
ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ. εἰς δὴ ὅτι ἀν πόλιν 11
κώμην εἰσέλιμητε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἀξιός
τιν· κάκει μείνατε ἔως ἀν ἐξέλιμητε. εἰσερχό- 12 L 10,5,6.

10,3 Θαδδ. : h^r + T Λεββαιος, h^r εις Λεββαιος ο επι-
πηνις Θαδδαιος ει Judas Zeolotes 5 T Σαμαριτων

38 εσκυλ. : εκλεινμενοι 10,1 εξουσιαν: + κατα | μαλακ. :
·τω λαω 4 Κανανιτης 6 πορ. : υπαγετε 10 φαβδους |
·τι φορ. : του μασθου

13 μενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀσπάσασθε αὐτήν· καὶ
ἔὰν μὲν ἡ η οἰκία ἀξία, ἐλθάτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν
ἐπ' αὐτήν· ἔὰν δὲ μὴ ἡ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς

L 10,10—12.
Act 18,51; 18,6. 14 ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. καὶ δος ἀν μὴ δέξηται ὑμᾶς
μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι ἔξω
τῆς οἰκίας ἡ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτινάξατε τὸν

L 11,24.
L 20,47. 15 κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν

L 10,8.
R 16,19.
E 5,15. 16 ἡμέρᾳ κρίσεως ἡ τῇ πόλει ἐκείνῃ. Ἰδοὺ ἐγ
ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων·
γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι

17—22:
Mc 18,9—18. 17 ὡς αἱ περιστεραί. Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀν-
L 21,12—17. θρώπων· παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια,
24,9.

24,14. καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς·

Act 26,28;
27,24. 18 καὶ ἐπὶ ἥγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἐνεκε-

L 12,11,12. 19 ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἐθνεσιν. δταν
δὲ παραδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἡ τι
λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ

1 K 2,4. 20 τί λαλήσητε· οὐ γὰρ ὑμεῖς ἔστε οἱ λαλοῦντες,
ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν

35. 21 ὑμῖν. παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον
Mech 7,8. καὶ πατήρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπ-

24,9.18. 22 γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. καὶ ἔσεσθε
μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ δινομά μου· δὸς

16,28. 23 ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. δταν δὲ
διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς
τὴν ἑτέραν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε
τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ ἔως ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-

L 6,40.
J 18,16; 15,20. 24 θρώπουν. Οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκα-
12,24. 25 λον οὐδὲ δούλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ. ἀρκετὸν

13 προς : Κεφ 14 των : hT pr εκ 16 h ο οφις 21 h
επαναστησεται 28 ετερον : h^r + καν εκ ταυτης διωκωσιν
υμας φευγετε εις την αλλην | H [του] Ισρ.

18 fin + λεγοντες ειρηνη τω οικω τουτω 14 — της
οικιας η 16 ακεραιοι : απλουστατοι 19 — δοθησεται ...
λαλησητε

τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ως ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ,
παὶ ὁ δοῦλος ως ὁ κύριος αὐτοῦ. εἰ τὸν οἰκο-
δεσπότην Βεελζεβούλ ἐπεκάλεσαν, πόσῳ μᾶλλον
τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ. μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· 26 26-33:
οὐδὲν γάρ ἔστιν κεκαλυμμένον δούλῳ ἀποκαλυφ-
θῆσεται, καὶ κρυπτὸν δούλῳ γνωσθήσεται. δούλῳ 27 L 8,17.
τοῦτον ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ δούλῳ
τὸν οὓς ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων. καὶ 28 Jc 4,12.
μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα,
τῷ δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι. φοβεῖσθε
δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα
ἀπολέντα ἐν γεέννῃ. οὐχὶ δύο στρουνδία ἀσσα- 29
ρίου πωλεῖται; καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ^{τῷ} γῆν ἀνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν. ὑμῶν δὲ καὶ αἱ 30
ψάλτες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἡριθμημέναι εἰσίν.
οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουνδίων διαφέρετε 31 12,12.
μεῖς. Πᾶς οὖν δοτις δμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμ- 32
ρροσθεν τῶν ἀνθρώπων, δμολογήσω κάγὼ ἐν αὐτῷ
μπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
τοις δὲ ἀρνήσοται με ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, 33 L 9,26.
μηδίσομαι κάγὼ αὐτὸν ἐμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου
τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε δτι ἥλιθον 34 34-36:
αλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἥλιθον βαλεῖν
γῆν ἀλλὰ μάχαιραν. ἥλιθον γὰρ διχάσαι ἀν- 35 Mcb 7,6.
τον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα
καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ νύμφην κατὰ τῆς
θεραπείας αὐτῆς, καὶ ἔχθροι τοῦ ἀνθρώπου οἱ 36
ιακοὶ αὐτοῦ. Ὁ φιλῶν πατέρα ἡ μητέρα ὑπὲρ 37 Dt 33,9.
τοῦ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· καὶ δο φιλῶν υἱὸν ἡ
γατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· καὶ δις 38 16,24.25.
το λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ

25 ή τω οικοδεσποτη ει τοις οικιακοις | Η Βεελζεβουλ
φοβεισθε 1^ο: Η φοβηθητε | Η αποκτεινοντων 32.33 T—
κις 33 δε : hT δ αν

25 καλουσιν 28 αποκτ. : σφαξαι | εις γεενναν 31 πολλω
— αξιος 1-2

L 17,88. J 12,25. 39 δπίσω μον, οὐκ ἔστιν μον ἄξιος. ὁ εὑρὼν τὴν

ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν

18,5. L 10,16. J 18,20. 40 ψυχὴν αὐτοῦ ἐνεκεν ἐμοῦ εὑρήσει αὐτήν. Ὁ δεκό-

μενος ὥμας ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος

41 δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. ὁ δεχόμενος προ-

φῆτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου

λήμψεται, καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα

25,40. Mc 9,41. 42 δικαίου μισθὸν δικαίου λήμψεται. καὶ δις ἀν-

ποτίσῃ ἔνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροὺς

μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ

μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

7,28; 13,53; 19,1; 26,1. 11 Καὶ ἐγένετο δτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων

τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖνδεν τοῦ

διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

2-19: L. 7,18-35. 2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ

τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας διὰ τῶν μαθητῶν

Ml 3,1. 3 αὐτοῦ ἐλπεν αὐτῷ· σὺ εἰ ὁ ἐρχόμενος, ἡ ἐτερον

Dn 9,26. 4 προσδοκῶμεν; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν

αὐτοῖς· πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννην ἀ ἀκούετε

Is 35,5,6; 61,1. 5 καὶ βλέπετε· τυφλοὶ ἀναβλέποντειν καὶ χωλοὶ περι-

πατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκού-

οντειν, καὶ νεκροὶ ἐγέρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελεῖ-

13,57; 26,31. 6 ζονται· καὶ μακάριος ἔστιν δις ἀν μὴ σκανδαλισθεῖ-

3,1,5. 7 ἐν ἐμοι. Τούτων δὲ πορευομένων ἦρξατο ὁ

Ἰησοῦς λέγειν τοῖς δχλοις περὶ Ἰωάννου· τι ἐξῆλ-

θατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ

8 ἀνέμον σαλενόμενον; ἀλλὰ τι ἐξῆλθατε ἵδεῖν;

ἀνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἡμφιεσμένον; ἴδον οἱ τὰ

μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων.

L 1,76. 9 ἀλλὰ τι ἐξῆλθατε; προφήτην ἵδεῖν; ναὶ λέγω ὑμῖν,

42 Τ εαν | απολ. τ. μισθ. : h^r - αποληται ο μισθος |
11,4 Η Ιωανει | 5 h- και 1° 6 Τ εαν 8 Τ εξηλθατε;
ανθρ. ιδειν εν 9 Η val,

42 ελαχιστων | ψυχρ. : ψυχρονν nl + υδατος 11,2 χρι-

στον : Ιησον | δια : δνο 8 μαλακ. : + ωματοις | βασιλειων

λερισσότερον προφήτου. οὗτός ἐστιν περὶ οὗ 10 μι 3,1.
πάται.

· ὁ ἔγω ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσ-
πον σου,

κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἐμπροσθέν σου.

λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔγγιεται ἐν γεννητοῖς 11 13,17.
τῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ
τερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων
ἐστιν. ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ 12 L 16,16; 13,24.
τοῦ ἔως ἀρτὶ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
ι, καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν. πάντες 13

προφῆται καὶ ὁ νόμος ἔως Ἰωάννου ἐπρο-
σαν· καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν 14 ^{Ml 3,28.}
17,10—13. ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. ὁ ἔχων ὅτα ἀκούε- 15

Τίνι δὲ δομοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; δομοία 16
καιδίοις καθημένοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἀ προσ-
ητα τοῖς ἑτέροις ¹ λέγοντιν.

17 Prv 29,9.

γῆλήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε·
ἐνδοτρήσαμεν καὶ οὐκ ἐκόψασθε.

γάρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων μήτε πίνων, καὶ 18 3,4.
τὸν δαιμόνιον ἔχει. ἥλθεν δὲ τὸν ἀνθρώ- 19 9,14,15.
πίων καὶ πίνων, καὶ λέγοντιν· ἴδον ἀνθρωπος
καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἀμαρτωλόν.

κακαώδης ἡ σοφία ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῆς.

ἔρξατο δινειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο 20 ^{20—24:}
τίσται δυνάμεις αὐτοῦ, διτὶ οὖ μετενόησαν.

σοι, Χοραζείν· οὐαὶ σοι, Βηθσαϊδάν· διτὶ εἰ 21 Jona 3,6.

ῷφ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ
ναὶ ἐν ὑμῖν, πάλαι δὲ ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ
ἵησαν. πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρῳ καὶ Σιδῶνι 22

τερον ἐσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἡ ὑμῖν. καὶ 23 ^{4,18; 8,5; 9,1.}
^{Is 14,18,15.} φαρναούμ, μὴ ἔως οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ; ἔως

καταβήσῃ· διτὶ εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγενήθησαν

εταροις 19 εργων : h^τ τεκνων 23 Τ καταβιθασθηση

tau : + oī 15 wta : + ακονειν

αι δυνάμεις αι γενόμεναι ἐν σοι, ἔμεινεν δν μέχοι
 10,15. 24 τῆς σήμερον. πλὴν λέγω ὅμιν δτι γῇ Σοδόμων
 ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἡ σοι.

25-27: 25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς δ Ἰησοῦς
 L 10,21.22.
 1 K 1,26-29. εἶπεν· ἔξομολογοῦμαί σοι, πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ
 καὶ τῆς γῆς, δτι ἔκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συννε-
 26 τῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ τηπίοις· ναί, δ πατήρ,
 J 28,18. 27 δτι οὗτως εὐδοκία ἐγένετο ἐμπροσθέν σου. Πάντα
 J 3,35; 17,2.
 Ph 9,9. μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, καὶ οὐδεὶς
 ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ δ πατήρ, οὐδὲ τὸν
 πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ δ υἱὸς καὶ φ ἐὰν
 12,20. Jr 31,25. 28 βούληται δ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρός με
 πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κάγὼ
 Jr 6,16. 29 ἀναπαύσω ὅμας. ἀρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὅμας
 καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, δτι πρᾶθε είμι καὶ ταπεινὸς
 τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς
 1 J 5,8. 30 ὅμῶν· δ γάρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον
 μον ἐλαφρόν ἔστιν.

1-8:
 Mc 2,28-28.
 L 6,1-5.
 Dt 5,14; 28,26.
 Ex 20,10.
 1 Sm 21,7.
 Lv 24,9.
 Nu 28,9.
 9,18. Hos 6,6.

12 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη δ Ἰησοῦς τοῖς
 σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ
 ἐπείνασαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχνας καὶ ἐσθίειν.
 2 οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπαν αὐτῷ· Ἰδοὺ οἱ
 μαθηταὶ σου ποιοῦσιν δ οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν ἐπι-
 3 σαββάτῳ. δ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε τὸ
 ἐποίησεν Δανεὶδ δτε ἐπείνασεν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;
 4 πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἴκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς
 ἀρτους τῆς προσθέσεως ἔφαγον, δ οὐκ ἔξδν ἦν αὐτῷ
 φαγεῖν οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσιν
 5 μόνοις; ἡ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ δτι τοῖς
 σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦ-
 6 σιν καὶ ἀνατιοὶ εἰσιν; λέγω δὲ ὅμιν δτι τοῦ ἱεροῦ
 7 μεῖζον ἔστιν ὁδε. εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἔστιν· ἔλεος θέλω
 καὶ οὐν θυσίαν, οὐκ ἀν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους.
 8 κύριος γάρ ἔστιν τοῦ σαββάτου δ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

ικαὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἡλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν 9
πετῶν. καὶ ἴδοὺ ἄνθρωπος χεῖρα ἔχων ἔηράν· καὶ 10 L 14,8.
τηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἔξεστιν τοῖς σάββασιν
θεραπεύειν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ· δὲ εἶπεν 11
τοῖς· τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃς ἔξει πρό-
βατον ἐν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν
εἰς βόθρον, οὐχὶ κρατήσει αὐτὸν καὶ ἐγερεῖ; πόσφ 12 L 14,5.
σὺν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου. ὅστε ἔξεστιν
τοῖς σάββασιν καλῶς ποιεῖν. τότε λέγει τῷ 13
ἄνθρωπῳ· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα. καὶ ἐξέτεινεν,
ἀπεκατεστάθη ὑγιῆς ὡς ἡ ἀλλη. ἔξελθόντες 14 J 5,16.
οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ,
ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς 15 Mc 3,7-12.
ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. καὶ ἤκολούθησαν αὐτῷ πολλοί,
καὶ ἐνθρόπαντες αὐτοὺς πάντας, καὶ ἐπετίμησεν 16 8,4.
τοῖς ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν. ἵνα 17 Is 42,1-4;
πληρωθῇ τὸ δόγμαν διὰ Ησαίου τοῦ προφήτου
λέγοντος·

ἴθεν δὲ παῖς μου δν ὥρετισα, 18 8,17.

ὁ ἀγαπητός μου δν εὐδόκησεν ἡ ψυχή μου·

θέσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν,

καὶ κρίσιν τοῖς ἐθνεσιν ἀπαγγελεῖ.

οὐκ ἔρισει οὐδὲ κραυγάσει,

19

οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ.

πάλαι μον συντετριμμένον οὐ κατεάξει

20

παλίνον τυφόμενον οὐ σβέσει,

ὅς ἀν ἐκβάλῃ εἰς νῦνος τὴν κρίσιν.

καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ διδρη ἐλπιοῦσιν.

21

Τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος τυφλὸς 22
πὶ κωφός· καὶ ἐνθρόπαντες αὐτόν, ὅστε τὸν κω-
φὸν λαλεῖν καὶ βλέπειν. καὶ ἔξισταντο πάντες 23
καὶ δχλοι καὶ ἐλεγον· μήτι οὗτός ἔστιν δ υἱὸς

22-45:
Mc 3,22-30.
L 11,14-26.
29-32.

10 Τ θεραπευσαι 11 Η [εσται] 18 Τ ηυδοκησεν
π Χ τοτε προσηνεγκαν α. δαιμονιζομενον τυφλον κ. κωφον

15 οχλοι πολλοι 22 τον : + τυφλον και

9,34. 24 Δανείδ; οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον· οὐτε οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβού

25 ἀρχοντι τῶν δαιμονίων. εἰδὼς δὲ τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς ἐρημοῦται, καὶ πᾶσα πόλις ἡ οἰκί

26 μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται. καὶ δ σατανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῖς

27 καὶ εἰ ἔγώ ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο αὗται

1 J 8,8. 28 κριταὶ ἔσονται ὑμῶν. εἰ δὲ ἐν πνεύματι θεοῦ ἔγώ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἀρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς

Is 49,24. 29 ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἡ πῶς δύναται τις εἰσελθεῖ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ισχυροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἀρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον δήσῃ τὸν Ισχυρόν; καὶ

Mc 9,40. 30 τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. δ μὴ ἀν μειέμου κατ' ἔμοι ἔστιν, καὶ δ μὴ συνάγων μετ' ἔμοι

II 6,4,6; 10,26. 31 σκορπίζει. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πᾶσα ἀμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις, ἡ δ

L 12,10. 32 τοῦ πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται. καὶ δς ἐὰν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώποι ἀφεθήσεται αὐτῷ· δς δ' ἀν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἀγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὕτε

7,17. 33 τούτῳ τῷ αἰῶνι οὕτε ἐν τῷ μέλλοντι. Ἡ ποιήσας τὸ δένδρον καλὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλὸν ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον

34 γινώσκεται. γεννήματα ἔχιδνῶν, πῶς δύνασθαι ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ περιου

35 σεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ. δ ἀργὸς ἀνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει

24,27 Η Βεελζεβονλ
31 αφεθησ. 1^ο : h + υμιν

29 Τ ισχυρον, ει διαφπαση
32 ουκ αφεθ. : h ου μ αφεθη

θά, καὶ δ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ
πονοῦ ἐκβάλλει πονηρά. λέγω δὲ ὅμιν δτι 36
φῆμα ἀργὸν δ λαλήσουσιν οἱ ἄνθρωποι,
θώσουσιν περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως·
γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωμήσῃ, καὶ ἐκ τῶν 37
ν σου καταδικασθήσῃ.

Τότε ἀπεκρίθησαν αὐτῷ τινες τῶν γραμματέων 38 1,2.
Φαρισαίων λέγοντες· διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ
σημεῖον ἴδεῖν. δ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· 39
ἢ πονηρὰ καὶ μοιχαλίς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ
ἴον οὐ δοδήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ
προφήτου. ὥσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ 40 Jona 2,1,2.
κίτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, οὗτως
οὐ διός τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς
ἢ ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. ἄνδρες Νινευεῖται 41 Jona 3,5.
οἳ ζονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης
κατακρινοῦσιν αὐτήν· δτι μετενόησαν εἰς τὸ
γῆμα Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὠδε. βασι- 42 1 Rg 10,1-10.
α νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς
ἢ ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· δτι ἡλθεν
τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν
ομῶνος, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶνος ὠδε.
οὐ δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἔξελθη ἀπὸ τοῦ 43
ἄρωπον, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν
τανσιν, καὶ οὐχ εὑρίσκει. τότε λέγει· εἰς τὸν 44
οὐ μου ἐπιστρέψω δύεν ἔξηλθον· καὶ ἐλθὼν
σκει σχολάζοντα [καὶ] σεσαρωμένον καὶ κεκοσ-
ένον. τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' 45 2 P 2,20.
οὐ ἐπτὰ ἑτερα πνεύματα πονηρότερα ἔαντοῦ,
εἰσελθόντα κατοικεῖ ἔκει· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα
ἀνθρώπου ἔκείνου χείρονα τῶν πρώτων. οὗτως
οὐ καὶ τῇ γενεᾷ ταύτη τῇ πονηρῷ.

Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς δχλοῖς, ἰδοὺ ἡ μήτηρ 46 46-50:
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰστήκεισαν ἔξω ζητοῦντες Mc 3,31-35.
L 8,19-21.

13,55.

3 αγαθα : hT pr τα 44 [καὶ] : T-R 46 Η ιστηκεισαν

47 αὐτῷ λαλῆσαι. [εἶπεν δέ τις αὐτῷ· ἴδού ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἐστήκασιν ἤτοι ὅτε
 L 2,49. 48 σοι λαλῆσαι.] δό δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ λέγοντι αὐτῷ· τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου, καὶ τίνες εἰσὶν
 49 ἀδελφοί μου; καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα [αὐτοῦ] ἐπειδὸν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν· ἴδού ἡ μήτηρ μου
 R 8,29. 50 καὶ οἱ ἀδελφοί μου· δοτις γὰρ ἀν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτοῦ μου ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

^{1-23:} ^{Mc 4,1-20.} 13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔξελθὼν ὁ Ἰησοῦς τῇ
^{L 8,4-15.} 2 οἰκίας ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθη
 σαν πρὸς αὐτὸν ὅχλοι πολλοί, ὅστε αὐτὸν εἰπλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι, καὶ πᾶς ὁ ὅχλος ἐ³
 τὸν αἴγιαλὸν εἰστήκει. καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὴν ἐν παραβολαῖς λέγων· Ἰδού ἔξηλθεν δὲ σπείρα
 4 τοῦ σπείρειν. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ἀντὶ μὲν ἐπεσεν παρὰ τὴν ὄδόν, καὶ ἥλιθον τὰ πετεινὰ καὶ
 5 κατέφαγεν αὐτά. ἄλλα δὲ ἐπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη δπον οὐκ είχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθέως ἔξα⁶
 6 ἐτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθμος γῆς, ἥλιου δὲ ἀντὶ τείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν δίζη⁷
 7 ἔξηράνθη. ἄλλα δὲ ἐπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ
 8 ἀνέβησαν αἱ ἀκανθαὶ καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. ἄλλα δὲ ἐπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ ἐδίδουν καρπὸ⁹
 9 δὲ μὲν ἑκατόν, δὲ ἐξήκοντα, δὲ τριάκοντα.
 10 ἔχων δτα ἀκονέτω. Καὶ προσελθόντες οἱ μηδηταὶ εἶπαν αὐτῷ· διὰ τί ἐν παραβολαῖς λαλεῖ¹¹
 11 αὐτοῖς; δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· δτι ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν
 25,29. Mc 4,25. 12 ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται. δοτις γὰρ ἔχει, δοιδήσεται
 L 8,18.

[47] hR—H 49 [αυτοῦ]: R—T 13,1 τῆς : hT pr ε
 2 H ιστηκει 4 T ηλθεν, οὐ ελθοντα (σινε και) 7 ht
 επνιξαν 11 ειπεν : hR+ αυτοις | H οτι Υμιν

ἴφε καὶ περισσευμήσεται· δοτις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ
ἴχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἐν παρα- 13 Dt 29,8.
λαῖς αὐτοῖς λαλῶ, διτι βλέποντες οὐ βλέπουσιν
ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν οὐδὲ συνίουσιν. καὶ ἀνα- 14 Is 6,9.10.
ηροῦται αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαίου ἡ λέγουσα·
ἀποῆ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε,
καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε.
ἐπαγύρθη γάρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, 15
καὶ τοῖς ὥστιν βαρέως ἤκουσαν,
καὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμψυσαν·
μὴ ποτε ἴδωσιν τοῖς ὄφθαλμοῖς
καὶ τοῖς ὥστιν ἀκούσωσιν
καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν,
καὶ ίάσομαι αὐτούς.

Ἔν δὲ μακάριοι οἱ ὄφθαλμοὶ διτι βλέπουσιν, καὶ 16 L 10,23.24.
ἅτα [ὑμῶν] διτι ἀκούουσιν. ἀμὴν γὰρ λέγω ὅμιν 17
πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπενθύμησαν ἵδεν
ἵλεπτε καὶ οὐκ εἰδαν, καὶ ἀκοῦσαι ἀ ἀκούντε καὶ
τίμουσαν. Ύμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν 18
τοιπότερος. Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς 19
πλείας καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται δὲ πονηρὸς καὶ
πάξει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὕτος
οὐδὲ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρείς. δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη 20
τοῖς, οὗτος ἔστιν δὲ τὸν λόγον ἀκούων καὶ
οὗς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν· οὐκ ἔχει δὲ 21
οὗ ἐν ἑαυτῷ ἀλλὰ πρόσκαιρός ἔστιν, γενομένης
θλίψεως ἡ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθὺς σκαν-
ῆσται. δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρείς, οὗτος 22 6,19—34.
οὐδὲ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἡ μέριμνα τοῦ
ἴος καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συνπνίγει τὸν
τον, καὶ ἀκαρπος γίνεται. δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν 23

13 T συνιοῦσιν 16 [υμῶν]: T 17 T— γαρ | T ιδαν

13 οὐδὲ etc: οὐα βλ. μη βλεπωσιν κ. α. μη ακουσωσιν και
συνιωσιν μη ποτε επιστρεψωσιν 14 λεγουσα: + πορευθητι
απε τω λαω τουτω

γῆν σπαρείς, οὗτός ἐστιν δὲ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιείς, δος δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ δὲ μὲν ἔκατόν, δὲ δὲ ἔξηκοντα, δὲ δὲ τοιάκοντα.

- 38-48. 24** Ἀλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπειραντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. ἐν δὲ τῇ παθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους ἥλθεν αὐτοῦ δὲ ἔχθρος καὶ ἐπέσπειρεν ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου καὶ 26 ἀπῆλθεν. δτε δὲ ἐβλάστησεν δὲ χόρτος καὶ καρπὸν 27 ἐποίησεν, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια. προσελθόντε 28 δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ· κύρι 29 οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἐσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια; δὲ δὲ ἐφη αὐτοῖς· ἔχθρος ἀνθρώπως τοῦτο ἐποίησεν. οἱ δὲ δοῦλοι αὐτοῦ λέγοντες οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτὸν 30 δὲ δέ φησιν· οὐδὲ, μή ποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια ἔκριζώσητε ἀμαρτίαν αὐτοῖς τὸν σῖτον. ἄφετε συναντηθεὶς ἀμφότερος ἕως τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἡ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς· συλλέξαι πρῶτον τὰ ζιζάνια καὶ δησατε αὐτὰ εἰς δέσμα πρὸς τὸ κατακανᾶσαι αὐτά, τὸν δὲ σῖτον συντηθεὶς ἀμφότερος ἕως τοῦ θερισμοῦ ἐστίν. Ἀλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων· δμοία ἐστὶν βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, δν λαβερον μέν ἐστιν πάντων τῶν σπερμάτων, δταν αὐξηθῆ, μείζον τῶν λαχάνων ἐστὶν καὶ γίνεται δένδρον, ὃστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ αὐτοῦ. Ἀλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· δμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμη, ἣν λαβοῦσσα γυνὴ ἐνέκρινε

31.32: Dn 4,9.18.
Mc 4,30-32.
L 18,18.19.

Ez 17,28; 31,6.
Ps 104,12.

28 Η—δουλοι | Τ λεγοντες αυτω | 30 εως : Τ μεχι
η αχρι νι μεχρι | Η [εις] | Ι συναγετε | 33 Η [ελαλη
αυτους]

31 παρεθ. : ελαλησεν

άλεύρου σάτα τρία, ἔως οὗ ἐξυμώθη δλον.

τα πάντα ἐλάλησεν δὲ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς 34 Mc 4,38-34.

ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει

ἥς· δπως πληρωθῇ τὸ φημένον διὰ τοῦ προ- 35 Pa 78,2.

ον λέγοντος·

ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου,

μέρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς.

Γέτε ἀφεῖς τοὺς ὄχλους ἥλθεν εἰς τὴν οἰκίαν. 36 24-30.

προσῆλθαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες·

ἀφησον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων

ἄφρου. δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὁ σπείρων 37

αὐλὸν σπέρμα ἔστιν δὲ νίδος τοῦ ἀνθρώπου· δὲ 38 1 κ 3,9.

γρός ἔστιν δὲ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα,

εἰσιν οἱ νίοι τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια

οἱ νίοι τοῦ πονηροῦ, δὲ ἔχθρος δὲ σπείρας 39

ἔστιν δὲ διάβολος· δὲ δὲ θερισμὸς συντέλεια

ἥς ἔστιν, οἱ δὲ θερισταὶ ἄγγελοι εἰσιν. ὅσπερ 40

υλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ κατακαίεται,

ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος. ἀποστε- 41 Zph 1,8.
25,31-46.

νίδος τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἄγγέλους αὐτοῦ, 7,28.

υλλέξονσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα

μάνδαλα καὶ τὸν ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν,

ταλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· 42 8,12.

ἔσται δὲ κλαυθμὸς καὶ δὲ βρυγμὸς τῶν δδόν-

τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς δὲ ἥλιος ἐν 43 Dn 12,8.

ασιλείᾳ τοῦ πατρός αὐτῶν. δὲ ἔχων ὅτα

τω. Ὄμοία ἔστιν δὲ βασιλεία τῶν οὐρανῶν 44 19,29. L 14,33.

ὑρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, δην ενδρῶν ἀν-

τος ἐκρυψεν, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει

καλεῖ πάντα δσα ἔχει καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν

νν. Πάλιν δομοία ἔστιν δὲ βασιλεία τῶν 45

δια : hT+ Ησαιον 36 Τ προσηλθον | διασαφ. :
πον 44 Χ— παντα

ουδεν : ουκ 35 καταβολ. : + κοσμου 44 ανθρ. : τις

οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μο
 Prv 8,10.11. 46 γαρίτας· ενδρῶν δὲ ἔνα πολύτιμον μαργαρῖταν
 ἀπελθὼν πέπρακεν πάντα δσα εἰχεν καὶ ἡγόρασε
 22,9.10. 47 αὐτόν. Πάλιν δμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία των
 οὐρανῶν σαγήνη βληθείση εἰς τὴν θάλασσαν
 48 ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ· ἦν δτε ἐπληρῶν
 ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθίσαι
 συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγη, τὰ δὲ σαπρὰ
 25,32. 49 ἔβαλον. οὐτως ἐσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος
 ἔξελεύσονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἀφοριοῦσιν τοὺς πο
 50 ροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαιών, καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς
 εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἐσται ὁ κλαυθ
 51 καὶ ὁ βρονγμὸς τῶν ὀδόντων. Συνήκατε τα
 52 πάντα; λέγοντες αὐτῷ· ναι. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ
 διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς τῇ βα
 λείᾳ τῶν οὐρανῶν δμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ ο
 δεσπότῃ, δστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐ
 κανὰ καὶ παλαιά.

53-58: 53 Καὶ ἐγένετο δτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πα
 Mc. 6,1-6. 54 βολὰς ταῦτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν. καὶ ἐλθὼν
 L 4,16-30. 7,98; 11,1; 19,1; 26,1. τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ σ
 γωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήσσεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγε
 55 πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις; ὁ
 οὐτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχ ἡ μη
 αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αἱ
 J 7,15.52. 56 Ἰάκωβος καὶ Ἰωσὴφ καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας;
 αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰ
 J 4,44. 57 πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα; καὶ ἐσκανδαλίζε
 ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἐ¹
 προφήτης ἀτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι καὶ ἐν

45 Χ— ανθρωπω 52 εἰπεν : ἡ λεγει 55 Ιωσηφ
 Ιωσης ει Iωανης 57 τη 1^ο : hT+ ιδια

46 περραχ. : επωλησεν 48 καλλιστα 49 αιωνος :
 μου 51 ναι : + κυριε 54 η : pr πασα

Kata Maθθaiou 13,58—14,14.

ι αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις 58
τὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρόδης δ τε-14 ^{1-12:} _{Mc 6,14.17-20.}
ῥητὸς τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν 2 ^{L 9,7-9;}
ὑ· οὗτος ἔστιν Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς
θη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνά-
-ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Ἡρόδης κρατήσας 3 ^{11,2.}
Ἰωάννην ἔδησεν καὶ ἐν φυλακῇ ἀπέθετο διὰ
διάδα τὴν γυναικα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ
ὧν ἔλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάννης αὐτῷ· οὐκ ἔξεστίν 4 ^{Lv 18,16.}
ἔχειν αὐτήν. καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι 5 ^{21,26.}
ἡμὴν τὸν ὄχλον, διτὶ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.
τοῖς δὲ γενομένοις τοῦ Ἡρόδου ὠρχήσατο ἡ 6
τηρ τῆς Ἡροδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρεσεν
Ἡρόδη, ὅμεν μενδ' ὅρκον ὀμοιλόγησεν αὐτῷ 7
καὶ δὲ ἐὰν αἰτήσῃται. ἡ δὲ προβιβασθεῖσα 8
τῆς μητρὸς αὐτῆς· δός μοι, φησίν, ὡδε ἐπὶ¹
καὶ τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ 9
ἡδεῖς δ βασιλεὺς διὰ τοὺς δοκούς καὶ τοὺς
νακειμένους ἐκέλευσεν δοῦληναι, καὶ πέμψας 10 ^{17,12.}
μεφάλισεν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἥνεχθη 11
ταλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ,
ἥνεγκεν τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ προσελθόντες 12
ιδηταὶ αὐτοῦ ἥραν τὸ πτῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτόν,
ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. Ἀκούσας 13 ^{18-21:} _{Mc 6,31-44.}
Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς
ον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι
ιοῦντος αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων. Καὶ 14 ^{9,38.}
θῶν εἶδεν πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ'
οῖς καὶ ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν.

4,3 T [Φιλίππου] 4 T—ο 7 Η μετα 13 hT πεζοὶ

¹⁸ τας απιστιας 14,2 ο βαπτ. : + ον εγω απεκεφαλισα
τηγατ. αυτου Ηρωδιας 8 — επι πινακι 9 ειλυπηθη,
τε 13 σωμα

15 δψίας δὲ γενομένης προσῆλθαν αὐτῷ οἱ μαθητὲς λέγοντες· ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἡδ παρηλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὅχλους, ἵνα ἀπελθόντει
 16 εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.
 δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπει
 17 θεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. οἱ δὲ λέγονται αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἀρτούς κι
 18 δύο ἰχθύας. ὁ δὲ εἶπεν· φέρετέ μοι ὧδε αὐτούς
 19 καὶ κελεύσας τοὺς ὅχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τὸ χόρτον, λαβὼν τοὺς πέντε ἀρτούς καὶ τοὺς δύο
 ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν, κι
 κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἀρτούς, οἱ δὲ
^{2 Rg 4,44.} 20 μαθηταὶ τοῖς ὅχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ
 ἔχορτάσθησαν, καὶ ἦραν τὸ περισσεῦν τῶν κλα
 21 μάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντε
 ἥσαν ἀνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν
^{22-36:} 22 καὶ παιδίων. Καὶ [εὐθέως] ἤναγκασεν τὸν
^{Mc 6,45-56.}
^{J 6,15-21.} μαθητὰς ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸ^ν
^{L 6,12; 9,18.} 23 εἰς τὸ πέραν, ἵως οὐδὲν ἀπολύσῃ τοὺς ὅχλους. καὶ
 ἀπολύσας τοὺς ὅχλους ἀνέβη εἰς τὸ δρός καὶ
 ἰδίαν προσεύξασθαι. δψίας δὲ γενομένης μόνο^ν
 24 ἦν ἐκεῖ. τὸ δὲ πλοῖον ἥδη μέσον τῆς θαλάσσης
 ἦν βασανίζομενον ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἦν γὰρ ἐν
 25 τίος ὁ ἀνεμος. τετάρτη δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς
 ἥλθεν πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν
^{L 24,37.} 26 οἱ δὲ μαθηταὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης
 περιπατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες δτι φάντασμα
 27 ἐστιν, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. εὐθὺς δὲ
 ἐλάλησεν [ὁ Ἰησοῦς] αὐτοῖς λέγων· θαρσεῖτε, ἐγι

15 Τ προσῆλθον | ήΤ παρηλθεν ηδη· απολ. ουν τοι
 16 Τ— Ἰησοῦς 19 h καὶ εκελευσεν . . . καὶ λαβ
 22 [εὐθέως]: R-T | Χ— το 1^ο 24 μεσον . . . ην: Χ σταδιο
 πολλούς απο της γης απειχεν, 26 οι δε μαθ. ιδ.: Τ ιδοντε
 δε 27 [ο Ιησ.]: R-T

μι· μὴ φοβεῖσθε. ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος 28
λεν· κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με ἐλθεῖν πρὸς
ἐπὶ τὰ ὄδατα. δὸς δὲ εἶπεν· ἐλθέ. καὶ καταβὰς 29
πὸ τοῦ πλοίου Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ
ὄδατα καὶ ἤλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. βλέπων δὲ 30
ὅτι ἀνεμοὶ ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζε-
ναι ἔκραξεν λέγων· κύριε, σῶσόν με. εὐθέως δὲ 31 8,26.
Ἴησος ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ
καὶ αὐτῷ· δλιγόπιστε, εἰς τὸ ἐδίστασας; καὶ ἀνα- 32
πάνταν αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἀνεμος.
Νὸς δὲ ἐν τῷ πλοίῳ προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες· 33
Ἄηθως θεοῦ νίδις εἰ. Καὶ διαπεράσαντες ἤλθον 34
τοῦ τὴν γῆν εἰς Γεννησαρέτ. καὶ ἐπιγυνόντες αὐτὸν 35
Ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνουν ἀπέστειλαν εἰς δλην
περίχωρον ἐκείνην, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάν-
τας τοὺς κακῶς ἔχοντας, καὶ παρεκάλονν αὐτὸν 36 9,21. L 6,19.
τα μόνον ἀψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἴματίου
πιοῦ· καὶ δοσοὶ ἥψαντο διεσώθησαν.

Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ Ιερουσαλύμων 15 ^{1-20:} Mc 7,1-23.
ἱερισᾶν καὶ γραμματεῖς λέγοντες· διὰ τί οἱ 2 Dt 4,2.
μαθηταί σου παραβαίνουσιν τὴν παράδοσιν τῶν
κεισθερόων; οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας διαν
τον ἐσθίωσιν. δὸς δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· 3
τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ
καὶ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν; δὸς γὰρ θεὸς εἶπεν· 4 Ex 20,12;
ἴα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ· δὸς κακολογῶν
ματέρα ἡ μητέρα θανάτῳ τελευτάτῳ. ὑμεῖς δὲ 5
ἔχετε· δὸς ἀν εἰπῃ τῷ πατρὶ ἡ τῇ μητρὶ· δῶρον
ἴαν ἐξ ἐμοῦ ἀφεληθῆς, ^{21,17.} οὐ μὴ τιμήσει τὸν 6
ματέρα αὐτοῦ· καὶ ἥκυρωσατε τὸν λόγον τοῦ

²⁸ Η αυτῶν post εἰπεν ²⁹ καὶ ηλθ. : hR ελθειν
Η ηλθαν ³⁰ Η [αυτον] ^{15,4} εἰπεν : Τ ενετειλατο
τῶν ³¹ ε αυτον : T+ η την μητερα αυτον | λογον:
τομον

³² ανεμον : + ισχυρον ³⁴ — εις | Γεννησαρ 15,1 απο:
ποι ε ον : pr ουδεν εστιν νι και | τον νομον : την εντολην

Ιη 29,18. 7 θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. ὅποκριταί, καλῶ
ἐπροφήτευσεν περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας λέγων·

8 δὲ λαὸς οὗτος τοῖς χείλεσίν με τιμᾶ,

9 ή δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ

10 μάτην δὲ σέβονται με,

διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων

12,34. 1 Τ 4,4. 11 ἀκούετε καὶ συνίετε· οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα
κοινοῦ τὸν ἀνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον·

12 τοῦ στόματος, τοῦτο κοινοῦ τὸν ἀνθρωπον. Τότε
προσελθόντες οἱ μαθῆται λέγουσιν αὐτῷ· οἴδα
δτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκανδαλίζουσι;

13 λίσθησαν; δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· πᾶσα φυτείη
ἥν οὐκ ἐφύτευσεν δὲ πατήρ μου δὲ οὐράνιος ἐκριζώσει·

28,24. L 6,39. 14 θήσεται. ἄφετε αὐτούς· τυφλοὶ εἰσιν δόδηγοι τοῦ φλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἔαν δόδηγῷ, διμφότερος εἰς βρόδυνον πεσοῦνται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος

15 εἶπεν αὐτῷ· φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν. δὲ ὁ
16 εἶπεν· ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὐ νοεῖτε
δτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα εἰς τὴν

17 κοιλίαν χωρεῖ καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται; δὲ
ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας

Gn 8,21. 19 ἐξέρχεται, κάκεῖνα κοινοῦ τὸν ἀνθρωπον. ἐκ τῆς καρδίας
μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασphemiai.
20 φημίαι. ταῦτα ἐστιν τὰ κοινοῦτα τὸν ἀνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶν φαγεῖν οὐ κοινοῖ τὸν ἀνθρωπον.

21-28: 21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν δὲ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς
Mc 7,24-80. 22 τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαννα
ναία ἀπὸ τῶν δρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα ἐκραζεῖ

14 h T οδηγοι εισιν τυφλοι | τυφλων : [h] — κ 22 h'
εκραξεν

8 απεχει : εστιν 11 ον : + παν | κοινωνει et
14 αυτους : τους τυφλους 17 ουπω

νυσα· ἐλέησόν με, κύριε νίδις Δανειδ· ή θυγάτηρ
κακῶς δαιμονίζεται. δ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη 23
ἡ λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
τονν αὐτὸν λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτήν, δτι
εἰ δπισθεν ἡμῖν. δ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· 24 10,6.
ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολω-
λίκουν Ἰσραὴλ. η δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει 25
λέγοντα· κύριε, βοήθει μοι. δ δὲ ἀποκρι- 26
εἶπεν· οὐκ ἔστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἀρτον
τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. η δὲ εἶπεν· 27
κύριε· καὶ γὰρ τὰ κινάρια ἔσθιει ἀπὸ τῶν
ον τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν
ον αὐτῶν. τότε ἀποκριθεὶς δ Ἰησοῦς εἶπεν 28 8,10,13.
· ω γύναι, μεγάλη σου η πίστις· γεννηθήτω
με θέλεις. καὶ ίάμη η θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ¹
ιώρας ἐκείνης.

Καὶ μεταβὰς ἐκείνην δ Ἰησοῦς ἤλιθεν παρὰ 29 ^{Mc 7,81.}
νάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ
ἐκάθητο ἐκεῖ. καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι 30
ἷοι ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλούς, τυφλούς,
υύς, κυλλούς, καὶ ἐτέρους πολλούς, καὶ ἔριψαν
ὺς παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ ἐθεράπευσεν
ὺς· ἀστε τὸν ὄχλον θαυμάσαι βλέποντας 31 ^{Mc 7,37.}
οὺς λαλοῦντας, κυλλούς ὑγιεῖς καὶ χωλούς
πατοῦντας καὶ τυφλούς βλέποντας· καὶ ἐδό-
ν τὸν θεόν τον Ἰσραὴλ. Ό δὲ Ἰησοῦς προσκαλε- 32 ^{32-39:}
ενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν· σπλαγχνίζομαι
τὸν ὄχλον, δτι ἥδη ἡμέραι τρεῖς προσμένοντεν
καὶ οὐκ ἔχοντες τί φάγωσιν· καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς
τεις οὐθέλω, μὴ ποτε ἐκλυνθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ 33
νυσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ· πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ

²⁸ ή νιε ²⁹ εστ. καλ. : Τ εξεστιν ²⁷ Η [γαρ] ³⁰ Η χωλ.
τυφλ. χωφ. : ή †† | Β ερριψαν ³¹ ή τοὺς οχλούς |
νυτ. : ή ακονοῦντας | Χ— κυλλούς υγιεις | ήΤ εδοξαζον
[ηδη] | Τ νηστις

³⁰ παρα : υπο | αυτους ²⁹ : + παντας

34 ἄρτοι τοσοῦτοι ὥστε χορτάσαι δχλον τοσοῦτον; καὶ
λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πόσους ἄρτους ἔχετε; οἱ
35 δὲ εἶπον· ἑπτά, καὶ δλίγα ἰχθύδια. καὶ παραγ-
36 γείλας τῷ δχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν¹ ἐλαβεν
τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας καὶ εὐχαρι-
στήσας ἐκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ
37 μαθηταὶ τοῖς δχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ
ἔχορτάσθησαν, καὶ τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων
38 ἦραν ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες
ἡσαν τετρακισχίλιοι ἀνδρες χωρὶς γυναικῶν καὶ
39 παιδίων. Καὶ ἀπολύσας τοὺς δχλους ἐνέβη εἰς τὸ
πλοῖον, καὶ ἤλθεν εἰς τὰ δρια Μαγαδάν.

- ^{1-12:}
^{Mc 8,11-21.} 16 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδο-
^{12,38.} καῖοι πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον
^{L 12,54-56.} 2 τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς· [δψίας γενομένης λέγετε· εὐδία,
^{11,4.} 3 πνρράζει γὰρ ὁ οὐρανός·¹ καὶ πρωτ· σήμερον χειμών,
πνρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός. τὸ μὲν πρόσ-
ωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ
^{Iona 2,1.}
^{12,39.40.} 4 σημεῖα τῶν καιρῶν οὐδένασθε;] γενεὰ πονηρὰ
καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ
δούθησται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ιωνᾶ. καὶ
5 καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπῆλθεν. Καὶ ἐλθόντες
μαθηταὶ εἰς τὸ πέραν ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν.
^{L 12,1.} 6 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· δρᾶτε καὶ προσέχετε
ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδονκαίων
7 οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες δτι ἄρτου
8 οὐκ ἐλάβομεν. γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· τί δια-
λογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, δλιγόπιστοι, δτι ἄρτους οὐ

34 Η ειπαν 37 Η σφυριδας 38 ησαν : h+ ως |
παιδ. κ. γυναικ. 16,1 Η [οι] | hT επηρωτων 3.3
[οψιας . . . δυνασθε.] 5 h λαβειν αρτους

35.36 παραγγειλας . . . ελαβεν : εκελευσε . . . και λ
βων 39 Μαγδαλα(ν) 16,3 ουρανος : αηρ | το : pr υπ
κριται | δοκιμαζετε ν συνιετε 4 — και μοιχαλὶς

ἴκετε; οὐπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε 9 14,17-21.
 ὃιονς τῶν πεντακισχιλίων καὶ πόσους κοφίνους
 ἥλαβετε; οὐδὲ τοὺς ἐπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχι- 10 15,34-38.
 λίων καὶ πόσας σπυρίδας ἔλαβετε; πῶς οὐ νοεῖτε 11
 ὅτι οὐ περὶ ἀρτῶν εἶπον ὑμῖν; προσέχετε δὲ ἀπὸ
 τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδονκαίων. τότε 12
 συνήκαν δτι οὐκ εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης
 [τῶν ἀρτῶν], ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων
 καὶ Σαδδονκαίων.

Ἐλθὼν δὲ δ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρίας 13 13-20:
 τῆς Φιλίππου ἡρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων· Mc 8,27-30.
L 9,18-21.
 οἵτινες λέγοντες οἱ ἄνθρωποι εἰναι τὸν νίδν τοῦ
 ἀνθρώπουν; οἱ δὲ εἶπαν· οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν 14 14,2. 17,10.
 Φατιστήν, ἄλλοι δὲ Ἡλείαν, ἔτεροι δὲ Ἱερεμίαν
 οἴνα τῶν προφητῶν. λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα 15
 λέγετε εἰναι; ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπεν· 16 J 6,69.
 οὐ εἰ ὁ Χριστὸς ὁ νίδος τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. ἀπο- 17 G 1,15.16.
 πριθεὶς δὲ δ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἰ,
 Σίμων Βαριωνᾶ, δτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκά-
 λυψέν σοι ἀλλ' ὁ πατήρ μου δ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
 οὐχὶ δέ σοι λέγω δτι σὺ εἰ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ 18 J 1,42. E 2,20.
 οὐ πέτρα οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ
 οὐλαι φύον οὐ κατισχύσοντιν αὐτῆς. δώσω σοι 19 18,18.
 οὐκ εἰδας τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ δ ἐὰν
 γης ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 καὶ δ ἐὰν λύσης ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένον ἐν
 τοῖς οὐρανοῖς. τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς 20 17,9.
 η μηδενὶ εἶπωσιν δτι αὐτός ἔστιν δ ἔχοις.

Ἀπὸ τότε ἥρξατο Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθη- 21 21-28:
 ταῖς αὐτοῦ δτι δεῖ αὐτὸν εἰς Τερρασόλυμα ἀπελ- Mc 8,31-9,1.
L 9,22-27.
12,40. J 2,19.

8 εὗτε : Τ ελαβετε 10 H σφυρίδας 12 [τῶν αρτῶν] : R;
 Τιων Φαρισαίων καὶ Σαδδονκαίων 17 Ἡ [τοῖς] 20 διεστειλ. :
 Η επειμησεν 21 Ιησ. : T pr o, H+ Χριστος, h^r [o] Ιησ. et —

18 τινα : + με 16 σωζοντος 17 βαρ Ιωνα 19 pr
 και | σοι δωσω

θεῖν καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ
ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ

22 τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. καὶ προσλαβόμενος
αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων·

23 ἔλεώς σοι, κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο. ὁ δὲ
στραφεὶς εἶπεν τῷ Πέτρῳ· ὑπαγε δπίσω μου,
σατανᾶ· σκάνδαλον εἰ ἐμοῦ, διτὶ οὐ φρονεῖς τὰ

10,38.39. 24 τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. Τότε ὁ
Ἴησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· εἴ τις θέλει
δπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτο

25 τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. δις γὰς
ἔὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν
δις δ' ἀν ἀπολέση τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ,

4,8. 26 εὑρήσει αὐτήν. τί γὰρ ὀφεληθήσεται ἀνθρώποι
ἔὰν τὸν κόσμον δλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν
αὐτοῦ ζημιωθῇ; η τί δώσει ἀνθρώπος αὐτάλι

R 2,6.
Ps 62,13.
Pro 24,12. 27 λαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; μέλλει γὰρ δι νίδος τοι
ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῖ
μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε ἀποδώσει ἐκάστα

10,28. 28 κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ. ἀμὴν λέγω ὅμιν διτὶ εἰσὶ^ν
τινες τῶν ὥδε ἐστῶτων οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται
θανάτου ἔως ἀν ἰδωσιν τὸν νίδον τοῦ ἀνθρώπου
ἔρχομενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

1-13:
Mc 9,2-18.
L 9,28-36. 17 Καὶ μενδ' ἡμέρας ἐξ παραλαμβάνει ὁ Ἴησοῦς
τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς δόρος ὑψηλὸν κατ

2 P 1,16-18. 2 ἰδίαν. καὶ μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν, καὶ
ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς δι ἥλιος, τὰ δι
3 ἴματα αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. καὶ ἰδοι
διφθή αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἡλείας συνλαλοῦντες
4 μετ' αὐτοῦ. ἀποκριθεὶς δὲ δι Πέτρος εἶπεν τῷ
Ἴησοῦ· κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὥδε εἶναι· εἰ

22 ἡ Π. λεγει αυτω επιτιμων 24 H [o] 17,1 Ιακωβ.: h pr τοι

21 μετα τρεις ημερας, ut 17,23 26 αφελειται 27 τα
εργα 17,1 κατ ιδιαν : λιαν

θέλεις, ποιήσω ὅδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ
Μωύσεη μίαν καὶ Ἡλείᾳ μίαν. ἔτι αὐτοῦ λα- 5 8,17.
ἰοῦντος, ἵδον νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς,
καὶ ἵδον φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγονσα· οὗτός
ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν φ εύδοκησα·
ἀκούετε αὐτοῦ. καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἐπεσαν 6
ἔπι πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.
καὶ προσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀγάμενος αὐτῶν 7
εἶπεν· ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. ἐπάραντες δὲ 8
τοὺς δρυμαλμοὺς αὐτῶν οὐδένα εἶδον εἰ μὴ τὸν
Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαίνονταν αὐτῶν ἐκ τοῦ 9 18,20.
ὅρους ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· μηδενὶ¹
εἴπητε τὸ δραματίσαν ὃν δὲ τοῦ ἀνθρώπουν ἐκ
νεκρῶν ἐγερθῆ. Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ 10 11,14. Ml 8,28.
λέγοντες· τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν δτι Ἡλείαν
δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; δ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἡλείας 11
μὲν ἔρχεται καὶ ἀποκαταστήσει πάντα· λέγω δὲ 12 14,9,10.
ὑμῖν δτι Ἡλείας ἡδη ἥλθεν, καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν
αὐτόν, ἀλλὰ ἐποίησαν ἐν αὐτῷ δσα ἥθελησαν·
οὐτως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν
ὅπ' αὐτῶν. τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ δτι περὶ 13 L 1,17.
Ιωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.

Καὶ ἐλθόντων πρὸς τὸν ὄχλον προσῆλθεν αὐτῷ 14 14-21:
ἀνθρώπος γονυπετῶν αὐτὸν¹ καὶ λέγων· κύριε, 15 Mc 9,14-20.
L 9,37-42.
ἔλέησόν μου τὸν υἱόν, δτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς
πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ
πολλάκις εἰς τὸ ὑδωρ. καὶ προσήνεγκα αὐτὸν 16
τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἥδυνηθησαν αὐτὸν
ὑεραπεῦσαι. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ὡ 17 Dt 32,5.
γενεὰ ἀπιστος καὶ διεστραμμένη, ἔως πότε μεθ'

4 ἡ σκηνας τρεις 5 Η φωτινη 8 τον : Χ αυτον 9 εγερθη :
η αναστη 12 T αλλ 12,18 ουτως . . . αυτων. τοτε . . .
αυτοις : h^r τοτε . . . αυτοις. ουτως . . . αυτων. 15 πασχει :
Χ εχει 17 h [τοτε] αποκριθεις ο

11 ερχεται : + πρωτον 15 πολλακις : ενιοτε 17 απιστος :
πονηρα

νύμῶν ἔσομαι; ἔως πότε ἀνέξομαι ύμῶν; φέρετε
 18 μοι αὐτὸν ὥδε. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς,
 καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον, καὶ ἐθερα-
 10,1. 19 πεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὡρας ἐκείνης. Τότε προσ-
 ελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ίδιαν εἶπον·
 21,21. L 17,6. 20 διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; ὁ δὲ
 λέγει αὐτοῖς· διὰ τὴν δλιγοπιστίαν ύμῶν· ἀμὴν
 γὰρ λέγω ύμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινά-
 πεως, ἐρεῖτε τῷ δρει τούτῳ· μετάβα ἔνθεν ἐκεῖ,
 καὶ μεταβήσεται, καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ύμῖν.

22,23:

Mc 9,30—32.
L 9, 43—45. 22

16,21. αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 23 παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀπο-
 κτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται
 καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

Ex 30,13. 24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καφαρναοὺμ προσῆλ-
 θον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ καὶ
 εἶπαν· ὁ διδάσκαλος ύμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα;
 25 ἢ λέγει· ναι. καὶ ἐλθόντα εἰς τὴν οἰκίαν προ-
 ἔφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· τί σοι δοκεῖ,
 Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβά-
 νουσιν τέλη ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἢ
 26 ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων; εἰπόντος δέ· ἀπὸ τῶν ἀλλο-
 τρίων, ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀραγε ἐλεύθεροι εἰσιν
 27 οἱ υἱοί. ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς, πο-
 ρευθεὶς εἰς θάλασσαν βάλε ἄγκιστρον καὶ τὸ
 ἀναβάντα πρῶτον ἰχθὺν ἀρον, καὶ ἀνοίξας τὸ
 στόμα αὐτοῦ εὑρήσεις στατῆρα· ἐκεῖνον λαβὼν δὸς
 αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

19 Η ειπαν 21 h^r R [τουτο δε το γενος ουκ εκπο-
 ρενεται ει μη εν προσευχῃ και νηστεια.] 23 εγερθ. : h ανα-
 στησεται 24 T — τα 2° 25 hT εισελθοντα | h τινος
 27 hT σκανδαλιζωμεν

20 απιστιαν 22 αυτων δε αναστρεφομενων 23 — και
 ελ. σφ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ 18
 ἡσοῦ λέγοντες· τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασι-
 λείᾳ τῶν οὐρανῶν; καὶ προσκαλεσάμενος παιδίον 2
 στησεν αὐτὸν ἐν μέσῳ αὐτῶν¹ καὶ εἶπεν· ἀμὴν 3 19,14.
 ἔγω νῦν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ
 παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
 οὐρανῶν. δοτις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ 4
 παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασι-
 λείᾳ τῶν οὐρανῶν. καὶ ὅς ἐὰν δέξηται ἐν παιδίον 5 10,40. J 18,20.
 οιοῦτο ἐπὶ τῷ δνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· ὅς δ' ἀν 6 L 17,1.2.

κανδαλίσῃ ἔνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόν-
 ον εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος
 τικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ
 ἢ τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. Οὐαὶ τῷ κόσμῳ 7
 πὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γὰρ ἐλθεῖν τὰ σκάν-
 αλα, πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ δι' οὐ τὸ σκάνδαλον
 οφεται. Εἰ δὲ ἡ χείρ σου ἡ ὁ πούς σου 8 5,29.30.

κανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ·
 καλόν σοι ἐστιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν κυλλὸν ἢ
 κυλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι
 εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. καὶ εἰ ὁ δφθαλμός σου 9
 σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ·
 καλόν σοι ἐστιν μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν,
 ἢ δύο δφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν
 τοῦ πυρός.

Οράτε μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν 10 H 1,14.
 μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ νῦν δτι οἱ ἄγγελοι
 ποτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέποντι τὸ πρόσ-
 ωπον τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Τί νῦν 12 12-14:
 φοκεῖ; ἐὰν γένηται τινὶ ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα
 καὶ πλανηθῇ ἐν Ἑξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφήσει τὰ ἐνενήκοντα
 ξνέα ἐπὶ τὰ δρη καὶ πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον;

¹ εκεινη : h+ δε 7 γαρ : T+ εστιν 10 εν ουρανοις
 10 : h [εν τω ουρανω] 11 h^r ηλθεν γαρ ο νιος του ανθρωπου
 σωσαι το απολωλος. 12 αφησει : T αφεις ει — και

1 ορα : ημερα 8 αυτον : αυτα | βλ. εις την γεενναν
 του πυρος 10 τουτων : + των πιστευοντων εις εμε

1-9:
 Mc 9,38-47.
 L 9,46-48.

13 καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν δτι
χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα

14 τοῖς μὴ πεπλανημένοις. οὐτως οὐκ ἔστιν θέλημα
ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα

Lv 19,17. 15 ἀπόληται ἐν τῶν μικρῶν τούτων. Ἐάν δὲ
L 17,3. G 8,1. ἀμαρτήσῃ ὁ ἀδελφός σου, ὑπαγε ἐλεγξον αὐτὸν
μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. ἐάν σου ἀκούσῃ,

Dt 19,15. 16 ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· ἐάν δὲ μὴ ἀκούσῃ,
παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος

1 K 5,18. 17 δύο μαρτύρων ἡ τριῶν σταθῆ πᾶν φῆμα· ἐάν δὲ
παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὸν τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐάν δὲ καὶ
τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὅσπερ ὁ

J 16,19. 18 ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, δσα
J 20,28. ἐάν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν οὐρανῷ,
καὶ δσα ἐάν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένα

Mc 11,24. 19 ἐν οὐρανῷ. Πάλιν [ἀμὴν] λέγω ὑμῖν δτι ἐάν δύο
συμφωνήσωσιν ἐξ ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς
πράγματος οὐ ἐάν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς

28,20. 20 παρὰ τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. οὐ γάρ
εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν δνομα,
ἐκεὶ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

21 Τότε προσελθὼν ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· κύριε,
ποσάκις ἀμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου καὶ

L 17,4. 22 ἀφήσω αὐτῷ; ἔως ἐπτάκις; ¹ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
οὐ λέγω σοι ἔως ἐπτάκις, ἀλλὰ ἔως ἐβδομηκον-

23 τάκις ἐπτά. Διὰ τοῦτο ὀμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, δς ἡμέλησεν συνῆραι

24 λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. ἀρξαμένου δὲ
αὐτοῦ συναίρειν, προσήχθη εἰς αὐτῷ δφειλέτης

14 υμῶν : Καὶ μου 16 σον : Τ σεαυτον | h ετι ενα η
δυο μετα σον 17 R ειπε 19 [αμὴν] : R-T | Τ συμ-
φωνησουσιν 20 h^r ουκ εισιν γαρ δυο η τρεις συνηγμενοι
εις το εμον ονομα, παρ οις ουκ ειμι εν μεσω αντων.
21 αυτω 1° : [H] 24 Τ προσηνεχθη | R αυτω εις

ιησίων ταλάντων· μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀπο- 25
ιοῦνται, ἐκέλευσεν αὐτὸν δὲ κύριος πραθῆναι καὶ
ἵν γνωῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα δσα ἔχει,
καὶ ἀποδοθῆναι. πεσὼν οὖν δὲ δοῦλος προσεκύνει 26
ιτῷ λέγων· μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάντα
ποδώσω σοι. σπλαγχνισθεὶς δὲ δὲ κύριος τοῦ 27
οὐλού ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον
φῆκεν αὐτῷ. ἔξελθὼν δὲ δοῦλος ἐκεῖνος εὑρεν 28
να τῶν συνδούλων αὐτοῦ, δις ὀφειλεν αὐτῷ ἐκατὸν
τράγια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπιψιγεν λέγων·
ἴαδος εἰ τι δφείλεις. πεσὼν οὖν δὲ σύνδουλος 29
ιτοῦ παρεκάλει αὐτὸν λέγων· μακροθύμησον ἐπ'
μοὶ, καὶ ἀποδώσω σοι. δὲ δὲ οὐκ ἥθελεν, ἀλλὰ 30
πελθὼν ἐβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἔως ἀποδῷ
δὲ δφειλόμενον. Ἰδόντες οὖν οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ 31
ἢ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλθόντες
κεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἔαυτᾶν πάντα τὰ γενόμενα.
ὅτε προσκαλεσάμενος αὐτὸν δὲ κύριος αὐτοῦ λέγει 32
ιτῷ· δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν δφειλὴν ἐκείνην
ιφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ 33
ιὲ ἔλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς κάγὼ σὲ ἥλεησα;
ιαὶ δργισθεὶς δὲ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν 34 5,26.
οἵς βασανίσταῖς ἔως οὐ ἀποδῷ πᾶν τὸ δφειλό-
ενον. Οὕτως καὶ δὲ πατήρ μου δὲ οὐρανίος 35 6,14.15.
οιήσει υμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἔκαστος τῷ ἀδελφῷ
ὑτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν υμῶν.

Καὶ ἐγένετο δτε ἐτέλεσεν δὲ Ἰησοῦς τοὺς λόγους 19
ιτούς, μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἥλθεν
ς τὰ δρια τῆς Ιουδαίας πέραν τοῦ Ιορδάνου.

1-9:
Mc 10,1-12.
7,28; 11,1;
18,58; 26,1.

²⁵ εχει : Τ ειχεν ²⁶ δονλ. : Τ+ εκεινος ²⁷ Η [εκεινον] |
δαινοιν ²⁸ γενομ. 1º : Τ γινομενα ²⁹ Η [ου] | οφειλ. :
+ αυτω

²⁴ μυριων : πολλων ²⁶ λεγ. : + κυριε ²⁸ αποδ. : +
+ ²⁹ αυτου : + εις τους ποδας αυτου | και : + παντα
παν ³⁵ επουρανιος | υμων : + τα παραπτωματα
πων ^{19,1} ετελ. : ελαλησεν

2 καὶ ἡκολούθησαν αὐτῷ δῆλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ.

^{5,31.32.} 3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ Φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτὸν καὶ λέγοντες· εἰ ἔξεστιν ἀπολῦσαι τὴν

^{Gn 1,27.} 4 γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν; δὸς δὲ ἀπὸ κριθεὶς εἰπεν· οὐκ ἀνέγνωτε δτι δοκιμάσας ἀπὸ

^{Gn 2,24.} 5 ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς¹ καὶ εἰπεν·

^{E 5,31.} Ἐνεκα τούτου καταλείψει ἀνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ κολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ

^{I K 7,10.11.} 6 καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν; ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο δὲ λλὰ σάρξ μία. δοκιμάσας δὲ οὖν δοκιμάσειν τὴν γυναικίαν ἀπολύσαι τὴν

^{Dt 24,1.} 7 ἀνθρωπος μὴ χωριζέτω. λέγοντες αὐτῷ· τί οὐδὲ Μωϋσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου την

8 ἀπολύσαι; λέγει αὐτοῖς· δτι Μωϋσῆς πρόδος την σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολύσαι την γυναικας ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὐτοις

^{L 16,18.} 9 λέγω δὲ ὑμῖν δτι δοκιμάσας τὴν γυναικίαν αὐτοῦ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχάται

10 λέγοντες αὐτῷ· οἱ μαθηταί· εἰ οὐτως ἔστιν η αἵτινος τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός, οὐ συμφέρει

^{I K 7,7.17.} 11 γαμῆσαι. δοκιμάσας δὲ εἰπεν αὐτοῖς· οὐ πάντες χωροῦνται

12 τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλ' οἷς δέδοται. εἰσὶν γὰρ εὐνοῦχοι οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὖτως, καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν δονάμενος χωρεῖν χωρείτω.

^{13-15:} ^{Mc 10,18-16.} 13 Τότε προσηνέχθησαν αὐτῷ παιδία, ἵνα την
^{L 18,15-17.} χεῖρας ἐπιμῆδῃσιν αὐτοῖς καὶ προσεύξηται· οἱ δὲ μαθηταί

3 Η προσηλθαν | αυτω : T+ οι 4 Η κτισας | Τ αντοι
5 Τ μιαν. 7 απολυσαι : h+ αντην 8 Η αντοις οτι
9 h- οτι | μη επι . . . μοιχαται : h παρεκτος λογου πα-
νειας, ποιει αντην μοιχευθηναι, και ο απολελυμενην γαμηι
μοιχαται 11 Η- τουτον

3 εξεστιν : + ανθρωπω 6 συνει. : + εις εν 8 ια-
εγενετο 10 ανθρ. : ανθρος

αὶ ἐπειμησαν αὐτοῖς. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀφετε 14 18,2,3.

ἀ παιδία καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρός με·

ἐν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

αἱ ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἐπορεύθη ἐκεῖθεν. 15

Καὶ ἵδον εἰς προσελθών αὐτῷ εἶπεν· διδάσ- 16 ^{16-30:}
αλε, τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα σχῶ ζῷην αἰώνιον; <sup>Mc 10,17-31.
L 18,18-30.</sup>

δὲ εἶπεν αὐτῷ· τί με ἐρωτᾷς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ; 17 ^{L 10,26-28.}

ἵστιν δὲ ἀγαθός· εἰ δὲ θέλεις εἰς τὴν ζῷην

σελθεῖν, τὴρησον τὰς ἐντολάς. λέγει αὐτῷ· ποίας; 18 <sup>Ex 20,12-16.
Dt 5,17-20.</sup>

δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· τὸ οὐ φορεύσεις, οὐ μοιχεύσεις,

ἴκλεψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις, ¹τίμα τὸν πατέρα 19 <sup>Ex 20,12.
Lv 19,18.</sup>

ἢ τὴν μητέρα, καὶ ἄγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ^{Dt 5,16.}

κατόν. λέγει αὐτῷ δὲ νεανίσκος· ταῦτα πάντα 20

τὸλαξα· τί ἔτι υστερῶ; ἔφη αὐτῷ δὲ Ἰησοῦς· εἰ 21 6,20. L 12,38.

ἔλεις τέλειος εἶναι, ύπαγε πώλησόν σου τὰ ύπαρ-

κτα καὶ δός [τοῖς] πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν

ἴανοῖς, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. ἀκούσας δὲ ὁ 22 P 62,11.

κανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθεν λυπούμενος· ἦν γὰρ

των κτήματα πολλά. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς 23

αθηταῖς αὐτοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν διτὶ πλούσιος

ταύτως εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν

θρανῶν. πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστιν 24

ἱμηλὸν διὰ τρυπήματος ὁφίδος εἰσελθεῖν ἢ

ἴοντον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἀκούσαντες 25

οἱ μαθηταὶ ἔξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες· τίς

ἡ δύναται σωθῆναι; ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς 26 <sup>Gn 18,14.
Job 42,2.
Zch 8,6.</sup>

14 ειπεν : hT+ αυτοις | T προς εμε 16 διδασκαλε :

+ αγαθε 17 h^r τι με λεγεις αγαθον' ουδεις αγαθος ει μη εις

αγαθος : + ο θεος νl ο πατηρ [μου εν τοις ουρανοις]

κηρει 18 λεγει a. ποι. : hT ποιας; φησιν | ειπεν : Κ εφη

h^r- και αγαπ. . . σεαντον 20 hT παντα ταυτα 21 εφη :

ιεγει | [τοις] : R-T | T ουρανω 22 T- τον λογον :

+ [τοντον] 24 υμιν : hT+ οτι | Κ τοηματος | h

ιθειν | πλουσιον : h+ εισελθειν | του θεου : T των

φανων

20 εφυλαξαμην ει + εκ νεοτητος (μον) 22 κτημ. :

ηματα 25 εξεπλησσ. : + και εφορηθησαν

είπεν αὐτοῖς· παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατο
 27 ἐστιν, παρὰ δὲ θεῷ πάντα δυνατά. Τότε ἀπο-
 κριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· ἴδοὺ ἡμεῖς ἀφῆ-
 ναμεν πάντα καὶ ἡκολουθήσαμέν σοι· τί ἀρα ἐστα-
 L 22,30. 28 ἡμῖν; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖ-
 δτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιᾷ
 γενεσίᾳ, δταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπ-
 θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπ-
 δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τω-
 n 10,34. 29 Ἰσραὴλ. καὶ πᾶς δοτις ἀφῆκεν οἰκίας ἢ ἀδελ-
 φοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ τέκνα i
 ἀγροὺς ἔνεκεν τοῦ ἐμοῦ ὄνδρατος, πολλαπλασίου-
 20,16. L 18,30. 30 λήμψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δ
 20 ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι. Ὁμο-
 21,38. γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπων
 οἰκοδεσπότη, δοτις ἔξηλθεν ἀμα πρωὶ μισθώσα-
 2 θαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. συμφωνήσα-
 δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέρα
 3 ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. καὶ
 ἔξελθὼν περὶ τοίτην ὥραν εἰδεν ἄλλους ἐστῶτα
 4 ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς,¹ καὶ ἐκείνους εἶπεν· ὑπάγετε
 καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ δὲ ἐαν ἦτορ δίκαια
 5 δώσω ὑμῖν.¹ οἱ δὲ ἀπῆλθον. πάλιν [δὲ] ἔξελθον
 περὶ ἕκτην καὶ ἑνάτην ὥραν ἐποίησεν ὥσαύτων
 6 περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ἔξελθὼν εὔρεν ἄλλους
 ἐστῶτας, καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὀδε ἐστήκατε δῆλο-
 7 τὴν ἡμέραν ἀργού; λέγουσιν αὐτῷ· δτι οὐδεὶς ἡμῖν
 ἐμισθώσατο. λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς
 8 τὸν ἀμπελῶνα. δψίας δὲ γενομένης λέγει δ κύριος
 τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον τὸν

26 Τ δυνατα παντα 28 Η καθησεσθε | υμεις 20 :
 αντοι | 29 οικιας η : hT η οικιας post αγρους | T ενεκ
 20,5 [δε] : T

28 αυτοις : αυτω 29 εκατονταπλασιονα 20,6 εξηλθε
 και | εστωτ. : + αργους 7 αμπελωνα : + (μον) και
 εαν η δικαιου λημψεσθε

τας και ἀπόδος τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ
ἔσχάτων ἔως τῶν πρώτων. καὶ ἐλθόντες οἱ 9
τὴν ἐνδεκάτην ὠραν ἐλαβον ἀνὰ δηνάριον.
ἐλθόντες οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν δτι πλεῖον 10
μνται· καὶ ἐλαβον τὸ ἀνὰ δηνάριον καὶ αὐτοί.
τες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου 11
τες· οὗτοι οἱ ἐσχατοι μίαν ὠραν ἐποίησαν, 12
τους αὐτοὺς ἡμῖν ἐποίησας τοῖς βαστάσασι
μρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα. ὁ δὲ 13
ιθεὶς ἐνὶ αὐτῶν εἶπεν· ἔταῖρε, οὐκ ἀδικῶ
οὐχὶ δηναρίου συνεφάνησάς μοι;¹ ἄρον τὸ σὸν 14
παγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς
οἱ· οὐκ ἔξεστίν μοι ὁ θέλω ποιῆσαι ἐν τοῖς 15 R 9,16.21.
ἢ ἡ δ σφυταλμός σου πονηρός ἐστιν δτι ἐγὼ
τος είμι; Οὕτως ἔσονται οἱ ἐσχατοι πρῶτοι καὶ 16 19,30. 22,14.
πῶτοι ἐσχατοι.

καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα παρέ- 17 17-19:
τοὺς δώδεκα [μαθητὰς] κατ' ᾧλαν, καὶ ἐν
ῷ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερο- 18 16,21; 17,22.23.
α, καὶ δ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται
ἀρχιερεῦσιν καὶ γραμματεῦσιν, καὶ κατα-
νον αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσοντιν αὐτὸν 19
θνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ
ωσαι, καὶ τῇ τοίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.
ὑτε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβε- 20 20-28:
μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς προσκυνοῦσα καὶ 10,2.
νά τι ἀπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· τί θέλεις; 21 19,28.

ἀποδος : h+ αυτοις 9 και ελθ. : Η ελθοντες δε
ελθ. : Τ ελθοντες δε | Τ πλειονα | Η [το] 18 h
υτοις 13 h ειπεν ενι αυτων 14 δε : h [εγω]
: T pr η 16 εσχατοι 20 : h^r+ - πολλοι γαρ εισιν
ολιγοι δε εκλεκτοι | 17 Χ μελλων δε αναβαινειν
| T- [μαθητας] 18 θανατω : [Η]; Τ εις θανατον
ον: h αναστησεται 20 απ : hT παρ

συνεφανησα σοι 15 η : ει

λέγει αὐτῷ· εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο νιόμουν εἰς ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων σου ἐν τῷ

^{26,39. J 18,11. L 12,50.} 22 βασιλείᾳ σου. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐδὲτε οἴδατε τί αἰτεῖσθε. δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἔγὼ μέλλω πίνειν; λέγοντιν αὐτῷ· δυνάμεθα

23 λέγει αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, τι δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων οὐτοῖς οἴστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἵς ητοίμασται ὑπὸ τοῦ

^{L 22,34—26.} 24 πατρός μου. καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἡγανάκτησαν

25 περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν· οἴδατε δτι οἱ ἀρχοντες τῶν ἔθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι καὶ

^{28,11.} 26 εξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτως ἔσται ἐν ὑμῖν ἀλλ' ὃς ἔὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔσται

^{Mc 9,35.} 27 ὑμῶν διάκονος, καὶ ὃς δὲν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἰπεῖν

^{L 22,27. Ph 2,7. 1 T 2,6.} 28 πρῶτος, ἔσται ὑμῶν δοῦλος· ὕσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἡλθεν διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

^{29—34:} ^{Mc 10,46—52.} 29 Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ιερειχῶ ἥκι

^{L 18,35—48.} 30 λούνθησεν αὐτῷ ὅχλος πολύς. καὶ ἴδον δύο τυφλοὶ

^{15,22.} 31 καθήμενοι παρὰ τὴν δόδον, ἀκούσαντες δτι Ἰησοῦς παράγει, ἐκραξαν λέγοντες· κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς

31 υἱὸς Δαυείδ. ὁ δὲ ὅχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς ~~καὶ~~

31 λεγει αυτω : **h** η δε ειπεν **23** και : **h** η | εμον : **hT**
τουτο **24** Τ ακουσαντες δε οι | **26** εσται **1°** : **H** εστιν |
an | **h** μεγας εν υμιν **27** εν υμιν ειν. : **h** ειναι υμιων **28**
h^r + υμεις δε ζητειτε εκ μικρον αυξησαι και εκ μειζον
ελαττον ειναι. εισερχομενοι δε και παρακληθεντες δειπνησα
μη ανακλινεσθε εις τους εξεχοντας τοπους, μη ποτε ενδο
ξοτερος σου επελθη και προσελθων ο δειπνοκλητωρ ειπη σα
Ετι κατω χωρει, και καταισχυνθηση. εαν δε αναπεσης ει
τον ηττονα τοπον και επελθη σου ηττων, ερει σοι ο δειπνο
κλητωρ Συναγε ετι ανω, και εσται σοι τουτο ιρησιμον. **30** Τ
κυριε | **hT** υιε, **ii** **31**

22 πινειν : + η το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθη
ναι, **ii** **23** + και το β. ο ε. β. βαπτισθησεσθε **24** ηρξαντο αγο
νακτειν **26** εσται **2°** : εστω, **ii** **27**

πησωσιν· οἱ δὲ μεῖζον ἔκραξαν λέγοντες· κύριε,
ησον ἡμᾶς, νίδος Δανείδ. καὶ στὰς δὲ Ἰησοῦς 32
ὑπῆσεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν· τί θέλετε ποιήσω
ν; λέγουσιν αὐτῷ· κύριε, ἵνα ἀνοιγῶσιν οἱ δφ· 33
ἱμοὶ ἡμῶν. σπλαγχνισθεὶς δὲ δὲ Ἰησοῦς ἤψατο 34
δημάτων αὐτῶν, καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν καὶ
λούθησαν αὐτῷ.

Καὶ δτε ἦγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἥλιθον²¹ 1–11:
Βηθφαγὴ εἰς τὸ δρός τῶν ἐλαιῶν, τότε Ἰησοῦς
ἐπειλεν δύο μαδητὰς¹ λέγων αὐτοῖς· πορεύεσθε 2
τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς
ἵστε ὅνον δεδεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς·
απεις ἀγάγετέ μοι. καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, 3 26,18.
τε ὅτι δὲ κύριος αὐτῶν χρείαν ἔχει· εὐθὺς δὲ
στελεῖ αὐτούς. Τοῦτο δὲ γέγονεν ἵνα πληρωθῇ 4
ὅηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος·

εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών·

5 Zch 9,9.
Is 62,11.

ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι
πρᾶψ καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὅνον
καὶ ἐπὶ πῶλον νίδν ὑποξυγίον.

ευθέντες δὲ οἱ μαδηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς 6
ἴταξεν αὐτοῖς δὲ Ἰησοῦς¹ ἦγαγον τὴν ὅνον καὶ 7
πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτῶν τὰ ἱμάτια,
ἐπεκάδισεν ἐπάνω αὐτῶν. δὲ πλεῖστος δχλος² 8 2 Rg 9,18.
ιωσαν ἐαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ δδῷ, ἄλλοι δὲ
πιον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἐστρών-

²² H [o] ²³ fin h^r + Quibus dixit Jesus Creditis
e me hoc facere? qui responderunt ei Ita, Domine
R. Βηθφαγὴ² R ευθέως | h αγετε 6 T προσεταξεν
ιρωνυμον : T εστρωσαν

³⁴ οφθαλμων | ανεβλ. : + αντων οι οφθαλμοι
ηγγισεν | ηλιθεν | εις 3^ο : προς 3 τι : τι ποιειτε |
στελλει 4 δε : + ολον 5 — νιον | υποξυγιον
αθηιο vel ε(πε)καθισαν | αντων 2^ο : αντου

Ps 118,25.26. 9 νυνον ἐν τῇ δόδῳ. οἱ δὲ δχλοι οἱ προάγοντες αὐτὸν καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες·
ώσαννὰ τῷ νίφ Δανείδ.

εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνδματι κυρίον·
ώσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

10 καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐσείσθη
46. 11 πᾶσα ἡ πόλις λέγονσα· τίς ἐστιν οὗτος; οἱ δὲ
δχλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ὁ προφήτης Ἰησοῦς ὁ
ἀπὸ Ναζαρὲθ τῆς Γαλιλαίας.

12-22:
Mc 11,11-24. 12 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς εἰς τὸ ιερὸν τοῦ θεοῦ,
L 19,45-48. καὶ ἔξεβαλεν πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγορά-
J 2,14-16. ζοντας ἐν τῷ ιερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολ-
λυβιστῶν κατέστρεψεν καὶ τὰς καθέδρας τῶν

Is 58,7. 13 πωλούντων τὰς περιστεράς, καὶ λέγει αὐτοῖς·
Jr 7,11. γέγραπται· ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσε-

14 ταὶ, όμεις δὲ αὐτὸν ποιεῖτε σπήλαιον ληστῶν. Καὶ
προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ιερῷ,

Ps 118,25. 15 καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἀ ἐποίησεν καὶ
τοὺς παῖδας τοὺς κράζοντας ἐν τῷ ιερῷ καὶ λέ-

Ps 8,8. 16 γοντας· ωσαννὰ τῷ νίφ Δανείδ, ἥγανάκτησαν, καὶ
εἴπαν αὐτῷ· ἀκούεις τί οὗτοι λέγοντιν; ὁ δὲ
Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ναι· οὐδέποτε ἀνέγνωτε διπ
ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσε-

17 αἴνον; Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς
πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ.

18 Πρωτὶ δὲ ἐπαναγαγὼν εἰς τὴν πόλιν ἐπείνασεν.

L 18,6. 19 καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἥλθεν ἐπ’
αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὑρέν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα
μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ· οὐ μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς
γένηται εἰς τὸν αἰώνα. καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα

9 Τ ὠσαννα bis, it 15 12 τον θεον : - h^r + [R] - H
17 fin : h^r + et docebat eos de regno Dei 18 h επαναγων

9 — αυτον 11 οχλοι : πολλοι 13 εποιησατε
16 ακονεις : pr ουκ 18 παραγων

ἢ συκῆ. καὶ ἵδοντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν 20
λέγοντες· πῶς παραχρῆμα ἔξηράνθη ἡ συκῆ;
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω 21 17,20.
ὅτιν, ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ
μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τῷ δρει
τούτῳ εἰπήτε· ἀρνητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν,
γενήσεται· καὶ πάντα δσα ἀν αἰτήσητε ἐν τῇ προσ- 22
ευχῇ πιστεύοντες λήμψεσθε.

Καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερὸν προσηλθον 23
αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
τῷ Ιαοῦ λέγοντες· ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς;
καὶ τις σοι ἔδωκεν τὴν ἔξουσίαν ταύτην; ἀπο- 24
φείσις δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἐρωτήσω ὑμᾶς
πώς λόγον ἔνα, δν ἐὰν εἰπητέ μοι, καγὼ ὑμῖν
ῥῷ ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τὸ βάπτισμα 25
ἢ Ιωάννου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώ-
που; οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς λέγοντες·
ἀν εἰπωμεν· ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν· διὰ τί οὖν
τὸ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἐὰν δὲ εἰπωμεν· ἐξ ἀν- 26 14,5.
τρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ὡς
φορήτην ἔχοντιν τὸν Ιωάννην. καὶ ἀποκριθέντες 27
φ Ιησοῦ εἶπαν· οὐκ οἴδαμεν. ἔφη αὐτοῖς καὶ
τιός· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα
ποιῶ. Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; ἀνθρωπος εἰχεν τέκνα 28
ἢ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν· τέκνον, ὑπαγε
μερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι. δ δὲ ἀπο- 29
φείσις εἶπεν· οὐ θέλω, ὅστερον μεταμεληθεὶς
πῆλθεν. προσελθὼν δὲ τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως. 30 7,21.

23-27:
Mc 11,27-33.
L 20,1-8.
J 2,18.

23 Η προσηλθαν 24 Η [δε] 25 παρ : Ιεν 27 R
πον 28 h δυο τεκνα | προσελθ. : hR pr και | h αμπ. μον
—81 ον θελω, . . . απηλθεν . . . εγω, . . . ουκ απηλθεν . . .
πρωτος (sic et h⁸ 2° loco, h⁸ 1° ο νστερος νι εσχατος) :
εγω, . . . ουκ απηλθεν . . . Ον θελω, . . . απηλθεν . . .
νστερος (h⁸ mendose πρωτος : [ιεγοντιν· ο νστερος for-
sse interpolatio primitiva]) 30 δευτερω : T ετερω

26 ειχον 28 ανθρ. : + τις, ii 33

δ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἐγὼ κύριε, καὶ οὐκ ἀπῆλθεν
 L 18,14. 31 τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν τὸ θέλημα τοῦ πατρός
 λέγουσιν· δι πρῶτος. λέγει αὐτοῖς δι Ἰησοῦς· ἀμὴν
 λέγω ὑμῖν δτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προ-
 L 7,29. 32 ἀγονοῦνται ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἥλθει
 γὰρ Ἰωάννης πρὸς ὑμᾶς ἐν δδῷ δικαιοσύνης, καὶ
 οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ
 πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἴδόντες οὐδὲ

33-46:
 Mc 12,1-12. 33 μετεμελήθητε ὅστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. Ἄλλη
 L 20,9-19.
 25,14. Is 5,1-2. παραβολὴν ἀκούσατε. Ἀνθρώπος ἢν οἰκοδεσπότης
 δοτις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περι-
 ἔθηκεν καὶ ὥρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ φυοδύμησεν
 πύργον, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδή-
 34 μησεν. δτε δὲ ἦγγισεν δι καιρὸς τῶν καρπῶν
 ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς
 35 λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. καὶ λαβόντες οἱ
 γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ δν μὲν ἔδειραν, δι
 36 δὲ ἀπέκτειναν, δν δὲ ἐλιθοβόλησαν. πάλιν ἀπέ-
 στειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων,
 37 καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ωσαύτως. ὅστερον δὲ ἀπέ-
 στειλεν πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντρα-
 27,18. 38 πήσονται τὸν υἱόν μου. οἱ δὲ γεωργοὶ ἴδόντες
 τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός εστιν δι κληρο-
 νόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ σχῶμεν τὴν
 39 κληρονομίαν αὐτοῦ· καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον
 40 ἐξα τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. δταν οὖν
 ἔλθη δι κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς
 41 γεωργοῖς ἐκείνοις; λέγονται αὐτῷ· κακοὺς κακῶς
 ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται
 ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς
 42 καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. λέγει αὐτοῖς δι
 Ἰησοῦς· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς.

Pa 118,22.23.
 Act 4,11.
 R 9,33.
 1 P 2,6-8.

32 οὐδε : Τ οὐ

32 — οὐδε 33 κατασχωμεν

η ὁν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
ἥτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
καὶ χυρίου ἐγένετο αὐτῇ,
καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὄφθαλμοῖς ἡμῶν;
τοῦτο λέγω ὑμῖν διτὶ ἀρδήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ 43
μεία τοῦ θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι
χαροπὸντος αὐτῆς. [καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον 44 Dn 2,34.35.
ον συνυθλασθήσεται· ἐφ' δὲ ἀν πέσῃ, λικ-
αὐτόν.] Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ 45
ἀριστοὶ τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἐγνωσαν διτὶ^{44.45.}
αὐτῶν λέγει· καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι 46 11.
ἡμησαν τοὺς ὅχλους, ἐπεὶ εἰς προφήτην
εἰλον. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν 22
ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λέγων· ὠμοιώθη ἡ 2 L 2-14:
μεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, δοτις J 8,29.
γοεν γάμους τῷ νήφ αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν 3
δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς
γάμους, καὶ οὐκ ἥθελον ἐλθεῖν. πάλιν 4 21,36.
τειλεν ἄλλους δούλους λέγων· εἴπατε τοῖς
ημένοις· ἵδον τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμακα, οἱ
οἱ μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα
τα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. οἱ δὲ ἀμελήσαντες 5
λιθον, δις μὲν εἰς τὸν ἵδιον ἀγόρων, δις δὲ ἐπὶ^{24,16-24.}
ἔμπορίαν αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες 6
δούλους αὐτοῦ ὑβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. οἱ δὲ 7 24,2.
λεὺς ὀργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα
ὑ ἀπώλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν
αὐτῶν ἐνέπρησεν. τότε λέγει τοῖς δούλοις 8
ὑ· ὁ μὲν γάμος ἐτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλη-
μονοι οὐκ ἥσαν ἄξιοι· πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς 9 13,47; 21,48.
οὐδους τῶν δδῶν, καὶ δσους ἐὰν ενρητε καλέ-
εις τοὺς γάμους. καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι 10

43 h—οτι

44 T—vers

45 hT Ακουσαντες δε

46 τον οχλον | εις : ως
εις 7 και ακουσας ο βασιλευς εκεινος | το στρατευμα

έκεινοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας οὓς εὗρον,
πονηρούς τε καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη ὁ νυμφὸν
11 ἀνακειμένων. εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι
τὸν ἀνακειμένους εἶδεν ἔκει ἄνθρωπον οὐκ ἐν-
12 δεδυμένον ἔνδυμα γάμου· καὶ λέγει αὐτῷ· ἔταῖς,
πῶς εἰσῆλθες ὡδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; ὁ δὲ
8,12. 13 ἐφιμώθη. τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν τοῖς διακόνοις·
δήσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἐκβάλετε αὐτὸν
εἰς τὸ σκότος τὸ ἔξωτερον· ἔκει ἔσται ὁ κλαυθμὸς
14 καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν δδόντων. Πολλοὶ γάρ εἰσι
κλητοί, δλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

- 15—22:** 15 Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον
Mc 12,18—17. L 20,20—26. 16 ἔλαβον δπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. καὶ
Mc 8,6. ἀποστέλλονται αὐτῷ τὸν μαθητὰς αὐτῶν μετὰ
τῶν Ἡροδιανῶν λέγοντας· διδάσκαλε, οἴδαμεν οὐδὲ
ἀληθῆς εἶ καὶ τὴν δόδον τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ
διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός, οὐ γὰρ
17 βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων· εἰπὸν οὖν ἡμῖν,
τί σοι δοκεῖ; ἔξεστιν δοῦναι κῆρον Καίσαρι η οὐ;
18 γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπεν·
19 τί με πειράζετε, ὑποκριταί; ἐπιδείξατέ μοι τὸ
νόμισμα τοῦ κήρου. οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ
20 δηνάριον. καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνος η εἰκὼν αὐτοῦ
R 18,7. 21 καὶ η ἐπιγραφή;¹ λέγονταιν· Καίσαρος. τότε λέγει
αὐτοῖς· ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ
22 τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν,
καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθαν.
- 23—33:** Mc 12,18—27. 23 Ἐν ἔκεινῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδον-
L 20,27—40. Act 28,6,8. καῖοι, λέγοντες μὴ εἰναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώ-
Gn 88,8. 24 τησαν αὐτὸν ¹λέγοντες· διδάσκαλε, Μωϋσῆς εἶπεν·
Dt 25,5,6. ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ

19 h^r— εταιρε 17 R ειπε | H δοκει· 20 αυτοις : hT+
ο Ιησους

10 νυμφων : γαμος 12 ηλθες 13 αρατε αυτον ποδων
και χειρων και 23 λεγοντ. : pr οι 24 τεκνα : + iwa

εἰρῆς αὐτοῦ τὴν γυναικαν αὐτοῦ καὶ ἀναστήσει
έρημα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἡσαν δὲ παρ' ἡμῖν 25
ἡ ἀδελφοί· καὶ δι πρῶτος γῆμας ἐτελεύτησεν,
μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκεν τὴν γυναικαν αὐτοῦ
ἀδελφῷ αὐτοῦ· διμοίως καὶ δι δεύτερος καὶ δι 26
τος, ἔως τῶν ἐπτά. ὑστερον δὲ πάντων ἀπέ- 27
γεν ἡ γυνή. ἐν τῇ ἀναστάσει οὖν τίνος τῶν 28
ἡ ἔσται γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. ἀπο- 29
θεῖς δὲ δι Ιησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πλανᾶσθε μὴ
πέσετε τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ.
Ἄρτι τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίζονται, 30
ὡς ἀγγελοι ἐν τῷ οὐρανῷ εἰσιν. περὶ δὲ τῆς 31
στάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ δηθὺν
ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγοντος· ἐγώ εἰμι δι θεός 32 Ex 3,6.
αὐτὸν καὶ δι θεός Ἰσαὰκ καὶ δι θεός Ἰακὼβ; οὐκ
νέκρων ἀλλὰ ζῶντων. καὶ ἀκούσαν- 33
οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες διτι ἐφίμωσεν τοὺς 34 34-40:
δούκαλους, συνηχθῆσαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἐπηρώ- 35 Mc 12,28-31.
τον εἰς ἐξ αὐτῶν νομικὸς πειράζων αὐτόν· δι- 36
καλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; δι δὲ 37 Dt 6,5.
αὐτῷ· ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐν δλῃ
καρδίᾳ σου καὶ ἐν δλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν
τῇ διανοίᾳ σου. αὐτῇ ἔστιν ἡ μεγάλη καὶ 38
τῇ ἐντολῇ. δευτέρα δομοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις 39 Lv 19,18.
πλησίον σου ὡς σεαντόν. ἐν ταύταις ταῖς 40 7,12. R 18,10.
ἴν ἐντολαῖς δλος δ νόμος κρέμαται καὶ οἱ 41-46:
φῆται. Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων 41 Mc 12,35-37.
ρώτησεν αὐτοὺς δι Ιησοῦς λέγων· τί ὑμῖν δοκεῖ 42 L 20,41-44.
τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱός ἔστιν; λέγουσιν αὐτῷ·

³⁰ αγγελοι : Τ+ θεον ^{32 [a]} : Ε-Τ ³⁴ Η αυτο.
Η- τη 1^ο ³³ δευτερα : Ε+ δε | ομοια αυτη : h
ως | αυτη : Η αυτη

²⁴ - την γυν. αυτ. ²⁵ γαμησας ²⁷ η : pr και
ειχαμιζονται ³⁴ επ αυτον

22,43—23,12. Κατα Μαθθαιον

43 τοῦ Δανείδ. λέγει αὐτοῖς· πῶς οὖν Δανείδ ἐν πνεύματι καλεῖ αὐτὸν κύριον λέγων·

^{26,64. Ps 110,1.} 44 εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου· κάθισον ἐκ δεξιῶν μου ἵνα ἄν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποκάτω τῶν ποδῶν σου;

45 εἰ οὖν Δανείδ καλεῖ αὐτὸν κύριον, πῶς νίδιος αὐτοῦ

46 ἐστιν; καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἀποκριθῆναι αὐτῷ λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησέν τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπε-

^{Mc 12,38-40.}

^{L 20,45-47.}

^{L 11,39-52.}

23 Τότε δὲ Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὁχλοις καὶ τοῖς

2 μαθηταῖς αὐτοῦ¹ λέγων· ἐπὶ τῆς Μωϋσέως καθέδρας

^{Mt 2,7.8.} 3 ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. πάντα

οὖν δσα ἐὰν εἰπωσιν ὑμῖν ποιήσατε καὶ τηρεῖτε,

κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγοντες γάρ

4 καὶ οὐ ποιοῦσιν. δεσμεύοντες δὲ φορτία βαρεῖ

καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὀμούς τῶν ἀνθρώπων,

αὐτοὶ δὲ τῷ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλοντες κινησα-

^{6,1. Ex 13,9.}

^{Nu 15,38.39.}

5 αὐτά. πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσιν πρὸς

τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνοντες γάρ

τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνοντες τὰ κρά-

^{L 14,7.} 6 σπεδα, φιλοῦσιν δὲ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς

δείπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συνα-

7 γωγαῖς¹ καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ

8 καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων δαββεί. ὑμεῖς

δὲ μὴ κληθῆτε δαββεί· εἰς γάρ ἐστιν ὑμῶν δὲ

9 διδάσκαλος, πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε. καὶ

πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἰς γάρ ἐστι

10 ὑμῶν δὲ πατήρ δὲ οὐρανίος. μηδὲ κληθῆτε καθη-

^{20,28.27.} 11 γηταί, διτι καθηγητής ὑμῶν ἐστιν εἰς δὲ Χριστός. δὲ

^{Prv 29,28.} 12 δὲ μείζων ὑμῶν ἐσται ὑμῶν διάκονος. Ὁστις δὲ

^{Iob 22,29.}

^{Ez 21,81.}

^{L 18,14.}

^{1 P 5,5.}

43 hT x. κυριον αυτον 23,1 H [o] 3 R av 4 βαρεα :
h [R] + και δυσβαστακτα

44 υποποδιον 46 ημερας : ωρας 23,3 υμιν : + τηρειν
5 κρασπεδα : + των ιματιων αυτων 7 οραββει φαρμακ
8 διδασκ. : καθηγητης + ο χριστος 11 εστω

θρώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ δστις ταπει-
νόσει ἑαυτὸν ψφωθήσεται. Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμ- 13
ματεῖς καὶ Φαρισαῖοι υποκριταί, δτι κλείετε τὴν
θαυλείαν τῶν οὐρανῶν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων·
θμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους
θφίετε εἰσελθεῖν. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ 15
Φαρισαῖοι υποκριταί, δτι περιάγετε τὴν θάλασσαν
καὶ τὴν ἔηραν ποιῆσαι ἔνα προσήλυτον, καὶ δταν
γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον
θῶν. Οὐαὶ ὑμῖν, δδηγοὶ τυφλοὶ οἱ λέγοντες· δς 16 15,14.
θ δμόση ἐν τῷ ναῷ, οὐδέν ἔστιν· δς δ' ἀν δμόση
θ τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, δφείλει. μωροὶ καὶ τυφλοί, 17
θς γὰρ μείζων ἔστιν, δ χρυσὸς η δ ναὸς δ ἀγιάσας
θν τῷ χρυσόν; καὶ δς ἀν δμόση ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, 18
θδέν ἔστιν· δς δ' ἀν δμόση ἐν τῷ δῶρῳ τῷ 19 Ex 29,37.
θυσιαστηρίου τῷ ἀγιάζον τῷ δῶρον; δ οὖν δμόσας 20
θ τῷ θυσιαστηρίῳ δμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι
τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ δ δμόσας ἐν τῷ ναῷ δμνύει 21
θν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν· καὶ δ 22 5,34.
θμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ δμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ
θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ. Οὐαὶ 23 Lv 27,30.
θμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι υποκριταί, δτι
θποδεκατοῦτε τὸ ηδύοσμον καὶ τὸ ἀνηθὸν καὶ τὸ
θμιον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου,
θν κρίσιν καὶ τὸ ἔλεος καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα δὲ
θεὶ ποιῆσαι κάκεῖνα μὴ ἀφεῖναι. δδηγοὶ τυφλοί, 24
θμλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον κατα-
θίνοντες. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι 25 Mc 7,4.
θποκριταί, δτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου

13 fin : h^r + (v. 14) Οναι (νl Οναι δε) υμιν γραμματεις
και Φαρισαιοι υποκριται, οτι κατεσθιετε τας οικιας των χηρων
και προφασει μακρα προσευχομενον δια τοντο λημψεσθε
πειρωστερον κριμα 19 τυφλοι : h pr μωροι και 21 h
κατοικησαντι 22 T— δε 24 διψλιζ. : T pr οι

καὶ τῆς παροψίδος, ἐσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς
 τι 1,15. 26 καὶ ἀκρασίας. Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον
 τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου [καὶ τῆς παροψίδος], ἵνα
 Act 28,3. 27 γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτοῦ καθαρόν. Οὐαὶ ὑμῖν,
 γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, διτι παρ-
 ομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν
 μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἐσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων
 L 16,15. 28 νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. οὗτως καὶ ὑμεῖς
 ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι,
 ἐσωθεν δέ ἐστε μεστοὶ ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας.
 29 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί,
 διτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ
 30 κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, ¹ καὶ λέγετε· εἰ
 ἥμεδα ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐ
 ἀν ἥμεδα αὐτῶν κοινωνοὶ ἐν τῷ αἷματι τῶν προ-
 Act 7,52. 31 φητῶν. ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς διτι νιοὶ ἐστε
 32 τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας. καὶ ὑμεῖς πληρώ-
 8,7. 33 σατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. δψεις, γεννή-
 ματα ἔχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς
 18,52. 34 γεέννης; διὰ τοῦτο ἴδού ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς
 10,28. προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς· ἐξ αὐτῶν
 1 Th 2,15. ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστι-
 γώσετε ἐν ταῖς συνναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ~~ἀπό~~
 Gn 4,8. 35 πόλεως εἰς πόλιν· δπως ἐλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἴρα
 2 Chr 24,20,21. δίκαιοιν ἐκχυννόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος
 Ἀβελ τοῦ δικαίου ἐως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου νιόθ
 Βαραζίου, δν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ
 36 θυσιαστηρίου. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἥξει ταῦτα πάντα
 L 18,34.35. 37 ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. Τερούσαλήμ Τερούσαλήμ,
 ἥ ἀποκτενούσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα

26 Τ— [καὶ τ. παροψ.] 27 ἡ ομοιάζετε | οἵτινες ...
 γεμ. : ἡ^r ἔξωθεν ο ταφος φαίνεται ὡραῖος εσωθεν δε γεμα
 30 Τ κοινωνοὶ αὐτῶν 32 ἡ πληρώσετε 34 ἡ Ιδου 35 ἡ^r—
 νιον Βαραζίου 36 ἡ παντα ταυτα

25 ακρασ. : ακαθαρσίας νι αδικίας νι πλεονεξίας 26 αν-
 τον : αυτῶν 32 επληρώσατε

ποὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν, ποσάκις ἡθέλησα
πισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, δὲν τρόπον δρνις ἐπι-
νάγει τὰ νοσσία [αὐτῆς] ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ
πάλι ἡθέλησατε. ἵδον ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν 38 ^{Jr 22,5; 12,7.}
_{1 Rg 9,7,8.} ερημός. λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μή με ἰδητε ἀπ' ἄρτι 39 ^{21,9. Ps 116,26.}

ταῦς ἀν εἰπητε· εὐλογημένος ὁ ἔρχομενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐπορεύετο, 24 ^{Mc 13.}
_{L 21,5—36.} τῷ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτῷ
τὸν οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν 2 ^{L 19,44.}
τοῖς· οὐ βλέπετε ταῦτα πάντα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
μὴ μὴ ἀφεθῇ ὅδε λίθος ἐπὶ λίθον δις οὐ κατα-
πλήσεται. Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὅρονς 3
ἐλαῖαν προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἴδιαν
χοντες· εἶπε ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ
μεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ συντελείας τοῦ
άνοις; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· 4
βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ. πολλοὶ γὰρ ἐλεύ- 5 ^{24.}
θοῦνται ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου λέγοντες· ἐγώ είμι ὁ
Χριστός, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. μελλήσετε δὲ 6 ^{Act 5,36.37.}
χρονειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὅρατε, μὴ
ποιεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ' οὐπω ἔστιν τὸ
άνοις. ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασι- 7 ^{1 J 10,2.}
τὸν ἐπὶ βασιλείαν, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ σεισμοὶ ^{2 Chr 15,6.}
καὶ τόπους· πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὡδίνων. τότε 8,9 ^{10,17.22.}
ἀφαδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν καὶ ἀποκτενοῦσιν ^{J 16,2.}
τὰς, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν
τῶν διὰ τὸ ὄνομά μου. καὶ τότε σκανδαλισ- 10 ^{Dn 11,41.}

θονται πολλοὶ καὶ ἀλλήλους παραδώσουσιν καὶ
μισήσουσιν ἀλλήλους· καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται 11 ^{7,15. 1 J 4,1.}

37 [αυτῆς] : Τ | Η ηθέλησατε; 38 Η— ερημός
24,3 Η ειπον | Η αιωρος. 7 επι 1° : Τ επ

39 κυριου : θεου . 24,2 — ον 1° 6 γενεσθαι : pr
κατα 7 λιμοι : + και λοιμοι

² Th 2,10. 12 ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσιν πολλούς· καὶ διὰ
² T 3,1-5. τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη

10,22. Ap 18,10. 13 τῶν πολλῶν. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος
28,10. 10,18. 14 σωθήσεται. καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον

Dn 9,26.27; 12,11. 15 πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος. "Οταν
οὖν ἰδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ὄφην

διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἐστὸς ἐν τόπῳ ὑγίᾳ,

16 ὁ ἀναγινώσκων νοείτω, ἕτοι ἐν τῇ Ἰουδαΐᾳ
L 17,31. 17 φενγέτωσαν εἰς τὰ δρη, ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ

18 καταβάτω ἀραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ ὁ ἐν
τῷ ἀγορᾷ μὴ ἐπιστρεψάτω δπίσω ἀραι τὸ ἴματιον

19 αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχούσαις καὶ ταῖς
Act 1,12. 20 θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. προσεύχεσθαι
δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ

Dn 12,1. 21 σιββάτῳ. ἐσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἵα οὐ
Iocel 2,2. γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἔως τοῦ νῦν οὐδὲ οὐδὲ

22 μὴ γένηται. καὶ εἰ μὴ ἐκολοθώθησαν αἱ ἡμέραι
ἐκεῖναι, οὐκ ἀν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· διὰ δὲ τοὺς

23 ἐκλεκτοὺς κολοθωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. τότε
εάν τις ὑμῖν εἰπῃ· ἴδον ὡδε δ Χριστός, η· ὡδε,

5,11. Dt 13,2-4. 24 μὴ πιστεύσῃτε· ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ
2 Th 2,8,9. ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσιν σημεῖα μεγάλα
τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκ-

25 λεκτούς. ἴδον προείρηκα ὑμῖν. εάν οὖν εἴπωσθαι
26 ὑμῖν· ἴδον ἐν τῇ ἐοήμιφ ἐστίν, μὴ ἐξέλιθητε· ἴδο-

L 17,28.24. 27 ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσῃτε· ὥσπερ γὰρ
ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται
ἔως δυσμῶν, οὕτως ἐσται ἡ παρουσία τοῦ νιοῦ

Ioh 39,30. 28 τοῦ ἀνθρώπου· δπον ἐάν ἡ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ
Hb 1,8. L 17,37. 29 συναχθήσονται οἱ ἀετοί. Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν

16 εἰς : hT επι 21 T οὐκ εγερετο 24 πλαγησου :
K πλανασθαι, T πλανηθηαι

12 πληθυναι 17 τα : τι 18 τα ιματια 27 εσται : +
και, ii 37 28 οι : pr και

λίγιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥμιος σκοτισθήσεται,
πι ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ
ἰστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις
ῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ τότε φανήσεται 30 **Αρ** 1,7.
ὁ σημεῖον τοῦ νίοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν οὐρανῷ,
αἱ τότε κύψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ
φονται τὸν νίον τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ²⁹
τοφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης
οὐλῆς· καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ 31 **Αρ** 8,1.2.
ἀπιγγος μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξονται τοὺς ἔκλεκ-³⁰
τοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρων
φανῶν ἔως ἄκρων αὐτῶν. Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς 32
θετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἥδη ὁ κλάδος αὐτῆς
ἴηται ἀπαλός καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε
ἢ ἐγγὺς τὸ θέρος· οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἰδητε 33
ἴτα ταῦτα, γινώσκετε διτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.
ἢν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὐτη³⁴
ἢ ἀν πάντα ταῦτα γένηται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ 35 **5,18.**
φελεύσεται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν.
εφὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὠρας οὐδεὶς οἰδεν, 36 **1 Th 5,1.2.**
Ἄλι οἱ ἀγγελοι τῶν οὐρανῶν οὐδὲ ὁ νίος, εἰ μὴ
πατήρ μόνος. ὡσπερ γὰρ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, 37 **Gn 6,11–13.**
ἥτις ἔσται ἡ παρονσία τοῦ νίοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
L 17,26.27.
ἢ γὰρ ἡσαν ἐν ταῖς ἡμέραις [ἐκείναις] ταῖς πρὸ 38 **2 P 3,5.6.**
τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γα-³⁹
ῶτες καὶ γαμίζοντες, ἀχρι ἡς ἡμέρας εἰσῆλθεν
ἢ εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ οὐκ ἐγνωσαν ἔως ἥλιθεν 39
κατακλυσμὸς καὶ ἡρεν ἀπαντας, οὕτως ἔσται ἡ
φονσία τοῦ νίοῦ τοῦ ἀνθρώπου. τότε ἔσονται 40 **L 17,35.36.**
ἢ ἐν τῷ ἀγρῷ, εἰς παραλαμβάνεται καὶ εἰς

²⁹ απο : Τ εκ ³⁰ Τ — τοτε ²⁹ ³¹ σαλπιγγ. : hR+
οὐης | εως : H+ [των] ³² Τ ταυτα παντα ³⁴ υμιν :
+ ον | H [αν] ³⁶ ουδε ο νιος : [R] —h^r ³⁷ γαρ : Τ δε
Τ— [εκειναις] ³⁹ εσται : T+ και

³⁰ εν ουρ. : του εν ουρανοις ³² ἐκφυη ³⁶ πατηρ :
μον ³⁸ εκγαμιζοντες

Is 13,10; 34,4.
3 P 3,10.

Ap 1,7.
26,64.
Dn 7,13.14.
Zeh 13,10 ss.
Ap 19,11.

1 K 15,52.
1 Th 4,16.
Ap 8,1.2.
Is 27,18.
Zeh 2,6.
Dt 30,4.

24,41—25,6. Κατα Μαθυαιον

41 ἀφίεται· δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλῳ, μία παρα-
 25,18. 42 λαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται. γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι
 οὐκ οἰδατε ποιά ἡμέρᾳ ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται.
 L 12,39—46. 43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης
 ποιά φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν-
 καὶ οὐκ ἀν εἰασεν διορυχθῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.
 Ap 16,15. 44 διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἔτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα
 45 δοκεῖτε ὥρᾳ ὁ νίδος τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Τίς
 ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος ὃν κατέ-
 στησεν ὁ κύριος ἐπὶ τῆς οἰκετείας αὐτοῦ τῷ
 46 δούλῳ αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ; μακάριος ἐ-
 δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσῃ
 25,21.23. 47 οὗτος ποιοῦντα· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν
 Eccl. 8,11. 48 τοῖς ὑπάρχονσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. ἐὰν
 εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
 49 χρονίζει μου ὁ κύριος, ¹ καὶ ἀρξηται τύπτειν τοὺς
 συνδούλους αὐτοῦ, ἐσθίῃ δὲ καὶ πίνῃ μετὰ τῶν
 50 μεθυόντων, ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἢ
 ἡμέρᾳ ἡ ὥρα προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἡ ὥρα γινώσκει
 8,12. 51 ¹ καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ
 τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ
 25δ βρογμὸς τῶν δδόντων. Τότε δομοιωθήσεται
 L 12,35.36. Άρ 19,7. βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες
 λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἔαυτῶν ἐξῆλθον εἰς ὄχη-
 2 ἀντησιν τοῦ νυμφίου. πέντε δὲ ἐξ αὐτῶν ἡσα-
 3 μωραὶ καὶ πέντε φρόνιμοι. αἱ γὰρ μωραὶ λαβοῦσσαι
 τὰς λαμπάδας οὐκ ἔλαβον μεντὸν ἔαυτῶν ἔλαιον
 4 αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις
 5 μετὰ τῶν λαμπάδων ἔαυτῶν. χρονίζοντος δὲ τοῦ
 6 νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθιενδον. μέσης
 δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἵδον δὲ νυμφίος, ἐξέφ-

48 Τ — εκεινος 25,1 Τ αὐτων | νυμφιου: h^r +
 και της νυμφης | 3 λαμπαδ. : [H]R+ αυτων

41 μυλων 42 ημερα : ωρα 45 οικετ. : θεραπεια;
 49 εσθιειν δ. κ. πινειν 25,3 fin + εν τοις αγγειοις αι-
 των 6 νυμφ. : + ερχεται

μενδε εις ἀπάντησιν. τότε ἡγέρθησαν πᾶσαι αἱ 7
μαρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας 8
ταῦτων. αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπαν· δότε 9
μήν ἐκ τοῦ ἑλαίου υμῶν, διτι αἱ λαμπάδες ημῶν
φέρνονται. ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρονίμοι λέγονται· 10
μή ποτε οὐ μὴ ἀρκέσῃ ημῖν καὶ υμῖν· πορεύεσθε
ἄλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε
πταῖς. ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἥλθεν 11
τηρφίος, καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ
τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. ὑστερον 11 L. 18,25.27.
ἔχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγονται·
μη κύριε, ἀνοιξον ημῖν. δ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· 12 7,23.
μήν λέγοι υμῖν, οὐκ οἶδα υμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, 13 24,42.
οὐκ οἶδατε τὴν ημέραν οὐδὲ τὴν ώραν. Ζεσπερ 14 14-30:
ἢ ἀνθρώπος ἀποδημῶν ἐκάλεσεν τοὺς ἰδίους 14-30:
όλονς καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ,
καὶ φ μὲν ἔδωκεν πέντε τάλαντα, φ δὲ δύο, φ δὲ 15 R. 12,6.
φ, ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπε-
μησεν. εὐθέως ¹ πορευθεὶς δ τὰ πέντε τάλαντα 16
αὐτὸν ἡργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐκέρδησεν ἄλλα
τέλε. ὧσαύτως δ τὰ δύο ἐκέρδησεν ἄλλα δύο. 17
Ἐδὲ τὸ ἐν λαβὼν ἀπελθὼν ὠρυξεν γῆν καὶ ἐκρυψεν 18
ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. μετὰ δὲ πολὺν 19
τὸν ἔρχεται δ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ
λαίρει λόγον μετ' αὐτῶν. καὶ προσελθὼν δ τὰ 20
τέλε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε
τάλαντα λέγων· κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέ-
κας· ἵδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα. ἔφη 21 23, 24, 45-47.
φ δ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ,
οὐδέλγα ἡς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω·
I. 16,10.

⁹ οὐ μη : hT ουκ 16 εκερδησεν : Τ εποιησεν | πεντε
: T+ ταλαντα 17 ωσαυτως : h+ και

10 εως υπαγουσιν 11 ηλθον αι 13 fin + εν η ο
μεσ του ανθρωπου ερχεται 15,16 απεδ. ευθεως. πορ. δε
εκερδησ. : pr (vl +) και αυτος 18 — απελθων | εν τη γη
επεκερδησα, il 22. 21 επι 1° : επει επ', il 23.

22 εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. προσελθὼν
καὶ δ τὰ δύο τάλαντα εἶπεν· κύριε, δύο τάλαντα
μοι παρέδωκας· ἵδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα.
21. 23 ἔφη αὐτῷ δ κύριος αὐτοῦ· εῦ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ
πιστὲ, ἐπὶ διλύγα ἡς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε κατα-
στήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.
24 προσελθὼν δὲ καὶ δ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφὼς
εἶπεν· κύριε, ἔγνων σε δτι σκληρὸς εἰ ἀνθρώπος,
θεοίζων δπον οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων δθε
25 οὐ διεσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψε
26 τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἵδε ἔχεις τὸ σόν. ἀπὸ
κριθεὶς δὲ δ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· πονη-
δοῦλε καὶ δκνηρέ, ἥδεις δτι θεοίζω δπον οὐ
27 ἔσπειρα, καὶ συνάγω δθεν οὐ διεσκόρπισα; ἔτι
σε οὖν βαλεῖν τά ἀργύρια μου τοῖς τραπεζείταις
καὶ ἐλθὼν ἔγὼ ἐκομισάμην ἀν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ
28 ἀρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ
13,12. 29 ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα· τῷ γὰρ ἔχοντι παν-
δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται· τοῦ δὲ μὴ ἔχοντο
8,12. 30 καὶ δ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ τὸν ἀχρεῖαν
δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἔξωτερον· ἔτι
ἔσται δ κλαυθμὸς καὶ δ βρογμὸς τῶν δδόντων
18,27. Zch14,5. 31 Ὁταν δὲ ἔλθῃ δ νιὸς τοῦ ἀνθρώπουν ἐν τῇ ἡδο-
Ap 20,11-13. αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε
R 14,10. 32 καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· καὶ συναρχή-
σονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, τὰ
ἀφορίσει αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, διπερ δ ποιεῖ
Ez 34,17. 33 ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει
τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφων
34 ἐξ εὐωνύμων. τότε ἐρεῖ δ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μοι

22 καὶ : R δε κ.
32 R αφορίσει

23 ή πιστος ης

27 R τραπεζ

22 ταλ. 1^ο : + λαβων 27 το πρόγυριον 28 δεκα : πεν-
29 (v1 30) fin + ταντα λεγων εφωνει. ο εχων ωτα ακονει
ακονειτω 30 βαλετε εξιο 31 αγγελ. : pr αγιοι 33 — αντα

καὶ προνομήσατε τὴν ητοιμασμένην ψυχήν βασιλείαν
 πάλι καταβολῆς κόσμου. ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώ· 35 *Ia 58,7.*
 πατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποιήσατε με, ξένος
 ἥμην καὶ συνηγάγετε με, γυμνὸς καὶ περιεβάλετε 36
 με, ησθένησα καὶ ἐπεσκέψασθε με, ἐν φυλακῇ
 ἥμην καὶ ἤλθατε πρός με. τότε ἀποκριθήσονται 37 *e,z.*
 πάντα οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἰδομεν
 πεινῶντα καὶ ἐνδρέψαμεν, ἡ διψᾶντα καὶ ἐπο-
 τίσαμεν; πότε δέ σε εἰδομεν ξένον καὶ συνηγάγο- 38
 με, ἡ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἰδομεν 39
 πεινῶντα ἡ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρός σε;
 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἔρει αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω 40 *Prv 19,17.*
 μὲν, ἐφ' δοσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν
 ποιῶν τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. τότε ἔρει 41 *7,23.*
 καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ κα-
 παμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ητοιμασμένον
 ὃ διαβόλω καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. ἐπείνασα 42
 γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατε μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ οὐκ
 ποιήσατε με, ξένος ἥμην καὶ οὐ συνηγάγετε με, 43
 γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετε με, ἀσθενής καὶ ἐν
 φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθε με. τότε ἀποκριθή- 44
 σονται καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἰδομεν
 πεινῶντα ἡ διψᾶντα ἡ ξένον ἡ γυμνὸν ἡ ἀσθενή
 ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι; τότε ἀπο- 45
 θήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ψυχήν, ἐφ'
 δον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων,
 οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς 46 *J 5,29. Dn 12,2.*
 φύλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Καὶ ἐγένετο δτε ἐτέλεσεν δ Ἰησοῦς πάντας 26 *7,28; 11,1;*
18,53; 19,1.
 τοὺς λόγους τούτους, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

37,38 Η ειδαμεν 41 το πυρ το πιων. : h^r το σκοτος
 το εξωτερον | το ητοιμασμ. : h^r + ὁ ητοιμασεν ο πατηρ
 μου | 42 εδιψ. : H pr [και]

39 απθενη

2-5: 2 οἰδατε δτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται
 Mc 14,1.2. καὶ δ νίδος τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τ
 L 22,1.2. 3 σταυρωθῆναι. Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖ
 20,18. καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν το
 4 ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα, καὶ συνεβούλεύ
 σαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατήσωσιν καὶ ἀπο
 5 κτείνωσιν· ἐλεγον δέ μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μ
 θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ.

6-13: 6 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ
 Me 14,8-9. J 12,1-8. L 7,36-50. 7 Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἔχουσα
 ἀλάβαστρον μύρον βαρυτίμον καὶ κατέχεεν ἐπ
 8 τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀνακειμένου. ἴδοντες δὲ ο
 μαθηταὶ ἥγανάκτησαν λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώλει
 9 αὐτῇ; ἐδύνατο γάρ τοῦτο πραθῆναι πολλοῦ
 10 διθῆναι πτωχοῖς. γνοὺς δὲ δι Ιησοῦς εἶπεν αὐτοῖς
 τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικὶ; ἔργον γάρ καλὸ
 Dt 15,11. 11 ἥργάσατο εἰς ἐμέ· πάντοτε γάρ τοὺς πτωχοὺς
 ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε
 12 βαλοῦσα γάρ αὐτῇ τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματό
 13 μου πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. ἀμὴν λέγε
 νῦν, δπον ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἢ
 δλφ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ δ ἐποίησεν αὐτό^ν

14-16: 14 εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. Τότε πορευθεὶς εἰς
 Mc 14,10,11. L 22,8-6. δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρῆ^τ
 J 11,57. Zch 11,12. 15 τοὺς ἀρχιερεῖς ἐίπεν· τί θέλετε μοι δοῦναι, καὶ γέ
 νυν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἐστησαν αὐτῷ τρι^τ
 1 T 8,9,10. 16 κοντα ἄργύρια. καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἢ
 17-19: αὐτὸν παραδῆ.

Mc 14,12-16. 17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀξύμων προσῆλθον οἱ μα
 L 22,7-13. θηταὶ τῷ Ἰησῷ λέγοντες· ποδ θέλεις ἐτοιμάσωμε^ν
 Ex 12,18-20. 21,8. 18 σοι φαγεῖν τὸ πάσχα; ὁ δὲ εἶπεν· υπάγετε εἴ^τ

7 Τ πολυτιμον 15 Τ και εγω | αργυρο.: h̄ - στατηρα; -
 ii στατηρας αργυριον

3 οι αρχιερ. : + και οι γραμματεις | Καιφα 9 τοντο : +
 το μηρον | τοις πτωχοις

τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ εἰπατε αὐτῷ· διηδόκαλος λέγει· δικαιόδος μου ἐγγύς ἐστιν· πρὸς ἡ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. καὶ 19 ποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς διησοῦς, καὶ ἤτοι μασαν τὸ πάσχα. Ὁφίας δὲ γενομένης 20 ^{20-30:} <sub>Mc 14,17-20.
L 22,14-23.
J 18,21-26.</sub> ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα μαθητῶν. καὶ ἐσθιόντων 21 ^{14,19.} _{1 K 11,23-25.} τῶν αὐτῶν εἶπεν· ἀμήν λέγω ὑμῖν δτι εἰς ἔξ ὑμῶν παραδώσει με. καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἥρξαντο 22 λέγειν αὐτῷ εἰς ἔκαστος· μήτι ἐγώ εἰμι, κύριε; <sup>Ex 24,8.
Jr 31,31.
Zeh 9,11.</sup> δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· δι ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ τὴν 23 ^{31-35:} <sub>Mc 14,27-31.
L 22,31-34.
Zeh 13,7.
J 18,32.
28,7.</sub> ἡμέραν ἐν τῷ τρυβλίῳ, οὗτός με παραδώσει. δι μὲν 24 τοῦ ἀνθρώπουν ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ τοῦ, οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὐδὲν διαθρώπουν παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ ἐγεννήθη δι ἀνθρώποις ἐκεῖνος. ἀποκριθεὶς 25 Κούδας δι παραδίδοντος αὐτὸν εἶπεν· μήτι ἐγώ μι, ὁ αββεί; λέγει αὐτῷ· σὺ εἶπας. Ἐσθιόντων 26 ^{14,19.} _{1 K 11,23-25.} αὐτῶν λαβὼν διησοῦς ἄρτον καὶ εὐλογήσας ἐλασεν καὶ δοὺς τοῖς μαθηταῖς εἶπεν· λάβετε φάγετε· τοῦτο ἐστιν τὸ σῶμά μου. καὶ λαβὼν 27 ποτηρίουν καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· πίετε ἔξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ αἷμά 28 <sup>Ex 24,8.
Jr 31,31.
Zeh 9,11.</sup> τοῦ τῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυννόμενον ἀφεσιν ἀμαρτιῶν. λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μὴ πίω 29 ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου τῆς ἡμέρας ἐκείνης δταν αὐτὸ πίνω μεθ' μῶν καὶνὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου. ^{Ps 113-118.} <sub>L 22,39.
J 18,1.</sub> οὐδὲν ὑμήσαντες ἔξηλθον εἰς τὸ δρος τῶν ἐλαῶν. 30 ^{31-35:} <sub>Mc 14,27-31.
L 22,31-34.
Zeh 13,7.
J 18,32.
28,7.</sub> τε λέγει αὐτοῖς διησοῦς· πάντες ὑμεῖς σκανδαλίσθησονθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς· μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναι 32

20 Η [μαθητῶν] 27 καὶ 2° : [Η]

28 τὸν πρτον ἵ ευλογ.: ευχαριστησας | εδιδοι τ. μ.
27 το ποτηριον 28 της : pr το, + καινης

33 με προάξω ύμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· εἰ πάντες σκανδαλισθή-
σονται ἐν σοί, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι.

J 18,38. 34 ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι διὰ ἐν ταύτῃ
τῇ νυκτὶ πρὸν ἀλέκτορα φωνῆσαι τοῖς ἀπαρνήσ-

56. 35 με. λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· καὶ δέη με σὺν σοὶ
ἀποθανεῖν, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. διμοίως καὶ
πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.

36-46:

Mc 14,32-42. 36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον
λεγόμενον Γεθσημανεῖ, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς
καθίσατε αὐτοῦ ἔως οὐ ἀπελθὼν ἐκεῖ προσεύξα-

H 5,7. 37 μαι. καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύν
υίοντος Ζεβεδαίου ἥρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖ.

Ps 43,5. 38 τότε λέγει αὐτοῖς· περίλυπός ἐστιν ἡ Ψυχὴ μου
J 12,27. ἔως θανάτου· μείνατε ὅδε καὶ γρηγορεῖτε με

J 18,11. H 5,8. 39 ἐμοῦ. καὶ προελθὼν μικρὸν ἐπεσεν ἐπὶ πρόσωπον
αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων· πάτερ μου, εἰ
δύνατόν ἐστιν, παρελθάτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον

40 τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σύ. καὶ
ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς
καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· οὗτως οὐκ

H 2,14; 4,15. 41 ἴσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ; γρη-
γορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε ἐς
πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόδυνμον, ἡ δὲ σάρξ

42 ἀσθενής. πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο
λέγων· πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο παρελθεῖ

43 ἐὰν μὴ αὐτὸς πίω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου. καὶ
ἔλθὼν πάλιν εὑρεν αὐτοὺς καθεύδοντας, ἥσαν γὰς

2 K 12,8. 44 αὐτῶν οἱ δρμαλμοὶ βεβαρημένοι. καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς
πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο ἐκ τοίτον, τὸν αὐτὸν

45 λόγον εἰπὼν πάλιν. τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς

35 Η ειπαν 36 Η [ον] 39 hT προσελθων | T — μοι
42 Η [λεγων] 44.45 h ειπων. παλιν τοτε

36 Γεθσημανει 40 ισχυσας 42 τοντο : + το ποτη
ριον | παρελθ. : + απ εμου 43 ειρισκει

μαθητὰς καὶ λέγει αὐτοῖς· καθεύδετε λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἵδον ἥγγικεν ἡ ὥρα καὶ δὲ τὸν ἀνθρώπον παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν.

ἔχεισθε, ἄγωμεν· ἵδον ἥγγικεν δὲ παραδιδούς με. 46

Καὶ ἔτι αὐτὸν λαλοῦντος, ἵδον Ἰούδας εἶς τῷν 47 ^{47-56:}
δόδεκα ἥλιθεν, καὶ μετ' αὐτοῦ δχλος πολὺς μετὰ ^{Μα 14,48-50.}
μάχαιρῶν καὶ ἔνδον ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσ-

βυτέρων τοῦ λαοῦ. δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν 48

ἄποις σημεῖον λέγων· δν ἀν φιλήσω αὐτός ἐστιν·

παστήσατε αὐτόν. καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ 49

Ἰησοῦ εἶπεν· χαῖρε, δαββεί, καὶ πατεφίλησεν

αὐτὸν. δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἔταιρε, ἐφ' ὃ 50

πάρει. τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας

ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. καὶ ἵδον 51

εἰς τὸν μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπέσπασεν

τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ

Ἄρχιερέως ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὅτιον. τότε λέγει 52 ^{Μη 9,6.}

αὐτῷ δὲ Ἰησοῦς· ἀπόστρεψον τὴν μάχαιράν σου

εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γάρ οἱ λαβόντες

μάχαιραν ἐν μαχαίρῃ ἀπολοῦνται. ἦ δοκεῖς δτι 53

οὐ δύναμαι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ

παραστήσει μοι ἀρτι πλείω δώδεκα λεγιῶνας

ἄγγελων; πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ δτι 54

οἵτις δεῖ γενέσθαι; Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὠρᾳ εἶπεν ὁ 55

Ἄρχοντος τοῖς δχλοῖς· φῶς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλιθατε μετὰ

μάχαιρῶν καὶ ἔνδων συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν

τῷ ιερῷ ἐκαθεζόμην διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατή-

στέ με. Τοῦτο δὲ δλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν 56 ^{31.}

αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες

φέντες αὐτὸν ἐφυγον.

Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς 57

^{57-75:}
^{Με 14,58-72.}
^{Λ 22,54-71.}
^{Ј 18,18-27.}

46 λοιπ.: Τ το λοιπ. | ιδον : ή + γαρ 48 Τ εαν 50 Τ
παρει; 53 Τ λεγιωνων 55 Τ συλλ. με. 56 μαθηται :
ή + αυτου

45 αναπαυεσθε; 50 ο : ω 51 επαταξεν . . . και αφ.
59 αποθηκωνται 55 καθημερ. : + προς ημας

Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὃπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
 58 πρεσβύτεροι συνήχθησαν. δὸς δὲ Πέτρος ἥκολούνθει
 αὐτῷ [ἀπὸ] μακρόθεν ἔως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως,
 καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν.
 59 ἰδεῖν τὸ τέλος. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ τὸ συνέδριον
 ὅλον ἐξῆτον ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ
 60 ὅπως αὐτὸν θανατώσωσιν, καὶ οὐχ εὑρον πολλά
 προσελθόντων ψευδομαρτύρων. ὑστερον δὲ προσ;
 J 2,19—21. 61 ελθόντες δύο¹ εἰπον· οὗτος ἔφη· δύναμαι κατη-
 λῦσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν
 62 οἰκοδομῆσαι. καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ
 οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;
 27,12. 63 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ
 Ps 110,1. ἔξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμί-
 16,27; 24,30. 64 εἰπης εἰ σὺ εἶ δὲ Χριστὸς δικαίωσης τοῦ θεοῦ. λέγε
 Dn 7,18. αὐτῷ δὲ Ἰησοῦς· σὺ εἰπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ-
 ἀρτι ὄψεσθε τὸν νιὸν τοῦ ἀνθρώπου καθῆμεν
 ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν
 9,3. J 10,38. 65 νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. τότε δὲ ἀρχιερεὺς διέρρηξεν
 τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων· ἐβλασφήμησεν· τί ἔτι χρείαν
 66 μίαν· τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον;
 Is 50,6. 67 ἐνοχος θανάτου ἐστίν. Τότε ἐνέπτυσαν εἰς
 πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ
 68 ἐράπισαν¹ λέγοντες· προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τὸ
 69 ἐστιν δὲ παίσας σε; Οἱ δὲ Πέτρος ἐκάθητο ἔξω
 ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη
 λέγονσα· καὶ σὺ ἡσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου;
 70 δὸς δὲ ἡρυήσατο ἔμπροσθεν πάντων λέγων· οὐκ οἴδα

58 Τ— [απο] 59 Τ θανατωσούσιν 61 Η ειπαν |
 ημερ. : T+ αυτον 62 Τ αποκρινη τι 63 και : T+
 αποκριθεις 64 ή ειπας; 65 Η διερηξεν 66 Η ειπατ

59 αρχιερ. : + και οι πρεσβυτεροι 60 δυο : + ψευδο-
 μαρτυρεσ 61 οντ. εφη : τοντον ηκουσαμεν λεγοντα
 63 θεον 2ο : + τον ζωντος 69 Γαλιλ. : Ναζωραιον 70 παντ. :
 αιτων παντων νι αιτων | fin + ουδε επιστημαι

τι λέγεις. ἐξελθόντα δὲ εἰς τὸν πυλώνα εἰδεν 71
πάτερν ἄλλη καὶ λέγει τοῖς ἔκει· οὗτος ἦν μετὰ
Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. καὶ πάλιν ἤρνήσατο μετὰ 72
ὅκου δι τοὺς οὐκ οἴδα τὸν ἀνθρωπον. μετὰ μικρὸν 73
θε προσελθόντες οἱ ἑστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ·
Διῆρθρος καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ, καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου
θηλόν σε ποιεῖ. τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ 74
δύνειν δι τοὺς οὐκ οἴδα τὸν ἀνθρωπον. καὶ εὐθέως
ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. καὶ ἐμνήσθη δ Πέτρος τοῦ 75 34.
θηματος Ἰησοῦ εἰρηκότος δι τοὺς οὐκ οἴδα
τοὺς τοῖς ἀπαρνήσῃ με. καὶ ἐξελθὼν ἐξ
ἔκλαυσεν πικρῶς.

Προώτας δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες 27 ^{Mc 15,1.}
αἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ ^{L 22,66.}
Ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· καὶ δῆσαντες αὐτὸν 2 ^{J 18,28.} L 23,1.
πήγαγον καὶ παρέδωκαν Πειλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. ^{J 18,31.32.}
Τότε ἴδων Ἰούδας δ παραδοὺς αὐτὸν δι τοῦ κατεκρίθη, 3 ^{26,15.}
μεταμεληθεὶς ἐστρεψεν τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς
ἀρχιερεῦσιν καὶ πρεσβυτέροις¹ λέγων· ἡμαρτον πα- 4
ραδοὺς αἷμα ἀνθρον. οἱ δὲ εἶπον· τί πρὸς ἡμᾶς;
οὐ δη. καὶ ὁρίας τὰ ἀργύρια εἰς τὸν ναὸν ἀνε- 5 ^{Act 1,18.}
χώρησεν, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς 6 ^{2 Sm 17,23.} ^{Mc 12,41.}
λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπαν· οὐκ ἔξεστιν βαλεῖν
τὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστιν.
συμβούλιον δὲ λαβόντες ἡγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν 7
άρρων τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. διὸ 8 ^{Act 1,19.}
κλήμῃ δ ἀγρός ἐκεῖνος ἀγρός αἵματος ἔως τῆς
ἱμερον. τότε ἐπληρώθη τὸ δηθὺν διὰ Ἱερεμίου 9 ^{Zch 11,12.13.} ^{Jr 32,6-9.}
πρὸ πορφήτου λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα
ἄργυρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου δν ἐτιμήσαντο

71 δε : T+ αυτον 73 δηλ. σε ποιει : h^r - | ομοιαζει |
24 Η ευθυνης 27,2 Πειλατω : h^r - | Πορτιω | Πειλ. 3 h^T
παραδιδονς 4 αθων : Χ δικαιον | Η ειπαν 9 h^r -
Ιηρεμουν, ii Ζαχαριουν, ii Εσαιαμ

71 τοις : αυτοις 73 — και συ 27,3 απεστρεψεν
5 τα : + τριακοντα | εν τω ναω

10 ἀπὸ νιῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ὄγρῳ
 11 τοῦ κεραμέως, καθὼν συνέταξεν μοι κύριος. Ὁ δὲ
 11-14 : 11 τοῦ κεραμέως, καθὼν συνέταξεν μοι κύριος. Ὁ δὲ
 Mc 15,2-5. L 28,3,8. J 18,29-38. Ἰησοῦς ἐστάθη ἐμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπη-
 J 18,29-38. ρώτησεν αὐτὸν δὲ ἡγεμὼν λέγων· σὺ εἶ δὲ βασιλεὺς
 26,63. 1κ 53,7. 12 τῶν Ἰουδαίων; δὲ δὲ Ἰησοῦς ἔφη· σὺ λέγεις. καὶ
 ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων
 13 καὶ πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. τότε λέγει
 αὐτῷ δὲ Πειλᾶτος· οὐκ ἀκούεις πόσα σου κατα-
 J 19,9. 14 μαρτυροῦσιν; καὶ οὐκ ἀπεκρίνῃ αὐτῷ πρὸς οὐδὲ
 15-26 : 15 ἐν ὅγημα, ὅστε ὑανμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. Κατὰ
 Mc 15,6-15. L 28,13-25. J 18,39-19,1. δὲ ἐօρτὴν εἰώθει δὲ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓντα τῷ ὅχλῳ
 16 δέσμιον δὲ ἥθελον. εἰλον δὲ τότε δέσμιον ἐπὶ
 17 σημον λεγόμενον Βαραββᾶν. συνηγμένων οὖν αὐτῷ
 εἰπεν αὐτοῖς δὲ Πειλᾶτος· τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν
 J 11,47,48; 18 Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ἦν
 12,19. 19 γὰρ διτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. Καθη-
 μένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλεν πρὸς
 αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγοντα· μηδὲν σοὶ καὶ τῷ
 δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ'
 20 δναρ δι' αὐτόν. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσ-
 βύτεροι ἐπεισαν τοὺς ὅχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν
 21 Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. ἀποκριθεὶς
 δὲ δὲ ὁ ἡγεμὼν εἰπεν αὐτοῖς· τίνα θέλετε ἀπὸ
 δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἰπαν· τὸν Βαραββᾶν
 22 λέγει αὐτοῖς δὲ Πειλᾶτος· τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν
 τὸν λεγόμενον Χριστόν; λέγονταν πάντες· σταυρῷ
 23 θήτω. δὲ δὲ ἔφη· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ
 1κ 21,6. 24 περισσῶς ἐκραζον λέγοντες· σταυρωθήτω. ίδια
 δὲ δὲ Πειλᾶτος διτι οὐδὲν ὠφελεῖ ἀλλὰ μᾶλλον
 θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίγατο τὰς χεῖρας
 κατέναντι τοῦ ὅχλου λέγων· ἀνθρός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵ-

10 ή εδωκα 11 εφη : hR+ αυτω | ή λεγεις; 16 Βα-
 ραββ. : h^r Ιησονν Βαραββ., it 17 17 Η [τον] Βαραββαν
 24 hT απεναντι | αιματ. : h[R] + τον δικαιου

ματος τούτον· ύμεις διφεσθε. καὶ ἀποκριθεὶς 25 *Act 5,28.*
τὰς ὁ λαὸς εἶπεν· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ
τὴν τά τέκνα ἡμῶν. τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν 26
βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν
τῷ σταυρῷ.²⁷

Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες 27 **27-30:**
τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν **Mc 15,16-19.**
J 19,2,8.
βίην τὴν σπεῖραν. καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν χλαμύδα 28
κοκκινῆν περιέθηκαν αὐτῷ, καὶ πλέξαντες στέφανον 29
ὡς διανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ
πάλιον ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες
μηρούσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιξαν αὐτῷ λέγοντες· χαῖρε,
βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν 30 *Ia 50,6.*
βαθον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν
τοῦ. καὶ δτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν 31 **31-56:**
χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἴματα αὐτοῦ, καὶ **Mc 15,20-41.**
L 23,26,33-49.
J 19,18-30.
κοκκινῆς αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξεορχόμενοι 32
ἐνέρον ἀνθρωπον Κυρηναῖον, δνόματι Σίμωνα·
σύντον ἥγγάρευσαν ἵνα ἀρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.
Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, δ 33
ἔστιν κρανίον τόπος λεγόμενος, ἐδωκαν αὐτῷ πιεῖν 34 *Pa 69,22.*
τίνος μετὰ κολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ
θέλησεν πιεῖν. σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερί- 35 *Pa 22,19.*
στο τὰ ἴματα αὐτοῦ βαλόντες κλῆρον, καὶ καθή- 36
σοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω 37
ὡς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἵτιαν αὐτοῦ γεγραμμένην·
ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ
ΟΥΔΑΙΩΝ. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο 38 *Ia 53,12.*

28 ἡ ενδυσαντες 29 ήΤ ο βασιλευς 31 Τ εκδυσαντες
απτ. τ. χλ. ενεδ. 32 Κυρηναιον : ήτ + |-εις απαντησιν
απεισον |- 34 Τ πειν δις | ουνον : ήτ οξος 35 Η βαλλοντες
| δις : ήτ + ινα πληρωθη το οηθεν υπο του προφητου·
διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις, και επι τον ιματισμον
μου εβαλον κληρον.

28 sic και ενεδυσαν αυτον (ιματιον πορφυρον και) χλα-
μυδα κοκκινην 29 ενεπαιξον

Ps 22,8; 109,25. 39 λησται, εις ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς
 26,81. J 2,10. 40 κεφαλὰς αὐτῶν¹ καὶ λέγοντες· ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· εἰ νίδις εἰ τοῦ θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.
 41 δόμοίως οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαιζοντες μετὰ τῶν γραμμάτων καὶ πιστεύσοντες
 42 ματέων καὶ πρεσβυτέρων ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν,
 ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἔστιν,
 καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσοντες.
 Ps 22,9. 43 ἐπ' αὐτόν. πέποιθεν ἐπὶ τὸν θεόν, ῥυσάσθω τὸν
 Sap 2,18. 18-20. 44 εἰ θέλει αὐτόν· εἶπεν γὰρ ὅτι θεοῦ εἴμι νίδις. τὸ
 δ' αὐτὸν καὶ οἱ λησταὶ οἱ συνσταυρωθέντες οὐκ
 45 αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας
 σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἔως ὥρας ἐνάτης
 Ps 22,2. 46 περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησος
 φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ἡλεὶ ἡλεὶ λειὰ σαβαΐ
 θανεῖ; τοῦτ' ἔστιν· θεέ μου θεέ μου, ἵνα τί με
 47 ἐγκατέλιπες; τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἀκούσαντες
 Ps 69,22. 48 σαντες ἔλεγον δτι Ἡλείαν φινεῖ οὗτος. καὶ εὐθέως
 δραμών εἰς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σπόγγον πλήσας
 49 τε δέους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπύτιζεν αὐτόν. οὐ
 δὲ λοιποὶ εἶπαν· ἄφες ἰδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλεία
 50 σώσων αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ
 Ex 26,31. II 10,19.20. 51 μεγάλῃ ἀφῆκεν τὸ πνεῦμα. Καὶ ἴδον τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη [ἀπ'] ἀνωθεν ἔως κάτω εἰς δύο, καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν.

38 δεξιῶν : h^r + nomine Zoatham et ενωνυμων : nomine Camma 40 ει τον θ.: h θ. ει: T+ και 41 ομοιω; [H] R+ και 42 T πιστευσωμεν 48 h επι τω θεω 45 h^r — επι πασαν την γην 46 H εβοησεν | H έλωι έλαι, R ήλι, ήλι, h^r + ήλει ήλει λαμπι ζαφθανει — 49 ειπαν : hT ελεγον | σωσων αντ. : H+ [αλλος δε λαβων λογιη ενυξεν αυτον την πλευραν, και εξηλθεν υδωρ και αιμα] 51 απ : R — T

41 γραμμ. κ. πρεσβ. : γρ. νι γρ. κ. φανισαιων τι γρ. κ. πρ. κ. φ. 42 σωσαι; | πιστευομεν | επ αυτον : επ αυτω νι εις αυτον 43 νυν : + αυτον 44 — πιν 47 εστωτων 50 — παλιν

αν, καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεφέρουσαν καὶ πολλὰ 52
 απα τῶν κεκοιμημένων ἄγίων ἥγερθησαν· καὶ 53 *Act 26,23.*
 θόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν
 ὃν εἰσῆλθον εἰς τὴν ἄγιαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσ-
 ἦν πολλοῖς. Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' 54
 ὃν τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν ἰδόντες τὸν σεισμὸν
 τὰ γινόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες·
 Θῶς θεοῦ νιὸς ἦν οὗτος. Ἡσαν δὲ ἐκεῖ 55 *L 8,2.3.*
 ἕκες πολλαὶ ἀπὸ μακρούθεν θεωροῦσαι, αἵτινες
 οὐνθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακο-
 πι αὐτῷ· ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ 56 *20,20.*
 ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσήφ μήτηρ, καὶ ἡ
 ὁ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίον.

Ὀψίας δὲ γενομένης ἥλιθεν ἄνθρωπος πλούσιος 57 57-61:
Mc 15,42-47.
L 28,50-55.
J 19,38-42.
Ex 34,25.
 Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, δος καὶ αὐτὸς
 θητεύθη τῷ Ἰησοῦ· οὗτος προσελθὼν τῷ Πει- 58
 φῇ ἤησατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. τότε δὲ Πει-
 φὶς ἐκέλευσεν ἀποδοῦθηναι. καὶ λαβὼν τὸ σῶμα 59
 σὴφ ἐνετύλιξεν αὐτὸν [ἐν] σινδόνι καθαρῷ, καὶ 60 *I 53,9.*
 τον αὐτὸν ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ δὲ ἐλατό-
 ν ἐν τῷ πέτρᾳ, καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν
 θόρα τοῦ μνημείου ἀπῆλθεν. Ἡν δὲ ἐκεῖ 61
 μάμ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθή-
 μι ἀπέναντι τοῦ τάφου. Τῇ δὲ ἐπαύριον, 62
 ἐστὶν μετὰ τὴν παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ
 φρεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πειλάτον¹ λέγοντες· 63 *40. 12,40.*
 Ε, ἐμνήσθημεν δτι ἐκεῖνος δ πλάνος εἶπεν ἔτι
 μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. κέλευσον οὖν 64
 λισθῆναι τὸν τάφον ἔως τῆς τρίτης ἡμέρας,
 τοτε ἐλύθοντες οἱ μαθηταὶ κλέψωσιν αὐτὸν καὶ

¹ Τ εκατονταρχης | **h** νιος θεον **56** Μαρια **1°** : **h** Μαριαμ
 Ιωση | Ιωσ. μητ. κ. η. μητηρ : **h^r** η Μαρια η Ιωσηφ και
 οια η ετ η Ιωσηφ μητ. κ. η μ. ετ Ιωσ. κ η μητηρ **57 h**
 πτενσεν **58** T— [εν] **64** μαθηται : **hR+** αυτον

⁴ γενομενα **58** αποδοθ. : + το σωμα **64** κλεψωσιν :
 πτος

27,65—28,11. Κατα Μαθθαιον

εἴπωσιν τῷ λαῷ· ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ
65 ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. ἔφη
αὐτοῖς ὁ Πειλάτος· ἔχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε
Dn 6,18. 66 ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. οἱ δὲ πορευθέντες ἡσφαλί-
σαντο τὸν τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῇ
κουστωδίᾳς.

28 Ὁψὲ δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν
σαββάτων, ἥλιθεν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη

Mc 16,1-10.

L 24,1-10.

J 20,1-18.

2 Μαρία θεωρῆσαι τὸν τάφον. καὶ ἴδον σεισμὸς
ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γάρ κυρίου καταβὰς ἐξ
οὐρανοῦ καὶ προσελθὼν ἀπεκύλισεν τὸν λίθον καὶ

17,2. Act 1,10. 3 ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. ἦν δὲ ἡ εἰδέα αὐτοῦ ὡς
ἀστραπή, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χώμα
4 ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες
5 καὶ ἐγενήθησαν ὡς νεκροί. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος
εἶπεν ταῖς γυναιξὶν· μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἴδα γὰρ

12,40; 16,21;
17,23; 20,19.
Act 2,36.

6 ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· οὐκ ἔστι
ώδε· ἡγέρθη γάρ καθὼς εἶπεν· δεῦτε ἵδετε τὸν

26,32. 7 τόπον ὃπου ἐκειτο. καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἶπατε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν,
καὶ ἴδον προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ
8 αὐτὸν ὅψεσθε. ἴδον εἶπον ὑμῖν. ἕκατησαν
ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς
μεγάλης ἐδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

9 καὶ ἴδον Ἰησοῦς ὑπήντησεν αὐταῖς λέγων· χαίρετε
αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τὸν πόδας
II 2,11. 10 καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. τότε λέγει αὐταῖς ὁ
Ἰησοῦς· μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε ἀπαγγείλατε τῷ
ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν,

11 κάκεῖ με ὅψονται. Πορευομένων δὲ αὐτῶν ἴδοι

65 εφη : h+ δε 28,1 Μαρια 1° : hT Μαριαμ 6 εκειτο:
+ h^r + [R] + ο κυριος 7 επον : h^r sort error primit. pro
επεν 10 T και εκει

28,2 εξ : απ | — και 2° | λιθον : + απο της θυρας;
9 εξελθονται 9 pr ως δε επορευοντο απαγγειλαι τοι
μαθηταις αυτον

νες τῆς κουστιωδίας ἐλύθοντες εἰς τὴν πόλιν
ἀηγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἀπαντα τὰ γενόμενα.
· ονναζθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβούλιον 12
λαβόντες ἀργύρια ἵκανά ἔδωκαν τοῖς στρατιώ-
ις,¹ λέγοντες· εἴπατε δι τοις μαθηταὶ αὐτοῦ 13 27,64.
πιὸς ἐλύθοντες ἔκλειψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων.
· Εἰςτοντος τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς 14
σομεν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν. οἱ δὲ 15
βόντες ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ
φημισθῇ δ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι²
σήμερον [ἡμέρας]. Οἱ δὲ ἐνδεκα μαθηταὶ 16 τ.
φεύγονταν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ δορυ 17
ξατο αὐτοῖς δ Ἰησοῦς, καὶ ἴδοντες αὐτὸν προσ-
τησαν, οἱ δὲ ἐδίστασαν. καὶ προσελθὼν ὁ 18 11,27.
τοὺς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα E 1,20—22.
νοίᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ [τῆς] γῆς. πορευθέντες 19 Mc 18,15,16.
ν] μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες
τοὺς εἰς τὸ δνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ νίοῦ
τοῦ ἀγίου πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς 20 18,20.
ρεῖν πάντα δσα ἐντειλάμην ὑμῖν· καὶ ἴδού ἐγώ
θ ὑμῶν είμι πάσις τὰς ἡμέρας ἔως τῆς συντε-
ίας τοῦ αἰώνος.

11 Τ ανηγγειλαν 14 επι : h νπο 15 hR τα αργυρια
Τ εφημισθῃ | T—[ημερας] 18 [της] : R—T 19 [ουν] :
T | h βαπτισαντες

12 αργυριον ικανον 17 προσεκνν. : + αντω 18 οιρα-
19 πορευεσθε ννν μαθητ. | hπ + αιην.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

- 2-8:** 1 Ἐρχή τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Mt 8,1-12. 2 Καθὼς γέγραπται ἐν τῷ Ἡσαΐᾳ τῷ προφήτῃ·
L 8,1-18. ἴδον ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸν προσ-
J 1,19-30. ώπον σου,
Mt 8,1. δις κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου·
Mt 11,10.
- Is 40,8.** 3 φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·
• ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου,
εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ,
- 4 ἐγένετο Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ [καὶ]
κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἀφεσιν ἀμαρ-
5 τιῶν. καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαϊα
χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολυμεῖται πάντες, καὶ ἐβαπτί-
ζοντο ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ἐξομο-
6 λογούμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. καὶ ἦν ὁ Ἰωάννης
ἐνδεδυμένος τρίχας καμῆλου καὶ ζώην δεοματίνην
περὶ τὴν δοφὺν αὐτοῦ, καὶ ἐσθῶν ἀκρίδας καὶ
7 μέλι ἄγριον. καὶ ἐκήρυξσεν λέγων· ἔρχεται ὁ
ἰσχυρότερός μου διπέσω μου, οὗν οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς
κύψας λῦσαι τὸν ἴμαντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ.
- 8 ἐγὼ ἐβάπτισα ὑμᾶς ὑδατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς
[ἐν] πνεύματι ἀγίῳ.

- 9-11:** 9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἥλθεν
Mt 8,18-17. Ἰησούς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη
L 8,31.92. J 1,31-34.
I. 9,51.

1,1 χριστοῦ: hR+ νιου θεου 1-8 Τ χριστον, καθως ...
αυτον. 2 ιδον : T+ εγω 4 [και] : T-H 7 μιν 2°:
[H] 8 [εν] : T-H 9 h- και 1°

1,2 εν τοις προφηταις | σου 2° : + εμπροσθεν σου 3 αιν-
τον : τον θεου νηων 4 - o | - και 5 παντες ποστ
εβαπτιζοντο 6 τριχας : δερριν 8 αγιω : + και πνιγ-
9 Ναζαρεν

άς τὸν Ἰορδάνην ὑπὸ Ἰωάννου. καὶ εὐθὺς ἀνα- 10
βαίνων ἐκ τοῦ ὄντος εἰδεν σχιζομένους τοὺς
ὑρανοὺς καὶ τὸ πνεῦμα ὡς περιστερὰν κατα-
λινον εἰς αὐτόν· καὶ φωνὴ [ἔγενετο] ἐκ τῶν οὐρανῶν· 11 9,7.

Ἄντελος μου δὲ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα.
Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν 12 12,13:
οημον. καὶ ἦν ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσεράκοντα ἡμέραις 13 L 4,1-13.
ειραζόμενος ὑπὸ τοῦ σατανᾶ, καὶ ἦν μετὰ τῶν
ηοίων, καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.

Καὶ μετὰ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην 14 14,15:
Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον 14,12-17.
οῦ θεοῦ¹ [καὶ] λέγων, διι πεπλήρωται δὲ καιρὸς 15 G 4,4.
μὲν ἡγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ
στενεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Καὶ παράγων παρὰ 16 16-20:
ν ὑάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν Σίμωνα καὶ
ὑδρέαν τὸν ἀδελφὸν Σίμωνος ἀμφιβάλλοντας ἐν
ὑαλάσσῃ· ἥσαν γὰρ ἀλεεῖς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς 17
Ἰησοῦς· δεῦτε δπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς
νέσθαι ἀλεεῖς ἀνθρώπων. καὶ εὐθὺς ἀφέντες 18
δίκτυα ἤκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβὰς διέγον 19
θεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ κατ-
τιζοντας τὰ δίκτυα. καὶ εὐθὺς ἐκάλεσεν αὐτούς· 20
ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ
πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν ἀπῆλθον δπίσω αὐτοῦ.

Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καφαρναούμ· καὶ εὐθὺς 21 21-28:
οῖς σάββασιν [εἰσελθῶν] εἰς τὴν συναγωγὴν ἔδι-
σκεν. καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· 22 Mt 7,28.29.
γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἔξονσίαν ἔχων, καὶ

11 [εγενετο] : E-T 14 T Μετα δε 15 H [και λεγων]:
21 [εισελθων] : H-hT | hT εδιδασκεν εις τ. συνα-
γωγην

10 ηνοιγμενος | καταβ. : + και μερον | εις : επ 11 εν
ει : εν ω 13 ημερ. : + και τεσσερακοντα νυκτας 14 εναγγ. :
της βασιλειας 15 πεπληρωνται οι καιροι 16 εν : πρ
αμφιβληστρον νι τα δικτυα 18 τα δικτ. : παντα . 21 Κα-
φαρναουμ

23 οὐχ ως οἱ γραμματεῖς. Καὶ εὐθὺς ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἀνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ.

5,7. Pa 18,10. 24 καὶ ἀνέκραξεν¹ λέγων· τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἥλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἰδά σε τίς εἰ;

25 δ ἄγιος τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπειλύθησεν αὐτῷ δ Ἰησοῦ;

9,26. 26 φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. καὶ σπαρδόξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ φωνῆσαν

27 φωνῆ μεγάλῃ ἔξηλθεν ἐξ αὐτοῦ. καὶ ἐθαμβήθησαν ἀταντες, ὅστε συνζητεῖν αὐτὸν λέγοντας· τί ἐστιν

τοῦτο; διδαχὴ καινὴ· καὶ ἔξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν

28 αὐτῷ. καὶ ἔξηλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς πανταχοῦ εἰς

29-34: **Mt 8,14-17. 29** δλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας. Καὶ εὐθὺς ἐκ L 4,38-41. τῆς συναγωγῆς ἔξελθόντες ἥλθον εἰς τὴν οἰκίαν Στ.

30 μωνος καὶ Ἀνδρέου μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πνρέσσονσα, καὶ εὐθὺς

31 λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς. καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτὴν κρατήσας τῆς χειρός· καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ

32 πυρετός, καὶ διηκόνει αὐτοῖς. Ὄψιας δὲ γερομένης, δτε ἔδυσεν ὁ ἥλιος, ἔφερον πρός αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς δαιμονι-

33 ζομένους· καὶ ἦν δλη ἡ πόλις ἐπισυνηγμένη πρός

L 4,41. 34 τὴν θύραν. καὶ ἐδεράπευσεν πολλοὺς κακῶς **Act 16,17,18.** ἔχοντας ποικίλαις νόσοις, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἔξέβαλεν, καὶ οὐκ ἥφιεν λαλεῖν τὰ δαιμόνια, δτι

35-39: **L 4,12-44. 35** ἥδεισαν αὐτόν. Καὶ πρωὶ ἐννυχα λίαν ἀναστὰς ἔξηλθεν καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἕρημον τόπον, κακῶς

36 προσηρύχετο. καὶ κατεδίωξεν αὐτὸν Σίμων καὶ οἱ

37 μετ' αὐτοῦ, καὶ εὑρον αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ

38 δτι πάντες ζητοῦσίν σε. καὶ λέγει αὐτοῖς· ἄγωμεν

24 Τ ημας· | hT οιδαμεν 25 ο Ιησ. : [H]R+ λεγω
27 αυτους : hR προς εαντους | T καινη κατ εξουσιαρ
29 h εξελθων ηλθεν | H ηλθατ 32 Τ εδυ 34 αντοι
 H+ [χριστον ειναι] 35 H [και απηλθεν]

22 οι γραμμ. : + αυτων 24 λεγων : + ει 31 εκτεινας
 την χειρα κρατ. ηγειρ. αυτην

ἀλλαχοῦ εἰς τὰς ἔχομένας κωμιοπόλεις, ἵνα κάκει πηρύξω· εἰς τοῦτο γάρ ἐξῆλθον. καὶ ἥλθεν κηρύσ- 39
σσιν εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν εἰς δλην τὴν Γαλι-
ιαῖαν καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων.

Καὶ ἐρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς παρακαλῶν 40 ^{40-45:}
αὐτὸν [καὶ γονυπετῶν] λέγων αὐτῷ διτὶ ἐὰν θέλῃς ^{Mt 8,2-4.}
δύνασαι με καθαρίσαι. καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐκτείνας 41
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἤψατο καὶ λέγει αὐτῷ· Θέλω,
καθαρίσθητι. καὶ εὐθὺς ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ 42
λέπρα, καὶ ἐκαθερίσθη. καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ 43 ^{8,12; 7,36.}
ιππὸς ἐξέβαλεν αὐτὸν, ¹ καὶ λέγει αὐτῷ· δρα μηδενὶ 44 ^{Lv 18,49;}
μηδὲν εἶπης, ἀλλὰ ὑπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἴερεῖ ^{14,2-32.}
καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἢ προσ-
ταξεν Μωϋσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. δὲ 45
καὶ ἐκελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ διαγημίζειν
τὸν λόγον, ὅστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς
πολὺν εἰσελθεῖν, ἀλλὰ ἔξω ἐπ' ἐρήμοις τόποις
ἵν. καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πάντοθεν.

Καὶ εἰσελθὼν πάλιν εἰς Καφαρναοῦμ δι' ἡμε- 2 ^{1-12:}
ρῶν ἥκούσθη διτὶ ἐν οἴκῳ ἐστίν. καὶ συνήχθησαν 2 ^{Mt 9,1-8.}
πολλοί, ὅστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν
θύραν, καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. καὶ ἐρχονται 3
φίροντες πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν αἰρόμενον ὑπὸ¹
ποσάρων. καὶ μὴ δυνάμενοι προσενέγκαι αὐτῷ 4
τὰ τὸν δχλον ἀπεστέγασαν τὴν στέγην δπον ἡν,
καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον δπον ὁ
παραλυτικὸς κατέκειτο. καὶ ἰδὼν δ Ἰησοῦς τὴν 5
πότιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ· τέκνον, ἀφίενται
αἱ ἀμαρτίαι. ἡσαν δέ τινες τῶν γραμματέων 6
καὶ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις

³⁸ Η καὶ εκει ⁴⁰ [καὶ γονυπετ.] : T : R+ [καὶ]
⁴¹ σπλαγχνισθ. : h^r + οφρυσθεὶς | | T- αυτῷ ⁴⁵ hT εἰς
⁴⁰ φανερ. εισελθ. | T αλλ | H [ην] 2,1 h εἰς οικον

³⁹ — αλλαχοῦ ⁴² καὶ ¹⁰ : + ειποντος αυτουν ^{2,1} καὶ
⁴⁰ : + ευθεως ⁴ προσεγγισαι | —εξορυξαντες ⁵ τεκνον:
μθαρσει, + ιουν

^{18 43,25.} 7 αὐτῶν· ¹ τί οὗτος οὕτως λαλεῖ; βλασφημεῖ· τίς
8 δύναται ἀφίεναι ἀμαρτίας εἰ μὴ εἰς δὲ θεός; καὶ
εὐθὺς ἐπιγυνούς δὲ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ διτι
οὕτως διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, λέγει αὐτοῖς· τι
9 ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τι
ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ· ἀφίενται
σον αἱ ἀμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ ἀρον τὸν
10 κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε διτι
ἔξουσίαν ἔχει δὲ νιός τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς
11 ἀφίεναι ἀμαρτίας, — λέγει τῷ παραλυτικῷ· ¹ οὐκὶ¹
λέγω, ἔγειρε ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὑπαγε
12 εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ ἡγέρθη καὶ εὐθὺς ἄρας
τὸν κράβαττον ἐξῆλθεν ἔμπροσθεν πάντων, ὥστε
ἔξιστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν θεὸν λέγοντας
ὅτι οὗτως οὐδέποτε εἴδαμεν.

^{13-17:} 13 Καὶ ἐξῆλθεν πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ
<sup>Mt 9,9-13.
L 5,27-32.</sup> πᾶς δὲ ὅχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν
14 αὐτούς. Καὶ παράγων εἶδεν Λευεῖν τὸν τοῦ
Ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ τῷ τελώνιον, καὶ λέγει
αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. καὶ ἀναστὰς ἤκολούθησεν
15 αὐτῷ. Καὶ γίνεται κατακεīσθαι αὐτὸν ἐν τῷ
οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἀμαρτωλοί
συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
16 ἥσαν γὰρ πολλοί, καὶ ἤκολούθουν αὐτῷ. καὶ οἱ
γραμματεῖς τῶν Φαρισαίων ἰδόντες διτι ἥσθιεν
μετὰ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ τελωνῶν, ἔλεγον τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· διτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρ
17 τωλῶν ἐσθίει [καὶ πίνει]; καὶ ἀκούσας δὲ Ἰησοῦ
λέγει αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἴσχυοντες ἱατροί

7 τι : ή οτι 8 Η [ουτως] | Η [αυτοις] 9 Η εγειρον
[και] | περιπ. : Τ υπαγε 10 Χ αφιεναι αμαρτ. επι τ. γης
12 Η [λεγοντας] 13 παρα : Τ εις 14 Λευειν : ή
+ Ιαχωδον + 15.16 Τ ηκολ. αντω και 16 Τ— οι | ιδουτες :
Τ pr και | ησθιεν : Η εσθιει | αμαρτ. κ. τελων. : Τ τελων.
κ. αμαρτ. | [και πινει] : ήΤ—Η 17 αυτοις : Η+ [οτι]

9 υπαγε ει + εις τον οικον σου

ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἥλθον καλέσαι δικαίους
ἀλλὰ ἀμαρτωλούς. Καὶ ἡσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου 18 ^{18-22:}
καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύοντες. καὶ ἔρχονται καὶ
μήνουσιν αὐτῷ· διὰ τὸ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ
οἱ μαθηταὶ τῶν Φαρισαίων νηστεύοντιν, οἱ δὲ σοὶ
μαθηταὶ οὐ νηστεύοντιν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· 19
μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἐν φόρῳ νυμφίος
μετ' αὐτῶν ἐστιν νηστεύειν; δοσον χρόνον ἔχοντιν
τὸν νυμφίον μετ' αὐτῶν, οὐδὲ δύνανται νηστεύειν.
Νείσονται δὲ ἡμέραι δταν ἀπαρδῆ ἀπ' αὐτῶν ὁ 20
μαρτίος, καὶ τότε νηστεύσοντιν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
Οὐδεὶς ἐπιβλημα δάκους ἀγνάφου ἐπιφάπτει ἐπὶ 21
ματιον παλαιόν· εἰ δὲ μή, αἰρει τὸ πλήρωμα
π' αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χεῖρον
τιμα γίνεται. καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς 22
οκούς παλαιούς· εἰ δὲ μή, δήξει ο οἶνος τοὺς
οκούς, καὶ ο οἶνος ἀπόλλυται καὶ οἱ ἀσκοί. [ἀλλὰ
νον νέον εἰς ἀσκούς καινούς.]

Καὶ ἐγένετο αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασιν παρα- 23 ^{23-28:}
πορεύεσθαι διὰ τῶν σπορίμων, καὶ οἱ μαθηταὶ ^{Mt 12,1-8.}
αὐτοῦ ἥρξαντο ὅδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχνας.
καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐλεγον αὐτῷ· Ἰδε τί ποιοῦσιν 24
τοῖς σάββασιν οὐκ ἔξεστιν; καὶ λέγει αὐτοῖς· 25
Ἄντοτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν Δανείδ, δτε χρείαν
ἔχειν καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;
τοῖς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ 26 ^{1 Sm 21,7.}
χρειέως καὶ τὸν ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν,
οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ τοὺς λερεῖς, καὶ
ώκεν καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσιν; καὶ ἐλεγεν αὐτοῖς· 27 ^{Lv 24,9.}
οἱ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, καὶ οὐχ

18 Η οἱ δε σοὶ [μαθηταὶ] 22 Τ— [αλλα . . . καινους.]
κ διαπορευεσθαι | ή οδοποιειν 26 Η [πως]

17 ἐπι + εις μετανοιαν 18 φαρισαιοι : των φαρισαιων
19 - 000ν . . . νηστευειν 20 εν εκειναις ταις ημεραις
21 επωνυμωπτει 22 εκχειται κ. οι ασκ. απολουνται
27 ιτιν. : εκτισθη

28 ὁ ἀνθρωπος διὰ τὸ σάββατον· ὥστε κύριός ἐστιν

^{1-6:} ^{Mt 12,9-14.} ^{L 6,6-11.} 3 ὁ νίδος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου. Καὶ

εἰσῆλθεν πάλιν εἰς συναγωγὴν, καὶ ἦν ἐκεῖ ἀνθρώποις

2 πος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα· καὶ παρετήρουν

αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα

3 κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ

4 τὴν χεῖρα ἔχοντι ἔηράν· ἔγειρε εἰς τὸ μέσον. καὶ

λέγει αὐτοῖς· ἔξεστιν τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι

ἡ κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; ἂν-

^{J 11,38.} 5 δὲ ἐσιώπων. καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετὸργῆς, συνλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας

αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρα

καὶ ἔξετεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ

^{Mt 22,16.} 6 καὶ ἔξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι εὐδὺς μετὰ τῆς Ἡρῳδιανῶν συμβούλιον ἐποίησαν κατ' αὐτοῦ, διπλανοῦντες

αὐτὸν ἀπολέσωσιν.

^{7-12:} ^{Mt 12,15-16.} ^{L 6, 17-19.} 7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀπῆλθεν πρὸς τὴν Θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἤκολούθησεν· καὶ ἀπὸ τῆς

^{Mt 4,25.} 8 Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ Ιερουσαλύμων καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας καὶ πέραν τοῦ Ιορδάνου καὶ περὶ Τύρου καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολύ, ἀκούοντες δοσα ἐποίειν

9 ἥλθον πρὸς αὐτόν. καὶ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ δια-

10 τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν· πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ ἵνα αὐτοῦ

^{L 4,41.} 11 ἀφωνται δοσοι εἶχον μάστιγας. καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, δταν αὐτὸν ἐθεώρουν, προσέπιπτο αὐτῷ καὶ ἔκραζον λέγοντα δτι σὺ εἶ ὁ νίδος τοῦ

^{1,34.} 12 θεοῦ. καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ αὐτὸν

3,2 ει : T+ εν | T θεραπευει 3 T τ. ἔηραν χ. εχοντι 4 T
αγαθὸν ποιησαι 5 χειρα : Χ+ σου 6 εποιησαν : Χ ειδοῦσα
R ἐποιουν 7 προς : T εις | T χ. απο τ. Ιουδ. ηκολουθησαι
h χ. a. t. I. η-σεν 8 Χ ποιει | H ηλθαν 11 hT. λεγοντες

3,1 ἔηραν 2 παρετηρουντο 5 νεκρωσει | fin +
υγιης ως η αλλη 7 πολυς οχλος 8 οι περαν | οι περα-

παρερὸν ποιήσωσιν. Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὅρος, 13 ^{13-19:}
καὶ προσκαλεῖται οὓς ἥμελεν αὐτός, καὶ ἀπῆλθον ^{Mt 10,1-4.}
^{L 6,12-16.} ὃς αὐτόν. καὶ ἐποίησεν δώδεκα ἵνα ὡσιν μετ' 14
τοῦ, καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν ¹ καὶ 15
τοὺς ἔξοντίαν ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια· καὶ ἐποίησεν 16
οὓς δώδεκα, καὶ ἐπέθηκεν ὄνομα τῷ Σίμωνι
Ἄρτον², καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ 17 ^{τοῦ 0,54.}
Ιάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου, καὶ ἐπέθηκεν
τοῖς ὄντοις Βοανηργές, δὲ ἐστιν υἱοὶ βροντῆς.
καὶ Ἀνδρέαν καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον καὶ 18
Ιάνναιον καὶ Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου
Θαδδαῖον καὶ Σίμωνα τὸν Καναναῖον ¹ καὶ 19
Ιάνναν Ἰσχαριώθ, δος καὶ παρέδωκεν αὐτόν.

Καὶ ἐρχεται εἰς οἶκον· καὶ συνέρχεται πάλιν 20
ὁ ὄχλος, ὡστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μηδὲ ἀρτον
πιεῖν. καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον 21
πατῆσαι αὐτόν· ἐλεγον γὰρ δτι ἐξέστη. καὶ οἱ 22 ^{22-30:}
ραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες ἐλεγον ^{Mt 12,24-32.}
τοῦ Βεελζεβούλ ἔχει, καὶ δτι ἐν τῷ ἀρχοντι τῶν
παιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. καὶ προσκαλε- 23
ψίμενος αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς ἐλεγεν αὐτοῖς·
ὅς δύναται σατανᾶς σατανᾶν ἐκβάλλειν; καὶ ἐὰν 24
ποιεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆται
βασιλεία ἐκείνη· καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, 25
δυνήσεται ἡ οἰκία ἐκείνη στῆναι. καὶ εἰ δὲ 26
πανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ ἐμερίσθη, οὐ
ποτε στῆναι ἀλλὰ τέλος ἔχει. ἀλλ' οὐ δύναται 27
θεῖς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν τὰ

13 Τ ποιωσιν 14 δωδεκα : Η+ οὓς καὶ αποστολούς
πομασεν 16 Ρ— καὶ εποι. τ. δωδεκα | Η (καὶ επεθ. . . .
2μ.) 17 Η (καὶ επεθ. . . . βροντῆς) | Χ ονομα 18 Θαδ-
δαῖον : ή^τ | Λεβιθαίον | 20 [ο] : Ρ—Τ | μηδε : Τ μητε
Η Βεεζεβούλ 25 Τ σταθῆται 26 Τ εαυτον, εμερισθη.
και ον

14 κηρυσσ. : + το εναγγελιον 15 εξοντιαν : + θερα-
πευτιν τας τοσους και 18 Ματθαιον ει + τον τελωνην |
καραντην 19 Σκαριωθ ει Ισχαριωτην

σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ισχυρὸν
 28 δήσῃ, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. Ἄμφι
 λέγω ὑμῖν διτὶ πάντα ἀφευθῆσεται τοῖς νιοῖς τὰ
 29 ἀνθρώπων τὰ ἀμαρτήματα καὶ αἱ βλασφημίαι
 δοσα ἐὰν βλασφημήσωσιν· δις δὲ ἀν βλασφημήσῃ
 εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον, οὐκ ἔχει ἀφεσιν εἰς τὸ
 30 αἰώνα, ἀλλὰ ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου ἀμαρτήματος. Ἐν
 31-35: 31 ἐλεγον· πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. Καὶ ἐρχομένη
 Mt 12,46-50.
 L 8,19-21. ή μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ἔπειτα
 στήκοντες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν καλοῦντες αὐτὸν
 32 καὶ ἐκάθητο περὶ αὐτὸν ὅχλος, καὶ λέγοντες αὐτῷ
 ἴδού ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου [καὶ
 33 ἀδελφαί σου] ἔξω ζητοῦσίν σε. καὶ ἀποκριθεὶς
 αὐτοῖς λέγει· τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί¹
 34 [μου]; καὶ περιβλεψάμενος τὸν περὶ αὐτὸν κύκλον
 καθημένους λέγει· ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί¹
 35 μου. δις δὲ ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, οὕτω
 ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

1-20: 4 Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ συνάγεται πρὸς αὐτὸν ὅχλος πλεῖστος ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι ἐν τῷ θαλασσῷ, καὶ πᾶς ὁ ὅχλος πρὸς τὴν θάλασσαν
 2 ἐπὶ τῆς γῆς ἦσαν. καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά, καὶ ἐλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδασκαλίᾳ
 3 αὐτοῦ· ἀκούετε. ἴδου ἔξηλθεν ὁ σπείρων σπείρα
 4 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν δὲ μὲν ἐπεσεν πάντην ὄδον, καὶ ἥλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγε
 5 αὐτό. καὶ ἄλλο ἐπεσεν ἐπὶ τὸ πετρώδες δῆμον εἰχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθὺς ἐξανέτειλεν δι-

28 Η ανθρώπων, | Τ αν 29 Τ εσται | αμαρτημάτων
 h^r κρισεως οὐ αμαρτιας 31 Τ ερχεται 32 [και αι αδεια
 σου]: - h^r - H 33 [μου]: T-H 35 ος : h[B]+ τα
 | h τα θεληματα 4,5 οπον : H pr [και]

28 οσας 31 καλουνται: φωνουντες νι ζητουντες 4,1 ο λαι
 πολυς 3 fin + τον σπορον αυτου 4 πετεινα: + ουρανου

μὴ ἔχειν βάθος γῆς· καὶ δὲ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος 6
ανυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν δίζαν ἐξηράνθη.
ἄλλο ἐπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν 7
ἀκανθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ
πάνεν. καὶ ἄλλα ἐπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν, 8
ἢ ἐδίδουν καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξανόμενον,
ἢ ἐφερεν εἰς τριάκοντα καὶ εἰς ἑξήκοντα καὶ εἰς
πεντάκοντα. καὶ ἔλεγεν· ἐστὶ ὡτα ἀκούειν ἀκούετω. 9
ἢ δὲ ἐγένετο κατὰ μόνας, ἥρωτων αὐτὸν οἱ 10
αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὰς παραβολάς. καὶ 11 1 κ 5,12.
ταῦτα αὐτοῖς· ὅμην τὸ μυστήριον δέδοται τῇς
μίας τοῦ θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἑξώ ἐν παρα-
βολαῖς τὰ πάντα γίνεται, ἵνα

12 1s 6,9,10.

βλέποντες βλέπωσιν καὶ μὴ ἴδωσιν,
καὶ ὑκούοντες ὑκούωσιν καὶ μὴ συνιῶσιν,
μὴ ποτε ἐπιστρέψωσιν καὶ ὑφεδῆ αὐτοῖς.
λέγει αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν 13
αὐτην, καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε; ὁ 14
μίσχον τὸν λόγον σπείρει. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ 15
πρὸς τὴν δόδον δπον σπείρεται ὁ λόγος, καὶ
τὰς ἀκούσωσιν, εὐθὺς ἐρχεται ὁ σατανᾶς καὶ
τὸν λόγον τὸν ἐσπαριμένον εἰς αὐτούς. καὶ 16
οἱ εἰσιν δμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι,
ταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
μάνουσιν αὐτόν, καὶ οὐκ ἔχοντες δίζαν ἐν 17
τοῖς ἀλλὰ πρόσκαιροι εἰσιν, εἴτα γενομένης
φρεσκούς ἡ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλί-
ται. καὶ ἄλλοι εἰσὶν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας 18
πρόμενοι· οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες,
αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ 19 10,28,24.

⁶ h εκανυματισθησαν 8 H αυξανομενα | εις 2° 3° :
⁷ h εις v ἐν 9 ακονετω : h^r+ - και ο συνιων συνιετω |
Τηροτονν 11 h εξωθεν | T- τα 12 H συνιωσιν 15 εις
πον: T εν αυτοις 16 T ομοιως εισιν 18 εις : T επι

10 περι . . . δωδεκα : μαθηται αιτου | τις η παραβολη
11 19 και απαται τον κυριον

πλούτου καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιδυμίαι εἰσπορευόμεναι συνπνύοντιν τὸν λόγον, καὶ ἀκαρπο

20 γίνεται. καὶ ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούοντιν τὸν λόγον καὶ παραδέχονται, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν τριάκοντῃ

21·
L 8,16-18. 21 καὶ ἐν ἔξηκοντα καὶ ἐν ἑκατόν. Καὶ ἐλεγει
αὐτοῖς διτι μήτι ἔρχεται ὁ λύκηνος ἵνα ὑπὸ τὸ
Mt 5,15. μόδιον τεθῇ ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην, οὐχ ἵνα ἐπὶ τῇ

Mt 10,26. 22 λυχνίαν τεθῇ; οὐ γάρ ἐστίν [τι] κρυπτόν, ἐὰν μ
L 12,2. ἵνα φανερωθῇ· οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἦ

23 ἐλθῇ εἰς φανερόν. εἴ τις ἔχει ὡτα ἀκούειν, ἀκούει
Mt 7,2. 24 ἐτω. Καὶ ἐλεγεν αὐτοῖς· βλέπετε τί ἀκούετε
ἐν φυ μέτρῳ μετρεῖτε μετρημήσεται ὑμῖν, καὶ προσ

Mt 13,12. 25 θήσεται ὑμῖν. δος γάρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ·
δος οὐκ ἔχει, καὶ δοθήσεται ἀπ' αὐτῷ

26 Καὶ ἐλεγεν· οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ,
Je 5,7. 27 ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
καθεύδῃ καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ
σπόρος βλαστᾷ καὶ μηκύνηται ώς οὐκ οἰδεν αὐτῷ

28 αὐτομάτῃ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, εἶται
Joel 4,13. 29 στάχυν, εἶτεν πλήρης σῖτος ἐν τῷ στάχυϊ. διτι
δὲ παραδοῖ δοκούσ, εὐθὺς ἀποστέλλει τὸ

30-34: 30 πανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός. Καὶ ἐλεγει
Mt 18,31.32.34. πῶς δμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ,
L 18,18.19. πῶς δμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ,

31 τίνι αὐτὴν παραβολῇ θῶμεν; ως κόκκῳ σινάπει
δος δταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερον δν πάντα

Dn 4,9.18. 32 τῶν σπερμάτων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ δταν σπαρῇ
Ex 17,23; 31,6. ἀναβαίνει καὶ γίνεται μεῖζον πάντων τῶν λαζάρων
καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ώστε δύνασθαι τὴν σκιὰν
τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ

20 ἐν 1^ῃ: ή ἐν | ἐν 2^ῃ 3^ῃ: Χ [ἐν] ή [ἐν] 21 Χ + επι τ.
MSS υπο | Τ κλίνην; 22 [τι]: Τ-Χ (ΗΤ ἐστιν) 22
πληρη σιτον, ή^τ πληρης [ο] σιτος ν πληρης σιτον 23
κατισκηνοιν 23

21 εὐχετ. : απτεται

24 ηπ + τοις ακονουσιν

αγροῦν. Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς 33
μάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἡδύναντο ἀκούειν.
τοιοῖς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς, κατ' ἴδιαν 34
οὐ τοῖς ἰδίοις μαθηταῖς ἐπέλυεν πάντα.

Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁψίας 35 ^{35-41:} _{Μτ 8,18,29-27.}

τομένης· διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. καὶ ἀφέντες 36 ^{1.} _{Λ. 8,29-35.}

ἐν ὅχλον παραλαμβάνοντιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ
λοίφῳ; καὶ ἄλλα πλοῖα ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ γίνεται 37
ἄλλαψ μεγάλῃ ἀνέμου, καὶ τὰ κύματα ἐπέβαλλεν
τὸ πλοῖον, ὥστε ἡδη γεμίζεσθαι τὸ πλοῖον.

αὐτὸς ἦν ἐν τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον 38
θεύδων· καὶ ἐγείρουσιν αὐτὸν καὶ λέγοντιν αὐτῷ·

Μάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα; καὶ 39
εγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ εἶπεν τῇ

ἀλάσσῃ· σιώπα, πεφίμωσο. καὶ ἔκόπασεν δ ἄνε-

ψ, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλῃ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· 40

Δειλοὶ ἔστε; οὖπω ἔχετε πίστιν;¹ καὶ ἐφοβήθησαν 41

ὅρον μέγαν, καὶ ἐλεγον πρὸς ἄλλήλους· τίς ἀρα
τός ἔστιν, ὅτι καὶ δ ἀνεμος καὶ η ὑάλασσα

πακούει αὐτῷ; Καὶ ἥλθον εἰς τὸ πέραν τῆς 5 ^{1-21:} _{Μτ 8,28-34.}

αλασσῆς εἰς τὴν χώραν τῶν Γερασηνῶν. καὶ 2 _{Λ. 8,39-40.}

αἱδοντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθὺς ὑπήντησεν

τῷ ἐκ τῶν μινημείων ἀνθρωπος ἐν πνεύματι
μάρτυρε, δις τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνή- 3

μιν, καὶ οὐδὲ ἀλύσει οὐκέτι οὐδεὶς ἐδύνατο
τὸν δῆσαι, διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ 4

ἴσεσιν δεδέσθαι, καὶ διεσπάσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς
τάξιν καὶ τὰς πέδας συντερῆφθαι, καὶ οὐδεὶς
τινεν αὐτὸν δαμάσαι· καὶ διὰ παντὸς νυκτὸς καὶ 5
έρας ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ ἐν τοῖς δρεσιν ἦν

³⁸ αλλα : Τ+ δε | Τ ησαν ³⁸ Τ κ. ην αυτος ⁴⁰ Τ
κε ουτως; πως ουκ εχ. ⁴¹ Τ αυτω υπακουει; ^{5,2} Η
υδυς]

³⁹ — πολλαις ³⁶ πλοιαρια ³⁸ επι προσκεφαλαιον
κι Γαδαρηνων ει Γεργεσηνων

6 κράξων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. καὶ ἵδωι
 τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν ἔδραμεν καὶ προσεκύ
 1,24. 7 νησεν αὐτῷ,¹ καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ λέγει· τ
 ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου
 8 δοκίζω σε τὸν θεόν, μή με βασανίσῃς. ἔλεγεν γὰς
 αὐτῷ· ἔξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάδαρτον ἐκ τοι
 9 ἀνθρώπου. καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· τί δνομά σοι
 καὶ λέγει αὐτῷ· λεγιῶν δνομά μοι, δτι πολλοὶ¹
 10 ἐσμεν. καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτὰ
 11 ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας. ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ
 12 δρει ἀγέλη χοίρων μεγάλῃ βοσκομένῃ· καὶ παρε-
 κάλεσαν αὐτὸν λέγοντες· πέμψον ἡμᾶς εἰς τὸν
 13 χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν. καὶ ἐπέτρεψε
 αὐτοῖς. καὶ ἔξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάδαρτα
 εἰσῆλθον εἰς τὸν χοίρους, καὶ ὠρμησεν ἡ ἀγέλη
 κατὰ τὸν κρημνὸν εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς δισχίλιοι.
 14 καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ οἱ βόσκοντες
 αὐτοὺς ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ
 εἰς τὸν ἀγρούς· καὶ ἥλθον ἰδεῖν τί ἐστιν τὸ γεγονός.
 15 καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσιν τὸν
 δαιμονιζόμενον καθῆμενον ἴματισμένον καὶ σωφρο-
 νοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγιῶνα, καὶ ἐφοβήθησαν.
 16 καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένετο τῷ
 17 δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ τῶν χοίρων. καὶ ἤρξαντο
 παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν δρίων αὐτῶν.
 18 καὶ ἐμβαίνοντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον παρεκάλε-
 19 αὐτὸν δ δαιμονισθεὶς ἵνα μετ' αὐτοῦ ἦ. καὶ οὐκ
 ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· Ὡπαγε εἰς τὸ
 οἴκον σου πρὸς τὸν σούς, καὶ ἀπάγγειλον αὐτοῖς
 7,21. 20 δσα δ κύριος σοι πεποίηκεν καὶ ἥλεσέν σε. καὶ
 ἀπῆλθεν καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει
 δσα ἐποίησεν αὐτῷ δ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

6 αυτῷ : Η αυτον 9 μοι : h+ εστιν

18 καὶ ευθεως κύριος Ἰησοῦς επεμψεν αυτους εις τοὺς
 χοιρους 17 παρεκαλουν 18 ηρξατο παρακαλεῖν

Καὶ διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ 21
 ἵν εἰς τὸ πέραν συνήθη δχλος πολὺς ἐπ'
 ὄν, καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν. Καὶ ἔρχεται 22 ^{22-43:}
 τῶν ἀρχισυνναγώγων, δύναματι Ἰάειρος, καὶ ἴδων
 ἐπίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ παρα- 23 ^{7,33.}
 εῖ αὐτὸν πολλὰ λέγων διτὶ τὸ μνγάτριόν μου
 μίτως ἔχει, ἵνα ἐλθῶν ἐπιμῆς τὰς χεῖρας αὐτῇ,
 σωθῆ καὶ ζήσῃ. καὶ ἀπῆλθεν μετ' αὐτοῦ. 24
 ἥκολούθει αὐτῷ δχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον
 ὄν. Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν δύσει αἷματος δώδεκα 25
 καὶ πολλὰ πανθύσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ 26
 ανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς πάντα, καὶ μηδὲν
 ληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα,
 θύσασα τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ δχλῳ 27
 οὐνεὶς ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἐλεγεν γὰρ διτὶ 28
 ἀψωμαι καὶ τῶν ἱματίων αὐτοῦ σωθήσομαι.
 εὐθὺς ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, 29
 ἔρω τῷ σώματι διτὶ ἰαται ἀπὸ τῆς μάστιγος.
 εὐθὺς δ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἁαντῷ τὴν ἐξ 30 ^{L 6,19.}
 οὐ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ δχλῳ
 τεν· τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἐλεγον 31
 φοι μαδηταὶ αὐτοῦ· βλέπεις τὸν δχλον συνθλί-
 τά σε, καὶ λέγεις· τίς μου ἥψατο; ¹ καὶ περιε- 32
 τετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. ἡ δὲ γυνὴ 33
 ηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα δ γέγονεν αὐτῇ,
 εν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν
 ἀλήθειαν. δ δὲ εἶπεν αὐτῇ· μνγάτηρ, ἡ πίστις 34
 σέσωκέν σε· ὅπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἵσθι ὑγιῆς
 τῆς μάστιγός σου. Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος 35
 ονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυνναγώγου λέγοντες διτὶ ἡ
 μάτηρ σου ἀπέθανεν· τι ἔτι σκύλλεις τὸν δι-

²¹ Τ εις το περαν παλιν ²² h παρεκαλει ²³ hT
 ης ²³ τρεμουσα : h^r+ - διὸ πεποιηκει λάθρᾳ + ²⁴ T
 περ

36 δάσκαλον; δ δὲ Ἰησοῦς παρακούσας τὸν λόγον λαλούμενον λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ· μὴ φοβοῦ,

37 μόνον πίστενε. καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα μετ' αὐτοῦ συνακολουθῆσαι εἰ μὴ τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον

38 καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου. καὶ ἔρχονται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ

θόρυβον, καὶ κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά.

J 11,11. 39 ¹ καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει.

40 ¹ καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν πάντας παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν

μητέρα καὶ τὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται L 7,14. 41 δπον ἦν τὸ παιδίον. καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου λέγει αὐτῇ· ταλιθὰ κούμ, δ ἐστι μεθερμηνεύμενον· τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω, ἔγειρε.

42 καὶ εὐθὺς ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει· ὡς γάρ ετῶν δώδεκα. καὶ ἔξεστησαν εὐθὺς ἐκστάσει

1,44. 43 μεγάλῃ. καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδεὶς γνοῖ τοῦτο, καὶ εἶπεν δοῦλην αὐτῇ φαγεῖν.

^{1-6:}
Mt 18,58—58.
L 4,16—20. 6 Καὶ ἔξηλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
J 7,15. 2 αὐτοῦ. καὶ γενομένου σαββάτου ἥρξατο διδάσκειν ἐν τῇ συναγωγῇ· καὶ οἱ πολλοὶ ἀκούοντες ἔξεπλήσσοντο λέγοντες· πόθεν τούτῳ ταῦτα, καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοδεῖσα τούτῳ καὶ αἱ δινάμεις τοιαῦται
3 διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γινόμεναι; οὐχ οὗτός ἐστι
οἱ τέκτων, οὐ νιὸς τῆς Μαρίας καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου
καὶ Ἰωσῆτος καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ οὐτι
εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὅδε πρόδος ἡμᾶς; καὶ
4 ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς δ

41 Η ταλειθά 6,2 R— οι | Τ τοντω; και δυναμεις ...
γινονται; 3 ο τεκτων ο : h^r ο του τεκτονος νιος και ο |
Ιωσητος : h^r Ιωσηφ νι Ιωση νι —

36 ακονσας 41 ραββι ταβιθα 43 δουναι 6,1 ερζετ.
και απηλθεν 2 και ημερα σαββατων | εξεπλ. : + επι τη
διδαχη αυτου

ησοῦς διτοι οὐκ ἔστιν προφήτης ἀτιμος εἰ μὴ ἐν
ἢ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενεῦσιν αὐτοῦ
πάντα ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ 5 13.
τιῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν, εἰ μὴ δλίγοις ἀρρώστοις
πιθεῖς τὰς χεῖρας ἐθεραπευσεν. καὶ ἐθαύμασεν 6
ἀ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

Καὶ περιῆγεν τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων.¹ Καὶ 7
ροσκαλεῖται τοὺς δώδεκα, καὶ ἥρξατο αὐτοὺς ἀπο-
έλλειν δύο δύο, καὶ ἐδίδουν αὐτοῖς ἔξουσίαν τῶν
ενυμάτων τῶν ἀκαθάρτων, καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς 8
μηδὲν αἴρωσιν εἰς δόδον εἰ μὴ δάβδον μόνον,
ἀρτον, μὴ πήραν, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν,
ιλλὰ υποδεδεμένους σανδάλια, καὶ μὴ ἐνδύσησθε 9
ο χιτῶνας. καὶ ἐλεγεν αὐτοῖς· δπον ἐὰν εἰσέλ- 10
πε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξελθητε
εἰθεν. καὶ δις ἂν τόπος μὴ δέξηται ύμᾶς μηδὲ 11
ρύσωσιν δύμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε
ο χοῦν τὸν ύποκάτω τῶν ποδῶν δύμῶν εἰς μαρ-
ριον αὐτοῖς. Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν ἵνα μετα- 12
πονιν,¹ καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἥλειφον 13 Je 5,14.15.
μίφ πολλοὺς ἀρρώστονς καὶ ἐθεραπευνον.

Καὶ ἤκουσεν δ βασιλεὺς Ἡρόδης, φανερὸν γὰρ 14 14-29:
ψητο τὸ δνομα αὐτοῦ, καὶ ἐλεγεν δτι Ἰωάννης Mt 14,1-12.
βαπτίζων ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο
ργούσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. ἄλλοι δὲ ἐλεγον 15
Ἡλείας ἔστιν· ἄλλοι δὲ ἐλεγον δτι προφήτης
εἰς τῶν προφητῶν. ἀκούσας δὲ δ Ἡρόδης 16
γεν· δν ἐγώ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτος ἡγέρθη.
πός γὰρ δ Ἡρόδης ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν 17

4 αυτον 1^ο : Τ εαυτον 6 ή εθαυμαζεν 9 Η ενδυ-
θαι 14 Η ελεγον

7 και απεστειλεν αυτονς 11 — τοπος νι οσοι αν μη
ωνται | — υποκατω | fin + αμην λεγω υμιν ανεκτο-
ρον εσται Σοδομοις η Γομορροις εν ημερα κρισεως η πολει
η. 18 εθεραπευνοντο 15 — προφητης ως 16 ουτος:
εστιν αυτος

7-13 :
Mt 10,1.9-15.
L 9,1-6.
L 10,1.

Ίωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρφ-
διάδα τὴν γυναικα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
 Lv 18,16. 18 διὰ αὐτὴν ἐγάμησεν· ἐλεγεν γὰρ δὲ Ἰωάννης τῷ
 Ἡρφῷ διὰ οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν γυναικα τοῦ
 19 ἀδελφοῦ σου. ή δὲ Ἡρφδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ
 20 ἥθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἥδύνατο· δὲ γὰρ
 Ἡρφῆς ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα
 δίκαιον καὶ ἀγιον, καὶ συνετήρει αὐτὸν, καὶ ἀκούσας
 αὐτοῦ πολλὰ ἡπόρει, καὶ ἥδεως αὐτοῦ ἥκουεν.
 21 καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου διε Ήρφῆς τοῖς
 γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίησεν τοῖς μεγιστᾶσιν
 αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς
 22 Γαλιλαίας, καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς·
 τῆς Ἡρφδιάδος καὶ δρκησαμένης, ἥρεσεν τῷ Ἡρφῷ
 καὶ τοῖς συνανακειμένοις. δὲ δὲ βασιλεὺς εἶπεν
 τῷ κορασίῳ· αἴτησόν με δὲ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω
 Euth 5,3.6. 23 σοι· καὶ ὅμοσεν αὐτῷ διὰ δὲ ἐάν με αἴτησης δώσω
 24 σοι ἔως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου. καὶ ἐξελ-
 θούσα εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἴτησωμαι; ή δὲ
 εἶπεν· τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτίζοντος.
 25 καὶ εἰσελθούσα εὐθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν
 βασιλέα ἤτησατο λέγοντα· θέλω ἵνα ἔξαντης δῆς
 μοι ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπ-
 26 τιστοῦ. καὶ περίλυπος γενόμενος δὲ βασιλεὺς διὰ
 τοὺς δρκούς καὶ τοὺς ἀνακειμένους οὐκ ἥθελησεν
 27 ἀθετῆσαι αὐτὴν. καὶ εὐθὺς ἀποστέλλας δὲ βασιλεὺς
 σπεκουλάτορα ἐπέταξεν ἐνέγκαι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
 καὶ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῷ φυλακῇ,
 28 καὶ ἤνεγκεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ
 ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν
 29 αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθῆται

20 ηπορει : h^r εποιει 22 αυτης της : Η αυτου 23 Ι-ο
 | hT- με

21 γενεθλιοις 24 βαπτιστον 25 - ευθυς μετα σπον-
 δης | - θελω | - εξαντης | πινακι : + ωδε 27 ενεχθηναι

αὐτοῦ ἥλθαν καὶ ἤραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν
αὐτὸν ἐν μνήμειφ.

Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, 30 ^{λ 9,10 ; 10,17.}
καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα δσα ἐποίησαν καὶ
δσα ἐδίδαξαν. καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ύμεῖς αὐτοὶ 31
κατ' ἴδιαν εἰς ἑρημον τόπον καὶ ἀναπαύσασθε δλίγον.
ἥσαν γὰρ οἱ ἔρχομενοι καὶ οἱ υπάγοντες πολλοί, καὶ
οὐδὲ φαγεῖν εὐκαιρον. καὶ ἀπῆλθον [ἐν] τῷ πλοίῳ 32 <sup>32-44 :
Mt 14,18-21.
L 9,11-17.</sup>
ἕις ἑρημον τόπον κατ' ἴδιαν. καὶ εἶδον αὐτοὺς ύπα- 33 ^{J 6,1-13.}
μπτας καὶ ἔγνωσαν πολλοί, καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν
τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον αὐτούς.

Καὶ ἔξελθῶν εἶδεν πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη 34 <sup>Nu 27,17.
Ex 34,5.
Mt 9,36.</sup>
ἐπ' αὐτοὺς δτι ἡσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα,
καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλά. Καὶ ἦδη 35 ^{8,1-9.}
ἥρας πολλῆς γενομένης προσελθόντες αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἐλεγον δτι ἑρημός ἐστιν ὁ τόπος,
καὶ ἥδη ὥρα πολλή· ἀπόλυσον αὐτούς, ἵνα ἀπελ- 36
θόντες εἰς τοὺς κύκλων ἀγροὺς καὶ κώμας ἀγορά-
σσοιν ἑαυτοῖς τί φάγωσιν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν 37
αὐτοῖς· δότε αὐτοῖς ύμεῖς φαγεῖν. καὶ λέγοντες
αὐτῷ· ἀπελθόντες ἀγοράσσωμεν δηναρίων διακοσίων
ἀργοντος, καὶ δώσομεν αὐτοῖς φαγεῖν; ὁ δὲ λέγει 38
αὐτοῖς· πόσους ἀργοντος ἔχετε; ύπάγετε ἵδετε. καὶ
θόντες λέγοντες· πέντε, καὶ δύο ἰχθύας. καὶ ἐπέ- 39
ταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια συμπόσια
ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ. καὶ ἀνέπεσαν πρασιὰὶ πρασιὰὶ 40

29 Τ εὐθ. αυτον 30 Τ— οσα 20 32 [εν]: Η—Τ | Τ
εις ερημ. τοπον τω πλοιω 33 Η ειδαν | hT επεγγνωσαν
Τ+ αυτους | προηλθ. αυτους : h^r | συνηλθον αυτουν | νι
ηδον αυτον νι προηλθ. αυτον αυτον νι προηλθ. αυτους και
συηλθον προς αυτον 35 hT γινομενης | Τ— αυτω
36 κυκλω : h^r | εγγιστα | 37 Τ δωσωμεν 38 Η ποσ. εχ.
αρ. 39 Η ανακλιθηναι

31 δευτε υπαγωμεν εις | ευκαιρως ειχον 32 και ανα-
θετε εις το πλοιον απηλθ. 39 κατα την συνποσιαν

7,34. 41 κατὰ ἑκατὸν καὶ κατὰ πεντήκοντα. καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς ἵνα παρατιθῶσιν αὐτοῖς,

42 καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισεν πᾶσιν. καὶ ἔφαγον
Dt 28,5. 43 πάντες καὶ ἔχορτάσθησαν· καὶ ἦραν κλάσματα δώδεκα κοφίνων πληρώματα καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων.

44 καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους πεντακισχίλιοι

45-56: 45 ἄνδρες. Καὶ εὐθὺς ἤναγκασεν τοὺς μαθητὰς
Mt 14,92-98.
J 6,15-21. αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύει τὸν

46 ὄχλον. καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἀπῆλθεν εἰς τὸ

47 ὅρος προσεύξασθαι. καὶ ὀψίας γενομένης ἦν τὸ

πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος

48 ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἴδων αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν

τῷ ἔλαύνειν, ἦν γὰρ ὁ ἀνεμος ἐναντίος αὐτοῖς,

περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς

αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἥθελεν

49 παρελθεῖν αὐτούς. οἱ δὲ ἴδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς

θαλάσσης περιπατοῦντα ἔδοξαν διτὶ φάντασμά

50 ἐστιν, καὶ ἀνέκραξαν· πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδαν καὶ

ἔταραχθησαν. ὁ δὲ εὐθὺς ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν,

καὶ λέγει αὐτοῖς· θαρσεῖτε, ἔγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

4,39. 51 καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐκό-

πασεν δὲ ἀνεμος· καὶ λίαν [ἐκ περισσοῦ] ἐν ἑαυτοῖς

52 ἔξισταντο· οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις, ἀλλ᾽

53 ἦν αὐτῶν ἡ καρδία πεπωρωμένη. Καὶ διαπε-

ράσαντες ἐπὶ τὴν γῆν ἥλθον εἰς Γεννησαρὲτ καὶ

54 προσωριμίσθησαν. καὶ ἔξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ

55 πλοίου εὐθὺς ἐπιγνόντες αὐτὸν¹ περιέδραμον δλην

τὴν χώραν ἐκείνην καὶ ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάτ-

43 Τ κλασματῶν
περισσο.] : T-H

47 ην : h^r + - παλαι +

51 [εκ

41 αυτοῖς : κατεναντι αυτῶν
— θαρσεῖτε 51 — λιαν | fin + και εθαυμαζον 53 Γεννησαρ

τοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν, δπον ἡκουον
δτι ἐστίν. καὶ δπον ἀν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας 56 5,27.28.
ἡ εἰς πόλεις ἡ εἰς ἀγρούς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτί-
θεσαν τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκάλονταν αὐτὸν
ἵνα κἀν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἴματίου αὐτοῦ ἀψων-
ται· καὶ δσοι ἀν ἥψαντο αὐτοῦ ἐσώζοντο.

Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ 7 1-23 :
τινες τῶν γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων.
καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δτι κοιναῖς 2 L 11,38.
χερσίν, τοῦτ' ἐστιν ἀνίπτοις, ἐσθίονταν τοὺς ἀρτούς,
— οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐὰν 3
μὴ πυγμῆ νίψωνται τὰς χεῖρας οὐκ ἐσθίονταιν,
κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, καὶ 4
ἄπ' ἀγορᾶς ἐὰν μὴ βαπτίσωνται οὐκ ἐσθίονταιν,
καὶ ἄλλα πολλά ἐστιν ἀ παρέλαβον κρατεῖν,
βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων,
— καὶ ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ 5
γραμματεῖς· διὰ τί οὐ περιπατοῦσιν οἱ μαθηταί
σου κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ
κοιναῖς χερσὶν ἐσθίονταιν τὸν ἀρτον; δ δὲ εἶπεν 6 I 8 20,19.
αὐτοῖς· καλῶς ἐπροφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὅμιῶν
τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται δτι

οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χείλεσίν με τιμᾶ,

ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ·
μάτην δὲ σέβονται με, 7

διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων.
ἀφέντες τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ κρατεῖτε τὴν παρά- 8
δοσιν τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· καλῶς 9

55 Η ἐστιν 56 αν : Τ εαν | αγοραῖς : h^r + πλατειαῖς +
7,1.2 Η Ἱεροσολύμων καὶ . . . αρτούς. 8 h^r Τ πυκνα 4 Τ
ατο | βαπτισ. : Κ φαντισῶνται | χαλκίων : + h^r + [R] + καὶ
χιλιων 6 h ο λαὸς ουτος | τιμα : h^r + αγαπα +

55 τοὺς : pr παντας | φερειν· περιεφερον γαρ αυτους
οπον αν ηκουονταν 7,1 fin + κατεγγνωσαν νι εμεμψαντο
4 αγορας : + οδαν ελθωσιν | τηρειν 6 αφεστηκεν νι απεστη
8 fin + βαπτισμοὺς ξεστων καὶ ποτηριων καὶ αλλα παρομοια
τοιαντα πολλα ποιειτε

ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, ἵνα τὴν παρά-
Ex 20,12; 21,17. 10 δοσιν ὑμῶν τηρήσητε. Μωϋσῆς γὰρ εἶπεν· τίμα
Dt 5,16. τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, καὶ· ὁ κακο-
11 λογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτῳ. ὑμεῖς
δὲ λέγετε· ἐὰν εἰπῃ ἀνθρώπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ
μητρὶ· κορβᾶν, δὲ εστιν δῶρον, δὲ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ
12 ὀφεληθῆς, οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ
13 πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
14 τῆς παραδόσει ὑμῶν ἡ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια
πάλιν τὸν δχλον ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀκούσατε μου
Act 10,14,15. 15 πάντες καὶ σύνετε. οὐδέν εστιν ἐξωθεν τοῦ ἀν-
θρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν δὲ δύναται κοι-
νῶσαι αὐτόν· ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπο-
17 ρευόμενά εστιν τὰ κοινοῦντα τὸν ἀνθρώπον. Καὶ
δὲ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ δχλου, ἐπηρώτων
18 αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὴν παραβολὴν. καὶ
λέγει αὐτοῖς· οὗτως καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί εστε; οὐ
νοεῖτε δτι πᾶν τὸ ἐξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν
19 ἀνθρώπον οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι, δτι οὐκ
εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν ἀλλ᾽ εἰς τὴν
κοιλίαν, καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται; καθα-
20 ρίζων πάντα τὰ βρῶματα. ἔλεγεν δὲ δτι τὸ
τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, ἐκεῖνο κοινοὶ τὸν
21 ἀνθρώπον. ἐσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀν-
θρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται
22 πορνεῖαι, κλοπαί, φόνοι, ¹ μοιχεῖαι, πλεονεξίαι
πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια, δρθαλμὸς πονηρός
23 βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη· πάντα τὰντα

⁹ τηρησ. : h^r - στησητε | 11 Η κορβάν 18 υμων :
h^r + - τη μωρα | 15 Η ουδὲν ἐστιν 17 Τ εις τον οικ.
19 αφεδρ. : h^r - οχετον | | Τ εκπορευεται, καθ. π. τ.
βρωματα;

16 ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω 19 εκπορ. :
εκβαλλεται νι εξερχεται | καθαριζει 21.22 πορνεια κλει-
ματα μοιχειαι φονος πλεονεξια δολος πονηρια | βλασφημιαι
| υπερηφανιαι

τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται καὶ κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον.

Ἐκεῖνεν δὲ ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ δρια ^{24-30:} 24 Mt 15,21-28.

Τύρον [καὶ Σιδῶνος]. Καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν οὐδένα ἥθελεν γνῶναι, καὶ οὐκ ἡδινάσθη λαθεῖν· ἀλλ' εὐθὺς ἀκούσασα γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἡς εἶχεν 25 τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθοῦσα προσέπεσεν πρὸς τὸν πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ 26 γυνὴ ἦν Ἐλληνίς, Συροφοινίκισσα τῷ γένει· καὶ ἤρωτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς· καὶ ἐλεγεν αὐτῇ· Ἀφες πρῶτον 27 χορτασθῆναι τὰ τέκνα· οὐ γάρ ἐστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ τοῖς κυνηγίοις βαλεῖν. ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ· ναί, κύριε· καὶ 28 τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίουσιν ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων. καὶ εἶπεν αὐτῇ· διὰ 29 τοῦτον τὸν λόγον ὅπαγε, ἐξελήλυθεν ἐκ τῆς θυγατρὸς σου τὸ δαιμόνιον. καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν 30 οἶκον αὐτῆς εὗρεν τὸ παιδίον βεβλημένον ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ τὸ δαιμόνιον ἐξελήλυθός. Καὶ πάλιν 31 Mt 15,29-31.

ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρῶν Τύρον ἤλθεν διὰ Σιδῶνος εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως. Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν ^{32 5,28.} καὶ μογιλάλον, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιδῆ αὐτῷ τὴν χεῖρα. καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ 33 8,23. τοῦ ὅχλου κατ’ ἴδιαν ἔβαλεν τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὀτανάτοις καὶ πτύσας ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστέναξεν, ^{34 6,41. J 11,41.} καὶ λέγει αὐτῷ· ἐφραδά, δ ἐστιν διανοίχητι. καὶ ἤνοιγησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί, καὶ ἐλύθη δ δεσμὸς ³⁵

24 Τ— [καὶ Σιδ.] | Τ ηθελησεν | Ρ ηδυνηθη 25 Τ
αλλα | Τ εισελθονσα 26 ή Συρα Φοινικισσα 28 ναι,
κυριε : h^r — | κυριε, αλλα | νι κυριε 29 Τ— αυτου 1^ο
35 ελυθη : T pr ευθυς

28 παιδων 30 την θυγατερα βεβλημενην

1,43—45. 36 τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει δρυθῶς. καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν· δοσον δὲ αὐτοῖς διεστέλλετο, αὐτοὶ μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυξσον.
 37 καὶ ὑπερπερισσῶς ἔξεπλήσσοντο λέγοντες· καλῶς πάντα πεποίηκεν, καὶ τοὺς καφοὺς ποιεῖ ἀκούειν καὶ ἀλάλους λαλεῖν.

- ^{1-10:}
^{Mt 15,32-39.} 8 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις πάλιν πολλοῦ ὅχλου ὄντος καὶ μὴ ἔχοντων τί φάγωσιν, προσκαλεσά-
 6,34—44. 2 μενος τοὺς μαθητὰς λέγει αὐτοῖς· σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὅχλον, διτι ἡδὴ ἡμέραι τρεῖς προσμένονοιν
 3 μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν· καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς τήστεις εἰς οἴκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ τινες αὐτῶν ἀπὸ μακρόθεν ἥκασιν.
 4 καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ διτι πόθεν τούτους δυνήσεται τις ὡδε χορτάσαι ἀρτω
 5 ἐπ’ ἐρημίας; καὶ ἡρώτα αὐτούς· πόσους ἔχετε
 6 ἀρτους; οἱ δὲ εἶπαν· ἕπτά. καὶ παραγγέλλει τῷ ὅχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς
 7 ἕπτὰ ἀρτους εὐχαριστήσας ἐκλασειν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παρατιθῶσιν, καὶ παρέθηκαν
 7 τῷ ὅχλῳ. καὶ εἶχαν ἱχθύδια δλίγα· καὶ εὐλογήσας
^{Dt 28,5.} 8 αὐτὰ εἶπεν καὶ ταῦτα παρατιθέναι. καὶ ἔφαγον
 καὶ ἔχορτάσθησαν, καὶ ἡράν περισσεύματα κλασμά-
 9 των ἕπτὰ σπυρίδας. ἥσαν δὲ ὡς τετρακισχίλιοι.
 10 καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. Καὶ εὐθὺς ἐμβάς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἤλιθεν εἰς τὰ
 μέρη Δαλμανουσθά.
- ^{11-21:}
^{Mt 16,1-12.} 11 Καὶ ἔξηλθον οἱ Φαρισαῖοι καὶ ἤρξαντο συνζη-
 τεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες παρ’ αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ
 12 οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν. καὶ ἀναστενάξας τῷ

37 καὶ τους : h pr ως 8,2 h ημεραις τρισιν | h— μοι
 3 T νησις | H εισιν 7 ειπεν . . . παρατιθ.: T παρεθησ
 8 H σφυριδας 10 εμβας : h+ αυτος

8,1 παμπολλον 2 ημεραις τρεις εισιν απο ποτε ωδε
 εισιν κ. 3 και απολυσαι αυτ. ν. εις οικ. ου θελω μη εκλυ-
 θωσιν 7 ευχαριστησας

πνεύματι αὐτοῦ λέγει· τί ἡ γενεὰ αὕτη ζῆτεῖ σημεῖον; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοῦλόσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον. καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς πάλιν ἐμβὰς 13 ἀτῆλθεν εἰς τὸ πέραν. Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν 14 ἀρτούς, καὶ εἰ μὴ ἔνα ἀρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἔαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ. καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς λέγων· 15 <sup>Jr 12,1.
8,6.</sup> δοῦτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ήοφδον. καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους 16 ὅτι ἀρτούς οὐκ ἔχομεν. καὶ γνοὺς λέγει αὐτοῖς· 17 ^{Ex 12,2.} 6,52. τί διαλογίζεσθε διτι ἀρτούς οὐκ ἔχετε; οὖπω νοεῖτε οὐδὲ συνίετε; πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν; ὁφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε, καὶ ὥτα 18 <sup>Jr 5,21.
Ex 12,2.</sup> ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; καὶ οὐ μνημονεύετε,¹ διτε τοὺς 19 ^{Ex 12,2.} 6,41—44. πέντε ἀρτούς ἔκλασσα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους κλασμάτων πλήρεις ἤρατε; λέγουσιν αὐτῷ· δώδεκα. διτε καὶ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς 20 ^{Ex 12,2.} τετρακισχιλίους, πόσων σπυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἤρατε; καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἑπτά. καὶ 21 ἔλεγεν αὐτοῖς· οὖπω συνίετε;

Καὶ ἔρχονται εἰς Βηθσαϊδάν. Καὶ φέρουσιν 22 ^{Ex 12,2.} αὐτῷ τυφλόν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἀψηται. καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ 23 ^{Ex 12,2.} 33. J 9,6. ἔξηργηκεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης, καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτα αὐτόν· εἰ τι βλέπεις; καὶ ἀναβλέψας ἔλεγεν· 24 βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, διτι ὡς δένδρα δρῶ περιπατοῦντας. εἴτα πάλιν ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας ἐπὶ 25 τοὺς ὁφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ διέβλεψεν καὶ ἀπεκατέστη, καὶ ἐνέβλεπεν τηλαυγῶς ἀπαντα. καὶ 26 ^{Ex 12,2.}

¹² Χ — υμιν ¹⁶ Η εχουσιν ¹⁷ γνοντος : R+ [ο Ιησους]
¹⁸ T ακονετε, ¹⁹ ποσους : T pr και ²⁰ και ^{1°} : —Χ,
R δε | H σφυριδων | T— αυτω ²² Βηθσαιδαν : h^r
+ Βηθανιαν | ²³ hT βλεπει. ²⁵ H εθηκεν | hT δηλαυγως

¹³ εμβας : + εις (το) πλοιον ¹⁵ — ορατε | των Ηρω-
δινων ¹⁷ πεπωρωμενη εστιν η καρδια υμων ²¹ πως
ουπω ²³ εξηγαγεν ²⁵ ωστε αναβλεψαι

ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς οἶκον αὐτοῦ λέγων· μη
εἰς τὴν κώμην εἰσελθῆς.

^{27—9,1; Mt 16,18—28. L 9,18—27.} 27 Καὶ ἐξῆλθεν δὲ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρίας τῆς Φιλίππου· καὶ τῇ δόδῳ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς 28 τίνα με λέγοντιν οἱ ἀνθρώποι εἰναι; οἱ δὲ εἴποι αὐτῷ λέγοντες διτὶ Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν, καὶ ἄλλοι Ἡλείαν, ἄλλοι δὲ διτὶ εἰς τῶν προφητῶν 29 καὶ αὐτὸς ἐπηρώτα αὐτούς· ὑμεῖς δὲ τίνα λέγετε εἰναι; ἀποκριθεὶς δὲ Πέτρος λέγει αὐτῷ· 30 εἶ δὲ Χριστός. καὶ ἐπειλυθεὶς αὐτοῖς ἵνα μηδεὶς λέγωσιν περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς διτὶ δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ποιῆσαι παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸ τῶν πρεστῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματῶν καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι·¹ καὶ παροησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. προσλαβόμενος δὲ Πέτρος αὐτὸν ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐπειλυθεὶς Πέτροφ καὶ λέγει· ὑπαγε ὅπου μου, σατανᾶ, διτὶ οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ προσκαλεσάμενος ὅχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἰπεν αὐτοῖς· τις θέλει ὅπισω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἔαντα καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖται μοι. δις γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· δις δὲ ἀπολέσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, σῶσαι

²⁶ μηδε : Τ μη | μηδε . . . εισελθης : h̄r | μηδενι εια
εις την κωμην | (cum vel sine praemissis υπαγε εις τ
οικον σου) νι υπαγε εις τ. οικ. σου, και εαν εις την κωμη
εισελθης μηδενι ειπης [μηδε εν τη κωμη] νι μηδε εις τη
κωμην εισελθης μηδε ειπης τινι εν τη κωμη ³⁴ ει τις
Τ οστις | ελθεις : Τ ακολουθειν ³⁵ Η την εαυτον ψυχην
| Η [εμον και]

27 εις Καισαριαν 29 fin + ο νιος του Θεου (του ζωτο)

τίν. τί γὰρ ωφελεῖ ἀνθρωπον κερδῆσαι τὸν 36
μον ὅλον καὶ ζημιωθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;
γὰρ δοῦ ἀνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς 37
οὐ; δις γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἔμοις 38 Mt 10,33.
τοὺς ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρ-
φ, καὶ διὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται
όν, διαν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
ἀπὸ τῶν ἀγγέλων τῶν ἀγίων. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· 9

Ἄλιγτον ὑμῖν δτι εἰσὶν τινες ὡδε τῶν ἑστηκότων
τοὺς οὐ μὴ γεύσανται θανάτου ἔως ἂν ἰδωσιν
θαυματείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθοῦσαν ἐν δυνάμει.

Καὶ μετὰ ἡμέρας ἐξ παραλαμβάνει δ Ἰησοῦς 2

2-13:
Mt 17,1-13.
L 9,28-36.

Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ
τέρει αὐτοὺς εἰς δρος ὑψηλὸν κατ' ἴδιαν μό-

ρον· καὶ μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν, καὶ τὰ 3
τα αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα λευκὰ λίαν, οἷα
τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ δύναται οὕτως λευκᾶναι.

Ἄφθη αὐτοῖς Ἡλείας σὺν Μωϋσεῖ, καὶ ἡσαν 4
πλοῦντες τῷ Ἰησοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς δ Πέτρος 5

τῷ Ἰησοῦ· δαββεί, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὡδε
τοῦ, καὶ ποιήσωμεν τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ
τοῖς μίαν καὶ Ἡλείᾳ μίαν. οὐδὲ γὰρ ἥδει τί 6

καὶ οὐδὲ· ἔκφροβοι γὰρ ἐγένοντο. καὶ ἐγένετο 7

1,11. 2 P 1,17.

Μη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς, καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐκ
νεφέλης· οὐδέτος ἐστιν διὸ μον δ ἀγαπητός,
τε αὐτοῦ. καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι οὐκέτι 8

τα εἶδον ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν.
καταβαίνοντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ δροντος διεστεί- 9 8,30.

ο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ δ εἶδον διηγήσωνται, εἰ
θαν διὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.
τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτοὺς συνέη-

10
τος οἱ ωφελησει | ανθρ. : h[B] pr τον 9,2 hT κ. τον Iω.
μεθ εαυτ. ει μη τον Ιησ. μονον 9 απο : Η εκ

ανθρωπος | εαν κερδηση . . . ζημιωθη 9,1 οιτινες : pr
μον 2 αναγει 3 λιαν : + ως χιων | ως ον δυναται
κακ. επι τ. γης 5 ποιησω 6 λαλησει (-ση) 10 — vers.

11 τοῦντες τί ἔστιν τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. καὶ
ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· δτι λέγουσιν οἱ γραμ-

Mt 3,28. 12 ματεῖς δτι Ἡλείαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; ο δὲ ἐφι-
Is 58,8. αὐτοῖς· Ἡλείας μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀποκαθιστάτε
πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν νίδον τοῦ
ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθη καὶ ἔξουθενημῆ
Mt 11,14. 13 ἀλλὰ λέγω ὑμῖν δτι καὶ Ἡλείας ἐλήλυθεν, καὶ
Rg 10,9.10. ἐποίησαν αὐτῷ δσα ἥθελον, καθὼς γέγραπται
ἐπ' αὐτόν.

14-29:
Mt 17,14-21. 14 Καὶ ἐλθόντες πρὸς τὸν μαθητὰς εἰδον ὅχλον
L 9,37-42. πολὺν περὶ αὐτοὺς καὶ γραμματεῖς συνζητοῦντα
15 πρὸς αὐτούς. καὶ εὐθὺς πᾶς ο δόχλος ἰδόντες
αὐτὸν ἔξεθαμβήθησαν, καὶ προστρέχοντες ἤσθι-
16 ζοντο αὐτόν. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς· τί συν-
17 τεῖτε πρὸς αὐτούς; καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ εἰς ἐκ τοῦ
ὅχλου· διδάσκαλε, ἦνεγκα τὸν νίδον μον πρὸς α-
18 ἔχοντα πνεῦμα ἀλαλον· καὶ δπον ἐὰν αὐτὸν κατε-
λάβῃ, φήσει αὐτόν, καὶ ἀφοίξει καὶ τοίξει τοῦ
δδόντας καὶ ἔηραίνεται· καὶ εἶπα τοῖς μαθηταῖς
19 σου ἵνα αὐτὸν ἐκβάλωσιν, καὶ οὐκ ἴσχυσαν. ο
ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει· ὡς γενεὰ ἀπιστος, οὐ
πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν
20 φέρετε αὐτὸν πρὸς με. καὶ ἦνεγκαν αὐτὸν πρὸς
αὐτόν. καὶ ἰδὼν αὐτὸν τὸ πνεῦμα εὐθὺς συν-
σπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκνίσει-
21 ἀφοίξων. καὶ ἐπηρώτησεν τὸν πατέρα αὐτοῦ
πόσος χρόνος ἔστιν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; οὐ
22 εἶπεν· ἐκ παιδιόθεν· καὶ πολλάκις καὶ εἰς τὸν
αὐτὸν ἐβαλεν καὶ εἰς ὅδατα ἵνα ἀπολέσῃ αὐτὸν
ἀλλ' εἴ τι δύνη, βοήθησον ὑμῖν σπλαγχνισθεὶς ἄν-

11 λεγονταν : T+ οι φαρισαιοι και 13 T- μεν | |
αποκατιστανει | T ανθρωπον; | T εξουθενωθη. 14 Η ειδε
18 T- αυτον 20 22 T αλλα

10 οταν εκ νεκρων αναστη 18 αιν + εκβαλειν αντ
19 απιστε + και διεστραμμενη 21 εκ παιδος 22 ημε
+ κυριε

μᾶς. δὸς Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τὸ εἰ δύνη· πάντα 23 11,28.
 πνατὰ τῷ πιστεύοντι. εὐθὺς κράξας δὸς πατὴρ 24 L 17,5.
 τῷ παιδίον ἔλεγεν· πιστεύω· βοήθει μου τῇ
 πιστίᾳ. ἰδὼν δὲ δὸς Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὁ χλος, 25
 πειμαρεν τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ·
 οὐ ἀλαλον καὶ κωφὸν πνεῦμα, ἐγὼ ἐπιτάσσω σοι,
 γέλθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν.
 καὶ κράξας καὶ πολλὰ σπαράξας ἐξῆλθεν· καὶ 26 1,26.
 γένετο ὥσει νεκρός, ὥστε τοὺς πολλοὺς λέγειν
 ἡ ἀπέθανεν. δὸς δὲ Ἰησοῦς κρατήσας τῆς χειρὸς 27
 τοῦ ἥγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. καὶ εἰσέλθόντος 28
 τοῦ εἰς οἴκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κατ’ ἴδιαν
 φρώτων αὐτόν· δτι ἡμεῖς οὐκ ἡδυνήθημεν ἐκ-
 λεῖν αὐτό; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο τὸ γένος ἐν 29
 δενὶ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ.

30-32:
Mt 17,22-23.
L 9,43-45.

Κάκεινθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς 30
 μιλαίας, καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνοῖ· ἐδίδασκεν 31 8,31; 10,32-34.
 τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς δτι
 τὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας
 φρώτων, καὶ ἀποκτενοῦσσιν αὐτόν, καὶ ἀποκταν-
 μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται. οἱ δὲ ἡγνόντον 32 L 18,34.
 ὅμια, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ἐπερωτήσαν.
 33-50:
Mt 18,1-9.
L 9,46-50.
Mt 17,24.

Καὶ ἥλθον εἰς Καφαρναούμ. Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ 33
 ὑμενος ἐπηρώτα αὐτούς· τί ἐν τῇ δόφῳ διελο-
 ώθε; οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ 34
 λέχθησαν ἐν τῇ δόφῳ τις μείζων. καὶ καθίσας 35 10,44.
 ὠνησεν τοὺς δώδεκα καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰ τις
 λει πρῶτος εἰναι, ἔσται πάντων ἐσχατος καὶ
 πτων διάκονος. καὶ λαβὼν παιδίον ἐστησεν 36 10,16.
 τὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ

23 Η Τό (h τό) Ει δυνη, (Τ;) 24 παιδιον : h^r +
 μετα δακρυων | 25 Τ ο ωχλος 29 προσευχη : - h^r | [R] +
 μητεια 30 Η επορευοντο 31 Η [αυτοις]

28 οτι : δια τι 81 — αποκτανθεις | τη τριτη ημερα
 διελογ. : + προς εαντους 84 — εν τη οδω | τις μειζ.
 ηται αυτων 35 — και λεγει . . . διακονος

Mt 10,40. 37 εἶπεν αὐτοῖς· δις ἀν ἐν τῶν τοιούτων παιδίων
J 13,20. δέξηται ἐπὶ τῷ ὄνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ δι
ἀν ἐμὲ δέχηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται ἀλλὰ τὸν ἀπὸ

Nu 11,27.28. 38 στείλαντά με. Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· διδά
σκαλε, εἴδομέν τινα ἐν τῷ ὄνόματί σου ἐκβάλλοντι
δαιμόνια [, δις οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν], καὶ ἐκωλύομε

1 K 12,3. 39 αὐτόν, διτι οὐκ ἀκολούθει ἡμῖν. ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπεν· μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν δι
ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὄνόματί μου καὶ δυνήσει

Mt 12,30. 40 ταὶ ταχὺ κακολογῆσαι με· δις γὰρ οὐκ ἐστιν καὶ
Mt 10,42. 41 ἡμῶν, ύπερ ἡμῶν ἐστιν. Ὅς γὰρ ἀν ποτίσῃ ὑμᾶς
ποτήριον ὕδατος ἐν ὄνόματι, διτι Χριστοῦ ἐστιν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν διτι οὐδὲ μὴ ἀπολέση τὸν μισθὸν

42 αὐτοῦ. Καὶ δις ἀν σκανδαλίσῃ ἔνα τῶν μικρῶν
τούτων τῶν πιστευόντων, καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον
εἰ περικείται μύλος ὀνικὸς περὶ τὸν τράχηλον

Mt 5,30. 43 αὐτοῦ καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. Καὶ δι
σκανδαλίσῃ σε ἡ χειρὶ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καὶ

Is 66,24. 44 ἐστίν σε κυλλὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωήν, ἡ το
δύο χειρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰ

45 τὸ πῦρ τὸ ἀσβεστον. καὶ ἐὰν δι πούς σου σκανδ
λίζῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλόν ἐστίν σε εἰσελθεῖν
εἰς τὴν ζωὴν χωλόν, ἡ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα

Mt 5,29. 47 βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν. καὶ ἐὰν δι φθαλημον
σου σκανδαλίζῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν· καλόν σε ἐστιν
μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τη
θεοῦ, ἡ δύο φθαλημοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς την

37 Η [εν] | Τ των παιδιων τοιτων 38 Η ειδαμεν
[, ος . . . ημιν] : T—H | και εκωλ. . . . ημιν : h^r | ος οι
ακολουθει μεν ημων, και εκωλυομεν (vl -σαμεν) αυτων
vl. ος ο. α. ημιν, κ. εκωλυσαμεν α., οτι ουκ ακολουθ
ημιν 39 Η γαρ έστιν 41 ονοματι : T+ μου 42 πιστειν
των : R+ [εις εμε] 43 h σκανδαλιζη 47 Η— την

42 πιστιν εχοντων | περιεκειτο 43 απελθ. : βληθηται
| εις 3° : οπου εστιν 44.46 οπου ο σκωλης αυτων οι
τελευτα και το πυρ ον σβεννυται 45 ζωην : + αιωνιον
fin + εις το πυρ το ασβεστον 47 βληθ. : απελθειν

αν, δπου δ σκώληξ αύτῶν οὐ τελευτᾶ καὶ τὸ 48
τὸν σβέννυται. πᾶς γὰρ πνρὶ ἀλισθήσεται. 49 Lv 2,18.
Ἐν τῷ ἄλας· ἐὰν δὲ τὸ ἄλας ἀναλον γένηται, 50 Mt 5,18.
ἢν αὐτὸ δρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἄλα καὶ Kol 4,6.
εὔετε ἐν ἀλλήλοις.

Ιαὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ δρια τῆς 10^{1-12:}
είας καὶ πέραν τοῦ Ἱορδάνου, καὶ συνπορεύον-^{Mt 19,1-9.}
τάλιν δχλοι πρὸς αὐτόν, καὶ ὡς εἰώθει πάλιν
πκεν αὐτούς. Καὶ προσελθόντες Φαρισαῖοι 2
ἀντὸν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναικα ἀπο-
ι, πειράζοντες αὐτόν. δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν 3
τι ὑμῖν ἐνετέλλατο Μωϋσῆς; οἱ δὲ εἶπαν· 4 Dt 24,1.
εψεν Μωϋσῆς βιβλίον ἀποστασίον γράψαι καὶ^{Mt 5,81-82.}
θσαι. δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πρὸς τὴν 5
φοκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν
απὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θῆλυ 6 Gn 1,27.
μεν αὐτούς· ἐνεκεν τούτον καταλείψει ἀνθρω- 7 Gn 2,24.
πὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἔσονται 8
ο εἰς σάρκα μιαν· ωστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ
νάρξ. δ οὖν δ θεός συνέζευξεν, ἀνθρωπος 9
φριζέτω. καὶ εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν οἱ μαθη- 10
τοὶ τούτον ἐπηρωτῶν αὐτόν· καὶ λέγει αὐτοῖς· 11 L 16,18.
γ ἀπολύσῃ τὴν γυναικα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ
μοιχάται ἐπ' αὐτήν· καὶ ἐὰν αὐτὴ ἀπολύ- 12
τὸν ἀνδρα αὐτῆς γαμήσῃ ἀλλον, μοιχάται.
Ιαὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία ἵνα ἀψηται αὐτῶν· 13^{13-16:}
μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. Ιδὼν δὲ δ 14 L 18,15-17.
δς ἥγανάκτησεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀφετε τὰ

βιτρον | πασα γαρ θνσια αιι αιισθησεται | νι πας γαρ
θνσιον. και πασα θνσια [αιι] αιισθησεται δο αλας
Τ αλα 10,2 H [προσελθ. φαρισ.] | Τ οι Φαρισ.
ωνιον] 7 μητερα : Τ+ αυτον : R+ [και προσκολλη-
η προς την γυναικα αυτον] 18 H αυτων αψηται |
πιμων τοις προσφερουσιν

βιτρον + τον πνρος 10,1 συνερχεται παλιν ο οχλος
αρισαμοι 8 — κτισεως | βιτρον + ο θεος 9 εζευξεν
εαν γυνη εξελθη απο τον ανδρος | γαμηθη αιιων

παιδία ἔρχεσθαι πρός με, μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν

Mt 18,8. 15 γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, δις ἀν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ

9,36. 16 θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. καὶ
ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ κατευλόγει τιθεὶς τὰς χεῖρας
ἔπ’ αὐτά.

17-31:
Mt 19,16-30. 17

L 18,18-30.

Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς δόδον προσδρα-
μῶν εἰς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτόν
διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον

18 κληρονομήσω; διδάσκαλε ἀγαθός εἰ μὴ εἰς διδάσκαλον;
τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθός εἰ μὴ εἰς διδάσκαλον;

Ex 20,12-17. 19 τὰς ἐντολὰς οἴδας· μὴ φορεύσῃς, μὴ μοιχεύσῃς
Dt 5,16-20. μὴ κλέψῃς, μὴ Φευδομαρτυρήσῃς, μὴ ἀποστερήσῃς

20 τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. διδάσκαλε,
ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἵνα

8,34. Mt 10,38. 21 νεότητός μου. διδάσκαλε ἐμβλέψας αὐτῷ ἥγα-
πησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐν σε ὑστερεῖ· ὅπα
ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δὸς [τοῖς] πτωχοῖς, καὶ
ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθε-

22 μοι. διδάσκαλε στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθεν λι-
πούμενος, ἥν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Καὶ

περιβλεψάμενος διδάσκαλος λέγει τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· πῶς δύσκολως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντε-

Ps 62,11. 24 εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελένσονται. οἱ δὲ
1 T 6,17. μαθηταὶ ἐδαμαβούντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Ι

δὲ Ιησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· τέκνα
πῶς δύσκολόν ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ

25 εἰσελθεῖν· εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τοῦ
μαλιᾶς φαρίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασι-

19 μη φον. μη μοιχ. : h^r μη μοιχ. μη πορνευσης εἰ μοιχ. μη φον. (sic T) | μητερα : T+ σου 21 [τοῖς] :
24 εστιν : h^r [R] + τονς πεποιθοτας επι (h [τοισ]) χρηματα
25 τρυμαλιας : hT pr ει + της

21 fin + αρας τον σταυρον (σου) 22 πολλα χρηματα
23 fin + (25) ταχιον καμηλος δια τρυμαλιας φαριδο
εισελευσεται η πλουσιος εις την βασιλειαν τον θεον (- 23
24 — τεκνα

μάν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. οἱ δὲ περισσῶς ἔξε- 26
 ἕσσοντο λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· καὶ τίς δύνα-
 μι σωθῆναι; ἐμβλέψας αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει· 27 Gn 18,14.
Job 42,2.
Zch 8,6 Lxx.
 Καὶ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ θεῷ· 28
 Τα γὰρ δυνατὰ παρὰ τῷ θεῷ. Ἡρξατο λέγειν 28
 Πέτρος αὐτῷ· ἵδον ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ
 ἀλονθήκαμέν σοι. ἔφη ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω 29
 ἦν, οὐδεὶς ἔστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφοὺς
 ἀδελφᾶς ἢ μητέρα ἢ πατέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς
 τεντρὸν ἡμοῦ καὶ ἐνεκεν τοῦ εὐαγγελίου, ἐὰν μὴ 30
 η ἐκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ
 ἦσαν καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφᾶς καὶ μητέρας
 τέκνα καὶ ἀγροὺς μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ
 ἦν τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον. πολλοὶ δὲ ἔσονται 31
 ὅτι ἔσχατοι καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι.

Ἔσσαν δὲ ἐν τῇ δόδῳ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱερο- 32 32-34:
Mt 20,17-19.
L 18,31-34.
J 11,55.
9,31.
 ωμα, καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ
 ἀμβούντο, οἱ δὲ ἀκολουθοῦντες ἐφοβούντο. καὶ
 παλαβῶν πάλιν τοὺς δώδεκα ἥρξατο αὐτοῖς
 τιν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν, διτὶ ἵδον 33
 βαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ διὸ τοῦ ἀν-
 πον παραδοθῆσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς
 μιατεῦσιν, καὶ καταχρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ
 παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐμπαί- 34
 τιν αὐτῷ καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ μαστι-
 ώσιν αὐτὸν καὶ ἀποκτενοῦσιν, καὶ μετὰ τρεῖς
 ἡμέρας ἀναστήσεται.

26 εαυτούς : Η αὐτὸν 27 αδυνατον . . . τῷ θεῷ : h^r
 νατον εστιν παρα δε τῷ θεῷ δυνατον | | Η [τῷ]
 οὐδεὶς ἔστιν | ενεκεν 2° : [Η] 30 οἰκιας . . . αἰώνιον :
 ος δε αφῆκεν οἰκιαν και αδελφας και αδελφονς και
 ορα και τεκνα και αγρονς μετα διωγμον εν τῷ αιωνι τῷ
 μενῳ ζωὴν αἰώνιον λημψεται | | h μητερα 31 H [οι]

30 — νῦν 32 — οι δε ακολ. εφοβ. 34 — και μαστιγ.
 αποκτ. | τη τριτη ημερα

35-45: 35 Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰω-

Mt 20,20-28. νης οἱ γιοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες αὐτῷ· διδάσκαλος

36 θέλομεν ἵνα δὲ ἐὰν αἰτήσωμεν σε ποιήσῃς ἡμῖν.

37 δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τί θέλετε ποιῆσω ύμῖν; οἱ γ

εἶπαν αὐτῷ· δός ἡμῖν ἵνα εἰς σου ἐκ δεξιῶν κ

14,36. L 12,50. 38 εἰς ἐξ ἀριστερῶν καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.

δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε

δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον δὲ ἐγὼ πίνω, ἢ

Act 12,2. 39 βάπτισμα δὲ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; οἱ

Ap 1,9. εἶπαν αὐτῷ· δυνάμεθα. δὲ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ

τὸ ποτήριον δὲ ἐγὼ πίνω πιεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα

40 δὲ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆσθε· τὸ δὲ καδί

ἐκ δεξιῶν μου ἢ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐ

41 δοῦναι, ἀλλ' οἵς ήτοί μασται. Καὶ ἀκούσαντες

δέκα ἥρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννη

L 22,25-27. 42 καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς

οἴδατε δτι οἱ δοκοῦντες ἀρχειν τῶν ἐθνῶν κα

κυριεύοντας αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κα

9,35. 43 εξουσιάζοντας αὐτῶν. οὐχ οὗτος δέ ἔστιν ἐν ὑμῖν;

ἀλλ' δις δὲ θέλη μέγας γενέσθαι ἐν ὑμῖν, ἐσ

44 ὑμῶν διάκονος, καὶ δις δὲ θέλη ἐν ὑμῖν εἰ

45 πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ δι

τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἡλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ δι

κονῆσαι καὶ δοῦται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον δι

πολλῶν.

46-52: 46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱερειχώ. Καὶ ἐκπορευομέν

Mt 20,29-34. αὐτοῦ ἀπὸ Ἱερειχώ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ

L 18,35-43. δχλον ἴκανον δὲ γένος Τιμαίου Βαρτίμαιος, τυφ

47 προσαίτης, ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδόν. καὶ ἀκού

δτι Ἰησοῦς δὲ Ναζαρηνός ἔστιν ἥρξατο κράζειν

35 οἱ : Η+ [δνο] 36 θελετε : hT+ με 37 εξ
pr σου 43 εσται : h εστω 44 εν υμιν ειναι : T υμων γε
θαι 46 Τ Βαρτιμαιος 47 h εστ. ο Ναζαρ.

35 ερωτησομεν 46 απο Ιερ. και : εκειθεν | ο
Τιμαιου Βαρτιμαιας | — προσαιτης, sed επαιταν post a

47 Ναζωραιος

λέγειν· νιὲ Δανείδ *Ἴησοῦ*, ἐλέησόν με. καὶ ἐπε- 48
τίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῷ
μᾶλλον ἔκραζεν· νιὲ Δανείδ, ἐλέησόν με. καὶ στὰς 49
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· φωνήσατε αὐτὸν. καὶ φωνοῦσιν
τὸν τυφλὸν λέγοντες αὐτῷ· Θάρσει, ἔγειρε, φωνεῖ
αε. ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἴματιον αὐτοῦ ἀναπηδήσας 50
ἡλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ 51
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ τυφλὸς
εἶπεν αὐτῷ· φαββούντι, ἵνα ἀναβλέψω. ὁ δὲ 52
Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ὑπαγε, ἡ πίστις σου σέσωκέν
α. καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψεν, καὶ ἤκολούθει αὐτῷ ἐν
τῇ δόφῳ.

Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς Βηθφαγὴ¹¹ 1-10:
καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ δρός τῶν ἔλαιων, ἀπο- ^{Mt 21,1-9.}
τέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ¹ καὶ λέγει αὐτοῖς² ^{L 19,29-38.}
Ἄγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ
θῆντος εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν εὑρῷσετε πῶλον
δεδεμένον ἐφ' ὃν οὐδὲὶς οὕπω ἀνθρώπων ἐκάθισεν.
Ἔρατε αὐτὸν καὶ φέρετε. καὶ ἔάν τις ὅμην εἶπη· 3 ^{J 12,12-16.}
Ἄποιεῖτε τοῦτο; εἴπατε· ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν
ἔχει· καὶ εὐθὺς αὐτὸν ἀποστέλλει πάλιν ὥδε. καὶ 4
ῆλθον καὶ εὗρον πῶλον δεδεμένον πρὸς θύραν
τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου, καὶ λύουσιν αὐτὸν. καὶ 5
τις τῶν ἔκει ἐστηκότων ἐλεγον αὐτοῖς· τί ποιεῖτε
τούτος τὸν πῶλον; οἱ δὲ εἶπαν αὐτοῖς καθὼς 6
τοῦ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἀφῆκαν αὐτούς. καὶ φέρουσιν 7
τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπιβάλλουσιν
τῷ τὰ ἴματα αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτὸν.
πολλοὶ τὰ ἴματα αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν 8

51 Η φαββουνει ^{h^r} | κύριε φαββει | et φαββει 52 ο δε : H
μοι 11,1 εις Βηθφ. και : hT και εις | των 1° : h to
Τονδ. αιθρ. ουπω | T κεκαθικεν 3 T εχει, | h αποστ.
και. αιτ. 4 πωλον : T pr τον | θυραν : T pr την
R επον 7 αυτων : h εαυτων

49 επεν αυτον φωνηθηαι 50 επιβαλων 11,1 ηγγιζεν
πι λινετε τον πωλον 7 ηγαγον | καθιζει

δδόν, ἄλλοι δὲ στιβάδας, κόψαντες ἐκ τῶν ἀγρῶν.

Ps 118,25.26. 9 καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον· ὡσαννά·

εὐλογημένος ὁ ἑρχόμενος ἐν ὄνδραι τυρίον·

10 εὐλογημένη ἡ ἑρχόμενη βασιλεία τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δανείδ.

ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11-24: Mt 21,12-22. L 19,45-48. 11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς τὸ Ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα, δψὲ ἥδη οὐσης τῆς ὥρας, ἔξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.

12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἔξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας ἐπείνασεν. καὶ ἰδὼν συκῆν ἀπὸ ακρόντην ἔχουσαν φύλλα ἤλθεν εἰς ἄρα τι εὐρήσει ἐν αὐτῇ, καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν οὐδὲν εὑρεν εἰς μή φύλλα·

20. 14 δὲ γὰρ καιρὸς οὐκ ἦν σύκων. καὶ ἀποκριθὲς εἶπεν αὐτῇ· μηκέτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐκ σοῦ μηδεὶς καρπὸν φάγοι. καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

15 ¹Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ Ἱερόν ἥρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ τοὺς ἀγοράζοντας ἐν τῷ Ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυμβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούν-

16 τῶν τὰς περιστερὰς κατέστρεψεν, καὶ οὐκ ἤφιεν Is 56,7. Jr 7,11.

17 ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ Ἱεροῦ, καὶ οὐκ δασκεν καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· οὐ γέγραπται διτὶ ὁ οἶκος μονοὶ οἶκος προσενχῆς κληθήσεται πᾶσιν τοὺς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ πεποιήκατε αὐτὸν σπῆλαιον

18 ληστῶν. καὶ ἤκουσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ ἔζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτόν, πᾶς γὰρ δὲ δχλος ἔξεπλήσσεται

19 ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. Καὶ δταν δψὲ ἐγένετο,

14. 20 ἔξεπορεύοντο ἔξω τῆς πόλεως. Καὶ παρα-

9.10 Τ ὠσαννα 11 ἡ οφιας | ἡ [της ὥρας] 17 Κ-
αυτοῖς 18 Τ εξεπλησσοντο 19 hT εξεπορευετο

8 εκοπτον εκ τῶν δενδρῶν και εστρωννον (εις) την οδον
9 — ωσαννα 13 ιδειν εαν τι εστιν και μηδεν ευρω
15 και εισελθων εις Ιερ. οτε ην εν τω ιερω | — κατεστρεψεν

ποφενόμενοι πρωτὶ εἰδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην
ἐκ φίξῶν. καὶ ἀναμησθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· 21
ἔαρβεῖ, ἵδε η συκῆ ἡν κατηράσω ἐξηρανται. καὶ 22
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ἔχετε πίστιν
θεού. ἀμὴν λέγω ὑμῖν δτι δς ἀν εἰπη τῷ δρει 23 Mt 17,20.
τούτῳ· ἀρνητι καὶ βλήμητι εἰς τὴν Θάλασσαν, καὶ
μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ πιστεύῃ
ὅτι ὁ λαλεῖ γίνεται, ἔσται αὐτῷ. διὰ τοῦτο λέγω 24 Mt 7,7.
ὑμῖν, πάντα δσα προσεύχεσθε καὶ αἴτεσθε, πί-
στεύετε δτι ἐλάβετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. καὶ δταν 25 Mt 5,28.
στήκετε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἰς τι ἔχετε κατά
την, ἥ· καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς 26 Mt 6,14,15.
ἀρῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα. καὶ ἐν τῷ 27 27-33:
ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν
Ἄρχερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύ-
τεροι, καὶ ἐλεγον αὐτῷ· ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα 28
ποιεῖς; ἢ τις σοι ἐδωκεν τὴν ἔξουσίαν ταύτην ἵνα
ταῦτα ποιῆῃς; δ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἐπερω- 29
τήσω ὑμᾶς ἕνα λόγον, καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ
ἐὰν ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. τὸ βά- 30
πτισμα τὸ Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων;
ἀποκρίθητέ μοι. καὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς 31
λέγοντες· ἐὰν εἰπωμεν· ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· διὰ τί
οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἀλλὰ εἰπωμεν· ἐξ 32
ἀνθρώπων; — ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· ἀπαντες γάρ
ἄλλον τὸν Ἰωάννην δυτῶς δτι προφήτης ἦν. καὶ 33
ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ λέγονται· οὐκ οἴδαμεν.
καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν
ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς 34 12 1-12:
Mt 9,38-46.
L 20,9-19.

28 Τ τὴν εξουσ. ταντ. εδωκεν 31 [ουν] : Τ 32 λαον :
Η οὐλον | ειχον : h^r - | ηδεισαν |

29 ει εχετε 23 πιστευση το μελλον ο αν ειπη γενησεται
34 λημφεσθε 26 ει δε υμεις ουκ αφιετε, ουδε ο πατηρ υμων
ο εν (τοις) ουρανοις αφησει (υμιν) τα παραπτωματα υμων
37 πρεσβ. : + του λαου 30 ουρανων

I 5,1.2. ἐν παραβολαῖς λαλεῖν. ἀμπελῶνα ἀνθρωπος ἐφύ-
τευσεν, και περιέθηκεν φραγμὸν και ὡρυξεν ὑπο-
λήνιον και ὠκοδόμησεν πύργον, και ἐξέδετο αὐτὸν
2 γεωργοῖς, και ἀπέστειλεν πρὸς
τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν
γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν τοῦ ἀμπελῶνος.
3 και λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν και ἀπέστειλαν κενόν.
4 και πάλιν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον.
5 κάκεῖνον ἐκεφαλίωσαν και ἤτιμασαν. και ἄλλον
ἀπέστειλεν· κάκεῖνον ἀπέκτειναν, και πολλοὺς
ἄλλους, οὓς μὲν δέροντες, οὓς δὲ ἀποκτέννοντες.
6 ἦτι ἔνα εἰλέν, υἱὸν ἀγαπητόν· ἀπέστειλεν αὐτὸν
ἔσχατον πρὸς αὐτοὺς λέγων δτι ἐντραπήσονται
7 τὸν υἱόν μου. ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ πρὸς ἑαυτοὺς
εἶπαν δτι οὗτος ἔστιν δ κληρονόμος· δεῦτε ἀπο-
κτείνωμεν αὐτόν, και ἡμῶν ἔσται δ κληρονομία.
H 18,12. 8 και λαβόντες ἀπέκτειναν αὐτόν, και ἐξέβαλον
9 αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. τί ποιήσει δ κύριος
τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται και ἀπολέσει τοὺς
P 118,22.28. 10 γεωργούς, και δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. οὐδὲ
τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε.

λίθιον δν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.

11 παρὰ κυρίον ἐγένετο αὕτη,
και ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὁφθαλμοῖς ἡμῶν;
12 Και ἐξήτοντον αὐτὸν κρατῆσαι, και ἐφοβήθησαν τὸν
δῆλον· ἔγνωσαν γὰρ δτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παρα-
βολὴν εἶπεν. και ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.
13-17:
Mt 22,15-22. 13 Και ἀποστέλλοντι πρὸς αὐτὸν τιας τῶν Φαρι-
L 20,90-96. 13 σαίων και τῶν Ἡρῳδιανῶν ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσιν
8,6. 14 λόγῳ. και ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε,

5 Η αποκτεννυντες
12 Η απῆλθαν

6 Τ ειχεν υ.

9 τι : R+ [οιν]

2 λαβῃ : δωσουσιν αυτω 3 fin + προς αυτον 4 (λιθο-
βολησαντες) επεκεφαλαιωσαν | απεστειλαν ητιμωμενον

αμεν δτι ἀληθῆς εἰ καὶ οὐ μέλει σοι περὶ
ενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων,
ἐπ' ἀληθείας τὴν δόδον τοῦ θεοῦ διδάσκεις·
τιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἡ οὐδ; δῶμεν ἡ μὴ
τεν; δ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν υπόκρισιν εἶπεν 15
οῖς· τί με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον ἵνα
οἱ δὲ ἦνεγκαν. καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνος ἡ 16
τιν αὐτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ·
σαρος. δ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τὰ Καίσαρος 17 R 18,7.
δοτε Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ
αύμαξον ἐπ' αὐτῷ.

Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτὸν, οἵτινες 18 18-27:
τιν διδάσκασιν μὴ εἶναι, καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν
τιες· διδάσκαλε, Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν δτι 19 Dt 25,5.6.
τιος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ καὶ καταλίπῃ γυναῖκα
μὴ ἀφῇ τέκνον, ἵνα λάβῃ δ ἀδελφὸς αὐτοῦ
γυναῖκα καὶ ἔξαντες σπέρμα τῷ ἀδελφῷ
οὗ. ἐπτὰ ἀδελφοὶ ἥσαν· καὶ δ πρῶτος ἔλαβεν 20
ἴκα, καὶ ἀποδημήσκων οὐκ ἀφῆκεν σπέρμα·
δ δεύτερος ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ ἀπέθανεν μὴ 21
αὐτῶν σπέρμα· καὶ δ τρίτος ωσαύτως·¹ καὶ 22
πτὰ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα. ἔσχατον πάντων
ἡ γυνὴ ἀπέθανεν. ἐν τῇ ἀναστάσει τίνος 23
οὗ ἔσται γυνή; οἱ γὰρ ἐπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυ-
να. ἐφη αὐτοῖς δ Ἰησοῦς· οὐ διὰ τοῦτο πλα- 24
τε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν
θεοῦ; δταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε 25
τιν δοῦναι οὐτε γαμίζονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι

Τ εξεστ. κηνσ. καισ. δουν. | κηνσον : h^r + επικεφαλαιον |
ως : Τ ιδων, it 28 17 H— αυτοις 28 αναστασει :
οταν αναστωσιν 25 h οι αγγελοι οι

ειπε ουν ημιν ει εξεστιν ημας δουναι επικεφαλαιον
ει η ου 19 καταλιπη : εχη 20 ησαν ουν
ημιν επτα αδ. 21 και ουδε αυτος ουκ αφηκεν |
θαντως ελαβον αυτην οι επτα 24 γινωσκοντες |
+ οιδατε

Ex 3,2.6. 26 ἐν τοῖς οὐρανοῖς. περὶ δὲ τῶν νεκρῶν δτι ἔγειρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Μωϋσέως ἐπὶ τοῦ βάτου πᾶς εἶπεν αὐτῷ δοθεός λέγων· ἔγώ ὁ **27** θεὸς Ἀβραὰμ καὶ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ θεὸς Ἰακὼβ; οὐκ ἔστιν θεός νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων. πολὺ πλανᾶσθε.

28-34: **28** Καὶ προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων, ἀκούσας αὐτῶν συνζητούντων, εἰδὼς δτι καλῶς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, ἐπηρώτησεν αὐτόν· ποίᾳ ἔστιν ἐντολὴ

Dt 6,4.5. 29 πρώτη πάντων; ἀπεκρίθη δοθεός δτι πρώτη ἔστιν· ἄκουε, Ἰσραὴλ, κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος **30** εἰς ἔστιν, καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς

Lv 19,18. 31 ἰσχύος σου. δευτέρα αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. μείζων τούτων ἀλλη ἐντολὴ οὐκ

Dt 6,4; 4,35. 32 ἔστιν. καὶ εἶπεν αὐτῷ δοθεός γραμματεύς· καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπες δτι εἰς ἔστιν καὶ

1 Sm 15,22. 33 οὐκ ἔστιν ἀλλος πλὴρις αὐτοῦ· καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν περισσότερον ἔστιν πάντων τῶν ὄλ-

Act 20,27-29. 34 καντωμάτων καὶ θυσιῶν. καὶ δοθεός, ἴδω αὐτὸν δτι νοονεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ· οὐ

35-37: **Mt 22,41-46. 35** μακρὰν εἰ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. καὶ οὐδεὶς μακρὰν εἰ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. καὶ ἀπὸ

L 20,41-44. κριθεὶς δοθεός ἐλεγεν διδάσκων ἐν τῷ λεφθ πᾶς λέγοντος οἱ γραμματεῖς δτι δοθεός Χριστὸς νιώθεις διανοίας σου οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτήσαι. Καὶ ἀπὸ

Ps 110,1. 36 Δανείδ ἔστιν; αὐτὸς Δανείδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἀγίῳ.

26 καὶ bīs : T+o **27 εστιν :** hT+o **29 h ηματικοῦιος :** 80 Η— τῆς 1^ο, ii 88. **32 Η— καὶ 1^ο | R ειπα**
33 θυσιῶν : T pr τῶν **34 H [ει]**

27 πολὺ : pr υμεις ουν **28 αυτον :** + λεγων διδασκαι
30 — εξ ολ. τ. διανοιας σου | fin + αὐτῃ πρωτη εντολη
31 αὐτῃ : δε ομοια αυτῃ 32 εστιν : + ο θεος 33 συνεσεως δυναμεως | ισχυος : ψυχης | περισσο. : πλειον

εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου·

κάθον ἐκ δεξιῶν μου ἔως ἂν θῶ τὸν ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

αὐτὸς Δανειδὲ λέγει αὐτὸν κύριον, καὶ πόθεν 37
αὐτὸν ἔστιν υἱός;

Καὶ δὲ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως. ¹ Καὶ 38 ^{38-40:}
^{Mt 23.}
ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ ἐλεγεν· βλέπετε ἀπὸ τῶν γομματέων τῶν θελόντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν ³⁹
καὶ ἀστασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς ¹ καὶ πρωτοκαθεδρίαις ⁴⁰
ἔριας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίαις ἐν ²
τοῖς δείπνοις· οἱ κατέσθοντες τὰς οἰκίας τῶν πρῶν ³
καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι, οὗτοι
λήμψονται περισσότερον κρίμα. Καὶ καθίσας 41 ^{41-44:}
^{L 21,1-4.}
κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου ἐθεώρει πᾶς ὁ ὄχλος ² ^{2 Rg 12,10.}
βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά· καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα ⁴²
πτωχὴ ἔβαλεν λεπτὰ δύο, δὲ ἔστιν κοδράντης. καὶ 43
προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν
αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν δτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ
πλείον πάντων ἔβαλεν τῶν βαλλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος ⁴⁴ ² ^{κ 8,12.}
αὐτοῖς ἔβαλον, αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς
άντα δσα είχεν ἔβαλεν, δλον τὸν βίον αὐτῆς.

Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ιεροῦ λέγει 13 ³ ^{Mt 24.}
^{L 21,5-36.}
τῷ εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ διδάσκαλε, ἵδε παποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαὶ. καὶ δὲ πρῶν εἰπεν αὐτῷ· βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; οὐ μὴ ἀφεθῇ [ῶδε] λίθος ἐπὶ λίθον ἃς οὐ μὴ καταλυθῇ. Καὶ καθημένου αὐτοῦ 3

36 κυριος : Τ pr o | h καθισον | H υποκατω 39.40 Ι
θειπνοις, οι . . . προσευχομενοι· 40 T κατεσθιοντες |
ηρων : h^r+ | και ορφανων | 41 h απεναντι 43 T βεβληκεν
13,2 [ωδε] : H-T | fin h^r+ | και δια τριων ημερων αλλος
αναστησεται ανεν χειρων |

38 διδασκων αμα ελεγεν αυτοις 40 χηρ. και ορφανων προφ.
41 - βαλλει . . . πλουσιοι 42 μια : δε αμα | - πτωχη
13,1 fin + του ιερου 2 βλεπετε | ου μη : pr αμην λεγω υμιν

εἰς τὸ δόρος τῶν ἑλιαῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, ἐπὶ
ρώτα αὐτὸν κατ' ᾧδίαν Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ
4 Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας· εἶπόν τοις ὑμῖν, πότε ταῦτα
ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον δταν μέλλῃ ταῦτα συντιθεῖσθαι;
5 λεῖσθαι πάντα; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρξατο λέγειν αὐτοῖς
6 βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ. πολλοὶ ἐλεύσονται
ἐπὶ τῷ δνδματί μου λέγοντες δτι ἔγώ εἰμι, καὶ
7 πολλοὺς πλανήσουσιν. δταν δὲ ἀκούσητε πολέμου
καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ ὑροεῖσθε· δεῖ γενέσθε
Is 19,2.
2 Chr 15,6.
8 ἀλλ' οὖπω τὸ τέλος. ἐγερθήσεται γάρ ἕδρος ἐ⁸
ἕδρος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν. ἔσονται σεισμοὶ
κατὰ τόπους, ἔσονται λιμοὶ· ἀρχὴ ὠδίνων ταῦτα
9 ^{9-13:} ^{Mt 10,17-22.} ^{L 21,12-17.} ^{Bλέπετε} δὲ ὑμεῖς ἑαυτούς· παραδώσουσιν ὑμῖν
εἰς συνέδρια καὶ εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε καὶ ἐ⁹
ῆγεμόνων καὶ βασιλέων σταυρήσεσθε ἐνεκεν ἐμοὶ
10 ^{16,15.} εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. καὶ εἰς πάντα τὰ ἐ¹⁰
11 πρῶτον δεῖ κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον. καὶ δτι
ἀγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε
λαλήσητε, ἀλλ' ὁ ἐὰν δοῦλος ὑμῖν ἐν ἑκείνῃ τῇ ὡρᾳ
τοῦτο λαλεῖτε· οὐ γάρ ἔστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες
Mch 7,6. 12 ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον. καὶ παραδώσει ἀδελφὸς
φὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατήρ τέκνουν, καὶ
ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσονται
13 αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων δ
τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὐτι
14 ^{Dn 9,27.} ^{Du 12,4,10.} ^{σωθήσεται.} Ὁταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα
ἐρημασεως ἔστηκότα δπον οὐ δεῖ, δ ἀναγινώσκετε
νοείτω, τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαϊᾳ φευγέτωσαν εἰς
15 δρη, δ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω μητρία
16 εἰσελθάτω τι ἄραι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ δ

8 Τοῦ Πέτρος 4 Η εσται, εἰ πάντα. 7 ἡ ακούσθησθε
8 λιμοὶ : h^r+ καὶ ταραχαὶ 15 Κ— δε | Τ αραι τι

5 ειπεν 7 θυροβεισθε 9 βλέπετε . . . υμας : ειτα νη
αυτους παραδωσουσιν 10 fin + εν πασι τοις ειναι
11 προμερ. : + μηδε μελετατε 14 νοειτω : + τι αναγινωσκετε
15 καταβ. : + εις την οικιαν

τὸν ἀρόδὸν μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ δπίσω ἀραι τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ. οὐδὲ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχούσαις 17
καὶ ταῖς ψηλαζούσαις ἐν ἑκείναις ταῖς ἡμέραις. προσ- 18
εὐχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται χειμῶνος· ἔσονται 19 ^{Dn 12,1.}
γὰρ αἱ ἡμέραι εἴκειναι φλίψις, οἵα οὐ γέγονεν
τοιαύτῃ ἀπ' ἄρχῆς κτίσεως ἡν ἔκτισεν δὲ θεός ἔως
τοῦ νῦν καὶ οὐ μὴ γένηται. καὶ εἰ μὴ ἐκολό- 20
βωσεν κύριος τὰς ἡμέρας, οὐκ δν ἐσώθη πᾶσα
σάρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἔξελέξατο ἐκο-
λύθωσεν τὰς ἡμέρας. καὶ τότε ἐάν τις ὑμῶν εἰπῃ· 21
Ὕε ὁδε ὁ Χριστός, ἵδε ἔκει, μὴ πιστεύετε· ἐγερθή- 22 ^{Dt 18,1.}
σται γάρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ
λύσονται σημεῖα καὶ τέρατα πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν
εἰ δυνατὸν τοὺς ἐκλεκτούς. ὑμεῖς δὲ βλέπετε· 23
προείρηκα ὑμῶν πάντα. Ἀλλὰ ἐν ἑκείναις ταῖς 24 ^{Is 18,10.}
ἡμέραις μετὰ τὴν ψλίψιν ἔκεινην δὲ ἥλιος σκοτι-
στεῖται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς,
καὶ οἱ ἀστέρες ἔσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες, 25 ^{Is 34,4.}
καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται.
καὶ τότε δψονται τὸν νἰὸν τοῦ ἀνθρώπου ἔρχο- 26 ^{Dn 7,18.}
μεν ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ
δόξης. καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους καὶ 27 ^{Zch 2,6.}
πουνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς [αὐτοῦ] ἐκ τῶν τεσσάρων
πέμπων ἀπ' ἄκρου γῆς ἔως ἄκρου οὐρανοῦ. Ἀπὸ 28
τῆς συκῆς μάδετε τὴν παραβολὴν· δταν ἡδη
κλάδος αὐτῆς ἀπαλὸς γένηται καὶ ἐκφύη τὰ
ύλλα, γινώσκετε δτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἔστιν· οδτως 29
καὶ ὑμεῖς, δταν ἰδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε
τι ἐγγὺς ἔστιν ἐπὶ θύραις. ἀμὴν λέγω ὑμῶν δτι 30
μὴ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη μέχρις οὐ ταῦτα

²² γαρ : Τ δε | δωσ. : Τ ποιησουσιν ²⁷ Τ— [αυτον]
²⁵ Τ αυτης ηδη ο κλ.

¹⁸ fin + η σαββατον ¹⁹ — ην εκτ. ο θεος ²² —
ψευδοχριστοι και ²⁵ δυναμ. των ουρανων ²⁶ επι των
πηγειων

31 πάντα γένηται. δ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ [μὴ] παρελεύσονται

32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι ἐν οὐρανῷ οὐδὲ δὲ νίσι, εἰ

33 μὴ δ πατήσῃ. Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε· οὐκ οἴδατε

Mt 25,14. L 10,12. 34 γὰρ πότε δ καιρὸς ἔστιν. ὡς ἀνθρωπος ἀπόδημος ἀφεὶς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἔξουσίαν, ἐκάστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ

L 12,38. 35 τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ. γρηγορεῖτε οὖν· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε δ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ἡ δψὲ ἡ μεσονύκτιον ἡ ἀλεκτοροφανίας

36 ἡ πρωΐ· μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης ενδημένης καθεύδει

37 δοντας. δὲ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσιν λέγω, γρηγορεῖτε

^{1,2:}
Mt 26,1-5. L 22,1,2. 14 Ἡν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο
ἡμέρας. καὶ ἐξήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτεῖνειν
2 νωσιν. ἐλεγον γάρ· μὴ ἐν τῇ ἐορτῇ, μὴ ποτὶ
ἔσται θόρυβος τοῦ λαοῦ.

^{3-9:}
Mt 26,6-13. J 12,1-8. 3 Καὶ ὅντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ
Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, κατακειμένον αὐτοῦ ἥλιθει
γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρον νάρδον πιστικὴ
πολυτελοῦς· συντρίψασα τὴν ἀλάβαστρον κατέχει
4 αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς. ἦσαν δέ τινες ἀγανακτοῦντες
πρὸς ἑαυτούς· εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὐτῇ τοῦ μύροι
5 γέγονεν; ἥδύνατο γὰρ τούτῳ τὸ μύρον πραθῆναι
ἐπάνω δηναρίων τριακοσίων καὶ δοθῆναι τοῦ
6 πτωχοῖς· καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. δὲ δὲ Ἰησοῦ

31 [μὴ] : hT—H 32 οἱ ἄγγελοι : h ἄγγελος 33 αγρυπνοι.
R+ [καὶ προσευχεσθε] | H [εστιν] 36 H εξεφνης 14,31
πολυτελούς, — | την : T τον 4 ησαν . . . εαντ. : h
— οι δε μαθηται αυτον διεπονουντο και ελεγον | 51
τριακοσ. δηναρ. | T ενεβριμουντο

37 εγω δε λεγω νυμιν γρηγορ. 14,1 — και τα αζυμα |
— εν δολω 3 — ναρδ. πιστ. πολυτ.

πεν· ἀφετε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε;
 Μόνι ἔργον ἡργάσατο ἐν ἑμοί· πάντοτε γάρ τοὺς 7 ^{Dt 15,11.}
 ωχοὺς ἔχετε μενδ' ἔαντων, καὶ δταν θέλητε
 νασθε αὐτοῖς εῦ ποιῆσαι, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε
 πε. ὁ ἔσχεν ἐποίησεν· προέλαβεν μυρίσαι τὸ 8
 μά μου εἰς τὸν ἐνταφιασμόν. ἀμὴν δὲ λέγω 9
 ἦν, δπον ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον εἰς δλον
 κόσμον, καὶ δ ἐποίησεν αὐτῇ λαληθήσεται εἰς
 ἥμοσννον αὐτῆς. Καὶ Ἰούδας Ἰσκαριώθ, δ 10 ^{10,11:}
^{Mt 26,14-16.}
 τῶν δώδεκα, ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἵνα
 ἐν παραδοῖ αὐτοῖς. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἔχαρησαν 11
 ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. καὶ ἔζητει
 ξ αὐτὸν εὐκαίρως παραδοῖ.

Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀξύμων, δτε τὸ 12 ^{12-16:}
^{Mt 26,17-19.}
 σχα ἐθνον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
 Ἡ θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγης
 πάσχα; καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν 13
 μὸν καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν,
 ἀπαντήσει ὑμῖν ἀνθρωπος κεράμιον ὅδατος
 πάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ, ¹ καὶ δπον ἐὰν 14 ^{11,3.}
 ἕλη εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ δτι δ θιδάσκαλος
 εἰ ποῦ ἔστιν τὸ κατάλυμά μου, δπον τὸ πάσχα
 ἀ τῶν μαθητῶν μου φάγω; καὶ αὐτὸς ὑμῖν 15
 εἰ ἀνάγαιον μέγα ἐστρωμένον ἐτοιμον· καὶ ἐκεῖ
 μάσατε ἡμῖν. καὶ ἔξηλθον οἱ μαθηταὶ καὶ 16
 ον εἰς τὴν πόλιν καὶ εὑρον καθὼς εἶπεν αδ-
 σ, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὅψιας 17 ^{17-25:}
^{Mt 26,20-29.}
 ὀμένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. καὶ ἀνα- 18
 μένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων δ Ἰησοῦς εἶπεν.
 Ἡ λέγω ὑμῖν δτι εἰς δξ ὑμῶν παραδώσει με,
 ισθίων μετ' ἐμοῦ. ἥρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν 19
^{Ps 41,10.}

? Τ— αυτοῖς | εν : Η pr [παντοτε] 8 Τ μον το σωμα
 Τ κακει 18 ο εσθιων : ή των εσθιοντων

? το εναγγ. : + τουτο | Σκαριωτης ει Ισα- 15 —
 μον 16 ευρ. : εποιησαν

20 αὐτῷ εἰς κατὰ εἰς· μήτι ἐγώ; δὸς δὲ εἶπεν αὐτοῖς· εἰς τῶν δώδεκα, δὸς ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς

21 τὸ τρύβλιον. δτι δὲ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐδὲ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι’ οὐδὲ νιὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη δὸς ἀνθρωπος ἐκείνος.

1 Κ 11,28—25. 22 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν λαβὼν ἄρτον εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν· λάβετε·

23 τοῦτο ἔστιν τὸ σῶμά μου. καὶ λαβὼν ποτήριον εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς; καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ

Ex 24,8. 24 πάντες. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο ἔστιν τὸ αἷμά **Zch 9,11.** μου τῆς διαθήκης τὸ ἐκχυννόμενον ὑπὲρ πολλῶν.

25 ἀμὴν λέγω ὑμῖν δτι οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἔως τῆς ἡμέρας ἐκείνης δταν αὐτὸ πίνω καὶ πόνον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

26—31: **Mt 26,30—35.** 26 Καὶ ὑμνήσαντες ἑξῆλθον εἰς τὸ δρός τῶν ἐλαῖων. **L 22,31—34.89.** **Ps 113—118.** 27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς δτι πάντες σκανδαλισθήσεσθε, δτι γέγραπται· πατάξω τὸν ποιμένα.

J 18,7. 28 καὶ τὰ πρόβατα διασκορπισθήσονται. ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναι με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 29 δὸς δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ’ οὐκ ἐγώ. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι δτι σὺ σῆμερον ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὸν ἣ δις ἀλέκτορα φωνήσαι τρίς μα

32—42: **Mt 26,36—46.** 30 λισθήσονται, ἀλλ’ οὐκ ἐγώ. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι δτι σὺ σῆμερον ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὸν ἣ δις ἀλέκτορα φωνήσαι τρίς μα

31 ἀπαρνήσῃ. δὸς δὲ ἐκπερισσώς ἐλάλει· ἐὰν δέη με συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. ὥσαντας δὲ καὶ πάντες ἐλεγον.

20 το : Η+ [ἐν] | R τρύβλιον 31 Τ με δεη | T
απαρνησωμαι | H ωσαντ. [δε]

19 fin + καὶ αλλος μητι ἐγω 21 — ο νιος του ανθρ.
(20) 23 το ποτηρ. 24 της καινης διαθ. | fin + εις αφεων
αμαρτιων 25 ον μη προσθω πειν 30 — συ σημερο |
— η δις

ρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην μετ' αὐτοῦ,
ἥξατο ἐκδιαιμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν,¹ καὶ λέγει 34 J 12,27.
οἵς περιθυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἔως θανάτου.² Ps 48,5.
πατε ὅδε καὶ γρηγορεῖτε. καὶ προελθὼν μικρὸν 35
πιεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ προσηύχετο ἵνα εἰ δυ-
νη ἐστιν παρέλιθη ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα, καὶ ἐλεγεν· 36 10,38.
Ἄν δι πατήρ, πάντα δυνατά σοι· παρένεγκε τὸ
ἡριον τοῦτο ἀπ' ἑμοῦ· ἀλλ' οὐ τὸ ἐγώ θέλω
ἀ τί σύ. καὶ ἔρχεται καὶ ενδίσκει αὐτοὺς 37
εὑδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθεύ-
δε; οὐκ ἰσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι;¹ γρηγο- 38
ρε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ ἐλθητε εἰς πει-
μόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόδυμον, ἡ δὲ σὰρξ
ενής. καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύχετο τὸν 39
τὸ λόγον εἰπών. καὶ πάλιν ἐλθὼν εὑρεν αὐτοὺς 40
εὑδοντας, ἤσαν γὰρ αὐτῶν οἱ διφθαλμοὶ κατα-
πομενοι, καὶ οὐκ ἤδεισαν τὸ ἀποκριθῶσιν
δ. καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον καὶ λέγει αὐτοῖς· 41
εὔδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει·
τὸν ἡ ὥρα, ἵδον παραδίδοται δὲ νίδος τοῦ ἀν-
πον εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀμαρτωλῶν. ἐγείρεσθε, 42
μεν. ἵδον δὲ παραδιδούς με ἦγγικεν. Καὶ 43 43-54:
οὗτοι αὐτοῦ λαλοῦντος παραγίνεται [δό] Ἰούδας Mt 26,47-58.
[οκαριώτης] εἰς τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ
καὶ μετὰ μαχαιρῶν καὶ ἔνλων παρὰ τῶν ἀρχιε-
καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων.
οκει δὲ δὲ παραδιδούς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς 44
τὸν δὲ φιλήσω αὐτός ἐστιν· κρατήσατε
τὸν καὶ ἀπάγετε ἀσφαλῶς. καὶ ἐλθὼν εὐθὺς 45
ελθὼν αὐτῷ λέγει· δαββεί, καὶ κατεφίλησεν

43-54:
Mt 26,47-58.
L 22,47-55.
J 18,2-18.

³⁸ Iακωβ. et Ιωανν. : Η pr τον 35 h προσελθων
αφβά 39 H [τον αυτ. λογ. ειπων] 40 παλιν ελθων :
ποστρεψας | αυτοντος : T+ παλιν 41 H [το] λοιπον |
ει : h+ το τελος 42 T ηγγισεν 43 [ο] : R-T |
καρ.] : T-H | T- των ult. 44 T συνσημον

³⁹ ουχ ο εγω θ. αλλ ο συ θελεις 45 - ελθων ευθυς

46 αντόν· οἱ δὲ ἐπέβαλαν τὰς χεῖρας αὐτῷ καὶ ἐκρά-
 47 τησαν αὐτόν. εἰς δέ [τις] τῶν παρεστηκότων
 σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἐπαισεν τὸν δοῦλον τοῦ
 48 ἀρχιερέως καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ φτάριον. καὶ
 ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ως ἐπὶ λῃστὴν
 ἔξηλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ἔνδον συλλαβεῖν με;
 49 καθ' ἡμέραν ἡμιην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ιερῷ διδάσ-
 κων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με· ἀλλ' ἵνα πληρω-
 50 θῶσιν αἱ γραφαί. καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον
 51 πάντες. Καὶ νεανίσκος τις συνηκολούθει αὐτῷ
 περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ, καὶ κρατοῦ-
 52 σιν αὐτόν· ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα γυμνὸς
 ἔφυγεν.

53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα,
 καὶ συνέρχονται πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύ-
 54 τεροι καὶ οἱ γραμματεῖς. καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μα-
 κρόθεν ἡκολούθησεν αὐτῷ ἔως ἐσω εἰς τὴν αὐλὴν
 τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἦν συνκαθήμενος μετὰ τῶν

55-65: 55 ὑπηρετῶν καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς. Οἱ
 Mt 26,59-68.
 L 22,63-71.
 J 18,19-24. δὲ ἀρχιερεῖς καὶ δλον τὸ συνέδριον ἔζητον κατὰ
 τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν εἰς τὸ θανατώσαι αὐτόν,
 56 καὶ οὐχ ηὔρισκον· πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν
 57 κατ' αὐτοῦ, καὶ ἵσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἤσαν. καὶ
 τινες ἀναστάντες ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ
 J 2,19. 58 λέγοντες¹ δτι ἡμεῖς ἡκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος δτι
 ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον
 καὶ διὰ τοιῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἴκο-
 59 δομήσω. καὶ οὐδὲ οὕτως ἵση ἦν ἡ μαρτυρία
 60 αὐτῶν. καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον ἐπηρώ-
 τησεν τὸν Ἰησοῦν λέγων· οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; τι

47 [τις] : Τ 48 Τ με. 49 ή εκρατεῖτε 51 Τ Καὶ
 εἰς τις νεαν. | αυτον : h^r+ οἱ νεανισκοι 53 συνερχ. :
 h[B]+ αυτω 55 Τ ευρισκον 58 αχειροπ. οικοδ. : h^r
 αναστησω αχειροποιητον | 60 Τ ουδεν τι ή ουδεν; οτι

47 — τῶν παρεστηκοτῶν | ατιον 51 ηκολουθει αυτους
 59 fin + απ αυτων 58 — τουτον

οὗτοὶ σου καταμαρτυροῦσιν; δὸς δὲ ἐσιώπα καὶ 61 15,5. Is 53,7.
 οὐκ ἀπεκρίνατο οὐδέν. πάλιν δὸς ἀρχιερεὺς ἐπη-
 ρώτα αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ δὸς Χριστὸς δὸς
 νιὸς τοῦ εὐλογητοῦ; δὸς δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐγὼ εἰμι, 62 Dn 7,18.
 καὶ δψεσθε τὸν νὶν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν
Ps 110,1.
 καθήμενον τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν
 τεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. δὸς δὲ ἀρχιερεὺς διαρρήξας 63
 τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ λέγει· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν
 μαρτύρων; Ἡκούσατε τῆς βλασφημίας· τί δὲ 64 J 19,7.
 φαίνεται; οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν ἐνοχον
 εἶναι θανάτου. Καὶ ἡρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ 65
 καὶ περικαλύπτειν αὐτοῦ τὸ πρόσωπον καὶ κολα-
 φίζειν αὐτὸν καὶ λέγειν αὐτῷ· προφήτενσον, καὶ
 οἱ ὑπηρέται φαπίσμασιν αὐτὸν ἔλαβον. Καὶ 66 66-72:
 δοῦτος τοῦ Πέτρου κάτω ἐν τῇ αὐλῇ ἔρχεται μία Mt 26,69-75.
L 22,56-62.
J 18,17.25-27.
 τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἰδοῦσα τὸν 67
 Πέτρον θερμαινόμενον ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει· καὶ
 σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ ἥσθα τοῦ Ἰησοῦ. δὸς 68
 ἡρονήσατο λέγων· οὗτε οἶδα οὗτε ἐπισταμαι σὺ τί
 λέγεις. καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ
 ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν 69
 ἡρξατο πάλιν λέγειν τοῖς παρεστῶσιν δτι οὗτος
 ἐξ αὐτῶν ἐστιν. ὁ δὲ πάλιν ἡρνεῖτο. καὶ μετὰ 70
 μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ·
 ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἰ· καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἰ. δὸς 71
 ἡρξατο ἀναθεματίζειν καὶ δμνύναι δτι οὗτος
 τὸν ἄνθρωπον τοῦτον δν λέγετε. καὶ εὐθὺς ἐκ 72 80.
 δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. καὶ ἀνεμνήσθη δὸς
 Πέτρος τὸ δῆμα ως εἶπεν αὐτῷ δὸς Ἰησοῦς δτι πρὶν

63 Η διαρρήξας 64 Η βλασφημίας; 68 ή επισταμαι·
 σον τι λεγεις; | και αλεκτ. εφωνησεν: h^r-Η 69 ηρξ. παλ.
 λεγειν : h ειπεν 72 h^r- εκ δευτερου

61 εκεινος δε εσιγα και ουδεν απεκριθη 62 μετα : επι
 64 δοκει 67 — και 2° 69 παλιν δε ιδουσα αυτον η
 παιδισκη 70 fη + και λαλια σον ομοιαζει

ἀλέκτορα δις φωνῆσαι τρίς με ἀπαρήσῃ· καὶ ἐπιβαλῶν ἔκλαιεν.

- 2-19:**
Mt 27,1.2.
L 22,66; 23,1.
J 18,28.
- 27,11-30.**
L 23,2-25.
J 18,29-19,16.
- 15** Καὶ εὐθὺς προὶ συμβούλιον ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων καὶ δλον τὸ συνέδριον, δήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγνηκαν καὶ παρέδωκαν Πειλάτῳ. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πειλάτος· σὺ εἰς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; 3 ὃ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· σὺ λέγεις.¹ καὶ κατέθησαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς πολλά. ὃ δὲ Πειλάτος πάλιν ἐπηρώτα αὐτόν [λέγων]. οὐκ ἀποκρίνησεν; 5 οὐδέν; ἵδε πόσα σου κατηγοροῦσιν. ὃ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὅστε θαυμάζειν τὸν Πειλάτον. Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυνεν αὐτοῖς ἓνα δέσμιον 7 ὃν παρηγόντο. ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραβᾶς μετὰ τῶν στασιαστῶν δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει 8 φόνον πεποιήκεισαν. καὶ ἀναβὰς ὁ ὄχλος ἤρξατο 9 αἴτεῖσθαι καθὼς ἐποίει αὐτοῖς. ὃ δὲ Πειλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων· θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν 10 βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; ἐγίνωσκεν γὰρ δτι διὰ Mt. 21,38. 11 φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν 12 Βαραβᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς. ὃ δὲ Πειλάτος πάλιν ἀποκριθεὶς ἔλεγεν αὐτοῖς· τι οὖν [θέλετε] ποιήσω 13 ὃν λέγετε τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; οἱ δὲ πάλιν 14 ἔκραξαν· σταύρωσον αὐτόν. ὃ δὲ Πειλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς· τί γὰρ ἐποίησεν κακόν; οἱ δὲ περισσῶς 15 ἔκραξαν· σταύρωσον αὐτόν. ὃ δὲ Πειλάτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἴκανὸν ποιῆσαι ἀπέλυσεν αὐτοῖς

72 Τ φωνησαι δις 15,1 ποιησ. : hT ετοιμασαντες | γραμμ. : T pr των 2 h λεγεις; 4 [λεγων] : R-T 10 H [οι αρχιερεις] 12 [θελετε] : T-H | H [ον] 15 T βουλ. ποιησ. το ειχ. τω οχλω

72 — οτι . . . απαρηση | επιβ. εκλ. : ηρξατο κλαιειν
15,1 απηγαγον εις την αυλην 6 ονπερ ητουντο 8 ανα-
βοησας 10 — οι αρχιερεις 11 επεισαν 13 — ον λεγετε
15 — βουλομενος . . . ποιησαι

τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέδωκεν τὸν Ἰησοῦν φρα-
γελλώσας ἵνα σταυρωθῇ.

Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς 16
ἀδλῆς, δὲ ἐστιν πραιτώριον, καὶ συνκαλοῦσιν δλην
τὴν σπεῖραν. καὶ ἐνδιδύσκουσιν αὐτὸν πορφύραν 17
καὶ περιτιμέσιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέ-
φανον· ¹ καὶ ἥρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· χαῖρε, 18
βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν 19
κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτυνον αὐτῷ, καὶ τιθέντες
τὰ γόνατα προσεκύνονταν αὐτῷ. καὶ δτε ἐνέπαιξαν 20 ^{20-41:}
αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν ^{Mt 27,31-56.}
αὐτὸν τὰ ἴματια αὐτοῦ. ^{L 23,26-49.} Καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ^{J 19,16-30.}
ἵνα σταυρώσουσιν αὐτόν. καὶ ἀγγαρεύοντες παρά- 21 R 16,13.
γοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ,
τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἀρῃ τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ. καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὸν 22
Γολγοθᾶν τόπον, δὲ ἐστιν μεθερμηνευόμενον κρα-
νίον τόπος. καὶ ἐδίδονταν αὐτῷ ἐσμυρνισμένον 23 P 69,22.
οἶνον· δις δὲ οὐκ ἐλαβεν. καὶ σταυροῦσιν αὐτόν, 24 P 22,19.
καὶ διαμερίζονται τὰ ἴματια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον
ἐπ' αὐτὰ τίς τι ἀρῃ. ἦν δὲ ὅρα τρίτη καὶ ἐσταύ- 25
ρωσαν αὐτόν. καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας 26
αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥ-
ΔΑΙΩΝ. Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσιν δύο ληστάς, 27
ἕνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. Καὶ 29 P 22,8; 109,25.
οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες ^{14,58.}
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· οὐδὲ δ καταλύων
τὸν ναὸν καὶ οἰκοδομῶν [ἐν] τρισὶν ἡμέραις, σῶσον 30

20 τα : T+ ιδια | Η σταυρωσωσιν | T- αυτον (ult)
22 Η Γολγοθᾶν | Η μεθερμηνευόμενος 25 τριτη : h^r εκτη |
εσταυρωσ. : h^r + εφυλασσον | 27 fin : h^r + (28) και επληρωθη
η γραφη η λεγουσα Και μετα ανομων ελογισθη 29 Τ ουα |
T- [εν]

17 — πλεξαντες 18 ο βασιλευς 19 — και τιθ. . . .
αυτω 20 — ενεπαιξαν αυτω 22 αγουσιν 26 ουτος εστιν
ο βασιλ. 29 παραγοντες

31 σεαυτὸν καταβὰς ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. δόμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον· ἀλλοις ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ

Mt 16,1.4. 32 δύναται σῶσαι· ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἰδωμεν καὶ πιστεύσωμεν. καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι σὺν αὐτῷ

33 ἀνείδιξον αὐτὸν. Καὶ γενομένης ὥρας ἕκτης σκότος ἐγένετο ἐφ' δλῆν τὴν γῆν ἡώς ὥρας ἐνάτης.

Ph 22,2. 34 καὶ τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ ἐβόήσεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ· ἐλωτὶ ἐλωτὶ λαμὰ σαβαχθανεί; ὁ ἐστιν μεθερμηνευόμενον· ὁ θεός μου ὁ θεός μου, εἰς τί ἐγκατ-

35 ἐλπές με; καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες

Ps 69,22. 36 ἔλεγον· ἴδε Ἡλείαν φωνεῖ. ὅραμών δέ τις γεμίσας σπόγγον ὅξονς περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων· ἀφετε ἰδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλείας καθελεῖν

37 αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην ἐξέ-

38 πνευσεν. Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσκίσθη 39 εἰς δύο ἀπ' ἄνωθεν ἡώς κάτω. Ἰδών δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ δι τοιούτως ἐξέπνευσεν, εἰπεν· ἀληθῶς οὗτος ὁ ἀνθρωπος

L 8,2.3. 40 υἱὸς θεοῦ ἦν. Ήσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰω-

41 σῆτος μήτηρ καὶ Σαλώμη, αἱ δὲ τὴν Γαλιλαίᾳ ἡκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

42-47: 42 **Mt** 27,57-61. **L** 23,50-55. **J** 19,38-42.

Kαὶ ἡδη δψίας γενομένης, ἐπεὶ ἦν παρασκευή,

84 Τ ἐλώτ διε | Τ λεμά | ο θεος μου 2^ο : [H] | εγκατελπες : h̄ | ανειδισας | 85 παρεστηκ. : h εστηκοτων T παρεστωτων 36 τις : T+ και 38 T απο 89 T ην θεου 40 Μαρια 1^ο : H Μαριαμ

31 — ομοιως 31.32 σωσαι, . . . Ισραηλ. 34 ζαφθανει 36 πλησας | επιθεις 38 δυο : + μερη 39 εξ εναντ. . . . ουτως : εκει ουτως αυτον κραζαντα και 40 Ιωση 41 — και διηκ. αυτω

δ ἔστιν προσάββατον, ἐλθὼν Ἰωσὴφ δ ἀπὸ Ἀριμα- 43
 θαίας, εὐσχήμων βουλευτῆς, δις καὶ αὐτὸς ἦν
 προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, τολμήσας
 εἰσῆλθεν πρὸς τὸν Πειλάτον καὶ γηήσατο τὸ σῶμα
 τοῦ Ἰησοῦ. δ ὁ δὲ Πειλάτος ἐθαύμασεν εἰ τῇδη 44
 τέθνηκεν, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα
 ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανεν· καὶ γνοὺς 45
 ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδωρήσατο τὸ πτῶμα τῷ
 Ἰωσὴφ. καὶ ἀγοράσας σιδόνα καθελὼν αὐτὸν 46
 ἐνείλησεν τῇ σινδόνι καὶ ἐθήκεν αὐτὸν ἐν μνήματι
 ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισεν
 λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. ἡ δὲ Μαρία 47
 ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰωσῆτος ἐθεώρουν
 τοῦ τέθειται.

Καὶ διαγενομένον τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγ-16
 δαληνὴ καὶ Μαρία ἡ [τοῦ] Ἰακώβου καὶ Σαλώμη 1-8:
 ἥγιόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτὸν.
 καὶ λίαν πρωτὶ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ 2
 τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἥλιου. καὶ ἐλεγον 3
 πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ
 τῆς θύρας τοῦ μνημείου; καὶ ἀναβλέψασαι θεω- 4
 ροῦσιν διτὶ ἀνακεκύλισται δ λίθος· ἦν γὰρ μέγας
 σφόδρα. καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον 5

Mt 28,1-8.
L 24,1-12.
J 20,1-10.

43 Κ—ο 44 Τ εθαυμαζεν | παλαι : Κ ηδη 46 Τ κατεθηκεν
 47 Ιωσῆτος : h^r Ιακώβου ει Ιωση ει Ιωσηφ 16,1 Μαρία 1° :
 H pr [η] | T— [τού] 2 H [τη] μα | T μνημα | h
 ανατελλοντος 3 εκ τ. θυρ. τ. μνημειον : h^r ab osteo?
 Subito autem ad horam tertiam tenebrae die factae sunt
 per totum orbem terrae, et descenderunt de caelis angeli
 et surgente (— es?) in claritate vivi Dei simul ascenderunt
 cum eo, et continuo lux facta est. Tunc illae accesserunt
 ad monumentum, 5 h ελθουσαι

48 πριν σαββατον 48 πτῶμα 46 καθελων : λαβων | fin
 + και απηλθεν 47 εθεασαντο τον τοπον οπου 16,1,2 Και
 πορευθεισαι ηγορασαν αρωματα ινα αυτον αλειψωσιν· και
 ερχονται πρωι μας σαββατον επι το μνημειον ανατελλοντος
 τ. ηλιου. 4 την γαρ μεγας σφοδρα· και ερχονται και
 ευφισκονσιν αποκεκυλισμενον τον λιθον

νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλη-
6 μένον στολὴν λευκήν, καὶ ἔξεθαμβήθησαν. δὸς
λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν
14,28. 7 ὁδὲ· ἵδε ὁ τόπος δπον ἐθηκαν αὐτὸν. ἀλλὰ
ὑπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ
Πέτρῳ δτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἔκει
8 αὐτὸν ὅψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. καὶ ἔξελθοῦσαι
ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου, εἰχεν γάρ αὐτὰς τρό-
μος καὶ ἕκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφο-
βοῦντο γάρ.

L 8,2. 9 (Αναστὰς δὲ πρωὶ πρώτῃ σαββάτου ἐφάνη πρω-
J 20,11-18. τον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, παρ’ ἣς ἐκβεβλήκει
10 ἐπτὰ δαιμόνια. ἔκεινη πορευθεῖσα ἀπῆγγειλεν
τοῖς μετ’ αὐτοῦ γενομένοις πενθοῦσι καὶ κλαίοντιν.
11 κάκεῖνοι ἀκούσαντες δτι ζῇ καὶ ἐθεάθη ὡπ’ αὐτῆς
L 24,18-35. 12 ἥπιστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περι-
πατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἐτέρᾳ μορφῇ πορευομένοις
13 εἰς ἀγρόν· κάκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπῆγγειλαν τοῖς
14-18: 14 λοιποῖς· οὐδὲ ἔκεινοις ἐπίστευσαν. Ὅστερον [δὲ]
L 24,36-49. ανακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἐνδεκα ἐφανερώθη, καὶ
J 20,19-23. ὀνείδισεν τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν
1 EK 15,5. δτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ
Mt 28,18-20. 15 ἐπίστευσαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Πορευθέντες εἰς
τὸν κόσμον ἀπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον

8 Η ειπαν, | Η γαρ· ***** + in nova pagina inter []
appendicem v. 9—20, quos versus R ut partem evangelii
impressit 9 παρ : Ti αφ 14 Ti— [δε] | εγηγερμ. : H+
[εξ νεκρων] | fin : h+ Et illi satisfaciebant dicentes
Saeculum istud iniuritatis et incredulitatis substantia (et
sub Satana) est, quae non sinit per immundos spiritum
veram Dei apprehendi virtutem: idcirco jamnunc revela-
justitiam tuam

7 οτι ιδου προαγω ... με ... ειφηκα 8 φοβοι·
9 εφανερωσεν πρωτοις 11 ουκ επιστευσαν

πάση τῇ κτίσει. ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς 16 Act 2,38.
 σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας καταχριθήσεται. ση- 17 Act 16,18.
Act 2,4.11;
10,46.
 μεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολου-
 θήσει, ἐν τῷ δύναμαί μον δαιμόνια ἐκβαλοῦσιν,
 γλώσσαις λαλήσουσιν καιναῖς,¹ ὅφεις ἀροῦσιν καν 18 L 10,19.
Act 28,8-6.
Jc 5,14.15.
 θανάσιμόν τι πίωσιν οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψῃ,
 ἐπὶ ἀρρωστούς χεῖρας ἐπιθήσουσιν καὶ καλῶς
 ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν κύριος [Ἰησοῦς] μετὰ τὸ
 λαλῆσαι αὐτοῖς ἀνελήμφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
 ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. ἐκεῖνοι δὲ ἔξελθόντες 20 L 24,50-53.
Act 1,4-11.
1 T 8,16.
Ps 110,1.
Act 7,55.
2 Rg 2,11.
H 9,4.
 ἤκηρυξαν πανταχοῦ, τοῦ κυρίου συνεργοῦντος καὶ
 τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολούθουντων
 σημείων.)

ΑΛΛΩΣ

(Πάντα δὲ τὰ παρηγγελμένα τοῖς περὶ τὸν
 Πέτρον συντόμως ἔξηγγειλαν. Μετὰ δὲ ταῦτα
 καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ ἀνατολῆς καὶ ἄχρι δύσεως
 ἔξαπέστειλεν δι' αὐτῶν τὸ ἱερόν καὶ ἀφθαρτὸν
 κήρυγμα τῆς αἰωνίου σωτηρίας.)

17 **Κ** ακολουθησει ταυτα | **Κ-** καιναις 18 οφεις :
 H pr [και εν ταις χερσιν] 19 Ti - [Ιησους] 20 σημειων :
b+ Αμην.
RT - Αλλως **【Παντα . . . σωτηριας.】**

19 Θεου : πατρος

KATA LOYKAN

1 Ἐπειδὴ περὶ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι
διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν
2 πραγμάτων, καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπὸ ἀρχῆς
Act 1,1. 3 αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου, ἔδοξε
κάμοὶ παρηκολουμένοι ἀναθεν πᾶσιν ἀκριβῶς
4 καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε, ¹ ἵνα ἐπι-
γνῷς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν.

1 Chr 24,10. 5 Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρόδου βασιλέως
τῆς Ἰουδαίας ἴερεν τις δύναμι Ζαχαρίας ἐξ
ἐφημερίας Ἀβιά, καὶ γυνὴ αὐτῷ ἐκ τῶν θυγατέρων
6 Ἄροών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. ἦσαν δὲ
δίκαιοι ἀμφότεροι ἐναντίον τοῦ θεοῦ, πορευόμενοι
ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασιν τοῦ κυρίου
7 ἀμεμπτοι. καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἦν
ἡ Ἐλισάβετ στείρα, καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες
8 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν
τῷ ἴερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας
Ex 30,7. 9 αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ θεοῦ, κατὰ τὸ ἔνθος τῆς ἴερα-
τείας ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθών εἰς τὸν ναὸν
10 τοῦ κυρίου, καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ
11 προσευχόμενον ἔξω τῇ ὁρᾳ τοῦ θυμιάματος. ὁρῳδὴ
δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου ἐστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ

5 Η Ελεισαβετ, ii 18.24.36.40ss. 57
9 Η ιερατιας

7 Η [η] Ελεισαβετ

θνητιστηρίου τοῦ θυμιάματος. καὶ ἐταράχθη 12
 Ζαχαρίας ἰδών, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν.
 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν δὲ ἄγγελος· μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία, 13
 διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνή σου
 Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ δνομα
 αὐτοῦ Ἰωάννην· καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλ- 14
 λίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρή-
 σονται. ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον κυρίου, καὶ οἶνον 15 Nu 6,8.
 καὶ σίκερα οὖν μὴ πίῃ, καὶ πνεύματος ἀγίου πλησθή-
Jud 13,4,5.
1 Sm 1,11.
 σεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πολλοὺς 16
 τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον τὸν θεόν
 αὐτῶν· καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν 17 Mt 17,11-13.
Μl 3,12,24.
 πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλείᾳ, ἐπιστρέψαι καρδίας
 πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειδεῖς ἐν φρονήσει δι-
 καίων, ἐτοιμάσαι κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον.
 καὶ εἶπεν Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· κατὰ τί 18 Gn 18,11.
 γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης καὶ ἡ
 γυνή μου προθεβῆκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.
 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· ἐγὼ εἰμι 19 Dn 8,16; 9,21.
H 1,14.
 Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ
 ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σὲ καὶ εὐαγγελίσασθαί
 σοι ταῦτα· καὶ ἴδού ἐσῃ σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος 20 45.
 λαλῆσαι ἀχρι τῆς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν
 οὐκ ἐπίστενας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρω-
 θήσονται εἰς τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ
 προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐξελθόντες 22
 νατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέγνωσαν δτι δπτασίαν
 ἐώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς,
 καὶ διέμενεν κωφός. καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν 23
 αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς

15 κυρίου : h[B] pr τον
 εν τω νω αντον

17 h προσελευσεται

21 H

18 — σοι 14 γεννήσει
 σονται 21 προσδεχομενος

19 παρεστως
 22 διεμεινεν

20 πλησθη-

24 τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυψεν

Gn 30,23. **25** ἐαυτὴν μῆνας πέντε, λέγοντα ¹ διτὶ οὐτως μοι πεποίηκεν κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν δνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.

26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἔκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἀπὸ τοῦ θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας

2,5. Mt 1,18.18. **27** ὃ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον ἐμνηστευμένην ἀνδρὶ φόρομα Ἰωσὴφ, ἐξ οἴκου Δαυεὶδ, καὶ τὸ

Jde 5,24. **28** ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ· καὶ εἰσελθὼν πρὸς

αὐτὴν εἶπεν· χαῖρε, κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ

29 σου. ἡ δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ διεταράχθη, καὶ διελο-

30 γίζετο ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὑρες γὰρ

Jde 18,8. **31** χάριν παρὰ τῷ θεῷ. καὶ ἴδον συλλήμψη ἐν γαστρὶ

Is 7,14. **Mt 1,21—28.** καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Ia 9,7. **32** οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται,

2 Sm 7,12.18.16. καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον Δαυεὶδ

Mch 4,7. **33** τὸν πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον

Dn 7,14. Ἰακὼβ εἰς τὸν αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ

34 οὐκ ἔσται τέλος. εἶπεν δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν

ἄγγελον· πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἀνδρα oὐ γινώσκω;

Ex 18,12. **35** ¹ καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· πνεῦμα

Mt 1,18.20. ἀγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου

ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἄγιον κλη-

36 θήσεται υἱὸς θεοῦ. καὶ ἴδον Ἐλισάβετ ἡ συγγενίς

σου καὶ αὐτὴ συνείληφεν υἱὸν ἐν γήραι αὐτῆς, καὶ

οὗτος μὴν ἐκτος ἔστιν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρα·

*** Gn 18,14.** **37** διτὶ οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τοῦ θεοῦ πᾶν φῆμα.

38 εἶπεν δὲ Μαριάμ· ἴδον ἡ δούλη κυρίου· γένοιτο

25 κύριος : h pr o 26 Τ Ναζαρέθ 28 αυτην : T+ο
αγγελος | fin : h^r+ | ευλογημενη συ εν γυναιξιν | 25 γεννω-
μενον : h^r+ εσ σου | H κληθησetai, νιος 26 Τ συνειληφvia

26 — η ονομα Ναζ. 27 μεμνησμενην 29 δε : +
ιδουσα | διελογ. : + εν εαυτη 28 συγγενης 37 (παρα)
τω θεω

μοι κατὰ τὸ φῆμά σου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς
δ ἄγγελος. Ἀναστᾶσα δὲ Μαριὰμ ἐν ταῖς ἡμέραις **39**
ταύταις ἐπορεύθη εἰς τὴν ὁρευνὴν μετὰ σπουδῆς
εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον **40**
Ζαχαρίου καὶ ἡσπάσαστο τὴν Ἐλισάβετ. καὶ ἐγένετο **41** ^{18. Gn 25,22.}
^{Lxx} ὡς ἦκουσεν τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας ἡ Ἐλισάβετ,
ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ
ἐπλήσθη πνεύματος ἀγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνε- **42** ^{28. Jde 5,24.}
^{Dt 28,4.} φώνησεν κραυγῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν· εὐλογημένη
σὺ ἐν γυναιξὶν, καὶ εὐλογημένος δὲ καρπὸς τῆς
κοιλίας σου. καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ **43**
μῆτηρ τοῦ κυρίου μου πρὸς ἐμέ; ἴδού γὰρ ὡς **44**
ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά
μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ
κοιλίᾳ μου. καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα διτὶ ἔσται **45** ^{20; 11,28.}
τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ κυρίου.

Καὶ εἶπεν Μαριάμ.

46 1 Sm 2,1—10.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον,

καὶ ἡγαλλίασεν τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ **47**
τῷ σωτῆρί μου·

διτὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. **48** ^{25. 1 Sm 1,11.}

^{Pa 118,6,6.}
ἴδού γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσίν με πᾶσαι
αἱ γενεαί·

διτὶ ἐποίησεν μοι μεγάλα δὲ δυνατός,

49 ^{Pa 111,9.}

καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ,

καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς καὶ γενεὰς
τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

50 ^{Pa 108,18.17.}

Ἐποίησεν κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,

51 ^{Pa 89,11.}

^{2 Sm 29,28.}
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας
αὐτῶν·

39 Η ορυην **43** Ε προς με **46** Μαριαμ : h^r Elisabet
48 γενεαί : H·R·T, **49** δυνατός : H, R·T.

38 απεστη **42** ανεβοησεν | φωνη **47** επι : εν **48** επεβλ.:
+ κυριος **49** μεγαλεια **50** εις γενεαν κ. γενεαν τι εις
γενεας γενεων τι απο γενεας εις γενεαν

Ps 147,6. 52 καθεῖλεν δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψωσεν
 Job 12,19; 5,11. ταπειρούς,
 1 Sm 2,5. 53 πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλούτοῦντας
 Ps 34,11; 107,9. ἔξαπέστειλεν κενούς.
 Is 41,8. 54 ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
 Ps 98,8. μηδσθῆται ἐλέοις,
 Mch 7,20. 55 καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τὸν πατέρας ἡμῶν,
 Gn 17,7; 18,18; τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.
 22,17. 56 Ἐμεινεν δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡς μῆνας τρεῖς,
 καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.
 57 Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν
 58 αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν γένον. καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι
 καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς δι τὸν ἐμεγάλινον κύριος τὸ
 Gn 17,12. 59 ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ
 ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δύοδῃ ἥλιθον περιτεμεῖν
 τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλονν αὐτὸν ἐπὶ τῷ δινόματι τοῦ
 18. 60 πατός αὐτοῦ Ζαχαρίαν. καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ
 61 αὐτοῦ εἶπεν· οὐχὶ, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. καὶ
 εἶπαν πρὸς αὐτήν δι τοῦ οὐδεὶς ἐστιν ἐκ τῆς συγγε-
 62 νείας σου δις καλεῖται τῷ δινόματι τούτῳ. ἐνένευον
 δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἀν θέλοι καλεῖσθαι
 63 αὐτό. καὶ αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψεν λέγων·
 Ἰωάννης ἐστὶν ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἐθαύμασαν πάντες.
 64 ἀνεφχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ ἡ
 65 γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν θεόν. Καὶ
 ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας
 αὐτούς, καὶ ἐν δλῃ τῇ δρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελα-
 66 λεῖτο πάντα τὰ δήματα ταῦτα, καὶ ἐθεντο πάντες
 οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· τί
 ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ γὰρ χεὶρ
 67 κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ

59 Η ηλθαν
65 Η ορινη

61 Η ουδεὶς ἐστιν

63 εστιν : Τ+ το

66 — ως 60 κληθ. : + το ονομα αυτου 68.64 και
παραχρ. ελυθη η γλ. αυτ. κ. εθανυ. π., ανεωχθη δε το σι.

αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἀγίου καὶ ἐπροφήτευ-
σεν λέγων·

Ἐνδογητὸς κύριος δὲ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
δτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ
λαῷ αὐτοῦ,

καὶ ἔγειρεν κέρας σωτηρίας ἡμῖν
ἐν οἴκῳ Δανειδὶ παιδὸς αὐτοῦ,

καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἀγίων ἀπ' 70
αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ,

σωτηρίαν ἔει ἔχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάν- 71 *Ps* 106,10.
των τῶν μισούντων ἡμᾶς,

ποιῆσαι ἑλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν
καὶ μηδσθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ,

ὅρκον δὲ ὕμοσεν πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, 73 *Gn* 22,16.17.
τοῦ δοῦναι ἡμῖν¹ ἀφόβως ἐκ χειρὸς ἔχθρῶν 74 *Tl* 2,12.14.
ὅνσθεντας

λατρεύειν αὐτῷ¹ ἐν δικαιητῇ καὶ δικαιοσύνῃ 75
ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν.

Καὶ σὺ δέ, παιδίον, προφήτης ὑψιστον κληθήσῃ· 76 *Ml* 3,1.
προπορεύῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυρίου ἐτοι- *Mt* 3,3.
μάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ,

τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ 77 *Jr* 31,34.
ἐν ἀφέσει ἀμαρτιῶν αὐτῶν,

διὰ σπλάγχνα ἐλέονς θεοῦ ἡμῶν,
ἐν οἷς ἐπισκέψεται ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὄντος,²

ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθη- 79 *Mt* 4,16.
μένοις,
τοῦ κατενθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὄδον
εἰρήνης.

Τὸ δὲ παιδίον ηὖταιν καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύ- 80 *Mt* 3,1.
ματι, καὶ ἦν ταῖς ἐρήμοις ἐώς ἡμέρας ἀνα-
δεῖξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ..

75 Η πασας τας ημερας 76 προ προσ. ; Η ενωπιον
78 Τ επεσκεφταο

67 επροφ. ιερ. : ειπεν 75 ημερα : πτ της ; ωης 77 αντεων : ημερα

2 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἔξηλθεν
 δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ἀπογράφεσθαι
 2 πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. αὐτῇ ἀπογραφῇ πρώτῃ
 3 ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου. καὶ
 ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἐκαστος εἰς τὴν
 4 ἑαυτοῦ πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς
 Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρὲτ εἰς τὴν Ἰουδαίαν
 εἰς πόλιν Δαυεὶδ ἷτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ
 5 εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυεὶδ, ἀπο-
 γράφασθαι σὺν Μαριάμ τῇ ἐμνηστευμένῃ αὐτῷ,
 6 οὖσῃ ἑγκύῳ. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ
 Mt 1,25. 7 ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἐτεκεν
 τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν
 αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν φάτνῃ, διότι οὐκ
 8 ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. Καὶ ποι-
 μένες ἡσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ
 φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην
 9 αὐτῶν. καὶ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καὶ
 δόξα κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν
 10 φόβον μέγαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· μὴ
 φοβεῖσθε· ἴδού γάρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν
 11 μεγάλην ἷτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, διτὶ ἐτέχυη
 ὑμῖν σήμερον σωτήρ, δις ἔστιν Χριστὸς κύριος, ἐν
 12 πόλει Δαυεὶδ. καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον, ενδρή-
 σετε βρέφος ἐσπαργανωμένον καὶ κείμενον ἐν φάτνῃ.
 Dn 7,10. 13 καὶ ἔξαφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρα-
 τιᾶς οὐρανίου αἰνούντων τὸν θεόν καὶ λεγόντων·
 14 δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν
 E 8,14.17. ἀνθρώποις εὐδοκίας.

15 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν

2 αυτῇ : h^r+ ἡ | T εγενετο πρωτη | h Κυρεινου
 4 T Ναζαρεθ 5 H ενκυω 7 φατνη : h^r σπηλαιω 12 Ι-
 το | T- και κειμενον 13 H εξεφνης | h ουρανον 14 h
 ευδοκια

8 πολιν : πατριδα 4 γην Ιουδα | αυτοις 6 ως δε παρε-
 γινοντο επελεσθησαν 9 - κυριουν 2° 10 εσται : + και

οι ἄγγελοι, οἱ ποιμένες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους· διέλυσθαι δὴ ἔως Βηθλεὲμ καὶ ἴδωμεν τὸ δῆμα τοῦτο τὸ γεγονός δὲ κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. καὶ 16 ἦλθαν σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦραν τὴν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ· ἴδοντες δὲ ἐγνώρισαν περὶ τοῦ δήματος 17 ^{10-12.} τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίον τούτου. καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν 18 λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς· ἥ 19 ^{51.} δὲ Μαρία πάντα συνετήρει τὰ δήματα ταῦτα συνβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. καὶ ὑπέστρεψαν 20 οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν θεόν ἐπὶ πᾶσιν οὓς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Καὶ δτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι δκτῷ τοῦ περι- 21 ^{1,51.59.}
τεμεῖν αὐτόν, καὶ ἐκλήθη τὸ δνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς,
τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλλημφθῆναι
αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

Καὶ δτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ 22 ^{Lv 12.}
αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωϋσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν
εἰς Ἱεροσόλυμα παραστῆσαι τῷ κυρίῳ, καθὼς γέ- 23 ^{Ex 13,2.12.15.}
γραπται ἐν νόμῳ κυρίου δτι πᾶν ἄρσεν διανοῆγον
μήτραν ἄγιον τῷ κυρίῳ κληθήσεται, καὶ τοῦ δοῦναι 24 ^{Lv 12,8; 5,11.}
θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν τῷ νόμῳ κυρίου,
ζεῦγος τρυγόνων ἡ δύο τοσσούς περιστερῶν. Καὶ 25 ^{Is 40,1; 49,18.}
ἰδοὺ ἀνδρῶπος ἡν ἐν Ἱερονσαλήμ φ δνομα Συμεών,
καὶ δ ἀνδρῶπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβῆς, προσ-
δεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ πνεῦμα
ἡν ἄγιον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἡν αὐτῷ κεχρηματισμένον 26
ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἄγιον μὴ ἴδειν θάνατον
πρὶν ἡ ἀν ἴδη τὸν Χριστὸν κυρίου. καὶ ἦλθεν 27
ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ Ιερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν

19 Ἡ Μαριὰμ 20 Τ ἰδον 26 Η [η] | Ρ— αν

15 οι ποιμ. : pr καὶ οἱ ανθρώποι αντον : το παιδιον ανομασθη	21 συνετελεσθησαν 22 αυτων : αυτον
26 κεχρηματισμενος δε ην	

τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς
 28 κατὰ τὸ εἰδισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ
 αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας καὶ εὐλόγησεν
 τὸν θεὸν καὶ εἶπεν·

Gn 46,80. 29 νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου, δέσποτα,
 κατὰ τὸ ὄχημά σου ἐν εἰρήνῃ·

Is 40,5; 52,10. 30 δτι εἰδον οἱ ὀφθαλμοὶ μου τὸ σωτήριόν σου,
 31 δὴ τοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν,

Is 42,6; 49,6; 32 φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
 25,7; 46,18. καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

33 καὶ ἦν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ θαυμάζοντες

Is 8,14. 34 ἐπὶ τοῖς λαλούμενοις περὶ αὐτοῦ. καὶ εὐλόγησεν
 Mt 21,42. αὐτοὺς Συμεὼν καὶ εἶπεν πρὸς Μαριὰμ τὴν μητέρα
 1 K 1,28. αὐτοῦ· ἴδον οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν
 1 P 2,8. πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγό-

35 μενον — καὶ σοῦ [δὲ] αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται
 φοιταία —, δπως ἀν ἀποκαλυψθῶσιν ἐκ πολλῶν

36 καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις,
 θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ· αὐτῇ προβε-

βηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα μετὰ ἀνδρὸς
 1 T 5,5. 37 ἑτη ἐπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς, καὶ αὐτὴ
 χήρα ἔως ἑτῶν δγδοκοντα τεσσάρων, ἡ οὐκ ἀφί-
 στατο τοῦ ἱεροῦ νηστείας καὶ δεήσεσιν λατρεύοντα

Is 52,9. 38 νύκτα καὶ ἡμέραν. καὶ αὐτῇ τῇ δῷρῳ ἐπιστᾶσα
 ἀνθωμολογεῖτο τῷ θεῷ καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ
 πᾶσιν τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν Ἱερουσαλήμ.

39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν πάντα τὰ κατὰ τὸν νόμον
 κυρίου, ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς πόλιν
 ἐαυτῶν Ναζαρέθ.

³³ ο πατ. αυτον κ. η μητηρ : h^r Ιωσηφ καὶ η μητηρ
 αυτον (similiter 41.43.48; Mt 1,16) | μητηρ : T+ αυτον
 35 [δε] : hT—H 36 H Ἄννα 39 T—τα | H Ναζαρετ,
 it 51

27 εθος 32 — εθνων 35 — εκ 37 — εως | ναου
 88 Ιερουσ. : pr ev

Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανεν καὶ ἐκραταιοῦτο πλη- 40 52. 1,80.
ρούμενον σοφίας, καὶ χάρις θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς 41 Ex 28,14-17.
Ιερουσαλήμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα. Καὶ δτε ἐγένετο 42
ἔτῶν δώδεκα, ἀναβαυνόντων αὐτῶν κατὰ τὸ ἔθος
τῆς ἑορτῆς,¹ καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ 43 Ex 12,18.
ὑποστρέψειν αὐτοὺς ὑπέμεινεν Ἰησοῦς δὲ παῖς ἐν
Ιερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ.
νομίσαντες δὲ αὐτὸν εἶναι ἐν τῇ συνοδίᾳ ἥλθον 44
ἡμέρας δόδον καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγε-
νέσιν καὶ τοῖς γνωστοῖς, καὶ μὴ εὑρόντες ὑπέ- 45
στρεψαν εἰς Ιερουσαλήμ ἀναζητοῦντες αὐτόν. καὶ 46
ἐγένετο μετὰ ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ
ἱερῷ καθεξόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων καὶ
ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς. ἐξ- 47
σταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ
συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες 48
αὐτὸν ἐξεπλάγησαν, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ
αὐτοῦ· τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; Ἰδοὺ δὲ
πατήρ σου καὶ ὁδονώμενοι ἐξητοῦμέν σε. καὶ 49 J 2,16.
εἶπεν πρὸς αὐτούς· τί δτι ἐξητεῖτε με; οὐκ ἤδειτε
δτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναι με; καὶ 50
αὐτοὶ οὖ συνῆκαν τὸ φῆμα δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς.
καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν καὶ ἥλθεν εἰς Ναζαρέθ, 51 19.
καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
διετήρει πάντα τὰ φῆματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτεν τῇ σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ 52 1 Sm 2,28.
χάριτι παρὰ θεῶ καὶ ὑνδρώποις. Prv 3,4.

40 Η σοφία 44 Η συγγενευσιν 48 Η καὶ εγώ | Η
ζητοῦμεν 52 τῇ : —R : Τ εν τῇ

40 εκρατ. : + πνευματι | εν αυτῳ 42 εγενετο αυτω
ετη ιβ ανεβησαν οι γονεις αυτον εχοντες αυτον + εις Ιερο-
σολυμα | εορτ. : + των αξυμων 43 απεμεινεν ο παις
Ιησ. 48 οδυν. : + και λυπουμενοι 49 οιδατε 51 — και
ηλθεν

3 Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πειλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετρααρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρόδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετρααρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας,
 2 καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετρααρχοῦντος, ¹ ἐπὶ ἀρχιερέως Ἀννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο φῆμα θεοῦ
 3 ἐπὶ Ἰωάννην τὸν Ζαχαρίου γένοντα ἐν τῇ ἑρήμῳ. καὶ
 3-18: ηλθεν εἰς πᾶσαν περιχώραν τοῦ Ἰορδάνου κηρύσσοντας
 Mc 1,1-8.
 4 βάπτισμα μετανοίας εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν, ὡς γέγονται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαίου τοῦ προφήτου·
 φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἑρήμῳ·

ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου,
 εὐθείας ποιεῖτε τὰς τριβους αὐτοῦ·

5 πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται
 καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται,
 καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείας
 καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδὸν λείας·

6 καὶ ὄψεται πᾶσα σάρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ.

Mt 23,33. 7 Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις δχλοῖς βαπτισθῆναι ὅπ' αὐτοῦ· γεννήματα ἔχιδνῶν, τίς ὅπερειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης δργῆς;
 8 ¹ ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἀρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν δτι δύναται δ θεὸς ἐκ 9 τῶν λιθῶν τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. ἢδη δὲ καὶ ή ἀξίνη πρὸς τὴν φίλαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκ-
 10 κόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Καὶ ἐπηρώτων
 11 αὐτὸν οἱ δχλοὶ λέγοντες· τί οὖν ποιήσωμεν; ἀποκριθεὶς δὲ ἔλεγεν αὐτοῖς· δ ἔχων δύο χιτῶνας

¹ ηγεμονεύοντος : h^r + επιτροπευοντος + | H Αβειληνῆς : T + την ³ πασαν : 8 h αξιους καρπους [καλον] 9 H

² Καϊφα ⁴ αυτον : υμων ⁷ νπ : ενωπιον ⁸ καρπον αξιον ⁹ καρπους καλους 10.12.14 ποιησ. : + ια σωθωμεν

μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι, καὶ δὲ ἔχων βρώματα
δομοίως ποιείτω. ἥλιθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτι- 12
σύνηναι καὶ εἰπαν πρὸς αὐτόν· διδάσκαλε, τί ποιή-
σωμεν; δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· μηδὲν πλέον 13
παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. ἐπηρώτων 14
δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι λέγοντες· τί ποιή-
σωμεν καὶ ἡμεῖς; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· μηδένα δια-
σείσῃτε μηδὲ συκοφαντήσῃτε, καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς
δψωνίοις ὑμῶν. Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ 15 ^Ιωάννου 1,19-28.
καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν
περὶ τοῦ Ἰωάννου, μὴ ποτε αὐτὸς εἴη δὲ Χριστός,
ἀπεκρίνατο λέγων πᾶσιν δὲ Ἰωάννης· ἐγὼ μὲν ὄνται 16
βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ δὲ ἴσχυρότερός μου, οὗ
οὐκ εἰμὶ ἵκανός λῆσαι τὸν ἴμαντα τῶν ὑποδημά-
των αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι
ἄγιῳ καὶ πυρὶ· οὐ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ 17
διακαθᾶραι τὴν ἀλωνα αὐτοῦ καὶ συναγαγεῖν τὸν
σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον
κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. Πολλὰ μὲν οὖν 18
καὶ ἔτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν· δὲ 19 ^{Μτ 14,3-4.}
δὲ Ἡρόφδης δὲ τετραάρχης, ἐλεγχόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ
περὶ Ἡροδιάδος τῆς γνωαικὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν πονηρῶν δὲ Ἡρόφδης,
προσέθηκεν καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσιν, κατέκλεισεν τὸν 20
Ἰωάννην ἐν φυλακῇ.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἄπαντα τὸν 21 ^{21,22:} ^{Μτ 3,13-17.}
λαὸν καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ προσευχομένουν ^{Με 1,9-11.}
ἀνεφχθῆναι τὸν οὐρανὸν, καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα 22 ^{9,35.}
τὸ ἄγιον σωματικῷ εἶδει ὡς περιστερὰν ἐπ’ αὐτόν,
καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι· σὺ εἶ δὲ νίός μου

14 αυτοῖς : Τ προς αυτοὺς | μηδε : Τ, μηδενα 16 ^{h̄r-}
αγιῳ ²² συ . . . ευδοκησα : h̄r : - | υιος μου ει συ, εγω
σημερον γεγεννηκα σε -

16 επιγνους τα διανοηματα αυτων ειπεν | υμας 1° : + εις
μετανοιαν | ο δε ερχομενος ισχυροτερος μου εστιν 18 παρ-
ανων 19 γν. : + Φιλιππου 22 επ : εις

23-38: 23 δ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα. Καὶ αὐτὸς ἦν
 Mt 1,1-17. Ιησοῦς ἀρχόμενος ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα, ὥν υἱός,
 4,22. 24 ὡς ἐνομίζετο, Ἰωσὴφ, τοῦ Ἡλεὶ¹ τοῦ Ματθᾶτ τοῦ
 25 Λευεὶ τοῦ Μελχεὶ τοῦ Ἰανναὶ τοῦ Ἰωσὴφ¹ τοῦ
 Ματταθίου τοῦ Ἀμώς τοῦ Ναούμ τοῦ Ἐσλεὶ τοῦ
 26 Ναγγαὶ¹ τοῦ Μαὰθ τοῦ Ματταθίου τοῦ Σεμεεὶν
 1 Chr 8,17. 27 τοῦ Ἰωσὴχ τοῦ Ἰωδὰ¹ τοῦ Ἰωανὰν τοῦ Ῥησὰ τοῦ
 Ezra 3,2. 28 Ζοροβέβελ τοῦ Σαλαθὶὴλ τοῦ Νηρεὶ¹ τοῦ Μελχεὶ¹
 29 τοῦ Ἀδδεὶ τοῦ Κωσὰμ τοῦ Ἐλμαδὰμ τοῦ Ἡρ¹ τοῦ
 Ἰησοῦ τοῦ Ἐλιέζερ τοῦ Ἰωρεὶμ τοῦ Μαθθᾶτ τοῦ
 30 Λευεὶ¹ τοῦ Συμεὼν τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰωσὴφ τοῦ Ἰωνὰμ
 1 Sm 16,1-18. 31 τοῦ Ἐλιακεὶμ¹ τοῦ Μελεὰ τοῦ Μεννὰ τοῦ Ματταθὰ
 2 Sm 5,14. Rth 4,22. 32 τοῦ Ναθὰμ τοῦ Δανεὶδ¹ τοῦ Ιεσσαὶ τοῦ Ἰωβὴδ τοῦ
 1 Chr 2,1 ss. 33 Βοὸς τοῦ Σαλὰ τοῦ Ναασὼν¹ τοῦ Ἀμιναδὰβ τοῦ
 Gn 29,35. Ἀδμεὶν τοῦ Ἀρνεὶ τοῦ Ἐσρὼμ τοῦ Φαρὲξ τοῦ Ἰούδα
 Gn 21,2,8; 11,10-26. 34¹ τοῦ Ἰακὼβ τοῦ Ἰσαὰκ τοῦ Ἀβραὰμ τοῦ Θάρα τοῦ
 1 Chr 1,24-27. 35 Ναχὼρ¹ τοῦ Σεροὺχ τοῦ Ραγαῦ τοῦ Φάλεκ τοῦ Ἐθερ
 Gn 5,8-22. 36 τοῦ Σαλὰ¹ τοῦ Καινὰμ τοῦ Ἀρφαξὰδ τοῦ Σῆμι τοῦ
 1 Chr 1-4. Gn 11,10; 4,25. 37 Νῶε τοῦ Λάμεχ¹ τοῦ Μαδουσαλὰ τοῦ Ἐνὼχ τοῦ
 Gn 5,1-8. 38 Υάρετ τοῦ Μαλελεὴλ τοῦ Καινὰμ¹ τοῦ Ἐνὼς τοῦ
 Σῆθι τοῦ Ἀδὰμ τοῦ θεοῦ.
1-13: 4 Ιησοῦς δὲ πλήρης πνεύματος ἀγίου ὑπέστρεψεν
 Mt 4,1-11. απὸ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἦγετο ἐν τῷ πνεύματι ἐν
 Mc 1,12-13. 2 τῇ ἐρήμῳ¹ ἡμέρας τεσσεράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ

24 Τ Μαθθαθ¹ — τον Ματθατ τον Λευεὶ¹ 29 Τ
 Μαθθαθ¹ 31 R Ναθαν¹ 32 H Ιωβὴλ¹ 33 H — τον
 Λαμιναδաβ¹ | Αδμειν : h Αδαμ, h^r Αμιναδαβ (-αδαμ) |
 Αρνει : h^r Αραμ | H Ἐσρων | T Φάρεξ¹ 34 H Θαρά¹ 35 H
 Ραγαύ | T Φαλέκ¹ 37 H Ἐνωχ | T Μελελεὴλ | R Καιναν¹
 4,1 h^r — αγιον

28-31 ην δε Ιησους ως ετων λ' αρχομενος ως ενομιζετο
 ειωι νιος Ιωσηφ τον Ιακωβ τ. Μαθθαν τ. Ελεαζαρ τ. Ελιουνδ
 τ. Ιαχειν τ. Σαδων τ. Αζωρ τ. Ελιακειμ τ. Αβιουνδ τ. Ζορο-
 βαβελ τ. Σαλαθιὴλ τ. Ιεχονιουν τ. Ιωακειμ τ. Ελιακειμ τ.
 Ιωσεια τ. Αμως τ. Μανασση τ. Εξεκεια τ. Αζας τ. Ιωαθαν
 τ. Οζεια τ. Αμασιουν τ. Ιωας τ. Οχοζιουν τ. Ιωραμ τ. Ιωσαφαδ
 τ. Ασαφ τ. Αβιουνδ τ. Ροβοαμ τ. Σολομων τ. Δανειδ¹ 32 Βοος¹
 Σαλμων 35 Σερουχ¹ 36 — τ. Καιν. 37 Καιναν

τοῦ διαβόλου. Καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ συντελεσθεὶσῶν αὐτῶν ἐπεί-
νασεν. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ διάβολος· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἶπε τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος. καὶ 4 Dt 8,3.
ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· γέγραπται δὲ
οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ἄρσεται ὁ ἄνθρωπος. Καὶ 5
ἀναγαγὼν αὐτὸν ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασι-
λεῖας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου. καὶ εἶπεν 6
αὐτῷ ὁ διάβολος· σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην
ἄπασαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, διτὶ δὲοὶ παραδέ-
δοται καὶ φῶν θέλω δίδωμι αὐτήν· σὺ οὖν ἐὰν 7
προσκυνήσῃς ἐνώπιον ἐμοῦ, ἔσται σοῦ πᾶσα. καὶ 8 Dt 6,18,14.
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· γέγραπται· κύριον
τὸν θεόν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λα-
τρεύσεις. Ἡγαγεν δὲ αὐτὸν εἰς Ιερουσαλήμ καὶ 9
ἐστησεν ἐπὶ τὸ πτερόγυιον τοῦ ιεροῦ, καὶ εἶπεν
αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν
κάτω· γέγραπται γὰρ διτὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ 10 Ps 91,11,12.
ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε, καὶ διτὶ 11
ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε, μή ποτε προσκύψῃς πρὸς
λίθον τὸν πόδα σου. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ 12 Dt 6,16.
ὁ Ἰησοῦς διτὶ εἶρηται· οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν
θεόν σου. Καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν δ 13 H 4,15.
διάβολος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχοι καιροῦ.

Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ 14 14.15:
πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ φῆμη ἐξῆλθεν
καθ' δλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς 15
ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος
ὑπὸ πάντων.

Καὶ ἤλθεν εἰς Ναζαρά, οὐ δὲ τεθραμμένος, 16 16-30:
Mt 18,58-59.
Mc 6,1-6.

6 Τ εαν 8 ή αὐτῷ εἰπεν [ο] Ιησ. | Τ προσκυν. κυρ.
τ. θεον σου 9 Η [αὐτῷ] 16 ήΤ ανατεθραμμένος

8 σατανα | ουδεν : + ουδε επιεν 8 ειπε ινα οι λιθοι
οντοι αρτοι γενωνται 4 fin + αλλ εν (επι) παντι φηματι
θεον 5 αντον : + εις ορος υψηλον λιαν | τον κοσμον
αντω : υπαγε οπισω μου σατανα 18 χρονου

καὶ εἰσῆλθεν κατὰ τὸ εἰωθός αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη
Is 61,1.2; 58,6. 17 ἀναγνῶνται. καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον τοῦ προ-
φήτου Ἡσαίου, καὶ ἀκοίξας τὸ βιβλίον εὗρεν [τὸν]
τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον·

18 πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ,
οὐδὲ εἶνεκεν ἔχρισέν με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς,
ἀπέσταλμέν με κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καὶ
τυφλοῖς ἀνάβλεψιν,
ἀποστεῖλαι τεθρανούμενον ἐν ἀφέσει,

Lv 25,10. 19 κηρύξαι ἑταντὸν κυρίου δεκτόν.
20 καὶ πιύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκά-
θισεν· καὶ πάντων οἱ δοφθαλμοὶ ἐν τῇ συναγωγῇ

21 ἥσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς
αὐτοὺς διτὶ σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὐτῆς
J 6,42. 22 ἐν τοῖς ὁσὶν ὑμῶν. καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ
καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς
ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἐλεγον·

Mt 4,18. 23 οὐχὶ υἱός ἐστιν Ἰωσὴφ οὗτος; καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτοὺς· πάντως ἐρεῖτε μοι τὴν παραβολὴν ταύτην·
ἰατρέ, θεράπευσον σεαυτόν· δοσα ἥκουσαμεν γενό-
μενα εἰς τὴν Καφαρναούμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν

J 4,44. 24 τῇ πατρίδι σου. εἶπεν δέ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν διτὶ¹
οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ.

1 Rg 17,1.9; 25 18,1. επ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ ἥσαν ἐν
ταῖς ἡμέραις Ἡλείουν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, διτε ἐκλείσθη
δο οὐρανὸς [ἐπὶ] ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγέ-

26 νετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ πρὸς
οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλείας εἰ μὴ εἰς Σά-

2 Rg 5,14. 27 ρεπτα τῆς Σιδωνίας πρὸς γυναικα χήραν. καὶ
πολλοὶ λεπροὶ ἥσαν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἐλισαίουν
τοῦ προφήτου, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη εἰ

17 Τ αναπνέας | [τον]: R-T 18.19 RT κηρῦξαι 24 T
εαυτον 25 υμν : T+ οτι | [επι] : hT-H 27 T Ἐλισαίουν

17 ο προφήτης Ησαίας 24 αμην αμην 26 Σιδωνος

μὴ Ναυμὰν δὲ Σύρος. καὶ ἐπλήσθησαν πάντες 28
θῦμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες ταῦτα, καὶ 29
ἀναστάντες ἔξεβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ
ἥγαγον αὐτὸν ἔως ὅφρυος τοῦ δρους ἐφ' οὐ ή πόλις
φοιδόδημητο αὐτῶν, ὥστε καταρρημένοις αὐτόν·
αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο. 30

Καὶ κατῆλθεν εἰς Καφαρναοὺμ πόλιν τῆς 31 ^{31-37:}
Γαλιλαίας. καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς ^{Mc 1,21-28.}
σάββασιν· καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, 32 <sup>Mt 4,18.
J 2,12.</sup>
ὅτι ἐν ἔξουσίᾳ ἦν δὲ λόγος αὐτοῦ. καὶ ἐν τῇ 33 <sup>Mt 7,28.29.
J 7,40.</sup>

συναγωγῇ ἦν ἀνθρώπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου
ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξεν φωνῇ μεγάλῃ· Ἱ 34
ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἥλθες ἀπολέσαι
ἡμᾶς; οἰδά σε τίς εἶ, δὲ ἀγιος τοῦ θεοῦ. καὶ 35
ἐπετίμησεν αὐτῷ δὲ Ἰησοῦς λέγων· φιμώθητι καὶ
ἔξελθε ἀπὸ αὐτοῦ. καὶ δίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον
εἰς τὸ μέσον ἐξῆλθεν ἀπὸ αὐτοῦ μηδὲν βλάψαν
αὐτὸν. καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας, καὶ 36
συνελάλονταν πρὸς ἄλλήλους λέγοντες· τίς δὲ λόγος
οὗτος, διτὶ ἐν ἔξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς
ἀκαθάρτοις πνεύμασιν καὶ ἐξέρχονται; καὶ ἐξεπο- 37
ρεύετο ἡχος περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς
περιχώρου.

Ἄναστας δὲ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς 38 <sup>38-44:
Mt 8,14-17.
Mc 1,29-39.</sup>
εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος. πενθερὰ δὲ
τοῦ Σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ, καὶ
ἥρωτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς. καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω 39
αὐτῆς ἐπετίμησεν τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν·
παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐτοῖς. Δύ- 40
νοντος δὲ τοῦ ἥλιου πάντες δοσὶ εἶχον ἀσθενοῦντας
νόσοις ποικίλαις ἥγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· δὲ

35 Τρίψαν 40 Χαπαντες

31 Γαλιλ. : + τὴν παραθαλασσιον εν οριοις Ζαβονιων
και Νεφθαλειμι 33 (πνευμα) δαιμονιον ακαθαρτον 34 — εα |
ημας αδει απολεσαι 35 μεσον: + ανακραυγασαν τε 37 εξηλθεν
η ακοη 38 Σιμ. 1^ο: + και Ανδρεον | κατεχομενη 39 ωστε
αναστασαν αυτην διακονειν αυτοις

ἐνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιτιθεὶς ἐθεράπευεν
 Mt 8,29. 41 αὐτούς. ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν,
 Mc 8,11.12. κράζοντα καὶ λέγοντα δτι σὺ εἶ δ υἱὸς τοῦ θεοῦ.
 καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἴα αὐτὰ λαλεῖν, δτι ηδεισαν
 42 τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἰναι. Γενομένης δὲ ἡμέρας
 ἔξελθὼν ἐπορεύηται εἰς ἐρημον τόπον· καὶ οἱ δχλοι
 ἐπεζήτουν αὐτόν, καὶ ἥλιθον ἔως αὐτοῦ, καὶ κατ-
 8,1. 43 εἶχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν. δ
 δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς δτι καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν
 εὐαγγελίσασθαι με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ;
 Mt 4,23. 44 δτι ἐπὶ τοῦτο ἀπεστάλην. καὶ ἦν κηρύσσων εἰς
 τὰς συναγωγὰς τῆς Γαλιλαίας.

^{1-11:}
 Mt 4,18-22. 5 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν δχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ
 Mc 1,16-20. καὶ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν
 2 ἐστῶς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, καὶ εἶδεν δύο
 πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἀλεεῖς ἀπ'
 3 αὐτῶν ἀποβάντες ἐπλυναν τὰ δίκτυα. ἐμβὰς δὲ
 εἰς ἐν τῶν πλοίων, δ ἦν Σίμωνος, ἡρώτησεν αὐτὸν
 ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν δλίγον· καθίσας δὲ ἐκ
 J 21,6. 4 τοῦ πλοίου ἐδίδασκεν τοὺς δχλοντας. ὡς δὲ ἐπαύ-
 σατο λαλῶν, εἶπεν πρὸς τὸν Σίμωνα· ἐπανάγαγε
 εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς
 5 ἄγραν. καὶ ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν· ἐπιστάτα,
 δι' δλης νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ⁶
 6 δὲ τῷ φήματί σου χαλάσω τὰ δίκτυα. καὶ τοῦτο
 ποιήσαντες συνέκλεισαν πλῆθος ἵχθυων πολὺ·
 7 διερήσετο δὲ τὰ δίκτυα αὐτῶν. καὶ κατένευσαν
 τοῖς μετόχοις ἐν τῷ ἐτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντας

40 h εθεραπευσεν 41 hT εξηρχοντο | T κραυγαζοντα
 48 h δει με 44 Γαλιλ. : H Ιονδαιας (h^r | Γαλιλαιας |)
 5,2 T ιδεν | δυο πλοια : Κ πλοια δ., hT δ. πλοιαρια |
 hT επλυναν 8 T εν τω πλοιω

48 επειχον 5,8 οσον οσον δ διδασκαλε 5,6 επι δε
 τω q. σον ον μη παρακουσομαι· και ευθυς χαλασαντες τα
 δικτυα | ωστε τα δικτυα ησσεσθαι

συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἡλθαν, καὶ ἐπλησσαν
ἀμφότερα τὰ πλοῖα ὃστε βυθίζεσθαι αὐτά. Ἰδὼν 8
δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσεν τοῖς γόνασιν Ἰησοῦ
λέγων· ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, δτι ἀνὴρ ἀμαρτωλός εἰμι,
κύριε. Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας 9
τοὺς σὸν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἵχθυών ἥ συνέ-
λαβον, δμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην υἱοὺς 10 Μτ 18,47.
Ζεβεδαίον, οἵ ἡσαν κοινωνοί τῷ Σίμωνι. καὶ εἶπεν
πρὸς τὸν Σίμωνα δὲ Ἰησοῦς· μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ
νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν. καὶ καταγαγόντες 11 Μτ 10,27.
τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες πάντα ἡκολού-
θησαν αὐτῷ.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν 12 Μτ 8, 1-4.
Mc 1,40-45.
πόλεων καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρους λέπρας· Ἰδὼν δὲ
τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐδεήθη αὐτοῦ
λέγων· κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με καθαρίσαι.
καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἤψατο αὐτοῦ λέγων· θέλω, 13
καθαρίσθητι· καὶ εὐθέως ἥ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ'
αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς παρῆγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἶπεν, 14 Lv 18,49;
14,9-82.
ἄλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ Ιερεῖ, καὶ προσ-
ένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου καθὼς προσ-
έταξεν Μωϋσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. διήρχετο 15
δὲ μᾶλλον δὲ λόγος περὶ αὐτοῦ, καὶ συνηρχοντο
ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν καὶ θεραπεύεσθαι ἀπὸ τῶν
ἀσθενειῶν αὐτῶν· αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς 16 Mc 1,85.
ἐρήμοις καὶ προσευχόμενος.

7 Β.ηλθον 9 η : Χων 10 Η—ο 10 s : h^r ησαν δε κοινωνοι
αυτον Ιακωβος και Ιωανης νιοι Ζεβεδαιον· ο δε ειπεν αυτοις
δευτε και μη γεινεσθε αλιεις ιχθυων, ποιησω γαρ υμας
αλιεις ανθρωπων· οι δε ακουσαντες παντα κατελειφαν επι
της γης και ηκολουθησαν αυτω 18 λεγ. : Τ ειπων 14 εις
μαρτ. αυτ. : h^r — ιωα εις μαρτυριον ην (1. ἥ) υμειν τουτο —

7 βοηθειν 8 λεγ. : + παρακαλω 9 — και π. τ. σ. αυτω
18 ανηρ λεπρος | επεσεν ει — εδεηθ. αυτου 18 η . . . αυτον :
εκαθαρισθη 14 fin + ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν και
διαφημιζειν τον λογον ωστε μηκετι δυνασθαι αυτον φανερως
εις πολιν εισελθειν, αλλα εξω ην εν ερημοις τοποις και
συνηρχοντο προς αυτον και ηλθεν παλιν εις Καφαρναονμ.

17-28: 17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων, καὶ ησαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι οἱ ησαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Τερεούσαλήμ· καὶ 18 δύναμις κυρίου ἦν εἰς τὸ λασθαι αὐτὸν. καὶ ἴδον ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἀνθρώπων δις ἦν παραλελυμένος, καὶ ἐξήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι 19 ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ μὴ εὑρόντες ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν διὰ τὸν δχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ 20 κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἐμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ. καὶ ἴδων τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν· ἀνθρώπε, ἀφέωνται 7,49. 21 σοι αἱ ἀμαρτίαι σου. καὶ ἥρξαντο διαλογίζεσθαι Ιη 48,25. οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι λέγοντες· τίς ἔστιν οὗτος δις λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται 22 ἀμαρτίας ἀφεῖναι εἰ μὴ μόνος διθέος; ἐπιγνοὺς δὲ δι Ιησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς· τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; ¹ τί ἔστιν εὐκοπώτερον, εἶπεν· ἀφέωνται σοι αἱ ἀμαρτίαι σου, ἢ εἶπεν· ἔγειρε καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε δτι διὰ τὸν ἀνθρώπον ἔξουσίαν ἔχει ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἀμαρτίας, εἶπεν τῷ παραλελυμένῳ· σοὶ λέγω, ἔγειρε καὶ ἄρας τὸ κλινίδιόν σου πορεύου εἰς τὸν οἴκον σου. καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' δι κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἴκον αὐτοῦ δοξάζων τὸν θεόν. καὶ ἐκστασις ἔλαβεν ἀπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν, καὶ ἐπλήσθησαν φόβον λέγοντες δτι εἶδομεν παράδοξα σήμερον.

18 θειναι : Η+ [αυτον]
ειδαμεν

24 η παραλυτικω

26 Η

17 ημερων αυτου διδασκοντος συνελθειν τους Φαρισ. κ. νομοδιδασκαλους ησαν δε συνεληλυθοτες | — και ιερ. . . . ην 18 ανεβησαν . . . και αποστεγασαντες τους κεραμους οπου ην καθ. τον κραβαττον συν τ. παραλυτικω 21 εν ταις καρδιαις αυτων λεγοντες 22 fin + πονηρα 24 τον κραβαττον 25 την κλινην 26 — και εκστ. . . . θεον

Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν, καὶ ἐθεάσατο τελώνην 27 ^{27-32:}
 δύναματι Λευεὶν καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ <sup>Mt 9,9-18.
 Mc 2,18-17.</sup>
 εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. καὶ καταλιπὼν πάντα 28
 ἀναστὰς ἤκολούθει αὐτῷ. Καὶ ἐποίησεν δοχὴν 29 ^{15,1.}
 μεγάλην Λευεὶς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν
 ὅχλος πολὺς τελωνῶν καὶ ἄλλων οἱ ἡσαν μετ' αὐτῶν
 κατακείμενοι. καὶ ἐγόργυνξον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ 30
 γραμματεῖς αὐτῶν πρὸς τὸν μαθητὰς αὐτοῦ λέ-
 γοντες· διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν
 ἐσθίετε καὶ πίνετε; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν 31
 πρὸς αὐτούς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες
 ιατροῦ ἀλλὰ οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι 32
 δικαίους ἀλλὰ ἀμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν. Οἱ δὲ 33 ^{33-39:}
 εἴπαν πρὸς αὐτόν· οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσιν
 πυκνὰ καὶ δεήσεις ποιοῦνται, δμοίως καὶ οἱ τῶν
 Φαρισαίων, οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ πίνουσιν. ὁ 34
 δὲ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτούς· μὴ δύνασθε τὸν
 υἱὸν τοῦ νυμφῶνος, ἐν φύῳ νυμφίος μετ' αὐτῶν
 ἐστιν, ποιῆσαι νηστεῦσαι; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, 35
 καὶ δταν ἀπαρδῆ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε
 νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Ἐλεγεν 36
 δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς διτὶ οὐδεὶς ἐπί-
 βλημα ἀπὸ Ιματίου καινοῦ σχίσας ἐπιβάλλει ἐπὶ
 Ιματίου παλαιόν· εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίσει
 καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνήσει τὸ ἐπίβλημα τὸ
 ἀπὸ τοῦ καινοῦ. καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον 37
 εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, φήξει ὁ οἶνος
 δὲ νέος τὸν ἀσκούς, καὶ αὐτὸς ἐκχυνθήσεται καὶ
 οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς 38

29 αυτῶν : ή αυτού

31 Η [ο]

27 καὶ ελθὼν παίνι παρὰ τὴν θαλασσαν τὸν επαχολον-
 θουντα αυτῷ οὐλὸν εδιδασκεν καὶ παραγων ειδεν Λευει τὸν του
 Αλφαιον καθημενον etc 29 Λευει | — οι ησ. μετ αυτ.
 30 — και αμαρτωλ. 33 οι δε σοι μαθ. ουδεν τοντων
 ποιουσιν 34 μη δννανται οι νιοι τ. ν. εφ οσον εχουσιν τον
 νυμφιον μεν εαυτων νηστευειν 37 τους ασκ. : + τους πα-
 λαιους

39 καινοὺς βλητέον. καὶ οὐδεὶς πιὰν παλαιὸν θέλει νέον· λέγει γάρ· δὲ παλαιὸς χρηστός ἐστιν.

- 1-5:** 6 Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ [δευτεροπρώτῳ] διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ σπορίμων, καὶ ἔτι λλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχνας καὶ ἡσθιον ψώχοντες 2 ταῖς χερσίν. τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον· τι
1 Sm 21,7. 3 ποιεῖτε δὲ οὐκ ἔξεστιν τοῖς σάββασιν; καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε δὲ ἐποίησεν Δανείδ δτε ἐπείνασεν αὐτὸς
Lv 24,9. 4 καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τὸν ἄρτους τῆς προθέσεως λαβὼν ἔφαγεν καὶ ἔδωκεν τοῖς μετ' αὐτοῦ, οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν
6-11: 5 εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς; καὶ ἐλεγεν αὐτοῖς δτι κύριός ἐστιν δὲ οὗτος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.
Mt 12,9-14. 6 βάτου. Ἐγένετο δὲ ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ διδάσκειν. καὶ ἦν ἀνθρωπός ἐκεῖ καὶ ἡ χειρὶς αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἡν ἔηρα·
Mc 8,1-6. 7 παρετηροῦντο δὲ [αὐτὸν] οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύει, ἵνα εὑρωσιν 8 κατηγορεῖν αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ἤδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπεν δὲ τῷ ἀνδρὶ τῷ ἔηρᾳ ἔχοντι τὴν χειρα· ἔγειρε καὶ στῆθι εἰς τὸ μέσον· καὶ 9 ἀναστὰς ἐστη. εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς·

39 [H] | καὶ 6,1 [δευτεροπρωτῶ] : Τ—Η (h^r — δευτεροπρ. — et mane) | Η αὐτ. καὶ ησθιον τοὺς στάχνας ψ. 2 Η εἰπαν | εἶξετιν : T+ ποιειν 3 Η [ο] | Τ ο Ἰησ. πρὸς αὐτ. εἰπεν | Τ οποτε | μετ αυτον : T+ οντες 4 Η [ως] | Τ ελαβεν και εφ. | εδωκεν : T+ και 5 Η — οτι | καὶ εστιν τον σαββ. ο νιος τ. ανδρ | h^r tot. vers. post v. 10; hic: Τη αυτη ημερα θεασαμενος τινα εργαζομενον τω σαββατω ειπεν αυτω Ανθρωπε, ει μεν οιδας τι ποιεις, μακαριος ει· ει δε μη οιδας, επικαταρασος και παραβατης ει του νομου. 7 [αυτον]: Η—Τ | ή θεραπευσει

88 βαλλουσιν και αμφοτεροι τηρουνται 39 — vers. | ευθεως θελει | χρηστοτερος 6,1 οι δε μαθ. αντ. ηρξαντο τιλλειν 2 ιδε, τι ποιουσιν οι μαθ. σου τοις σαββ. ο ουκ εξ. 6 και εισελθοντος αυτον παλιν εις την συναγωγην σαββατω, εν η ην ανδρ. έηραν εχων την χειρα 7 κατηγοριαν 8 ηδει : γινωσκων | εσταθη

ἐπερωτῶ ὑμᾶς εἰ ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ ἀγαθο-
ποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀπολέσαι;
καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτοὺς εἶπεν αὐτῷ· 10
ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. ὁ δὲ ἐποίησεν, καὶ ἀπε-
κατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ. αὗτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν 11
ἀνοίας, καὶ διελάλουν πρὸς ἄλλήλους τί ἀν
ποιήσαιεν τῷ Ἰησοῦ.

Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἔξελθεν 12 12-16:
Mc 8,18-19.
αὐτὸν εἰς τὸ ὅρος προσεύξασθαι, καὶ ἦν δια-
νυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ. καὶ ὅτε 13 Mt 10,2-4.
J 6,70.
Act 1,13.
ἔγένετο ἡμέρα, προσεφάνησεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,
καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ ἀπο-
στόλους ἀνόμασεν,¹ Σίμωνα, δν καὶ ἀνόμασεν 14
Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ
Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθο-
λομαῖον,¹ καὶ Μαθθαῖον καὶ Θωμᾶν, [καὶ] Ἰάκωβον 15
Ἀλφαίον καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον ζηλωτήν,
καὶ Ἰούδαν Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώθ, δς 16
ἔγένετο προδότης, καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν ἐστη 17 17-19:
Mt 4,28-5,1.
Mc 8,7-12.
ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὅχλος πολὺς μαθητῶν
αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης
τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ καὶ τῆς παραλίου
Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἥλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ 18
ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ἐνοχλού-
μενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐθεραπεύοντο·
καὶ πᾶς ὁ ὅχλος ἔζητον ἀπεσθαι αὐτοῦ, δτι 19
δύναμις παρ' αὐτοῦ ἔξηρχετο καὶ λάτο πάντας.

⁹ Η [ο] | Η υμας, ει | Τ απολεσαι. ¹⁵ [και] : Τ |
Η Ἄλφαιον ¹⁸ Η ηλθαν | Ιερουσ. : h^r+ και Πιραιας
(? Περαιας) v^l et trans fretum

9 αποκτειναι | fin + οι δε εσιωπων 10 αντ. παντ. εν
օργῃ | και εξετεινεν | αυτον : ως και η αλλη 11 διελογιζοντο
πρ. αλληλ. πως απολεσωσιν αυτον 12 — τον θεον
13 εφωνησεν | εκαλεσεν 14 πρωτον Σιμ. ον και Πετρον
επωνομασεν | Ιωανην τον αδελφον αυτον, ους επωνομασεν
βοανηργες ο εστιν νιοι βροντης 15 Θωμαν τον επικαλουμενον
διδυμον 17 κ. Ιερουσ. . . ηλθον : και αλλων πολεων
εληλυνθοτων 18 fin + απαντες

20-23: 20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τὸν δόφιναλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγεν·

12. Μακάριοι οἱ πτωχοί, διτὶ ὑμετέρα ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.

Ap 7,16.17. 21 μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, διτὶ χορτασθήσεσθε.
Ps 128,5.6. μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, διτὶ γελάσετε.

Ia 61,8. 22 μακάριοι ἔστε δταν μισθίσωσιν ὑμᾶς οἱ ἀνθρώποι, καὶ δταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ δνειδίσωσιν καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἐνεκα τοῦ 23 υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἵδον γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

Jc 5,1. 24 Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλούσιοις, διτὶ ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν.

Ia 5,22. 25 οὐαὶ ὑμῖν, οἱ ἐμπεπλησμένοι νῦν, διτὶ πεινάσετε.
 οὐαὶ, οἱ γελῶντες νῦν, διτὶ πενθήσετε καὶ κλαύσετε.

Jc 4,4. 26 οὐαὶ δταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν πάντες οἱ ἀνθρώποι· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδο-

Mt 2,11. 27 προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν. Ἄλλὰ ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούοντιν· ἀγαπᾶτε τὸν ἐχθρὸν ὑμῶν, καὶ 28 λῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, προσεύχεσθε περὶ τῶν ἐπη-
 29 ρεαζόντων ὑμᾶς. τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα πάρεχε καὶ τὴν ἀλλῆν, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰροντός σου
 30 τὸ ἴματιον καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς. παντὶ αἰτοῦντί σε δίδου, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰροντος τὰ σὰ
Mt 7,12. 31 μὴ ἀπαίτει. καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν
 32 οἱ ἀνθρώποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς δμοίως. καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τὸν ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις

26 Τ καλ. ειπωσιν υμας 29 επι : Τ εις 30 παντι :
 R+ [τω] 31 Κ- και υμεις

21 χορτασθησονται ει γελασονται 25 — νυν 1º
 26 — παντες 28 περι : υπερ 29 τ. δεξιαν σιαγ.

εστίν; καὶ γὰρ οἱ ἀμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸὺς ἀγαπῶσιν. καὶ [γὰρ] ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς 33 ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, ποίᾳ ὑμῖν χάρις ἔστίν; καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ τοιοῦσιν. καὶ ἐὰν δανί- 34 Lv 25,35,36. σητε παρ' ὧν ἐλπίζετε λαβεῖν, ποίᾳ ὑμῖν χάρις ἔστίν; καὶ ἀμαρτωλοὶ ἀμαρτωλοῖς δανίζουσιν ἵνα ἀπολάβωσιν τὰ ἵσα. πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἔχθροὺς 35. ὑμᾶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανίζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, διτὶ αὐτὸς χρηστός ἔστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς. Γίνεσθε οἰκτίο- 36 μονες, καθὼς ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίομων ἔστίν. καὶ 37 37-49: Mt 7. μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριμῆτε· καὶ μὴ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε. ἀπολύτετε, 40 Mt 10,24,25. μέτρον καλὸν πεπιεσμένον σεσαλευμένον ὑπερεκχυννόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· φὰς μέτρῳ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. Εἶπεν 39 Mt 15,14; 28,16,24. δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς· μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν διδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφότεροι εἰς βόθυνον ἐμπεσοῦνται; οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδά- 40 Mt 15,20. σκαλον· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ως ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν 41 τῷ δφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ δφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς; πῶς δύνασαι 42 λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· ἀδελφέ, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ δφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ δφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; ὑποκριτά, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ δφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ δφθαλμῷ τοῦ

³³ [γαρ] : T-R | καὶ <sup>2° : R+ [γαρ] ³⁴ H [εστιν]
³⁵ hT μηδενα ³⁸ h μετρηθησει ⁴² σου ^{3^o ^{4^o : HT σου}}</sup>

³⁴ — τα ισα ³⁷ και ου bis: ινα ³⁹ οδαγειν
⁴² — αδελφε | και ιδου η δοκ. εν τω σω οφθ. υποκειται

43 ἀδελφοῦ σου ἐκβαλεῖν. Οὐ γάρ ἔστιν δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρὸν, οὐδὲ πάλιν δένδρον 44 σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν. ἐκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ιδίου καρποῦ γινώσκεται· οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγοντις σῆκα, οὐδὲ ἐκ βάτου σταφυλὴν 45 τρυγῶσιν. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας προφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ ὁ πονηρὸς ἐκ τοῦ πονηροῦ προφέρει τὸ πονηρόν ἐκ γὰρ περισσεύματος καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα
 M1 1,6. Mt 7,21. 46 αὐτοῦ. Τί δέ με καλεῖτε· κύριε κύριε, καὶ οὐ 47 ποιεῖτε ἡ λέγω; Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός με καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς,
 48 ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἔστιν δμοιος. δμοιός ἔστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, δις ἐσκαψεν καὶ ἐβάθυννεν καὶ ἐδηκεν θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν πλημμύρης δὲ γενομένης προσέρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσεν σαλεῦσαι αὐτὴν
 49 διὰ τὸ καλῶς οἰκοδομῆσθαι αὐτήν. ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας δμοιός ἔστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου, οὐ προσέρηξεν ὁ ποταμός, καὶ εὐθὺς συνέπεσεν, καὶ
 1-10 : 7 ἐγένετο τὸ δῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα. Ἐπειδὴ ἐπλήρωσεν πάντα τὰ δήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καφαρναούμ.
 2 Ἐκατοντάχον δέ τινος δοῦλος κακῶς ἔζω 3 ἥμελλεν τελευτᾶν, δις ἦν αὐτῷ ἐντιμος. ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν δπως ἐλθὼν 4 διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως,

43 Η γὰρ ἔστιν 46 α : ή ο 7,1 ή Επει δε 4 παρεκαλ :
 Τ ηρωτων

43 καρπούς σαπρούς, οὐ καρπούς καλούς 48 δια ...
 αντην : τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν 49 — ευθες ;
 7,1 και εγενετο οτε ετελεσεν ταντα τα οηματα λαλων ηλθε
 2 παις 3 παιδα

λέγοντες διτι ἀξιός ἐστιν φ παρέξῃ τοῦτο· ἀγαπᾶ 5
 γὰρ τὸ ἔδυνος ἡμῶν καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς
 φικοδόμησεν ἡμῖν. διὸ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν 6
 αὐτοῖς. ἥδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ
 τῆς οἰκίας, ἐπεμψεν φίλους δὲ ἐκατοντάρχης λέγον
 αὐτῷ· κύριε, μὴ σκύλλον· οὐ γὰρ ἰκανός είμι ἵνα
 ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς· διὸ οὐδὲ ἐμαντὸν 7
 ἡξίωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπὲ λόγῳ, καὶ
 ιαμῆτω διατίς μου. καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνθρωπός είμι 8
 ὑπὸ ἔξουσίαν τασσόμενος, ἔχων υπ' ἐμαντὸν στρα-
 τιώτας, καὶ λέγω τούτῳ· πορεύθητι, καὶ πορεύε-
 ται, καὶ ἀλλῷ· ἔρχουν, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ
 μου· ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. ἀκούσας δὲ ταῦτα 9
 ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτόν, καὶ στραφεὶς τῷ ἀκο-
 λουθοῦντι αὐτῷ δχλῳ εἶπεν· λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν
 τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὑρον. καὶ ὑποστρέ- 10
 φαντες εἰς τὸν οἶκον οἱ πεμφθέντες εὑρον τὸν
 δοῦλον ὑγιαίνοντα. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑξῆς 11
 ἐπορεύθη εἰς πόλιν καλούμενην Ναΐν, καὶ συνε-
 πορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ δχλος
 πολύς. ὡς δὲ ἦγγισεν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ 12 ^{8,42.}
 ιδοὺ ἔξεκομίζετο τεμνηκὼς μονογενῆς υἱὸς τῇ
 μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτῇ ἦν χήρα, καὶ δχλος τῆς
 πόλεως ἰκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ. καὶ ίδων αὐτὴν δ 13
 κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ·
 μὴ κλαῖε. καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σοροῦ, οἱ 14
 δὲ βαστάζοντες ἐστησαν, καὶ εἶπεν· νεανίσκε, σοὶ
 λέγω, ἐγέρθητι. καὶ ἀνεκάθισεν δ νεκρὸς καὶ 15 ^{1 Rg 17,28.}
 ἠρξατο λαλεῖν, καὶ ἐδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. ^{2 Rg 4,88.}

6 Τ — απο | επεμψ. : R+ [προς αυτον] | R εκατον-
 ταρχος | T— αντω 11 τω : hT τη | αυτον : T+ ικανοι
 12 αντη : H αντη 13 T επ αυτην 14 νεανισκε : h+
 + νεανισκε | 15 h εκαθισεν

6 επορ. δε μετ αυτων ο Ιησ. 7 — διο . . . ελθειν |
 αθησεται 9 αμην λεγω, it 28 10 τον ασθενουντα (δουλον)
 12 κ. πολυς οχλος τ. πολ. συνεληγυνθει αυτη 13 κυρ. : Ιησους

1,68; 19,44. 16 ἔλαβεν δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν λέγοντες διτὶ προφήτης μέγας ἡγέρθη ἐν ἡμῖν, καὶ 17 διτὶ ἐπεσκέψατο δὲ θεός τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἐξῆλθεν δὲ λόγος οὗτος ἐν δλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ περιχώρᾳ.

18-35: 18 Καὶ ἀπῆγγειλαν Ἰωάννει οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
Mt 11,9-19. περὶ πάντων τούτων. καὶ προσκαλεσάμενος δύο

Ps 40,8; 118,26. 19 τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δὲ Ἰωάννης¹ ἐπεμψεν
Ml 8,1.
Dn 9,26. πρὸς τὸν κύριον λέγων· σὺ εἶ δὲ ἐρχόμενος, η̄ ἄλλον

20 προσδοκῶμεν; παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπαν· Ἰωάννης δὲ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σὲ λέγων· σὺ εἶ δὲ ἐρχόμενος, η̄ ἄλλον

21 προσδοκῶμεν; ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐθεραπέυσεν πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο βλέπειν.

Is 85,5; 61,1. 22 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννει ἀ εἰδετε καὶ ἡκούσατε· τυφλοὶ ἀναβλέποντιν, χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται, [καὶ] κωφοὶ ἀκούονται, νεκροὶ ἐγείρονται,

23 πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριος ἐστιν δις ἐὰν 24 μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἑμοί. Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου ἥρξατο λέγειν πρὸς τοὺς δχλους περὶ Ἰωάννου· τί ἐξῆλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσαις;

25 τις διεῖπεν· ἀνθρώποις ἐν μαλακοῖς ἴματίοις ἡμφιεσμένον; ἵδον οἱ ἐν ἴματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ

1,76. 26 τυφλῷ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν. ἀλλὰ τι ἐξῆλθατε ἰδεῖν; ἀνθρώποις ἐν μαλακοῖς ἴματίοις ἡμφιεσμένον; προφήτην; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ

16 hT απαντας 19 αλλ. : H ετερον 20 H απεστειλεν
| αλλ. : h ετερον 22 τυφλοι : T pr οτι | [και] : H-T
24.25.26 T εξεληλυθατε

16 fin + εις αγαθον 17.18 περιχωρω εν οις και μεχρι
Ιωανου τον βαπτιστον ος 21 ενθεραπευεν | τυφλους εποιει
βλεπ. 22 πρ. ειπατε Ιωανη α ειδον υμων οι οφθαλμοι
και α ηκουσαν υμων τα ωτα 25 διαγοντες 26 fin + (28)
οτι ουδεις μειζων εν γενν. γυν. προφητης Ιωανου τον βαπ-
τιστον

περισσότερον προφήτου. οὗτος ἐστιν περὶ οὗ 27 μι 8,1.
γέγραπται.

ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσ-
ώπου σου,

ὅς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἐμπροσθέν σου.
λέγω ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν Ἰωάννου 28 1,15.
οὐδεὶς ἐστιν· δὸς μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
θεοῦ μείζων αὐτοῦ ἐστιν. καὶ πᾶς δὸς ἀκούσας 29 8,7,12.
καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν θεόν, βαπτισθέντες Mt 21,32.
τὸ βάπτισμα Ἰωάννου· οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νο- 30 Act 18,46.
μικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ἡμέτησαν εἰς ἑαυτούς,
μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ. Τίνι οὖν δομοιώσω 31
τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ τίνι εἰσὶν
δμοιοι; δμοιοὶ εἰσιν παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθη- 32
μένοις καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις λέγοντες·

ηὐλήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε.

ἐνθρηνήσαμεν καὶ οὐκ ἐκλαύσατε.

ἔληλυθεν γὰρ Ἰωάννης δὲ βαπτιστὴς μὴ ἔσθων 33
ἄρτον μήτε πίνων οἶνον, καὶ λέγετε· δαιμόνιον
ἔχει. ᔎληλυθεν δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔσθιων καὶ 34 15,2.
πίνων, καὶ λέγετε· ἴδοὺ ἀνθρώπος φάγος καὶ
οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν. καὶ 35
ἐδικαίωθη ἡ σοφία ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων αὐτῆς.

Ἡώτα δέ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγῃ 36 11,37.
μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαρι-
σαίου κατεκλίθη. καὶ ἴδον γυνὴ ἥτις ἦν τῇ 37
πόλει ἀμαρτωλός, καὶ ἐπιγνοῦσα διτὶ κατάκειται
ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον
μύρου¹ καὶ στᾶσα δπίσω παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ 38 Mt 26,7-13.
κλαίοντα, τοῖς δάκρυσιν ἥρξατο βρέχειν τοὺς πόδας J 12,3-8.

28 γυναικ. : Τ+ προφητης | Η οὐδεὶς ἐστιν 28-30 Η
εστιν. — Καὶ . . . αὐτον. — 32 λεγοντες : Η α λεγει 33 Τ
εσθιων | Τ μηδε 34 Η εσθων 35 ήΤ απο τ. τεκν.
αντ. παντ.

28 λεγω δε υμιν οτι ο μικροτ. αυτον
οινον 35 — παντων 38 εβρεξε

33 — αρτον ει

αὐτοῦ, καὶ ταῖς θοιξὶν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσεν, καὶ κατεφίλει τὸν πόδας αὐτοῦ καὶ
 39 ἡλειψεν τῷ μύρῳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων· οὗτος εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἀν τις καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἣτις
 40 ἀπτεται αὐτοῦ, δτι ἀμαρτωλός ἐστιν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω
 41 σοὶ τι εἰπεῖν. ὁ δέ· διδάσκαλε, εἶπε, φησίν. ¹ δύο χρεοφειλέται ἡσαν δανιστῇ τινι· ὁ εἰς ὕφειλεν
 42 δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἐτερος πεντήκοντα. μὴ ἔχόντων αὐτῶν ἀποδοῦναι ἀμφοτέροις ἔχαρισατο.
 43 τις οὖν αὐτῶν πλεῖον ἀγαπήσει αὐτόν; ¹ ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν· ὑπολαμβάνω δτι φ τὸ πλεῖον ἔχαρισατο.
 Gn 18,4. 44 σατο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· δρῦῶς ἔκρινας. ¹ καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ Σίμωνι ἔφη· βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὅδωρ μοι ἐπὶ πόδας οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέν μον τοὺς πόδας καὶ ταῖς θοιξὶν
 II 10,16. 45 αὐτῆς ἐξέμαξεν. φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ ἀφ’ ἡς εἰσῆλθον οὐ διέλιπεν καταφιλοῦσά μον
 46 τοὺς πόδας. ἐλαίφ τὴν κεφαλήν μον οὐκ ἡλειψας·
 47 αὕτη δὲ μύρῳ ἡλειψεν τοὺς πόδας μον. οὐ χάριν, λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἀμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαὶ,
 δτι ἥγάπησεν πολὺ· φ δὲ δλίγον ἀφίεται, δλίγον
 5,20.21. 48 ἀγαπᾷ. εἶπεν δὲ αὐτῇ· ἀφέωνται σου αἱ ἀμαρτίαι.
 49 καὶ ἥρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς·
 8,48; 17,19; 50 τις οὐτός ἐστιν, δς καὶ ἀμαρτίας ἀφίησιν; εἶπεν
 18,42. δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύον εἰς εἰρήνην.

8 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς καὶ αὐτὸς διώδενεν κατὰ πόλιν καὶ κώμην κηρύσσον καὶ εὐαγγελίζο-

38 Τ εξέμαξεν 39 προφῆτης : Η pr [ο] 41 Η
 χρεοφιλεται 44 μοι επι : hT μον επι τους 45 hT διελειπετ
 46 Τ μον τους ποδ. 47 Τ αυτης αι αμαρτ.

39 ο φαρισ. παρ αι κατεκειτο 46 — τ. ποδας μον 47 ον
 χαριν λεγω σοι· | αι αμ... αγαπα: αυτη πολλα 50 η : pr γυναι

μενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ δώδεκα σὺν 4,48.
 αὐτῷ, καὶ γνωτέρες τινες αἱ ἡσαν τεθεραπευμέναι 2 Μτ 16,40.41;
 ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν, Μαρία
 ἡ καλουμένη Μαγδαληνή, ἀφ' ἣς δαιμόνια ἐπτὰ
 ἑξεληλύθει, καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου 3
 Ἡρόδου καὶ Σουσάννα καὶ ἔτεραι πολλαί, αἵτινες
 διηκόνουν αὐτοῖς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς.
 Σινιώντος δὲ δχλον πολλοῦ καὶ τῶν κατὰ πόλιν 4 4-15:
 ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν εἶπεν διὰ παραβολῆς·
 ἑξῆλθεν δὲ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. 5 Μτ 18,1—23.
 καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν δὲ μὲν ἐπεσεν παρὰ τὴν
 ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
 κατέφαγεν αὐτό. καὶ ἔτερον κατέπεσεν ἐπὶ τὴν 6
 πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν λεμάδα.
 καὶ ἔτερον ἐπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συν- 7
 φνεῖσαι αἱ ἀκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό. καὶ ἔτιρον καὶ
 ἐπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν, καὶ φνὲν ἐποίησεν
 καρπὸν ἔκατοντα πλασίονα. ταῦτα ἔλεγον ἐφόνει·
 δὲ ἔχων ὥτα ἀκούειν ἀκονέτω. Ἐπηρότων δὲ 9
 αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τίς αὗτη εἴη ἡ παρα-
 βολή. δὲ εἶπεν· ὅμιν δέδοται γνῶναι τὰ μν- 10 Ιω 6,2.10.
 στήρια τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, τοῖς δὲ ἴοις τοῖς
 ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσιν καὶ
 ἀκούοντες μὴ συπῶσιν. ἔστιν δὲ αὕτη ἡ παρα- 11 Ιω 1,2.
 βολή. δὲ στόρος ἔστιν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ 12
 παρὰ τὴν ὁδόν εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, εἴτα ἰογεῖται
 δὲ διάφολος καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς παρθείας
 αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σκύθσουν. οἱ δὲ ἐπὶ 13
 τῆς πέτρας οἱ ὅταν ἀκούσαντες μετά γαρδῆς δίχρονι
 τὸν λόγον, καὶ οἵτοι φίλαν οὖθις ἔγινοσιν, οἱ τούτοις
 καρπὸν πιστεύοντες καὶ ἐν παρῷ πειρασμῷ ἀφ-

3 Η Ιωάννα 7 Β απομ. 10 Η αποκίναν 12 Ιω
 επι την περιφ. : αποτι : η αποτι

4 απειδητος; παρατίθεται επικτητηριαν; αποτι;
 5 — τοις απορεισιν 6,7,8 αποτι 7 αγραθ. και πειρι
 10 ιδεωσιν

14 στανται. τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοι εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συντυγόνοτας

Act 16,14. H 10,36. Ap 8,10. 15 καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν. τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῆ, οὗτοι εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσιν καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπο-

16-18: Mc 4,21-25. 16 μονῇ. Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας καλύπτει αὐτὸν σκεύει ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας.

Mt 5,15. 17 οὐ γάρ ἔστιν κρυπτὸν δοὺς φανερὸν γενήσεται,

Mt 10,26. 18 ἔλθῃ. βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· δοὺς γὰρ ἔχη, δοδήσεται αὐτῷ, καὶ δοὺς μὴ ἔχη, καὶ δοκεῖ ἔχειν ἀρνήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

19-21: Mt 12,46-50. Mc 3,31-35. 19 Παρεγένετο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἡδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ

20 διὰ τὸν δχλον. ἀπηγγέλη δὲ αὐτῷ· ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἔστήκασιν ἔξω ἵδεῖν σε θέλοντες.

21 δ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς· μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες.

22-25: Mt 8,18,23-27. Mc 4,35-41. 22 Ἐγένετο δὲ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης·

23 καὶ ἀνήχθησαν. πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσεν. καὶ πατέβη λαῖλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην, καὶ

24 συνεπληροῦντο καὶ ἐκινδύνευσαν. προσελθόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν λέγοντες· ἐπιστάτα ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. δ δὲ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ

καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος· καὶ ἐπάνσαντο, καὶ

25 ἐγένετο γαλήνη. εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ποῦ ἡ πέστις

17 Η γὰρ ἔστιν T+ αυτον 20 αυτῷ : T+ οτι | Ή θέλοντες σε 23 h λαιλ. εις τ. λιμν. ανεμ.

15 — καλῇ καὶ | τον λογον του θεου 17 αποκρ. αλλα γν. 20 ζητουντες σε 23 ανεμον : + πολλη 24 επιστατα bis : κυριε bis | — τον υδατος

νῦμῶν; φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς
ἀλλήλους· τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέ-
μοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ υπακούοντιν
αὐτῷ;

Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν 26 **26-39:**
Γερασηνῶν, ἣτις ἐστὶν ἀντίπερα τῆς **Γαλιλαίας**. **Mt 8,28-34.**
Mc 5,1-20.

ἔξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπήντησεν ἀνήρ τις 27
ἐκ τῆς πόλεως ἔχων δαιμόνια, καὶ χρόνῳ ἵκανῳ
οὐκ ἐνεδύσατο ἴματιον, καὶ ἐν οὐκίᾳ οὐκ ἐμενεν
ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν 28
ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ
εἶπεν· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ, Ἰησοῦν υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ
ὑψίστου; δέομαι σου, μή με βασανίσῃς. παρῆγ- 29
γελλεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἔξελθεῖν
ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. πολλοῖς γὰρ χρόνοις συν-
ηρπάκει αὐτὸν, καὶ ἐδεσμεύετο ἀλύσεσιν καὶ πέδαις
φυλασσόμενος, καὶ διαρήσσων τὰ δεσμὰ ἤλαύνετο
ὑπὸ τοῦ δαιμονίου εἰς τὰς ἐρήμους. ἐπηρώτησεν 30
δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς [λέγων]. τί σοι δνομά ἐστιν;
ὅ δὲ εἶπεν· λεγιών, δτι εἰσῆλθεν δαιμόνια πολλὰ
εἰς αὐτὸν. καὶ παρεκάλον αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ 31
αὐτοῖς εἰς τὴν ἀβύσσον ἀπελθεῖν. ἦν δὲ ἐκεὶ 32
ἀγέλη χοίρων ἵκανῶν βοσκομένη ἐν τῷ δρει· καὶ
παρεκάλεσαν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκε-
νοὺς εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. ἔξελθόντα 33
δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς
τοὺς χοίρους, καὶ ὠρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ
κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες 34
δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγονός ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν

**26 Τ Γεργεσηνῶν, h^r Γεργεσ. et Γαδαρηνῶν, il 37. 27 h
[τις] ανηρ 28 H [τον θεον] 29 h παρηγγειλεν | υπο :
κ απο 30 [λεγων] : T-H 32 hT βοσκομενων**

**27 ος ειδεν δαιμ. απο χρονων ικανων ος ιματιον ουκ
ενεδιδυσκετο 28 — προσεπ. αντω και | — Ιησον 29 πνευμ.:
δαιμονιω | εξελθε 30 λεγιων ονομα μοι· πολλα γαρ ησαν
δαιμ. 32 — ικανων | ινα εις τ. χοιρους εισελθωσιν
33 εισηλθ. : ωρμησαν**

35 εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. ἐξῆλθον δὲ
ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἥλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ
εὑρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὐ τὰ δαι-
μόνια ἐξῆλθεν ἴματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ
36 τὸν πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. ἀπήγ-
γειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμο-
37 νισθείς. καὶ ἡρώτησεν αὐτὸν ἂπαν τὸ πλῆθος
τῆς περιχώρου τῶν Γερασηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν,
ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς
38 πλοῖον ὑπέστρεψεν. ἐδεῖτο δὲ αὐτοῦ δὲ ἀνὴρ ἀφ'
οὐ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια εἶναι σὸν αὐτῷ· ἀπέ-
39 λυσεν δὲ αὐτὸν λέγων· ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἴκον
σου, καὶ διηγοῦ δόσα σοι ἐποίησεν ὁ θεός. καὶ
ἀπῆλθεν καθ' ὅλην· τὴν πόλιν κηρύσσων δόσα
ἐποίησεν αὐτῷ δὲ Ἰησοῦς.

40-58: 40 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέφειν τὸν Ἰησοῦν
Mt 9,18-26.
Mc 5,21-43. ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἥσαν γὰρ πάντες προσ-
41 δοκῶντες αὐτόν. καὶ ἴδον ἥλθεν ἀνὴρ φῶνομα
Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἀρχῶν τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχεν·
καὶ πεσὼν παρὰ τὸν πόδας Ἰησοῦ παρεκάλει
7,12. 42 αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, διτι θυγάτηρ
μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα καὶ αὗτη
ἀπέδηνησκεν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι
43 συνέπνιγον αὐτόν. καὶ γυνὴ οὖσα ἐν δύσει αἷμα-
τος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἣτις ἵατροῖς προσαναλώσασα
δλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυσεν ἀπ' οὐδενὸς θεραπευ-
44 θῆναι, προσελθοῦσα διπισθεν ἥψατο τοῦ κρασπέδουν
τοῦ ἴματίου αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ δύσις

35 Η ἥλθαν | Η ευραν | Η [τον] Ιησ. 37 Τ ηρω-
τησαν 38 Τ εδεετο 40 Η Εν δε τω υποστρ. 41 αυτος:
Κ ουτος 42 αὗτη : Η αὗτη 43 Η— ιατρ. . . βιον

35 παραγενομενων δε εκ της πολεως και θεωρησαντων
καθημενον τον δαιμονιζομενον σωφρ. και ιματισμενον καθη-
μενον 37 ηρωτησαν δε τον Ιησ. παντες και η χωρα των
Γερασηνων 39 πορευον 41 — ω ονομα Ιαειρος 42 — ως
43 ητις ετε: ην ουδε εις ισχυεν θεραπευσαι 44 — οπισθεν
ει τον κρασπεδ.

τοῦ αἰματος αὐτῆς. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· τις ὁ 45
ἀφάμενός μου; ἀρνούμενων δὲ πάντων εἶπεν ὁ
Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· ἐπιστάτα, οἱ ὅχλοι συνέ-
χουσίν σε καὶ ἀποθλίβουσιν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· 46
ἡψατό μού τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύναμιν ἔξελη-
κνθνῖαν ἀπ' ἐμοῦ. ἴδουσα δὲ ἡ γυνὴ δτι οὐκ 47
ἔλαθεν, τρέμουσα ἥλθεν καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ
δι' ἣν αἰτίαν ἤψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν ἐνώπιον
παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ιάμη παραχρῆμα. ὁ δὲ 48 ^{τ. 50.}
εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, η πίστις σου σέσωκέν σε·
πορεύου εἰς εἰρήνην. Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχεται 49
τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγων δτι τέθνηκεν
ἡ θυγάτηρ σου, μηκέτι σκύλλε τὸν διδάσκαλον.
ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ· μὴ φοβοῦ· 50
μόνον πίστευσον, καὶ σωθήσεται. ἐλθὼν δὲ εἰς 51
τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν τινα σὺν αὐτῷ
εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ιωάννην καὶ Ἰάκωβον καὶ τὸν
πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα. ἔκλαιον δὲ 52 ^{τ. 15.}
πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. ὁ δὲ εἶπεν· μὴ
κλαίετε· οὐ γὰρ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει. καὶ 53
κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες δτι ἀπέθανεν. αὐτὸς 54
δὲ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησεν λέγων·
η παῖς, ἔγειρε. καὶ ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐτῆς, 55
καὶ ἀνέστη παραχρῆμα, καὶ διέταξεν αὐτῇ δούλην
φαγεῖν. καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ 56 ^{τ. 14.} ^{Με 7,36.}
παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Σινυκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα ἔδωκεν αὐτοῖς ^{1-6:} 9 ^{1-6:}
δύναμιν καὶ ἔξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια καὶ ^{14.} ^{Με 10,1.7.9-11.}
νόσους θεραπεύειν· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν. ^{14.} ^{Με 6,7-13.}

⁴⁵ Η— καὶ οἱ σὺν αυτῷ ⁴⁶ Η θυγατῆρ ⁵¹ ή^r — καὶ
Ιωάννην ⁵² οὐ γὰρ· Τ οὐκ ⁵⁴ Τ εγειρον ^{Θ,1} Ε συνκαίεσ. |
η εδωκ. δυναμ. αυτ.

⁴⁵ ο δε Ιησ. γνως την εξελθονσαν εξ αυτον δυναμιν
επηρωτα τις μου ηψατο ⁴⁷ εντρομοζ ουσον ⁴⁸ εψζονται
απο . . . λεγοντες ⁵¹ τον κορασιον

3 σειν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ λασθαι, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν δόδον, μήτε δάβδον μήτε πήραν μήτε ἄρτον μήτε ἀργύριον

10,5-7. 4 μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν. καὶ εἰς ἣν ἀν οἰκίαν

10,11. 5 εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν ἔξερχεσθε. καὶ δοι ἀν μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἔξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάσσετε εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς.

6 ἔξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας εὐαγγελι-

7-9: 7 ζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ. Ἡκουσεν
Mt 14,1-2.
Mc 6,14-16. δὲ Ἡρόδης δὲ τεραράρχης τὰ γυνόμενα πάντα, καὶ διηπόρει διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπό τινων διτὶ Ἰωάννης

8 ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν, ὑπό τινων δὲ διτὶ Ἡλείας ἐφάνη, ἄλλων δὲ διτὶ προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

23,8. 9 εἶπεν δὲ Ἡρόδης· Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δέ ἐστιν οὗτος περὶ οὐδὲν ἀκούω τοιαῦτα; καὶ ἐξήτει

10-17: 10 ἰδεῖν αὐτὸν. Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ δσα ἐποίησαν. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ὑπεχώρησεν κατ' ἴδιαν εἰς πόλιν καλον-

11 μένην Βηθσαϊδά. οἱ δὲ ὅχλοι γνόντες ἤκολούθησαν αὐτῷ· καὶ ἀποδεξάμενος αὐτοὺς ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, καὶ τὸν

12 χρείαν ἔχοντας θεραπείας ἥτο. Ή δὲ ἡμέρα ἦρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα εἶπον αὐτῷ· ἀπόλυτον τὸν ὅχλον, ἵνα πορευθέντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας καὶ ἀγροὺς καταλύσωσιν καὶ εὑρώσιν ἐπισιτισμόν, διτὶ ὅδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ

13 ἐσμέν. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· δότε αὐτοῖς φαγεῖν ὑμεῖς. οἱ δὲ εἶπαν· οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖστον ἡ ἄρτοι πέντε καὶ ἰχθύες δύο, εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς

2 fin R+ [τους ασθενεις] 8 [ανα] : T-H 5 τον : T
pr και 9 Ηρωδης : H pr [ο] 12 H ειπαν 18 h αυτοις
υμ. φαγειν | hR πεντε αρτοι

6 κατα πολεις 7 — παντα και | ηπορειτο | εκ νεκρ.
ανεστη 10 κωμην λεγομενην υι τοπον εφημον 11 θεραπ.:
+ αυτου παντας 12 — και ευρ. επισιτ.

ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα.

¹ ἡσαν γὰρ ωσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. εἶπεν δὲ 14 πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ωσεὶ ἀνὰ πεντήκοντα. καὶ ἐποίησαν οὗτως 15 καὶ κατέκλιναν ἅπαντας. λαβὼν δὲ τὸν πέντε 16 ἄρτους καὶ τὸν δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ κατέκλασεν, καὶ ἕδίδον τοῖς μαθηταῖς παραδεῖναι τῷ ὅχλῳ. καὶ 17 ^{2 Rg 4,44.} ἔφαγον καὶ ἔχορτάσθησαν πάντες, καὶ ἥρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων κόφινοι δώδεκα.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον 18 ^{18-27:} κατὰ μόνας συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί, καὶ ἐπη-

<sup>Mt 16,18-28.
Mc 8,27-9,1.</sup>

ρώτησεν αὐτοὺς λέγων· τίνα με οἱ ὄχλοι λέγουσιν εἶναι; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν· Ἰωάννην τὸν 19 ^{7.} βαπτιστήν, ἄλλοι δὲ Ἡλείαν, ἄλλοι δὲ διὰ προ-
φήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. εἶπεν δὲ αὐτοῖς· 20 ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Πέτρος δὲ ἀπο-
κριθεὶς εἶπεν· τὸν Χριστὸν τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ ἐπι- 21
τιμῆσας αὐτοῖς παρηγγειλεν μηδενὶ λέγειν τοῦτο,
εἰπὼν διὰ δεῖ τὸν οὐδὲν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ 22 ^{44. 18,32.33.}
παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυ-
τέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀπο-
κτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. Ἐλεγεν 23
δὲ πρὸς πάντας· εἰ τις θέλει δπίσω μον ἔρχεσθαι,
ἀρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
καθ' ἡμέραν, καὶ ἀκολουθείτω μοι. ὃς δὲ 24 ^{17,38. Mt 10,39.}
θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ^{J 12,25.}
ὅς δὲ ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνεκεν ἐμοῦ,
οὗτος σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὀφελεῖται ἀνθρώπος 25

<sup>14 γαρ : Τ δε | Τ— ωσει 2° 15 h παντας 18 h
συνηρτησαν 22 εγερθ. : h αναστηναι 23 h απαρησασθω
24 αν 1° : T εαν 25 h ωφελει</sup>

<sup>15 — καὶ κατεκλ. απ. 16 ονρ. : + προσευξατο καὶ |
— καὶ κατεκλ. 18 αυτον προσευχ. : αυτοὺς 20 χριστ. : +
νιον 22 μεθ ἡμερας τρεις 23 — καὶ αρ. τ. στ. α. | — καθ
ημεραν 25 ωφελει ανθρωπον κερδησαι . . . απολεσαι . . .
ζημιωσθηναι</sup>

κερδήσας τὸν κόσμον δλον ἔαυτὸν δὲ ἀπολέσας
 μτ 10,33. 26 ἡ ζημιωθείς; δις γὰρ ἀν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τὸν
 ἔμοὺς λόγους, τοῦτον δινός τοῦ ἀνθρώπου ἐπαι-
 σχυνθήσεται, διταν ἐλθῃ ἐν τῇ δοξῇ αὐτοῦ καὶ
 27 τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἀγίων ἀγγέλων. λέγω δὲ
 ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσίν τινες τῶν αὐτοῦ ἐστηκότων
 οἱ οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἰδωσιν τὴν
 βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

26-36: 28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸν λόγους τούτους ὥσει
 Mt 17,1-9.
 Mc 9,2-9. ἡμέραι δικώ, καὶ παραλαβὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην
 καὶ Ἰάκωβον ἀνέβη εἰς τὸ δρός προσεύξασθαι.
 29 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος
 τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐτερον καὶ διματισμὸς αὐτοῦ
 30 λευκὸς ἔξαστρόπτων. καὶ ἴδον ἀνδρες δύο συνε-
 λάλονταν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλείας,
 22. 31 ¹ οἱ διφέντες ἐν δοξῇ ἐλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἦν
 2 P 1,16-18. 32 ἡμελλεν πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. δ δὲ Πέτρος
 J 1,14. καὶ οἱ σὸν αὐτῷ ἦσαν βεβαογμένοι ὅπνῳ· δια-
 γοηγορήσαντες δὲ εἶδαν τὴν δοξαν αὐτοῦ καὶ τὸν
 33 δύο ἀνδρας τὸν συνεστῶτας αὐτῷ. καὶ ἐγένετο
 ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ εἰπεν δ
 Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· ἐπιστάτα, καλὸν ἐστιν
 ἡμᾶς ὅδε εἰναι, καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, μίαν
 σοὶ καὶ μίαν Μωϋσεῖ καὶ μίαν Ἡλείᾳ, μὴ εἰδὼς
 34 δ λέγει. ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος ἐγένετο νεφέλη
 καὶ ἐπεσκίαζεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ
 3,22. 35 εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν νεφέλην. καὶ φωνὴ
 ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέγονσα· οὗτός ἐστιν ὁ
 36 υἱός μου δικλελεγμένος, αὐτοῦ ἀκούετε. καὶ ἐν τῷ
 γενέσθαι τὴν φωνὴν εὑρέθη Ἰησοῦς μόνος. καὶ

27 τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ : ἡ τὸν νιον τοῦ ανθρώπου
 εοχομενον εν τῇ δοξῇ αυτοῦ 28 Η— καὶ 1^ο 31 R
 εμελλεν

26 — λόγους 28 κ. Ιακ. κ. Ιωαν. 29 η ιδεα . . .
 ηλλοιωθη 33 θελεις ποιησω ωδε 35 ηλθεν | αγαπητος
 εν ω ευδοκησα

αντοὶ ἐσίγησαν καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἑκείναις
ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὅν ἐώρακαν.

Ἐγένετο δὲ τῇ ἔξῆς ἡμέρᾳ κατελθόντων αὐτῶν ³⁷ _{37-45:}
ἀπὸ τοῦ δρους συνήντησεν αὐτῷ δχλος πολύς. _{Mt 17,14-23.}
καὶ ἴδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ δχλου ἐβόησεν λέγων· ³⁸
διδάσκαλε, δέομαί σου ἐπιβλέψαι ἐπὶ τὸν υἱόν
μου, δτι μονογενῆς μοι ἐστιν, ¹ καὶ ἴδοὺ πνεῦμα ³⁹
λαμβάνει αὐτόν, καὶ ἐξαίφνης κράζει καὶ σπαράσσει
αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ
συντρῖβον αὐτόν· καὶ ἐδεήμην τῶν μαθητῶν σου ⁴⁰
ἴνα ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ οὐκ ἡδυνήθησαν. ἀπο- ⁴¹
χριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ὃ γενεὰ ἀπιστος καὶ
διεστραμμένη, ἔως πότε ἐσομαι πρὸς ὑμᾶς καὶ
ἀνέξομαι ὑμῶν; προσάγαγε ὅδε τὸν υἱόν σου. ἦτι ⁴² _{7,15.}
δὲ προσερχομένου αὐτοῦ ἐρρηξεν αὐτὸν τὸ δαι-
μόνιον καὶ συνεσπάραξεν· ἐπετίμησεν δὲ ὁ Ἰησοῦς
τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ λάσατο τὸν παῖδα
καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. ⁴³ ἐξεπλήσ-
σοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ θεοῦ.

Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίει
εἶπεν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· θέσθε ὑμεῖς εἰς ⁴⁴ _{22.}
τὰ ὥτα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους· ὃ γάρ υἱός
τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας
ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἡγνοον τὸ δῆμα τοῦτο, καὶ ἦν ⁴⁵ _{18,84.}
παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν ίνα μὴ αἰσθωνται
αὐτό, καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ
ὅμιλος τούτου. ⁴⁶ Εἰσῆλθεν δὲ διαλογισμὸς ἐν _{Mt 18,1-5.}
αὐτοῖς, τὸ τίς ἀν εἴη μείζων αὐτῶν. ὃ δὲ Ἰησοῦς ⁴⁷ _{Mc 9,33-40.}
εἶδὼς τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπι-
λαβόμενος παιδίον ἐστησεν αὐτὸν παρ' ἑαυτῷ, καὶ ⁴⁸ _{Mt 10,40.}

³⁷ τῇ εξῆς ημέρᾳ : ^{h̄} δια τῆς ημερας | ³⁸ T, ἐπί-
βλεψαι ³⁹ H εξεφρης | H μολις ⁴⁷ ειδως : h ιδων |
Τ παιέιον

³⁷ κατελθοντα αυτον | συνελθειν α. οχλον πολυν
⁴² τασ. τ. παιδα : αφηκεν αυτον

είπεν αὐτοῖς· δις ἐὰν δέξηται τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ δύναματι μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ δις ἀν ἐμὲ δέξηται, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· διὸ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτος ἔστιν **49** μέγας. Ἀποκριθὲὶς δὲ Ἰωάννης εἶπεν· ἐπιστάτα, εἰδομέν τινα ἐν τῷ δύναματι σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, καὶ ἐκωλύομεν αὐτόν, δτι οὐκ ἀκολουθεὶς **11,28.** **Ph 1,18.** **50** μεθ' ἡμῶν. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν Ἰησοῦς· μὴ κωλύετε· δις γὰρ οὐκ ἔστιν καθ' ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν ἔστιν.

Mc 10,32. **51** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήμψεως αὐτοῦ καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον [**αὐτοῦ**] ἔστησεν τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, **J 4,4.** **52** καὶ ἀπέστειλεν ἄγγέλους πρὸς προσώπουν αὐτοῦ, καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, **53** ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτῷ· καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, δτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερον-
2 Rg 1,10.12. **54** σαλήμ. Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης εἶπαν· κύριε, θέλεις εἶπωμεν πῦρ κατα-
J 8,17; 12,47. **55** βῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς; στρα-
τεῖς δὲ ἐπειμησεν αὐτοῖς. καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην.

57-60: **57** Καὶ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ δδῷ εἶπέν τις πρὸς αὐτόν· ἀκολουθήσω σοι δπου ἐὰν ἀπέρχῃ. **58** καὶ εἶπεν αὐτῷ διὸ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, διὸ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν

48 εαν : H αν | αν : R εαν **49** δε : T+ο | H ειδαμεν | ev : T επι | T εκωλυσαμεν **51** [αυτον] : T-H **52** κωμην : T πολιν | T Σαμαριτων | ωστε : H ως **54** ανα. αυτον : h^r+ - | ως και Hλειας εποιησεν | **55** αντοις : h^r+ - | και ειπεν Ουκ οιδατε ποιον πνευματος εστε | + - | [ο νιος τον ανθρωπον ουκ ηλθεν ψυχας [ανθρωπων] απολεσαι αλλα σωσαι] | **57** T αν **58** H [ο] Ιησ.

καρπού τελεῖ, οὐδὲν τὸ τέλος ἀγαγεῖ· διατείνεται οὐκ
οὐδὲ τὸ αἴστητον μηδὲ τὸ πάντα.
ὑότι φέρεται τὸ μετέντελον μηδὲ τὸ συντελοῦ-
τος τοῦτο τὸν πάντα τὸν πάντα τὸν πάντα
οὐ δέ εἰσιν παρέλληλα τὸν πάντα τὸν πάντα.
Εἰστι δέ τοι ἄνθρωπος γενετικός αὐτοῦ οὐδὲν οὐδὲν
πούστον δέ εἰσιν εὐτοιχεῖται τοῖς εἰς
τὸν οἶκον ποτε. εἰστι δέ τοις εὐτοιχεῖται τὸν πάντα
οὐδεὶς εἰσιζεῖται τὴν περιοχὴν εἰς τὸν πάντα μηδὲ
βιάζεται εἰς τὰ ὅτια εὐθετῶς εἰστιν τὸ παντελοῦ-
τον θεοῦ.

**Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν δὲ κέριος [καὶ] ἔτερος Πτ. 10
ἔβδομηκοντα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἄντα δέντε αὐτὸν
προσώπουν αὐτοῦ εἰς πάσαν πόλιν καὶ τάπιον οὐδὲ
ἡμελλεν αὐτὸς ἐρχεσθαι. ἐλεγεν δὲ πρὸς αὐτοὺς οὐδὲ
οὐ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται οὐδέποτε διῆ-
θητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ διπος ἐργάταις
ἐκβάλῃ εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. οὐδέποτε οὐδὲ
ἀποστέλλω θύμας ὡς ἀρνας ἐν μέσῳ λόχων. μὴ δὲ
βαστάζετε βαλλάντιον, μὴ πήγαν, μὴ θυοδήματα
καὶ μηδένα κατὰ τὴν δόδον δασπισησθε. οἴω δην δὲ
ἄν εἰσέλθητε οἰκιαν, πρῶτον λέγετε· οἰνόην τῷ
οἰκῳ τούτῳ. καὶ έὰν γὰρ ἔκειται οἰνόης οἰνόης, οἰνόης
παήσεται ἐπ' αὐτὸν ηγεμόνη θύμον· οὐ δὲ μήτη,
ἐφ' θύμας ἀνακάμψει. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μάντις, η
ἔσθοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτοῖς· ἄλιον γάρ
δὲ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. μὴ μιτιασθεντεί τέ
οἰκίας εἰς οἰκιαν. καὶ εἰς ἣν δὲν πόλιν οἰνόης γένεσθαι
καὶ δέχωνται θύμας, ἔσθετε τὰ πικρατιθέματα θύμον,**

as suggested 10.3 hours less to the return 46

9 ἱκαὶ θεραπεύετε τὸν ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε
αὐτοῖς· ἡγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.

10 εἰς ἣν δὲ ἀν πόλιν εἰσέλθητε καὶ μὴ δέχωνται
ὑμᾶς, ἔξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς εἴπατε·

Act 18,6. 11 καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ὑμῖν ἐκ τῆς
πόλεως ὑμῶν εἰς τὸν πόδας ἀπομασσόμεθα ὑμῖν·
πλὴν τοῦτο γινώσκετε, διτι ἡγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ

12 θεοῦ. λέγω ὑμῖν διτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
Mt 11,21—28. 13 ἀνεκτότερον ἔσται ἡ τῇ πόλει ἐκείνῃ. Οὐαὶ σοι,
Χοραζείν, οὐαὶ σοι, Βηθδαϊδά· διτι εἰ ἐν Τύρῳ

καὶ Σιδῶνι ἐγενήθησαν αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι
ἐν ὑμῖν, πάλαι δὲ ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθῆ-
14 μενοι μετενόησαν. πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτό-

Is 14,13,15. 15 τερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει ἡ ὑμῖν. καὶ σύ, Καφαρ-
ναούμ, μὴ ἔως οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ; ἔως τοῦ ἄδον

Mt 10,40. 16 καταβιβασθήσῃ. Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ
δὲ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· δὲ ἐμὲ ἀθετῶν

17 ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρεψαν δὲ
οἱ ἐβδομήκοντα· μετὰ χαρᾶς λέγοντες· κύριε, καὶ
τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ δινόματί σου.

J 12,81. 18 εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ἐθεώροντα τὸν σατανᾶν ὃς ἀστρα-
Ap 12,8,9. 19 πὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ιδοὺ δέδωκα ὑμῖν
Mc 16,18. 19 τὴν ἔξουσίαν τοῦ πατείν ἐπάνω ὅφεων καὶ σκορπίων,
Ps 91,18. καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἔχθροῦ, καὶ οὐδὲν

Ex 82,82. 20 ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσει. πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε
Ph 4,8. *Ap 8,5.* διτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται, χαίρετε δὲ
Mt 7,22. διτι τὰ δινόματα ὑμῶν ἐνγέργαπται ἐν τοῖς οὐρα-

21,22: 21 νοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡγαλλιάσατο τῷ πνεύ-
Mt 11,26—27. ματι τῷ ἀγίῳ καὶ εἶπεν· ἔξομολογοῦμαί σοι, πάτερ,
κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, διτι ἀπέκρουψας
ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας

18 λεγω : T+ δε 15 T— τον | Χ καταβηση 18 h
εκ τ. ουρ. ως αστραπην 19 h αδικηση 21 τω 1° : T pr εν

18 ημερα εκεινη : βασιλεια του θεου 14 — εν τη κρισει
16 εμε αθετων etc : εμον ακονων ακονει του αποστειλαντος
με 17 οφ 20 πνευμ. : δαιμονια

αὐτὰ τηπίοις· ναι, δι πατήρ, δι τι οὗτως εὐδοκία
έγένετο ἔμποσσθέν σου. πάντα μοι παρεδόθη 22
ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστιν
ὁ νίδος εἰ μὴ δι πατήρ, καὶ τίς ἐστιν δι πατήρ εἰ
μὴ δι νίδος καὶ φῶν βούληται δι νίδος ἀποκαλύψαι.
Καὶ στραφεῖς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶπεν· 23 Μτ 18,16.17.
μακάριοι οἱ δοφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἢ βλέπετε.
Ιέρω γὰρ ὑμῖν δι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς 24 1 Ρ 1,10.
ἡθέλησαν ἰδεῖν ἢ ὑμεῖς βλέπετε καὶ οὐκ εἰδαν,
καὶ ἀκοῦσαι ἢ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν.

Καὶ ἴδον νομικός τις ἀνέστη ἐκπειράζων αὐτὸν 25 25-28: Μτ 22,35-40.
Mc 12,28-34.
18,18-20.
ιέρων· διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρο-
νομήσω; δι δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ τί 26
γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; δι δὲ ἀποκριθεὶς 27 Dt 6,5.
Lv 19,18.
εἶπεν· ἀγαπήσεις κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς
χαρδίας σου καὶ ἐν δλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν δλῃ
τῇ ἰσχύᾳ σου καὶ ἐν δλῃ τῇ διανοίᾳ σου, καὶ τὸν
πλησίον σου ὡς σεαυτόν. εἶπεν δὲ αὐτῷ· δορθῶς 28 Lv 18,5.
Mt 19,17.
ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζῆσῃ. δι δὲ θέλων 29
δικαιῶσαι ἔαυτὸν εἶπεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ τίς
ἐστίν μου πλησίον; ὑπολαβὼν δι Ἰησοῦς εἶπεν· 30
ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς
Ἰεριχώ, καὶ ληστᾶς περιέπεσεν, οὗ καὶ ἐκδύ-
σαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον
ἀφέντες ήμιθανῆ. κατὰ συγκυρίαν δὲ ἵερεύς τις 31
κατέβαινεν ἐν τῇ δδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἴδων αὐτὸν
ἀντιπαρῆλθεν. δομοίως δὲ καὶ Λευείτης κατὰ τὸν 32
τόπον ἐλθὼν καὶ ἴδων ἀντιπαρῆλθεν. Σαμαρείτης 33
δέ τις δοδεύων ἥλθεν κατ' αὐτὸν καὶ ἴδων ἐσπλαγ-

21 Τ εγεν. ευδοκ. | fin T + καὶ στραφεῖς πρὸς τοὺς
μαθητὰς ειπεν 22 αν : Τ εαν 24 Τ ίδαν 27 h—σου 1^ο
| Κ— της 30 R. Ἱεριχώ 31 H [εν] 32 λευείτης : Τ+
γενομενος 33 T Σαμαριτης

23 απο 23 — κατ ίδιαν | βλεπετε : + καὶ ακονοντες
α ακονετε 24 — καὶ βασιλεις 25 — διδασκαλε |
— αιωνιον 27 — καὶ εν ο. τη διαν. σου 31 κατα τυχα

34 χνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέδησεν τὰ τραύματα
αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιβάσας δὲ
αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδο-
35 χεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον
ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκεν τῷ πανδοχεῖ καὶ
εἶπεν· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ δ τι ἀν προσδα-
πανήσῃς ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαι με ἀποδώσω
36 σοι. τις τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι
37 γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς; δὲ
εἶπεν· δ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. εἶπεν δὲ
αὐτῷ δ Ἰησοῦς· πορεύου καὶ σὺ ποίει δμοίως.

J 11,1; 19,9.8. 38 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς αὐτὸς εἰσῆλθεν
εἰς κώμην τινά· γνωὴ δὲ τις δυνόματι Μάρθα ὑπε-
39 δέξατο αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν. καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ
καλούμενη Μαριάμ, ἥ καὶ παρακαθεσθεῖσα πρὸς
τοὺς πόδας τοῦ κυρίου ἤκουεν τὸν λόγον αὐτοῦ.
40 ἡ δὲ Μάρθα περιεσπάτο περὶ πολλὴν διακονίαν·
ἐπιστᾶσα δὲ εἶπεν· κύριε, οὐ μέλει σοι δτι ἡ
ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλειπεν διακονεῖν; εἶπὸν
41 οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. ἀποκριθεὶς δὲ
εἶπεν αὐτῇ δὲ κύριος· Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾶς
με 6,23. 42 καὶ θορυβάζη περὶ πολλά, ἐνδὸς δέ ἐστιν χρεία·
Μαρία γὰρ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἔξελέξατο, ἥτις
οὐκ ἀφαιρεθῆσεται αὐτῆς.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ¹
προσενχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέν τις τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν· κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσ-
εύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθη-

34 Τ πανδοχίον 35 ή εδωκεν δύο δην. | Τ πανδοχεῖ
37 Η [ο] Ιησ. 38 Εν δε τῷ : Τ ἐγένετο δε εν τῷ | αυτος :
Τ πρ καὶ | ή [εις τον οικον αρτης] 39 Η [η] 40 Τ
κατεδιπεν | ειπον : Ρ ειπε 41.42 μεριμνας ... γαρ : ή
θυρεβαζη· Μαριαμ 43 ειρος ... γαρ : Ή οιλγων δε εστιν
χρεια γ ειρος· Μαριαμ γαρ

36 ειρα οιν δοκεις πλησιον γεγονειαι
εν ται πορ αυτον εισελθειεν

38 εγένετο δε

τὰς αὐτοῦ. εἶπεν δὲ αὐτοῖς· δταν προσεύχησθε, 2 ^{2-4:}
^{Μτ 6,9-18.} λέγετε· Πάτερ, ἀγιασθήτω τὸ δνομά σου· ἐλθάτω
 ἡ βασιλεία σου· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον 3
 δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς 4
 ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίομεν παντὶ⁵
 ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς· εἰς πει-
 ρασμόν. Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· τίς ἔξ ὑμῶν 5
 ἔχει φίλον, καὶ πορεύεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίουν
 καὶ εἶπῃ αὐτῷ· φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους,
 ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἔξ ὅδος πρὸς με 6
 καὶ οὐκ ἔχω δ παραθήσω αὐτῷ· κάκεῖνος ἔσωθεν 7
 ἀποκριθεὶς εἶπῃ· μὴ μοι κόπους πάρεχε· ἥδη ἡ
 θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ
 εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναι
 σοι. λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς 8 ^{18,5.}
 διὰ τὸ εἶναι φίλον αὐτοῦ, διά γε τὴν ἀναιδίαν
 αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ δσων χρήζει. Καγὼ 9 ^{9-13:}
^{Μτ 7,7-11.} ὑμῖν λέγω, αἴτεῖτε, καὶ δοθῆσεται ὑμῖν· ζητεῖτε,
 καὶ εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. πᾶς 10
 γὰρ δ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ δ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ
 τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. τίνα δὲ ἔξ ὑμῶν τὸν 11
 πατέρα αἰτήσει δ νίδος ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει
 αὐτῷ; ἦ καὶ ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος δφιν αὐτῷ
 ἐπιδώσει; ἦ καὶ αἰτήσει φόν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ 12
 σκορπίον; εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε 13
 δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσφ

2 ελθ. η βασιλ. σου : h^r ελθετω το αγιον πνευμα σου
 εφ ημας και καθαρισατω ημας 8 R αναλδειαν 9 T
 ανοιχθησεται ,ii 10 10 h ανοιγεται 11 h αιτησει τον
 πατ. | H— αρτον ... και (h η [και]) 12 H— μη

3 προσευχ. : + μη βαττολογειτε ως οι λοιποι· δοκουσιν
 γαρ τινες οτι εν τη πολυλογια αυτων εισακονσθησονται·
 αλλα προσευχομενοι | πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις | σου
 η βασιλεια· γενηθητω το θελημα σου ως εν ουρανω και επι
 γης 3 δος ημ. σημερον 4 τα οφειλεματα ημων ως και
 ημεις αφιομεν τοις οφειλεταις ημων | fin + αλλα ρυσαι
 ημας απο τον πονηρον 5 — προς αυτους 6 παρεστιν
 απ αγρου 18 οντες

μᾶλλον δι πατήρ δι ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα
ἄγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν.

- 14-26:** 14 Καὶ ἦν ἔκβάλλων δαιμόνιον κωφόν· ἐγένετο
Mt 12,22-30. δὲ τοῦ δαιμονίου ἑξελθόντος ἐλάλησεν δι κωφός.
48-45. 15 καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι·¹ τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπαν
Mc 8,22-27. ἐν Βεελζεβούλ τῷ ἀρχοντὶ τῶν δαιμονίων ἔκβάλλει
Me 8,11. 16 τὰ δαιμόνια· ἔτεροι δὲ πειράζοντες σημεῖον ἐξ
17 οὐρανοῦ ἑζήτουν παρ' αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ εἰδὼς
αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα βασι-
λεία ἐφ' ἐαυτὴν διαιμερισθεῖσα ἐρημοῦται, καὶ
18 οἶκος ἐπὶ οἴκον πίπτει. εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ'
ἐαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία
αὐτοῦ; διτι λέγετε ἐν Βεελζεβούλ ἔκβάλλειν με τὰ
19 δαιμόνια. εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἔκβάλλω τὰ
δαιμόνια, οἱ νῦν ὑμῶν ἐν τίνι ἔκβάλλουσιν; διδ
Ex 8,15. 20 τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν κριταὶ ἔσονται. εἰ δὲ ἐν δα-
κτύλῳ θεοῦ [ἐγὼ] ἔκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἀδα-
21 ἐφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ὅταν δι
ισχυρόδες καθωπλισμένος φυλάσσῃ τὴν ἐαυτοῦ αὐλὴν,
Kol 2,15. 22 ἐν εἰρήνῃ ἔστιν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· ἐπάν δὲ
ισχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν, τὴν
πανοπλίαν αὐτοῦ αἷρει ἐφ' ἣ ἐπεποίθει, καὶ τὰ
9,50. 23 σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν. Ὁ μὴ ὀν μετ' ἔμοι
καὶ ἔμοι ἔστιν, καὶ δο μὴ συνάγων μετ' ἔμοι
24 σκορπίζει. Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ
ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων
ζητοῦν ἀνάπτανσιν, καὶ μὴ εὑρίσκον λέγει· ὑπά-
25 στρέψω εἰς τὸν οἴκον μου δύνεν ἐξῆλθον· καὶ

13 Η [ο] εξ | πνεῦμα αγιον : h^r + αγαθον δομα + σ πνεῦμα αγαθον 14 δαιμονιον : T+ και αυτο ην 15 T ειπον | Η βεελζεβουλ , ii 18.19 17 hT διαιμερισθ. εφ εαυτη 19 h κριτ. νμ. εσοντ., T κριτ. εσοντ. νμ. 20 T— [εγω] 24 Η ευρισκον [τοτε] λεγ., h ευρισκον. τοτε λεγ.

14 ταυτα δε ειποντος αυτον προσφερεται αυτω δαιμονι-
ζομενος κωφος και εκβαλοντος αυτον παντες εθαυμαζον
15 fin + ο δε αποκριθεις ειπεν· πως δυναται σατανας σα-
ταναν εκβαλ(λ)ειν 18 πως : ον

έλθὸν εὐρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.
τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἔτερα πνεύματα 26 ^{Ι 5,14.}
πονηρότερα ἕαυτοῦ ἐπτά, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ
ἔκει, καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου
ζείρονα τῶν πρώτων. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν 27 ^{1,28.42.48.}
ἀὐτὸν ταῦτα ἐπάρασά τις φωνὴν γυνὴ ἐκ τοῦ
ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά
σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐδήλασας. αὐτὸς δὲ εἶπεν· 28 ^{8,15.21.}
μενοῦν μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
καὶ φυλάσσοντες.

Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαυθροίζομένων ἥρξατο λέγειν· 29 ^{29-32:} ^{Mt 12,38-42.}
ἢ γενεὰ αὐτῇ γενεὰ πονηρά ἐστιν· σημεῖον ζητεῖ,
καὶ σημεῖον οὐδὲ δοδήσεται αὐτῷ εἰ μὴ τὸ σημεῖον
Ἰωνᾶ. καθὼς γάρ ἐγένετο Ἰωνᾶς τοῖς Νινευείταις 30
σημείον, οὗτως ἐσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἢ γενεᾶς ταύτῃ. βασίλισσα οὐτοῦ ἐγερθήσεται ἐν 31 ^{1 Rg 10,1.}
ἢ κοίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης
καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· δτι ἥλθεν ἐκ τῶν περά-
των τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος, καὶ
ῳδὸν πλεῖον Σολομῶνος ὀδε. ἀνδρες Νινευεῖται 32 ^{Jona 3,5.}
βαστήσονται ἐν τῷ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης
καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· δτι μετενόησαν εἰς τὸ
ψήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἴδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὀδε. Οὐδεὶς 33 ^{8,16. Mt 5,15.}
ἄλλον ἀψας εἰς κρυπτὴν τέλθησιν οὐδὲ ὑπὸ τὸν
σδιον, ἀλλ’ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευό-
νοι τὸ φῶς βλέπωσιν. ὁ λύχνος τοῦ σώματός 34 ^{34-36:} ^{Mt 6,22.28.}
στιν ὁ δρυμαλμός σου. δταν ὁ δρυμαλμός σου
τιλοῦς ἦ, καὶ δλον τὸ σῶμά σου φωτεινόν ἐστιν·
ἐπάν δὲ πονηρός ἔ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν.

25 ευρισκει : H+ [σχολαζοντα] 30 Ιωνας : H pr [ο] |
B Νινευεῖταις , it 32 -ενίται 33 H κρύπτην φως :
Τφεγγος 34.36 H φωτινον ier et σκοτινον bis 35.36 † h^ο†

29 Ιωνα τον προφητον 30 fin + και καθως Ιωνας εν
τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας, ουτως
και ο νιος του ανθρωπου εν τη γη 31 — εν τη κρισει
32 — vers

35 σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἔστιν.
 36 εἰ οὖν τὸ σῶμά σου δλον φωτεινόν, μὴ ἔχον μέρος
 τι σκοτεινόν, ἔσται φωτεινόν δλον ὡς δταν δ λύχνος
 τῇ δστραπῇ φωτίζῃ σε.

^{7,36; 14,1.} 37 Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι ἑρωτᾷ αὐτὸν Φαρισαῖος
 δπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν.

^{Mt 15,2.} 38 δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν δτι οὐ πρῶτον
^{39-52: Mt 23,1-86.} 39 ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου. εἶπεν δὲ δ κύριος
 πρὸς αὐτόν· νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν
 τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε, τὸ δὲ

40 ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας. ἄφρονες,
 οὐχ δ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησεν;

41 Ἃπλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην, καὶ ἰδοὺ πάντα
 42 καθαρὰ ὑμῖν ἔστιν. ἀλλὰ οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρι-

σαῖοις, δτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἥδυσμον καὶ τὸ
 πήγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε τὴν
 κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ· ταῦτα [δὲ] ἔδει

20,46. 43 ποιῆσαι κάκεῖνα μὴ παρεῖναι. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς
 Φαρισαῖοις, δτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν
 ταῖς συναγωγαῖς καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς

44 ἀγοραῖς. οὐαὶ ὑμῖν, δτι ἔστε ὡς τὰ μνημεῖα τὰ
 ἄδηλα, καὶ οἱ ἀνθρώποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω

45 οὐκ οἴδασιν. Ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν νομικῶν
 λέγει αὐτῷ· διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς

46 ὑβρίζεις. δὲ εἶπεν· καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαὶ,
 δτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβά-
 στακτα, καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ

47 προσφαύετε τοῖς φορτίοις. οὐαὶ ὑμῖν, δτι οἴκο-

³⁶ h [τι] μερος T τι μερος | τη : h pr ev ^{42 [δε]} :
 H-T | κρισιν : h^r κλησιν ⁴⁴ ως τα μν. τα : h^r + μνημεια +

35.36 ει ουν το φως το εν σοι σκοτος, το σκοτος ποσον
 37 Εδεηθη δε αυτου τις Φαρισαιος ινα αριστ. μετ αυτου
 38 Φαρισ. ηρξατο διακρινομενος εν εαυτω λεγειν δια τι
 39 οι Φαρισ. υποκριται 40 το εσωθ. κ. το εξωθ. 42 - ταῦτα
 ... παρειναι ⁴³ υμιν Φαρισαιοι | αγοραις : + και
 πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις ⁴⁴ υμιν : + γραμματεις
 και Φαρισαιοι ⁴⁵ - τηις φορτιοις

δομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς. ἀρά μάρτυρες ἐστε καὶ 48 συνενδοκεῖτε τοῖς ἔδογις τῶν πατέρων ὑμῶν, διτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε. διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἰπεν· 49 ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν καὶ διώξουσιν,¹ ἵνα 50 ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν τὸ ἐκχυννόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, ἀπὸ αἵματος Ἀβελ ἥως αἵματος Ζαχαρίου 51 ^{Gn 4,8.}
^{2 Chr 24,20.} τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου· ναὶ, λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. οὐδαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, διτι ἥρατε 52 τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθατε καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε. Κακεῖθεν ἐξελ· 53 θόντος αὐτοῦ ἥρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων, ἐνεδρεύοντες αὐτὸν θηρεῦσαι τι 54 ^{20,20.} ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ 12 <sup>Mt 16,6.
Mc 8,15.</sup> ὄχλου, διστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἥρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαδητὰς αὐτοῦ πρῶτον· προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἣτις ἐστὶν ὑπόκρισις. οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν δ 2 <sup>2-9:
Mt 10,26-38.
8,17.</sup> οὐκ ἀποκαλυψθήσεται, καὶ κρυπτὸν δ οὐ γνωσθήσεται. ἀνθ' ὧν δσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε ἐν τῷ 3

47 οι δε : Τ και οι 48 και συνενδ. : h^r — μη συνενδοκειν | 49 Τ εκδιαξουσιν 50 Η επικεχυμενον 51 Η Ἀβελ
52 ηραιε : h^r — εκρυψατε | 53.54 Κακεῖθεν . . . αυτον : h^r —
Λεγοντος δε αυτου ταυτα προς αυτους ενωπιον παντος
του λαου ηρξαντο οι φαρισαιοι και οι νομικοι δεινως εχειν
και συνβαλλειν αντω περι πλειονων, ζητοντες αφορμην τινα
λαβειν αυτου ινα ευδωσιν κατηγορησαι αυτου | 54 Τ—
αυτον 12,1 Η ζυμης, ητις εστ. υποχρισις, των φαρισαιων

49 — και . . . ειπεν | αποστελλω 51 Ζαχαριου νιου
Βαραχιου ον εφονευσατε αναμεσον τ. Θ. κ. τ. ναου 12,1 Πολλων
δε οχλων συνπεριεχοντων ωστε αλληλους συνπνιγειν
δ ουκ αποκαλ.: ον φανερωθησεται

φωτὶ ἀκουσθήσεται, καὶ δὲ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε
ἐν τοῖς ταμείοις κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων.

4 Λέγω δὲ ὅμιν τοῖς φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ
τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα μὴ

5 ἔχόντων περισσότερον τι ποιῆσαι. ὑποδείξω δὲ
ὅμιν τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀπο-

κτεῖναι ἔχοντα ἔξουσίαν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν.
6 ναὶ, λέγω ὅμιν, τοῦτον φοβήθητε. οὐχὶ πέντε

στρονθία πωλοῦνται ἀσσαρίων δύο; καὶ ἐν ἐξ
αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

21,18. 7 ἀλλὰ καὶ αἱ τοίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι
ἡρίθμηνται. μὴ φοβεῖσθε· πολλῶν στρονθίων

8 διαφέρετε. λέγω δὲ ὅμιν, πᾶς δὲ ἀν· δμολογήσῃ
ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ δὲ νίος

τοῦ ἀνθρώπου δμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν
9,26. 9 ἀγγέλων τοῦ θεοῦ· δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον

τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων
Mt 12,32. 10 τοῦ θεοῦ. καὶ πᾶς δὲ ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν
Mc 8,28.29. τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ
ἄγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται.

91,14.15. 11 δταν δὲ εἰσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ
Mt 10,19.20. τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἔξουσίας, μὴ μεριμνήσητε πῶς
12 ή τί ἀπολογήσησθε ή τί εἰπητε· τὸ γὰρ ἄγιον
πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν.

13 Εἶπεν δὲ τις ἐκ τοῦ ὄχλου αὐτῷ· διδάσκαλε, εἰπὲ
τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρο-

Act 7,27. 14 νομίαν. δὲ εἶπεν αὐτῷ· ἀνθρωπε, τίς με κατέ-

1 T 6,9.10. 15 στησεν κριτὴν ή μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς; εἶπεν δὲ πρὸς
αὐτούς· δρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ πάσης πλεο-
νεξίας, δτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ή ζωὴ αὐτοῦ

4 H αποκτεινοντων 8 ομολογησῃ· H -γησει 11 η τι
1ο : [H]

4 την δε ψυχην μη δυναμενων αποκτειναι μηδε εδοιτων
περισσον τι 10 εις δε το πν. το αγ. ουκ αφεθησetai αυτω
ουτε εν τω αιωνι τουτω ουτε εν τω μελλοντι 14 κριτην
δικαστην | — η μεριστην

ἐστιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ. Εἶπεν δὲ παρα- 16
 βολὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων· ἀνθρώπου τινὸς πλούσιον
 εὐφρόδησεν ἡ χώρα. καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· 17
 τί ποιήσω, διτὶ οὐκ ἔχω ποὺ συνάξω τοὺς καρποὺς
 μου; ¹ καὶ εἶπεν· τοῦτο ποιήσω· καθελὼ μου τὰς 18
 ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω
 ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθά μου,
¹ καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθά 19
 κείμενα εἰς ἑτη πολλά· ἀναταύνον, φάγε, πίε,
 εὐθραίνον. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεός· ἄφοιων, ταύτη 20 ^{μt 9,37.}
 τῇ υπκτὶ τὴν ψυχὴν σου αἴτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἀ δὲ
 ἥποιμασας, τίνι ἔσται; οὐτως δὲ θησαυρίζων αὐτῷ 21 ^{μt 6,30.}
 καὶ μὴ εἰς θεὸν πλούτων. εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς 22 ^{22-31:}
 μαθητὰς αὐτοῦ· διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· μὴ μερι- ^{μt 6,25-33.}
 μνᾶτε τῇ ψυχῇ τί φάγητε, μηδὲ τῷ σώματι τί
 ἐνδύσησθε. ἡ γὰρ ψυχὴ πλεῖόν ἔστιν τῆς τροφῆς καὶ 23
 τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος. κατανοήσατε τοὺς κόρακας, 24 ^{Ps 147,9.}
 διτὶ οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θεριζουσιν, οἵς οὐκ ἔστιν
 ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ δὲ θεός τρέφει αὐτούς·
 πόσῳ μάλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν. τίς 25
 δὲ ἔξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν
 ἥλικιαν αὐτοῦ πῆχυν; εἰ οὖν οὐδὲ ἐλάχιστον δύ- 26
 νασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε; κατανοή- 27
 σατε τὰ κρίνα, πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει·
 λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ
 αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. εἰ δὲ ἐν ἀγρῷ 28

17 εαυτῷ : Η αὐτῷ 18 τα γενημ. μ. κ. τα αγ. μου :
 Η τον σιτον κ. τα αγ. μ., h^r | τα γενηματα. μ. | ει τους
 καρπους μου ει text. 19 κειμενα . . . πιε : [H] 20 Τ
 απαιτουσιν 21 [H] | αυτῷ : R εαυτῷ, T αυτῷ 22 H
 [αυτον] | hT υμιν λεγω | σωμ. : H+ [υμων] 23 T— γαρ
 24 ου . . . ουδε : hT ουτε . . . ουτε 25 Κ επι τ. ηλικ. αυτ.
 προσθειν. 26 ει . . . λοιπων : h^r | και περι των λοιπων τι |
 27 αυξανει . . . νηθει : | h^r | T ουτε νηθει ουτε υφαινει

18 ποιησω αυτας μειζ. 21 — vers | fin + ταυτα
 λεγων εφωνει· ο εχων ωτα ακονειν ακονετω 24 καταν. τα
 πετεινα του ουφανου 25 — μεριμνων

τὸν χρότον δυτα σήμερον καὶ αὔριον εἰς κλίβανον
βαλλόμενον δι θεὸς οὐτως ἀμφιέζει, πόσῳ μᾶλλον
29 ὑμᾶς, δλιγόπιστοι. καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τι φάγητε
30 καὶ τι πίητε, καὶ μὴ μετεωρίζεσθε· ταῦτα γὰρ
πάντα τὰ ἔδυνη τοῦ κόσμου ἐπιζητοῦσιν· ὑμῶν δὲ
31 δι πατήρ οἶδεν δι τι χρήζετε τούτων· πλὴν ζητεῖτε
τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ταῦτα προστεθῆσεται

22,29. Isa 41,14. 32 ὑμῖν. Μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον· δι τι εὐδό-
κησεν δι πατήρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν.

33,34: Mt 6,20.21. 33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε ἐλεημο-
σύνην· ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλλάντια μὴ παλαιού-

18,22. μενα, ὑησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
δπον κλέπτης οὐκ ἔγγίζει οὐδὲ σῆς διαφθείρει·

35-46: Mt 24,42-51. Ex 12,11. 35 καρδία ὑμῶν ἔσται. Ἐστωσαν ὑμῶν αἱ δσφύνες
1 P 1,18. 36 περιεζωσμέναι καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι· καὶ ὑμεῖς
Mt 25,1-18. δμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑα-
τῶν, πότε ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γάμων, ἵνα ἐλθόντος

37 καὶ κρούσαντος εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ. μακάριοι
οἱ δοῦλοι ἑκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν δι κύριος εὐρήσει
γρηγοροῦντας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν δι τι περιέζωσεται
καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς καὶ παρελθὼν διακονήσει
38 αὐτοῖς. καν ἐν τῇ δευτέρᾳ καν ἐν τῇ τρίτῃ φυ-
λακῇ ἐλθῃ καὶ εῦρῃ οὐτως, μακάριοι εἰσιν ἑκεῖνοι.

1 Th 5,2. 39 τοῦτο δὲ γινώσκετε, δι τι εἰ ἥδει δι οἰκοδεσπότης
πολὰ ὡρα δι κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν δὲν καὶ
40 οὐκ ἀφῆκεν διορυχθῆναι τὸν οἴκον αὐτοῦ. καὶ
ὑμεῖς γίνεσθε ἔτοιμοι, δι τι ἡ ὡρα οὐ δοκεῖτε δ
41 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Εἰπεν δὲ δι Πέτρος·
κύριε, πρὸς ὑμᾶς τὴν παραβολὴν ταῦτην λέγεις

28 Η αμφιαζει 38 καν 1^ο . . . ουτως : h^r — καὶ εαν
ελθῃ τη εσπερινη φυλακῃ καὶ ευρήσει, ουτως ποιησει, καὶ
εαν εν τη δευτερᾳ καὶ τη τριτη — | T — εκεῖνοι 39 εγρηγορ.
αν καὶ ουκ : hT ουχ αν 41 δε : T+ αυτω

31 ταυτα παντα 32 εν αυτω ευδοκ. 35 εστω υ. η
οσφυς περιεζωσμενη 40 — vers

ἢ καὶ πρὸς πάντας; καὶ εἶπεν ὁ κύριος· τίς ἀρα 42 ² τ 2,15.
 ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος ὁ φρόνιμος, δὲν κατα-
 στήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς ψεραπέλαις αὐτοῦ τοῦ
 διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον; μακάριος ὁ δοῦλος 43
 ἔκεινος, δὲν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα
 οὗτως. ἀληθῶς λέγω ὑμῖν δτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς 44 ^{Μτ 25,21.}
 ὑπάρχοντιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. ἐὰν δὲ εἶπῃ 45
 ὁ δοῦλος ἔκεινος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει ὁ
 κύριος μον ἔρχεσθαι, καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς
 παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν
 καὶ μεθύσκειν, ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἔκεινου 46
 ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει,
 καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ
 τῶν ἀπίστων θήσει. ἔκεινος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς 47 ^{Ιε 4,17.}
 τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ μὴ ἐτοιμάσας
 ἢ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ δαρήσεται
 πολλάς· ὁ δὲ μὴ γνούς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, 48
 δαρήσεται δλίγας. παντὶ δὲ φ ἐδόθη πολύ, πολὺ
 ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ, καὶ φ παρέθεντο πολύ,
 περισσότερον αἰτήσοντιν αὐτόν. Πῦρ ἥλιθον βα- 49
 λεῖν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἥδη ἀνήφθη;
 βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέ- 50 ^{Μτ 20,22.}
 χομαι ἔως δτου τελεσθῇ. δοκεῖτε δτι εἰρήνην 51 ^{Μτ 28,88.}
 παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐχί, λέγω ὑμῖν, ^{J 12,27.}
 ἀλλ' ἡ διαμερισμόν. ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν 52
 πέντε ἐν ἐνὶ οἴκῳ διαμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶν
 καὶ δύο ἐπὶ τρισὶν¹ διαμερισθῶνται, πατὴρ ἐπὶ 53 ^{Μελ 7,6.}
 νιφ καὶ νιδές ἐπὶ πατρί, μήτηρ ἐπὶ θυγατέρᾳ καὶ
 θυγάτηρ ἐπὶ τὴν μητέρα, πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην
 αὐτῆς καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθεράν. Ἐλεγεν 54 ^{Μτ 10,34-36.}

42 Η [το] 49 Τ ανηφθη. 52.53 Η τρισὶν, διαμερι-
 θῆσονται πατ. 53 Τ— την 1^ο | Τ— αυτης

41 — η καὶ πρ. παντ. 42 ο φρον. : + ο αγαθος
 44 αληθ. : αμην 47 — ετοιμασας η 48 εδωκαν πολυν,
 ζητησοντιν απ αυτου περισσοτερον | πλεον απαιτησοντιν
 51 ποιησαι

δὲ καὶ τοῖς ὅχλοις· δταν ἵδητε νεφέλην ἀνατέλλονσαν ἐπὶ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε δτι δμβρος
 55 ἔρχεται, καὶ γίνεται οὕτως· καὶ δταν νότον πνέοντα,
 56 λέγετε δτι καύσων ἔσται, καὶ γίνεται. ὑποκριταῖ,
 τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἰδατε
 δοκιμάζειν, τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον πῶς οὐκ οἰδατε
 57 δοκιμάζειν; Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε
 Mt 5,25.26. 58 τὸ δίκαιον; ως γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου
 σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ δόψῃ δὸς ἐργασίαν ἀπῆλλαχθαι ἀπ' αὐτοῦ, μὴ ποτε κατασύρῃ σε πρὸς
 τὸν κριτήν, καὶ δικριτής σε παραδώσει τῷ πρά
 59 κτορι, καὶ δικάκτωρ σε βαλεῖ εἰς φυλακήν. λέγω
 σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως καὶ τὸ ἔσχατον
 λεπτὸν ἀποδῆς.

13 Παρῆσαν δέ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων ὡν τὸ αἷμα
 J 9,2. 2 Πειλάτος ἔμιξεν μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. καὶ
 ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· δοκεῖτε δτι οἱ Γαλιλαῖοι
 οὗτοι ἀμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους
 Ps 7,18. 3 ἐγένοντο, δτι ταῦτα πεπόνθασιν; οὐχί, λέγω ὑμῖν,
 ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήτε, πάντες δμοίως ἀπολεῖσθε.
 4 Η ἐκεῖνοι οἱ δέκα δικτὼ ἐφ' οὓς ἐπεσεν δ πύργος
 ἐν τῷ Σιλωάμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, δοκεῖτε δτι
 αὐτοὶ δφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας τοὺς ἀτ
 5 θρώπους τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ; οὐχί,
 λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήσητε, πάντες
 Mt 21,19. 6 ὥσαύτως ἀπολεῖσθε. Ἐλεγεν δὲ ταύτην τὴν
 παραβολήν. συκῆν εἰχέν τις πεφυτευμένην ἐν τῷ
 ἀμπελῶνι αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν ζητῶν καρπὸν ἐν
 7 αὐτῇ καὶ οὐχ εὑρεν. εἶπεν δὲ πρὸς τὸν ἀμπελούντην· Ιδοὺ τρία ἔτη ἀφ' οὗ ἔρχομαι ζητῶν

56 Κ τον καιρον δε | T ον δοκιμαζετε 58 H [απ]
 13,4 Ιερουσ. : T pr ev 5 h μετανοητε

54 επι : απο 58 καταχρινη 59 αποδοις τον εσχατον
 κοδραντην 13,2 τοιαυτα 3.5 — παντες

καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ καὶ οὐχ εὑρίσκω· ἔκκοψον αὐτὴν· ἵνα τέ καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; ὁ δὲ 8 ^{2 P} 8,9.15. ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ· κύριε, ἄφεσ αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἵνας δτον σκάψω περὶ αὐτὴν καὶ βάλω κόπρια, καλὸν μὲν ποιήσῃ καρπὸν εἰς τὸ 9 μέλλον· εἰ δὲ μήγε, ἔκκόψεις αὐτὴν.

Ἡν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν 10 τοῖς σάββασιν· καὶ ἴδον γυνὴ πνεῦμα ἔχονσα 11 ἀσθενείας ἔτη δέκα δκτώ, καὶ ἦν συνκύπτοντα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. ἴδων 12 δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησεν καὶ εἶπεν αὐτῇ· ἔρναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου,¹ καὶ ἐπέ- 13 ^{Mc} 7,32. ἥηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνορθώθη, καὶ ἐδόξαζεν τὸν θεόν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχι- 14 ^{Ex} 20,9. ^{Dt} 5,18. συνάγωγος, ἀγανακτῶν δτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγεν τῷ δκλῳ δτι ἕξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν αὐταῖς οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος καὶ εἶπεν· ὑποκριταί, 15 ^{14,5.} ἐκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν δνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δὲ θυγατέρα Ἀβραὰμ οὔσαν, ἦν 16 ^{19,9.} ^{Act} 3,25. ἐδησεν δ σατανᾶς ἴδον δέκα καὶ δκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατηγ- 17 σχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς δ ὅκλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ. Ἐλεγεν οὖν· τίνι δμοίᾳ 18 ^{18-21:} ^{Mt} 18,81-88. ^{Mc} 4,30-32. ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, καὶ τίνι δμοιώσω αὐτὴν; δμοίᾳ ἐστὶν κόκκφ σινάπεως, δν λαβῶν 19 ^{Dn} 4,9.18. ^{Ez} 17,28; 31,6.

⁸ κοπρια : h^r + κοφινον κοπριων + 11 R. συγκυπτ.
¹² απολελ. : T+ απο 18 H αινωρθωθη 15 Χ απαγαν

7 ευρ. : + φερε την αξινην 9 fin + ταντα λεγων
 εφανει· ο εχων ωτα ακουειν ακουετω 12 — προσεφ. και
 15 υποκριτα 17 — ταντα λεγ. αντ.

ἀνδρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ, καὶ ηὗξησε
καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
20 κατεσκίρωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Καὶ πάλιν
εἶπεν· τίνι δμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ;
21 δμοία ἐστὶν ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐκρυψεν εἰς
ἀλεύρου σάτα τρία, ἵως οὐκ ἐξυμάθῃ δλον.

22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας εἰς
δάσκαλον καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ιεροσόλυμα.

23 Εἶπεν δέ τις αὐτῷ· κύριε, εἰ δλίγοι οἱ σωζόμενοι

Mt 7,18.14. 24 δ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τοῦτο.
Ph 8,12. 1 T 6,12.

τῆς στενῆς θύρας, διτὶ πολλοί, λέγω θυμῶν, ζητοῦντες

Mt 25,11.12. 25 σούσιν εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ισχυσούσιν. ἀφ' οὐκ
έγερθη διοίκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν
καὶ ἀρξησθε ἔξω ἐστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν
λέγοντες· κύριε, ἀνοιξον θυμῶν· καὶ ἀποκριθεῖσθαι.

Mt 7,22.28. 26 ἐρεῖ θυμῶν· οὐκ οἴδα θυμᾶς πόθεν ἐστέ. τότε ἀρξεῖσθαι
λέγειν· ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν,

Ps 6,9. 27 ἐν ταῖς πλατείαις θυμῶν ἐδίδαξας· καὶ ἐρεῖ· λέγειν
θυμῶν, οὐκ οἴδα πόθεν ἐστέ· ὑπόστητε ἀπ' ἐμού.

28.29: 28 πάντες ἔργάται ὄμικίας. ἐκεῖ ἐσται δικαιονόμος
Mt 8,11.12. καὶ δικαιονόμος τῶν διδόντων, δταν δημεούσθε Ἀβραάμ
καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ καὶ πάντας τοὺς προφήτας
ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, θυμᾶς δὲ ἐκβαλλομένος.

Mt 1,11. 30 Ιερεῖς καὶ ἡγούμενοι ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ
Is 49,12; 59,19. 29 ἔξω. καὶ ἡγούμενοι ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ
Ps 107,8. 14,15. [ἀπὸ] βορρᾶς καὶ νότου, καὶ ἀνακλιθήσονται.

Mt 19,30. 30 τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ ίδον εἰσὶν ἐσχατοῦ
ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἱ ἔσονται

31 ἐσχατοι. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ προσῆλθάν τις
Φαρισαῖοι λέγοντες αὐτῷ· ἔξελθε καὶ πορεύ

32 ἐντεῦθεν, διτὶ Ἡρόδης θέλει σε ἀποκτεῖναι.
εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώπε

24 Η ισχυσούσιν, 26 ή αρξησθε 27 Η κ. ερει λεπτού
υμιν Ουκ | οιδα : T+ υμας 28 Η οψησθε 29 [απο]
H-T

19 δενδρον μεγα 24 πυλης 25 κυριε κυριε 26 λεπτο
+ κυριε 27 ουδεποτε ειδον υμας 28 ημερα

ιανήρ. Ιδοὺ ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ λάσεις ἀποτέλω σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι. πάλιν δὲ με σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ ἔχομένῃ 33 πορεύεσθαι, διτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀποκεῖσθαι ἔξω Ιερουσαλήμ. Ιερουσαλήμ, 34 ^{34,35:} _{Mt 28,37-39.}

ἢ ἀποκτείνοντα τὸν προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα πώς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἡθέλησα ἰπουράξαι τὰ τέκνα σου δι τρόπον ὅρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιάν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἡθέληστε. ^{Jr 22,5; 12,7.} _{Ps 69,26;} 118,20.

ἰδοὺ ἄφιεται ὑμῶν ὁ οἶκος ὑμῶν. λέγω [δὲ] 35 εἰπητε· εἰλογμένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνδροις κυρίον.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλλυτεῖν αὐτὸν εἰς οἰκόν¹⁴ _{6,6-11; 11,37.} πος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν πον, καὶ αὐτοὶ ἤσαν παρατηρούμενοι αὐτόν. Ιδοὺ ἄνθρωπός τις ἣν ὑδρωπικὸς ἐμπροσθεν² πον. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἰπεν πρὸς τὸν³ μικοὺς καὶ Φαρισαίους λέγων· ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ θεραπεῦσαι ἢ οὖν;⁴ οἱ δὲ ἤσύχασαν. καὶ ⁵ πλαβόμενος λάσατο αὐτὸν καὶ ἀπέλυσεν. καὶ ⁵ _{18,15. Mt 12,11.} πρὸς αὐτοὺς εἰπεν· τίνος ὑμῶν υἱὸς ἡ βοῦς εἰς θέαρ πεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθύνεις ἀνασπάσει αὐτὸν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; καὶ οὐκ ἰσχυσαν ἀνταπομηνοῦνται πρὸς ταῦτα. Ἐλεγεν δὲ πρὸς τὸν⁷ _{Mt 28,6.} πλημένονς παραβολήν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτομίας ἔξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς· Ὁ δταν⁸ _{Prv 25,6.} ὑπῆς ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῆς εἰς πρωτοκλισίαν, μὴ ποτε ἐντιμότερός σου ἢ πλημένος ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐλθὼν δ σὲ καὶ αὐτὸν⁹

³⁴ T οορνιξ ³⁵ [δε] : R-T | ον : T pr οτι | [ηξει]
[ει] : T-H ^{14,1} H [των] φαρισ. ⁵ και ^{1ο} : T+ αποφίεις | υιος : h^r ονος ει προβατον

³³ αποτελούματι ν επιτελω ³⁵ υμων ερημος ^{14,6} οι
δε ουκ απεκριθησαν ⁸ εντιμ. σου ηξει

καλέσας ἐρεῖ σοι· δός τούτῳ τόπον, καὶ τότε
ἀρξη μετὰ αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν.
10 ἀλλ' ὅταν κληθῆς, πορευέσθε εἰς τὸν
ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν ἐλθῃ ὁ κεκληκὼς σε ἐρεῖ
σοι· φίλε, προσανάβῃδι ἀνώτερον· τότε ἔσται σοι
δόξα ἐνώπιον πάντων τῶν συνανακειμένων σοι

18,14. Mt 28,12. 11 δτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ἐ¹²

ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. Ἐλεγεν δὲ καὶ
τῷ κεκληκότι αὐτόν· ὅταν ποιῆς ἀριστον ἡ δεῖπνον,
μὴ φάνει τοὺς φίλους σου μηδὲ τοὺς ἀδελφούς
σου μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου μηδὲ γείτονας πλού-
σίους, μὴ ποτε καὶ αὐτοὶ ἀντικαλέσωσίν σε καὶ

Dt 14,20. 13 γένηται ἀνταπόδομά σοι. ἀλλ' ὅταν ποιῆς δοχήν

J 5,29. 14 κάλει πτωχούς, ἀναπείρους, χωλούς, τυφλούς· καὶ
μακάριος ἔσῃ, δτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι
ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν

18,29. 15 δικαίων. Ἀκούσας δέ τις τῶν συνανακειμένων
ταῦτα εἶπεν αὐτῷ· μακάριος δστις φάγεται ἄρισ-

16-24: **Mt 22,3-10. 16** ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ἀν-
θρωπός τις ἐποίει δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε

17 πολλούς, καὶ ἀπέστειλεν τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ
ῶρᾳ τοῦ δεῖπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· ἔρχεσθε

18 δτι ἡδη ἔτοιμά ἔστιν. καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς
πάντες παραπομένειν. ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ
ἄγρον ἥγδρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθὼν ἰδεῖν

19 αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρηγημένον. καὶ ἐτεροι
εἶπεν· ζεύγη βοῶν ἥγδρασα πέντε, καὶ πορεύομαι
δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρηγημένον

1 K 7,38. 20 καὶ ἐτερος εἶπεν· γυναικα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο
21 οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. καὶ παραγενόμενος δοῦλος
ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. τότε δργισθεὶς

18 Η σταν δοχην ποιης | Τ αναπηρονς , ii 21 14 γαρ
Τ δε 17 h κεκλημενοις ερχεσθαι | hT εισιν

15 αριστον 17 ηδη : + παντα 18 ερωτω etc : δι
ον δυναμαι ελθειν 20 ελαβον, διο

οἰκοδεσπότης εἶπεν τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ἔξελθε
ἄλεως εἰς τὰς πλατείας καὶ φύμας τῆς πόλεως,
μὲν τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπείρους καὶ τυφλοὺς
οὐκ χωλοὺς εἰσάγαγε ὡδε. καὶ εἶπεν δὲ δούλοις· 22
Ἄριε, γέγονεν δὲ ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστίν.
μὲν εἶπεν δὲ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· ἔξελθε εἰς 23
τοὺς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν,
αἱ γειτονίαι μονοῦ δὲ οἰκος· λέγω γὰρ ὑμῖν δτι 24
τοῖς τῶν ἀνδρῶν ἔκεινων τῶν κεκλημένων γεύ-
σαι μονοῦ τοῦ δείπνου.

Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ δῆλοι πολλοί, καὶ 25 ^{26.27:} _{Μτ 10,37.38.}
ταφεῖς εἶπεν πρὸς αὐτούς· εἴ τις ἔρχεται πρὸς 26 ²⁷ _{Δι 88,9.10.}
καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μη-
τραν καὶ τὴν γυναικαν καὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς
εἱλφούς καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι τε καὶ τὴν ἑαυτοῦ
χήν, οὐδὲ δύναται εἶναι μονοῦ μαθητής. δστις οὐ 27 ^{9.28.}
στάζει τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ καὶ ἔρχεται δπίσω
ν, οὐδὲ δύναται εἶναι μονοῦ μαθητής. Τίς γὰρ ἔξ 28
ἀνὸν θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι οὐχὶ πρῶτον
θίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει εἰς ἀπαρ-
τιόν; ἵνα μὴ ποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον καὶ 29
ἰσχύοντος ἐκτελέσαι πάντες οἱ θεωροῦντες
ἔνται αὐτῷ ἐμπαίξειν ¹ λέγοντες δτι οὗτος δ 30
δρωπος ἥρξατο οἰκοδομηῖν καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκ-
τίσαι. Ἡ τις βασιλεὺς πορευόμενος ἐτέρῳ βασιλεῖ 31
ιθαλεῖν εἰς πόλεμον οὐχὶ καθίσας πρῶτον βου-
νεται εἰ δύνατός ἔστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ὑπαν-
τῷ μετὰ εἰκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;
δὲ μήγε, ἔτι αὐτοῦ πόρρω δντος πρεσβείαν 32
ποτείλας ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην. οὕτως οὖν 33
ἔξ ὑμῶν δς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσιν τοῖς ἑαυτοῦ

²⁶ αὐτον : Η εαυτον | τε : Τ δε | Η την ψυχ. εαυτ.
Η συνβαλ. ³² τα προς : Χ προς ή εις νι τα προς

²¹ ενεγκε ²⁴ + πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε
λεκτοι ²⁷ — vers ²⁹ ισχυση οικοδομησαι και ³¹ ουχι :
κ ευθεως

Mt 5,18. 34 ὑπάρχονσιν οὐ δύναται εἶναι μου μαθητής. Καλὸν
Mc 9,50.

οὖν τὸ ἄλας· εἰὰν δὲ καὶ τὸ ἄλας μωρανθῆ, ἐν
35 τίνι ἀρτυμήσεται; οὔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν
εὑθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν αὐτό. ὁ ἔχων ὡτα
ἀκούειν ἀκούετω.

15 Ἡσαν δὲ αὐτῷ ἐγγίζοντες πάντες οἱ τελῶναι
5,30. 2 καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ. καὶ διεγόγγυζοι
οἱ τε Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι
οὗτος ἀμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ συνεσθίει αὐτοὺς
3 τοῖς. εἰπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην
4 λέγων· τίς ἀνθρωπος ἔξι ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρό^{4-7:}
Mt 18,12-14. βατα καὶ ἀπολέσας ἔξι αὐτῶν ἐν οὐ καταλείπει
Ez 84,11.16. τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πορεύεται
19,10. 5 ἐπὶ τὸ ἀπολωλός ἔως εὑρῃ αὐτό; καὶ εἰρῶν ἐπὶ
6 τίθησιν ἐπὶ τοὺς ὅμοιους αὐτοῦ χαίρων, καὶ ἐλθὼν
εἰς τὸν οἰκον συνκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γει¹
τονας, λέγων αὐτοῖς· συνχάρητέ μοι, διτι εὐρῶ
7 τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. λέγω ὑμῖν δε
οὗτος χαρὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔσται ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῶ¹
μετανοοῦντι ἥ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίοις οἵτινες
8 οὐ χρείαν ἔχουσιν μετανοίας. **Γ** Η τίς γυνὴ δραχμὰ
ἔχουσα δέκα, εἰὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐδὲ
ἀπτει λύχνον καὶ σαροῦ τὴν οἰκίαν καὶ ζητε¹
9 ἐπιμελῶς ἔως διτον εὑρῃ; καὶ εὑροῦσα συνκαλε¹
τὰς φίλας καὶ γείτονας λέγουσα· συνχάρητέ μοι
10 διτι εὐρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα. οὗτος, λέγω
διμῖν, γίνεται χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ
11 ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι. **Ε**ἰπεν δέ
12 ἀνθρωπός τις εἰχεν δύο νιούς. καὶ εἰπεν δ νεώ¹
τερος αὐτῶν τῷ πατρὶ· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπι¹
βάλλον μέρος τῆς οὐσίας. ὁ δὲ διεῖλεν αὐτοῖς

34 Τ αλα bis **15,6.9** R συγκαλ. ει συγκαρ. 13 ο δε
T και

**15,1 — οι 2^ο 4 ος εξει . . . κ. απολεση . . . ουκ αφιη¹
... και απελθων το απολωλος ζητει**

βίον. καὶ μετ' οὐ πολλάς ἡμέρας συναγαγὼν 13 *Prov* 29,3.
 ἄπτα δὲ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν
 αράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ
 ἢ ἀσώτως. δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα 14
 ἐνετο λιμὸς ἴσχυρὰ κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην,
 καὶ αὐτὸς ἥρξατο ύστερεισθαι. καὶ πορευθεὶς 15
 ὄλλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ
 αἱψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βύσκειν
 λιφούς· καὶ ἐπενθύμει χορτασθῆναι ἐκ τῶν κε- 16 *Prov* 28,21.
 τῶν ὧν ἡσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου
 ἥφ. εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν ἔφη· πόσοι μίσθιοι 17
 τοι πατρός μου περισσεύοντις ἀρτων, ἐγὼ δὲ
 μῆδε ἀπόλλυμαι. ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς 18 *Jr* 8,12,13.
Ps 51,6.
 πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἡμαρτον
 τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, οὐκέτι εἰμὶ 19
 ὃς κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἔνα τῶν
 θιῶν σου. καὶ ἀναστὰς ἥλθεν πρὸς τὸν πατέρα 20
 τοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν
 τὸν δὲ πατήρα αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ
 μῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ
 εφίλησεν αὐτόν. εἶπεν δὲ αὐτῷ διὰ υἱός· πάτερ, 21
 μετον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, οὐκέτι
 ἀξιος κληθῆναι υἱός σου. εἶπεν δὲ διὰ πατήρα 22
 τοὺς δούλους αὐτοῦ· ταχὺ ἐξενέγκατε στολὴν
 πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον
 τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας,
 καὶ φέρετε τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, θύσατε, καὶ 23
 ὄντες εὐφρανθῶμεν, διτι οὗτος διὰ υἱός μου 24 *E* 2,1,5; 5,14.
 ἦς ἦν καὶ ἀνέζησεν, ἦν ἀπολωλὼς καὶ εὑρέθη.
 ἥρξαντο εὐφραίνεσθαι. ἦν δὲ διὰ υἱὸς αὐτοῦ 25

13 *hT* απαντα 16 χορτασθῆναι : - | *hT* - | Τ γεμοσαι την
 μαν αυτον | εκ : Τ απο 17 *H* περισσευονται 20 αυτον
 | *H* εαυτον 21 *H* ο νιος αυτω | *fin H+* [ποιησον με
 τρα των μασθων σου] 22 *T-* ταχν 24 *h* εζησεν

18 εαυτον τον βιον 20 ενεπεσεν 23 ενεγκατε 24 και
 ενρεθη

δ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἦγγισεν
 26 τῇ οἰκίᾳ, ἥκουσεν συμφωνίας καὶ χορῶν,¹ καὶ προσ-
 καλεσάμενος ἔνα τῶν παίδων ἐπινυθάνετο τί ἀν-
 27 εἴη ταῦτα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ δτι ὁ ἀδελφός σου
 ἥκει, καὶ ἐθύσεν δ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν
 28 σιτευτόν, δτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. ὠργίσθη
 δὲ καὶ οὐκ ἥθελεν εἰσελθεῖν· ὁ δὲ πατήρ αὐτοῖς
 29 ἔξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
 τῷ πατρὶ αὐτοῦ· Ιδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι
 καὶ οὐδέποτε ἐντολὴν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ
 οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μοι
 30 εὐφρανθῶ· δτε δὲ ὁ νίος σου οὗτος ὁ καταφαγώ
 σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἥλθεν, ἐθύσας αὐτὸι
 J 17,10. 31 τὸν σιτευτὸν μόσχον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον
 σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἰ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σ
 32 ἔστιν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, δτι·
 ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἔζησεν, καὶ ἀπο-
 λωλὼς καὶ ενρέθη.

16 Ἐλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς· ἄνθρωποι
 τις ἦν πλούσιος δς είχεν οἰκονόμον, καὶ οὗτος
 διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα
 2 αὐτοῦ. καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· τί τοῦ
 ἀκούω περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκί-
 3 νομίας σου· οὐ γάρ δύνῃ ἔτι οἰκονομεῖν.² εἶπε
 δὲ ἐν ἑαυτῷ δ οἰκονόμος· τί ποιήσω, δτι δ κύριο
 μον ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτε
 4 οὐκ ἴσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι. ἔγνων τί ποιήσω
 ἵνα δταν μετασταθῶ ἐκ τῆς οἰκονομίας δέξωνται
 5 με εἰς τοὺς οἰκους ἑαυτῶν. καὶ προσκαλεσάμενος
 ἔνα ἕκαστον τῶν χρεοφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτῷ
 ἔλεγεν τῷ πρώτῳ· πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μοι

26 Τ— αν 29 Τ— αυτον | h εριφιον 80 πορνων :
 [R] pr των 32 και απολ. : Τ— και 16,5 Η χρεοφιλετα

25 ελθων δε και εγγισας 26 θελει τουτο ειναι 29 ερι
 εξ αιγων | αριστησω 30 τω δε νιω σ. τω καταφαγον
 παντα μετα των π. και ελθοντι 31 — τεκνον

δὲ εἰπεν· ἐκατὸν βάτους ἑλαίουν. δὲ δὲ εἰπεν 6
τῷ· δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ καθίσας ταχέως
άγον πεντήκοντα. ἔπειτα ἐτέρῳ εἰπεν· σὺ δὲ 7.
σον ὀφείλεις; δὲ δὲ εἰπεν· ἐκατὸν κόρους σίτουν.
ηει αὐτῷ· δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ γράψον
δούκοντα. καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον 8 ^{Ε 5,9. 1 Th 5,5.}
ἀδικίας διτι φρονίμως ἐποίησεν· διτι οἱ νιοὶ
αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς νιοὺς
φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσιν. Καὶ 9 <sup>14,14.
Mt 6,20; 10,40;
19,21.</sup>
ὑμῖν λέγω, ἑαυτοῖς ποιήσατε φίλους ἐκ τοῦ
μανᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα δταν ἐκλίπῃ δέξωνται
ἥς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς. δὲ πιστὸς ἐν 10 ^{19,17.}
χλστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστιν, καὶ δὲ
εχιστῳ ἀδικος καὶ ἐν πολλῷ ἀδικός ἐστιν. εἰ 11
ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνῷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε,
ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει; καὶ εἰ ἐν τῷ 12
ποτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς
τει ὑμῖν; Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις 13 ^{Mt 6,24.}
μελεύειν· ἡ γὰρ τὸν ἑνα μισήσει καὶ τὸν ἐτερον
πήσει, ἡ ἐνδὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἐτέρου κατα-
ρησει. οὐδὲ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνῷ.
Ιονον δὲ ταῦτα πάντα οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι 14 ^{Mt 28,14.}
πάροχοντες, καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν. καὶ εἰπεν 15 <sup>18,9-14.
Mt 28,28.
Ps 7,10.
Prv 6,16.17.</sup>
οἵς· ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον
ἀνθρώπων, δὲ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας
ὑν· διτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα
πιον τοῦ θεοῦ. Οὐ νόμος καὶ οἱ προφῆται 16 ^{Mt 11,12.13.}
οἱ Ἰωάννων· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
γηλίζεται καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται. εὐκο- 17 ^{Mt 5,18.}
τερον δέ ἐστιν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελ-
ήν ἡ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν. Πᾶς δ 18 ^{Mt 5,82; 19,9.}

εἱ γραφον ταχεως 18 Ηημετερον | ή νμιν δωσει
Η μ. κερεαν ή κερεαν μ.

εἱ καδους εἱ καθους | — καθ. ταχ. 8 οτι 2° : διο λεγω
9 του αδικον μαμ. | εκλ(ε)ιπητε | σκην. αυτων
μετ. : εμον

ἀπολύων τὴν γυναικαν αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἐτέραν
 μοιχεύει, καὶ δὲ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν
 .19 μοιχεύει. Ἀνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, καὶ
 ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὑφραινόμενος
 20 καθ' ὑμέραν λαμπρῶς. πτωχὸς δέ τις δύματι
 Λάζαρος ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ εἰλκω-
 Mt 15,27. 21 μένος ¹ καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν πι-
 πτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ
 καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἐπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ.
 22 ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι
 αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ.
 23 ἀπέθανεν δὲ καὶ δὲ πλούσιος καὶ ἐτάφη. καὶ ἐν
 τῷ ἥδῃ ἐπάρας τὸν δοφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων
 ἐν βασάνοις, δορᾷ Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ
 24 Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς φω-
 νήσας εἶπεν· πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με καὶ
 πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου
 αὐτοῦ ὅδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, δι-
 25 δόννωμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. εἶπεν δὲ Ἀβραάμ·
 τέκνον, μνήσθητι δτι ἀπέλαβες τὰ ἀγαθά σου ἐν
 τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὅμοίως τὰ κακά· ὥν
 26 δὲ ὡδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ δδινᾶσαι. καὶ ἐν
 πᾶσι τούτοις μεταξὺ ὑμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα
 ἐστήρικται, δπως οἱ ὑέλοντες διαβῆναι ἐνθεν πρὸς
 ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ [οἱ] ἐκεῖθεν πρὸς ὑμᾶς
 27 διαπερῶσιν. εἶπεν δὲ· ἐρωτῶ σε οὖν, πάτερ, Ἰη-
 πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἴκον τοῦ πατρός μου·
 28 ¹ ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· δπως διαμαρτύροιται
 αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον
 2 T 8,16. 29 τοῦτον τῆς βασάνου. λέγει δὲ Ἀβραάμ· ἔχονται

22.23 καὶ εταφη. κ. εν τ. α. επαρ. : h^r καὶ ετ. εν τῷ αὐτῷ.
 επαρας 26 [οἱ] : T—H 27 Τ οὐν σε

18 — απὸ αὐτῷ. 19 pr εἰπεν δε καὶ ετεραν παραβολῆς
 | πλούσιος. : + cui nomen Phinees 21 τῶν : pr τῶν
 ψιχ(ι)ων | ελειχον (απ-, περι-) 22 fin + αναπανομενον
 25 ωδε : ο δε 26 ωδε διαπερασαι 27 πατερ Αβρααμ

**Μωσέα καὶ τὸν προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.
ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐάν τις 30
ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν.
ἒπεν δὲ αὐτῷ· εἰ Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν 31
οὐκ ἀκούνονται, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ³
πεισθῆσονται.**

**Ἐπεν δὲ πρὸς τὸν μαθητὰς αὐτοῦ· ἀνένδεκ-17
τὸν ἔστιν τοῦ τὰ σκάνδαλα μὴ ἐλθεῖν, πλὴν οὐδὲ
δι’ οὐ ἕρχεται· λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ λίθος μυλικὸς 2 Mt 18,6.7.
περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔρριπται
εἰς τὴν θάλασσαν, ἡ ἵνα σκανδαλίσῃ τῶν μικρῶν
ιούτων ἑνα. ¹ προσέχετε ἑαυτοῖς. ἐάν ἀμάρτη δ 3 Mt 18,15.
ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ, καὶ ἐάν μετανοήσῃ,
ἀφες αὐτῷ. καὶ ἐάν ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἀμαρ- 4 Mt 18,21.22.
τῆση εἰς σὲ καὶ ἐπτάκις ἐπιστρέψῃ πρὸς σὲ λέγων·
μετανοῶ, ἀφήσεις αὐτῷ. 5 Mc 9,24.
τοιοι τῷ κυρίῳ· πρόσθετος ἡμῖν πίστιν. εἶπεν 6 Mt 17,20; 21,21.
δὲ δ κύριος· εἰ ἔχετε πίστιν ως κόκκον σινάπεως,
ἐλέγετε ἀν τῇ συκαμίνῳ ταύτη· ἐκριζώθητι καὶ
φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὑπήκοονσεν ἀν
ἡμῖν. 7 Tίς δὲ ἔξ ὑμῶν δούλον ἔχων ἀροτριῶντα
ἡ ποιμαίνοντα, δις εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἔρει
αὐτῷ· ενθέως παρελθὼν ἀνάπεσε, ¹ ἀλλ’ οὐχὶ ἔρει 8
αὐτῷ· ἐτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος
διακόνει μοι ἥως φάγω καὶ πίω, καὶ μετὰ ταῦτα
φάγεσαι καὶ πίεσαι σύ; μὴ ἔχει χάριν τῷ δούλῳ 9
ὅτι ἐποίησεν τὰ διαταχθέντα; οὐδώς καὶ ὑμεῖς, 10
ἴαν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε**

⁸¹ Τ οὐδε 17,1 πλὴν οναι : Τ οναι δε 6 Η [ταυτη]
⁷ Τ αναπεσε;

⁸¹ αναστη καὶ απελθη προς αυτους πατευσουσιν 17,3
οννφερει | μυλος ονικος 4 — προς σε | αφες 6 ειχετε
| αν 10 : + τω ορει τοντω· μεταβα εντευθεν εκει και μετε-
βανεν· και | — εκριζ. και | μεταφυτευθητι εις την θαλασσαν
7 μη ερει 8 — ουχι 9 fin + ον δοκω 10 ποιησ. οσα
λεγω υμιν

δτι δοῦλοι ἀχρεῖοι ἐσμεν, δ ὠφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν.

9,51; 18,22. 11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ,
καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσον Σαμαρίας καὶ Γ'αλι-
Lv 18,45.46. 12 λαίας. καὶ εἰσερχομένον αὐτοῦ εἰς τινα κώμην
ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν
18 πόρρωθεν, καὶ αὐτοὶ ἤραν φωνὴν λέγοντες· Ἰησοῦ
5,14. Lv 18,49; 14 ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς·
14,2,8. πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσιν. καὶ
15 ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν. εἰς
δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν δι τι λάθη, ὑπέστρεψεν μετὰ
16 φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν θεόν, καὶ ἐπεσεν ἐπὶ¹
πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν
17 αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης. ἀποκριθεὶς δὲ
δ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐχ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ [δὲ]
18 ἐννέα ποῦ; οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι
7,50. 19 δόξαν τῷ θεῷ εἰ μὴ δ ἀλλογενῆς οὗτος; καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε.
J 18,36; 3,8. 20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε
ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς
καὶ εἶπεν· οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μετὰ
Mt 24,28. 21 παρατηρήσεως, οὐδὲ ἐροῦσιν· ἴδον ὡδε ἡ· ἐκεῖ·
J 1,38; 12,35. ἴδον γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἔστιν.
22 Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· ἐλεύσονται ἡμέραι
δτε ἐπιμυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ νίου τοῦ
21,8. 23 ἀνθρώπουν ἴδεῖν καὶ οὐκ δψεσθε. καὶ ἐροῦσιν
ὑμῖν· ἴδον ἐκεῖ, ἴδον ὡδε· μὴ ἀπέλθητε μηδὲ
Mt 24,26.27. 24 διώξητε. ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἀστράπτουσα ἐκ

11 Γαλιλαίας : h^r+ et Jericho 12 hT υπηρησαν |
H— αυτῷ | Ἡ ανεστησαν 16 T Σαμαρείτης 17 T ουχι
| [δε] : R—T 23 ιδον 2° : Ἡ pr ἡ | H [απελθητε μηδε]

18 καὶ εκράξαν φωνῇ μεγαλῇ 14 αυτοῖς : + τενερα-
πευσθε 15 εκαθαρισθη 18 εξ αυτῶν ουδεις ευφεύθη
υποστρεψων ος δωσει δοξαν 21 εκει : + μη πιστευσητε
22 ημερων : + τουτων 24 αστραπτει

τῆς ύπο τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν ύπ' οὐρανὸν λάμπει,
οὐτως ἔσται δὲ νίδις τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ
αὐτοῦ. πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν καὶ 25 θ. 22.
ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. καὶ 26 Mt 24,37-39.
καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Νῶε, οὐτως ἔσται
καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ νεόν τοῦ ἀνθρώπου·
ἡσθιον, ἔπινον, ἔγάμουν, ἔγαμίζοντο, ἄχοι ἣς 27 Gn 7,7-23.
ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ ἤλθεν
ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν πάντας. δμοίως 28 Gn 18,20.
καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἡσθιον,
ἔπινον, ἥγροαζον, ἔπώλουν, ἐφύτευον, φκοδόμουν·
ἡ δὲ ἡμέρα ἐξῆλθεν Λώτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξεν 29 Gn 19,15.24.25.
πῦρ καὶ θεῖον ὑπ' οὐρανοῦ καὶ ἀπώλεσεν πάντας.
κατὰ τὰ αὐτὰ ἔσται ἡ ἡμέρα δὲ νίδις τοῦ ἀνθρώ· 30
που ἀποκαλύπτεται. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ δὲς ἔσται 31 Mt 24,17.18.
ἐπὶ τοῦ δώματος καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ,
μὴ καταβάτω ἀραι αὐτά, καὶ δὲ ἐν ἀγρῷ δμοίως
μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὄπισθι. μνημονεύετε τῆς 32
γυναικὸς Λώτ. δὲς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ 33 θ. 24.
περιποιήσασθαι, ἀπολέσει αὐτήν, καὶ δὲς ἀν ἀπο-
λέσει, ζωογονήσει αὐτήν. λέγω ὑμῖν, ταύτη τῇ 34
νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς, δὲ εἰς παρα-
λημφθῆσεται καὶ δὲ ἐτερος ἀφεθῆσεται· ἔσονται 35 Mt 24,40.41.
δύο ἀλήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό, ἡ μία παραλημφ-
θῆσεται ἡ δὲ ἐτέρα ἀφεθῆσεται. καὶ ἀποκριθέντες 37 Job 39,30.
λέγουσιν αὐτῷ· ποῦ, κύριε; δὲ εἶπεν αὐτοῖς· 38 Mt 24,28.
ὅπου τὸ σῶμα, ἔκει καὶ οἱ ἀετοὶ ἐπισυναχθῆσονται.

Ἐλεγεν δὲ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν 18 R 12,12.
πάντοτε προσεύχεσθαι αὐτοὺς καὶ μὴ ἐνκακεῖν, Kol 4,2.
λέγων· κριτής τις ἦν ἐν τινι πόλει τὸν θεόν μὴ 2
1 Th 5,17.

24 Κ—εν τη ημ. αυτον 27.29 hT απαντας 33 αν:
Τ εαν | R απολεση 34 H [μας] | R (Ti) — o 1°

27 εγενετο 80 εν τη ημ. τον νιον τ. α. η αποκαλυφθη
32 Λωθ 88 θεληση ζωογονησαι τ. ψ. α. 34 αφιεται
36 δυο εν αγρω· εις παραληφθησεται και ο ετερος αφεθησεται
18,1 — αυτους

- 8 φοβούμενος καὶ ἀνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος. χήρα
 δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἑκείνῃ, καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν
 λέγοντα· ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.
 4 ἕκατον ἡμέλεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ ταῦτα δὲ εἶπει
 ἐν ἑαυτῷ· εἰ καὶ τὸν θεόν οὐ φοβοῦμαι οὐδὲ ἀν-
 11,7,8. 5 θρωπον ἐντρέπομαι, διά γε τὸ παρέχειν μοι κόπον
 τὴν χήραν ταῦτην ἐκδικήσω αὐτήν, ἵνα μὴ εἰς
 6 τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάξῃ με. Εἶπεν δὲ ὁ κύριος·
 7 ἀκούσατε τί δικαιῆς τῆς ἀδικίας λέγει· διὸ δὲ θεός
 οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ
 τῶν βοώντων αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ μακρο-
 8 ὑμεῖς ἐπ' αὐτοῖς; λέγω ὑμῖν δτι ποιήσει τὴν ἐκ-
 δίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. πλὴν διὸ οὐδὲς τοῦ ἀνθρωπον
 ἐλθὼν ἀρα εὑρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;
 9 Εἶπεν δὲ καὶ πρὸς τινας τοὺς πεποιθότας
 ἐφ' ἑαυτοῖς δτι εἰσὶν δίκαιοι καὶ ἔξονθλενοῦντας
 10 τοὺς λοιποὺς τὴν παραβολὴν ταῦτην. Ἀνθρωποι
 δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, εἰς
 11 Φαρισαῖος καὶ διετερος τελώνης. διὸ Φαρισαῖος
 16,15. σταθεὶς ταῦτα πρὸς ἑαυτὸν προσηρύχετο· διὸ θεός,
 εὐχαριστῶ σοι δτι οὐκ εἰμὶ ὕσπερ οἱ λοιποὶ τῶν
 ἀνθρωπῶν, ἀρπαγες, ἀδικοι, μοιχοι, η καὶ ὡς
 12 οὗτος δι τελώνης· νηστεύω δις τοῦ σαββάτου.
 Πτ 51,8. 13 ἀποδεκατεύω πάντα δσα κτῶμαι. διὸ δὲ τελώνης
 μακρόθεν ἐστῶς οὐκ ἡμέλεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλ-
 μοὺς ἐπάραι εἰς τὸν οὐρανόν, ἀλλ' ἐτυπτεν τὸ
 στῆθος αὐτοῦ λέγων· διὸ θεός, ἐλάσθητι μοι τῷ
 14,11. μι 28,12. 14 ἀμαρτωλῷ. λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικια-
 μένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρ' ἑκεῖνον· δτι πᾶς

4 Τ μετα δε ταῦτα 10 εἰς : hT pr o 11 h προ;
 εαντ. ταῦτ. T— πρ. εαντ. | ωσπερ : h ως 13 αυτον:
 Η εαυτον 14 παρ εκεινον : T η γαρ εκεινος

4 χρον. τινα | ηλθεν εις εαυτον και λεγει 5 απελθων
 εκδικησω 7 μακροθυμων 9 — την παραβ. τ. 11 καθ
 (νι προς) εαυτον σταθ. 14 μαλλον παρ

οὐράνιον ἔστι τὸν γεννητόν τον πατέραν
οὐράνιον ἔχειν.

Προσεύχεσθαι δὲ στήφ καὶ τὰ λύχνη ἵνα εἰλθει τὸ ¹⁶_{μητρικόν} θεῖον· ιδότες δὲ οἱ μαθηταὶ ἔτεινον εἰποῦς, ¹⁷_{μητρικόν} τὸ δὲ Ἰησοῦς προσεκαλέσασθαι αὐτοὺς λέγων ἔργετε τὸ ¹⁸_{μητρικόν} παιδία ἔργοντα ποδός με καὶ μὴ πελεῖτε ¹⁹_{μητρικόν} αὐτά· τὸν τάρῳ τοιούτων ἔστιν ὁ βασιλεὺς τοῦ ²⁰_{μητρικόν} θεοῦ. ἀμήν λέγω ἐμīν. δος ἀρ μὴ δεξιμαῖς τῷ 17 μητρικόν βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ ως παιδίον, οὐ μὴ εἰσελθεῖν ²¹_{μητρικόν} αὐτήν.

Καὶ ἐπηρώτησέν τις αὐτὸν ἀρχῶν λέγων· διδίτι ¹⁸_{μητρικόν} παλεί ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρουχοῦ ¹⁹_{μητρικόν} μήσω; εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τί με λέγεις ²⁰_{μητρικόν} ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθός εἰ μὴ εἰς [δ] θεός. τὰς ²¹_{μητρικόν} ἐντολὰς οἴδας· μὴ ποιεύσῃς, μὴ φορεύσῃς, μὴ πλέψῃς, μὴ φενδομαρτυρήσῃς, τίμα τὸν πατέρα σου ²²_{μητρικόν} καὶ τὴν μητέρα. δος δὲ εἶπεν· ταῦτα πίεται ἐγεῖτο ²³_{μητρικόν} λαξα ἐκ νεότητος. ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ²⁴_{μητρικόν} αὐτῷ· ἔτι ἐν σοι λείπει πάντα δοσα ἔχεις πάλιγουν ²⁵_{μητρικόν} καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν [τοῖς] οὐρανοῖς, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. δος δὲ ἀκούσας ²⁶_{μητρικόν} ταῦτα περίλιπος ἐγενήθη, ἥν γὰρ πλούσιος οὐράνιος. ²⁷_{μητρικόν} ίδων δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· πῶς θυσιάλως οὐ ²⁸_{μητρικόν} τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσπορεύονται· εὐκοπώτερον γάρ ἔστιν καίμηλον ²⁹_{μητρικόν} διὰ τρήματος βελόνης εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον οὐ ³⁰_{μητρικόν} τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. εἶπαν δὲ οἱ ³¹_{μητρικόν} ἀκούσαντες· καὶ τὶς δύναται σωθῆναι; ὁ δὲ εἶπεν ³²_{μητρικόν} τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατά παγάνει τῷ ³³_{μητρικόν} θεῷ ἔστεν. Εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς· ίδοις ἡμίτις ³⁴

16 Η [αντα] 19 Τ—[ο] 20 μητερικόν : Τ + ποτ
22 [τοῖς] : Β—Τ 24 Η [ο] Ιησ. 26 Ζ ειπετταν 27 Τ—ο

15 τα βρεφ. : παιδια 20 μητερικόν ειπετταν 22 ήτις
24 Ιησ. : + περιέντων γεννητούν 23 εγκατητικόν ειπετταν
τρεματας | φαριδος | δειλίδια

29 ἀφέντες τὰ ἵδια ἡκολουθήσαμέν σοι. ὁ δὲ εἶπεν
ἀντοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς ἔστιν ὃς
ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ γυναικαὶ ἢ ἀδελφοὺς ἢ γονεῖς ἢ
30 τέκνα εἰνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ὃς οὐχὶ μὴ
ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ
ἐν τῷ αἰώνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.

31–34: 31 Παραλαβὼν δὲ τὸν δώδεκα εἶπεν πρὸς αὐτοὺς·
Mt 20,17–19.
Mc 10,32–34.
9,22.44. ιδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν
32 τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου· παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐμπαιχθήσεται καὶ ὑβρισθήσεται καὶ
33 ἐμπτυνθήσεται, καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν
Mc 9,32. 34 αὐτόν, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται. καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν, καὶ ἦν τὸ δῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ’ αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

35–43: 35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν εἰς Ἱερειχῶ τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν ἐπαιτῶν.
Mt 20,29–34.
Mc 10,46–52. 36 ἀκούσας δὲ ὅχλου διαπορευομένου ἐπυνθάνετο τι
37 εἴη τοῦτο. ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ διτὶ Ἰησοῦς ὁ
38 Ναζωραῖος παρέρχεται. καὶ ἐβόησεν λέγων· Ἰησοῦ
39 υἱὲ Δανείδ, ἐλέησόν με. καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιγήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον
40 ἐκραζεν· υἱὲ Δανείδ, ἐλέησόν με. σταθεὶς δὲ ὁ
Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν.
41 ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρωτησεν αὐτόν· τί σοι
θέλεις ποιήσω; δὲ εἶπεν· κύριε, ἵνα ἀναβλέψω.
17,19. 42 καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀνάβλεψον· ἡ πίστις
43 σου σέσωκέν σε. καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψεν, καὶ ἡκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν θεόν. καὶ πᾶς δὲ λαὸς ἵδων ἔδωκεν αἶνον τῷ θεῷ.

29 Τ—οτὶ | Η οὐδεὶς ἔστιν 30 Ιλαβῃ | πολλαπλ.: h̄
+ επιταπλασιονα | 35 R Ιεριχω 36 τι : h̄+ an 40 H—ο

29 τεκνα : + εν τω καιρῳ τουτω 31 περι του νιου
32 — και υβρισθ. 37 Ναζαρηνος 39 — πολλω 43 δοξαν
206

Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ιερειχῶ. Καὶ ἰδοὺ ¹⁹ ₂ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ αὐτὸς πλούσιος· καὶ ἔζητε ἵδεῖν ³ τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστιν, καὶ οὐκ ἤδυνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, διτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. καὶ προδραμὼν ⁴ εἰς τὸ ἐμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτὸν, διτι ἐκείνης ἥμελλεν διερχεσθαι. καὶ ὡς ⁵ 5 ἤλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας δὲ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτὸν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. καὶ σπεύσας ⁶ 6 κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. καὶ ἴδοντες ⁷ _{15,2.} τάντες διεγόγγυξον λέγοντες διτι παρὰ ἀμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθεν καταλῦσαι. σταύρεις δὲ Ζακχαῖος ⁸ _{Ex 21,37; 22,1.} Nu 5,6,7.

εἶπεν πρὸς τὸν κύριον· ἴδού τὰ ἥμισειά μου τὰν ὑπαρχόντων, κύριε, τοῖς πτωχοῖς δίδωμι, καὶ εἰ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν δὲ Ἰησοῦς διτι σήμερον σω- ⁹ _{15,16.} _{Act 8,25; 16,81.} τηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς νίδιος Ἀβραάμ [ἐστιν]. ἤλθεν γὰρ δὲ νίδιος τοῦ ἀν- ¹⁰ _{Ex 34,16.} _{5,82. 1 T 1,15.} θρώπους ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

Ἄκουονταν δὲ αὐτὸν ταῦτα προσθεὶς εἶπεν ¹¹ _{11-27:} _{Mt 25,14-30.} παραβολὴν, διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι Ιερουσαλήμ αὐτὸν καὶ δοκεῖν αὐτοὺς διτι παραχρῆμα μέλλει ἡ βασι- ¹² _{24,21. Act 1,6.} λεία τοῦ θεοῦ ἀναφαίνεσθαι· ¹ εἶπεν οὖν· ἄνθρω- _{12 Mc 18,34.} πός τις εὐγενῆς ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν λαβεῖν ἔαντῷ βασιλείαν καὶ ὑποστρέψαι. καλέσας δὲ ¹³ δέκα δούλους ἔαντοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· πραγματεύσασθε ἐν ᾧ ἔρχομαι. οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτὸν, καὶ ¹⁴ _{J 1,11.} ἀπέστειλαν πρεσβείαν διτισῶ αὐτοῦ, λέγοντες· οὐ

¹ R Ιεριχῶ ² αὐτος ²⁰ : hT ην ⁵ H [ο] Iησ., ii 9
8 H ημισα | H [τοις] ⁹ [εστιν] : R-T ¹⁸ Χ αυτονς
πραγματευσασθαι

² — καλ. ⁴ προλαβων ⁵ και εγ. εν τω διερχεσθαι
αυτον ειδεν και | σπευσον

15 θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς. καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν
καὶ εἶπεν φωνῇθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους
οἵς δεδώκει τὸ ἀργύριον, ἵνα γνοῖ τί διεπραγμα-

16 τεύσαντο. παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος λέγων· κύριε,
16,10. 17 ἦ μνᾶ σου δέκα προσηργάσατο μνᾶς. καὶ εἶπεν
αὐτῷ· εὐγε, ἀγαθὲ δοῦλε, διτὶ ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς
ἐγένουν, ἵσθι ἔξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων.

18 καὶ ἥλθεν ὁ δεύτερος λέγων· ἦ μνᾶ σου, κύριε,
19 ἐποίησεν πέντε μνᾶς. εἶπεν δὲ καὶ τούτῳ· καὶ

20 σὺ ἐπάνω γίνουν πέντε πόλεων. καὶ ὁ δεύτερος
ἥλθεν λέγων· κύριε, ἴδού ἦ μνᾶ σου, ἦν εἰχον

21 ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ· ἐφοβούμην γάρ σε, διτὶ²⁸
ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἰλ, αἰρεις δὲ οὐκ ἔθηκας, καὶ

22 θερίζεις δὲ οὐκ ἔσπειρας. λέγει αὐτῷ· ἐκ τοῦ
στόματός σου κρινῶ σε, πονηρὲ δοῦλε. ἥδεις διτὶ

ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρός εἴμι, αἴρων δὲ οὐκ ἔθηκα,
23 καὶ θερίζων δὲ οὐκ ἔσπειρα; καὶ διὰ τί οὐκ ἔδωκάς
μου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τράπεζαν; καὶ γὰρ ἐλθὼν σὺν

24 τόκῳ δὲν αὐτὸν ἔπραξα. καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν·
ἀρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν καὶ δότε τῷ τάς δέκα

25 μνᾶς ἔχοντι. καὶ εἶπαν αὐτῷ· κύριε, ἔχει δέκα
8,18. Mt 13,12. 26 μνᾶς. λέγω ὑμῖν διτὶ παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται,
ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ δὲ οὐκ ἔχει ἀρθήσεται.

27 πλὴν τοὺς ἔχθρούς μου τούτους τοὺς μὴ θελή-

σαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτοὺς ἀγάγετε ὡδε
καὶ κατασφάξατε αὐτοὺς ἔμπροσθέν μου.

28 Καὶ εἶπὼν ταῦτα ἐπορεύετο ἔμπροσθεν ἀνα-

29 βαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα. Καὶ ἐγένετο ὡς ἡγγισεν
Mt 21,1-9.
Mc 11,1-10.
J 12,12-16.

15 Τ τις τι διεπραγματευσατο 17 ή εν 22 Η κριω |
R εσπειρα·

18 ο ετερος ελθων ειπεν 22 αιρω . . . θεριζω 24 απ
αυτ. και απενεγκατε 25 —vers 26 δοθ. : προστιθεται
27 fin + και τον αχρειον δουλον εκβαλετε εις το σκοτος το
εξωτερον· εκει εοται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ δρός τὸ καλούμενον ἐλαιῶν, ἀπέστειλεν δύο τῶν μαθητῶν λέγων· ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην, ἐν ᾧ 30 εἰσπορευόμενοι ενδοήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' δν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἔκάθισεν, καὶ λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε. καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ· διὰ τί 31 λύετε; οὗτως ἐρεῖτε δτι ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει. ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι εὑρον καθὼς 32 εἶπεν αὐτοῖς. λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον εἶπαν 33 οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· τί λύετε τὸν πῶλον; οἱ δὲ εἶπαν δτι ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει. 34 καὶ ἦγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπιφέραντες 35 αὐτῶν τὰ ἴματια ἐπὶ τὸν πῶλον ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν. πορευομένον δὲ αὐτοῦ ὑπεστρώνυνον τὰ 36 ἴματια αὐτῶν ἐν τῇ δδῷ. ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ 37 ἥδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ δρους τῶν ἐλαιῶν ἥρξαντο ἄπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὅντων δινάμεων,¹ λέγοντες·

38 Ps 118,26.
2,14.

εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος

βασιλεὺς ἐν ὀνόματι κυρίου·

ἐν οὐρανῷ εἰρήνῃ

καὶ δόξᾳ ἐν ὑψίστοις.

καὶ τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ δχλον εἶπαν 39 πρὸς αὐτόν· διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν· λέγω ὑμῖν δτι ἐὰν 40 οὗτοι σιωπήσουσιν, οἱ λίθοι κράξουσιν. Καὶ 41 ^{2 Rg 8,11.}
_{J 11,35.} ὡς ἦγγισεν, ἰδάν τὴν πόλιν ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτήν,

29 Η Βηθανία | Η Ἐλαιῶν R Ἐλαιῶν 30 λεγων : T ειπων 31,34 T .οτι ο 36 αντων : H εαυτων 38 Η ο ερζομ., ο βασ., h ο βασιλ. (sic T) n̄l ο ερζ. βασ. (sic R) 40 Η— οτι

29 το ορος των ελ. καλ. 30 — δεδεμ. 31 — δια τι λν. 35 αγαγοντες τον πωλον ... επεριφαν ... και επεβ. 36 — εν τη οδω 37 — φωνη μεγ. | παντων ων ειδ. γινομενων 40 σιγησουσιν

Dt 32,29. 42 Ἀλέγων διτι εἰ ἔγνως ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ σὺ τὰ
Mt 18,14. πρὸς εἰρήνην· νῦν δὲ ἐκρύθη ἀπὸ δφθαλμῶν σου.
J 12,38.

43 διτι ἥξονσιν ἡμέραι ἐπὶ σὲ καὶ παρεμβαλοῦσιν οἱ
έχθροι σου χάρακά τοι καὶ περικυλώσουσίν σε

21,6. Ps 137,9. 44 καὶ συνέξονσίν σε πάντοθεν, καὶ ἐδαφιοῦσίν σε
καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοι, καὶ οὐκ ἀφῆσονσιν λιθον

45-48: Mt 21,12-16. 45 ἐπὶ λιθον ἐν σοι, ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν
Mc 11,15-18. J 2,18-16.

1a 56,7. Jr 7,11. 46 ἦρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας, λέγων αὐτοῖς·
γέγραπται· καὶ ἔσται ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς·
νμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπῆλαιον λγστῶν.

21,37; 22,58. 47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ιερῷ·
J 18,20. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν
48 ἀπολέσαι καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ, καὶ οὐχ εὑρίσκον τὸ τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γάρ ἀπας ἐξεκρέμετο αὐτοῦ ἀκούων.

1-8: Mt 21,28-27. 20 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν διδάσκοντος
Mc 11,27-38. αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ιερῷ καὶ εὐαγγελίζομένου
ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν
2 τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ εἶπαν λέγοντες πρὸς αὐτόν·
εἶπόν ἡμῖν ἐν ποιᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς
3 ἔστιν ὁ δούς σοι τὴν ἔξουσίαν ταύτην; ἀποκριθεῖς
δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· ἐρωτήσω ὑμᾶς κάγὼ λόγον,
4 καὶ εἴπατέ μοι· τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν
5 ἢ ἐξ ἀνθρώπων; οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἐαυτοὺς
λέγοντες διτι ἐὰν εἴπωμεν· ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· διὰ τί
6 οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἐὰν δὲ εἴπωμεν· ἐξ ἀνθρώ-
πων, ὁ λαὸς ἀπας καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένος
7 γάρ ἔστιν Ἰωάννην προφήτην εἶναι. καὶ ἀπεκρί-

42 Τ καὶ σὺ καίγε εν τη ημ. σου ταυτη | ειρην. : T+
σου 43 h περιβαλονσιν 48 H η νηρισκον | R εξεκρεματο
20,1 T iερεις 2 H ταυτην. 4 Iωαν. : T pr το

48 βαλουσιν επι σε 44 — εν σοι 1^ο | εν ολη σοι |
εις καιρον επισκ. 45 bñ + εν αυτω και αγοραζοντας + και
τας τραπεζας των κολλυριστων εξεχεεν και τας καθεδρας
των πωλουντων τας περιστερας κατεστρεψεν

σαν μὴ εἰδέναι πόθεν. καὶ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν 8
 τοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα
 οἴω. Ἡρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν 9
 παραβολὴν ταύτην. ἀνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπε-
 λῶνα, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν
 χρόνους ἰκανούς. καὶ καιρῷ ἀπέστειλεν πρὸς 10 ^{2 Chr 38,15.16.}
 τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ
 ἀμπελῶνος δώσουσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ ἔξαπέ-
 στειλαν αὐτὸν δείραντες κενόν. καὶ προσέθετο 11
 ἔτερον πέμψαι δοῦλον· οἱ δὲ κάκεῖνον δείραντες
 καὶ ἀτιμάσαντες ἔξαπέστειλαν κενόν. καὶ προσ- 12
 θέτο τρίτον πέμψαι· οἱ δὲ κάκεῖνον δείραντες
 καὶ ἀτιμάσαντες ἔξεβαλον. εἶπεν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπε- 13
 λῶνος· τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν
 ἀγαπητόν· ἵσως τοῦτον ἐντραπήσονται. Ιδόντες 14
 δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους
 λέγοντες· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· ἀποκτείνωμεν
 αὐτόν, ἵνα ὥμαν γένηται ἡ κληρονομία. καὶ ἐκ- 15
 βαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος ἀπέκτειναν.
 τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος;
 ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, 16
 καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. ἀκούσαντες δὲ
 εἶπαν· μὴ γένοιτο. ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπεν· 17 ^{Ps 118,22.}
 τί οὖν ἐστιν τὸ γεγραμμένον τοῦτο·

λιθον δν ἀπεδοκίμασαν οι οίκοδομοῦντες,

ούτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;

πᾶς δ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον συνυθλασθή- 18 ^{Is 8,14.}

σεται· ἐφ' δν δ' ἀν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν. Καὶ 19 ^{19,48.}

ἔζητησαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπιβαλεῖν

ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ δῷρᾳ, καὶ ἐφο-

βήθησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ δτι πρὸς αὐτοὺς

εἶπεν τὴν παραβολὴν ταύτην. Καὶ παρατηρή- 20 ^{20-26:}

^{Mt 23,15-22.}
^{Mc 12,18-17.}

20 παρατηρησ. : h^r - αποχωρησαντες - vi -

11 καὶ επεμψεν ετερ. δουλ. 12 καὶ τρίτον επεμψεν |
 εξαπέστειλαν κενον 13 τυχον

σαντες ἀπέστειλαν ἐνκαθέτονς ὑποχρινομένονς
 11,54. ἔαυτοὺς δικαίους εἶναι, ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ
 λόγου, ὡστε παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ
 21 ἔξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος. καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν
 λέγοντες· διδάσκαλε, οἴδαμεν δτι δρῦῶς λέγεις
 καὶ διδάσκεις καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ᾽
 22 ἐπ᾽ ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις· ἔξεστιν
 23 ἡμᾶς Καίσαρι φόρον δοῦναι ή οὐ; κατανοήσας
 δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν εἶπεν πρὸς αὐτούς·
 24 Ἡ δεῖξατέ μοι δηνάριον· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπι-
 25 γραφήν; οἱ δὲ εἶπαν· Καίσαρος. ὁ δὲ εἶπεν πρὸς
 αὐτούς· τοίνυν ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ
 26 τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι
 τοῦ φήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ, καὶ θαυμάσαντες
 ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ ἐσίγησαν.

27-40:
Mt 22, 28-33. 46.
Mc 12, 18-27. 34.

Gn 88,8. 27 Προσελθόντες δέ τινες τῶν Σαδδονκαίων, οἱ
Dt 25,6. 28 λέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν
 τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος
 29 ἄτεκνος ἔη, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα
 καὶ ἔξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἐπτὰ
 30 οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα
 31 ἀπέθανεν ἄτεκνος· καὶ ὁ δεύτερος· καὶ ὁ τρίτος
 ἔλαβεν αὐτήν, ὡσαντως δὲ καὶ οἱ ἐπτὰ οὐ κατέ-
 32 λιπον τέκνα καὶ ἀπέθανον. θστερον καὶ η γυνὴ
 33 ἀπέθανεν. η γυνὴ οὖν ἐν τῇ ἀναστάσει τίνος
 αὐτῶν γίνεται γυνὴ; οἱ γὰρ ἐπτὰ ἔσχον αὐτήν
 34 γυναῖκα. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οἱ οὗτοι τοῦ
 35 αἵωνος τούτου γαμοῦσιν καὶ γαμίσκονται, οἱ δὲ
 καταξιωθέντες τοῦ αἵωνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς

20 R εγκαθ. 26 τον 1º : T αυτου 27 λεγοντ. : T
 αντιλεγοντες | h επηρωτων 34 τοντου : h+ + γεννωνται
 και γεννωσιν, |

20 των λογων | αυτον τω ηγεμονι 28 επιγνους |
 πονηριαν 24 το νομισμα 28 αποθ. ατεκνος εχων γυν.
 81 — και ο τρ. ελ. αυτ. | ουχ αφηκαν 34 γαμουνται

ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὕτε γαμοῦσιν οὕτε
γαμίζονται· οὐδὲ γάρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται, 36 1 J 8,1.2.
ἰσάγγελοι γάρ εἰσιν, καὶ υἱοί εἰσιν θεοῦ τῆς ἀνα-
στάσεως υἱοὶ δοτεῖς. δτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί, 37 Ex 8,2.6.
καὶ Μωϋσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει
κύριον τὸν θεὸν Ἀβραὰμ καὶ θεὸν Ἰσαὰκ καὶ
θεὸν Ἰακώβ· θεός δὲ οὐκ ἔστιν νεκρῶν ἀλλὰ 38
ζώντων· πάντες γάρ αὐτῷ ζῶσιν. ἀποκριθέντες 39
δέ τινες τῶν γραμματέων εἶπαν· διδάσκαλε, κα-
λῶς εἶπας. οὐκέτι γάρ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν 40 41-44:
οὐδέν. Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· πῶς λέγονται 41 Mt 22,41-45.
Mc 12,35-37.
τὸν Χριστὸν εἶναι Δανείδης οὐδόν; αὐτὸς γάρ Δανείδης 42 Ps 110,1.
λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν·

εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου· κάθον ἐκ δεξιῶν μου
ἔως ἂν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν 43
ποδῶν σου.

Δανείδης οὖν αὐτὸν κύριον καλεῖ, καὶ πῶς αὐτοῦ 44
νίδις ἔστιν;

Ἄκουόντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ εἶπεν τοῖς 45 45-47:
Mt 28,1.5-7.14.
μαθηταῖς· προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν 46 Mc 12,38-40.
θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς καὶ φιλούντων
ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδραῖς
ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίαις ἐν τοῖς
δείπνοις, οἱ κατεσθίουσιν τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν 47
καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται· οὗτοι λήμ-
ψονται περισσότερον κρίμα. Ἀναβλέψας δὲ 21 1-4:
Mc 12,41-44.
εἶδεν τοὺς βάλλοντας εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τὰ
δῶρα αὐτῶν πλουσίους. εἶδεν δέ τινα χήραν 2
πενιχρὰν βάλλονσαν ἐκεῖ λεπτὰ δύο, καὶ εἶπεν· 3 2 K 8,12.
ἀληθῶς λέγω ὑμῖν δτι η̄ χήρα αὐτῇ η̄ πτωχὴ

35 Η̄ γαμισκονται 36 ουδε : Τ ουτε | δυναντ. : h̄
| μελλονσιν | | , και νι. εισ. θεον : h̄ | τω θεω | 42 κυ-
ριος : Τ pr o 44 Τ κυριον αυτον 21,2 Τ δυο λεπτα
3 Τ η πτωχη αυτη

37 εθηλωσεν 42 ειπεν : λεγει 43 υποκατω 47 χηρ.
προφ. μ. προσευχομενοι 21,2 fin + ο εστιν κοδφαντης

4 πλεῖον πάντων ἔβαλεν· πάντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα, αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς πάντα τὸν βίον δν εἶχεν ἔβαλεν.

- ^{5-24:}
^{Mt 24,1-21.} 5 Καὶ τινῶν λεγόντων περὶ τοῦ ιεροῦ, δτι λίθοις
^{Mc 18,1-19.} 6 καλοῖς καὶ ἀναδήμασιν κεκόσμηται, εἶπεν· ¹ ταῦτα
^{19,44.} ἀ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφε-
 θήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ ὅδε δς οὐ καταλυθήσεται.
^{Dn 7,22.} 7 ¹ ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε, πότε
 οὖν ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον δταν μέλλῃ
^{Dn 2,28.} 8 ταῦτα γίνεσθαι; δ δὲ εἶπεν· βλέπετε μὴ πλανη-
 θῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ δνόματί μου
 λέγοντες· ἔγώ εἰμι, καὶ δ καιρὸς ἡγγικεν· μὴ
^{Is 19,2.} 9 πορευθῆτε δπίσω αὐτῶν. δταν δὲ ἀκούσητε πο-
^{2 Chr 15,6.} 10 Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπ' ἔθνος
^{11 καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν,} σεισμοί τε μεγάλοι καὶ
^{12,11.} 12 τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται. πρὸ δὲ
 τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας
 αὐτῶν καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς τὰς συνα-
 γωγὰς καὶ φυλακάς, ἀπαγθιμένους ἐπὶ βασιλεῖς
^{13 καὶ ἥγεμόνας ἔνεκεν τοῦ δνόματός μον· ἀποβή-}
^{Mt 10,19.} 14 σεται ὑμῖν εἰς μαρτύριον. θέτε οὖν ἐν ταῖς καρ-
^{Act 6,10.} 15 δίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἔγὼ
 γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἢ οὐ δυνήσονται
 ἀντιστῆναι ἢ ἀντειπεῖν ἀπαντες οἱ ἀντικείμενοι
^{16 ὑμῖν.} παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ

³ Τ πλειω ⁴ Τ απαντες ει απαντα ⁵ Τ αναθεμασιν
⁶ Τ— αδε ⁸ Τι και ο ¹¹ Η λοιμοι κ. λιμοι | Τ φοβητρα
 | Η απ ουρ. σημ. μεγ., ή σημ. μεγ. απ. ουρ. | εσται: h^r+
 (? και χειμωνες) et hiemes (tempestates) ¹⁵ ή παντες

⁴ δωρα τον θεον | fin + ταυτα λεγων εφωνει· ο εχων
 ατα ακουειν ακουετω ⁷ σημ. της σης ελευσεως ⁹ φοβη-
 θητε ¹⁰ — τοτε ελεγ. αυτ. ¹⁴ προμελεταντες

λιθελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ θανατώ-
σσονται ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάν- 17 Mt 10,21.22.
τῶν διὰ τὸ δονομά μου. καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς 18 12,7.
ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν 19 2 Cbr 15,7.
κτήσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. "Οταν δὲ ἴδητε 20
κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων Ιερουσαλήμ, τότε
γνῶτε δτι ἡγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. τότε οἱ ἐν 21
τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ δοῃ, καὶ οἱ ἐν
μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρείτωσαν, καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις
μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν, δτι ἡμέραι ἐκδικήσεως 22 Dt 28,35.
αὐταί εἰσιν τοῦ πλησθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα. Hos 9,7.
οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχονσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις 23 1 K 7,26.
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ δργὴ τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ πεσοῦνται 24 Dt 28,64.
στόματι μαχαίρης καὶ αίχμαλωτισθήσονται εἰς τὰ Zch 12,8.
ἔθνη πάντα, καὶ Ιερουσαλήμ ἔσται πατονυμένη ὑπὸ Is 63,1. Ps 79,1.
ἴθνῶν, ἄχρι οὗ πληρωθῶσιν καιροὶ ἔθνῶν. Kai 25 25-28:
ἔσονται σημεῖα ἐν ἥλιῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἀστροῖς, Mt 24,29.30.
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἔθνῶν ἐν ἀποσίᾳ ἥχους Mc 18,24-26.
θαλάσσης καὶ σάλουν, ἀποψυχόντων ἀνθρώπων 26 Is 34,4.
ἀπὸ φύσεων καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ
οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ θυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευ-
θήσονται. καὶ τότε ὁψοῦνται τὸν νίδν τοῦ ἀν- 27 Dn 7,18.
θρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ θυνάμεως καὶ Mt 26,64.
δόξης πολλῆς. ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι 28 Ph 4,4.5.
ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι
ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. Kai εἰπεν παρα- 29 29-33:
βολὴν αὐτοῖς· ἴδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ Mt 24,32-35.
δένδρα· δταν προβάλωσιν ἥδη, βλέποντες ἀφ' 30
ἐαντῶν γινώσκετε δτι ἥδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἔστιν·
οὗτως καὶ ὑμεῖς, δταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, 31

18 h^r— vers 19 Τ κτησασθε 24 πληρωθ. : H+ [και
εσονται] 25 H ηχοῦς

21 μη εκχωρειτ. 24 — καιροι εθν. 25 και απορια
ηχουσης 28 ερχομενων 30 προβ. τον καρπον αυτων

γινώσκετε δτι ἐγγύς ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.

32 ἀμήν λέγω ὑμῖν δτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη

16,17. 33 ἔως ἂν πάντα γένηται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ

17,27. Mc 4,19. 34 σονται. Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μὴ ποτε βαροῦθασιν
Mt 24,49. αἱ καρδίαι ὑμῶν ἐν κραιπάλῃ καὶ μεδήᾳ καὶ μερίμ-
ναις βιωτικαῖς, καὶ ἐπιστῇ ἐφ' ὑμᾶς αἰφνίδιος ἡ

Is 24,17. 35 ἡμέρα ἐκείνη ὡς παγίς· ἐπεισελεύσεται γὰρ ἐπὶ

1 Th 5,8. πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς

Mc 18,88. 36 γῆς. ἀγρυπνεῖτε δὲ ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι ἵνα
Ap 6,17. κατισχύσητε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα
γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἐμπροσθεν τοῦ νέοῦ τοῦ
ἀνθρώπουν.

19,47. 37 Ἡν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἴερῷ διδάσκων, τὰς

δὲ νύκτας ἔξερχόμενος ηὔλιζετο εἰς τὸ δρός τὸ

38 καλούμενον ἐλαιῶν. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὅρθριζεν
πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἴερῷ ἀκούειν αὐτοῦ.

1,2: Mt 26,1-5. **22** Ἡγγιζεν δὲ ἡ ἐօρτὴ τῶν ἀζύμων ἡ λεγομένη
Mc 14,1,2. 2 πάσχα. καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ-

20,19. ματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ

3-6: Mt 26,14-16. 3 τὸν λαόν. Εἰσῆλθεν δὲ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν
Mc 14,10,11. τὸν καλούμενον Ἰσκαριώτην, δοῦτα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ
J 18,2,27. 4 τῶν δώδεκα· καὶ ἀπελθὼν συνελάλησεν τοῖς

ἀρχιερεῦσιν καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτοῖς παραδῷ

5 αὐτόν. καὶ ἐχάρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀρ-

6 γύριον δοῦναι. καὶ ἐξωμολόγησεν, καὶ ἐζήτει εὐ-

καιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν ἀτερ ὅχλον αὐτοῖς.

7-23: Mt 26,17-29. **7** Ἡλθεν δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἡ ἔδει θύεσθαι
Mc 14,12-25. τὸ πάσχα· καὶ ἀπέστειλεν Πέτρον καὶ Ἰωάννην
Ex 12,18-20.

32 H [av] 34 T υμῶν αἱ καρδ. | H κραιπάλῃ | H
εφνιδιος 37 h διδασκ. εν τῷ iερῷ | H Ἐλαιῶν R Ἐλαιῶν
38 fin h^r+ Joh. 7,53-8,11 22,7 ἡ : T pr εν

35,36 εκείνη· ως παγίς γαρ επ. 36 καταξιωθῆτε | στησεσθε
22,4 αρχιερ. : + καὶ τοις γραμματευσιν | — καὶ στρατ.
7 των αζύμ. : τον πασχα

εἰπάν· πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα,
ἵνα φάγωμεν. οἱ δὲ εἰπαν αὐτῷ· ποῦ θέλεις ⁹
ἐτοιμάσωμεν;¹⁰ δὲ εἰπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ εἰσελθόντων ¹⁰
ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσει ὑμῖν ἀνθρωπος
κεράμιον ὅδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ
εἰς τὴν οἰκλαν εἰς ἣν εἰσπορεύεται· καὶ ἐρεῖτε ¹¹
τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκλας· λέγει σοι διδάσκαλος·
ποῦ ἔστιν τὸ κατάλυμα δπον τὸ πάσχα μετὰ τῶν
μαθητῶν μου φάγω; κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνά- ¹²
γαιον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε. ἀπελ- ¹³ _{19,32.}
θόντες δὲ εὑρον καθὼς εἰρήκει αὐτοῖς, καὶ ἡτοί-
μασαν τὸ πάσχα. Καὶ δτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ¹⁴
ἀνέπεσεν, καὶ οἱ ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. καὶ εἰπεν ¹⁵
πρὸς αὐτούς· ἐπιθυμίᾳ ἐπενθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα
φαγεῖν μεδ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν· λέγω γὰρ ¹⁶ _{18,29.}
ὑμῖν δτι οὐ μὴ φάγω αὐτὸ ἔως δτον πληρωθῆ
ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ δεξάμενος ποτήριον ¹⁷
εὐχαριστήσας εἰπεν· λάβετε τοῦτο καὶ διαμερί-
σατε εἰς ἑαυτούς· λέγω γὰρ ὑμῖν οὐ μὴ πίω ἀπὸ ¹⁸
τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἔως
οὐ ἡ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ ἔλθῃ. καὶ λαβὼν ἄρτον ¹⁹ ₁ _{κ 11,28-25.}
εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων·
τοῦτο ἔστιν τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον·
τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἔμπτην ἀνάμνησιν. καὶ τὸ ²⁰ _{Ex 24,8.}
ποτήριον ωσαύτως μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων. ^{Jr 31,31.} _{Zch 9,11.}
τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἷματι
μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυννόμενον. πλὴν ἴδοὺ ἡ ²¹ _{J 18,21,22.}
χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τρα-
πέζης. δτι διὸ μὲν τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸ ²²
ῶρισμένον πορεύεται, πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ

¹¹ οικιας : h+ λεγοντες ¹⁶ ον : T pr ουκετι ¹⁸ ου :
T pr οτι | ου : T οτουν ^{19,20} H [το υπερ ... εκχυννο-
μενον.]

¹² μεγα : οικον ¹⁶ πληρωθη : καινον βρωθη ¹⁷ το
ποτηρο.

23 ἐκείνῳ δι' οὐ παραδίδοται. καὶ αὐτοὶ ἡρξαντο
συνζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς ἀρα εἰη ἐξ αὐτῶν

^{9,46.} 24 δὲ τοῦτο μέλλων πράσσειν. Ἐγένετο δὲ καὶ
φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι

^{25,26:}
^{Mt 20,25,27.} 25 μείζων. δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οἱ βασιλεῖς τῶν ἔθνῶν
^{Me 10,42—44.} κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἔξοντες αὐτῶν

26 ενεργέται καλοῦνται. ὑμεῖς δὲ οὐχ οὐτως, ἀλλ᾽
δὲ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω ὡς δὲ νεώτερος, καὶ δὲ

^{J 18,4—14.} 27 ἡγούμενος ὡς δὲ διακονῶν. τίς γὰρ μείζων, δὲ
ἀνακείμενος ἢ δὲ διακονῶν; οὐχὶ δὲ ἀνακείμενος;

28 ἐγὼ δὲ ἐν μέσῳ ὑμῶν εἰμι ὡς δὲ διακονῶν. Ὡμεῖς
δὲ ἔστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρα-

^{12,52.} 29 σμοῖς μον· κάγῳ διατίθεμαι ὑμῖν καθὼς διέθετο

^{Mt 12,28.} 30 μοι δὲ πατήρ μον βασιλείαν, ἵνα ἔσθητε καὶ πίνητε
^{31—34:}

^{Mt 26,81—85.} 31 ἐπὶ τῆς τραπέζης μον ἐν τῇ βασιλείᾳ μον, καὶ
^{Mc 14,27—31.} καθήσεσθε ἐπὶ θρόνων κρίνοντες τὰς δώδεκα

^{J 18,36—38.} 32 φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. Σίμων Σίμων, Ἰδοὺ δὲ σατανᾶς
^{ἢ K 2,11.} 33 ἐξηγήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον· ἐγὼ
^{Pa 51,15.} δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου·

καὶ σὺ ποτε ἐπιστρέψας στήρισον τοὺς ἀδελφούς
33 σου. δὲ εἶπεν αὐτῷ· κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμός
εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι.

34 Ὁ δὲ εἶπεν· λέγω σοι, Πέτρε, οὐ φωνήσει σήμερον
^{9,8; 10,4.} 35 ἀλέκτωρ ἔως τρίς με ἀπαρνήσῃ εἰδέναι. Καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· δτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἀτερ βαλλαντίου

καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μὴ τινος ὑστερήσατε;
36 οἱ δὲ εἶπαν· οὐδενός. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἀλλὰ

νῦν δὲ ἔχων βαλλάντιον ἀράτω, δμοίως καὶ πήραν,
καὶ δὲ μὴ ἔχων πωλησάτω τὸ ἴματιον αὐτοῦ καὶ

^{1s 53,12.} 37 ἀγορασάτω μάχαιραν. λέγω γὰρ ὑμῖν δτι τοῦτο

³⁹ Η νμν, | ή μον, ⁸⁰ Ι καθησθε | Η τας δωδ.
φυλ. κριωντ. ⁸⁴ Τ τρις απαρν. μη ειδ. με ⁸⁶ ο ο δε
ειπ. : Η ειπεν δε

²⁴ τις αν ειη ²⁷ τις . . . ουχι : μαλλον η ²⁸ και
υμεις ηνξηθητε εν τη διακονια μον ως ο διακονων ³¹ pr
ειπεν δε ο κυριος

τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοὶ, τό· καὶ 52.
μετὰ ἀνδρῶν ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὸ περὶ ἐμοῦ
τέλος ἔχει. οἱ δὲ εἶπαν· κύριε, ἵδον μάχαιραι 38
ώδε δύο. δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἴκανόν ἐστιν.

Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ 39 **Mt 26,30.38—46.**
δρός τῶν ἑλαιῶν· ἥκολούμνησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ **Mc 14,36.38—42.**
μαθηταί. γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου εἶπεν 40
αὐτοῖς· προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν.

καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου 41
βολήν, καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύχετο ¹ λέγων· 42 **Mt 8,10.**
πάτερ, εἰ βούλει παρένεγκε τοῦτο τὸ ποτήριον
ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου ἀλλὰ τὸ σὸν
γινέσθω. ὥφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ 43 **1 Rg 19,5.**

ἐνισχύων αὐτόν. καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκ- 44
τενέστερον προσηύχετο· καὶ ἐγένετο δὲ ἰδούς αὐτοῦ
ώσει ὅρομβοι ἀλματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν.
καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς 45
τοὺς μαθητὰς εὗρεν κοιμωμένους αὐτοὺς ἀπὸ τῆς
λύπης,¹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί καθεύδετε; ἀναστάντες 46
προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν.

Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἴδον δχλος, καὶ δ λεγόμενος 47 **47—53:**
Ιούδας εἰς τῶν δώδεκα προήρχετο αὐτούς, καὶ **Mt 26,47—56.**
ἥγγισεν τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐτόν. Ἰησοῦς δὲ εἶπεν 48
αὐτῷ· Ιούδα, φιλήματι τὸν νίδον τοῦ ἀνθρώπου
παραδίδως; ἴδοντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον 49
εἶπαν· κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρῃ; καὶ ἐπά- 50
ταξεν εἰς τις ἐξ αὐτῶν τοῦ ἀρχιερέως τὸν δοῦλον
καὶ ἀφεῖλεν τὸ οὖς αὐτοῦ τὸ δεξιόν. ἀποκριθεὶς 51

39 Η [καὶ] οἱ 42 εἰ β. . . γινεσθῶ : h^r — μη το θελημα
μου αλλα το σον γενεσθῶ· ει βουλει παρενεγκε τοντο το
ποτηριον απ εμου — | T παρενεγκαι | T θέλημα μοῦ
43.44 Η [[ωφθη . . . γην.]] 48 απο του : hT απ 44 και
εγεν. : h εγεν. δε | T καταβαινοντος

38 αρκει 46 — τι 47 οχλ. πολυς | ο καλουμενος
Ιονδ. Ισχαριωθ | fin + τοντο γαρ σημειον δεδωκει αυτοις·
ον αν φιλησω αυτος εστιν 49 το γενομενον

δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἔτεις ἔως τούτου· καὶ ἀψά-
 87. 52 μενος τοῦ ὀτίου λάσατο αὐτόν. Εἶπεν δὲ Ἰησοῦς
 πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς
 καὶ στρατηγοὺς τοῦ Ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους· ὡς
 ἐπὶ ληστὴν ἐξήλιθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ἔυλων;
 J 7,30; 8,20. 53 καθ' ἡμέραν ὅντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ Ἱερῷ
 Kol 1,18. οὐκ ἐξετελνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὐτη
 ἐστὶν ὑμῶν ἡ ὥρα καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.

54-62: Mt 26,57.58. 54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἦγαγον καὶ εἰσήγαγον
 69-75. Mc 14,58.54. εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος ἤκο-
 66-72. J 18,12-18. 55 λούθει μαρούθεν. περιαφάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ
 25-27. τῆς αὐλῆς καὶ συνκαθισάντων ἐκάθητο ὁ Πέτρος
 56 μέσος αὐτῶν. Ἰδούσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις
 καθήμενον πρὸς τὸ φῶς καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ
 57 εἶπεν· καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν. ὁ δὲ ἡρώησατο
 58 λέγων· οὐκ οἶδα αὐτόν, γύναι. καὶ μετὰ βραχὺ
 ἐτερος ἰδὼν αὐτὸν ἔφη· καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. ὁ
 59 δὲ Πέτρος ἔφη· ἀνθρωπε, οὐκ εἰμί. καὶ δια-
 στάσης ὥσει ὥρας μιᾶς ἄλλος τις διῆσχυρίζετο
 λέγων· ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν,
 60 καὶ γὰρ Γαλιλαῖος ἐστιν. εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος·
 ἀνθρωπε, οὐκ οἶδα δ λέγεις. καὶ παραχρῆμα ἔτι
 61 λαλοῦντος αὐτοῦ ἐφώνησεν ἀλέκτωρ. καὶ στραφεὶς
 δικύριος ἐνέβλεψεν τῷ Πέτρῳ, καὶ ὑπεμνήσθη ὁ
 Πέτρος τοῦ δήματος τοῦ κυρίου, ὃς εἶπεν αὐτῷ
 διτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι σήμερον ἀπαρνήσῃ
 62 με τοῖς. καὶ ἐξελιθὼν ἐξώ ἐκλαυσεν πικρῶς.
63-65: Mt 26,67.68. 63 Καὶ οἱ ἀνδρες οἱ συνέχοντες αὐτὸν ἐνέπαιξον
 Mc 14,65.

51 H [ο] Ιησ. 52 επ : Τ προς | Τ εξεληλυθατε |
 Τ ξυλων. 57 ηρωησατο : Τ+ αυτον 61 οηματ. : Τ λογον
 63 [H]

51 καὶ εκτεινας την χειρα ηφατο αυτον και απεκατεσεαθη
 το ους αυτον 52 ιερον : λαον (ναον) 53 το
 σκοτος 54 — και εισηγαον 55 fin + θερμαινομενος
 57 — γυναι 58 εφη ... ει : ειπεν το αυτο 59 διησχυριζετο·
 επ αληθ. λεγω 60 ο αλεκτ. 61 fin + μη ειδεναι με
 63 — vers

αὐτῷ δέροντες, καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν ἐπηρώ- 64
των λέγοντες· προφήτευσον, τίς ἐστιν ὁ παισας
σε; καὶ ἔτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἐλεγον εἰς 65
αὐτόν.

Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνῆχθη τὸ πρεσ- 66-71:
βυτέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, <sup>Mt 26,59-60.
Mc 14,55-64.</sup>
καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν, ^I λέ- 67 ^{J 18,24.}

γοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπὸν ἡμῖν. εἰπεν
δὲ αὐτοῖς· ἐάν τοις εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσῃτε. ^I ἐάν 68
δὲ ἔρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτε. ἀπὸ τοῦ νῦν 69 <sup>1ην 7,18.
Pm 110,1.</sup>

δὲ ἐσται ὁ νίνος τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ
δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ. εἰπαν δὲ πάντες 70
σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; δὸς πρὸς αὐτοὺς
ἔφη· ὑμεῖς λέγετε δτι ἔγώ εἰμι. οἱ δὲ εἰπαν· τί 71
ἔτι ἔχομεν μαρτυρίας χρείαν; αὐτοὶ γὰρ ἤκουσαμεν
ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ. ^I Καὶ ἀναστὰν ἀπαντῶν 23 <sup>1-25:
Mt 27,2,11-21.
Mc 15,1-20.
J 18,28-19,16.</sup>

τὸ πλῆθος αὐτῶν ἦγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πειλᾶτον.
^I ἥρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες· τοῦτον ² 20,25.
εὑραμεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ κω-
λύοντα φόρους Καίσαρι διδόναι, καὶ λέγοντα
ἐαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι. δὸς δὲ Πειλᾶτος ³ 8 1 Τι 6,18.
ἥρωτησεν αὐτὸν λέγων· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων; δὸς δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· σὺ λέγεις.
δὸς δὲ Πειλᾶτος εἰπεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ⁴ 5
τοὺς δχλους· οὐδὲν εὑρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀν-
θρώπῳ τούτῳ. οἱ δὲ ἐπίσχυντο λέγοντες δτι ἀνα-
στείτι τὸν λαόν, διδάσκων καθ' δλησ τῆς Ἰουδαίας,
καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἔως ὡδε. ⁶ Ηιι-

68 οὖν ἡ+ -η απολυνθητε+ 70 Τ λεγετε, | η ειμι;
23,2 ημων : h^r+ και καταλυνοντα τον νομον και τον προ-
φητας | διδοναι : h^r+ και αποστρεφοντα τας γυναικας
και τα τεκνα | εαντ. : Η αντον | Η χριστον (non Χρ-) 8 η
λεγεις; 5 οὖν h^r+ et filios nostros et uxores avertit a
nobis [v. 2], non enim baptizantur sicut [et] nos [nece ne
mundant]

63 — δεροντες 71 μαρτυρων 23,1 και ανασταντες
ηγαγον 5 Ιουδ. : γης

λᾶτος δὲ ἀκούσας ἐπηρώτησεν εἰ δὲ ἀνθρωπος
 8,1. 7 Γαλιλαῖος ἐστιν, καὶ ἐπιγνοὺς δτι ἐκ τῆς ἔξουσίας
 Ἡρόδου ἐστίν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρόδην,
 δοῦτα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς
 8,9. 8 ἡμέραις. δὲ δὲ Ἡρόδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἔχάρη
 λίαν· ἦν γὰρ ἐξ ἵκανῶν χρόνων θέλων ἰδεῖν αὐτὸν
 διὰ τὸ ἀκούειν περὶ αὐτοῦ, καὶ ἥλπιζέν τι σημεῖον
 9 ἰδεῖν νπ' αὐτοῦ γινόμενον. ἐπήρωτα δὲ αὐτὸν
 ἐν λόγοις ἵκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο
 10 αὐτῷ. εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ-
 11 ματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ. ἔξουσιν ήσας
 δὲ αὐτὸν δὲ Ἡρόδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ
 καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν ἐσθῆτα λαμπρὰν ἀνέ-
 12 πεμψεν αὐτὸν τῷ Πειλάτῳ. ἐγένοντο δὲ φίλοι
 δὲ τε Ἡρόδης καὶ δὲ Πειλάτος ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
 μετ' ἀλλήλων· προύπηρον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ δοῦτες
 13 πρὸς αὐτούς. Πειλάτος δὲ συνκαλεσάμενος τοὺς
 14 ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν ἐπειν
 πρὸς αὐτούς· προσηρέγκατέ μοι τὸν ἀνθρωπον
 τοῦτον ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν, καὶ ἴδον ἐγὼ
 ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας οὐδὲν εὑρον ἐν τῷ ἀν-
 θρώπῳ τούτῳ αἴτιον ὃν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ.
 15 ἀλλ' οὐδὲ Ἡρόδης· ἀνέπεμψεν γὰρ αὐτὸν πρὸς
 ἡμᾶς· καὶ ἴδον οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶν πε-
 16 πραγμένον αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω.
 17 ἁνέκραγον δὲ πανπληθεὶ λέγοντες· αἷρε τοῦτον,
 18 ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραβθᾶν· δοτις ἦν διὰ
 στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον
 20 βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ. πάλιν δὲ δὲ Πειλάτος
 προσεφώνησεν αὐτοῖς, θέλων ἀπολῦσαι τὸν Ἰησοῦν.

6 Η [ο] ανθρ. 10 Η ιστηκεισαν 11 ο Ηρ. : Τ pr καὶ
 12 αὐτοὺς : Τ αὐτοὺς 18 Ε παμπλ. 20 Τ— αὐτοὺς

6 απὸ τῆς Γαλιλαίας ο ανθρ. 12 οντες δε εν αηδια ο
 Πιλ. και ο Ηρόδω. εγενοντο φιλοι εν αυτῃ τη ημερα 15 ανε-
 πεμψα γαρ υμας προς αυτον 17 (post 18) αναγκην δε
 ειχεν κατα εορτην απολυειν αυτοις ενα

ε ἐπεφώνον λέγοντες· σταύρου σταύρου αὐτόν. 21
θὲ τρίτον εἶπεν πρὸς αὐτούς· τὸ γὰρ κακὸν 22
μίσησεν οὐτος; οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὑρον ἐν
τῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. οἱ δὲ 23
ἔκειντο φωναῖς μεγάλαις αἴτούμενοι αὐτὸν σταυ-
ρῆναι, καὶ κατίσχυνον αἱ φωναὶ αὐτῶν. καὶ 24
λάτος ἐπέκρινεν γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν.
ἔλυσεν δὲ τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλη- 25
τον εἰς φυλακήν, δν ἥτοῦντο, τὸν δὲ Ἰησοῦν
ρέδωκεν τῷ θελήματι αὐτῶν.

Καὶ ώς ἀπῆγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνά 26 Mt 27,32.
Mc 15,21.

καὶ Κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπ’ ἄγρου ἐπέδηκαν
φ τὸν σταυρὸν φέρειν δπισθεν τοῦ Ἰησοῦ.

ολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ 27
αικῶν αἱ ἐκόπτοντο καὶ ἐνθρήνουν αὐτόν. στρα- 28

τος δὲ πρὸς αὐτὰς Ἰησοῦς εἶπεν· θυγατέρες
ουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐπ’ ἔμε· πλὴν ἐφ’ ἑαυτὰς

λετε καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν, δτι ἴδού ἐρχονται 29 21,28.

οαι ἐν αἷς ἐροῦσιν· μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ
κοιλαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ

εψαν. τότε ἀρξονται λέγειν τοῖς ὅρεσιν· πέσατε 30 Hos 10,8.
Ap 6,16; 9,6.

ἡμᾶς, καὶ τοῖς βονοῖς· καλύψατε ἡμᾶς· δτι εὶ 31 1 P 4,17.

τῷ ὑγρῷ ἔνλφ ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ἔηρφ τί
παι; Ἡγοντο δὲ καὶ ἐτεροι δύο κακούργοι 32

αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. Καὶ δτε ἡλθον ἐπὶ 33 33-49:
Mt 27,38-56.
Mc 15,22-41.
J 19,17-20.

τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἔκει ἐσταύ-
αν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους, δν μὲν ἐκ

ῶν δν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. δ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν· 34 Mt 5,44.
Is 58,12.
Ps 22,19.

ερ, ἀφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασιν τὶ ποιοῦσιν.
μειζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλῆρον.

25 ή σταυρωσαι 26 ή απηγον 21 Η—τω 1^ο 22 Η
μοργου δυο 23 Η ηλθαν Τ απηλθον 24 Η [ο δε . . .
νοιν.] | Τ κληρους

21 εκραξαν 22 ουδεμιαν αιτιαν 23 αυτων και των
ιωαν 25 ενεκα φονου 27 γυναικες 28 κλ. εμε
ε πενθειτε

Ps 22,8. 35 ἱ καὶ εἰστήκει δὲ λαὸς θεωρῶν. ἔξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες λέγοντες· ἀλλοις ἐσωσεν, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὐτός ἐστιν δὲ Χριστὸς τοῦ θεοῦ δὲ

Ps 69,22. 36 ἐκλεκτός. ἐνέπαιξαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται 37 προσερχόμενοι, δέος προσφέροντες αὐτῷ ἱ καὶ λέγοντες· εἰ σὺ εἶ δὲ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον 38 σεαυτόν. ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ ἐπ' αὐτῷ· δὲ βασι- 39 λεὺς τῶν Ἰουδαίων οὗτος. Εἰς δὲ τῶν κρεμα- σθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτόν· οὐχὶ σὺ 40 εἶ δὲ Χριστός; σῶσον σεαυτὸν καὶ ημᾶς. ἀπο- κριθεὶς δὲ δὲ δὲ ἑτερος ἐπιτιμῶν αὐτῷ ἔφη· οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν θεόν, διτι εἰ τῷ αὐτῷ κοίματι εἶ; 41 ἱ καὶ ημεῖς μὲν δικαίως, ἀξια γὰρ ὅν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἀτοπον ἐπραξεν.

Mt 16,28. 42 καὶ ἔλεγεν· Ἰησοῦ, μνῆσθητί μου δταν ἔλθῃς ἐν 43 τῷ βασιλείᾳ σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀμήν σοι λέγω, 44 σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. Καὶ ἦν ἡδη ὥσει ὥρα ἔκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἔφ- 45 δλην τὴν γῆν ἔως ὥρας ἐνάτης ἱ τοῦ ἡλίου ἐκλεί- ποντος, ἔσχισμη δὲ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ

Ps 81,6. 46 μέσον. καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ δὲ Ἰησοῦς 47 εἶπεν· πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ 48 πνεῦμά μου. τοῦτο δὲ εἶπών ἔξεπνευσεν. ἱδῶν δὲ δὲ ὁ ἐκατοντάρχης τὸ γενόμενον ἐδόξαζεν τὸν θεόν

35 Η ιστηκει | Τ— και 2° | Η θεον, 42 Χ εις την βασιλειαν σ. 42.43 h^r και σιραφεις προς τον χυριον ειπεν αυτω Μνησθητι μου εν τη ημερα της ελευσεως σου. αποκριθεις δε ο Ιησους ειπεν αυτω τω επλησσοντι (1. επιπλησσοντι) Θαρσει, σημερον κ. τ. λ. 43 h^r— σημερον . . . παραδεισω (vers?) 45 Τ εκλιποντος | τ. η. εχλ. : — h^r — R και (h^r [και]) εσκοτισθη ο ηλιος

35 ορων | εσωσας· σεαυτον σωσον, ει νιος ει τ. θ., ει χριστος ει, ο εκλεκτ. 37 λεγ. χαιρε ο βασιλευς των Ιουδαιων περιτιθεντες αυτω και ακανθινον στεφανον 38 αυτω: + γραμμασιν ελληνικοις ρωμαιικοις εβραιικοις 39 — ουχι ... ημας 40 ει: + και ημεις εσμεν 41 πονηρον 45 του . . . μεσον : εσκοτισθη δε ο ηλιος 46 fin + και το καταπε- τ. ναον εσχισθη 47 και ο εκατονταρχος φωνησας εδοξ.

λέγων· ὅντως δ ἀνθρώπος οὗτος δίκαιος ἡν. καὶ 48 πάντες οἱ συνπαραγενόμενοι ὅχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωρήσαντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες τὰ στήθη ὑπέστρεφον. εἰστίκεισαν δὲ πάντες οἱ 49 *Pa* 88,9; 38,12. γνωστοὶ αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γνωτικες αἱ 8,9. συνακολουθοῦσαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, δρῶ- σαι ταῦτα.

Καὶ ἵδον ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσὴφ βουλευτὴς ὑπάρ- 50 50-56: χων, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,¹ — οὗτος οὐκ ἡν 51 *Mt* 27,57-61. συνκατατεθεμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν, — *Mc* 15,42-47. *J* 19,38-49. ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων, δις προσε- 2,25.88. δέχετο τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, οὗτος προσελθὼν 52 τῷ Πειλάτῳ ἥτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ 53 καθελὼν ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν μηῆματι λαξευτῷ, οὐδὲν ἡν οὐδεὶς² οὖπω κείμενος. καὶ ἡμέρα ἡν παρασκευῆς, καὶ 54 σάββατον ἐπέφωσκεν. Κατακολούθησασαι δὲ αἱ 55 49. γνωτικες, αἵτινες ἡσαν συνεληλυθῦνται ἐκ τῆς Γαλι- λαίας αὐτῷ, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον καὶ ως ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ, ὑποστρέψασαι δὲ ἡτοίμασαν ἀρώ- 56 *Ex* 12,16; 20,10. *Lv* 23,8. ματα καὶ μύρα.

Καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολὴν, τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων ὅρθρον βαθέως²⁴ 1-12: ἐπὶ τὸ μνῆμα ἥλιθον φέρουσαι ἀ ἡτοίμασαν ἀρώ- *Mt* 28,1-8. *Mc* 16,1-8. *J* 20,1-10. ματα. εὔρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ 2

48 fin h^r+ dicentes Vae nobis quae facta sunt hodie propter peccata nostra; appropinquavit enim desolatio Hierusalem 49 H iστηκεισαν | γνωτικ. : h pr ai 50 ανηρ : T pr και | και δικ., — : h , — δικ. 51 hT συνκατατι- θεμένος | H Ἀριμαθαίας 53 ουπω : T ουδεπω 55 h^r T— ai : h^r + δυο | 24,1 H ηλθαν

48 στηθη και τα μετωπα 51 Αριμαθιας 58 μνημειω λελατομημενω | fin + και θεντος αυτον επεθηκεν τω μνημειω λιθον ον μογις εικοσι εκυλιον 54 ην δε η ημερα προσαββατον 55 δυο γνωτικες 56 — κατα την εντ. 24,1 αφωματα : και τινες συν ανταις ελογιζοντο δε εν εανταις τις αρα αποκυλισει τον λιθον 2 ελθουσαι δε ευρον

3 τοῦ μημείον, εἰσελθοῦσαι δὲ οὐκ εὗρον τὸ σῶμα
 4 τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀπορεῖσθαι
 αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἴδον ἄνδρες δύο ἐπέστησαν
 5 αὐταῖς ἐν ἑαυτῇ ἀστραπτούσῃ· ἐμφόβων δὲ γενο-
 μένων αὐτῶν καὶ κλινονοσῶν τὰ πρόσωπα εἰς τὴν
 γῆν, εἶπαν πρὸς αὐτάς· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ
 6 τῶν νεκρῶν; ὁνκινούσιν, ὁνκινούσιν. καὶ
 7 ἐμήσθησαν ὅτι ἦτι ἀνὴρ ἡγέρθη. μηδῆ-
 σθητε ως ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ἀν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,

Mt 17,22.23.

7 Ἀλέγων τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπουν δτι δεῖ παρα-
 δοῦναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν καὶ
 8 σταυρωθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. καὶ
 9 ἐμήσθησαν τῶν φημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέ-
 φασαι ἀπὸ τοῦ μημείον ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα

8,9.10 τοῖς ἔνδεκα καὶ πᾶσιν τοῖς λοιποῖς. ἥσαν δὲ ἡ
 Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία ἡ
 Ἰακώβου· καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς ἐλεγον πρὸς

11 τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον
 αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ φήματα ταῦτα, καὶ ἡπιστον
 12 αὐταῖς. [Ο δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ
 μημείον· καὶ παρακύψας βλέπει τὰ δύνια μόνα·
 καὶ ἀπῆλθεν πρὸς αὐτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.]

13—35: Mc 16,12.13.

13 Καὶ ἴδον δύο ἐξ αὐτῶν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
 ἥσαν πορευόμενοι εἰς κώμην ἀπέχονσαν σταδίους
 ἑξήκοντα ἀπὸ Ιερουσαλήμ, ἡ δυνατα Ἐμμαούς,

14 καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων

Mt 18,20. 15 τῶν συμβεβηκότων τούτων. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
 διμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συνζητεῖν, καὶ αὐτὸς Ἰησοῦς
 16 ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν

8 H [τον κυρ. Ιησ.] 6 H [ουκ . . . ηγερθη] 9 H
 [απο τ. μημειον] | T παντα ταυτα 10 H Ιωάννα
 12 R-T | R εαυτον 13 εξηκ. : h^r εκατον εξηκ. 15 H
 [και] 30

8 — τον κ. I. δ ενφοβοι δε γενομεναι εκλειναν
 6 — ουκ . . . ηγερθη 7 — αμαρτωλων 9 — απο τ. μν.
 10 — ησαν δε | Μαρια η Μαγδαληνη κ. Ιωανα 13 Ησαν
 δε δυο πορ. εξ αυτ. τ. ημ. | Ουλαμμαους

ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. εἶπεν δὲ 17 πρὸς αὐτούς· τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες; καὶ ἐστάθησαν σκυνθρωποί. ἀποκριθεὶς δὲ εἰς ὄνδραν Κλεόπας 18 εἶπεν πρὸς αὐτόν· σὺ μόνος παροικεῖς Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταῦταις;¹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ποῖα; οἱ δὲ εἶπαν 19 μt 21,11. αὐτῷ· τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζαρηνοῦ, δος ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, δπως τε 20 παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἀρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. ἡμεῖς δὲ ἥλπιζομεν διτι αὐτός ἐστιν δι μέλλων 21 1,88; 2,88; λιτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλά γε καὶ σὺν πᾶσιν 19,11. τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἤγει ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. ἀλλὰ καὶ γυναικές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέ- 22 1-11. στησαν ἡμᾶς, γενόμεναι δρυδιναι ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὑροῦσσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἥλθον λέγονται 23 καὶ ὅπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγοντιν αὐτὸν ζῆν. καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ 24 12. J 20,3-10. τὸ μνημεῖον, καὶ εὑρον οὕτως καθὼς αἱ γυναικες εἰπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς 25 αὐτούς· ω ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἵς ἐλάλησαν οἱ προφῆται· οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν 26 εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως 27 Dt 18,15. καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διερμήνευσεν αὐτοῖς Ps 22. Is 53. ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἁντοῦ. Καὶ 28 ἡγισαν εἰς τὴν κώμην οὐ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιήσατο πορρώτερον πορεύεσθαι. καὶ παρε- 29

18 ονοματι : Τ ω ονομα 28 Η ηλθαν 24 Η απηλ-
θαν | καθως : T+ και 27 αρξαμ. . . διερμην. : h^r
+ την αρξαμενος απο Μωυσεως και παντων των προφητων
ερμηνευειν | 28 Τ πορρωτερω

17 — και εσταθησαν 19 — οι δε ειπ. a. | Ναζωραιου
21 εστιν : ην 22 — εξ ημων 25 — του πιστ. 27 — πασαις
227

βιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· μεῖνον μεῦθ' ἡμῶν, διὶ πρὸς ἐσπέραν ἔστιν καὶ κέκλικεν ἥδη ἡ ἡμέρα.

^{22,19.} 30 καὶ εἰσῆλθεν τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς.¹ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἐπεδίδον αὐτοῖς.

31 αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτὸν· καὶ αὐτὸς ἀφαντος ἐγένετο ἀπ'

32 αὐτῶν. καὶ εἶπαν πρὸς ἄλληλους· οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῷ

33 ὁδῷ, ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὠρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εύρον ἡδοιασμένους τοὺς ἔνδεκα καὶ τοὺς

^{1 K 15,4,5.} 34 σὺν αὐτοῖς, λέγοντας διὶ ὅντως ἡγέρθη ὁ κύριος 35 καὶ ὀφθη Σίμωνι. καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν

τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ

^{36-49:} ^{Mc 16,14-18.} 36 ἄρτου. Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων αὐτὸς ἔστη ^{J 20,19-28.}

^{1 K 15,5.} ἐν μέσῳ αὐτῶν [καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνην ὑμῖν].

^{Mt 14,26.} 37 πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκοντο 38 πνεῦμα θεωρεῖν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί τεταραγμένοι ἔστε, καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνοντιν

39 ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν; Ἰδετε τὰς χεῖρας μον καὶ τοὺς πόδας μον, διὶ ἐγώ εἰμι αὐτός· ψηλαφήσατέ με καὶ Ἰδετε, διὶ πνεῦμα σάρκα καὶ δοτέα οὐκ

40 ἔχει καθὼς ἔμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. [καὶ τοῦτο εἶπὼν 41 ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.] ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόν-

^{J 21,5,10.} 42 των, εἶπεν αὐτοῖς· ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; ¹ οἱ

32 ημων καιομ. ην : h^r — | ην ημων κεκαλυμμενη | u
[? πεπηρωμενη] excaecatum ei optusum et exterminatum
| κ— εν ημιν 36 [και . . . υμιν] : R-T 37 h θροηντες 39 h^r— με ei — σαρκα και | σαρκα : h^rT σαρκας
40 R-T

29 — εστιν και | — ηδη 30 — μετ αυτων | — κλασας
31 λαβοντων δε αυτων τον αρτον απ αυτους ηνοιγησαν
33 αναστ. : + λυπουμενοι 34 λεγοντες 37 φαντασμα
39 — με | οστα ουχ εχει και σαρκας | βλεπετε

δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἵχθνος διποδ μέρος· καὶ 43
 λαβὼν ἐπώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπεν δὲ 44 ^{καὶ οὐκ οὐκ}
 πρὸς αὐτούς· οὗτοι οἱ λόγοι μου οὓς ἐλάλησα
^{18,31-32.}
 πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὅν σὺν ὑμῖν. διτὶ δεῖ πληρωθῆναι
 πάντα τὰ γεγονόμενα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ
 προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. τότε διῆροι ἐτελέσθησαν 45
 αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς· καὶ
 εἶπεν αὐτοῖς¹ διτὶ οὕτως γέγοναται παθεῖν τὸν 46 ^{τὸν} ^{τοῦ} ^{τοῦ}
 Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τοίτη ὥμερᾳ,
 καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ δινόματι αὐτοῦ μετάνοιαν 47
 εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη. — Αρξά-
 μενοι διπὸ Τερουσαλήμ. ὑμεῖς μάρτυρες τούτων. 48
 καὶ ἴδον ἐγὼ ἐξαποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τὸν 49 ^{τὸν} ^{τοῦ} ^{τοῦ}
 πατόρας μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ ^{λαβετε} 50
 πόλει ἔως οὐ ἐνδύσησθε ἐξ ὑψους δύναμιν.

Ἐξήγαγεν δὲ αὐτοὺς ἔως πρὸς Βηθανίαν, καὶ 50 ⁵⁰ ⁵³
 ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ 51 ^{Μο 10,10.} ^{λαβετε 1,4} ^{14.}
 ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ'
 αὐτῶν [καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν]. καὶ 52 ^{τὸν} ^{τοῦ} ^{τοῦ}
 αὐτοὶ [προσκυνήσαντες αὐτὸν] ὑπέστρεψαν εἰς
 Τερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἤσαν διὰ 53
 παντὸς ἐν τῷ ιερῷ εὐλογοῦντες τὸν θεόν.

42 μέρος : h^r+ - καὶ απὸ μελισσοῖς κηρυσσον } (νῦν κηρυσσω)
 43 εφαγεν : h^r+ καὶ [λαβὼν] τα επιλοιπα εδωκεν αποιεις
 44 προφηταις : Η pr τοις 46 οντως γεγοφ. : h^r+ καὶ αποιεις
 εδει ει : οντως εδει 47 εις 1° : hB καὶ 47,48 ή τοιην.
 αρξαμενοι α. Ι. υμεις 49 καὶ ιδου εγω : Τ καιρω 51 [και
 ανεφ. εις τ. ουρο.] : B-T 52 [προσκυν. απι.] : Η-T
 53 ευλογουντ. : - h^r + Τ αιρουντες ει h^r αν. και ευλογ.

44 εν α ημην 46 — εκ νεκρων 48 — των παιησο;
 51 απεστη

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

J 1,1.2. 17,5.
Ap 19,18.
Pro 8,22.
kol 1,16.17.
H 1,2.
5,26.
L 1,13—17.
57—80. Mt 3,1.

1 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. Οὗτος ἦν ἐν αὐτῷ οὐδὲν ἔγένετο πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἐν ὁ γέγονεν. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνεται, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸν οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἀνθρωπὸς ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὃνομα αὐτῷ Ἰωάννης, 7 οὗτος ἥλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ. 20. 8 οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἡν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν διατίζει πάντα ἀνθρωπον, ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. 3—5. 10 ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ δικαίωσις δι' αὐτοῦ ἐγένετο, 11 καὶ δικαίωσις αὐτὸν οὐκ ἔγνω. εἰς τὰ ἴδια ἥλθεν, 6 3,26. 12 καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. δοἱ δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἔξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέται, 8,5,6. 13 σὺντοῖς πιστεύοντισιν εἰς τὸ δόνομα αὐτοῦ, ὁ οὐδὲν ἔξι αἴματων οὐδὲν ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲν ἐκ θελήματος ἀνδρὸς ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν. 2 P Is 7,14.
Is 1,16.17. 14 Καὶ δικαίωσις σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ήμιν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀλη-

3.4 Η οὐδε εν. ο γεγονεν εν . 4 ην 1^ο : - h^r | Τ εστιν
6 Τ ανθρωπος, 11 Η Εις 13 οι . . . εγεννηθησαν : h^r
qui . . . natus est 14 Τ τ. δ. αυτου δοξ.

3.4 εγεν. ουδεν· ο γεγονεν εν 6 θεου : κυριου, ην
12 — δε 14 πληρη

θείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγεν 15 27.80.
 λέγων· οὗτος ἦν διν εἶπον· διὸ πίσω μου ἐρχό-
 μενος ἐμπροσθέν μου γέγονεν, δτι πρῶτός μου
 ἦν. δτι ἔκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες 16 3,34. Col 1,19.
 ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· δτι διὸ νόμος 17 R 10,4.
 διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἥ χάρις καὶ ἡ ἀληθεία διὰ
 Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν 18 6,46. 1 J 4,12.
 πάποτε· διὸ μονογενῆς υἱὸς διὸ εἰς τὸν κόλπον 1 T 6,16.
 τοῦ πατρός, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, δτε 19 L 3,15.16.
 ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσο-
 λύμαν ἵερεῖς καὶ Λευείτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν.
 σὺ τίς εἶ; καὶ ὁμολόγησεν καὶ οὐκ ἤρνήσατο, καὶ 20
 ὁμολόγησεν δτι ἐγὼ οὐκ εἰμὶ διὸ Χριστός. καὶ 21 Mt 17,10.
 ἥρωτησαν αὐτόν· τί οὖν; [σὺ] Ἡλείας εἶ; καὶ Dt 18,15.
 λέγει· οὐκ εἰμί. διὸ προφήτης εἶ σὺ; καὶ ἀπεκρίθη·
 οὖν εἶπαν οὖν αὐτῷ· τίς εἶ; ἵνα ἀπόκρισιν 22
 δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαν-
 τοῦ; ἔφη· ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· εὐθύ- 23 Is 40,8. Mt 3,3.
 νατε τὴν ὁδὸν κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας δ Me 1,8. L 3,4.
 προφήτης. Καὶ ἀπεσταλμένοι ἤσαν ἐκ τῶν Φαρι- 24
 σαίων. καὶ ἥρωτησαν αὐτὸν καὶ εἶπαν αὐτῷ· τί 25 Mt 21,25.
 οὖν βαπτίζεις εἶ σὺ οὐκ εἶ διὸ Χριστός οὐδὲ Ἡλείας
 οὐδὲ διὸ προφήτης; ἀπεκρίθη αὐτοῖς διὸ Ἰωάννης 26 Mt 3,11.
 λέγων· ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος ὑμῶν στήκει Mc 1,7.8.
 ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε, διὸ διπέρα μου ἐρχόμενος, οὐ 27 3,26.
 οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἴμάντα
 τοῦ ὑποδήματος. Ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο 28
 πέραν τοῦ Ἰορδάνου, δπον ἦν διὸ Ἰωάννης βαπτί-

15 Η (Ιωανης . . . ην) | Η λεγων — οὗτος ην διεπων
 — Ο δι λεγων οὗτος ην ον ειπον Ο νι ut text 18 ο
 μονογενῆς υιος (sic et + h̄r) : Η μονογενῆς θεος 19 T →
 προς αὐτον 21 δι οντ συ; R ονν; συ Τ ονν; | T — και 20
 27 Η — ο | Η [εγω] 28 h̄r Βηθαβαρα

16 οτι : και 24 και : + οι 25 — ο 20 26 εστηκεν
 27 ερχου. : + ος εμπροσθέν μου γέγονεν | fin + εκεινος
 υιος βαπτισει εν πνευματι αγιω και εν πνωι 28 Βηθαραβα

38. *In 53,7. 29* ζων. Τῇ ἐπαύριον βλέπει τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει· ἵδε ὁ ἀμνὸς τοῦ
 15.27. 30 θεοῦ ὁ αἰρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου. οὗτός ἐστιν ὑπὲρ οὐκ ἔγὼ εἶπον· δπίσω μου ἐρχεται ἀνήρ
 δις ἐμπροσθέν μου γέγονεν, δι τι πρῶτός μου ἦν.
 31 καὶ ὡς οὐκ ἥδειν αὐτόν, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ
 Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἥλθον ἔγὼ ἐν ὅδατι βαπτίζων.
Mt 8,16. 32 Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης λέγων δι τι τεθέαμαι
Mc 1,10.
L. 8,22. τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡς περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ,
L. 8,2. 33 καὶ ἐμεινεν ἐπ' αὐτόν. καὶ ὡς οὐκ ἥδειν αὐτόν,
 ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὅδατι, ἐκεῖνός
 μοι εἶπεν· ἐφ' ὃν ἀν ἴδης τὸ πνεῦμα καταβαῖνον
 καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν
 34 πνεύματι ἁγίῳ. καὶ ὡς ἐώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα
 δι τι οὗτός ἐστιν ὁ νίδος τοῦ θεοῦ.
 35 Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἰστήκει Ἰωάννης καὶ ἐκ
 29. *In 58,7. 36* τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο, καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ
 37 περιπατοῦντι λέγει· ἵδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ. καὶ
 ἥκουσαν οἱ δύο μαθηταὶ αὐτοῦ λαλοῦντος καὶ
 38 ἥκολούνθησαν τῷ Ἰησοῦ. στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ
 θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας λέγει αὐτοῖς·
 τί ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· ὁ αββεῖ, (δι λέγεται
 39 μεθερμηνευόμενον διδάσκαλε,) ποῦ μένεις; ἐφεσθε
 αὐτοῖς· ἐρχεσθε καὶ δψεσθε. ἥλθαν οὖν καὶ
 εἰδαν ποῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἐμειναν τὴν
 40 ἡμέραν ἐκείνην· ὡρα ἦν ὡς δεκάτη. Ἡν Ἀνδρέας
 ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου εἶς ἐκ τῶν δύο τῶν
 ἀκονσάντων παρὰ Ἰωάννου καὶ ἀκολουθησάντων
 1 *8m 2,10. 41* αὐτῷ· εὑρίσκει οὗτος πρῶτον τὸν ἀδελφὸν τοῦ
Pt 2,9.

34 ο νιος : h^r -| o εκλεκτος | σ electus filius Dei 35 H
 ιστηκει | T o Ιωανης 37 T- και 1° | h οι δυο αυτον
 μαδ. 38 T- δε 1° | T ερμηνευομενον 41 T πρωτος;

29 βλέπει ο Ιωανης 30 υπερ : περι 33 fin + και
 πυρι 36 fin + ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου 38 ο
 ερμηνευεται 39 εκτη

ιδιον Σίμωνα και λέγει αντῷ· ενδοήκαμεν τὸν Μεσσίαν (δ ἐστιν μεθερμηνευόμενον Χριστός).

¹ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. ἐμβλέψας αντῷ 42 ^{Μι 16,18.}

ο Ἰησοῦς εἶπεν· σὺ εἰς Σίμων δ νίδος Ἰωάνου, σὺ

κληθήσῃ Κηφᾶς (δ ἐρμηνεύεται Πέτρος). ^{Tῇ 48}

ἐπαύριον ἥμέλησεν ἔξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν,

και λέγει αντῷ ο Ἰησοῦς·

ἀκολούθει μοι. ἦν δὲ ο Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, 44

ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου και Πέτρου. ενδρίσκει 45 ^{Dt 18,18.}

^{Ιη 7,14; 53,2.} Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ και λέγει αντῷ· διν

ἔροαψεν Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ και οἱ προφῆται

ενδοήκαμεν, Ἰησοῦν νίδον τοῦ Ἰωσῆφ τὸν ἀπὸ

Ναζαρέτ. και εἶπεν αντῷ Ναθαναήλ· ἐκ Ναζαρέτ 46 ^{7,41,52.}

δύναται τι ἀγαθὸν εἰναι; λέγει αντῷ ο Φίλιππος·

ἔρχον και ἵδε. εἶδεν Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἔρχό- 47 ^{Ρι 22,2.}

μενον πρὸς αὐτὸν και λέγει περὶ αὐτοῦ· ἵδε ἀλη-

θῶς Ἰσραηλείτης, ἐν φ δόλος οὐκ ἐστιν. λέγει 48

αντῷ Ναθαναήλ· πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη

Ἰησοῦς και εἶπεν αντῷ· πρὸ τοῦ σε Φίλιππον

φωνῆσαι δύτα ύπο τὴν συκῆν εἰδόν σε. ἀπεκρίθη 49 ^{Ξ 8m 7,14.}

^{6,69. Ιη 2,7.} αντῷ Ναθαναήλ· διαββεί, σὺ εἰ δ νίδος τοῦ θεοῦ, ^{Mt 14,33; 16,16.}

σὺ βασιλεὺς εἰ τοῦ Ἰσραὴλ. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς 50

και εἶπεν αντῷ· διτι εἰπόν σοι διτι εἰδόν σε ύπο-

κάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων δψη.

¹ και λέγει αντῷ· ἀμήν ἀμήν λέγω ύμῖν, δψεσθε 51 ^{Οη 28,12.}

τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα και τοὺς ἀγγέλους τοῦ θεοῦ

ἀναβαίνοντας και καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν νίδον

τοῦ ἀνθρώπου.

Και τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ 2 ^{1,18.}

τῆς Γαλιλαίας, και ἦν η μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ·

ἐκλήθη δὲ και ο Ἰησοῦς και οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ 2

⁴² Τ Ιωαννου ⁴³ Η Γαλιλαιαν. και ενρ. Φιλιππον και

⁴⁶ Τ— και 1^ο | Τ—ο ^{2,1} ή Και τη τριτη ημερα

3 εἰς τὸν γάμον. καὶ ὑστερήσαντος οἴνου λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· οἶνον οὐκ ἔχουσιν.
 19,26. Mt 12,48. 4 Ἔτοι μὲν λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ, γύναι;
 5 οὕπω ἥκει ἡ ὥρα μου. λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ
 Mc 7,3.4. 6 τοῖς διακόνοις· δι τι ἀν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε. ἥσαν
 δὲ ἔκει λίθιναι ὑδρίαι ἐξ κατὰ τὸν καθαρισμὸν
 τῶν Ἰουδαίων κείμεναι, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς
 7 δύο ἡ τρεῖς. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· γεμίσατε
 τὰς ὑδρίας ὑδατος. καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω.
 8 Ἔτοι μὲν λέγει αὐτοῖς· ἀντλήσατε νῦν καὶ φέρετε τῷ
 9 ἀρχιτρικλίνῳ. οἱ δὲ ἥνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ
 ἀρχιτρικλίνος τὸ ὑδωρ οἴνου γεγενῆμένον, καὶ οὐκ
 ἦδει πόθεν ἐστίν, οἱ δὲ διάκονοι ἤδεισαν οἱ ἡντλη-
 κότες τὸ ὑδωρ, φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρί-
 10 κλινος Ἔτοι μὲν λέγει αὐτῷ· πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον
 τὸν καλὸν οἴνον τίθησιν, καὶ δταν μεθυσθῶσιν
 τὸν ἐλάσσω. σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἴνον ἕως
 1,14; 11,40. 11 ἄρτι. Ταῦτην ἐποίησεν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ
 Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐφανέρωσεν
 τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ.

7,3. 12 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καφαρναοὺμ αὐτὸς
 καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ, καὶ ἔκει ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.

13 Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ
 14—16: 14 ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. καὶ εὗρεν ἐν
 Mt 21,12.18. τῷ ἱερῷ τὸν πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ
 Mc 11,15—17. τὸν περιστερὰς καὶ τὸν κερματιστὰς καθημένους, καὶ
 L 19,45.46. 15 περιστερὰς καὶ τὸν κερματιστὰς καθημένους, καὶ
 ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντας ἔξεβαλεν
 ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τά τε πρόβατα καὶ τὸν βόας, καὶ

3 υστερ. οινον : — h^r — | Τ οινον ουκ ειχον οτι συνετελεσθη
 ο οινος του γαμου· ειτα | Τ οινος ουκ εστιν 4 Τ— και 1°
 12 αδελφ. : T+ αυτον

12 εμεινεν

τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεεν τὰ κέρματα καὶ τὰς
τραπέζας ἀνέστρεψεν, καὶ τοῖς τὰς περιστεράς 16 L 2,19.
πωλοῦσιν εἶπεν· ἀρατε ταῦτα ἐντεῦθεν, μὴ ποιεῖτε
τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου οἶκον ἐμπορίου. ἐμνή- 17 P 69,10.
σθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ διτ γεγραμμένον ἐστίν·
ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεται με. ἀπεκρί- 18 Mt 21,23.
θησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν αὐτῷ· τί σημεῖον
δεικνύεις ἡμῖν, διτ ταῦτα ποιεῖς; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς 19 Mt 26,61; 27,40.
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ
ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. εἶπαν οὖν οἱ 20
Ἰουδαῖοι· τεσσεράκοντα καὶ ἔξ ἑτεσιν οἰκοδομήθη
ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς
αὐτόν; ἐκεῖνος δὲ ἐλεγεν περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώ- 21 : K 6,19.
ματος αὐτοῦ. δτε οὖν ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνή- 22
σθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ διτ τοῦτο ἐλεγεν, καὶ
ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ δν εἶπεν δ Ἰησοῦς.

Ως δὲ ἦν ἐν τοῖς Ιεροσολύμοις ἐν τῷ πάσχα 23
ἐν τῇ ἐօρτῃ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ δνομα
αὐτοῦ, θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐπολει·
αὐτὸς δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν αὐτὸν αὐτοῖς διὰ 24
τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας, καὶ διτ οὐ χρείαν 25 Me 2,8.
είχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου·
αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκεν τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

Ἡν δὲ ἀνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος 3 7,50; 19,89.
δνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων· οὗτος ἤλθεν 2
πρὸς αὐτὸν υνκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ· δαββεί, οἶ-
δαμεν διτ ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς
γὰρ δύναται ταῦτα τὰ σημεῖα ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς,
ἴαν μὴ ἢ δ θεὸς μετ' αὐτοῦ. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς 3 L 17,21.
καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἔαν μὴ τις
γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ιδεῖν τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ. λέγει πρὸς αὐτὸν δ Νικόδημος· πῶς 4

¹⁵ Τ το κέρμα | Χ ανετρεψεν 19 Η [εν] 24 αὐτον
¹⁰ : Η αὐτον 3,4 Η [ο]

δύναται ἀνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὅν; μή δύ-
ναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον
 Ex 36,25—27. 5 εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἀμὴν
 E 5,26. Tt 8,5. ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὄντος
 καὶ πνεύματος, οὐδὲ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν
 1,13. Gn 5,8. 6 βασιλείαν τοῦ θεοῦ. τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς
 Ps 51,7. σαρκὸς σάρξ ἐστιν, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ
 7 πνεύματος πνεῦμα ἐστιν. μὴ θαυμάσῃς διτι εἰπόν
 Mc 4,41.. 8 σοι· δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἀνωθεν. τὸ πνεῦμα
 δπον θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις,
 ἀλλ’ οὐκ οἴδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει·
 οὗτος ἐστὶν πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος.
 9 ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ· πῶς δύναται
 10 ταῦτα γενέσθαι; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ·
 σὺ εἰ διδάσκαλος τοῦ Ισραὴλ καὶ ταῦτα οὐ
 7,16; 8,26.28; 11 γινώσκεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι διτι δούλαιον
 12,49. λαλοῦμεν καὶ δέωράκαμεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν
 12 μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. εἰ τὰ ἐπίγεια
 εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἶπω ὑμῖν
 Pro 80,4. 13 τὰ ἐπουρανία πιστεύσετε; καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν
 E 4,9. εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ δέκα τοῦ οὐρανοῦ καταβάς.
 Nu 21,8.9. 14 δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δέν ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ
 καθὼς Μωϋσῆς ὅψισεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
 15 οὗτος ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα
 R 5,8; 8,32. 16 πᾶς δὲ πιστεύων ἐν αὐτῷ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὗτος
 1 J 4,9. γάρ ηγάπησεν δὲ τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν
 τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς δὲ πιστεύων εἰς
 5,22; 12,47. 17 αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ’ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. οὐ

5 Η [ο] Ιησοῦς | h^r αναγεννηθῇ | εισέλθ. εις : h^r
 ιδειν | τὸν θεοῦ : h^rT τὸν ουρανῶν | 6 σαρξ εστιν :
 h^r+ οτι εκ τῆς σαρκὸς εγεννηθῇ | πνεύμα εστιν : h^r+
 οτι εκ τον πνεύματος εστιν it quia Deus spiritus est, et
 ex Deo natus est 8 εκ : h^r+ - τον υδατος και - 18 o
 ων εν τ. ουρ. : - h^r - - H 16 νινοι : R+ αντον | Η πίλα

4 γεννηθῆναι 1° : + αρωθεν 5 Ιησοῦς : + και ειπεν
 αυτω 15 εν αυτω : επ αυτω ει επ αυτου ει εις αυτον
 + μη αποληται αλλ

γὰρ ἀπέστειλεν δὲ θεός τὸν νίὸν εἰς τὸν κόσμον Act 17,31.
 ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ δὲ κόσμος
 δι' αὐτοῦ. δὲ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· δὲ 18 ss. 5,24.
 μὴ πιστεύων ἡδη κέρδιται, διτὶ μὴ πεπίστευκεν
 εἰς τὸ δνομα τοῦ μονογενοῦς νίοῦ τοῦ θεοῦ. αὕτη 19 1,5,9—11;
 δέ ἐστιν ἡ κρίσις, διτὶ τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν 12,48.
 κόσμον καὶ ἡγάπησαν οἱ ἀνθρώποι μᾶλλον τὸ
 σκότος ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ αὐτῶν πονηρὰ τὰ ἔργα.
 πᾶς γὰρ δὲ φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸ φῶς καὶ 20 E 5,13.
 οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ
 ἔργα αὐτοῦ· δὲ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται 21
 πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα διτὶ
 ἐν θεῷ ἐστιν εἰργασμένα.

Μετὰ ταῦτα ἤλθεν δὲ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ 22 4,1,2.
 αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβεν
 μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν. ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης 23 Mt 4,12.
 βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγὺς τοῦ Σαλείμ, διτὶ ὕδατα
 πολλὰ ἦν ἐκεῖ, καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο·
 οὖπω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν Ἰωάννης. 24 Mt 14,3.
 Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου 25
 μετὰ Ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ. καὶ ἤλθον πρὸς 26 1,26—34.
 τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ· δαββεί, δις ἦν μετὰ
 σοῦ πέροι τοῦ Ἰορδάνου, φ σὺ μεμαρτύρηκας, ἵδε
 οὗτος βαπτίζει καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.
 ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν· οὐ δύναται ἄν- 27 H 5,4.
 θρωπος λαμβάνειν οὐδὲν ἐὰν μὴ ἡ δεδομένον
 αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. αὐτοὶ ύμεις μοι μαρτυ- 28 1,20.23.27.
 ρεῖτε διτὶ εἶπον· οὐκ εἰμὶ ἐγὼ δὲ Χριστός, ἀλλ'
 διτὶ ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἐμπροσθεν ἐκείνουν. Ο 29 Mt 22,2.
 ἔχων τὴν νύμφην νυμφίος ἐστίν· δὲ δὲ φίλος τοῦ
 νυμφίου, δὲ ἐστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾷ

23 H [ο] Ιωανῆς 25 h Ιουδαιων 26 H ηλθαν | H
 ειπαν 28 ειπον : H+ [εγω]

20 fin + οτι πονηρα εστιν 27 αντω : + αναθεν

χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. αὐτῇ οὖν
 80 ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται. ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν,
 8,28. 31 ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι. Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος
 ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ δὲ τῆς γῆς ἐκ τῆς
 γῆς ἐστιν καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ. ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 11. 32 ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ἐώρακεν καὶ
 ἤκουσεν, τοῦτο μαρτυρεῖ, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ
 33 οὐδεὶς λαμβάνει. ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν
 1,38.34. 34 ἐσφράγισεν διτὶ δὲ θεός ἀληθῆς ἐστιν. διν γάρ
 ἀπέστειλεν δὲ θεός τὰ δόγματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ·
 5,20; 17,2. 35 οὐ γάρ ἐκ μέτρου δίδωσιν τὸ πνεῦμα. ὁ πατὴρ
 Mt 11,27. ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ¹
 18. 36 αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱόν ἔχει ζωὴν αἰώνιον.
 1 J 5,12. ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὅψεται ζωὴν, ἀλλ' ἡ
 δργὴ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.

8,29.36. 4 Ως οὖν ἔγνω δὲ κύριος διτὶ ἤκουσαν οἱ Φαρι-
 σαῖοι διτὶ Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ
 1 K 1,17. 2 βαπτίζει ἢ Ἰωάννης, — καίτοι γε Ἰησοῦς αὐτὸς
 3 οὐκ ἐβάπτιζεν ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, — ἀφῆκεν
 τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθεν πάλιν εἰς τὴν Γαλι-
 4 λαίαν. Ἐδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σα-
 5 μαρίας. ἐρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρίας
 Gen 48,22. λεγομένην Συνχάρο, πλησίον τοῦ χωρίου δὲ ἐδωκεν
 Jos 24,32. 6 Ἰακώβ Ιωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ
 τοῦ Ἰακώβ. ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακώς ἐκ τῆς
 7 δύοιπορίας ἐκαθέζετο οὗτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὠρα
 8 ἦν ως ἐκτη. ἐρχεται γνωὴ ἐκ τῆς Σαμαρίας
 9 αντλῆσαι ὑδαρ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· δός μοι
 πεῖν. οἱ γάρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς
 9 τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν. λέγει οὖν αὐτῷ

31 hT—επαιω π. εστιν· 20 32 hT—, τοντο 36 T— δε
 4,1 H + . . . + | xυριος : T Ιησους | H [ῆ] 5 Ιωσηφ:
 H pr [τω] 9 T— ονν

34 διδωσιν : + ο θεος 36 μενει 4,3 Ιουδαιαν : +
 γην | — παλιν 7 τις γενη

ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· πῶς σὺ Ἰονδαῖος ὀντὶ παρ’
ἔμοι πεῖν αἵτεις γυναικὸς Σαμαρεῖτιδος οὐσῆς;
[οὐ γὰρ συνχρωνται Ἰονδαῖοι Σαμαρεῖταις.] ¹ ἀ.π.ε. 10 τ.π.ε.
κοίμη Ιησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἰ ἦδεις τὴν δωρεὰν
τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι· δός μοι
πεῖν, σὺ ἀν ἥτησας αὐτὸν καὶ ἔδωκεν ἀν σοι
ὑδωρ ζῶν. λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· κύριε, οὗτε ἀντλημα ¹¹
ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶν βαθὺ· πόθεν οὖν ἔχεις
τὸ ὑδωρ τὸ ζῶν; μὴ σὺ μείζων εἴ τοῦ πατρὸς ¹² ε.δ.δ.
ἡμῶν Ἰακώβ, δος ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς
ἔξ αὐτοῦ ἔπιεν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέπ-
ματα αὐτοῦ; ἀπεκρίνη Ιησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ¹³ ε.δ.δ.
πᾶς δ πίνων ἐκ τοῦ ὑδατος τούτου διψήσει πάλιν·
δος δ’ ἀν πίῃ ἐκ τοῦ ὑδατος οὐ ἔγωδις δώσω αὐτῷ, ¹⁴ ε.δ.δ.ε.
οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὑδωρ δ
δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὑδατος ἀλλο-
μένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ ¹⁵
γυνὴ· κύριε, δος μοι τοῦτο τὸ ὑδωρ, ἵνα μὴ διψῶ
μηδὲ διέρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. λέγει αὐτῷ· ¹⁶
ἐπαγε φώνησον τὸν ἀνδρα σου καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε.
ἀπεκρίνη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν [αὐτῷ]· οὐκ ἔχω ἀνδρα. ¹⁷
λέγει αὐτῷ δος ἡ Ιησοῦς· καλῶς εἶπες δτι ἀνδρα οὐκ
ἔχω· πέντε γὰρ ἀνδρας ἔσχες, καὶ νῦν δι ἔχεις ¹⁸
οὐκ ἐστιν σου ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς εἰρηκας. λέγει ¹⁹ ε.κ. 11,24.26.
αὐτῷ ἡ γυνὴ· κύριε, θεωρῶ δτι προφήτης εί σύ.
οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ δρει τούτῳ προσεκύνησαν· ²⁰ ε.π. 12,5.
καὶ ὑμεῖς λέγετε δτι ἐν Τεροσολύμοις ἐστὶν ὁ
τόπος δπου προσκυνεῖν δεῖ. λέγει αὐτῷ δος ἡ Ιησοῦς· ²¹
πίστενε μοι, γύναι, δτι ἔρχεται ὁρα δτε οὔτε ἐν
τῷ δρει τούτῳ οὔτε ἐν Τεροσολύμοις προσκυνή-
σετε τῷ πατρί. ὑμεῖς προσκυνεῖτε δος οὐκ οἰδατε, ²² ε.π. 17,29-31.
¹ ε.π. 122.

⁹ Τ Σαμαριτις ετ -οιτιδος; | [ον . . . Σαμαρ.] : Ε-Τ
11 Κ- η γυνη | Τ- ουν ¹⁴ ο : Τ+ εγω ¹⁶ Η σου του
ανδρα ¹⁷ Τ- [αντω] | ουκ εχω ανδ. : Τ αρδρα ουκ εχω

ἡμεῖς προσκυνοῦμεν δοιάδαμεν, δτι ἡ σωτηρία ἐκ
 23 τῶν Ιουδαίων ἔστιν· ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν
 ἔστιν, δτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνή-
 σουσιν τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ
 γάρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τὸν προσκυνοῦντας
 2 K 8,17. 24 αὐτὸν· πνεῦμα δούλεος, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας
 αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν.
 1,41. 25 λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· οἶδα δτι Μεσσίας ἔρχεται, ὁ
 λεγόμενος Χριστός· δταν ἐλύθη ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ
 9,87. 26 ἡμῖν ἄπαντα. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι, ὁ
 27 λαλῶν σοι. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἤλθαν οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμαζον δτι μετὰ γυναικῶν ἐλάλει·
 οὐδεὶς μέντοι εἶπεν· τί ζητεῖς; ἦ· τί λαλεῖς μετ'
 28 αὐτῆς; ἀφῆκεν οὖν τὴν υδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ
 ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνδρῶποις·
 29 δεῦτε ἴδετε ἀνδρῶπον δς εἶπεν μοι πάντα ἂ
 80 ἐποίησα· μήτι οὐτός ἔστιν ὁ Χριστός; ἑξῆλθον
 81 ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν
 τῷ μεταξὺ ἤρχοντων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες·
 31. 32 δαββεί, φάγε. δ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐγώ βρῶσιν
 33 ἔχω φαγεῖν ἦν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε. ἐλεγον οὖν οἱ
 μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ
 17,1. 34 φαγεῖν; λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐμὸν βρῶμά ἔστιν
 35 ἵνα ποιήσω τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντος με καὶ
 Mt 9,37. 36 τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. οὐχ ὑμεῖς λέγετε δτι
 L 10,2. ἵτι τετράμηνός ἔστιν καὶ δούλειος ἔρχεται; ίδον
 λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς δοφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ
 θεάσασθε τὰς χώρας, δτι λευκαὶ εἰσιν πρὸς θε-
 36 ρισμόν. ἥδη δούλειος ὑμῶν λαμβάνει καὶ
 συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα δ σπείρων
 Mi 6,15. 37 δμοῦ χαίρῃ καὶ δούλειος ὑμῶν. ἐν γάρ τούτῳ δούλος

24 Τ— αυτον | Τ προσκυνειν δει 27 Τ ζητεις η τι
 34 Τ ποιω 35 R θερισμον ηδη· 36 ιτα : T+ και

25 οιδαμεν | Μεσιας 33 προς αλληλ. : εν εαυτοις
 35 — ετι | τετραμηνον

εστιν ἀληθινὸς διτὶ ἄλλος εστὶν ὁ απειρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. ἔχω διέστειλα τῷπᾶς θερίζειν 38 ὁ οὐχ ὅμεις κεκοπάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασιν, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον πιντῶν εἰσεληλυθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς 39 αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς γινναικὸς μαρτυρούσης διτὶ εἰπέν μοι πάντα δὲ ἐποίησα. ως 40 οὖν ἡλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ηρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἐμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν 41 λόγον αὐτοῦ, τῇ τε γινναικὶ ἐλεγον διτὶ οὐκέτι διὰ 42 τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν διτὶ οὗτος εστιν ἀληθῶς δὲ σωτῆρ τοῦ κόσμουν.

Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκείνην εἰς 43 Μτ 4,12.
Μα 18,07.
Μα 6,4.
Ι. 4,24.

τὴν Γαλιλαίαν. αὐτὸς γὰρ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν 44
 διτὶ προφήτης ἐν τῇ ἴδιᾳ πατρὶ ιδιαὶ τιμὴν οὐκ ἔχει. διε
 διε οὖν ἡλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν 45 2,28.
 οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἐωρακότες δσα ἐποίησεν δν
 Τεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἡλθον
 εἰς τὴν ἑορτήν.

Ἔλθεν οὖν πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλι- 46 2,1,9.
 λαίας, δπου ἐποίησεν τὸ ὅδωρ οἶνον. Καὶ ἦν
 τις βασιλικὸς οὐ διλός ἡσθένει ἐν Καφαρναούμ.
 οὗτος ἀκούσας διτὶ Ἰησοῦς ἤκει ἐκ τῆς Ιουδαίας 47
 εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθεν πρὸς αὐτὸν καὶ
 ηρώτα ἵνα καταβῇ καὶ ιάσῃται αὐτοῦ τὸν οὔν.
 ἡμελλεν γὰρ ἀποδημήσκειν. εἰπεν οὖν δ Ἰησοῦς 48 2,16. 1 κ 1,38.
 πρὸς αὐτὸν· ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐδὲ
 μὴ πιστεύσητε. λέγει πρὸς αὐτὸν δ βασιλικός· 49

38 Τ απεσταλκα
[οτι] | ή την λαλιαν οουν
 46 ήΤ Ην δε τις 46,49 ήτ + βασιλικος; | 45 οτε : Τ α ; οου : Τ α ;

39,40 Τ Σαμαρι-
 την λαλιαν : μαρτυρων |
 45 ειλιγ. | οου : Τ α ;

37 ο αιηθινος; 39 α : οου 42 λαλιαν : μαρτυρων |
 38 αιηθεν : + και αιηθεν 45 ειλιγανεν

κύριε, κατάβηθι πρὸν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.

50 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύον· ὁ νίστ σου ζῆ.

ἐπίστευσεν ὁ ἀνθρώπος τῷ λόγῳ δὲν εἶπεν αὐτῷ

51 ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο. ἥδη δὲ αὐτοῦ κατα-

βαίνοντος οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ὑπήντησαν αὐτῷ [καὶ

52 ἡγγειλαν] λέγοντες διτὶ ὁ παῖς αὐτοῦ ζῆ. ἐπύνθετο

οὖν τὴν ὁραν παρ' αὐτῶν ἐν ἣ κομψότερον ἔσχεν·

εἰπον οὖν αὐτῷ διτὶ ἐχθὲς ὁραν ἐβδόμην ἀφῆκεν

L 19,9. Act 16,15.81. 53 αὐτὸν ὁ πυρετός. ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ διτὶ ἐκείνη

τῇ ὁρᾳ ἐν ἣ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὁ νίστ σου

ζῆ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ δλῃ.

2,11.28. 54 Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς

ἐλθὼν ἐκ τῆς Ιουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

5 Μετὰ ταῦτα ἦν ἐօρτὴ τῶν Ιουδαίων, καὶ ἀνέβη

2 Ἰησοῦς εἰς Ιεροσόλυμα. Ἐστιν δὲ ἐν τοῖς Ιερο-
σολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἣ ἐπι-
λεγομένη Ἐβραϊστὶ Βηθζανδά, πέντε στοὰς ἔχουσα.

3 ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων,

5 τυφλῶν, χωλῶν, ἔηρῶν. ἦν δέ τις ἀνθρώπος ἔκει
τριάκοντα καὶ δκτὼ ἐτῇ ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ

6 αὐτοῦ· τοῦτον ἴδων ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ
γνοὺς διτὶ πολὺν ἥδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ·

7 θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν·

κύριε, ἀνθρώποιν οὐκ ἔχω, ἵνα δταν ταραχθῇ τὸ

51 Τ— αυτον 2^ο | [καὶ ηγγειλ.]: R [καὶ απηγγ.]: T—H
| T— λεγοντες 52 H ειπαν 54 H Τοντο [δε] 5,1 b' T
ἡ ευρη 2 επι τη προβ. : h^r [προβατική] | η επιλεγ. : T
το λεγομενον | h Βηθσαιδά R Βηθσεδά 3 ξηρων : h^r +
, παραλυτικων | fin : h^r + , εκδεζομενων την του υδατος;
κινησιν + (4). αγγελος δε (γαρ) Κυριου [κατα καιρον] κατε-
βαινεν (νι ελουετο) εν τη κολυμβηθρᾳ και εταφασσετο (ει
εταφασσε) το υδωρ. ο ουν πρωτος εμβας [μετα την ταραχην
του υδατος] υγιης εγινετο οιω (νι α) δηποτ ουν (νι δηποτε)
κατειχετο νοσηματι. 5 H [και]

49 τον παιδα νι τον νιον 51 ο νιος (σου) 52 εβδομην:
tertia ειη nona 5,1 Ιουδαιων : αξιμων ει : + η σκηνο-
πηγια 2 Βελιξεθα ει Βηθσαιδα δ — τις

ὑδωρ βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν φ δὲ
ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. λέγει 8 μι 9,9.
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἔγειρε ἄρδον τὸν κράβαττόν σου
καὶ περιπάτει. καὶ εὐθέως ἔγειρετο ὑγιῆς δ ἀν- 9,11.
θρωπός, καὶ ἤρεν τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ πε-
ριπάτει. Ἡν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· σάββα- 10 Jr 17,21.
τὸν ἔστιν, καὶ οὐκ ἔξεστίν σοι ἄραι τὸν κράβαττον.
ὅς δὲ ἀπεκρίθη αὐτοῖς· δ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός 11
μοι εἴπεν· ἄρδον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει.
ἡρώτησαν αὐτόν· τίς ἔστιν δ ἀνθρωπός δ εἰπιών 12
σοι· ἄρδον καὶ περιπάτει; δ δὲ ἵαθεὶς οὐκ ὥδε 13
τίς ἔστιν· δ γὰρ Ἰησοῦς ἔξενευσεν δχλον δντος ἐν
τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὐρίσκει αὐτὸν δ Ἰησοῦς 14 8,11.
ἐν τῷ ιερῷ καὶ εἴπεν αὐτῷ· ἵδε ὑγιῆς γέγονας·
μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν σοί τι γένηται.
ἀπῆλθεν δ ἀνθρωπός καὶ εἴπεν τοῖς Ἰουδαίοις 15
ὅτι Ἰησοῦς ἔστιν δ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ. καὶ διὰ 16 Mt 19,14.
τοῦτο ἐδίωκον οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Ἰησοῦν, δι ταῦτα
ἐποίει ἐν σαββάτῳ. δ δὲ ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· δ 17 9,4.
πατήρ μου ἔως ἀρτι ἐργάζεται, κάγὼ ἐργάζομαι·
διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἔζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι 18 7,30; 10,38.
ἀποκτεῖναι, δι τούτου μόνον ἔλνεν τὸ σάββατον, ἀλλὰ
καὶ πατέρα ἴδιον ἐλεγεν τὸν θεόν, ἵσον ἑαυτὸν
ποιῶν τῷ θεῷ. Ἀπεκρίνατο οὖν δ Ἰησοῦς καὶ 19 8,11.32.
ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ δύναται
δι νίδος ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἀν μή τι βλέπῃ
τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἀ γὰρ ἀν ἐκεῖνος ποιῇ,
ταῦτα καὶ δι νίδος δμοίως ποιεῖ. δ γὰρ πατήρ 20 8,36.
φιλεῖ τὸν νίδον καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἀ αὐτὸς

9 Τ— ευθεως 11 Τ— ος δε 13 μαθεις : Τ ασθενων
14 Η [ο] Ιησ. 15 ειπεν : hR ανηγγειλεν 17 R ο δι
[Ιησους] 18 Τ— ουν 19 Η [ο Ιησους] | Τ ποιει ομοιως;

7 εἰπ + καὶ λαμβανει ιασιν νι + εγω δε ασθενων πορευομαι
18 Ιησουν : + καὶ εξητουν αυτον αποκτειναι 19 ο πιος
10 : + του ανθρωπου

ποιεῖ, καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα
 21 ὑμεῖς θαυμάξητε. ὁσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει
 τὸν νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὓς
 Dn 7,13.14. Act 17,31. Ph 2,10.11. 22 θέλει ζωοποιεῖ. οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα,
 1 J 2,23. 23 ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκεν τῷ υἱῷ,¹ ἵνα
 πάντες τιμῶσι τὸν υἱὸν καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα.
 δοῦλοι τιμῶν τὸν υἱὸν οὐ τιμᾶς τὸν πατέρα τὸν
 3,16.18. 24 πέμψαντα αὐτόν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν δτι ὁ
 1 J 3,14. τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί²
 με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται
 ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.
 Mt 8,22. 25 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν δτι ἔρχεται ὁρα καὶ νῦν
 E 2,5.6. ἔστιν δτε οἱ νεκροὶ ἀκούσοντιν τῆς φωνῆς τοῦ
 1,1—4. 26 υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσοντιν. ὁσπερ
 γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως καὶ τῷ
 Dn 7,10.14. 27 υἱῷ ἔδωκεν ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ. καὶ ἔξουσίαν
 22. ἔδωκεν αὐτῷ κρίσιν ποιεῖν, δτι υἱὸς ἀνθρώπον
 28 ἔστιν. μὴ θαυμάζετε τοῦτο, δτι ἔρχεται ὁρα ἐν
 ἡ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσοντιν τῆς
 6,40. Dn 12,2. 29 φωνῆς αὐτοῦ¹ καὶ ἐκπορεύονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιή-
 σαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ τὰ φαῦλα πρά-
 19. 6,38. 30 ξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ
 ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω κρίνω,
 καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἔστιν, δτι οὐ δητῶ τὸ
 θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός
 31 με. Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρ-
 36.37. 32 τυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθῆς· ἀλλος ἔστιν ὁ μαρ-
 τυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα δτι ἀληθῆς ἔστιν ἡ
 1,19—34. 33 μαρτυρία ἡν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. ὑμεῖς ἀπεστάλ-
 κατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτυρηκεν τῇ ἀληθείᾳ·
 34 ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπον τὴν μαρτυρίαν λαμ-
 L 1,17. 35 βάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. ἐκεῖνος

20 Τ θαυμαζετε 29 οι 20 : h[R]+ δε 32 Τ οιδατε

25 θεον : ανθρωπον 26 ο πατηρ : + ο ζων 29 — τα 20
30 με : πατρος 34 ανθρωπων

ἢν δὲ λύχνος δὲ καιδμενος καὶ φαίνων, ὑμεῖς δὲ
ἥθελήσατε ἀγαλλιαθῆναι πρὸς ὅραν ἐν τῷ φωτὶ^{1 J 5,9.}
αὐτοῦ. ἔγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ 36 ^{1,38; 8,2.}
Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα δὲ δέδωκέν μοι ὁ πατὴρ ἵνα
τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα δὲ ποιῶ, μαρτυρεῖ
περὶ ἐμοῦ διτὶ ὁ πατὴρ με ἀπέσταλκεν. καὶ ὁ 37 ^{Mt 3,17.}
πέμψας με πατὴρ, ἐκεῖνος μεμαρτύρηκεν περὶ ^{Dt 4,12.}
ἐμοῦ. οὕτε φωνὴν αὐτοῦ πώποτε ἀκηκόατε οὕτε
εἶδος αὐτοῦ ἐωράκατε, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ 38
ἔχετε ἐν ὑμῖν μένοντα, διτὶ δὲ ἀπέστειλεν ἐκεῖνος,
τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. Ἐραννᾶτε τὰς γραφάς, 39 ^{L 24,27.44.}
διτὶ ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν. ^{2 T 8,15—17.}
^{1 P 1,11.} καὶ ἐκεῖναι εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ· ¹ καὶ 40
οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρός με ἵνα ζωὴν ἔχητε. Δόξαν 41
παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω, ἀλλὰ ἔγνωκα ὑμᾶς 42
διτὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν οὐντοῖς.
ἔγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὄντι ματι τοῦ πατρός μου, καὶ 43
οὐ λαμβάνετε με· εἰὰν ἄλλος ἐλθῃ ἐν τῷ ὄντι ματι
τῷ ἴδιῳ, ἐκεῖνον λήμψεσθε. πῶς δύνασθε ὑμεῖς 44 ^{12,43.}
^{Mt 28,6—7.} πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ
τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ οὐ ζητεῖτε;
μὴ δοκεῖτε διτὶ ἔγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρός τὸν 45 ^{Dt 31,8.}
πατέρα· ἔστιν δὲ κατηγορῶν ὑμῶν Μωϋσῆς, εἰς ὃν
ὑμεῖς ἥλπίκατε. εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωϋσεῖ, ἐπι- 46 ^{Gn 8,16; 49,10.}
στεύετε ἀν ἐμοὶ· περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἐγραψεν. ^{Dt 18,15.}
εἰ δὲ τοῖς ἐκείνους γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς 47 ^{7,19. L 16,31.}
τοῖς ἐμοῖς δόγμασιν πιστεύσετε;

Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν δὲ Ἰησοῦς πέραν τῆς 6 ^{1-15:}
θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος. ἡκο- 2 ^{Mt 14,18—21.}
ιούθει δὲ αὐτῷ ὅχλος πολὺς, διτὶ ἐθεώρουν τὰ ^{Mc 6,32—44.}
^{L 9,10—17.}

43 Τοὐκ εἰρετε ποτε οτι 44 παρα 1^ο : Η παρ | Η
[Θεον] 47 πιστευσετε : ή πιστευετε 6,2 Τ εωρων

45 ομων 2^ο : + προς τον πατερα 6,1 Γαλιλαιας : +
εις τα μερη

3 σημεῖα ἀ ἐποίει ἐπὶ τῶν δισμενούντων. ἀνῆλθεν
 δὲ εἰς τὸ δρός Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ
 2,13; 11,55. 4 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ
 5 ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων. ἐπάρας οὖν τοὺς δοφθαλ-
 μοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος δτι πολὺς δχλος
 ἔρχεται πρὸς αὐτόν, λέγει πρὸς Φίλιππον· πόθεν
 6 ἀγοράσωμεν ἄρτους ἵνα φάγωσιν οὗτοι; τοῦτο δὲ
 ἐλεγεν πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ἦδει τί ἔμελλεν
 7 ποιεῖν. ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· διακοσίων δη-
 ναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἔκαστος
 8 βραχὺ [τι] λάβῃ. λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν
 9 αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου· ἔστιν
 παιδάριον ὅδε δις ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους
 καὶ δύο δψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἔστιν εἰς τοσού-
 10 τους; εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους
 ἀναπεσεῖν. ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ.
 ἀνέπεσαν οὖν οἱ ἀνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡς πεντα-
 11 κισχίλιοι. ἐλαβεν οὖν τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς καὶ
 εὐχαριστήσας διέδωκεν τοῖς ἀνακειμένοις, δμοίως
 12 καὶ ἐκ τῶν δψαρίων δσον ἥθελον. ὡς δὲ ἐνε-
 πλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· συνα-
 γάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μή τι
 13 ἀπόληται. συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα
 κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν
 14 κριθίνων ἀ ἐπερίσσευσαν τοῖς βεβρωκόσιν. Οἱ
 οὖν ἀνθρώποι ἰδόντες δ ἐποίησεν σημεῖον ἐλεγον
 δτι οὗτός ἔστιν ἀληθῶς δ προφήτης δ ἔρχομενος
 18,36. 15 εἰς τὸν κόσμον. Ἰησοῦς οὖν γνοὺς δτι μέλλονοι
 ἔρχεσθαι καὶ ἀρπάζειν αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν βασιλέα,
 16-21:
 Mt 14,22-33. 16 ἀνεχώρησεν πάλιν εἰς τὸ δρός αὐτὸς μόνος. Ός
 Mc 6,45-52.

3 Τ εκαθεζετο 4 το πασχα : h⁸ + ... + 7 Τ απο-
 κρινεται | Τ ο Φιλιπ. | [τι] : T-H 10 ουν οι : h ovr.
 11 Τ ευχαριστησεν και εδωκεν 14 Κ α εποι. σημεια | Τ ο
 εις τ. κοσμ. ερχομενος 15 ανεδωρ. : Τ φενγει

11 εδωκεν ετ + τοις μαθηταις, οι δε μαθηται 14 - αλη-
 θως 15 fin + κακει προσηνχετο

δὲ δψία ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμβάντες εἰς πλοῖον ἤρχοντο 17 πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καφαρναούμ. καὶ σκοτίᾳ ἥδη ἐγεγόνει καὶ οὐπω ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, ἦ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος 18 διεγέρετο. ἐληλακότες οὖν ὡς σταδίους εἴκοσι 19 πέντε ἦ τριάκοντα ψευδοῦσιν τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον, καὶ ἐφοβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· 20 ἔγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε. ἥθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν 21 εἰς τὸ πλοῖον, καὶ εὐθέως ἐγένετο τὸ πλοῖον ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆρχον.

Τῇ ἐπαύριον δὲ ὁ δχλος δὲ στηκὼς πέραν τῆς 22 θαλάσσης εἶδον δτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἣν ἐκεῖ εἰ μὴ ἐν, καὶ δτι οὐ σωνεισῆλθεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον· ἀλλὰ ἥλθεν πλοιάρια 23 11. ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον εὐχαριστήσαντος τοῦ κυρίου. δτε οὖν εἶδεν 24 δὲ δχλος δτι Ἰησοῦς οὐκ ἐστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοιάρια καὶ ἥλθον εἰς Καφαρναούμ ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν. καὶ ενδρόντες 25 αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης εἶπον αὐτῷ· φαββεῖ, πότε δδε γέγονας; ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ 26 εἶπεν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὅμιν, ζητεῖτε με οὐχ δτι εἶδετε σημεῖα, ἀλλ' δτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἀρτῶν καὶ ἔχορτάσθητε. ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν 27 4,14. 5,38. ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν δὲ νίδις τοῦ ἀνθρώπου ὅμιν δώσει·

17 καὶ . . . εγεγονει : Τ κατελαβεν δε αυτους η σκοτια |
hT εληλ. Ιησους προς αυτους 18 T διηγειρθετο 19 T
σταδια 21 T επι την γην 22.28 ειδον . . . κυριου. : h
ιδων οτι . . . κυριου. — 23 T άλλα ηλθον | Η πλοια
27 T διδωσιν υμιν

22 ἐν : + εκεινο εις ο ενεβησαν οι μαθηται αυτου
23 αλλων πλοιαιων ελθοντων | του τοπου : ουσης | —
ευχαριστ. τ. κυριου 25 εληλυθας

26 ινέτοι τοῦ ὁ πετίς θεραπέυσης ὁ θεός. εἰπον
 αὐτὸν τοῖς εὐτέλοις· τί κακῶνει ἵνα ἐφημέρωμενα τὰ
 27 ἔργα ταῦτα θεῖσε; θευκάρη ὁ Ἱηροῦς καὶ εἶπεν
 στηνᾶς· τοῦτο ἔστι τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ, ἵνα πι-
 28 πειτε πειτε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος. εἰπον οὖν
 αὐτῷ· τί αὖτις κομεῖς σὲ σπειρίσῃ, ἵνα ἴδωμεν καὶ
 29 ποτέταιομέν σοι; τί ἔσται;³¹ οἱ πατέρες ήμῶν τὸ
 μάντινα ἔργατον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ἔστιν γεγραμ-
 μένον· ἄρτος ἐπ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.
 30 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἱηροῦς· ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν,
 οὐ Μανῶνης ἔδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρα-
 νοῦ, αἷλον ὁ πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον
 31 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν· ὁ γάρ ἄρτος τοῦ
 θεοῦ ἔστιν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
 32 ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ. εἰπον οὖν πρὸς αὐτόν·
 33, 4,11; 7,7. 33 κύριε, πάντοτε δός ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον. εἶπεν
 αὐτοῖς ὁ Ἱηροῦς· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ
 34 ἐρχόμενος πρὸς ἐμὲ οὐ μὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ πιστεύων
 35, 36. 35 εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε. ἀλλ' εἰπον ὑμῖν
 37, η-η. 37 διτὶ καὶ ἐωράκατέ [με] καὶ οὐ πιστεύετε. Πᾶν δὲ
 Με 11,39. δίδωσιν μοι δὲ πατήρ πρὸς ἐμὲ ἡξει, καὶ τὸν
 4,14. 38 ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἐξει, διτὶ κατα-
 Με γη,γη. βίβηκα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα
 τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με.
 39,γη,γη; 17,14. 39 τοῦτο δέ ἔστιν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα
 πᾶν δὲ δέδωκέν μοι μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ
 40,γη; 11,14. 40 ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. τοῦτο γάρ ἔστιν
 τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου, ἵνα πᾶς δὲ θεωρῶν
 τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον,
 41 καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἡγώ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἐγέρ-

35 Τ—ο 39 ήΤ δεδωκεν 33 αρτ.: Τ+ο 35 Τ ειπεν
 οιν 36 Τ-[με] 37 με : Τ εμε 38 Τ ποιηω
 39,40 Τ εν τη 40 Τ αιωνιον και

35 πειναση : + πωποτε 37 - ειω 38,39 με : +
 αιτηση 39 εις αιτον : μηδεν

γυζον ούν οι Ἰουδαιοι περὶ αὐτοῦ δτι εἰπεν· ἐγώ είμι δ ἄρτος δ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ 42 L 4,22. ἔλεγον· οὐχ οὐτός ἐστιν Ἰησοῦς δ νίδες Ἰωσήφ, ού ήμεῖς οἴδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς νῦν λέγει δτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέθηκα; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· μὴ γογγύζετε 43 μετ' ἀλλήλων. οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με 44 ss. ἐάν μὴ δ πατήρ δ πέμψας με ἐλκύσῃ αὐτόν, κάγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ήμέρᾳ. ἐστιν 45 In 51,1B. γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις· καὶ ἔσονται πάντες Jr 31,38.34. διδακτοί θεοῦ· πᾶς δ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθὼν ἔρχεται πρός ἐμέ. οὐχ δτι τὸν πατέρα 46 1,18. ἑώρακέν τις, εἰ μὴ δ ὅν παρὰ τοῦ θεοῦ, οὗτος ἑώρακεν τὸν πατέρα. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, δ 47 8,16. πιστεύων ἔχει ζωὴν αἰώνιον. ἐγώ είμι δ ἄρτος 48 ss. τῆς ζωῆς. οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ 49 81.83. τὸ μάννα καὶ ἀπέθανον· οὐτός ἐστιν δ ἄρτος δ 50 1 K 10,3.5. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἔξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ. ἐγώ είμι δ ἄρτος δ ζῶν 51 H 10,5.10. δ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσει εἰς τὸν αἰώνα· καὶ δ ἄρτος δὲ δν ἐγώ δώσω ἡ σάρξ μού ἐστιν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. Ἐμάχοντο ούν πρός ἀλλήλους 52 ss. οἱ Ἰουδαιοι λέγοντες· πῶς δύναται οὗτος ἥμιν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν; εἶπεν ούν αὐτοῖς δ 53 Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ νίσον τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν έαυτοῖς. δ 54

42 Η ουχι | λεγει : T+ ουτος 44 h προς εμε
46 H [του] | πατερα 2° : T θεον 50 h αποδημηκη δι T εκ
του εμου αρτου | η σαρξ μου εστιν : h^r T post ζωης u h^r +
η εγω δωσω post εστιν 52 T ημιν ουτος | σαρκα : H+
[αυτον] 53 H [ο]

42 — και τ. μητερα | εαυτον απο τ. ουρ. καταβεβηκεναι
44 — ο πατηρ 46 θεον : πατρος 47 ο πιοτ. : + εις
εμε 53 φαγητε : λαβητε

τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα
ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ

55 ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθῆς ἐστιν

^{1 J 3,24; 2,24.}

56 βρῶσις, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῆς ἐστιν πόσις. ὁ

τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα
57 ἐν ἐμοὶ μένει καγὼ ἐν αὐτῷ. καθὼς ἀπέστειλέν

με δὲ ζῶν πατήρ καγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα, καὶ
58 δὲ τρώγων με κἀκεῖνος ζήσει δι’ ἐμέ. οὗτος ἐστιν

δὲ ἀρτος ὃ ἐξ οὐρανοῦ καταβάς, οὐδὲ καθὼς ἔφαγοι
οἱ πατέρες καὶ ἀπέθανον· δὲ τρώγων τοῦτον τὸν

59 ἀρτον ζήσει εἰς τὸν αἰώνα. Ταῦτα εἶπεν ἐν συνα-

60 γωγῇ διδάσκων ἐν Καφαρναούμ. Πολλοὶ οὖν

ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον· σκληρός

ἐστιν δὲ λόγος οὗτος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν;

61 εἰδὼς δὲ δὲ Ιησοῦς ἐν ἑαυτῷ δτι γογγύζουσιν περὶ

τοῦτον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο

62 ὑμᾶς σκανδαλίζει; ἐὰν οὖν θεωρήσετε τὸν υἱὸν τοῦ

^{2 K 3,6.} 63 ἀνθρώπουν ἀναβαίνοντα δπου ἦν τὸ πρότερον; τὸ

πνεῦμα ἐστιν τὸ ζωοποιοῦν, η σὰρξ οὐκ ὁφελεῖ

οὐδέν· τὰ δῆματα δὲ ἐγὼ λελάληκα ὑμῖν πνεῦμα

13,11. 64 ἐστιν καὶ ζωὴ ἐστιν. ἀλλ’ εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες

οἱ οὐ πιστεύοντιν. ἥδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς δὲ Ιησοῦς

τινες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες καὶ τίς ἐστιν δ

44. 65 παραδώσων αὐτόν. καὶ ἔλεγεν· διὰ τοῦτο εἰρηκα

ὑμῖν δτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με ἐὰν μὴ

66 ἡ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός. Ἐκ τούτου

πολλοὶ [ἐκ] τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς τὰ

67 δπίσω καὶ οὐκέτι μετ’ αὐτοῦ περιεπάτοντιν. εἶπεν

οὖν δὲ Ιησοῦς τοῖς δώδεκα· μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε

56 εν αυτω : h^r + καθὼς εν εμοι ο πατηρ καγω εν τω πατρι. αμην αμην λεγω υμιν, εαν μη λαβητε το σωμα του υιου του ανθρωπου ως τον αρτον της ζωης, ουκ εχετε ζωην εν αυτω. 59 ιη : h^r + | σαββατω | 60 Η ειπαν οι Η αλλα 65 Τ προς εμε 66 τουτον : T+ ονν | [εκ] : H-T

ὑπάγειν; ἀπεκρίθη αὐτῷ Σίμων Πέτρος· κύριε, 68 εἰ.
 πρὸς τίνα ἀπελευσόμενα; φῆματα ζωῆς αἰώνιου
 ἔχεις· καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν 69 ^{1,49; 11,27.}
 δτι σὺ εἶ δ ἀγιος τοῦ θεοῦ. ἀπεκρίθη αὐτοῖς δ 70 ^{Mt 14,33;}
^{16,16.} Ἰησοῦς· οὐκ ἐγώ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἔξελεξάμην;
 καὶ ἐξ ὑμῶν εἰς διάβολός ἐστιν. ἔλεγεν δὲ τὸν 71
 Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώτου· οὗτος γάρ ἐμελλεν
 παραδιδόναι αὐτόν, εἰς ἐκ τῶν δώδεκα.

Καὶ μετὰ ταῦτα περιεπάτει δ Ἰησοῦς ἐν τῇ 7 ^{ε.1.}
Γαλιλαίᾳ· οὐ γάρ ἤθελεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περι-
πατεῖν, δτι ἔζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι.
ἡν δὲ ἐγγὺς ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία. 2 ^{Lv 23,34.}
εἰπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· μετά- 3 ^{2,12. Mt 12,46.}
βῆθι ἐντεῦθεν καὶ ὑπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα
καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσουσιν τὰ ἔργα σου ἀ
ποιεῖς· οὐδεὶς γάρ τι ἐν κυριτῷ ποιεῖ καὶ ζητεῖ 4
αὐτὸς ἐν παρορησίᾳ εἶναι. εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέ-
ρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ. οὐδὲ γάρ οἱ ἀδελφοὶ 5 ^{Mt 18,55.}
αὐτοῦ ἐπίστευνον εἰς αὐτόν. λέγει οὖν αὐτοῖς δ 6 ^{2,4.}
Ἰησοῦς· δ καιρὸς δ ἐμὸς οὕπω πάρεστιν, δ δὲ
καιρὸς δ ὑμέτερος πάντοτέ ἐστιν ἔτοιμος. οὐ δύ- 7 ^{15,18.}
ναται δ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς, ἐμὲ δὲ μισεῖ, δτι
ἐγώ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ δτι τὰ ἔργα αὐτοῦ
πονηρά ἐστιν. ὅμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἐορτὴν· 8
ἐγὼ οὐκ ἀναβαίνω εἰς τὴν ἐορτὴν ταύτην, δτι δ
ἐμὸς καιρὸς οὕπω πεπλήρωται. ταῦτα δὲ εἰπὼν 9
αὐτοῖς ἐμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. Ως δὲ ἀνέ- 10

70 Ρ εξελεξάμην, καὶ . . . εστιν; 71 Τ αυτὸν παραδι-
 δοναι | εἰς : Τ + ων 7,1 Τ—Και | Η [ο] 8 Κ [σου]
 τα εργα 4 αυτος : h αυτο 6 Τ—ουν 8 ουκ : Κ
 ουπω 9 Τ— δε | αυτοις : hT αυτος

69 αγιος : χριστος ο νιος | θεου : + τον ζωντος
 71 Ισκαρ. : απο Καρνωτον 7,8 Γαλιλαιαν 5 fin + τοτε

βησαν οι ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἑορτὴν, τότε καὶ
αὐτὸς ἀνέβη, οὐ φανερῶς ἀλλὰ ὡς ἐν κρυπτῷ
11 οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἔζητον αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ
12 ἐλεγον· ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; ἁ καὶ γογγυσμὸς περὶ
αὐτοῦ ἦν πολὺς ἐν τοῖς δχλοῖς· οἱ μὲν ἐλεγον
ὅτι ἀγαθὸς ἐστιν· ἄλλοι [δὲ] ἐλεγον· οὗ, ἀλλὰ
9,22; 13,42; 13 πλανᾶ τὸν δχλον. οὐδεὶς μέντοι παρρησίᾳ ἐλάλει
19,88.
περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

14 Ἡδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσούσης ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς
Mt 13,54. 15 τὸ ιερὸν καὶ ἐδίδασκεν. ἐθαύμαζον οὖν οἱ Ἰου-
L 2,47. δαῖοι λέγοντες· πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν μὴ
12,49. 16 μεμαθηκώς; ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν· ή ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἐστιν ἐμὴ ἀλλὰ τοῦ
17 πέμψαντός με· ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ
ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον ἐκ
5,41.44. 18 τοῦ θεοῦ ἐστιν ή ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ. δ ἀφ'
έαντοῦ λαλῶν τὴν δόξαν τὴν ἴδιαν ζητεῖ· δ ὅτε
ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν, οὗτος
5,47. Act 7,53. 19 ἀληθῆς ἐστιν καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστιν. οὐ
5,16.18. Μωϋσῆς ἔδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον; καὶ οὐδεὶς ἐξ
ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον. τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι;
8,18.52; 10,20. 20 ἀπεκρίθη ὁ δχλος· δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ
5,16. 21 ἀποκτεῖναι; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Gn 17,10—12. 22 ἐν ἑργον ἐποίησα καὶ πάντες θαυμάζετε. διὰ
Lv 12,8 s. τοῦτο Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομήν, —
οὐχ διτι ἐκ τοῦ Μωϋσέως ἐστὶν ἀλλ' ἐκ τῶν πα-
τέρων, — καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἀνθρωπον.
5,8. 23 εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἀνθρωπος ἐν σαββάτῳ ἵνα
μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωϋσέως, ἐμοὶ χολᾶτε διτι δλον

10 ἀλλα ως : Τ αλλ
οχλω | [δε] : R-T 12 Τ ην περι αντ. πολ. εν τω
22 δια τοντο : T o | H [εν] 17 Τ- τον 19 hT δεδωκεν
Μωυσεως 23 H [ο] ανθρ. | T o

ἀνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ; μὴ κρίνετε 24 8,15.
 κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαιίαν κρίσιν κρίνετε.
 Ἐλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμειτῶν· οὐχ 25 19.
 οὗτός ἐστιν δν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; καὶ ἵδε παρ- 26
 ρησίᾳ λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν. μή ποτε
 ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἀρχοντες διτι οὗτός ἐστιν ὁ
 Χριστὸς;¹ ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἐστίν· δ δὲ 27 41.
 Χριστὸς δταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν.
 ἐκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς καὶ 28
 λέγων· κάμε οἰδατε καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ
 ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐστιν ἀληθινὸς
 ὁ πέμψας με, δν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· ἐγὼ οἶδα 29 Mt 11,27.
 αὐτόν, διτι παρ' αὐτοῦ εἰμι κάκεῖνός με ἀπέστειλεν.
 Ἐξήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι, καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν 30 8,90; 18,1.
 ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα, διτι οὖπω ἐληλύθει ἡ ὥρα
 αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ ὅχλου δὲ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς 31 8,30; 10,49;
 αὐτόν, καὶ ἐλεγον· ὁ Χριστὸς δταν ἐλίθη, μή
 πλείονα σημεῖα ποιήσει ὃν οὗτος ἐποίησεν; Ἡκου- 32
 σαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὅχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ
 ταῦτα, καὶ ἀπέστειλαν οἱ δοχιερεῖς καὶ οἱ Φαρι-
 σαῖοι ὑπηρέτας ἵνα πιάσωσιν αὐτόν. εἶπεν οὖν 33 18,38.
 ὁ Ἰησοῦς· ἔτι χρόνον μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ
 ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με. ζητήσετέ με καὶ 34 8,31; 17,24.
 οὐχ εὑρήσετέ [με], καὶ δπον εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ
 δύνασθε ἐλθεῖν. εἶπον οὖν οἱ Ιουδαῖοι πρὸς 35
 ἑαυτούς· ποὺ οὗτος μέλλει πορεύεσθαι, διτι ήμεῖς
 οὐχ εὑρήσομεν αὐτόν; μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν
 Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι καὶ διδάσκειν τοὺς
 Ἑλληνας;¹ τις ἐστιν δ λόγος οὗτος δν εἶπεν· ζητή- 36
 σετέ με καὶ οὐχ εὑρήσετέ [με], καὶ δπον εἰμὶ ἐγὼ
 ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;

24 κρινετε 20 : Τ κρινατε 28 H [ο] Ιησ. 29 T
 απεσταλκεν 81 T Πολλοὶ δε επιστ. εκ τ. οχλ. εις αντ. |
 εποιησ. : Τ ποιει 32 T υπηρετ. post απεστ. 34 [με] :
 Η—Τ 35 T μελλει ουτος | T— ημεις 36 [με] : Η—Τ

Lv 28,86. 4,10. 37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς
 Is 44,8; 55,1; είστηκει δὲ Ἰησοῦς καὶ ἐκραξεν λέγων· ἐάν τις
 58,11.
 Ex 47,1.12. 38 διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. δι πιστεύω
 Zch 18,1; 14,8.
 Joel 3,1.28. εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς
 39 κοιλίας αὐτοῦ ὁρέουσιν ὄντας ζῶντος. τοῦτο
 δὲ εἶπεν περὶ τοῦ πνεύματος οὗ ἐμελλον λαμ
 16,7. βάνειν οἱ πιστεύσαντες εἰς αὐτόν· οὕπω γὰρ ἡ
 6,14. Dt 18,15. 40 πνεῦμα, διτὶ Ἰησοῦς οὕπω ἐδοξάσθη. Ἐκ τοῦ ὄχλου
 οὖν ἀκούσαντες τῶν λόγων τούτων ἐλεγον· οὐτός
 1,46. 41 ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης· ἄλλοι ἐλεγον· οὐτός
 ἐστιν ὁ Χριστός· οἱ δὲ ἐλεγον· μὴ γὰρ ἐκ τῆς
 2 Sm 7,12. 42 Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἐρχεται; οὐχ ἡ γραφὴ εἰπει
 Mch 5,1.
 Mt 2,5,6; 22,42.
 Ps 89,4 s. διτὶ ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυεὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ
 τῆς κώμης δπον ἦν Δαυεὶδ, ἐρχεται ὁ Χριστός
 9,10. 43 σχίσμα οὖν ἐγένετο ἐν τῷ ὄχλῳ δι' αὐτόν
 30. 44 τινὲς δὲ ἥθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀλλ
 32. 45 οὐδεὶς ἔβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας. Ἡλθον οὖν ο
 ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους
 καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· διὰ τί οὐκ ἡγάγεται
 Mt 7,28.29. 46 αὐτόν; ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· οὐδέποτε ἐλά
 47 λησεν οὐτως ἀνθρωπος. ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς
 12,42. 48 οἱ Φαρισαῖοι· μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μὴ τι
 ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν ἡ ἐκ τῶν
 49 Φαρισαίων; ἀλλὰ δὲ ὅχλος οὐτος δ μὴ γινώσκω
 3,1.2. 50 τὸν νόμον ἐπάρατοι εἰσιν. λέγει Νικόδημος πρὸς
 αὐτούς, δὲ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν πρότερον, εἶς ὁν
 Dt 1,16,17; 51 ἐξ αὐτῶν· μὴ δ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἀνθρωπον
 19,15. ἐὰν μὴ ἀκούσῃ πρῶτον παρ' αὐτοῦ καὶ γνῷ τι

37 Η ιστηκει | T εκραξεν | T— προς με 39 ον :
 h δ | T ημελλον | T πιστευοντες | T ουδεπω | πνευμα : h^r +
 δεδομενον : ii + αγιον : ii + αγιον επ αυτοις : ii +
 αγιον δεδομενον 40 ελεγον : H+ [οτι] 41 οι δε : T
 αλλοι 42 T ονχι | T ο χριστ. ερχετ. 44 T επεβαλεν
 46 ανθρ. : R+ [ως ουτος ο ανθρωπος] T+ ως ουτος λαλει
 ο ανθρ. 47 T— ονν | H [αυτοις] 50 T— ο ελθ. . .
 προτ.

40 τὸν λογον (τουτον) 51 γνω : επιγνωσθη

ποιεῖ; ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ 52 41. 1,46.
ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἔρωντον καὶ ἵδε δτὶ ἐκ
τῆς Γαλιλαίας προφήτης οὐκ ἔγειρεται.

52 Τ προφ. εκ τ. Γαλιλ. 58—8,11 περὶ μοιχαλιδος
περικοπῆς αβ Ἡ post finem evangelii inter uncos [] datur,
a R in contextu, sed separate et uncis [] inclusa, a
Tischendorfio in editione maiore bis exhibetur (secun-
dum codicem D et textum receptum); damus textum H
eum R et D collatum; vide ad Lc 21,38.

[[53 Καὶ ἐπορεύθησαν ἔκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,
8,1 Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ Ὁρος τῶν Ἐλαιῶν. 2 Ὁρ-
θρον δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν [καὶ πᾶς δὲ λαὸς
ζοχεῖτο πρὸς αὐτὸν, καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς]. 3 Ἀγονουσιν
δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι γυναικαὶ ἐπὶ μοιχείᾳ κατει-
λημμένην, καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ 4 λέγουσιν αὐτῷ
Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατεληπταὶ ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχευο-
μένη. 5 ἐν δὲ τῷ νόμῳ [ἡμῖν] Μωυσῆς ἐνετέλλατο τὰς
τοιαύτας λιθάζειν· σὺ οὖν τί λέγεις; 6 [τοῦτο δὲ ἐλεγον
πειράζοντες αὐτὸν, ἵνα ἔχωσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ.] δ δὲ Ἰησοῦς
κατὼ κύριας τῷ δακτυλῷ κατέγραψεν εἰς τὴν γῆν. 7 ὡς
δὲ ἐπέμενον ἔρωτῶντες [αὐτὸν], ἀνέκυψεν καὶ εἶπεν [αὐτοῖς]
Ο ἀναμάρτητος ὑμῶν πρώτος ἐπ' αὐτὴν βαλέτω λίθον. 8 καὶ
πάλιν κατακύριας ἔγραψεν εἰς τὴν γῆν. 9 οἱ δὲ ἀκούσαντες
ἔξηραντο εἰς καθ' εἰς ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ
κατελειφθῇ μόνος, καὶ ἡ γυνὴ δὲ μέσῳ οὖσα. 10 δνακύριας
δὲ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ Γύναι, ποῦ εἰσιν; οὐδεὶς σε κατέ-
κρινειν; 11 ἡ δὲ εἶπεν Οὐδεὶς, κύριε. εἶπεν δὲ δὲ Ἰησοῦς
Οὐδὲ ἔγώ σε κατακρίνω· πορεύον, ἀπὸ τοῦ νῦν μηκέτι
ἀμάρτιανε.]]

8,2 παρεγ. : Ο παραγινεται **h** ηλθεν | [, καὶ . . .
αυτουσι] : R | D— καὶ καθισ. εδιδ. αντ. 3 γυν. επι
μοιχ. : Dh επι αμαρτια γυναικα | D ειλημμενην 4 λεγ. :
h ειπον | αυτω : D+ εκπειραζοντες αυτον οι ιερεις ινα
εχωσιν κατηγοριαν αυτον (cf. v. 6) | **h** ειληπται 5 D
Μωυσης δε εν τ. ν. εκελευσεν | [ημιν] : R | ουν : D δε νυν
h δε | λεγ. : h+ περι αυτης [6] : R—D | **h** εγραφεν
7 [αυτον] : R—D | [αυτοις] : DR | **h** [τον] λιθ. βαλετω
8 κατακυρ. : **h** κατω κυριας : Dh+ τω δακτυλω | D κατε-
γραψεν 9 οι δε . . . καθ εις : D εκαστος δε των Ιουδαιων
εξηρχετο | πρεσβυτ. : D+ ωστε παντας εξελθειν : R+
εως των εσχατων (**h**+ παντες ανεχωρησαν) | μονος :
hR+ ο Ιησους 10 αυτη γυναι : Dh τη γυναικι | κατε-
κρινεν : h^r lapidavit 11 D κακεινη ειπεν αυτω | ειπεν
δε ο Ιησ. : D ο δε ειπεν | πορευον : D υπαγε

Lv 20,10.

R 2,22.

5,14.

Is 49,6. 1,5,9. 12 Πάλιν οὖν αὐτοῖς ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς λέγων· ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολονθῶν μοι οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς 13 τῆς ζωῆς. εἰπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ή μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν 5,31. 14 ἀληθῆς. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἀληθῆς ἔστιν η μαρτυρία μου, διτι οἴδα πόθεν ἡλθον καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἐρχομαι ή ποῦ ὑπάγω. 7,24. 15 ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω 29. 16 οὐδένα. καὶ εἰν κρίνω δὲ ἐγὼ, ή κρίσις ή ἐμὴ ἀληθινή ἔστιν, διτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγὼ καὶ 17,6; 19,15. 17 δο πέμψας με [πατήρ]. καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται διτι δύο ἀνθρώπων η μαρτυρία 18 ἀληθῆς ἔστιν. ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἑμοῦ δο πέμψας με πατήρ. 14,7. 19 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἔστιν δο πατήρ σου; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὔτε ἐμὲ οἴδατε οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ἤδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου δν ἤδειτε. 7,30; 18,1. 20 Ταῦτα τὰ δόγματα ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ διδάσκων ἐν τῷ ιερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, διτι οὐπω ἐληλύθει η ὥρα αὐτοῦ. 7,34; 18,38. 21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς· ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποδανεῖσθε· 7,35. 22 δο που ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. Ἐλεγον οὖν οἱ Ιουδαῖοι· μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν, διτι λέγει· 8,31. 23 δο που ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; καὶ Ἐλεγεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἔστε, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τούτου τοῦ κόσμου ἔστε, 24 ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. εἰπον οὖν ὑμῖν διτι ἀποδανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν·

12 Η [ο] Ιησ. | Τ εμοι 14 ή η μαρτ. μου αληθ. εστ. |
Τ—δε 16 [πατήρ]: R—T 17 Τ γεγραμμενον εστιν
28 Τ νμεις εκ τ. κοσμ. τουτον εστε

ἐὰν γάρ μὴ πιστεύσῃτε δτι ἐγώ εἰμι, ἀποθανεῖσθε
ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν. ἔλεγον οὖν αὐτῷ· σὺ 25 14.
τίς εἶ; εἶπεν αὐτοῖς δὲ Ἰησοῦς· τὴν ἀρχὴν δὲ τι
καὶ λαλῶ ὑμῖν. πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν 26 38.12,40.
καὶ κρίνειν· ἀλλ’ δὲ πέμψας με ἀληθής ἐστιν,
καὶ ἡκούσα παρ’ αὐτοῦ, ταῦτα λαλῶ εἰς τὸν
κόσμον. οὐκ ἐγνωσαν δτι τὸν πατέρα αὐτοῖς 27
ἔλεγεν. εἶπεν οὖν δὲ Ἰησοῦς· δταν ὑψώσῃτε τὸν 28 3,14; 12,82.
νίδον τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε δτι ἐγώ εἰμι,
καὶ ἀπ’ ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδί-
δαξέν με δὲ πατήρ, ταῦτα λαλῶ. καὶ δὲ πέμψας 29 16. Mt 27,46.
με μετ’ ἐμοῦ ἐστιν· οὐκ ἀφῆκέν με μόνον, δτι
ἐγώ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε. Ταῦτα αὐτοῦ 30 7,31; 10,43;
λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστενσαν εἰς αὐτόν. Ἐλεγεν 31 15,14.
οὖν δὲ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ
Ἰουδαίους· ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ,
ἀληθῶς μαθηταὶ μού ἐστε, καὶ γνώσεσθε τὴν 32
ἀλήθειαν, καὶ η ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. ἀπε- 33 Mt 8,0.
κρίνησαν πρὸς αὐτόν· σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν,
καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· πᾶς σὺ λέγεις
δτι ἐλεύθεροι γενήσεσθε; ἀπεκρίθη αὐτοῖς δὲ Ἰησοῦς· 34 R 6,16.30.
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν δτι πᾶς δὲ ποιῶν τὴν ἀμαρ-
τίαν δοῦλος ἐστιν τῆς ἀμαρτίας. δὲ δοῦλος 35
οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· δὲ νίδος μένει
εἰς τὸν αἰῶνα. ἐὰν οὖν δὲ νίδος ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, 36 R 6,18.22.
ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε. οἴδα δτι σπέρμα Ἀβραάμ 37
ἐστε· ἀλλὰ ἤητετέ με ἀποκτεῖναι, δτι δὲ λόγος δέ
ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. δὲ ἐγώ ἐώρακα παρὰ τῷ 38
πατρὶ λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν δὲ ἡκούσατε παρὰ τοῦ
πατρὸς ποιεῖτε. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ· 39

24 ἡ ἐγώ εἰμι, ii 28 25 Η [ο] Ιησ., ii 34.39.42 | ο τι:
Η οτι | Χ νμν; 34 Η [της αμαρτ.] ; 38 α εγω . . . πα-
τρος : h̄γω α εωρακα παρα τω πατρι μον [ταντα] λαλω·
και υμεις ουν α εωρακατε παρα τω πατρι υμων |

24 πιστευσ. : + μοι 29 μονον : + ο πατηρ 38 και
ου δεδουλ. ουδενι πωπ. 38 πατρος : + υμων + ταντα

δ πατήρ ήμῶν Ἀβραάμ ἐστιν. λέγει αὐτοῖς δ
Ἴησοῦς· εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἐστε, τὰ ἔργα τοῦ

40 Ἀβραάμ ἐποιεῖτε· νῦν δὲ ζητεῖτε με ἀποκτεῖναι,
ἄνθρωπον δις τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἦν
ἡκουσα παρὰ τοῦ θεοῦ· τοῦτο Ἀβραάμ οὐκ

Gen 3,15. 41 ἐποίησεν. ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς
ὑμῶν. εἶπαν αὐτῷ· ήμεῖς ἐκ πορνείας οὐκ ἔγεν-

1 J 5,1. 42 νήνθημεν, ἔνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν. εἶπεν
αὐτοῖς διὰ τοῦ θεοῦ πατήρ υμῶν ἦν,
ἡγαπᾶτε ἄν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον
καὶ ἡκώ· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ'

43 ἐκεῖνός με ἀπέστειλεν. διὰ τί τὴν λαλιὰν τὴν
ἐμὴν οὐ γινώσκετε; διτι οὐδὲ δύνασθε ἀκούειν τὸν

1 J 3,8-10. 44 λόγον τὸν ἐμόν. ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ δια-
Gn 3,4.
2 P 2,4. βόλου ἐστὲ καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς υμῶν
θέλετε ποιεῖν. ἐκεῖνος ἀνθρωποτόνος ἦν ἀπ'

ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀλήθειᾳ οὐκ ἔστηκεν, διτι οὐκ
ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. διταν λαλῇ τὸ φεῦδος,
ἐκ τῶν ἴδιων λαλεῖ, διτι φεύστης ἐστὶν καὶ ὁ

45 πατήρ αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ διτι τὴν ἀλήθειαν λέγω,
2 K 5,31. 46 οὐ πιστεύετέ μοι. τίς ἐξ υμῶν ἐλέγχει με περὶ
1 P 2,22. ἀμαρτίας; εἰ ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί υμεῖς οὐ

18,37. 47 πιστεύετέ μοι; διτι τοῦ θεοῦ τὰ δόγματα τοῦ
1 J 4,6. θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο υμεῖς οὐκ ἀκούετε, διτι

7,20. 48 ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστε. Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἰου-
δαῖοι καὶ εἶπαν αὐτῷ· οὐ καλῶς λέγομεν ήμεῖς
49 διτι Σαμαρείτης εἰ σὺ καὶ δαιμόνιον ἔχεις; ἀπε-

κρίθη Ἴησοῦς· ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ
5,41. 50 τὸν πατέρα μου, καὶ υμεῖς διτιμάζετε με. ἐγὼ
δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν δι ζητῶν καὶ

6,40,47; 11,25. 51 κρίνων. ἀμὴν ἀμὴν λέγω υμῖν, ἔάν τις τὸν ἐμὸν

39 Κ ποιεῖτε
48 Τ Σαμαριτῆς

41 hT ου γεγενημέθα

44 Η ἔστηκεν

39 εστε : ητε | εποιεῖτε : + αν 43 λαλιαν : αληθειαν
46 — vers 47 — οτι . . . εστε 51 εαν τις : ος αν

λόγον τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. εἶπαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· νῦν ἐγνώκαμεν 52 *Mc 9,1.* δτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραὰμ ἀπέθανεν καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσηται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα. μὴ σὺ μείζων εἴ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραὰμ, δοτις 53 *4,12.* ἀπέθανεν; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σε- αυτὸν ποιεῖς;¹ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἐὰν ἐγὼ δοξάσω 54 ἐμαυτόν, ή δόξα μου οὐδέν ἔστιν· ἔστιν ό πατήρ μου δ δοξάζων με, δν ὑμεῖς λέγετε δτι θεὸς ὑμῶν ἔστιν,¹ καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν, ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν. 55 *7,28.* καν εἶπω δτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι δμοιος ὑμῖν ψεύστης· ἀλλὰ οἶδα αὐτὸν καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. Ἀβραὰμ δ πατήρ ὑμῶν ἤγαλλιάσατο ἵνα 56 ἰδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν, καὶ εἰδεν καὶ ἐχάρη. εἶπαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· πεντήκοντα 57 ἐτη οὐπω ἔχεις καὶ Ἀβραὰμ ἐώρακας; εἶπεν αὐτοῖς 58 Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὸν Ἀβραὰμ γενέ- σθαι ἐγὼ εἰμί. ἥραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' 59 *10,31.* αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐκρύψθη καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ λεροῦ.

Καὶ παράγων εἶδεν ἀνδρῶπον τυφλὸν ἐκ γενε- 9 τῆς. καὶ ἡρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθῆται αὐτοῦ λέ- 2 *L 13,2.* γοντες· φαββεί, τίς ἡμαρτεν, ούτος ή οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· 3 *11,4.* ούτε ούτος ἡμαρτεν ούτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ. ἡμᾶς 4 *5,17.20; 11,9.* δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἐώς ἡμέρα ἔστιν· ἔρχεται νὺξ δτε οὐδεὶς δύναται ἐργά- ζεσθαι. δταν ἐν τῷ κόσμῳ ὡ, φῶς εἰμι τοῦ 5 *8,12; 12,35.* κόσμου. ταῦτα εἶπὼν ἐπιτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησεν 6 *Mc 8,23.*

⁵⁴ υμῶν : hT ημῶν ⁵⁵ Τ υμῶν ⁵⁶ ιδῃ : Τ ειδη
57 h εωρακεν σε 9,4 με : Τ ημας | εως : h ως

⁵⁸ — πατρὸς ημῶν | οστις : οτι ⁵⁹ — γενεσθαι ⁵⁹ fin
+ διελθων δια μεσον αυτων και παρηγεν ουτως ^{9,1} fin +
καθημενον 4 ημας : εμε

πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισεν αὐτοῦ
 7 τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς δφθαλμούς, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
 ὅπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ
 (ὅ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος). ἀπῆλθεν οὖν καὶ
 8 ἐνίφατο, καὶ ἤλθεν βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ
 οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον, διτὶ προσσαΐης
 ἦν, ἔλεγον· οὐχὶ οὗτος ἐστιν δὲ καθήμενος καὶ
 9 προσσαιτῶν;¹ ἄλλοι ἔλεγον διτὶ οὗτος ἐστιν. ἄλλοι
 ἔλεγον· οὐχί, ἀλλὰ ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. ἐκεῖνος
 10 ἔλεγεν διτὶ ἐγώ εἰμι. ἔλεγον οὖν αὐτῷ· πῶς οὖν
 11 ἡνεφχθησάν σου οἱ δφθαλμοί; ἀπεκρίθη ἐκεῖνος·
 δὲ ἀνδρῶπος δὲ λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησεν
 καὶ ἐπέχρισέν μου τὸν δφθαλμὸν καὶ εἶπέν μοι
 διτὶ ὅπαγε εἰς τὸν Σιλωάμ καὶ νίψαι. ἀπελθὼν
 12 οὖν καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. εἶπαν αὐτῷ· ποῦ
 13 ἐστιν ἐκεῖνος; λέγει· οὐκ οἶδα. Ἀγουσιν αὐτὸν
 5,9. 14 πρὸς τὸν Φαρισαίον, τὸν ποτε τυφλόν. ἦν δὲ
 σάββατον ἐν ᾧ ἡ ἡμέρα τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς
 15 καὶ ἀνέφξεν αὐτοῦ τὸν δφθαλμὸν. πάλιν οὖν
 ἥρωτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν.
 δὲ εἶπεν αὐτοῖς· πηλὸν ἐπέθηκεν μου ἐπὶ τὸν
 31.33. 7,48. 16 δφθαλμὸν, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. ἔλεγον
 8,2. οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· οὐκ ἐστιν οὗτος
 παρὰ θεοῦ δὲ ἀνδρῶπος, διτὶ τὸ σάββατον οὐ
 τηρεῖ. ἄλλοι ἔλεγον· πῶς δύναται ἀνδρῶπος
 ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; καὶ σχίσμα
 17 ἦν ἐν αὐτοῖς. λέγουσιν οὖν τῷ τυφλῷ πάλιν· τί
 σὺ λέγεις περὶ αὐτοῦ, διτὶ ἡνεφξέν σου τὸν δφ-
 18 θαλμὸν; δὲ εἶπεν διτὶ προφήτης ἐστίν.¹ οὐκ
 ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ιουδαῖοι περὶ αὐτοῦ διτὶ ἦν
 τυφλὸς καὶ ἀνέβλεψεν, ἔως διτὸν ἐφώνησαν τὸν

⁶ επεχρ. : Ἡ επεθηκεν ⁹ R. αλλ ¹⁰ H πως [ουν]
 12 εἶπαν : H pr καὶ ¹⁶ αλλοι : H+ [δε] ¹⁷ T συ τι |
 Τ ηνοιξεν

8 προσσαιτ. : τυφλος 11 εις την κολυμβηθραν του Σ. |
 και ηλθον βλεπων 14 εν η ημ. : οτε 18 — οτι ... ανεβλεψεν

γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος¹ καὶ ἡρώτησαν 19
 αὐτοὺς λέγοντες· οὗτός εστιν δὲ υἱὸς ὑμῶν, δν
 ὑμεῖς λέγετε δτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν βλέπει
 ἄρτι; ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπαν· 20
 οἴδαμεν δτι οὗτός εστιν δὲ υἱὸς ἡμῶν καὶ δτι
 τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἴδαμεν, 21
 ἡ τις ἦνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς ὑμεῖς οὐκ
 οἴδαμεν· αὐτὸν ἐρωτήσατε, ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸς
 περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ 22 ^{7,13. 12,42.}
 ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουνδαίους· ἥδη γὰρ σινε-
 τέθειντο οἱ Ἰουνδαῖοι ἵνα ἔάν τις αὐτὸν δμοιλογήσῃ
 Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. διὰ τοῦτο οἱ 23
 γονεῖς αὐτοῦ εἶπαν δτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐπερω-
 τήσατε. Ἐφώνησαν οὖν τὸν ἀνθρωπὸν ἐκ δευ- 24 ^{Ios 7,19.}
 τέρου δς ἦν τυφλός, καὶ εἶπαν αὐτῷ· δὸς δόξαν
 τῷ θεῷ· ὑμεῖς οἴδαμεν δτι οὔτος δὲ ἀνθρωπὸς
 ἀμαρτωλός εστιν. ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος· εἰ ἀμαρ- 25
 τωλός εστιν οὐκ οίδα· ἐν οίδα, δτι τυφλὸς δν
 ἄρτι βλέπω. εἶπον οὖν αὐτῷ· τι ἐποίησέν σοι; 26
 πῶς ἦνοιξέν σον τοὺς ὀφθαλμούς; ἀπεκρίθη 27
 αὐτοῖς· εἶπον ὑμῖν ἥδη καὶ οὐκ ἤκουσατε· τι
 πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ
 μαθηταὶ γενέσθαι; ἐλοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπαν· 28
 σὺ μαθητὴς εἰ ἐκείνου, ὑμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως
 ἐσμὲν μαθηταί· ὑμεῖς οἴδαμεν δτι Μωϋσεῖ λελά- 29
 ληκεν δ τεός, τούτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν εστίν.
 ἀπεκρίθη δὲ ἀνθρωπὸς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐν τούτῳ 30
 γὰρ τὸ θαυμαστόν εστιν, δτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε
 πόθεν εστίν, καὶ ἦνοιξέν μον τοὺς ὀφθαλμούς.
 οἴδαμεν δτι δ τεός ἀμαρτωλῶν οὐκ ἀκούει, ἀλλ’ 31 ^{Is 1,15.}
^{Prv 15,29.}

20 R [ουν] 22 Η ειπαν 23 hR ερωτησατε 24 T ο
 ανθρο. ουτος 26 Η ειπαν 27 τι : h+ ουν 28 ελοιδορ.:
 Η pr και 31 T αμαρτωλων ο θεος

22 ομολογ. αυτον χριστον ειναι 29 θεος : + και οτι
 θεος αμαρτωλων ουκ ακουει 31 αμαρτωλον

λάν τις θεοσεβής ἢ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῆ,
 32 τούτου ἀκούει. ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἡκούσθη δτι
 16. 33 ἥνοιξέν τις δφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου· εἰ
 μὴ ἦν οὗτος παρὰ θεοῦ, οὐκ ἤδύνατο ποιεῖν
 2. 34 οὐδέν. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ· ἐν ἀμαρ-
 τίαις σὺ ἐγεννήθης δλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς;
 35 καὶ ἔξεβαλον αὐτὸν ἔξω. Ἡκούσεν Ἰησοῦς δτι
 ἔξεβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὑρὼν αὐτὸν εἶπεν· σὺ
 36 πιστεύεις εἰς τὸν οὐρανὸν τοῦ ἀνθρώπου; ἀπεκρίθη
 ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· καὶ τίς ἐστιν, κύριε, ἵνα πι-
 4,20. 37 στεύσω εἰς αὐτόν; εἶπεν αὐτῷ δ Ἰησοῦς· καὶ
 ἐώρακας αὐτὸν καὶ δ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός
 38 ἐστιν. δ δὲ ἐφη· πιστεύω, κύριε· καὶ προσεκύ-
 Mt 15,11-15. 39 νησεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν δ Ἰησοῦς· εἰς κρίμα ἐγέ-
 τες τὸν κόσμον τοῦτον ἥλθον, ἵνα οἱ μὴ βλέποντες
 βλέπωσιν καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται.
 40 ἥκονταν ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα οἱ μετ' αὐτοῦ
 ὄντες, καὶ εἶπαν αὐτῷ· μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοί
 Prv 26,12. 41 ἐσμεν; εἶπεν αὐτοῖς δ Ἰησοῦς· εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ
 ἀν εἴχετε ἀμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε δτι βλέπομεν.
 10 ἡ ἀμαρτία ὅμῶν μένει. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὅμην,
 δ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν
 τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος
 2 κλέπτης ἐστὶν καὶ λῃστής· δ δὲ εἰσερχόμενος διὰ
 3 τῆς θύρας ποιμὴν ἐστιν τῶν προβάτων. τούτῳ
 δ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς
 αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ'
 4 ὄνομα καὶ ἔξαγει αὐτά. δταν τὰ ἴδια πάντα
 ἐκβάλλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρό-
 βατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, δτι οἴδασιν τὴν φωνὴν
 27. 5 αὐτοῦ· ἀλλοτρίως δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν, ἀλλὰ

39 Η γηνεψεν 35 ανθρ. : Ρ θεου 36 απεκρ. . . .
 εστιν : 40 Και τις εστιν, εφη | Η [και ειπεν] 40 Τ— ταυτα
 41 Η [ο] Ιησο.

41 αι αμαρτιαι υμ. περουσιν
 εστ. ο ποιμην 3 καλει

10,2 ποιμ. εστ. : αυτος

φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, δτι οὐκ οἰδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταῦτην τὴν παροιμίαν εἶπεν ⁸ _{10,22.} αὐτοῖς δὲ Ἰησοῦς· ἔκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἢ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν δὲ Ἰησοῦς· ⁷ ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἔγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. πάντες δοἱ ηλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται ⁸ _{Jr 28,1.9.} εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλὰ οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. ἔγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἔστι τις ⁹ εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἔξελεύσεται καὶ νομήν ενδρήσει. δὲ κλέπτης οὐκ ἔρχεται ¹⁰ εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἔγὼ ηλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν. ἔγὼ ¹¹ _{Ps 28,1.} εἰμι δὲ ποιμὴν δὲ καλός. δὲ ποιμὴν δὲ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· δὲ ¹² <sub>In 40,11.
Ez 34,11-28.
87,24.
15,18.</sub> μισθωτὸς καὶ οὐκ ὁν ποιμὴν, οὐ οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἔρχομενον καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει, — καὶ δὲ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει· — δτι μισθωτός ¹³ εστιν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. ἔγὼ εἰμι δὲ ποιμὴν δὲ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμά ¹⁴ _{2 T 2,19.} καὶ γινώσκουσί με τὰ ἐμά, καθὼς γινώσκει με δὲ ¹⁵ _{Mt 11,27.} πατὴρ κάγὼ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. καὶ ἄλλα πρό- ¹⁶ <sub>In 87,24; 84,23.
11,52.
1 P 2,25.</sub> βατα ἔχω δὲ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεῖνα δεῖ με ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν, καὶ γενήσονται μία ποίμνη, εἰς ποιμὴν. διὰ τοῦτο με δὲ πατὴρ ἀγαπᾷ δτι ἔγὼ τίθημι τὴν ¹⁷ ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν. οὐδεὶς αἰρεῖ ¹⁸ <sub>5,26.
19,11.</sub> αὐτήν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλὰ ἔγὼ τίθημι αὐτήν ἀπ' ἐμαντοῦ. ἔξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἔξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολὴν

⁷ Τ— παλιν | Η [ο] Ιησ., u 23.25.34 | νμιν : Τ+ οτι
⁸ _{h^r} Τ— προ εμον 18 Τ γενησεται 18 Χ ηρεν

⁸ — παντες ¹⁰ — και περισσ. εχ. ¹¹ διθωσιν
¹² σκορπιζει : + τα προβατα + ο δε μισθωτος φευγει
¹⁴ γινωσκομαι υπο των εμον

7,43; 9,16. 19 ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρός μου. Σχίσμα πάλιν
 ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τού-
 7,20; 8,48. 20 τους. ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἔξι αὐτῶν· δαιμόνιον ἔχει
 21 καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε; ἄλλοι ἔλεγον·
 ταῦτα τὰ δῆματα οὐκ ἔστιν δαιμονιζομένου· μὴ
 δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοῖξαι;
 22 Ἐγένετο δὲ τὰ ἐνκαίνια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις·
 Act 3,11; 5,12. 23 χειμῶν ἦν· καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ
 24 ἐν τῇ στοᾷ [τοῦ] Σολομῶνος. ἐκύκλωσαν οὖν
 αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἔως πότε
 τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπόν
 5,36. 25 ἡμῖν παρησίᾳ. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰπορ
 ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἔγὼ ποιῶ ἐν
 τῷ δινόματι τοῦ πατρός μου, ταῦτα μάρτυρει περὶ
 6,84; 8,45. 26 ἐμοῦ· ἀλλὰ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε, διὶ οὐκ ἔστε ἐκ
 8,4,8,47. 27 τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν. τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ
 τῆς φωνῆς μου ἀκούονται, καγὼ γινώσκω αὐτά.
 5,28. 28 καὶ ἀκολουθοῦσίν μοι, ἕκατὸν δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν
 αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
 29 οὐχ ἀρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου. ὁ πατήρ
 μου δὲ δέδωκέν μοι πάνταν μεῖζόν ἔστιν, καὶ οὐδεὶς
 30 δύναται ἀρπάξειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός. ἔγὼ
 8,59. 31 καὶ ὁ πατήρ ἐν ἔσμεν. Ἐθάστασαν πάλιν λί-
 32 θους οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτὸν. ἀπε-
 κρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πολλὰ ἔργα καλὰ ἔδειξα
 ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον ἐμὲ
 5,18. Mt 26,65. 33 λιθάζετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· περὶ
 καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε ἀλλὰ περὶ βλασφη-
 μίας, καὶ διὶ σὺ ἀνθρωπος ὅν ποιεῖς σεαντὸν
 Ps 82,6. 34 θεόν. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐκ ἔστιν γε-

20 δε : Τ ουν 22 δε : Η τοτε | Τ— τοις 23 [τον] :
 H—T 24 ή εκυκλευσαν | R ειπε 25 T— αντοις
 29 T— μου | h ος ... μειζων εστ. 32 Η εδειξα νμιν καλα

20 δαιμ.: pr οτι 25 λαλω | ουκ επιστευσατε 26 εμωρ:
 + καθως ειπον υμιν 29 ο δεδωκως nl ος δεδωκεν
 31 — παλιν

γραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὅτι ἔγώ εἰπα· θεοί
ἐστε; εἰ ἔκείνους εἴπεν θεοὺς πρὸς οὓς ὁ λόγος 35 μ. απ. πα.
τοῦ θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λέγηται ἡ γραφὴ.
οὐ δικήρος ἡγίασεν καὶ ἀτέστειλεν εἰς τὸν κόσμον 36 εἰπει.
ὑμεῖς λέγετε διτι βλασφημεῖς. διτι εἰπον· νιός τοῦ
θεοῦ εἴμι; εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου, 37
μὴ πιστεύετε μοι· εἰ δὲ ποιῶ, κἀντι οἱ μὴ πι- 38
στεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύετε, ἵνα γνωτε καὶ
γινώσκητε διτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατήρ κάγὼ ἐν τῷ πατρὶ.
Ἐξήτουν [οὖν] αὐτὸν πάλιν πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν 39 ε.π. L 4,30.
ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

Καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πέραν τοῦ Ἱορδάρου εἰς 40 1,28.
τὸν τόπον δπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων,
καὶ ἐμεινεν ἑκεῖ· καὶ πολλοὶ ἥλθον πρὸς αὐτὸν 41
καὶ ἐλεγον διτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν
οὐδέν, πάντα δὲ δσα εἴπεν Ἰωάννης περὶ τούτου
ἀληθῆ ἦν. καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν ἑκεῖ. 42 ε.π.
Τὴν δέ τις ἀσθενῶν, Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας. 11 L 10,38.39.
ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς

αὐτῆς. ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν κύριον 2 12,3.
μύρῳ καὶ ἐκμάξασα τὸν πόδας αὐτοῦ ταῖς ψοιξὶν
αὐτῆς, ἡς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἦσθενει. ἀπέστειλαν 3
οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγονται· κύριε, ἵδε
οὐ φιλεῖς ἀσθενεῖ. ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· 4 ε.π.
αὐτῇ ἡ ἀσθενεία οὐκ ἔστιν πρὸς θάνατον ἀλλ'
ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ νιός
τοῦ θεοῦ δι' αὐτῆς. ἥγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν 5
Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον.
ώς οὖν ἤκουσεν διτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἐμεινεν ἐν 6

35 Τοῦ λογ. εγ. τ. θεοῦ 36 Τοῦ τον 38 πιστεύητε:
Τ-ετε 39 [οὐν] : Τ | ή [παλιν] αυτον R παλ. αντ.
Τ- π. 40 Κεμενεν 11,1 Τ της Μαριας 2 Η Μαριαμ

36 ηγαπησεν 38 — καὶ γινωσκ. νλ κ. πιστευητε
40 — εις τον τοπον 11,2 ης : + και δ ειφιλιι 6 εν . . .
τοπω : επι τω τοπω

7 ὁ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας· ἐπειτα μετὰ τοῦτο λέγει
τοῖς μαθηταῖς· ἀγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν.
8 ἀλέγονσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ· δαββεὶ, νῦν ἐξήτον
σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἔκει;
9 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὐχὶ δώδεκα ὥραι εἰσιν τῆς
ἡμέρας; έάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσ-
κύπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει.
10 έάν δὲ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί, προσκύπτει, ὅτι
μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος δὲ φίλος ἡμῶν
κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτὸν.
11 τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ· ταῦτα εἶπεν, καὶ
μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος δὲ φίλος ἡμῶν
κεκοίμηται· 12 οἶνος οἱ μαθηταὶ αὐτῷ· κύριε, εἰ κεκοίμηται,
13 σωθήσεται. εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανά-
τον αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν διτὶ περὶ τῆς κοιμῆ-
14 σεως τοῦ θυντού λέγει. τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ
15 Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανεν, καὶ χαίρω
δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσῃς, ὅτι οὐκ ἡμην ἔκει· ἀλλὰ
16 ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. εἶπεν οὖν Θωμᾶς δὲ λεγό-
μενος Δίδυμος τοῖς συνμαθηταῖς· ἀγωμεν καὶ
17 ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Ἐλθὼν
οὖν ὁ Ἰησοῦς εὑρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡδη ἡμέρας
18 ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. ἦν δὲ Βηθανία ἐγγὺς
τῶν Ἱερουσαλύμων ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε.
19 πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς
τὴν Μάρθαν καὶ Μαριάμ, ἵνα παραμνθήσωνται
20 αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ. ή οὖν Μάρθα ὡς
ἴκουνσεν διτὶ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ.
21 Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. εἶπεν οὖν ἡ
Μάρθα πρὸς Ἰησοῦν· κύριε, εἰ ἡς ὧδε, οὐκ ἀν-
22 ἀπέθανεν δὲ ἀδελφός μου. καὶ νῦν οίδα διτὶ ὅσα

18 Η είπαν | Τ αντω οι μαθηται 17 Τ— ηδη 19 την:
Τ τας περι 20 Χ Μαριάμ 21 h— κυριε

9 ωρας εχει η ημερα 10 αντω : αντη 11,12 κοιμασαι
14 Λαζαρος : + ο φιλος ημων 17 Ιησ. : + εις Βηθανια
18 — ως 19 Ιονδ. : ιερουσαλημων 21 απεθ. : επεδηηκει

ἀτ αἰτήσῃ τὸν θεόν δέσει σοι δὲ θεός. ἀλλεῖ 23
 αἴτη ὁ Ἰησοῦς· ἀπεστήσεται ὁ ἀδελφός σου. ἀλλεῖ 24 εἰπεις
 αἴτῳ η Μάρθα· οἶδα δι τὴν ἀπεστήσεται ἐν τῷ ἀπο-
 στάσει ἐν τῇ ἑοχάτῃ ἡμέρᾳ. εἶπεν αἴτη δὲ Ἰησοῦς· 25
 ἔγώ εἰμι η ἀπάστασις καὶ η ζωή· δι πιστεύειν εἰς
 ἐμὲ καὶν ἀποθάνῃ ζήσεται, καὶ πᾶς δὲ ζῶν καὶ 26 εἰπεις καὶ,
 πιστεύειν εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰώνα·
 πιστεύεις τοῦτο; 1 λέγει αἴτῳ· ταῖ, κύριε· ἔγὼ 27 εἰπεις
 πεπίστευκα δι τὸν εἶ δοξιστὸς δι τοῦτο τοῦ θεοῦ
 δι εἰς τὸν κόσμον ἑοχόμενος. καὶ τοῦτο εἶποδαι 28
 ἀπῆλθεν καὶ ἐφώρησεν Μαριάμ τὴν ἀδελφὴν αἱ-
 τῆς λάθρᾳ εἶποδαι· δι διδάσκαλος πάρεστιν καὶ
 φωνεῖ σε. ἐκείνη δὲ ὡς ἥκονσεν, ἤγειρη ταχὺ 29
 καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν· οὐπω δὲ ἐληλύθει δ 30 μ.
 Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦν ἐτὶ ἐν τῷ τόπῳ
 ὃπου ὑπήντησεν αὐτῷ η Μάρθα. οἱ οὖν Ίουδαιοὶ 31
 οἱ δοντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμιθοδ-
 μενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαριάμ δι ταχίως
 ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἥκολούθησαν αὐτῇ, δόξαντες
 δι τὸν υπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἕκεῖ. η 32 μ.
 οὖν Μαριάμ ὡς ἥλθεν δπου ἦν Ἰησοῦς, ίδοδαι
 αὐτὸν ἐπεσεν αὐτοῦ πρὸς τοὺς πόδας, λύγονται
 αὐτῷ· κύριε, εἰ ης ὡδε, οὐκ ἀν μον ἀπέθανται δ
 ἀδελφός. Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτήν κλαύσανταν 33 μ.π.
 καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ίουδαιοὺς κλαύσαντας,
 ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν τανόν,
 1 καὶ εἶπεν· ποδ τεθείκατε αὐτὸν; λέγονταιν αθιρ· 34
 κύριε, ἔρχον καὶ ἴδε. ἐδάκρυσιν δὲ Ἰησοῦς. 35 μ.π.
 ἐλεγον οὖν οἱ Ίουδαιοι· ίδε πῶς ἐφίλει αθιρν. 36
 τινές δὲ ἔξ αὐτῶν εἶπον· οὐκ ἰδόνται οὗτοις δ 37
 ἀνοίξας τοὺς δρθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ ποιῆσαι ἵνα

28 εἰπούσα 29 : Η ειπασα 29 Τ— δι | Τ εγιαγια
 τ. κ. ερχεται 30 Τ— ετι 37 Η ειπαν

24 οιδα οιδα 25 σωμη 26 ου γαρ Ιησ. ιηη.
 31 — κατ 10 33 επαραχθη τω πιειμει τι. ιεβημειμι τη.

Μτ 27,60. 38 καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώ-
μενος ἐν ἑαυτῷ ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ
20,1. 39 σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. λέγει ὁ
Ἰησοῦς· ἀρατε τὸν λίθον. λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ
τοῦ τετελευτηκότος Μάρθα· κύριε, ἥδη ὅξει· τε-
4.28.25.26. 40 ταρταῖος γάρ ἐστιν. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· οὐκ
εἴπόν σοι διὰ τοῦτο ἐὰν πιστεύσῃς ὅψη τὴν δόξαν τοῦ
41 θεοῦ; ¹ ἡραν οὖν τὸν λίθον. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἥρεν
τοὺς δοφθαλμοὺς ἀνω καὶ εἶπεν· πάτερ, εὐχαριστῶ
12,30. 42 σοι διὰ τοῦτο ἡκουσάς μου. ἐγὼ δὲ ἥδειν διὰ τοῦτο
μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν δοχλὸν τὸν περιεστῶτα
43 εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν διὰ σού με ἀπέστειλας. καὶ
ταῦτα εἶπὼν φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασεν· Λάζαρε,
44 δεῦρο ἔξω. ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς δεδεμένος τοὺς
πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ
σονδαρίφ περιεδέδετο. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
λύσατε αὐτὸν καὶ ἀφετε αὐτὸν ὑπάγειν.

10,42; 12,42. 45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες
πρὸς τὴν Μαριάμ καὶ θεασάμενοι δὲ ἐποίησεν,
46 ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· τινὲς δὲ ἔξ αὐτῶν ἀπῆλθον
πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ εἶπαν αὐτοῖς ἀ ἐποίησεν
47 Ἰησοῦς. Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
Φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον· τί ποιοῦμεν, διτε
48 οὗτος δὲ ἀνθρωπος πολλὰ ποιεῖ σημεῖα; ἐὰν ἀφῶμεν
αὐτὸν οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν, καὶ
ἔλευσονται οἱ Ρωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν
49 τόπον καὶ τὸ ἔθνος. εἰς δέ τις ἔξ αὐτῶν Καϊφᾶς,
ἀρχιερεὺς δὲν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς·
18,14. 50 ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν, ¹ οὐδὲ λογίζεσθε διὰ τοῦ
φέρει ὑμῖν ἵνα εἰς ἀνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ

38 Τ εμβριμουμενος 41 Η μον, 44 Η λεγει [Θ]
Ιησ. αυτοις 45 ο : hT a 47 R ποιουμεν, ει σημεια

41 οτε ουν ηραν τον λιθον + ον ην (ο τεθνηκως κειμε-
νος) νι οποι εκειτο 44 και ευθυς εξηλθ. 45 των ελθοντων |
εωρακοτες 47 πολλα : ταιαντα 49 Καιφας

λαοῦ καὶ μὴ δλον τὸ ἔθνος ἀπόληται. τοῦτο δὲ 51 Gn 50,20.
 ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἰπεν, ἀλλὰ δρχιερεὺς δν τοῦ Rx 28,30.
 ἐνιαυτοῦ ἐκείνου ἐπροφήτευσεν δτι ἐμελλεν Ἰησοῦς
 ἀποδημήσκειν υπὲρ τοῦ ἔθνους, καὶ οὐχ υπὲρ τοῦ 52 10,16.
 ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ
 τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν. απ' ἐκείνης 53
 οὖν τῆς ἡμέρας ἐβούλευσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν
 αὐτόν.

'Ο οὖν Ἰησοῦς οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν 54
 τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν
 χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραὶμ λεγομένην
 πόλιν, κἀκεῖ ἐμεινεν μετὰ τῶν μαθητῶν. ἦν δὲ 55 2 Chr 30,17.
 ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβησαν Me 10,39.
 πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ
 πάσχα, ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτούς. ἐξήτονν οὖν τὸν 56
 Ἰησοῦν καὶ ἐλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστη-
 κότες· τί δοκεῖ ὑμῖν; δτι οὐ μὴ ἐλύθῃ εἰς τὴν
 ἐορτὴν; δεδώκεισαν δὲ οἱ δρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι 57
 ἐντολὰς ἵνα ἐάν τις γνῷ ποῦ ἐστιν μηνύσῃ, δπως
 πιάσωσιν αὐτόν.

'Ο οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἥλθεν 12 1-8:
 εἰς Βηθανίαν, δπον ἦν Λάζαρος, δν ἡγειρεν ἐκ
 νεκρῶν Ἰησοῦς. ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, 2
 καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει, δ δὲ Λάζαρος εἰς ἦν ἐκ
 τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ· ἡ οὖν Μαρία λαβοῦσσα 3 L 7,38.
 λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου ἡλειψεν
 τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξεν ταῖς ψριξὶν
 αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οὐκία ἐπληρώθη ἐκ
 τῆς δσμῆς τοῦ μύρου. λέγει δὲ Ἰούδας δ Ἰσκαριώ- 4
 της εἰς [ἐκ] τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, δ μέλλων αὐτὸν

51 R (Ti) ημελλεν 54 Τ Ἰησοῦς ουν | χωραν : h̄+
 Σαμφυσσρειν | εμειν. : Τ διετριβεν 55 Τ ελεγαν | Τ νμν,
 12,3 H Μαριαμ | H [τον] Ιησ. 4 H [δε] | [εκ] : T—H

55 προ τον : πριν το 56 τι δοκειτε 57 εντολην
 12,1 Λαζαρος : + ο τεθνηκως 8 — ναρδου 4 Ιουδ.
 απο Καρνωτον | ος ημελλεν παραδουναι a.

5 παφαδιδόναι· διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη
 6 τημακοσίων δηραφίσιν καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; εἰπεν δὲ
 τινὸς οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ,
 ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν καὶ τὸ γλωσσόκομον ἔχων
 7 τὰ βαλλόμενα ἐβάσταξεν. εἰπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς·
 Ἀφίσις αὐτήν, ἵνα εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ
 8 μου τηρήσῃ αὐτό· τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε
 ἴχει μεντίαν, εἰντὸν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.
 9 Ἔγρω οὖν ὁ ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι
 ἴκελ ἐστιν, καὶ ἥλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον,
 ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἰδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ
 10 νικρῶν. ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν
 11 Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, διτὶ πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον
 τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

^{12-19:}
 Μt. 21,1-11. 12 Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν
 Μe 11,1-10. Ιορδήνην, ἀκούσαντες διτὶ ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ιερο-

L. 10,29-40. ρη 11κ,25,26. 13 σόλινμα, ἔλαθον τὰ βατα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον
 ιις ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἐκραύγαζον·

ώσαννά,

εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνδρατι κυρίον,
 καὶ δι βασιλεὺς τοῦ Ισραήλ.

Ζην ι.ι. 14 ἐνθόδιον δὲ ὁ Ἰησοῦς δνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό,
 καὶ ὥς ἐστιν γεγραμμένον·

15 μὴ φοβοῦ, θνγάτηρ Σιών·
 ἴδου δι βασιλεὺς σου ἔρχεται,
 καθημένος ἐπὶ πῶλον δνον.

γ.ιν. 16 Ταῦτα οὐκ ἔγνωσαν αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ τὸ πρῶτον,
 ἀλλ' διτε ἐδοξάσθη Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν διτι
 ταῦτα ἢν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα καὶ ταῦτα ἐποίησαν
 17 αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος δι ὧν μετ' αὐτοῦ διτε

9 Η ηλθαν 12 Η ο οχλ. π. 13 Τ άσαντα 17 οτε:
 Τ οι

3 διακοσιών 8 — τετρα 12 Ιεροεβαλῆμ 16 ειρησαρ |
 ετα αετω : περι αετον

τὸν ἀλέκαιον ἐφέρησεν ἐξ τοῦ μημείου καὶ ἤγειρεν
αὐτὸν ἐξ ρεπούν. διὰ τοῦτο καὶ ἐπήρησεν εἰπεῖν οὐ
ό δχλος, ὅτι ἴρκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκένται τὸ
σημεῖον. οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπαν πρὸς ἑαυτοὺς· 19 πάσι
θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέποτε ἵδε ὁ κόδιος
ὅπισσω αὐτοῦ διτήλυν.

Ἔσαν δὲ Ἑλληνές τινες ἐκ τῶν ἀραβαιούτων 20 πάσι.
ίνα προσκυνήσωσιν ἐν τῷ ἑορτῇ· οὕτοι οὖν προσ- 21 πάσι.
ῆλθον Φιλίππων τῷ ἀπὸ Βηθσαΐδα τῆς Γαλιλαίας,
καὶ ἡρώτων αὐτὸν λέγοντες· κύριε, θέλομεν τὸν
Ἰησοῦν ἰδεῖν. ἔρχεται ὁ Φίλιππος καὶ λέγει τῷ 22
Ἀνδρέᾳ· ἔρχεται Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος καὶ λι-
γούσιν τῷ Ἰησοῦ. δὸ δὲ Ἰησοῦς ἀποκρίνεται αὐτοῖς 23
λέγων· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ οὐρανὸς τοῖς
ἀνθρώποις. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἕτερον μὴ ὁ 24 π. π. π.
κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ,
αὐτὸς μόνος μένει· ἔτι δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν και-
πὸν φέρει. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολλύει 25 π. π. π.
αὐτὴν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ 26 π. π. π.
τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. ἕτερον δὲ 27 π. π. π. π.
τις διακονῇ, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτο, καὶ ὅπου εἴμαι
ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· λίγην τις
ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. νῦν ἡ 27 π. π. π. π.
ψυχὴ μου τετάρακται, καὶ τί εἴπω; πάτερ, σῶσόν 28 π. π. π.
με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἥλθον
εἰς τὴν ὥραν ταύτην. πάτερ, δόξασθε σοι τὸ 29 π. π. π.
ὄνομα. ἥλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ 30 π. π. π.
ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω. ὁ οὖν ὄχλος ἦστιν τοις 31 π. π. π.
καὶ ἀκούσας ἐλεγεν βροντὴν γεγονέναι· ἀλλοι
ἔλεγον· ἄγγελος αὐτῷ ἱεράλιτρεν. ἀπικρίθη Ἰησοῦς 32 π. π. π.
καὶ εἶπεν· οὐ δι' ἐμὲ ἡ φωνὴ αὐτῇ γέγονεν ἀλλά

21 Η προσηλθαν 22 Τ—ο 23 τοι πομα : ή πο
πον 24 Η [οὐτ] ; Τ—και 25 Η παπεκ, παι παιτι Ιησ.

26 απολέσει 27 ταντης; 28 ουρα : ~ εν τη δικη
η ειχον καρα σαι αρο των των καρων γενεσθαι : ηδη, πον :
και εγενετο 29 οτι 3ρηστη γεγονετ 30 ηδην

^{14,30; 16,11.} 31 δι' ὑμᾶς. μὲν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου·
^{L 10,18.}

νῦν δὲ ἀρχῶν τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται

^{8,28.} 32 ἔξω· κάγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω

33 πρὸς ἐμαυτόν. τοῦτο δὲ ἐλεγεν σημαίνων ποίῳ

^{Ps 110,4.} 34 θανάτῳ ἡμελλεν ἀποθνήσκειν. ἀπεκρίθη οὖν
^{Is 9,7. Dn 7,14.}

αὐτῷ δὲ ὅχλοις· ἡμεῖς ἤκουσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι

δὲ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰώνα, καὶ πῶς λέγεις σὺ ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς

^{8,12; 9,5.} 35 ἐστιν οὗτος δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; εἶπεν οὖν αὐτῷ,
^{11,10.}

τοῖς δὲ Ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν ὑμῖν ἐστιν. περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτίᾳ ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ δὲ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ

^{E 5,9.} 36 οὐκ οἴδεν ποῦ ὑπάγει. ὡς τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε
^{Mt 28,39.} εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπὸ αὐτῶν.

37 Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἐμπροσθεν

^{Is 58,1.} 38 αὐτῶν οὐκ ἐπίστενον εἰς αὐτόν, ἵνα δὲ λόγος
^{R 10,16.} Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ δν εἶπεν· κύριε,
τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ δὲ βραχίων κυρίου

^{Is 6,9,10.} 39 τίνι ἀπεκαλύφθη; διὰ τοῦτο οὐκ ἡδύναντο πιστεύειν,
^{Mt 18,14,15.} 40 δὲτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας· τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς
ὅφθαλμοὺς καὶ ἐπώρωσεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα
μὴ ἴδωσιν τοῖς ὄφθαλμοῖς καὶ νοήσωσιν τῇ καρδίᾳ

^{Is 8,1.} 41 καὶ στραφῶσιν, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. ταῦτα εἶπεν
Ἡσαΐας δὲτι εἰδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν

^{7,18; 9,22.} 42 περὶ αὐτοῦ. δμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὸν
Φαρισαίονς οὐχ ὁμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι

5,44. 43 γένωνται· ἥγαπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων

44 μᾶλλον ἥπερ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. Ἰησοῦς δὲ ἐκρα-
ξεν καὶ εἶπεν· δὲ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ

32 Η αν | h^r - παντα - 41 οτι : h^r οτε 43 ηπερ :
h υπερ

31 βληθῆσται κατω 35 μεθ νμων 35,36 εως 39 οτι
παλιν : και γαρ 41 αυτου 1° : του θεου αυτου

ἀλλὰ εἰς τὸν πέμψαντά με, καὶ δὲ ψεωδῶν ἐμὲ ψεωρεῖ 45 14,9.
 τὸν πέμψαντά με. ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλή- 46 85.
 λυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ
 μὴ μείνῃ. καὶ εάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ὁρμάτων 47 8,17. L 9,56.
 καὶ μὴ φυλάξῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτὸν· οὐ γάρ ἡλθον
 ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ’ ἵνα σώσω τὸν κόσμον.
 ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ δόγματά μου 48
 ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτὸν· ὁ λόγος δὲν ἐλάλησα,
 ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. δτι 49
 ἐγὼ ἔξ ἐμαντοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ’ ὁ πέμψας με
 πατήρ αὐτός μοι ἐντολὴν δέδωκεν τι εἶπω καὶ
 τί λαλήσω. καὶ οἴδα δτι ή ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴν 50 8,26,28.
 αἰώνισσ ἔστιν. ἀ οὖν ἐγὼ λαλῶ, καθὼς εἰρηκέν
 μοι ὁ πατήρ οὗτος λαλῶ.

Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα εἰδὼς δὲ Ἰησοῦς 13 7,30; 8,20.
 δτι ἡλθεν αὐτοῦ ή ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου
 τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τὸν Ιδίους
 τὸν ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἡγάπησεν αὐτούς.
 καὶ δείπνου γινομένου, τοῦ διαβόλου ἡδη βεβλη- 2 L 22,8.
 κότος εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδοῖ αὐτὸν Ἰούδας
 Σιμωνος Ἰσκαριώτης, εἰδὼς δτι πάντα ἕδωκεν 3 8,85. 18,28.
 αὐτῷ δὲ πατήρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ δτι ἀπὸ ψεοῦ
 ἐξῆλθεν καὶ πρὸς τὸν θεόν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ 4 Mt 11,29;
 τοῦ δείπνου καὶ τίθησιν τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν
 λέντιον διέζωσεν ἀντόν· είτα βάλλει ὅδωρ εἰς 5
 τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τὸν πόδας τῶν
 μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ φῶν διεζωσ-
 μένος. ἐρχεται οὖν πρὸς Σιμωνα Πέτρον· λέγει δὲ 1 P 5,3.
 αὐτῷ· κύριε, σὺ μου νίπτεις τὸν πόδας; ἀπε- 7
 κρίνη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· δὲ ἐγὼ ποιῶ σὺν

13,1 ἡ πατέρα, — αγαπ. . . . αντούς, —

13,1 παρηγν 2 καρδ. Ιουδα Σιμ. απο Καρνωτου ινα
 π. α. δ λαβων υδωρ βαλλει 6 τον Πετρο. Σιμωνα

12. 8 οὐκ οἰδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. λέγει
 αὐτῷ Πέτρος· οὐ μὴ νίψῃς μου τοὺς πόδας εἰς
 τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς αὐτῷ· ἐὰν μὴ νίψω
 9 σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. λέγει αὐτῷ Σίμων
 Πέτρος· κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον ἀλλὰ
 10 καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν. λέγει αὐτῷ
 Ἰησοῦς· δὲ λελογμένος οὐκ ἔχει χρείαν [εἰ μὴ τοὺς
 πόδας] νίψασθαι, ἀλλ’ ἔστιν καθαρὸς δλος· καὶ
 11 ὑμεῖς καθαροί ἔστε, ἀλλ’ οὐχὶ πάντες. ἥδει γὰρ
 τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν διτὶ οὐχὶ^{6,84.70.71.}
 12 πάντες καθαροὶ ἔστε. Ὁτε οὖν ἔνιψεν τοὺς
 πόδας αὐτῶν καὶ ἐλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ
 ἀνέπεσεν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· γινώσκετε τί πε-
 Mt 23,8.10. 13 ποίηκα ὑμῖν; ὑμεῖς φοινεῖτέ με· δὲ διδάσκαλος
 L 22,27. 14 καὶ δὲ κύριος, καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. εἰ
 1 T 5,10. οὖν ἔγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας δὲ κύριος καὶ δὲ
 διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς διφείλετε ἀλλήλων νίπτειν
 Ph 2,5. 15 τοὺς πόδας· ὑπόδειγμα γὰρ ἐδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς
 Kol 3,13. 16 ἔγὼ ἐποίησα ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. ἀμὴν ἀμὴν
 Mt 10,24. 17 λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου
 αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος
 Mt 7,24. 18 αὐτόν. εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοι ἔστε ἐὰν ποιῆτε
 Jc 1,25. 19 αὐτά. οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἔγὼ οἶδα
 Ps 41,10. 20 τίνας ἐξελέξαμην· ἀλλ’ ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ·
 δὲ τράγων μου τὸν ἄρτον ἐπῆρεν ἐπ’ ἐμὲ τὴν
 πτέρων αὐτοῦ. ἀπ’ ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ
 γενέσθαι, ἵνα πιστεύσητε δταν γένηται διτὶ ἔγώ
 Mt 10,40. 21 εἰμι. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, δὲ λαμβάνων ἄν τινα
 πέμψω ἐμὲ λαμβάνει, δὲ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμ-

10 R [ο] Ἰησ., ii H 23,26. | [εἰ μη τ. ποδ.] : R—T
 12 Κανεπεσεν, παλιν ειπεν 18 T και ο 15 T δεδωκα
 18 μον : T μετ εμον | T επηρκεν 19 H πιστευητε | h
 εγω ειμι

8 ον : pr κυριε 9 Πετρος Σιμ. vτ Πετρο. vτ Σιμ.
 10 νιψ. : την κεφαλην νιψ. ει μη τους ποδας μονον 11 — δια
 τουτο . . . εστε. 14 και 20 : ποσω μαλλον

τὸν πέμψαντά με. Ταῦτα εἶπὼν Ἰησοῦς 21 **21-30:**
 ἀράχθη τῷ πνεύματι καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπεν·
 ἦν ἀμὴν λέγω ὑμῖν διτὶ εἰς ἔξ ὑμῶν παραδώσει
 με. ἔβλεπον εἰς ἄλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀποδού- 22
 μενοι περὶ τίνος λέγει. ἦν ἀνακείμενος εἰς ἐκ 23 **19,26; 20,2;**
21,20.
 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, διν
 ἡγάπα δὲ Ἰησοῦς· νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος 24
 καὶ λέγει αὐτῷ· εἰπὲ τίς ἐστιν περὶ οὐ λέγει.
 ἀναπεσὼν ἐκεῖνος οὐτως ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ 25
 λέγει αὐτῷ· κύριε, τίς ἐστιν; ἀποκρίνεται οὖν δὲ 26
 Ἰησοῦς· ἐκεῖνός ἐστιν φῶν ἐγὼ βάψω τὸ ψωμίον καὶ
 δώσω αὐτῷ. βάψας οὖν τὸ ψωμίον λαμβάνει καὶ
 δίδωσιν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου. καὶ μετὰ 27 **2.**
 τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον δὲ σατανᾶς.
 λέγει οὖν αὐτῷ Ἰησοῦς· δὲ ποιεῖς ποίησον τάχιον.
 τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί 28
 εἶπεν αὐτῷ· τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσό- 29 **19,6.**
 κομον εἶχεν Ἰούδας, διτὶ λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς· ἀγό-
 ρασον δὲν χρείαν ἔχομεν εἰς τὴν ἐορτήν, ἢ τοῖς
 πτωχοῖς ἵνα τι δῷ. λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος 30
 ἐξῆλθεν εὐθύς· ἦν δὲ νύξ.

“Οτε οὖν ἐξῆλθεν, λέγει Ἰησοῦς· νῦν ἐδοξάσθη 31
 δὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δὲν θεός ἐδοξάσθη ἐν
 αὐτῷ· καὶ δὲν θεός δοξάσει αὐτὸν ἐν αὐτῷ, καὶ 32 **19,28; 17,1-5.**
 εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ’ 33 **8,21.**
 ύμῶν εἴμι· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς
 Ἰουδαίοις διτὶ δπον ἐγὼ ὑπάγω ύμεῖς οὐ δύνασθε
 ἐλθεῖν, καὶ ύμῖν λέγω ἀρτι. ἐντολὴν καινὴν δίδωμι 34 **15,12.13.17.**
 ύμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἄλλήλους, καθὼς ἡγάπησα
 ύμᾶς ἵνα καὶ ύμεῖς ἀγαπᾶτε ἄλλήλους. ἐν τούτῳ 35

25 Τ επιπεσῶν ουν εκ. **26** Τ— ουν | το 2^ο : [Η]
27 Η ταχειον **28** Η [δε] **31** εν αυτω : h^rT+ ει ο θεος
 εδοξασθη εν αυτω, **32** αυτω : Τ αυτω

24 και . . . εστιν : πυθεσθαι τις αν ειη (ουτος) **26** απο
 Καινωτου

γνώσονται πάντες δτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἔστε, ἐὰν

36—38: 36 ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. Λέγει αὐτῷ Σίμων
Mt 26,38—35. Πέτρος· κύριε, ποῦ ὑπάγεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς·
Mc 14,29—31. ὅπου ὑπάγω οὐδὲνασαὶ μοι νῦν ἀκολουθήσαι,
L 22,31—34. 7,34. 21,18,19.

37 ἀκολουθήσεις δὲ ὑστερον. λέγει αὐτῷ Πέτρος·

κύριε, διὰ τί οὐ δύναμαι σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι;

38 τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. ἀποκρίνεται

Ἰησοῦς· τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; ἀμὴν

ἀμὴν λέγω σοι, οὐδὲ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἐώς οὐ

27. **14**ἀρνήσῃ με τρίς. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ

καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πι-

2 στεύετε. ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαὶ

εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἴπον ἀν ὑμῖν· δτι πορεύομαι

12,26; 17,24. 3 ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἐτοι-

μάσω τόπον ὑμῖν, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήμψομαι

ὑμᾶς πρὸς ἐμαντόν, ἵνα δπον εἰμὶ ἐγὼ καὶ ὑμεῖς

4 ἡτε. καὶ δπον ἐγὼ ὑπάγω οἰδατε τὴν ὁδόν.

5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπά-

H 10,20. 6 γεις· πῶς οἶδαμεν τὴν ὁδόν; λέγει αὐτῷ Ιησοῦς·

Mt 11,27. 11,25. R 5,1,2. 7 ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς

7 ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. εἰ

ἐγνώκειτε με, καὶ τὸν πατέρα μου ἀν ἤδειτε. ἀπ'

8 ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν καὶ ἐωράκατε αὐτόν. λέγει

αὐτῷ Φίλιππος· κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα,

12,45. H 1,8. 9 καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. λέγει αὐτῷ δ Ἰησοῦς· τοσοῦτον

χρόνον μεδ' ὑμῶν εἰμι καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε;

δ ἐωρακώς ἐμὲ ἐωρακεν τὸν πατέρα· πῶς σὺ

12,48. 10 λέγεις· δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; οὐ πιστεύεις δτι

36 οπον : T+ εγω 37 H [o] Πετρ. | h— κυριε |
H ακολουθειν 14,1 h πιστευετε, εις τ. θεον και 5 πως:
T pr και 7 T ει εγνωκατε εμε ... μου γνωσεσθε· και
απαρτι | Χ— αυτον 2° 9 H [o] Ιησ. | hT τοσουτω χρονω

36 νυν ακολ. : συνακολ. 14,1 pr και ειπεν τοις μα-
θηταις αυτον 3 και ετοιμ. : ετοιμασαι 5 Θωμας ο λε-
γομενος Διδυμος | πως δυναμεθα τ. οδ. ειδεναι

ἔγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἔστιν; τὰ
όγκατα ἀ ἔγὼ λέγω ὑμῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ
δὲ πατὴρ [δ] ἐν ἐμοὶ μένων ποιεῖ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

πιστεύετε μοι διτι ἔγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν 11 20,10,25,38.
ἐμοὶ· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε. ἀμὴν 12 Mc 16,19,20.
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, δ πιστεύων εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ἀ ἔγὼ
ποιῶ κάκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει,
ὅτι ἔγὼ πρὸς τὸν πατέρα πορεύομαι· καὶ ὁ τι 13 15,7. Mc 11,24.
ἄν αἰτήσῃς τε ἐν τῷ δύναματι μου, τοῦτο ποήσω,
ἴνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ νἱφ. ἐάν τι αἰτήῃ 14 16,23,24.

σητέ [με] ἐν τῷ δύναματι μου, ἔγὼ ποιήσω. Ἐὰν 15 15,10. 1 J 5,3.
ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσετε.

καγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον 16 26. 15,26; 16,7.
δώσει ὑμῖν ἴνα ἡ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ 17 16,18. 7,39.
πνεῦμα τῆς ἀληθείας, δ ὁ κόσμος οὐ δύναται 18 Mt 10,20.
λαβεῖν, διτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸν οὐδὲ γινώσκει αὐτό·
ὑμεῖς γινώσκετε αὐτό, διτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν

ὑμῖν ἔστιν. οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς, ἔρχομαι 19 16,16.
πρὸς ὑμᾶς. ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι 19 16,16.
θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτε με, διτι ἔγὼ ζῶ καὶ
ὑμεῖς ζήσετε. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑμεῖς γινώσεσθε 20 17,21—23.

ὅτι ἔγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ καγὼ
ἐν ὑμῖν. δ ἔχων τὰς ἐντολὰς μου καὶ τηρῶν 21 2 K 3,18.
αὐτάς, ἐκεῖνός ἔστιν δ ἀγαπῶν με· δ δὲ ἀγαπῶν 1 J 5,3.
με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, καγὼ
ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.

Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· κύριε, τί 22
γέγονεν διτι ὑμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ
οὐχὶ τῷ κόσμῳ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· 23 21. 13,34.
Prv 8,17.
E 8,17.
2 K 6,16.

10 [ο] : T—H 11 αντα : h αυτον | fin : h [R] + μοι
12 h (Ti) πορευομαι, R -μαι. 13 h αιητε 14 [με] : T |
εγω : Κ τοντο 16 η : h post αιωνα T post υμων 17 H—
αυτο 20 | hT εσται 20 T γινωσεσθε υμεις 22 κυριε :
T+ και

10 λελαληκα νι λαλω | αυτον : αυτος 14 — vers
15 τηρησατε 19 ζησεσθε 22 ουχ ο απο Καρυωτου
(Cananites νι Thomas) | γεγ. : εστιν

έάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ δ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονῆν παρ' αὐτῷ ποιησόμεθα.

^{1 J 2,5.} ^{7,16.} 24 δ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ δ λόγος δὲν ἀκούετε οὐκέτιν ἔμδος ἀλλὰ τοῦ

25 πέμψαντός με πατρός. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν
16. 26 παρ' ὑμῖν μένων· δὲ παράκλητος, τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον δὲ πέμψει δὲ πατήρ ἐν τῷ δύναμαί μου,
ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς

^{1,16,33. Ph 4,7.} 27 πάντα δὲ εἰπον ὑμῖν. Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν,
εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς δὲ κόσμος
δίδωσιν ἐγώ δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν

^{3,18,6. Lc 24,52.} 28 ή καρδία μηδὲ δειλιάτω. ἡκούσατε δὲτι ἐγώ εἰπον
ὑμῖν· ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ ἡγαπᾶτε
με, ἔχαρητε δὲν δὲ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα,

29 δὲτι δὲ πατήρ μείζων μού ἔστιν. καὶ νῦν εἰρηκα
ὑμῖν ποὺν γενέσθαι, ἵνα δταν γένηται πιστεύσητε.

^{12,31. E 2,2.} 30 οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν, ἔρχεται γὰρ δὲ
τὸν κόσμον ἄρχων· καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκέτιν εἶχει οὐδέν,

^{10,18.} 31 ἀλλ' ἵνα γνῷ δὲ κόσμος δὲτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα,
καὶ καθὼς ἐντολὴν ἔδωκέν μοι δὲ πατήρ, οὕτως
ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

15. Ἐγώ εἰμι ή ἀμπελος ή ἀληθινή, καὶ δ πατήρ
2 μου δὲ γεωργός ἔστιν. πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ

φέρον καρπόν, αἱρεῖ αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν
φέρον, καθαίρει αὐτὸν ἵνα καρπὸν πλείονα φέρῃ.

3 ἥδη ὑμεῖς καθαροί ἔστε διὰ τὸν λόγον δὲν λελά-
4 ληκα ὑμῖν·¹ μείνατε ἐν ἐμοὶ, καγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς

τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ
έὰν μὴ μένη ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς

26 υμιν : H + εγω
εδωκ. : T ενετειλατο

28 Η με εχαρητε αν,

81 εντ.

23 ελευσομαι . . . ποιησομαι | 24 τηρησει | λογος : +
ο εμος 26 ειπον : αν ειπω 28 αγαπατε | οι : + ειπον
30 εχει : ευρησει (νι ουδεν : + ευρειν) 15,2 το καρ-
ποφορον

ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε. ἐγώ εἰμι ἡ ἀμπελος, **5** ^{1 Κ 19,19.27.}
 ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κάγὼ ἐν
 αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν, διτι χωρὶς ἐμού
 οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. ἐὰν μὴ τις μένῃ ἐν ἐμοί, **6**
 ἐβλήμη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνά-
 γουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλονται, καὶ καίεται.
 ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ φήματά μου ἐν ὑμῖν **7** ^{Με 11,24.}
 μείνῃ, διὰ τὸν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται
 ὑμῖν. ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν **8** ^{Με 5,16.}
 πολὺν φέρητε καὶ γένησθε ἐμοὶ μαθηταί. καθὼς **9**
 ἡγάπησέν με δι πατήρ, κάγὼ ὑμᾶς ἡγάπησα· μεί-
 νατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ἐὰν τὰς ἐντολὰς μου **10** ^{14,15. 8,29.}
 τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγώ
 τοῦ πατρός [μου] τὰς ἐντολὰς τετήρητα καὶ μένω
 αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ταῦτα λελάλητα ὑμῖν ἵνα **11** ^{17,18.}
 ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν ἡ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πλη-
 ρωθή. αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε **12** ^{18,34.}
 ἀλλήλους καθὼς ἡγάπησα ὑμᾶς. μείζονα ταύτης **13** ^{10,12. 1 Ι 3,16.}
 ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑῇ
 ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. ὑμεῖς φίλοι μού ἔστε, **14** ^{8,31. Με 28,20.}
 ἐὰν ποιῆτε ἃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. οὐκέτι λέγω **15**
 ὑμᾶς δούλους, διτι δούλος οὐκ οἶδεν τι ποιεῖ
 αὐτοῦ δι κύριος· ὑμᾶς δὲ εἰρητα φίλους, διτι πάντα
 ἃ ἡκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν.
 οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην **16** ^{18,18; 6,70.}
 ὑμᾶς, καὶ ἐθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ
 καρπὸν φέρητε καὶ δι καρπὸς ὑμῶν μένῃ, ἵνα δι
 τι ἀν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ δινόμαι τού
 δῆ μην. ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε **17**
 ἀλλήλους. Εἰ δι κύριος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε **18** ^{7,7. 1 Ι 3,18.}
 διτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. εἰ ἐκ τοῦ κύριου **19** ^{1 Ι 4,5. 17,14.}

6 Τ αυτο **8** ήΤ γενησεσθε **9** Τ ηγαπησα νμας |
Χ ηγαπησα, **10** Τ καθ. καγω | μων : ήΤ-Η **18** Τ-
 τις **14** α : **Χ** ο **16** ή αιτητε **19** Τ- νμων

ἡτε, δικόσμος ἀν τὸ ἵδιον ἐφίλει· δτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἔστε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς δικόσμος.

^{18,18.} ^{Mt 10,24.} 20 μνημονεύετε τοῦ λόγου οὐ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου

^{18,8.} ^{Mt 5,11.} 21 ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν εἰς ὑμᾶς διὰ τὸ δονομά

22 μου, δτι οὐκ οἴδασιν τὸν πέμψαντά με. εἰ μὴ ἥλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχοσαν· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἀμαρτίας

^{5,28.} 23 αὐτῶν. δικόσμος δὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ.

^{14,11.} 24 εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἢ οὐδεὶς ἀλλος ἐποίησεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχοσαν· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασιν καὶ μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα

^{Ps 85,19; 89,5.} 25 μου. ἀλλ' ἴνα πληρωθῇ δικόσμος δὲ ἐν τῷ νόμῳ

^{14,26.} ^{L 24,49.} 26 αὐτῶν γεγραμμένος δτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὁταν ἔλθῃ δικόσμος παρακλητος δν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας δικόσμος ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ·

^{Act 1,8; 5,32.} 27 καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, δτι ἀπὸ ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ

^{14,29.} 16 ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἴνα μὴ σκανδαλι-

^{9,22.} ^{Mt 24,9.} 2 σθῆτε. ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς. ἀλλ'

ἔρχεται δρα ἴνα πᾶς δικόσμος δόξην

^{15,31.} 3 λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ. καὶ ταῦτα ποιή-

σουσιν δτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ.

^{Le 22,58.} 4 ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἴνα δταν ἔλθῃ ἡ δρα

^{17,19.} αὐτῶν μνημονεύητε αὐτῶν, δτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν.

ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, δτι μεθ' ὑμῶν

^{7,38.} 5 ἥμητν. νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ

6 οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· ποῦ ὑπάγεις; ἀλλ' δτι

ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν

20 Τ μοῦ

16,2 Η αποκτ. [υμας]

4 Τ— αυτων 1°

20 τους λογονς ους

26 πεμπω

16,6 πεπωρωκεν

τὴν καρδίαν. ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν, 7 14,16.26. 28.
 συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ μὴ
 ἀπέλθω, δι παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς·
 ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. καὶ 8 1 K 14,24.
 ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἀμαρτίας
 καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως· περὶ 9 3,18. R 1,18.
 ἀμαρτίας μέν, δι τοῦ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ 10 Act 5,31.
 δικαιοσύνης δέ, δι τοῦ πρὸς τὸν πατέρα ὑπάγω καὶ
 οὐκέτι θεωρεῖτε με· περὶ δὲ κρίσεως, δι τοῦ ἀρχων 11 12,31; 14,30.
 τοῦ κόσμου τούτου κέχριται. Ἐτι πολλὰ ἔχω 12 1 K 3,1.
 ὑμῖν λέγειν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι·
 διταν δὲ ἐλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, 13 14,26. 1 J 2,27.
 δοδηγήσει ὑμᾶς εἰς τὴν ἀλήθειαν πᾶσαν· οὐ γὰρ
 λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' δσα ἀκούει λαλήσει, καὶ
 τὰ ἔρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, 14
 δι τοῦ ἐκ τοῦ ἐμοῦ λημψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.
 πάντα δσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστιν· διὰ τοῦτο 15 17,10.
 εἶπον δι τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ
 ὑμῖν. *Μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτε με,* καὶ 16 14,19.
 πάλιν μικρὸν καὶ δψεσθέ με. *Εἶπον οὖν ἐκ τῶν* 17
 μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· τί ἐστιν τοῦτο
 δι λέγει ἡμῖν· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτε με, καὶ
 πάλιν μικρὸν καὶ δψεσθέ με; καὶ δι τοῦ ὑπάγω
 πρὸς τὸν πατέρα; ἐλεγον οὖν· τί ἐστιν τοῦτο δι 18
 λέγει τὸ μικρόν; οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ. ἔγνω 19
 Ἰησοῦς δι τῆς ἡδελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
 περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων δι τοῦ εἶπον·
 μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτε με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ
 δψεσθέ με; ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν δι τοῦτο
 κλαύσετε 20 καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, δι τὸ κόσμος χαρήσεται·

7 οὐκ ελευσ. : Η ου μη ελθη 8 και 10 : Χ Και 18 hT
 εν τη αληθεια παση | hR ακουσει 17 H ειπαν 18 T
 τουτο τι εστιν | H- το | H [τι λαλει]

18 εκεινος νυμας οδηγ. 16 fin + οτι εγω υπαγω προς
 τον πατερα 19 επερωτησαι περι τοντον

νμεῖς λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ύμῶν εἰς χαρὰν

Is 26,17. 21 γενήσεται. ἡ γυνὴ δταν τίκτη λύπην ἔχει, ὅτι

ἡλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· δταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον,

οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν

Is 66,14. 22 ὅτι ἐγεννήθη ἀνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. καὶ ύμεῖς

οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε· πάλιν δὲ δψομαι ύμᾶς,

καὶ χαρήσεται ύμῶν ἡ χαρὰ, καὶ τὴν χαρὰν

14,20. 23 ύμῶν οὐδεὶς ἀρεῖ ἀφ' ύμῶν. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ

ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. ἀμήν ἀμήν λέγω

ὑμῖν, ἀν τι αἰτήσητε τὸν πατέρα δώσει ύμῖν ἐν

15,11. 24 τῷ δνόματί μου. ἔως ἀρτι οὐκ ἡτήσατε οὐδέν

ἐν τῷ δνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήμψεσθε, ἵνα

10,6. 25 ἡ χαρὰ ύμῶν ἡ πεπληρωμένη. Ταῦτα ἐν παροι-

μίαις λελάληκα ύμῖν· ἔρχεται ὥρα δτε οὐκέτι ἐν

παροιμίαις λαλήσω ύμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ

26 τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶ ύμῖν. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ

ἐν τῷ δνόματί μου αἰτήσεσθε, καὶ οὐ λέγω ύμῖν

14,21. 27 ὅτι ἔγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ύμῶν· αὐτὸς

γὰρ δ πατήρ φιλεῖ ύμᾶς, δτι ύμεῖς ἐμὲ πεφιλή-

κατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἔγὼ παρὰ τοῦ πατρὸς

28 ἐξῆλθον. ἐξῆλθον ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν

κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι

25. 29 πρὸς τὸν πατέρα. Λέγοντιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·

ἴδε νῦν ἐν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδε-

2,25. 30 μίαν λέγεις. νῦν οἶδαμεν δτι οἶδας πάντα καὶ

οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πι-

31 στεύομεν δτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες. ἀπεκρίθη αὐτοῖς

Zch 18,7. 32 Ἰησοῦς· ἀρτι πιστεύετε; ἴδον ἔρχεται ὥρα καὶ

Mt 26,31. 33 ἐλήλυθεν ἵνα σκορπισθῆτε ἔκαστος εἰς τὰ ἴδια

κάμε μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, δτι δ

14,27. R 5,1. 33 πατήρ μετ' ἐμοῦ ἐστιν. ταῦτα λελάληκα ύμῖν ἵνα

1 J 5,4.

22 ἡΤ αἰρει 23 Χ ουδεν· 27 πατρος : Τ θεου

21 ωρα : ημερα | θλιψ. : λυπης 28 εξετε, ii 33

28 — εξῆλθ. εκ τ. πατρ.

ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε·
ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἐπάρας τοὺς ¹⁷_{11,41.} δοφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν· πάτερ,
^{18,1.} ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα ὁ
νιὸς δοξάσῃ σέ, καθὼς ἐδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν ² _{Μτ 11,27.}
πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν δέδωκας αὐτῷ δώσει
αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. αὐτῇ δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ³ _{1 Ι 5,30.}
ζωὴ, ἵνα γινώσκωσιν σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν
καὶ δὲν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. ἐγὼ σε ἐδό- ⁴ _{4,34.}
ξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον τελειώσας δέδωκάς
μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, ⁵ _{24. 1,1. Ph 2,6.}
παρὰ σεαντῷ τῇ δόξῃ ἡ εἰλον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον
εἶναι παρὰ σοὶ. Ἐφανέρωσά σου τὸ δνομα τοῖς ⁶ _{9.}
ἀνθρώποις οὓς ἐδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. σοὶ
ἥσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς ἐδωκας, καὶ τὸν λόγον σου
τετήρηκαν. νῦν ἔγνωκαν δτι πάντα δσα δέδωκάς ⁷
μοι παρὰ σοῦ εἰσιν· δτι τὰ δήματα δέδωκάς μοι ⁸ _{18,30.}
δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν
ἀληθῶς δτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν
δτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· ⁹ _{6,37.44. 65.}
οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέ-
δωκάς μοι, δτι σοὶ εἰσιν, ¹ καὶ τὰ ἐμὰ πάντα ¹⁰ _{18,15. L 15,31.}
σά ἐστιν καὶ τὰ σὰ ἐμά, καὶ δεδόξασμαι ἐν
αὐτοῖς. καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ ¹¹ _{10,30.}
ἐν τῷ κόσμῳ εἰσίν, καὶ ὡς πρὸς σὲ ἔρχομαι.
πάτερ ἀγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ δνόματι
σου φ δέδωκάς μοι, ἵνα ὡσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς.
δτε ἡμην μετ' αὐτῶν, ἐγὼ ἐτήρονταν αὐτοὺς ἐν τῷ ¹² _{6,39.}
^{Ps 41,10; 109,8.}

¹ Β σε· ² Τ δωσῃ ³ Τ γινωσκονσιν | Ρ σε ⁵ η : h ην
6 καὶ εμοὶ : Η καμοὶ ⁷ h^r —εγνων — it εγνωκα | Κ εδωκας
8 εδωκας : h δεδωκας ¹¹ αυτοι : hR ουτοι | ερχομαι : h^r +
· ουκετι ειμι εν τω κοσμω, καὶ εν τω κοσμω ειμι

⁹ δωσ. αυτοις : εχη ⁸ fin + εις τουτον τον κοσμον
4 ετελειωσα ⁸ ημη. : + σου ¹⁰ εδοξασας με ¹¹ σου : +
και οτε ημην μετ αυτων εγω ετηρουν αυτους εν τω ονοματι σου
12 αυτων : + εν τω κοσμω

δονδματί σου φ δέδωκάς μοι, καὶ ἐφύλαξα, καὶ
οὐδεὶς ἔξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ δ τὸν τῆς ἀπω-

^{15,11.} 13 λείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. νῦν δὲ πρὸς σὲ
ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν
τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς.

^{15,19.} 14 ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ δ κόσμος
ἐμίσησεν αὐτούς, δι τοῦ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου

^{2 Th 8,8.} 15 καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. οὐκ
^{1 J 5,18.} ἐρωτῶ ἵνα ἀρρηγησαντοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ᾽ ἵνα

16 τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. ἐκ τοῦ κόσμου
οὐκ εἰσὶν καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου.

^{6,68.} 17 ἀγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ· δ λόγος δ σὸς

^{20,21.} 18 ἀλήθειά ἐστιν. καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν
κόσμον, καὶ ἐγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον.

^{H 10,10.} 19 καὶ ὑπὲρ αὐτῶν [ἐγὼ] ἀγιάζω ἐμαντόν, ἵνα ὅσιν
^{9.} 20 καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ περὶ
τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πι-

^{G 8,28.} 21 στενόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες
ἐν ὅσιν, καθὼς σύ, πατήρ, ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν σοὶ,
ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὅσιν, ἵνα δ κόσμος πιστεύῃ

^{Act 4,32.} 22 δι τοῦ με ἀπέστειλας. καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς
μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὅσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν·

^{1 K 6,17.} 23 ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὅσιν τετελειω-

^{G 2,20.} μένοι εἰς ἐν, ἵνα γινώσκῃ δ κόσμος δι τοῦ με
ἀπέστειλας καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἡγά-

^{10,39; 12,26.} 24 πησας. πατήρ, δ δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα δπον
εἰμὶ ἐγὼ κακεῖνοι ὅσιν μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν

τὴν δόξαν τὴν ἐμήν, ἣν δέδωκάς μοι δι τηγάπησάς

25 με πρὸ καταβολῆς κόσμου. πατήρ δίκαιε, καὶ δ
κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι

^{19 [εγὼ] : R-T 21 εν ημιν : h^r + ἐν 22 ηγαπησας :}

h^r ηγαπησα 24 δεδ. 20 : h εδωκας | H μοι, οτι

12 — ω δεδ. μοι 14 — καθως . . . κοσμου 20 πι-
στενσοντων 22,23 ἐν : το εν 23 εμε : συ με 24 δ : ους |
— την εμην

έγνωσαν δτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς 26
τὸ δνομά σου καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἦγά-
πησάς με ἐν αὐτοῖς ἥ κάγὼ ἐν αὐτοῖς.

Ταῦτα εἰπὼν Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθη-18
ταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων,
ὅπου ἦν κῆπος, εἰς δν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ. ἦδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παρα- 2
διδοὺς αὐτὸν τὸν τόπον, δτι πολλάκις συνήχθη
Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ὁ οὖν 3
Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων
καὶ [ἐκ] τῶν Φαρισαίων ὑπηρέτας ἦρχεται ἐκεῖ
μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ δπλων. Ἰησοῦς 4 19,28.
οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν ἐξῆλθεν
καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνα ζητεῖτε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· 5
Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς· ἔγώ είμι.
ειστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν μετ'
αὐτῶν. ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς· ἔγώ είμι, ἀπῆλθαν 6
εἰς τὰ δπίσω καὶ ἐπεσαν χαμαί. πάλιν οὖν 7
ἐπηρώτησεν αὐτούς· τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον·
Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· εἶπον 8
ὑμῖν δτι ἔγώ είμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἀφετε τού-
τους ὑπάγειν· ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος δν εἶπεν, 9 17,12.
δτι οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐ-
δένα. Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἶλκυσεν 10
αὐτὴν καὶ ἐπαισεν τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον καὶ
ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὀτάριον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ
δνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς 11 Mt 26,39.
τῷ Πέτρῳ· βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ
ποτήριον δ δέδωκέν μοι δ πατήρ, οὐ μὴ πίω αὐτό;

18,1 τῶν Κέδρων : - h^r | T τῶν Κέδρων ii h^r τῶν Κεδρῶν
ii τῶν δένδρων 2 h μετα τ. μαθ. a. εκει 3 [εκ] : T—R
5 αυτοῖς : T+ Ιησοῦς | ειμι : h+ Ιησοῦς | H ιστηκει
7 T αυτοὺς επηρωτησεν | H ειπαν

Mt 26,86.
Mc 14,82.
L 22,80.
2 Sm 15,28.

2-11:
Mt 26,47-56.
Mc 14,48-59.
L 22,47-58.
L 21,87.

12-27: 12 Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται
 Mt 26,57-75.
 τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν
 Mc 14,58-72.
 L 22,54-71. 18 αὐτόν, ¹ καὶ ἥγαγον πρὸς Ἀνναν πρῶτον· ἦν γὰρ
 πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνι-
 11,40; 14 αὐτοῦ ἐκείνου· ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας
 20,8; 21,20. 15 τοῖς Ἰουδαίοις δτι συμφέρει ἔνα ἀνθρώπον ἀπο-
 Λετ 8,1. Σίμων Πέτρος καὶ ἄλλος μαθητής. ὁ δὲ μαθη-
 τῆς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισ-
 ἤλθεν τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως,
 16 ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ ὑδρα φέντην· ἐξῆλθεν
 οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὁ γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως
 καὶ εἶπεν τῇ ὑδρῳ φῇ καὶ εἰσῆγαγεν τὸν Πέτρον.
 17 λέγει οὖν τῷ Πέτρῳ ή παιδίσκη ή ὑδρῳ φός· μὴ
 καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου;
 18 λέγει ἐκεῖνος· οὐκ εἰμί. εἰστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι
 ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ καὶ ὁ Πέτρος μετ'
 19 αὐτῶν ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος. Ὁ οὖν ἀρχιε-
 ρεὺς ἡρώτησεν τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν
 7,11,20. 20 αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. ἀπεκρίθη
 Μι 10,37. αὐτῷ Ἰησοῦς· ἐγὼ παροησίᾳ λελάληκα τῷ κόσμῳ·
 ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν σιναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ιερῷ,
 δπον πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν
 21 κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. τί με ἐρωτᾶς; ἐρώτησον
 τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα αὐτοῖς. ἵδε οὗτοι
 19,3. 22 οἱδασιν ἂ εἰπον ἐγώ. ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος
 Λετ 22,2. εἰς παρεστηκότας τῶν ὑπηρετῶν ἐδωκεν φάπισμα
 τῷ Ἰησοῦ εἰπόν· οὐτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖ;
 23 ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς· εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύ-
 ρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις;

13 ἡ γνωστος πρ 16 Η ιστηκει | Τ θυρωφω, 18 Η
 ιστηκεισαν

13 Καϊφα 14 απολεσθαι 15 ο αλλος 20 πατεις:
 λαγκοτε

ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν δ Ἀννας δεδεμένον πρὸς 24
 Καιᾶφαν τὸν ἀρχιερέα. Ἡν δὲ Σίμων Πέτρος 25
 ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ· μὴ
 καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰ; ήρνήσατο ἐκεῖνος
 καὶ εἶπεν· οὐκ εἰμί. λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων 26
 τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὧν οὐ ἀπέκοψεν Πέτρος
 τὸ φτίον· οὐκ ἐγώ σε εἰδον ἐν τῷ κῆπῳ μετ'
 αὐτοῦ; πάλιν οὖν ήρνήσατο Πέτρος, καὶ εὐθέως 27
 ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καιᾶφα εἰς 28 28-19,15.
Mt 27,2.11-30.
Mc 15,1-19.
L 25,1-26.
 τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωῒ· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλ-
 θον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν ἀλλὰ
 φάγωσιν τὸ πάσχα. ἐξῆλθεν οὖν δ Πειλάτος ἔξω 29
 πρὸς αὐτοὺς καὶ φησιν· τίνα κατηγορίαν φέρετε
 τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν 30
 αὐτῷ· εἰ μὴ ἡν οὗτος κακὸν ποιῶν, οὐκ ἂν σοι
 παρεδώκαμεν αὐτόν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς Πειλάτος· 31 19,6.7.
Act 18,15.
 λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν
 κρίνατε αὐτόν. εἶπον αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμῖν
 οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· ἵνα δ λόγος τοῦ 32 12,32.33.
Mt 20,19.
 Ἰησοῦ πληρωθῇ δὸν εἶπεν σημαίνον ποίφ θυνάτῳ
 ἡμελλεν ἀποθνήσκειν. Εἰσῆλθεν οὖν πάλιν εἰς 33
 τὸ πραιτώριον δ Πειλάτος καὶ ἐρώνησεν τὸν
 Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἰ δ βασιλεὺς τῶν
 Ἰουδαίων; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἀπὸ σεαυτοῦ σὺ 34 Mt 18,18.
 τοῦτο λέγεις, ἡ ἄλλοι εἶπόν σοι περὶ ἡμοῦ; ἀπε- 35 1,11. Mt 21,36.
 κρίθη δ Πειλάτος· μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ
 ἔνθρος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἡμοι·
 τί ἐποίησας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἡ βασιλεία ἡ ἡμή 36
 οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου
 τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἡμή, οἱ ὑπηρέται οἱ ἡμοι

29 Τ καὶ φησίν 31 Τ ο Πειλ. : Τ— αὐτὸν χ' |
 εἰπον : Τ+ οντ 33 Τ ει, το αραιτ. πάντα 34 Τ ηγ
 εαυτον | Τ εοι ειπον

29 φέρετε : + κατα 34 — ση 35 ο αγιμαρησ;

ἡγωνίζοντο ἀν, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις·

^{1 T 6,18.} ³⁷ νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. εἰπεν
8,47; 10,97. οὖν αὐτῷ δὲ Πειλάτος· οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ;

ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· σὺ λέγεις δοτὶ βασιλεύς εἶμι.

ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα

εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς

ὅ δων ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς.

³⁸ ¹ λέγει αὐτῷ δὲ Πειλάτος· τί ἔστιν ἀλήθεια; Καὶ

τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθεν πρὸς τὸν Ἰουδαίον,

καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐγὼ οὐδεμίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ

³⁹ αἰτίαν. ἔστιν δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἔνα ἀπολύσω

ὑμῖν ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ἀπολύσω ὑμῖν

⁴⁰ τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; ἐκραύγασαν οὖν πάλιν

λέγοντες· μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ

οὐ Βαραββᾶς ληστής.

¹⁹ Τότε οὖν ἐλαβεν δὲ Πειλάτος τὸν Ἰησοῦν καὶ

² ἐμαστίγωσεν. καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέ-

φανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτὸν τῇ κεφαλῇ,

^{18,22.} ³ καὶ ἴματιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτὸν, ¹ καὶ

ἥροντο πρὸς αὐτὸν καὶ ἐλεγον· χαῖρε δὲ βασιλεὺς

τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ φαπίσματα.

⁴ Καὶ ἐξῆλθεν πάλιν ἐξω δὲ Πειλάτος καὶ λέγει

αὐτοῖς· Ἰδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἐξω, ἵνα γνῶτε δοτὶ

⁵ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ. ἐξῆλθεν οὖν

ὁ Ἰησοῦς ἐξω, φορῶν τὸν ἀκάνθιον στέφανον καὶ τὸ

πορφυροῦν ἴματιον. καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἰδού δὲ ἀνθρω-

⁶ πος. διτε οὖν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέ-

ται, ἐκραύγασαν λέγοντες· σταύρωσον σταύρωσον.

λέγει αὐτοῖς δὲ Πειλάτος· λάβετε αὐτὸν ὅμεῖς καὶ

σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

³⁶ αν : T post υπηρεται ³⁷ H [ο] Ιησ. | T λεγεις, |
h ειμι; ³⁹ H [εν] 19,4 hT Εξῆλθεν παλιν ο Πειλ.
εξω | (h^r) T οτι αιτιαν ουχ ευρισκω. ⁵ H [ο] Ιησ.
6 T ιδον | T— λεγοντες

³⁷ ειμι : + εγω 19,3 — και ηρχοντο πρ. αυτον
5 — o 2°

Ί απεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμεῖς νόμον ἔχο- 7 ^{5,18; 10,38.}
 μεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον διφεύλει ἀποθανεῖν, δτι οὐδὲν
 θεοῦ ἔαυτὸν ἐποίησεν. Ὁτε οὖν ἤκουσεν δ Ἡει- 8
 λάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, ¹ καὶ 9
 εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ
 Ἰησοῦν· πόθεν εἶ σύ; δ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ
 ἔδωκεν αὐτῷ. λέγει οὖν αὐτῷ δ Ἡειλάτος· ἐμοὶ 10 ^{10,18. Act 2,28.}
 οὐ λαλεῖς; οὐκ οἴδας δτι ἔξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαι
 σε καὶ ἔξουσίαν ἔχω σταυρῶσαι σε; ἀπεκρίθη αὐτῷ 11 ^{12 Act 17,7.}
 Ἡησοῦς· οὐκ εἰχες ἔξουσίαν κατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν εἰ
 μὴ ἣν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο δ παρα-
 δούς μέ σοι μείζονα ἀμαρτίαν ἔχει. ἐκ τούτου 12 ¹³
 δ Ἡειλάτος ἔζητε ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι
 ἐκραύγαζον λέγοντες· ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ
 εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς δ βασιλέα ἔαυτὸν
 ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. Ὁ οὖν Ἡειλάτος 13
 ἀκούσας τῶν λόγων τούτων ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν,
 καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον
 Λιθόστρωτον, Ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ. ἣν δὲ 14
 παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα ἣν ὡς ἔκτη· καὶ λέγει
 τοῖς Ἰουδαίοις· ἵδε δ βασιλεὺς ὑμῶν. ἐκραύγασαν 15 ¹⁶
 οὖν ἐκεῖνοι· ἀρον ἀρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει
 αὐτοῖς δ Ἡειλάτος· τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω;
 ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ
 μὴ Καίσαρα. τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς 16 ^{16—30:}
 ἵνα σταυρωθῇ. <sup>Mt 27,31—50.
Mc 15,20—37.
L 28,26—46.</sup>

Παρέλαβον οὖν τὸν Ἰησοῦν· ¹ καὶ βαστάξων 17
 ἔαυτῷ τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον
 Κρανίον τόπον, δ λέγεται Ἐβραϊστὶ Γολγοθᾶ,
 ὃπον αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους 18
 δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.

⁷ Τ— αυτω, ¹¹ 10 Τ— ουν ¹¹ 11 Τ εκεις | Τ με σοι
¹² Η εκραυγασαν ¹⁴ εκτη : h^r τριτη ¹⁷ Η αυτω |
 h Γολγοθ

13 τοιτον τον λογον 16 fin + και απηγαγον

19 ἔγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ Πειλάτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· ΙΗΣΟΥΣ οΝ ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

20 τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, διὶ μὲν ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἐβραϊστὶ,

21 Ῥωμαϊστὶ, Ἑλληνιστὶ. ἐλεγον οὖν τῷ Πειλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· μὴ γράφε· ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ’ διὶ μὲν ἐκεῖνος εἰπεν· βασιλεὺς

22 τῶν Ἰουδαίων εἰμι. ἀπεκρίθη ὁ Πειλάτος· ὁ γέγραφα, γέγραφα.

23 Οἱ οὖν στρατιῶται, διεταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσερα μέρη, ἐκάστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα.

ἡν δὲ ὁ χιτὼν ἄραφος, ἐκ τῶν ἀνωμέν ν ὑφαντὸς δι' ὅλουν. εἶπαν οὖν πρὸς ἀλλήλους· μὴ σχίσωμεν

αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται· ἵνα δὲ γραφὴ πληρωθῇ· διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μον ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μον ἔβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν.

25 εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ δὲ μήτηρ αὐτοῦ καὶ δὲδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ

18,28. 26 τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα δὲν ἥγαπα, λέγει τῇ μητρὶ· γύναι, ἴδε δὲν εἰσί σου.

27 Ἡ εἴτα λέγει τῷ μαθητῇ· ἴδε δὲ μήτηρ σου. καὶ ἀπ’ ἑκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν δὲ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ

18,3; 18,4. 28 ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἶδὼς δὲ Ἰησοῦς διὶ μὴδη πάντα τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ δὲ γραφὴ, λέγει· διψῶ.

Ῥ 69,22. 29 Ἡ σκεῦος ἑκειτο δξονς μεστόν· σπόργον οὖν μεστόν τοῦ δξονς ύσσωπῳ περιιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ

21 Τ βασιλ. ειμι τ. Ιουδ. 24 Ρ ειπον 25 Η ιστηκ. |
Τ Μαριαμ bis 27 Τ αυτην ο μαθητ. 28 ειδ. ο Ιησ. :
η Ιησ. ειδως 29 Τ— τον

28 ιδων | τετελειωται (ii 30) + τα περι αυτον 29 οι
δε πλησαντες σποργ. οξ. και

τῷ στόματι. δτε οὖν ἔλαβεν τὸ δξος [ό] Ἰησοῦς 30 εἶπεν· τετέλεσται, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκεν τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἐπεὶ παρα- 31 μι 21,23.
 σκευὴ ἦν, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα
 ἐν τῷ σαββάτῳ, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου
 τοῦ σαββάτου, ἡρώτησαν τὸν Πειλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν. ἥλθον οὖν 32 οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συνσταυρωθέντος αὐτῷ·
 ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ως εἶδον ἥδη αὐτὸν 33 τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἰς 34 τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξεν,
 καὶ ἐξῆλθεν εὐθὺς αἷμα καὶ ὕδωρ. καὶ ὁ ἐωρακὼς 35 μεμαρτύρηκεν, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστιν ἡ μαρτυρία, καὶ ἐκεῖνος οἶδεν διτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ 36 ὑμεῖς πιστεύητε. ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ 37 Zch 12,10.
 πληρωθῇ· ὅστοιν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. καὶ 37 Ap 1,7.
 πάλιν ἐτέρα γραφὴ λέγει· ὅψονται εἰς ὃν ἔξε-
 κέντησαν.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἡρώτησεν τὸν Πειλάτον Ἰωσὴφ 38 ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὃν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἀρη τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν δὲ Πειλάτος. ἥλθεν οὖν καὶ ἡρεν τὸ σῶμα αὐτοῦ. ἣνδεν δὲ 39 3,2. Mt 2,11.
 καὶ Νικόδημος, δὲ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν νυκτὸς τὸ πρώτον, φέρων μῆγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ως λίτρας ἑκατόν. ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐδησαν 40 αὐτὸ δθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἐθος ἐστὶν τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. ἦν δὲ ἐν τῷ 41 τόπῳ δπον ἐσταυρώθη κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν φο οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη.

30 [ο] Ἰησονς : R—T 31 ἡ εκεινη 35 Τ κακεινος 38 απο :
 T pr o | του 1^ο : [H] | T ηλθον | T ηραν | το οωμα αυτ. :
 T αυτον 39 μηγμα : Χελιγμα 41 H ην τεθειμενος

39 εχων

19,42—20,13. *Kata Iωαννην*

42 ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, δτι
ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

^{1-18:}
^{Mt 28,1-10.} **20** Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ¹⁰
^{Mc 16,1-11.} ἐρχεται πρωὶ σκοτίας ἔτι οὖσης εἰς τὸ μνημεῖον,
^{L 24,1-12.} καὶ βλέπει τὸν λίθον ἡρμένον ἐκ τοῦ μνημείου.

^{18,28.} **2** τρέχει οὖν καὶ ἐρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ
πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν διν ἐφίλει δι Ἰησοῦς, καὶ
λέγει αὐτοῖς· ἥραν τὸν κύριον ἐκ τοῦ μνημείου,
3 καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν
οὖν δι Πέτρος καὶ δι ἄλλος μαθητής, καὶ ἤρχοντο
4 εἰς τὸ μνημεῖον. ἐτρεχον δὲ οἱ δύο δμοῦ· καὶ
δι ἄλλος μαθητῆς προέδραμεν τάχιον τοῦ Πέτρου
5 καὶ ἤλθεν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, ¹ καὶ παρα-
κύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀδόντια, οὐ μέντοι
6 εἰσῆλθεν. ἐρχεται οὖν καὶ Σίμων Πέτρος ἀκο-
λουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ
^{11,44.} **7** θεωρεῖ τὰ ὀδόντια κείμενα, ¹ καὶ τὸ σουδάριον, δ
ἥν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀδοντίων
κείμενον ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον.
8 τότε οὖν εἰσῆλθεν καὶ δι ἄλλος μαθητῆς δι ἐλθὼν
πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδεν καὶ ἐπίστευσεν·

^{1 K 15,4.} **9** οὐδέπω γάρ ἥδεισαν τὴν γραφήν, δτι δεῖ αὐτὸν
^{Act 2,24-32.} **10** ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς
11 αὐτοὺς οἱ μαθηταί. Μαρία δὲ εἰστήκει πρὸς τῷ
μνημείῳ ἔξω κλαίονσα. ὡς οὖν ἔκλαιεν, παρέ-
12 κυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους
ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ
καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσίν, δπου ἔκειτο τὸ σῶμα
13 τοῦ Ἰησοῦ. καὶ λέγοντας αὐτῇ ἐκεῖνοι· γύναι,
τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς δτι ἥραν τὸν κύριόν

20,1 T Μαριαμ, it 11 4 H ταχειον 6 T—και 1° 10 R εαυτονς
T αντους 11 H ιστηκει 18 T—και 1° | hR Οτι ηραν

20,8 και ουκ επιστ. 11 προς : εν | — εξω 12 — δυο
13 κλαιεις : + τινα ζητεις

μου, καὶ οὐδὲ ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. ταῦτα 14 εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ δόπισω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ἥδει δτι Ἰησοῦς ἐστιν. λέγει αὐτῇ Ἰησοῦς· γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; 15 ἐκείνη δοκοῦσσα δτι δ κηπουρός ἐστιν, λέγει αὐτῷ· κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν; καὶ γὰρ αὐτὸν ἀρῷ. λέγει αὐτῇ Ἰησοῦς· 16 Μαριάμ. στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ Ἐβραϊστέ· Ραββούνι (δ λέγεται διδάσκαλε). λέγει αὐτῇ 17 Ἡησοῦς· μὴ μου ἄπτου, οὖπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα· πορεύον δὲ πρὸς τὸν ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν καὶ θεόν μου καὶ θεόν ὑμῶν. ἔρχεται Μαριάμ ἡ Μαγδαληνὴ ἀγγέλος τοῖς μαθηταῖς δτι ἐώρακα τὸν κύριον, καὶ ταῦτα εἰπεν αὐτῇ.

Οὐσης οὖν δψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ 19 19-23: σαββάτων, καὶ τῶν ὑμρῶν κεκλεισμένων δπου ἥσαν Μc 16,14-18.
οἱ μαθηταὶ διὰ τὸν φόβον τῶν Ιουδαίων, ἥλθεν L 24,38-49.
δ Ἰησοῦς καὶ ἐστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν καὶ τὰς 20 1 J 1,1.
χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῖς. ἐχάρησαν οὖν
οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κύριον. εἰπεν οὖν αὐτοῖς 21 17,18.
[δ Ἰησοῦς] πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέν
με δ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν 22 Gn 2,7.
ἐνεφύσησεν καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε πνεῦμα ἀγιον.
ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφέονται αὐτοῖς· 23 Mt 16,19; 18,18.
ἄν τινων κρατήτε, κεκράτηται.

Θωμᾶς δὲ εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, δ λεγόμενος 24 11,16; 14,6.
Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν δτε ἥλθεν Ἰησοῦς.

16 Η ραββούνει 17 ή μη απτου μου 20 Τ— και 20
21 Τ— [ο Ιησ.] 22 ή τινος δισ | ή αφιονται

15 εβαστ : ηρει 16 διδασκ : pr χυφιε : + και προσεδραμεν αφασθαι αυτον 17 πατερα 1ο : + μον | - μον 2ο
18 και τ. ειπ. αυτη : και α ειπεν αυτη εμηνυσεν αυτοις
19 μαθ. : + συνηγγενοι 22 ενεφυσ. : + αυτοις

19,34. 25 Ἀλλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· ἐωράκαμεν τὸν κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἵδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω μου τὴν χεῖρα εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ, οὐ

19. 26 μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας δικτὼ πάλιν ἡσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. ἐρχεται δὲ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· εἰρήνη

27 ὑμῖν. εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὅδε καὶ ἵδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ

1,1. 28 γίνου ἀπιστος ἀλλὰ πιστός. ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ

1 P 1,8. 29 εἶπεν αὐτῷ· ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου. λέγει αὐτῷ δὲ Ἰησοῦς· ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες.

80 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν δὲ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν, ἀντὶ τούτων ταῦτα δὲ γέγραπται

^{1 J 5,18. 31} γραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύητε διτι Ἰησοῦς ἔστιν δὲ Χριστὸς ὁ νιὸς

^{R 1,17.} τοῦ θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ δνόματι αὐτοῦ.

21 Μετὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος·

1,45. 2 ἐφανέρωσεν δὲ οὕτως. ἡσαν δμοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς δὲ λεγόμενος Διδυμος καὶ Ναθαναὴλ δὲ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου

3 καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· ὑπάγω ἀλιεύειν. λέγονταν αὐτῷ· ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοι. ἐξῆλθον καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ

25 Τ μον τον δακτ. | τυπον 2°: Τ τοπον 29 H [ο] Ιησ. |
H πεπιστευκας; 30 μαθητ. : h+ αυτον 21,3 H εξηλθαν

27 γινουν : ισθι 21,3 πλοιον : + ευθυς

έπιασαν οὐδέν. πρωτας δὲ ἡδη γινομένης ἔστη 4 20,14.
 Ἰησοῦς εἰς τὸν αἴγιαλόν· οὐ μέντοι ἥδεισαν οἱ L 24,16.
 μαθηταὶ διτὶ Ἰησοῦς ἔστιν. λέγει οὖν αὐτοῖς Ἰη- 5 L 24,41.
 σοῦ· παιδία, μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρί-
 θησαν αὐτῷ· οὐ. δ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· βάλετε εἰς 6 L 5,4-7.
 τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὑρή-
 σετε. ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ δέκται ισχυνον
 ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. λέγει οὖν δ μαθη- 7 18,23.
 τὴς ἐκεῖνος δν ἡγάπα δ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· δ
 κύριός ἔστιν. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας διτὶ δ
 κύριός ἔστιν, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ
 γυμνός, καὶ ἐβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ 8
 δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἤλιθον, οὐ γὰρ
 ἥσαν μαρρὰν ἀπὸ τῆς γῆς ἀλλὰ ὡς ἀπὸ πηχῶν
 διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. ὡς 9
 οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέποντες δινθρακιὰν
 κειμένην καὶ δψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. λέγει 10
 αὐτοῖς δ Ἰησοῦς· ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν δψαρίων ὧν
 ἐπιάσατε νῦν. ἀνέβη οὖν Σίμων Πέτρος καὶ εἷλ- 11
 κυσεν τὸ δίκτυον εἰς τὴν γῆν μεστὸν ἰχθύων με-
 γάλων ἐκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων
 ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. λέγει αὐτοῖς δ 12
 Ἰησοῦς· δεῦτε ἀριστήσατε. οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν
 μαθητῶν ἔξετάσαι αὐτόν· σὺ τίς εἰ; εἰδότες διτὶ
 δ κύριός ἔστιν. ἔρχεται Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν 13 6,11.
 ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ δψάριον δμοίως.
 τοῦτο ἥδη τοτεν ἐφανερώθη Ἰησοῦς τοῖς μαθη- 14 20,19. 26.
 ταῖς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Οτε οὖν ἡρίστησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ 15 1,42.
 δ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωάννου, ἀγαπᾶς με πλέον τού-
 των; λέγει αὐτῷ· ναί, κύριε, σὺ οἶδας διτὶ φιλῶ

4 εἰς : hT επι 6 ο δε ειπ. : T λεγει 10 H [ο] Ιησ.
 ii 12 11 T— ουν 12 H— δε 15.16.17 T Ιωαννου

4 εγγωσαν 7 εστιν 10 : + ημων | εβαλ. εαυτ. : ηλατο
 9 κειμ. : καιομενην 13 αρτ. ευχαριστησας εδωκεν αυτοις
 15 Ιωνα, it 16.17

1 P 5,2.4. 16 σε. λέγει αὐτῷ· βόσκε τὰ ἀρνία μου. λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωάννου, ἀγαπᾶς με; λέγει αὐτῷ· ναι, κύριε, σὺ οἶδας δτι φιλῶ σε. λέγει
 18,38. 16,30. 17 αὐτῷ· ποίμανε τὰ προβάτια μου. λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωάννου, φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος δτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ· κύριε, πάντα σὺ οἶδας, σὺ γινώσκεις δτι φιλῶ σε· λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς· βόσκε τὰ προ-
 7. 18 βάτια μου. ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, δτε ἡς νεώ-
 Mt 16,22;
 26,39. τερος, ἐξώννυνες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἦνδελεις· δταν δὲ γηράσσης, ἔκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος ζώσει σε καὶ οἰσει δπον οὐ θέλεις.
 18,38. 19 τοῦτο δὲ εἶπεν σημαίνων ποίφ θανάτῳ δοξάσει τὸν θεόν. καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει
 13,28. 20 μοι. ἐπιστραφεὶς δο Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν δν ἡγάπα δο Ιησοῦς ἀκολουθοῦντα, δς καὶ ἀνέ-
 πεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ
 21 εἶπεν· κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε; ταῦτον οὖν ἰδὼν δο Πέτρος λέγει τῷ Ιησοῦν· κύριε, οὗτος
 22 δὲ τί; λέγει αὐτῷ δο Ιησοῦς· ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἔως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ μοι ἀκολούθει.
 23 ἐξῆλθεν οὖν οὗτος δο λόγος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς δτι δο μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· οὐκ εἶπεν δὲ αὐτῷ δο Ιησοῦς δτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ· ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἔως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ;
 15,27. 24 Οὗτός ἐστιν δο μαθητὴς δο μαρτυρῶν περὶ τού-
 των καὶ δο γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν δτι ἀληθῆς
 20,30. 25 αὐτοῦ δη μαρτυρίᾳ ἐστίν. Ἐστιν δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ δ ἐποίησεν δο Ιησοῦς, ἀτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρήσειν τὰ γραφόμενα βιβλία.

16 h R προβατα 17 ειπεν 2° : T λεγει | T— Ιησους | h προβατα 18 T σε ζωσει 28 T και ουκ ειπεν | T— τι προς σε 24 μαρτυρ. : h pr και | και o : h [o] και T και 25 h^r T— vers

18 αλλοι σε ζωσουσιν . . . απαγουσιν
 23 αποθνησκεις

22 μενειν ουτως

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάν- 1 L 1,8.
των, ὡς Θεόφιλε, ὃν ἤρξατο Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ
διδάσκειν, ἀχρι τῆς ἡμέρας διτειλάμενος τοῖς ἀπο- 2 L 6,13.
στόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου οὓς ἔξελέξατο ἀνε-
λήμφθη· οὓς καὶ παρέστησεν ἐαυτὸν ζῶντα μετὰ 3
τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηροῖς, δι' ἡμερῶν
τεσσεράκοντα διπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ
περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· καὶ συναλιζόμενος 4 J 15,26.
παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ιεροσολύμων μὴ χωρί- L 24,49.
ζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς
ἥν ἡκούσατέ μου· διτο Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν 5 Mt 3,11.
ὑδατι, ὑμεῖς δὲ ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε ἀγίῳ
οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν 6 L 24,21.
συνελθόντες ἡρώτων αὐτὸν λέγοντες· κύριε, εἰ ἐν
τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν
τῷ Ἰσραὴλ; εἰπεν πρὸς αὐτούς· οὐδὲ ὑμῶν ἐστιν 7 Mc 18,32.
γνῶναι χρόνους ἡ καιροὺς οὓς δι πατήρ ἐθετο ἐν
τῇ ιδίᾳ ἔξουσίᾳ, ἀλλὰ λήμψεσθε δύναμιν ἐπελ- 8
θόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐσεσθέ
μον μάρτυρες ἐν τε Ιερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ
Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρίᾳ καὶ ἐως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Inscr. T Πραξεις

1 TW o Iησ. 8 W δυναμιν, | H και [εν] π.

2 ανελημφθη προτημερας ει προτε εξελεξ. + και εκελευσε
κηρυσσειν το εναγγελιον 4 συναλισκομενος μετ αυτων |
μον : φησιν δια τον στοματος μ. 5 αγιω βαπτισθ. και ο
μελλετε λαμβανειν | θη + εως της πεντηκοστης

Mc 16,19. 9 Καὶ ταῦτα εἶπὼν βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ
 L 24,51. νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δφθαλμῶν αὐτῶν.
 J 8,62. L 24,4. 10 καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἥσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευο-
 μένου αὐτοῦ, καὶ ἵδον ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν
 Mt 26,64. 11 αὐτοῖς ἐν ἐσθῆσαι λευκαῖς, ὁ οἵ καὶ εἶπαν· ἄνδρες
 L 21,27. 1 T 3,16. Γαλιλαῖοι, τί ἔστηκατε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν;
 Ap 1,7. οὗτος δὲ Ἰησοῦς ὁ ἀναλημφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν
 οὐρανὸν οὕτως ἐλεύσεται διν τρόπον ἐθεάσασθε
 L 24,50.52.53. 12 αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. Τότε ὑπέ-
 στρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ δρους τοῦ καλον-
 μένου ἐλαιῶνος, δέ ἐστιν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ σαβ-
 L 6,13—16. 13 βάτου ἔχον δόδον. καὶ δτε εἰσῆλθον, εἰς τὸ
 ὑπερφόν ἀνέβησαν οὐν ἥσαν καταμένοντες, δέ τε
 Πέτρος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἀνδρέας,
 Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Μαθθαῖος,
 Ἰάκωβος Ἀλφαίον καὶ Σίμων ὁ ζηλωτὴς καὶ Ἰούδας
 2,1. J 7,8. 5. 14 Ἰακώβουν. οὗτοι πάντες ἥσαν προσκαρτεροῦντες
 Mt 18,55. δύο μυμαδὸν τῇ προσευχῇ σὺν γυναιξὶν καὶ Μαριὰμ
 τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

15 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος
 ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν εἶπεν· ἦν τε ὁ χλος ὀνο-
 Ps 41,10. 16 μάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸν ὡς ἐκατὸν εἴκοσι· ἄνδρες
 ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ἦν προεῖπεν
 τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δανειδ περὶ
 Ἰούδα τοῦ γενομένου δόηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν
 17 Ἰησοῦν, δτι κατηριθμημένος ἦν ἐν ἡμῖν καὶ ἔλαχεν
 Mt 27,8—10. 18 τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. οὗτος μὲν οὖν
 ἐκτήσατο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρητής

9 W αυτῶν βλεποντων 10 W ουρανόν, | H παριστη-
 κεισαν 14 τον : [H]—W | τοις : HW pr συν 15 TW αοει

9 καὶ ταῦτα εἰποντος αὐτον νεφ. υπελ. αντ. καὶ απηρθη
 απὸ 10 εσθῆτι λευκῃ 11 ενβλεποντες | — εἰς τ. ουρ. 20
 14 προσευχῃ : + καὶ τῇ δεησει | γυναιξ. : + καὶ τεκνοις
 15 αδελφ. : μαθητων 16 δει | γραφ. : + ταυτην 17 και : ος
 18 αδικ. : + αυτον

γενόμενος ἐλάκησεν μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ
σπλάγχνα αὐτοῦ· καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς 19
κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ, ὅστε κληθῆναι τὸ χωρίον
ἐκεῖνο τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀχελδαμάχ, τοῦτ' ἔστιν
χωρίον αἴματος. γέγραπται γὰρ ἐν βιβλῷ φαλμῶν· 20 Ps 69,26;
γενηθήτω ἡ ἐπαυλὶς αὐτοῦ ἔρημος 109,8.

καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ,

καὶ·

τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λαβέτω ἔτερος.

δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ 21 J 15,27.
χρόνῳ φίλοις εἰσῆλθεν καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς δικύοις 22
Ἰησοῦς, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτισματος 23
Ιωάννου ἥως τῆς ἡμέρας ἡς ἀνελήμφθη ἀφ' ἡμῶν,
μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ σὺν ἡμῖν γενέσθαι
ἔνα τούτων. Καὶ ἔστησαν δύο, Ιωσὴφ τὸν καλού-
μενον Βαρθαββᾶν, δις ἐπεκλήθη Ἰοῦστος, καὶ Μαθ-
θίαν. καὶ προσενέξαμενοι εἶπαν· σὺ κύριε καρδιο- 24 J 2,24.25; 6,70.
γνῶστα πάντων, ἀνάδειξον δινέξεις ἐκ τούτων
τῶν δύο ἔνα λαβεῖν τὸν τόπον τῆς διακονίας 25
ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἀφ' ἣς παρέβη Ἰούδας
πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. καὶ ἔδωκαν 26 Prv 16,18.
κλήρους αὐτοῖς, καὶ ἐπεσεν δικόιος ἐπὶ Μαθ-
θίαν, καὶ συνκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἔνδεκα
ἀποστόλων.

Καὶ ἐν τῷ συνπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς 2 Lv 28,15—21.
πεντηκοστῆς ἡσαν πάντες δόμοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ 2,14.
ἐγένετο ἄφρων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἥχος ὥσπερ φερο-
μένης πνοῆς βιαίας καὶ ἐπλήρωσεν δλον τὸν οίκον

19 καὶ : T pr o | τη : TW+ ιδια | H Ἀκελδαμαχ
W Ἀκελδ- 22 εως : T αχρι

19 Ακελδαμαχ 21 Ιησοῦς : + Χριστος 23 εστησεν
25 τοπον : κληρον 26 αυτων | συνεψηφισθη | ιβ' 2,1 και
εγενετο εν ταις ημεραις εκειναις του συνπλ. τ. η. τ. π. οντων
αυτων παντων επι 2 και 1º : + ιδου | ολον : παντα

Μτ 8,11. 3 ουδὲ ήσαν καθήμενοι, καὶ ὀφθῆσαν αὐτοῖς δια-
μεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, καὶ ἐκάθισεν ἐφ'
10,44—46. 4 ἑνακαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν πάντες πνεύ-
ματος ἁγίου, καὶ ἥρξαντο λαλεῖν ἐτέραις γλώσ-
σαις καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδον ἀποφθέγγεσθαι
13,26. 5 αὐτοῖς. Ἡσαν δὲ [ἐν] Τερουσαλήμ κατοικοῦντες
Ἰουδαῖοι, ἀνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους
6 τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· γενομένης δὲ τῆς φωνῆς
ταύτης συνηῆλθεν τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, διτι
ἥκουν εἰς ἑκαστος τῇ ίδιᾳ διαλέκτῳ λαλούντων
7 αὐτῶν. ἐξίσταντο δὲ καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες·
οὐχὶ ἴδον ἄπαντες οὗτοι εἰσιν οἱ λαλοῦντες
8 Γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ήμεῖς ἀκούομεν ἑκαστος τῇ
9 ίδιᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾧ ἐγεννήθημεν; Πάροδοι
καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμεῖται, καὶ οἱ κατοικοῦντες
τὴν Μεσοποταμίαν, Ιουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν,
10 Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, ¹Φρογγίαν τε καὶ Παμφυλίαν,
Αἶγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην,
11 καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ρωμαῖοι, ¹Ιουδαῖοι τε καὶ
προσήλυτοι, Κορῆτες καὶ Ἀραβεῖς, ἀκούομεν λα-
λούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγα-
12 λεῖα τοῦ θεοῦ. ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπο-
ροῦντο, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες· τί θέλει
13 τοῦτο εἶναι; ἐτεροὶ δὲ διαχλευάζοντες ἐλεγον διτι
14 γλεύκους μεμεστωμένοι εἰσὶν. Σταθεὶς δὲ δ
Πέτρος σὺν τοῖς ἐνδεκα ἐπῆρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ
καὶ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς.

Ἄνδρες Ιουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Τερου-

5 [εν]: R : hTW εις 6 Η ηκουσεν 7 δε : T+ παντες |
hT ουχ | απαρτ. : H^W παντες 8 TW εγεννηθημεν, 9 R
Ελαμιται | Ιουδαιαν : h^r Armenia : u in Syria
11 TW θεου;

2 καθεξομενοι 8 εκαθισαν 5 Εν Ιερ. ησαν 6 οτι] και | εκ.
λαλουντας ταις γλωσσαις αυτων 7 λεγ. : + προς αλληλους
8 την διαλεκτον η. 11 Αραβοι 12 διηπορονν | αλλον: + επι τω
γεγονοτι και 18 γλευκους : + ουτοι 14 τοτε σταθεις δε |
δεκα αποστολοις | επηρε : + πρωτος | απεφθ. αντ. : ειπεν

σαλήμ πάντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, καὶ
ἐνωτίσασθε τὰ δόγματά μου. οὐ γὰρ ὡς ὑμεῖς 15
ὑπολαμβάνετε οὗτοι μεθύνουσιν, ἔστιν γὰρ ὡρα
τροίη τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ τοῦτό ἔστιν τὸ εἰρημένον 16 Joel 3,1-5.
διὰ τοῦ προφήτου Ἰωῆλ·

καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ Θεός, 17

ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα,
καὶ προφητεύσονται οἱ νῖοι ὑμῶν καὶ αἱ θυγα-
τέρες ὑμῶν,

καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὄράσεις ὅψονται,
καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνυπνίοις ἐνυπνιασ-
θήσονται·

καίγε ἐπὶ τὸν δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δού- 18
λας μου

ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύ-
ματός μου,

καὶ προφητεύσονται

καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω 19
καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω,

αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ.

ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος 20

καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα,

πρὶν ἐλθεῖν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ
ἐπιφανῆ.

καὶ ἔσται πᾶς δε ἐὰν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα 21 R 10,18.
κυρίου σωθήσεται.

Ἄνδρες Ἰσραηλεῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τού- 22 J 8,2.
τοὺς. Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀποδε-
δειγμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς ὑμᾶς δυνάμεις καὶ
τέρασι καὶ σημείοις, οἵς ἐποίησεν δι' αὐτοῦ ὁ
Θεός ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς αὐτοὶ οἴδατε, ¹ τοῦτον 23 4,28. 1 P 1,20.

20 πρὶν : hW+ η | T- καὶ επιφανῆ 21 T αν

¹⁵ ουσῆς ωρας τῆς ἡμέρας γ'	¹⁶ — Ιωῆλ	¹⁷ υμῶν
¹⁹ ²⁰ : αυτῶν — υμῶν ^{8^ο} ^{4^ο} ¹⁸ — καὶ προφητ.	²² δεδοκιμασμένον εἰς ημᾶς	
19 — αἷμα ... καπνοῦ		

2,24—33. Πραξεις Αποστολων

τῇ ὀρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ ἔκδοτον
 3,15. 24 διὰ χειρὸς ἀνδρῶν προσπῆξαντες ἀνείλατε, ὃν ὁ
 θεὸς ἀνέστησεν λύσας τὰς ὡδῖνας τοῦ θανάτου,
 καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὅπερ

^{Ps 16,8–11.} 25 αὐτοῦ. Δανείδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν·

προορώμην τὸν κύριον ἐνώπιον μου διὰ παντός,
 διτὶ ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.

26 διὰ τοῦτο ηὐφράνθη μου ἡ καρδία καὶ ἡ γαλ-
 λιάσατο ἡ γλῶσσά μου,

ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι,

27 διτὶ οὐκ ἐρκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ἄστην
 οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιον σου ἰδεῖν διαφθοράν.

28 ἐγνώρισάς μοι ὁδὸνς ζωῆς,
 πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώ-
 που σου.

18,38. 29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔξὸν εἰπεῖν μετὰ παροησίας πρὸς
 1 Rg 2,10. ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχον Δανείδ, διτὶ καὶ ἐτε-
 λεύτησεν καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ ἐστιν

^{2 Ps 89,4.5.} 30 ἐν ἡμῖν ἀχρι τῆς ἡμέρας ταύτης. προφήτης οὖν
 2 Sm 7,12.18. ὑπάρχων καὶ εἰδὼς διτὶ ὄρκῳ ὥμοσεν αὐτῷ ὁ θεὸς
 Ps 182,11. ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καθίσαι ἐπὶ τὸν

Ps 16,10. 31 θρόνον αὐτοῦ, προϊδὼν ἐλάλησεν περὶ τῆς ἀνα-
 στάσεως τοῦ Χριστοῦ, διτὶ οὕτε ἐνκατελείψθη εἰς

32 ἄδην οὕτε ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδεν διαφθοράν. τοῦ-
 τον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ θεός, οὐ πάντες

1,4. 33 ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες· τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ θεοῦ
 ὑψωθεὶς τήν τε ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος τοῦ
 ἀγίου λαβὼν παρὰ τὸν πατρὸς ἐξέχεεν τοῦτο ὃ

25 κυριον : T+ μον 26 Τ εφ ἐλπιδι 27 R εγκαταλ.
 29 H ταυτης. 30 της οσφ. αυτον : h^r + [κατα σαρκα]
 αναστησαι τον χριστον [και] 31 R αδου | ουτε 2° : W
 ουδε

28 εκδοτ. : + λαβοντες 29 εν : παρ 30 οσφ. : καρδιας
 31 προειδως | ενκατ. : + η ψυχη αυτον 33 εξεκ. : +
 νμιν | τουτο : + δωρον

νμεῖς [καὶ] βλέπετε καὶ ἀκούετε. οὐ γάρ Δανεὶδ ³⁴ _{P# 110,1.}
ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανόυς, λέγει δὲ αὐτός·

εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου· κάθον ἐκ δεξιῶν μου,

ἔως ᾧ τὸν ἔχθρούς σου ὑποπύδιον τῶν ³⁵
ποδῶν σου.

ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ³⁶ _{5,31.}
ὅτι καὶ κύριον αὐτὸν καὶ Χριστὸν ἐποίησεν δ
θεός, τοῦτον τὸν Ἰησοῦν δὲ νῦν εἴσταυρώ-
σατε. Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τὴν καρδίαν, ³⁷ _{16,30.}
εἰπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀπο-
στόλους· τί ποιήσωμεν, ἀνδρες ἀδελφοί; Πέτρος ³⁸ _{3,17-19.}
δὲ πρὸς αὐτοὺς· μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω
ἐκαστος νῦν ἐν τῷ δινόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς
ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν νῦν, καὶ λήμψεσθε τὴν
δωρεὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος. νῦν γάρ εστιν ἡ ³⁹ _{Joel 3,5.}
ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις νῦν καὶ πᾶσιν τοῖς ^{Is 57,19.}
εἰς μακράν, ὅσους ἂν προσκαλέσηται κύριος δ
θεός ἡμῶν. ἐτέροις τε λόγοις πλείοσιν διεμαρτύ- ⁴⁰ _{Dt 32,5.}
ρατο, καὶ παρεκάλει αὐτοὺς λέγων· σώθητε ἀπὸ ^{Ph 2,15.}
τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης. οἱ μὲν οὖν ἀπο- ⁴¹ _{4,4; 5,14.}
δεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν, καὶ
προσετέθησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὥσει
τρισχίλιαι. ἡσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ ⁴² _{20,7.}
τῶν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ, τῇ κλάσει τοῦ
ἀρτον καὶ ταῖς προσευχαῖς. Ἐγίνετο δὲ πάσῃ ⁴³
ψυχῇ φόβος· πολλὰ δὲ τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν
ἀποστόλων ἐγίνετο. πάντες δὲ οἱ πιστεύσαντες ⁴⁴ _{4,32.}
ἡσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸν καὶ εἰχον ἄπαντα κοινά,

38 [καὶ] : TW—R 37 Η ειπαν 38 μετανοησ. : T+
φησιν | εν : TW επι 42 ἡ αρτον, 43 εγινετο 2^ο : T+
εν Ιερουσαλημ, φοβος τε ην μεγας επι παντας. και 44 R
πιστευοντες | ΗW— ησαν ει και

37 τοτε παντες οι συνελθοντες και ακονοαρτες | και τινες
εις αυτων ειπαν | — λοιπονς | τι ονν | fin + υποδειξατε
ημιν 38 τον κυριον I. X. | — των ει νυμων 39 ημιν ει
ημων 41 πιστευσαντες νι ασμενως αποδεξ. 42 αποστ.
: + εν Ιερουσαλημ

2,45—3,10. Πραξεις Αποστολων

- 45 καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ψπάρξεις ἐπίπρασκον καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσιν, καθότι ἀν τις χρείαν είχεν.
42. 46 καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες διοδυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντες τε κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι
- ^{4,4; 5,14;} 47 ^{11,31; 14,1.} καρδίας, αἰνοῦντες τὸν θεόν καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς δλον τὸν λαόν. ὁ δὲ κύριος προσετίθει
- (1) τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν¹ ἐπὶ τὸ αὐτό.

- 3 Πέτρος δὲ καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν
 14,8. 2 ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην. καὶ τις ἀνήρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ψπάρχων ἐβαστάζετο, δν ἐτίθον καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν ὥραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην ὥραίαν τοῦ αἵτεν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ
 3 ἱερόν· δς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν ἡρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν.
 14,9. 4 ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ
 5 εἶπεν· βλέψον εἰς ἡμᾶς. ὁ δὲ ἐπείχεν αὐτοῖς
 16. 6 προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. εἶπεν δὲ Πέτρος· ἀργύριον καὶ χρυσὸν οὐχ ψπάρχει μοι· δ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι· ἐν τῷ δνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ
 7 τοῦ Ναζωραίου περιπάτει. καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν· παραχρῆμα δὲ ἐστε-
 J 5,14. 8 φεώδησαν αἱ βάσεις αὐτοῦ καὶ τὰ σφυδρά, καὶ ἐξαλλόμενος ἐστη, καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσῆλθεν σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος
 9 καὶ αἰνῶν τὸν θεόν. καὶ εἰδεν πᾶς δ λαὸς αὐτὸν
 10 περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν θεόν· ἐπεγίνωσκον

45.46 W ειχεν, ει ειρω.

45 καὶ οσοι κτ. ειχον η υπ. | αντα : + καθ ημεραν
 46 παντες τε προσεκαρτερον εν τ. i. και κατ οικους επι το αυτο κλ. τε αρτ. 47 λαον: κοσμον | fin + εν τη εκκλησια
 3,1 Εν δε ταις ημεραις τανταις Π. κ. 8 και : + ιδου | — υπαρχων 8 ος : οντος ατενισας τοις οφθαλμοις αυτου και | — λαβειν | 4 εμβλεψας | ατενισον 5 επειχ. : ατενισας 6 εγειραι και περιπ. 7 — αυτον 20 | εσταθη και εστερ. 8 περιεπ. χαιρομενος ει — περιπ. κ. αλλ. και

δὲ αὐτὸν, δτι οὗτος ἦν δ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην
καθῆμενος ἐπὶ τῇ ὁραίᾳ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπλή-
σθησαν ψάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβη-
κότι αὐτῷ. Κρατοῦντος δὲ αὐτοῦ τὸν Πέτρον καὶ 11 5,12.
τὸν Ἰωάννην συνέδραμεν πᾶς δ λαὸς πρὸς αὐτοὺς
ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλούμενῃ Σολομῶντος ἐκδαμαζοι.
ἰδὼν δὲ δ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· 12
ἀνδρες Ἰσραὴλ, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ
ἥμιν τί ἀτενίζετε ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πε-
ποιηκόσιν τοῦ περιπατεῖν αὐτόν; δ Θεὺς Ἄβραὰμ 13 Ex 8,6.
καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, δ Θεὺς τῶν πατέρων ἡμῶν,^{5,30. 1s 52,18;}
ἔδηξεσεν τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, δν ὑμεῖς μὲν 58,11.
παρεδώκατε καὶ ἥρνήσασθε κατὰ πρόσωπον Πει-
λάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν· ὑμεῖς δὲ τὸν 14 Mt 27,20,21.
ἄγιον καὶ δίκαιον ἥρνήσασθε, καὶ ἥτήσασθε ἀνδρα
φονέα χαρισμῆναι ὑμῖν, τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς 15 4,10.
ἀπεκτείνατε, δν δ θεὸς ἥγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὐ
ἥμεῖς μάρτυρές ἐσμεν. καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ 16
δνόματος αὐτοῦ τοῦτον, δν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε,
ἐστεργέωσεν τὸ δνομα αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἡ δι'
αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν δλοκληρίαν ταύτην ἀπέ-
ναντι πάντων ὑμῶν. καὶ νῦν, ἀδελφοί, οίδα δτι 17 L 23,34.
κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὕσπερ καὶ οἱ ἀρχοντες^{1 T 1,18.}
ὑμῶν· δ δὲ θεὸς ἡ προκατήγγειλεν διὰ στόματος 18 L 24,27.
πάντων τῶν προφητῶν, παθεῖν τὸν Χριστὸν αὐτοῦ,
ἐπλήρωσεν οὕτως. μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέ- 19 2,38.
ψατε πρὸς τὸ ἔξαλειφμῆναι ὑμᾶν τὰς ἀμαρτίας,

10 οὗτος : Τ αυτος 18 Τ καὶ ο θεος Ισ. καὶ ο θεος Ιακ.
18 Η— επι 19 πρὸς : R εις | Η εξαλειφμῆναι

10 καθεξομενος | γεγενημενω 11 εκπορευομενον δε
τον Πετρον και Ιωανον συνεξεπορευετο κρατων αυτοντος· οι
δε θαυμηθεντες εστησαν εν τῃ στ. τ. κ. Σ. εκθ. 12 αποκρι-
θεις δε ο Η. ειπεν πρὸς αυτοντος | ως : + ημων τη | τοντο
πεποιηκοτων τ. 13 παρεδ. : + εις κρισιν | fin + θελοντος
14 ηρνησ. : εβαρωνατε 16 τοντ. ον . . . οιδ. : τοντ. . .
οιδατε οτι 17 ανδρες αδελφ. επισταιμεθα οτι υμεις μεν
κ. α. επο. (το) πονηρον 18 α : ο

3,20—4,4. Πραξεις Αποστολων

20 δπως ἀν ἔλθωσιν καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρισ-

21 μένον ύμιν Χριστὸν Ἰησοῦν, διν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων ὡν ἐλάλησεν διεδός διὰ στόματος τῶν ἀγίων ἀπ'

Dt 18,15. 19. 22 αἰώνος αὐτοῦ προφητῶν. Μωϋσῆς μὲν εἶπεν διτι προφῆτην ύμιν ὑραστήσει κύριος διθεδός ἡμῶν ἐκ τῶν ὑδελφῶν ύμῶν ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ὑκούσεσθε κατὰ

Lv 23,29. 23 πάντα δσα ἀν λαλήσῃ πρὸς ύμᾶς. ἔσται δὲ πᾶσα ψυχὴ ἥτις ἀν μὴ ὑκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου 24 ἔξολεθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ. καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς δσοι ἐλάλησαν, καὶ κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας.

Gn 12,8; 22,18. 25 ὅμετος ἔστε οἱ νεοί τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἡς διένθετο διεδός πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ· καὶ ἐν τῷ σπέρματι σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς.

18,40. 26 ύμιν πρῶτον ἀναστήσας διεδός τὸν παῖδα αὐτοῦ ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ύμᾶς ἐν τῷ ἀπο-

L 22,4.52. 4 στρέφειν ἔκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ύμῶν. Λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν, ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ Ἱερεῖς καὶ διστρατηγὸς τοῦ Ἱεροῦ καὶ

23,8. 2 οἱ Σαδδουκαῖοι, διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαόν καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ

3,1. 3 τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ ἐθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὐλιον.

9,47. 4 ἦν γὰρ ἐσπέρα ἡδη. πολλοὶ δὲ τῶν ἀκούσαντων

20 Η χριστον W Χριστον, 22 HW—ημων : R υμων
23 TW εαν 24 HW ελαλησαν και 25 HW ο θεος διεθετο | υμων : hT ημων | H ευλογηθησονται 26 H πον. [υμων] 4,1 Χ αρχιερεις

20 επελθωσιν 21 — απ αιωνος 22 ειπεν : + προς τους πατερας (ημων) 26 — αυτον 4,1 λαον : + τα οηματα ταυτα | — x. ο στρ. τ. iερον 2 καταπονουμενοι | αναγγελλειν τον Ιησον εν τη αναστασει των τ. 3 επιβαλοντες . . . και εθ. | επανυιον

τὸν λόγον ἐπίστευσαν, καὶ ἐγενήθη ἀριθμὸς τῶν
ἀνδρῶν [ώς] χιλιάδες πέντε.

Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὐριον συναχθῆναι αὐτῶν 5
τοὺς ἀρχοντας καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς
γραμματεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ Ἀννας ὁ ἀρχιερεὺς 6
καὶ Καΐφας καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος καὶ
ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ, καὶ στήσαντες 7 Mt 21,28.
αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ ἐπινθάνοντο· ἐν ποιᾳ δυνάμει
ἡ ἐν ποίῳ δινόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς; τότε 8 Mt 10,19.20.
Πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἀγίου εἶπεν πρὸς
αὐτούς· ἀρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι, ¹ εἰ 9
ὑμεῖς σήμερον ἀνακρινόμενα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀν-
θρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται, ¹ γνωστὸν 10 8,6. 18-18.
ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, δτι
ἐν τῷ δινόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, δν
ὑμεῖς ἔσταυρώσατε, δν διθέος ἥγειρεν ἐκ νεκρῶν,
ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιῆς.
οὗτός ἔστιν διλόγος διξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν 11 Mt 21,42.
Ps 118,22.
οἰκοδόμων, δι γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας. καὶ 12 Mt 1,21.
οὐκ ἔστιν ἐν ἀλλῷ οὐδενὶ ἡ σωτηρία· οὐδὲ γάρ
δινομά ἔστιν ἔτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδο-
μένον ἐν ἀνθρώποις ἐν φύσει σωθῆναι ἡμᾶς.
Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παρρησίαν καὶ 13
Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι δτι ἀνθρώποι ἀγράμ-
ματοι εἰσιν καὶ ἴδιωται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν
τε αὐτοὺς δτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν, τόν τε ἀν- 14 8,8.9.
θρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἔστωτα τὸν τεθερα-
πευμένον, οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν. κελεύσαντες δὲ 15
αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν, συνέβαλλον
πρὸς ἀλλήλους ¹ λέγοντες· τί ποιήσωμεν τοῖς ἀν- 16 J 11,47.

⁴ [ώς]: ΗW—Τ ⁵ εις : Τ εις ⁷ Τ τουτο εποιησ. υμ.
⁹ Τ σεσωται ¹² ημας : W υμας

δ αὐρ. ημεραν συνηχθησαν οι αρχοντες κ. οι πρεσβυτεροι
και γραμματεις εν I. ⁶ Καιφας κ. Ιωανθας ⁸ αιν +
τον Ισραηλ ⁹ ανακρ. : + αφ υμων ¹² — η σωτηρια | —
εν 2° ¹³ — και ιδιωτ. ¹⁴ ειχον : + ποιησαι η

θρώποις τούτοις; διτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον
 γέγονεν δι' αὐτῶν, πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερου-
 σαλήμ φανερόν, καὶ οὐδὲνάμεθα ἀρνεῖσθαι· ἀλλ'
 5,28. 17 ἵνα μὴ ἐπὶ πλείον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαόν, ἀπειλη-
 σώμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
 18 τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων. καὶ καλέσαντες αὐτοὺς
 παρήγγειλαν καθόλον μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ δι-
 5,29. 19 δάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. ὁ δὲ Πέτρος
 καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες εἶπον πρὸς αὐτούς· εἰ
 δίκαιον ἔστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, ὑμῶν ἀκούειν
 20 μᾶλλον ἡ τοῦ θεοῦ, κρίνατε· οὐδὲνάμεθα γὰρ
 21 ἡμεῖς ἀ εἴδαμεν καὶ ἤκουσαμεν μὴ λαλεῖν. οἱ
 δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς, μηδὲν
 εὑρίσκοντες τὸ πῶς κολάσωνται αὐτούς, διὰ τὸν
 λαόν, διτι πάντες ἐδόξαζον τὸν θεόν ἐπὶ τῷ γε-
 22 γονότι· ἐτῶν γὰρ ἦν πλειόνων τεσσεράκοντα ὁ
 ἀνθρωπος ἐφ' ὃν γεγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς
 23 λάσεως. Ἀπολυθέντες δὲ ἥλιθον πρὸς τοὺς
 ἰδίους καὶ ἀπήγγειλαν δσα πρὸς αὐτούς οἱ ἀρχιε-
 Ex 20,11. Ps 148,6. Is 87,16. Jr 82,17.
 24 ρεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπαν. οἱ δὲ ἀκούσαντες
 δύμοινμαδὸν ἤραν φωνὴν πρὸς τὸν θεόν καὶ εἶπαν·
 I. 2,29. Ap 6,10. Ps 2,1,2. 25 καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὁ
 τοῦ πατρὸς ἡμῶν διὰ πνεύματος ἀγίου στόματος
 Δανεὶδ παιδός σου εἶπάν·

ἵνα τι ἐφρύαξαν ἔθνη
 καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

17 W απειλη ἀπειλησωμ. 18 τον : [H]—W 19 H
 ειπαν 25 ο τον ... σον : h⁸ ? (στοματος [sic W] pro πνευ-
 ματος αγιου στοματος νι τον πατρος pro τοις πατρασιν)

16 φανερωτερον εστιν 18 συνκατατιθεμενων δε αυτων
 τη γνωμη φωνησαντες αυτους παρηγγειλαντο κατα το μη
 19 αποκριθεις δε Π. κ. I. 20 — μη 21 μη ενρ. αιτιαν
 | παντες γαρ 22 — τοντο 24 ακουσ. : + και επιγνωντες
 την τον θεον ενεργειαν | σον : + ο θεος 25 ος δια πν.
 αγ. δια στ. λαλησας Δ. π. σ.

παρέστησαν οι βασιλεῖς τῆς γῆς

26

καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ^ν
κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ 27 L 23,12.
ἐπὶ τὸν ἄγιον παιδά σου Ἰησοῦν, δὲν ἔχρισας,
Ἡρόδης τε καὶ Πόντιος Πειλάτος σὺν ἔθνεσιν καὶ.
λαοῖς Ἰσραὴλ, ποιῆσαι δοσα ἡ χειρὸς σου καὶ ἡ 28 2,23.
βουλὴ σου προώρισεν γενέσθαι. καὶ τὰ νῦν, κύριε, 29 E 6,19.
ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δός τοῖς δούλοις
σου μετὰ παροησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου,
ἐν τῷ τὴν χειρὰ ἔκτείνειν σε εἰς ἵασιν καὶ σημεῖα 30
καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ δυνόματος τοῦ ἀγίου
παιδός σου Ἰησοῦ. καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσα- 31
λεύθη δ τόπος ἐν φῆσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλή-
σθησαν ἀπαντες τοῦ ἀγίου πνεύματος, καὶ ἐλάλουν
τὸν λόγον τοῦ θεοῦ μετὰ παροησίας.

Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν καρδία 32 2,44.
καὶ ψυχὴ μία, καὶ οὐδὲ εἰς τι τῶν ὑπαρχόντων
αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἀπαντά^ν
κοινά. καὶ δυνάμει μεγάλῃ ἀπεδίδονταν τὸ μαρτύριον 33 2,47.
οἱ ἀπόστολοι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ τῆς ἀναστάσεως,
χάρις τε μεγάλῃ ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς. οὐδὲ 34 2,45.
γὰρ ἐνδεής τις ἦν ἐν αὐτοῖς· δοσι γὰρ κτήτορες
χωρίων ἡ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς
τιμὰς τῶν πιπρασκομένων¹ καὶ ἐτίθουν παρὰ τὸν² 35
πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδετο δὲ ἐκάστῳ καθότι
ἄν τις χρείαν είχεν. Ἰωσὴφ δὲ δ ἐπικληθεὶς 36 11,22.24.
Βαρονάβας ἀπὸ τῶν ἀποστόλων, δ ἐστιν μεθερ-
μηνευόμενον υἱὸς παρακλήσεως, Λευείτης, Κύπριος

28 HW— σου 2° 30 χειρα : T+ σου 32 μια : h^r+
καὶ οὐκ ἦν διακρισις εν αυτοῖς ουδεμια | HW παντα
33 τον . . . αναστα. : R της αναστ. τ. κυρ. Ιησου Τ της
αναστασεως Ιησου Χριστον του κυρ.

30 — σε 31 fin + παντι τω θελοντι πιστευειν 32 — τι
34 ην : υπηρχεν | χωρ. : + ησαν 35 ενι εκαστω 36 απο
: υπο

37 τῷ γένει, ὁ ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσης
 ἦνεγκεν τὸ χρῆμα καὶ ἔθηκεν παρὰ τοὺς πόδας
 τῶν ἀποστόλων.

5 Ἀνὴρ δέ τις Ἀνανίας δνόματι σὸν Σαπφείρην
 4,7. 2 τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησεν κτῆμα, καὶ ἐνοσφίσατο
 ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυνίης καὶ τῆς γυναικός, καὶ
 ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων
 J 18,2. 3 ἔθηκεν. εἰπεν δὲ ὁ Πέτρος· Ἀνανία, διὰ τί
 ἐπλήρωσεν δ σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, φεύγοσασθαι
 σε τὸ πνεῦμα τὸ ἀγιον καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς
 4 τιμῆς τοῦ χωρίου; οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενεν καὶ
 πραθὲν ἐν τῇ σῇ ἔξουσίᾳ ὑπῆρχεν; τί δτι ἔθου
 5 ἀνθρώποις ἀλλὰ τῷ θεῷ. ἀκούων δὲ ὁ Ἀνανίας
 τοὺς λόγους τούτους πεσὼν ἐξέψυξεν· καὶ ἐγένετο
 6 φόβος· μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας. ἀνα-
 στάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν καὶ
 7 ἐξενέγκαντες ἐθαψαν. Ἐγένετο δὲ ὡς ὥρῶν
 τριῶν διάστημα καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ
 8 γεγονός εἰσῆλθεν. ἀπεκρίθη δὲ πρὸς αὐτὴν Πέτρος·
 εἶπέ μοι, εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; ἢ δὲ
 9 εἰπεν· ναι, τοσούτου. ὁ δὲ Πέτρος πρὸς αὐτὴν·
 τί δτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα
 χωρίου; Ιδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἀνδρα
 10 σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ καὶ ἐξοίσουσίν σε. Ἐπεσεν δὲ
 παραχρῆμα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξέψυξεν·
 εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εύροντας αὐτὴν νεκράν,
 καὶ ἐξενέγκαντες ἐθαψαν πρὸς τὸν ἀνδρα αὐτῆς.
 11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν
 καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

87 παρα : TW προς 5,1 W Σαπφειρα

37 χωρίου 5,2 απο : εκ | ενθετο 3 Ανανία : προς
 Ανανίαν | επειρασεν | σε απο 4 ποιησαι πονηρον τοντο
 5 παραχρημα πεσων 8 ειπε μοι ει : επερωτησω σε ει αρα
 9 συνεφωνησεν 10 και συνστειλαντες εξηνεγκαν και εθ.

Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο 12 8,11.
 σημεῖα καὶ τέρατα πολλὰ ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἥσαν
 διοδύνυμαδὸν πάντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος· τῶν 13
 δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ’
 ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· μᾶλλον δὲ προσετί- 14 2,47; 6,7;
 θεντο πιστεύοντες τῷ κυρίῳ, πλήθη ἀνδρῶν τε
 καὶ γυναικῶν· ὡστε καὶ εἰς τὰς πλατείας ἐκφέρειν 15 19,11.12.
 τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλιναρίων καὶ
 κραβάττων, ἵνα ἐρχομένον Πέτρου κανὴ σκιά
 ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν. συνήρχετο δὲ καὶ τὸ 16
 πλήθος τῶν πέριξ πόλεων Ἱερουσαλήμ, φέροντες
 ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκα-
 θάρτων, οἵτινες ἐνθεραπεύοντο ἀπαντες.

Ἄναστας δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν 17 1,1.6.
 αὐτῷ, ἡ οὖσα αἷρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλή-
 σθησαν ζήλου¹ καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς 18
 ἀποστόλους καὶ ἐθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ.
 Ἀγγελος δὲ κυρίου διὰ νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας 19 12,7.
 τῆς φυλακῆς ἔξαγαγών τε αὐτοὺς εἶπεν· πορεύεσθε 20
 καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα
 τὰ φήματα τῆς ζωῆς ταύτης. ἀκούσαντες δὲ 21
 εἰσῆλθον ὑπὸ τὸν δρόμον εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐδί-
 δασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ
 σὺν αὐτῷ συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν
 τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλαν
 εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀχθῆναι αὐτοὺς. οἱ δὲ παρα- 22
 γενόμενοι ὑπηρέται οὐδὲ εἴρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυ-
 λακῇ· ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν¹ λέγοντες δτι 23

12 Τ απαντες 14 W — μαλλον . . . γυναικων —,
 15 Η επισκιασει 19 Τ ανοιξας | τε : W δε

12 παντ. : + εν τω ιερω 18 και ουδ. τ. λοιπ. 15 ασθεν.
 : + αυτων | αυτων : + απηλλασσοντο γαρ απο πασης
 ασθενειας ως ειχεν εκαστος αυτων 16 εις Ιερουσ. | υπο :
 απο | και ιαντο παντες 18 fin + και επορευθη εις εκαστος
 εις τα ιδια 19 τοτε δια ν. αγγ. κ. 21 συνεκαλ. :
 εγερθεντες το πρωι και συνκαλεσαμενοι 22 ουχ . . . φυλακη :
 και ανοιξαντες την φυλακην ουκ ενρ. α. εσω

τὸ δεσμωτήριον εῦρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ
ἀσφαλείᾳ καὶ τοὺς φύλακας ἐστῶτας ἐπὶ τῷ

24 θυρῶν, ἀνοίξαντες δὲ ἔσω οὐδένα εὗρομεν. ὡς
δὲ ἥκουσαν τοὺς λόγους τούτους δὲ τε στρατηγὸς

τοῦ Ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν
25 τί ἀν γένοιτο τοῦτο. παραγενόμενος δέ τις ἀπήγγειλεν

αὐτοῖς δτι ἴδον οἱ ἄνδρες, οὓς ἔθεσθε ἐν
τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ Ἱερῷ ἐστῶτες καὶ διδά-

26 σκοντες τὸν λαόν. Τότε ἀπελθὼν δὲ στρατηγὸς
σὺν τοῖς υπηρέταις ἥγεν αὐτούς, οὐ μετὰ βίας,

27 ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν, μὴ λιθασθῶσιν· ἀγα-
γόντες δὲ αὐτοὺς ἐστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. καὶ

4,18. Mt 27,25. 28 ἐπηρώτησεν αὐτοὺς δὲ ἀρχιερεὺς¹ λέγων· παραγγελίᾳ
παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ δινόματι
τούτῳ, καὶ ἴδον πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλήμ
τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ-

4,19. Dn 9,18. 29 ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. ἀποκριθεὶς
δὲ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπαν· πειθαρχεῖν

Dt 21,22. 30 δεῖ θεῷ μᾶλλον ἡ ἀνθρώποις. δὲ θεὸς τῶν πα-
^{8,15.} τέρων ἡμῶν ἥγειρεν Ἰησοῦν, δινέμεταις διεχειρίσασθε

H 9,20; 12,2. **31** κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλον· τοῦτον δὲ θεὸς ἀρχηγὸν
καὶ σωτῆρα θψωσιν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ [τοῦ] δοῦναι

L 24,48. 32 μετάνοιαν τῷ Ἰησαῷ καὶ ἀφεσιν ἀμαρτιῶν. καὶ
J 15,26.27. ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες τῶν δημάτων τούτων, καὶ

7,54. 33 πνεῦμα τὸ ἅγιον δὲ ἐδωκεν δὲ θεὸς τοῖς πει-

22,8. 34 καὶ ἐβούλοντο ἀνελεῖν αὐτούς. Ἀναστὰς δέ τις
ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος δινόματι Γαμαλιὴλ.

νομοδιδάσκαλος τίμιος παπτὶ τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν
35 ἔξω βραχὺ τοὺς ἀνθρώπους ποιῆσαι, εἴπεν τε πρὸς

³¹ [τον] : TW-R ³² εσμεν : ή εν αυτω νι + αυτω
(sic W) | h τοντων· et — δ ³³ T ερουλευοντο

²⁶ — ον | φοβουμενοι ²⁷ ο μερενς ²⁸ ον παραγγ. |
τοντων : εκεινον ²⁹ ο δε Πετρος ειπεν προς αυτους
³¹ δεξια : δοξη | fin + εν αυτω ³⁴ εκ του συνεδριου |
τους αποστολους εξω βραχυ π.

αὐτούς· ἀνδρες Ἰσραηλεῖται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις τί μέλλετε πράσσειν. πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θευδᾶς, λέγων 36 εἰναι τινα ἑαυτόν, φῶ προσεκλιθῇ ἀνδρῶν ἀριθμὸς ὡς τετρακοσίων· δις ἀνηρεύθη, καὶ πάντες δοσοὶ ἐπειδόντο αὐτῷ διελύθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν. μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ἰούδας δὲ Γαλιλαῖος ἐν ταῖς 37 ^{L 2,2.} ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς καὶ ἀπέστησεν λαὸν δπίσω αὐτοῦ· κάκενος ἀπώλετο, καὶ πάντες δοσοὶ ἐπειδόντο αὐτῷ διεσκορπίσθησαν. καὶ τὰ νῦν λέγω 38 ^{Mt 15,18.} ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων καὶ ἀφετε αὐτούς· διτὶ ἔαν οὐ ἐξ ἀνθρώπων η βουλὴ αὐτῆς η τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται· εἰ δὲ ἐκ 39 ^{9,5.} θεοῦ ἐστιν, οὐδὲ δυνήσεσθε καταλῦσαι αὐτούς, μηδὲ ποτε καὶ θεομάχοι εὑρεθῆτε. ἐπειδόντος δὲ αὐτῷ, καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους δείραντες 40 ^{22,19.} παρήγγειλαν μηδὲ λαλεῖν ἐπὶ τῷ δνόματι τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἀπέλυσαν. Οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες 41 ^{Mt 5,10-12.}
^{1 P 4,18.} ἀπὸ προσώπου τοῦ σινεδρίου, διτὶ κατηξιώθησαν ὑπὲρ τοῦ δνόματος ἀτιμασθῆναι· πᾶσάν τε ημέραν 42 ^{18,5.} ἐν τῷ ἴερῷ καὶ κατ’ οἶκον οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πλημνύοντων τῶν 6 ^{4,35.} μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἐβραίους, διτὶ παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπαν·

35 Ή εαυτοῖς, | Τ τουτοῖς, 38 Η [τα] | αυτοὺς: h^r +
μη μαναντες τας χειρας [υμαν] 39 Ή επειδησαν [?]'

35 αυτοὺς: τοὺς αρχοντας καὶ τοὺς συνεδριους 36 τινα :
+ μεγαν | ανηρεύθη : διελυθη et — διελυθησαν (και)
37 λαον : + ικανον νι πολιν | — παντες 38 νυν : +
αδελφοι | αφ. αντ. : εασατε αυτοὺς 39 αυτοὺς : + οντε
νμεις οντε βασιλεις οντε τυραννοι· απεχεσθε ονν απο των
ανθρωπων τοιτων | — και 41 ονν : + αποστολοι 6,1 fin
+ εν τῃ διακονια των Εβραιων 2 ειπαν : + προς αυτοὺς

οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον

^{1 τ 2,7.2.} 3 τοῦ θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. ἐπισκέψασθε δέ,
ἀδελφοί, ἀνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπτὰ
πλήρεις πνεύματος καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν

4 ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ

^{8,5.} 5 τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερόσομεν. καὶ
ἡρεσεν δὲ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους,
καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἀνδρα πλήρη πίστεως
καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόδορον
καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ

^{1,24; 18,3.} 6 ^{14,23.} Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἐστησαν ἐνώ-
πιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν
αὐτοῖς τὰς χεῖρας.

19,20. 7 Καὶ δὲ λόγος τοῦ θεοῦ ηδέξανεν, καὶ ἐπλη-
θύνετο δὲ δριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ
σφόδρα, πολὺς τε δῆλος τῶν ἱερέων ὑπήκοον
τῇ πίστει.

8 Στέφανος δὲ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως
ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ.

9 ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς σύναγωγῆς τῆς
λεγομένης Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων καὶ Ἀλε-
ξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας συν-

^{L 21,15.} 10 ζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, καὶ οὐκ ἴσχυνον ἀντιστῆναι
^{Μι 26,60-66.} 11 τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι φέλαλει. τότε ὑπέ-
βαλον ἀνδρας λέγοντας δτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λα-
λοῦντος δήματα βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν

12 θεόν· σινεκίνησάν τε τὸν λαὸν καὶ τὸν πρεσ-

6,3 δε : h [δη] R οντον δ h πληρης MSS 9 Τ των
λεγομενων

3 τι οντον αδελφοι· επισκεψ. εξ υμων αυτων ανδρ.

4 δε εσομεθα . . . προσκαρτερούντες 5 πληθ. : + των
μαθητων 6 οντοι εσταθησαν | και : οιτινες 7 θεον :

κυριον 8 χαριτ. : πιστεως | λαω : + δια τον ονοματος
κυρ. I. Xρ. 9 Κιλικιας Ασιας 10 και 1^ο : οιτινες |

σοφια : + τη ουση εν αυτω | ω ελαλει : pr τω αγιω ει +

δια το ελεγχεσθαι αυτους υπ αυτον μετα πασης παρρησιας +
μη δυναμενοι οντον αντοφθαλμειν τη αληθεια 11 βλασφημας

βντέρους και τοὺς γραμματεῖς, και ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν και ἡγαγον εἰς τὸ συνέδριον, ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας· ὁ ἀν- 13 Jr 26,11.
θρωπος οὗτος οὐ παύεται λαλῶν φῆματα κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἀγίου και τοῦ νόμου· ἀκηκόαμεν 14
γὰρ αὐτοῦ λέγοντος δτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον και ἀλλάξει τὰ ἔνθη ἢ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς. και ἀτενίσαντες εἰς 15
αὐτὸν πάντες οἱ καθεξέμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ώσει πρόσωπον ἀγγέλου.
Εἶπεν δὲ ὁ ἀρχιερεὺς· εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει; 7
οὐ δὲ ἔφη.

² Ps 29,8.
Gn 11,8; 15,7.

Ἄνδρες ἀδελφοὶ και πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ θεὸς τῆς δόξης ὠφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ δοῦτι ἐν τῷ Μεσοποταμίᾳ πρὸν ἦ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν, και εἶπεν πρὸς αὐτὸν· ἔξελθε ἐκ τῆς 3 Gn 12,1; 48,4.
γῆς σου και [ἐκ] τῆς συγγενείας σου, και δεῦρο εἰς τὴν γῆν ἣν δοι δεῖξω. τότε ἔξελθὼν ἐκ γῆς 4 Gn 11,29; 12,5.
Χαλδαίων κατέκησεν ἐν Χαρράν. κακεῖθεν μετὰ τὸ ἀποδανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετέφεισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε, και οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ 5 Gn 12,7; 18,15;
βῆμα ποδός, και ἐπηγγείλατο δοῦναι αὐτῷ εἰς 17,8; 48,4.
κατάσχεσιν αὐτὴν και τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' Dt 2,5.
αὐτὸν, οὐδὲ δοῦτος αὐτῷ τέκνουν. ἐλάλησεν δὲ 6 Gn 15,18,14.
οὕτως δ θεός, δτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, και δουλώσουσιν αὐτὸν και κακώ- Ex 2,22; 12,40.
σουσιν ἔτη τετρακόσια· και τὸ ἔθνος ὃ ἣν δουλεύ- 7 Ex 8,12.
σουσιν κρινῶ ἐγώ, δ θεός εἶπεν, και μετὰ ταῦτα

18 αγιον : [H]W+ τουτον | νομον : H,R,TW· 15 H
ειδαν 7,8 [εκ] : hT-HW 7 TW εαν | W δουλευσωσιν

18 φευδ. : + κατ αυτον 18 και ητενιζον δε αυτω π.
οι καθημενοι . . . και ειδ. | αγγελον : + εστωτος εν μεσω
αυτων 7,1 ο αρχιερ. τω Στεφανω ει αρα τουτο 4 κα-
τοικειε : + και οι πατερες ημων οι προ ημων 6 θεος : +
προς αυτον | δουλ. αυτους

έξελεύσονται και λατρεύσουσίν μοι ἐν τῷ τόπῳ

Gn 17,10; 21,4. 8 τούτῳ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαδήκην περιτομῆς· καὶ οὗτος ἐγέννησεν τὸν Ἰσαὰκ καὶ περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὁγδῷ, καὶ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ, καὶ

Gn 37,11,28;
39,1,2,21;
45,4. 9 Ἰακὼβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας. Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες τὸν Ἰωσὴφ ἀπέδοντο εἰς

Gn 39,21; 10 Αἴγυπτον· καὶ ἦν δὲ θεός μετ' αὐτοῦ,¹ καὶ ἔξελατο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν

αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναρτίον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἥγονον τοντον ἐπ'

Gn 41,54; 42,5. 11 Αἴγυπτον καὶ δλον τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἦλθεν δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον καὶ Χανᾶν καὶ θλίψις μεγάλη, καὶ οὐχ ηδοισκον χορτάσματα οἱ

Gn 42,2. 12 πατέρες ἡμῶν. ἀκούσας δὲ Ἰακὼβ δυτα σιτία εἰς Αἴγυπτον ἔξαπέστειλεν τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον·

Gn 45,3,16. 13 καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη Ἰωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερὸν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ

Gn 45,9—11; 14 γένος Ἰωσὴφ. ἀποστείλας δὲ Ἰωσὴφ μετεκαλέσατο Ἰακὼβ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν

Gn 48,1; 49,28. 15 συγγένειαν ἐν ψυχαῖς ἐβδομήκοντα πέντε. καὶ Ex 1,6. κατέβη Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς

Gn 28,16,17; 16 καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ μετετέλησαν εἰς Συχέαν
38,19; 45,9;
50,18. καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ὡς ὠνήσατο Ἀβραάμ
Jos 24,32. τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν νιῶν Ἐμμώρ ἐν Συχέᾳ.

Ex 1,7. 17 Καθὼς δὲ ἤγγιζεν δὲ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἡς δωμολόγησεν δὲ θεός τῷ Ἀβραάμ, ηὔξησεν δὲ λαὸς

18 καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ, ἀχρι οὐδὲ ὑπέστη βασιλεὺς ἔτερος ἐπ' Αἴγυπτον, δε οὐκ ἥδει τὸν Ἰωσὴφ.

Gn 24,7. 19 οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν ἐκάκωσεν Ex 1,9,22. τοὺς πατέρας τοῦ ποιεῖν τὰ βρέφη ἐκθετα αὐτῶν

10 Τ εναντι | ολον : hT pr εφ 11 Τ ενρισκον 13 κW
εγνωρισθη | Ιωσ. 2° : T αυτον 15 και κατ. : κW κατ.
δε | H [εις Αιγ.] 16 H Ἐμμωρ | εν Σ. : h^r τον Σ. ii τον εν Σ.

11 εφ ολης της Αιγυπτου 12 εν Αιγυπτω 13 εν : επι
16 μετηχθησαν 17 επιγγειλατο νι ωμοσεν 18 — επ
Αιγ. | ηδει τον : εμνησθη τον 19 ουτος : και

εις τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι. Ἐν φ καιρῷ ἐγεννήθη 20 Ex 2,2. H 11,23.
 Μωϋσῆς, καὶ ἦν ἀστεῖος τῷ θεῷ· δις ἀνετράφη
 μῆρας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός· ἐκτεινόντος 21 Ex 2,5.10.
 δὲ αὐτοῦ ἀνεῖλατο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ καὶ
 ἀνεύρεψατο αὐτὸν ἐαυτῇ εἰς νίνον. καὶ ἐπαιδεύθη 22
 Μωϋσῆς ἐν πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων, ἦν δὲ δυνατὸς
 ἐν λόγοις καὶ ἔργοις αὐτοῦ. Ὡς δὲ ἐπληροῦτο 23 Ex 2,11.
 αὐτῷ τεσσερακονταετῆς χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν
 καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τὸν ἀδελφούντος αὐτοῦ
 τὸν νιὸντος Ἰσραὴλ. καὶ ἰδών τινα ἀδικούμενον 24 Ex 2,12.
 ἥμαντο, καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονου-
 μένῳ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον. ἐνόμιζεν δὲ συνιέναι 25
 τὸν ἀδελφούντος διτι διὰ χειρὸς αὐτοῦ δι-
 δωσιν σωτηρίαν αὐτοῖς· οἱ δὲ οὐ συνῆκαν. τῇ 26 Ex 2,13.
 τε ἐπιούσῃ ἥμέρᾳ ὁφθῆ αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ
 συνήλλασσεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην εἰπών· ἄνδρες,
 ἀδελφοί ἐστε· ἵνα τι ἀδικεῖτε ἀλλήλους; ὁ δὲ ἀδι- 27 Ex 2,13.
 κῶν τὸν πλησίον ἀπώσατο αὐτὸν εἰπών· τίς σε
 κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἥμᾶν; μὴ 28
 ἀνελεῖν με σὺ θέλεις διὸ τρόπον ἀνεῖλες ἐχθρὸς τὸν
 Αἰγύπτιον; ἔψυγεν δὲ Μωϋσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, 29 Ex 2,15.22;
 καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῇ Μαδιάμ, οὗ ἐγέννησεν
 νιὸντος δύο. Καὶ πληρωθέντων ἑτῶν τεσσεράκοντα 30 Ex 8,2.
 ὁφθῆ αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὅρους Σινᾶ ἄγγελος
 ἐν φλογὶ πυρὸς βάτον. ὁ δὲ Μωϋσῆς ἰδὼν ἐθαύ- 31
 μασεν τὸ δραμα· προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατα-
 νοῆσαι ἐγένετο φωνὴ κυρίου· ἐγὼ ὁ θεὸς τῶν 32 Ex 8,8.
 πατέρων σου, ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ

22 HW—εν 1° 22 TW τεσσερακονταετῆς 21 TW
 εθαυμαζεν

21 αυτον : + παρα τον ποταμον 22 πασαν την
 σοφιαν 24 αδικ. : + εκ τον γενοντος αυτον | Αιγ. : +
 και εκρυψεν αυτον εν τη αμμω 26 μαχομ. : + και ειδεν
 αυτοντος αδικοντας | τι ποιειτε ανδρες αδελφοι ινατι
 29 οντως και εφυγαδευσεν Μ. 30 και μετα ταυτα πλησ-
 θεντων αυτω | αγγελος κυριον 31 εγεν. φ. κ. : ο κυριος
 ειπεν αυτω λεγων

*Ιακώβ. ἔντρομος δὲ γενόμενος Μωϋσῆς οὐκ ἐτόλμα

Ex 8,5. 33 κατανοήσαι. εἰπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριος· λῦσον τὸ
ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γάρ τόπος ἐφ' ὃ

Ex 8,7.10; 2,24. 34 ἔστηκας γῆ ἡγία ἔστιν. Ιδὼν εἶδον τὴν πάκωσιν
τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἴγυπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ

αὐτοῦ ἥκουσα, καὶ κατέβην ἔξελέσθαι αὐτούς· καὶ

Ex 2,14. 35 νῦν δεῦρο ἀποστεῖλα σε εἰς Αἴγυπτον. Τοῦτον τὸν

Μωϋσῆν, δν ἡρνήσαντο εἰπόντες· τίς σε κατέστησεν
ἄρχοντα καὶ δικαστήν; τοῦτον δὲ θεός καὶ ἀρχοντα

καὶ λυτρωτὴν ἀπέσταλκεν σὺν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ

**Ex 7,8.10; 14,31.
Nu 14,38.** δοφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ. οὗτος ἐξήγαγεν αὐτοὺς

ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν τῇ Αἴγυπτῳ καὶ ἐν
ἔρυθρῷ θαλάσσῃ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτη τεσσερά-

2,22. Dt 18,15. 37 κοντα. οὗτός ἐστιν δὲ Μωϋσῆς δὲ εἴπας τοῖς υἱοῖς

Ἰσραὴλ· προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει δὲ θεὸς ἐκ τῶν

Ex 19,8. 38 ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ. οὗτός ἐστιν δὲ γενόμενος

ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου
τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ δρει Σινᾶ καὶ τῶν

πατέρων ἡμῶν, δς ἐδέξατο λόγια ζῶντα δοῦναι

Nu 14,8. 39 ἡμῖν, φ οὐκ ἡθέλησαν ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες
ἡμῶν, ἀλλὰ ἀπώσαντο καὶ ἐστράφησαν ἐν ταῖς

Ex 32,1.28. 40 καρδίαις αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον, εἰπόντες τῷ Ἀαρών·

ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἵ προπορεύσονται ἡμῶν· δὲ γάρ

Μωϋσῆς οὗτος, δς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἴγυπτου,

Ex 32,4.6. 41 οὐκ οἴδαμεν τι ἐγένετο αὐτῷ. καὶ ἐμοσχοποίησαν

ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ
ειδώλῳ, καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἐργοῖς τῶν χειρῶν

Jr 7,18. Lxx. 42 αὐτῶν. ἔστρεψεν δὲ δὲ θεός καὶ παρέδωκεν αὐτούς

**19,18.
Am 5,25-27.** λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς γέ-
γραπται ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν·

34 αυτον : Τ αυτων
κW υμιν

36 τη 1º : TW γη

38 ημιν :

33 καὶ εγενετο φωνη προς αυτον
35 δικ. : + εφ ημων
οτι | απεστραφησαν

34 αυτον ακηκοα

37 fin + αυτον ακουσεσθε

39 ω :

μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηγκατέ μοι
ἔτη τεσσεράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραὴλ;
καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὼν 43
καὶ τὸ ἄστρον τοῦ Θεοῦ Ῥομφάν,
τοὺς τύπους οὓς ἐποίησατε προσκυνεῖν αὐτοῖς.
καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶνος.

Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἡν τοῖς πατρόσιν ἡμῶν 44 Ex 25,40.
ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν τῷ Μωϋσῷ
ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον δὲ ἐωράκει· ἡν καὶ 45 Gn 17,8; 48,4.
εἰσήγαγον διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Dt 32,49.
Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν, ὃν ἐξώσεν
ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν, ἔως
τῶν ἡμερῶν Δανείδ. δις εὔρεν χάριν ἐνώπιον τοῦ 46 2 Sm 7,2.
Θεοῦ καὶ γῆσατο εὑρεῖν σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ps 132,5.
Σολομῶν δὲ ὠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. ἀλλ' οὐχ 47 1 Rg 6,1.
ὅ ὑψιστος ἐν χειροποιήτοις κατοικεῖ· καθὼς δὲ 48 Is 66,1,2.
προφήτης λέγει·

οὐρανός μοι θρόνος, 49

ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου·
ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετε μοι, λέγει κύριος,
ἡ τίς τόπος τῆς καταπάνσεώς μου;

οὐχὶ ἡ χείρ μου ἐποίησεν ταῦτα πάντα; 50 Ex 82,9; 33,8.
Σκληροτράχηλοι καὶ ὑπερίτμητοι καρδίαις καὶ τοῖς 51 Lv 26,41.
ώσιν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ πνεύματι τῷ ἀγίῳ ὑντιπίπτετε, Nu 27,14.
ώς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. τίνα τῶν προ- 52 Jr 9,26; 6,10.
φητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέ- Is 68,10.
κτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως
τοῦ δικαίου, οὐ νῦν ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς 2Chr 36,16.
Mt 28,31.

42 TW Ισραὴλ, 43 HW Ρομφά h^r Ρεμφαμ (-φαν)
η Ραιφαν (Ρεφαν [sic R]) | TW αυτοῖς; 44 fin H, R.
45 Τ εξεωσεν 46 θεω : h^r TW οικω h^r fort pro κω = κυριω
47 Τ Σαλωμῶν | HW οικοδομησεν 49 η δε : Η και η
51 h καρδιας

48 Ρεμφα | επεκεινα : επι τα μερη 48 ο δε υψ. ου
κατ. εν χ. 49 τις : ποιος 52 οι πατ. v. : εκεινοι

7,53—8,5. Πραξεις Αποστολων

Ex 20. G 8,19. 53 ἐγένεσθε, οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς
H 2,2. ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.

5,38. 54 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις
L 22,60. 55 αὐτῶν καὶ ἔβρουχον τοὺς δδόντας ἐπ' αὐτόν. ὑπάρ-
χων δὲ πλήρης πνεύματος ἀγίου ἀτενίσας εἰς τὸν
οὐρανὸν εἶδεν δόξαν θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ
56 δεξιῶν τοῦ θεοῦ,¹ καὶ εἶπεν· ἴδού τις ωρῷ τοὺς
οὐρανοὺς διηνοιγμένους καὶ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώ-

22,20. 57 που ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ θεοῦ. κράξαντες δὲ
φωνῇ μεγάλῃ συνέσχον τὰ ώτα αὐτῶν, καὶ ὥρ-

Ps 81,6. 58 μησαν δμοθνμαδὸν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκβαλόντες
L 28,46. ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλονν. καὶ οἱ μάρτυρες
ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας

L 23,84. 59 νεανίου καλούμενον Σαύλον. καὶ ἐλιθοβόλονν
τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· κύριε

60 Ἰησοῦν, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. θεὶς δὲ τὰ γόνατα
ἐκραξεν φωνῇ μεγάλῃ· κύριε, μή στήσης αὐτοῖς
ταύτην τὴν ἀμαρτίαν. καὶ τοῦτο εἶπὼν ἐκοιμήθη.

7,57. 11,19. 8 Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ.

Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας
ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις· πάντες
[δὲ] διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας
Mt 14,12. 2 καὶ Σαμαρίας πλὴν τῶν ἀποστόλων. συνεκόμισαν
δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ ἐποίησαν
9,1; 22,4. 3 κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ. Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο
τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τοὺς οἰκους εἰσπορευόμενος,
σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας παρεδίδον εἰς
φυλακήν.

4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διῆλθον εναγγελ-
8,5. 5 ζόμενοι τὸν λόγον. Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς

58 W εαυτῶν | W Σαυλον, 60 Τ την αμαρτιαν ταυτη
8,1 [δε] : RW-T

55 Ιησ. : + τον κυριον 58 νεανιου τινος 8,1 μεγας : +
και θλιψις | fin + οι εμειναν εν Ιερουσαλημ 4 fin + τον θεον

τὴν πόλιν τῆς Σαμαρίας ἐκήρυξσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν. προσεῖχον δὲ οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις 6 ὑπὸ τοῦ Φιλίππου διμοδυμαδὸν ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει. πολλοὶ 7 Mc 16,17. γὰρ τῶν ἔχοντων πνεύματα ἀκάθαρτα βοῶντα φωνῇ μεγάλῃ ἐξήρχοντο· πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἐνθεραπεύθησαν· ἐγένετο δὲ πολλὴ 8 J 4,40-42. χαρὰ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. Ἀνὴρ δέ τις δύναματι 9 Σίμων προσῆπτορεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἔξιστάνων τὸ ἔνδυνος τῆς Σαμαρίας, λέγων εἶναι τινα ἕαντὸν μέγαν, φ προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικροῦ 10 ἔως μεγάλου λέγοντες· οὐτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ ἡ καλουμένη μεγάλη. προσεῖχον δὲ αὐτῷ 11 διὰ τὸ ἴκανῷ χρόνῳ ταῖς μαγίαις ἔξεστακέναι αὐτούς. δτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελι- 12 Mt 28,19. ζομένῳ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ δυνάματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἀνδρες τε καὶ γυναικες. δ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσεν, 13 καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ, θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινομένας ἔξιστατο. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσο- 14 s,1. λόμοις ἀπόστολοι δτι δέδεκται ἡ Σαμαρία τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς Πέτρον καὶ Ἰωάννην, οἵτινες καταβάντες προσηρύξαντο 15 περὶ αὐτῶν δπως λάβωσιν πνεῦμα ἄγιον· οὐδέπω 16 γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ δυνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. τότε ἐπετίθεσαν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, 17 1 T 4,14. καὶ ἐλάμβανον πνεῦμα ἄγιον. Ἰδὼν δὲ ὁ Σίμων 18 ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδοται τὸ πνεῦμα, προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα

5.9 RW Σαμαρείας etc. 11 RW μαγειας 14 R Σαμάρεια W Σαμαρεία

5 — την 6 ως δε ηχονον παν οι οχλοι προσειχον
18 επι ουδενα | Ιησ. : + Χριστον 18 το πνευμα το αγιον

19 ἡ λέγων· δότε κάμοι τὴν ἔξουσίαν ταύτην ἵνα φέντεν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας λαμβάνη πνεῦμα ἀγιον.
 20 Πέτρος δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν· τὸ ἀργύριον σου σὸν σοὶ εἰη εἰς ἀπώλειαν, διτι τὴν δωρεὰν τοῦ
Ps 78,37. E 5,5. 21 θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι. οὐκ ἔστιν
Is 58,6. H 12,15. σοι μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ηγάρι
 καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἐναρτι τοῦ θεοῦ.
 22 μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ
Dt 29,18. δεήθητι τοῦ κυρίου εἰ ἀρα ἀφενήσεται σοι η
 23 ἐπίνοια τῆς καρδίας σου· εἰς γάρ χολὴν πικρίας
 24 καὶ σύνθεσιν ἀδικίας δρῶ σε δυτα. ἀποκριθεὶς
 δὲ ὁ Σίμων εἶπεν· δεήθητε ψυχῆς ψπέρ έμιον πρὸς
 τὸν κύριον, διπος μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὡν εἰσῆ-
 25 κατε. Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι καὶ λαλή-
 σαντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου ψπέστρεφον εἰς
 Ἱεροσόλυμα, πολλάς τε κώμας τῶν Σαμαρειτῶν
 εὐηγγελίζοντο.
 26 Ἀγγελος δὲ κυρίου ἐλάλησεν πρὸς Φίλιππον
 λέγων· ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν
 ἐπὶ τὴν δδὸν τὴν καταβαίνονσαν ἀπὸ Τερουσαλήμ
Is 58,3-7. 27 εἰς Γάζαν· αὐτῇ ἔστιν ἐρημος. καὶ ἀναστὰς
 ἐπορεύθη. καὶ ἴδον ἀνὴρ Αἰθίοψ εὐνοῦχος δυ-
 νάστης Κανδάκης βασιλίσσης Αἰθιόπων, ὃς ἦν
 ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐτῆς, [δος] ἐληλύθει προσ-
 28 κυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ, ἦν τε ψπόστρεφων καὶ
 καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἀρματος αὐτοῦ καὶ ἀνεγίνωσκεν
 29 τὸν προφήτην Ἡσαΐαν. εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμα τῷ
 Φίλιππῳ· πρόσελθε καὶ κολλήθητι τῷ ἀρματὶ
 30 τούτῳ. προσδραμών δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ

24 fin h^r + + · ος πολλα κλαιων ου διελιμπανεν |
 25 T Σαμαριτων 27 επορευθη : H,R,TW. | [ος] : W-T
 fin HT,R,W. 28 τε : HW δε | T- και 29

19 παρακαλων και λεγων | επιθω καγω 23 εν γαρ
 πικριας χολη και συνθεσιω αδ. θεωρω 24 ειπεν : + προς
 αυτουν παρακαλων | περι | κυρ. : θεον | επελθ. μοι
 των κακων ων ειρ. μοι 27 βασιλ. τιρος 28 αναγινωσκων

ἀναγινώσκοντος Ἡσαΐαν τὸν προφήτην, καὶ εἶπεν·
ἀδό γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις;¹ δὲ εἶπεν· 31 Ι 16,18.
πῶς γὰρ ἀν δυναίμην ἐὰν μὴ τις διδηγήσει με;
παρεκάλεσέν τε τὸν Φίλιππον ἀναβάντα καθίσαι
σὺν αὐτῷ. ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἦν ἀνεγίνω- 32 Ια 58,7,8.
σκεν ἦν αὐτῇ.

ώς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἥκθη,
καὶ ως ἄμνὸς ἐρατίον τοῦ κείροντος αὐτὸν
ἄφωνος,
οὗτος οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.
Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἥρθη. 33
τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται;
ὅτι αἱρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φίλιππῳ εἶπεν· 34
δέομαι σου, περὶ τίνος δὲ προφήτης λέγει τοῦτο;
περὶ ἑαυτοῦ ἡ περὶ ἐτέρου τινός; ¹ ἀνοίξας δὲ ὁ 35
Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς
γραφῆς ταύτης εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν.
ἥς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδόν, ἥλθον ἐπὶ τι 36 10,47.
ὑδωρ, καὶ φησιν δὲ εὐνοῦχος· ἰδοὺ ὑδωρ· τί κωλύει
με βαπτισθῆναι; καὶ ἐκέλευσεν στῆναι τὸ ἄρμα, 38
καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὑδωρ, δὲ τε Φί-
λιππος καὶ δὲ εὐνοῦχος, καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. δτε 39 1 Ργ 18,12.
δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὑδατος, πνεῦμα κυρίου ἥρπα-
σεν τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ
εὐνοῦχος, ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων.
Φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς Ἀζωτον, καὶ διερχόμενος 40 21,8,9.
εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας ἕως τοῦ ἐλθεῖν
αὐτὸν εἰς Καισαρίαν.

³¹ W οδηγησῃ ³² hT κειραντος ³⁴ W—ιοντο ³⁶ fin
h^r+ — ειπεν δε αυτω [ο Φιλιππος] Ει πιστευεις εξ ολης
της καρδιας σου [, εξεστιν]. αποκριθεις δε ειπεν Πιστευω
τον νιον τον θεον ειναι τον Ιησον [Χριστον]. — ³⁹ πνευμα
κυριου : h^r πνευμα αγιου επελεσεν επι τον ευνουχον, αγγελος
δε κυριου | W αυτον την οδον ⁴⁰ W— αυτον | W Καισαρειαν

1-22: 9 Ὁ δὲ Σαῦλος ἦτι ἐνπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου
 22,8-16; εἰς τὸν μαθητὰς τοῦ κυρίου, προσελθὼν τῷ
 26,9-18. 2 ἀρχιερεῖ¹ ἡτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δα-
 8,8. μασκὸν πρὸς τὰς συναγωγάς, δπως ἐάν τινας
 εὑρῃ τῆς δόσοῦ δοντας, ἀνδρας τε καὶ γυναικας,
 1 Κ 15,8. 3 δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἐν δὲ τῷ
 πορεύεσθαι ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ,
 ἔξαιφνης τε αὐτὸν περιήστραψεν φῶς ἐκ τοῦ
 4 οὐρανοῦ, καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν ἤκουσεν φωνὴν
 λέγουσαν αὐτῷ· Σαούλ, τί με διώκεις;
 5,39. 5 ¹ εἶπεν δέ· τίς εἰ, κύριε; δέ ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς
 6 δοὺ σὺ διώκεις· ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ εἰσελθε εἰς
 τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεται σοι δ τι σε δεῖ ποιεῖν.
 7 οἱ δὲ ἀνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ εἰστήκεισαν
 ἐνεοί, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεω-
 8 ροῦντες. ἡγέρθη δὲ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς, ἀνεφγ-
 μένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ οὐδὲν ἔβλεπεν·
 χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν.
 9 καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων, καὶ οὐκ ἔφαγεν
 οὐδὲ ἔπιεν.

10,17; 16,9. 10 Ἡν δέ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ δνόματι Ἀνα-
 νίας, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἐν δράματι δ κύριος·
 21,39. 11 Ἀνανία. δ δὲ εἶπεν· Ιδοὺ ἐγώ, κύριε. ¹ δ δὲ κύριος
 πρὸς αὐτόν· ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν δύμην
 τὴν καλούμενην εὐθεῖαν καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ
 Ἰούδα Σαῦλον δνόματι Ταρσέα· Ιδοὺ γὰρ προσ-
 12 εύχεται, καὶ εἰδεν ἀνδρα Ἀνανίαν δνόματι εἰσελ-
 θόντα καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρας, δπως ἀναβλέψῃ.
 13 ἀπεκρίθη δὲ Ἀνανίας· κύριε, ἤκουσα ἀπὸ πολλῶν
 περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, δσα κακὰ τοῖς ἄγίοις

1 R εμπν. 2 T αν | T οντας τῆς οδου 8 H εξεφνης
 6 H δτι 7 H ιστηκ. 8 T ηνοιγμενων 11 Χ αναστα
 12 ανδρα : [H]W+ εν οραματι | χειρας : H pr [τας]

4 (vl 5) fin + σκληρον σοι προς κεντρα λαχειζειν
 5 Ιησ. : + o Ναζωραιος 12 ανδρα : + (vl pr) εν οραματι

ου ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὡδε ἔχει ἔξουσίαν 14 ^{1 Κ 1,2.}
^{22,16. 2 Τ 2,22.} παρὰ τῶν ἀρχιερέων δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλού-
 μένους τὸ ὄνομά σου. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν δ 15 ^{R 1,5.}
^{25,18; 27,24.} υἱοις· πορεύου, δτι σκεῦος ἐκλογῆς ἔστιν μοι
 ὃς τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν
 καὶ βασιλέων υἱῶν τε Ἰσραὴλ· ἐγὼ γὰρ ὑπο- 16 ^{28,29.}
^{2 Κ 11,28—28.} εἰξω αὐτῷ δσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὄνόματός
 μον παθεῖν. Ἀπῆλθεν δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν 17
 ἢ τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας
 πεν· Σαοὺλ ἀδελφέ, δ κύριος ἀπέσταλκέν με,
 γησοῦς δ δψθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ὥροχον, δπως
 παβλέψης καὶ πλησθῆς πνεύματος ἀγίου. καὶ 18
 ὕδεως ἀπέπεσαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν δψθαλμῶν ὡς
 επίδεις, ἀνέβλεψέν τε, καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη,
 αὶ λαβὼν τροφὴν ἐνίσχυσεν. 19

Ἐγένετο δὲ μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν
 μέρας τινάς, καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς 20
 φίουσσεν τὸν Ἰησοῦν, δτι οὗτός ἔστιν δ υἱὸς τοῦ
 οὐ. ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ 21 ^{1.14. 8,1; 26,10.}
 λεγον· οὐχ οὗτός ἔστιν δ πορφῆσας ἐν Ἱερού-
 λήμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ
 δε εἰς τοῦτο ἐληλύθει, ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς
 γάρ ἐπὶ τὸν ἀρχιερεῖς; Σαύλος δὲ μᾶλλον 22 ^{18,28.}
 πεδιναμοῦτο καὶ συνέχυννεν Ἰουδαίους τοὺς κατοι-
 θῆτας ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων δτι οὗτός ἔστιν
 Χριστός. Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἴκαναι, 23 ^{28,12—29.}
 πεθούλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτὸν· ἐγνώ· 24 ^{28,16.}
 ἦ δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ἐπιθυμία αὐτῶν. παρετη-
 ύτο δὲ καὶ τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς
 τῶς αὐτὸν ἀνέλωσιν· λαβόντες δὲ οἱ μαθηταὶ 25 ^{2 Κ 11,22,28.}
 τοῦ νυκτὸς διὰ τοῦ τείχους καθῆκαν αὐτὸν

15 εθνῶν : [H]W pr των 19 Η ενισχυθῆ 21 εν :
 W εις | R τοντο; και ... αρχιερεις. 22 Η συνβιβ.

17 τοτε εγερθεις Αναν. απ. 22 ενεδυν. : + τω λογω
 πασιωσιν 25 — αυτου

9,26—36. Πραξεις Αποστολων

g 1,17-19. 26 χαλάσαντες ἐν σπυρίδι. Παραγενόμενος δὲ εἰς Τερουσαλήμ ἐπείραιςεν κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς· καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ πιστεύοντες διτὶ 20. 27 ἔστιν μαθητής. Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ἥγαγεν πρὸς τοὺς ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδεν τὸν κύριον καὶ διτὶ ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιά- 28 σατο ἐν τῷ ὄνόματι Ἰησοῦ. καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος εἰς Τερουσαλήμ. 29 παρησιαζόμενος ἐν τῷ ὄνόματι τοῦ κυρίου,¹ ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ 11,25. g 1,21. 30 ἐπεχείρουν ἀνελεῖν αὐτόν. ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισαρίαν καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν.

31 Ἡ μὲν οὖν ἐκκλησία καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρίας εἶχεν εἰρήνην οἰκοδομούμενη, καὶ πορευομένη τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐπληθύνετο. 32 Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἀγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδα. εὑρεν δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα ὄνόματι Αἰνέαν ἐξ ἑτῶν δκτώ κατακείμενον ἐπὶ κραβάττου. 34 δος ἦν παραλελυμένος. καὶ εἰπεν αὐτῷ δ Πέτρος· Αἰνέα, λαταί σε Ἰησοῦς Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρῶσον σεαντῷ. καὶ εὐθέως ἀνέστη.¹ καὶ εἶδαν αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδα καὶ τὸν Σαρῶνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν κύριον. 36 Ἐν Ἰόπη δέ τις ἦν μαθήτρια ὄνόματι Ταβιθά.

25 Η σφυριδι 27 W ο τι 31 W ειρηνην, | TW οικοδομουμενη και . . . κυριου, 35 TW Σάρωνα 36 HW Ταβειθα, it 40

Πραξεις Αποστολων 9,37—10,4.

ἡ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὐτη ἡν πλήρης
ἔργων ἀγαθῶν καὶ ἐλεημοσυνῶν ὡν ἐποίει. ἐγένετο 37
δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν
ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ ἔθηκαν αὐτὴν ἐν ὑπερφώ.
Ἓγεντος δὲ οὐσῆς Λύδας τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ 38
ἀκούσαντες δτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἀπέστειλαν
δύο ἀνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες· μὴ δκνήσῃς
διελθεῖν ἕως ἡμῶν. ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν 39
αὐτοῖς· δν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερφόν,
καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι
καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια, δσα ἐποίει
μετ' αὐτῶν οὖσα ἡ Δορκάς. ἐκβαλὼν δὲ ἔξω 40 Με 5,40.41.
πάντας δ Πέτρος καὶ θεῖς τὰ γόνατα προσηνύξατο,
καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπεν· Ταβιθά,
ἀνάστηθι. ἡ δὲ ἦνοιξεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς,
καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισεν. δοὺς δὲ αὐτῇ 41 επ.
χεῖρα ἀνέστησεν αὐτὴν· φωνήσας δὲ τοὺς ἀγίους
καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. γνωστὸν 42
δὲ ἐγένετο καθ' δλης τῆς Ἰόππης, καὶ ἐπίστευσαν
πολλοὶ ἐπὶ τὸν κύριον. Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἵκανὰς 43 10,6.
μεῖναι ἐν Ἰόππῃ παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

Ἄνηρ δέ τις ἐν Καισαρίᾳ ὀνόματι Κορνήλιος, με 8,5.
ἐκατοντάρχης ἐκ σπείρης τῆς καλονυμένης Ἰταλικῆς, 27,1.
εὑσεβῆς καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν σὺν παντὶ τῷ 2
οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ
καὶ δεδμενος τοῦ θεοῦ διὰ παντός, εἰδεν ἐν δρά- 3 8,1.
ματι φανερῶς, ὡσεὶ περὶ ὁδον ἐνάτην τῆς ἡμέρας,
ἄγγελον τοῦ θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν καὶ
εἶπόντα αὐτῷ· Κορνήλιε. δ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ 4
καὶ ἐμφοβος γενόμενος εἶπεν· τί ἐστιν, κύριε;
εἶπεν δὲ αὐτῷ· αἱ προσευχαὶ σου καὶ αἱ ἐλεημο-

36 Ή δορκας | Τ αγαθων εργων 37 ΗW— αυτην 29
42 Η— της 43 δε : W+ αυτον

10,5—19. Πραξεις Αποστολων

σύναι σου ἀνέβησαν εἰς μυημόσυνην ἔμπροσθεν
 5 τοῦ θεοῦ. καὶ νῦν πέμψον ἄνδρας εἰς Ἰόππην
 καὶ μετάπεμψαι Σίμωνά τινα δις ἐπικαλεῖται Πέ-
 9,43. 6 τρος· οὗτος ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ,
 7 φῶς τινι οἰκίᾳ παρὰ θάλασσαν. ὡς δὲ ἀπῆλθεν
 δ ἄγγελος δ λαλῶν αὐτῷ, φωνήσας δύο τῶν οἰκε-
 τῶν καὶ στρατιώτην εὐσεβή τῶν προσκαρτερούν-
 8 των αὐτῷ, καὶ ἐξηγησάμενος ἅπαντα αὐτοῖς ἀπέ-
 9 στειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην. Τῇ δὲ ἐπαύριον
 δδοιπορούντων ἐκείνων καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων
 ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι περὶ
 10 ὕδραν ἔκτην. ἐγένετο δὲ πρόσπεινος καὶ ἥθελεν
 γεύσασθαι· παρασκευαζόντων δὲ αὐτῶν ἐγένετο
 11,5—17. 11 ἐπ' αὐτὸν ἔκστασις, καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεψι-
 μένον καὶ καταβαῖνον σκεῦός τι ὡς δύνατην με-
 γάλην, τέσσαροιν ἀρχαῖς καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς,
 12 ἐν φυτῆρι χειρὶ πάντα τὰ τετράποδα καὶ ἐρπετὰ
 13 τῆς γῆς καὶ πτερινὰ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐγένετο
 φωνὴ πρὸς αὐτόν· ἀναστάς, Πέτρε, θύσον καὶ
 Ex 4,14. Lv 11. 14 φάγε. δ δὲ Πέτρος εἶπεν· μηδαμῶς, κύριε, δτι
 Mt 15,11. 15 οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν καὶ ἀκάθαρτον. καὶ
 Mc 7,15.19. φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν· δ δ θεὸς
 16 ἐκαθάρισεν σὺ μὴ κοίνον. τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ
 τρίς, καὶ ενθὺς ἀνελήμφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν
 17 οὐρανόν. Ὡς δὲ ἐν ἔαυτῷ διηπόρει δ Πέτρος
 τί ἀν εἴη τὸ δραμα δ εἶδεν, ἵδον οἱ ἄνδρες οἱ ἀπε-
 σταλμένοι ὑπὸ τοῦ Κορυνηλίου διερωτήσαντες τὴν
 οἰκίαν τοῦ Σίμωνος ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα,
 18 καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο εἰ Σίμων δ ἐπι-
 18,2; 15,28. 19 καλούμενος Πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται. Τοῦ δὲ
 Πέτρου διενθύμουμένου περὶ τοῦ δράματος εἶπεν

9 εκειν. : Τ αυτων

18 Χ επυνθοντο

5 τὸν επικαλουμένον Πετρον 6 fin + ουτος λαλησει
 σοι τι σε δει ποιειν 9 ενατην ει + της ημερας

τὸ πνεῦμα αὐτῷ· ἵδον ἄνδρες ζητοῦντές σε· ¹ ἀλλὰ 20
ἀναστὰς κατάβηθι, καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς μηδὲν
διακρινόμενος, διτὶ ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς. κατα- 21
βὰς δὲ Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας εἶπεν· ἵδον
ἐγώ εἰμι δὲν ζητεῖτε· τίς ἡ αὕτη δι' ἣν πάρεστε;
¹οἱ δὲ εἶπαν· Κορνήλιος ἐκατοντάρχης, ἀνὴρ δίκαιος 22
καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, μαρτυρούμενός τε ὑπὸ
ὅλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ
ἄγγελον ἀγίου μεταπέμψασθαι σε εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ καὶ ἀκοῦσαι φῆματα παρὰ σοῦ. εἰσκαλεσά- 23 ^{11,12}
μενος οὖν αὐτοὺς ἐξένισεν. Τῇ δὲ ἐπαύριον
ἀναστὰς ἐξῆλθεν σὺν αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελ-
φῶν τῶν ἀπὸ Ἰόππης συνηλθον αὐτῷ. τῇ δὲ 24
ἐπαύριον εἰσῆλθεν εἰς τὴν Καισαρίαν· δ δὲ Κορ-
νήλιος ἣν προσδοκῶν αὐτούς, συνκαλεσάμενος τοὺς
συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους. Ὡς 25
δὲ ἐγένετο τοῦ εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας
αὐτῷ δ Κορνήλιος πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας προσ-
εκύνησεν. δ δὲ Πέτρος ἥγειρεν αὐτὸν λέγων· 26 ^{14,15. Αρ 19,10.}
ἀνάστηθι· καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἀνθρωπός εἰμι. καὶ 27
συνομιλῶν αὐτῷ εἰσῆλθεν, καὶ εὑρίσκει συνεληλυ-
θότας πολλούς, ¹ ἔφη τε πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς ἐπί- 28
στασθε ως ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶ-
σθαι ἢ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλῳ· κάμοι δ θεὸς
ἔδειξεν μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄν-
θρωπον· διὸ καὶ ἀναντιρρήτως ἥλθον μεταπεμ- 29
φθεῖς. πινδάνομαι οὖν τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ

¹⁹ ΧW— αυτῷ | ανδρες : ΧW+ δυο : hR+ [τρεις] 23 H
συνηλθαν ²⁴ T εισηλθαν ²⁵ ως . . . Πέτρον : h^r Προσεγγι-
ζοντος δε του Πετρου [εις την Καισαριαν] προσδραμων εις των
δουλων διεσαφησεν παραγεγονεναι αυτον. ο δε Κορνηλιος
[εκπηδησας και] 28 T εδειξεν ο θεος 29 H αναντιρρητως

21 ανδρας : + τους απεσταλμενους απο Κορνηλιου προς
αυτον | τις : pr τι θελετε η 22 ειπ. προς αυτον· Κορν.
τις εκ. 23 τοτε εισαγαγων ο Πετρος 24 προσδεχομενος |
ην + περιεμεινεν 26 αναστ. : τι ποιεις | ειμι : + ως
και συ 28 υμεις : + βελτιον | ανδρι αλλοφ.

10,30—39. Πραξεις Αποστολων

30 με. και δ Κορνήλιος ἔφη· ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας
μέχοι ταύτης τῆς ὁρας ἥμην τὴν ἐνάτην προσ-
ευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἵδον ἀνήρ ἐστι
31 ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ,¹ καὶ φησιν· Κορ-
νήλιε, εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχὴ καὶ αἱ ἐλεημο-
32 σύναι σου ἐμινήσθησαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. πέμψων
οὖν εἰς Ἰόπητην καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα δις ἐπι-
καλεῖται Πέτρος· οὗτος ἔνικα ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος
33 βιντσέως παρὰ θάλασσαν. ἔξαντῆς οὖν ἐπεμψα
πρὸς σέ, σύ τε καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος.
νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πάρεσμεν
ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ
Dt 10,17. 34 κυρίου. Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα εἶπεν· ἐπ'
1 Sm 16,7.
R 2,11.
J 10,16. 35 πολὺπτης δὲ θεός, ἀλλ' ἐν παντὶ ἔνθει διοφού-
μενος αὐτὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην δεκτὸς
Ps 107,20;
147,18.
Ia 52,7. Nah 2,1.
Mt 28,18.
Mt 4,12-17. 36 αὐτῷ ἐστιν· τὸν λόγον [δν] ἀπέστειλεν τοῖς νιοῖς
'Ισραὴλ εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
37 οὗτός ἐστιν πάντων κύριος. ὅμεις οἴδατε τὸ γενό-
μενον όημα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας μετὰ τὸ βάπτισμα δὲ ἐκήρυξεν
38 Ἰωάννης, ¹ Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέθ, ὃς ἔχρισεν
αὐτὸν ὁ θεός πνεύματι ἀγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς
διηγήθει εὐεργετῶν καὶ ἡώμενος πάντας τοὺς κατα-
δυναστενομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, διτι δὲ θεός
Dt 21,22. 39 ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ ἡμεῖς μάρτυρες πάντων ὡς
ἐποίησεν ἐν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ [ἐν]

29 TW με; 31 TW καὶ φησιν 36 [ον] : hTW-H
36,37 h ον απεστειλεν . . . Χριστον (ουτος . . . κυριος) υμεις
οιδατε, το 37 W αρξαμενον 39 [εν] : T-HW

30 απὸ τῆς τριτῆς ημ. μ. τῆς αρτὶ ωρας ημην τηστενων
τ. εν. τε πρ. 32 fin + ος παραγενομενος λαλησει σοι
33 προς σε : + παρακαλων ελθειν προς ημας | εν ταξι
παραγερομ. | τον θεον : σον, | — παρεσμεν | παντα :
βουλομενοι παρα σον | χωρ. : θεον 36 τον γαρ λογ. 37 — οημα | αρξαμ. : + γαρ 38 ον εχο. ο φ. 39 πα-
των : αυτου

Πραξεις Αποστολων 10,40—11,2.

Τερουσαλήμ· δν και ἀνεῖλαν κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλον.
τοῦτον δὲ θεὸς ἡγειρεν τῇ τοίτη ημέρᾳ καὶ ἐδώκεν 40 Ι 15,4-7.
αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι,¹ οὐ πατὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ 41 Ι 14,19,22;
μάρτυσιν τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ 15,27.
θεοῦ, ἡμῖν, οἰτινες σινεράγομεν καὶ σινεπίομεν
αὐτῷ μετὰ τὸ ἀραστῆραι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· καὶ 42 17,31. Ι 14,16.
παρηγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ καὶ διαμαρτύ-
ρασθαι δτι οὗτός ἐστιν δ ὁρισμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ
κριτῆς ζώντων καὶ νεκρῶν. τούτῳ πάντες οἱ προ- 43 Ι 33,24; 53,5,6.
φῆται μαρτυροῦσιν, ἀτεσιν ἀμαρτιῶν λαβεῖν διὰ Jr 31,34.
τοῦ δνόμιατος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς Ex 34,16.
αὐτόν. Ἐτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ φῆματα 44
ταῦτα ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας
τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. καὶ ἔξεστησαν οἱ ἐκ 45
περιτομῆς πιστοὶ δσοι συνῆλθαν τῷ Πέτρῳ, δτι
καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἀγίου πνεύματος
ἐκκέχυται· ἥκονον γὰρ αὐτῶν λαλοῦντων γλώσσαις 46 2,4. Mc 16,17.
καὶ μεγαλυνόντων τὸν θεόν. τότε ἀπεκρίθη Πέ-
τρος· μήτι τὸ ὄδωρο δύναται κωλῦσαι τις τοῦ μὴ 47
βαπτισθῆναι τούτους, οἰτινες τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἔλαβον ὡς καὶ ἡμεῖς; προσέταξεν δὲ αὐτοὺς ἐι 48 Ι 4,40.
τῷ δνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ βαπτισθῆναι. τότε
ηρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

Ἔκονσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοί οἱ 11
δντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν δτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέ-
ξαντο τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. Ὁτε δὲ ἀνέβη Πέτρος 2 10,45.
εἰς Τερουσαλήμ, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ

40 τη : TW pr ev 43 ουτος : Τ αυτος 45 οσοι : Κ οι
|| Η του πνευμ. του αγιου 48 αυτον : Τ αυτοις 11,2
Ωτε . . . περιτομῆς : h^r Ο μεν ουν Πετρος δια ικανου χρονον
ηθελησεν πορευεσθηναι εις Ιεροσολυμα· και προσφωνησας τους
αδελφους και επιστηριζεις αυτους πολυν λογον ποιουμενος
δια των χωρων [ἢ δι αυτων εχωρει] διδασκων αυτους· ος

40 μετα την τριτην ημεραν 41 αυτω : + και συναν-
εστραφημεν | fin + ημερας μ' 42 ενετειλατο 43 αιματος
46 ειπεν δε ο Π. 48 τοτε προσετ. αυτους | παρεκαλεσαν
αυτ. προς αυτους διαμειναι 11,1 Ακονστον δε εγενετο τοις
αποστολοις και τοις αδελφοις τοις εν τη Ιουδαια

11,3—15. Πραξεις Αποστολων

G 2,12. E 2,11. 3 περιτομῆς¹ λέγοντες δτι εἰσῆλθες πρὸς ἄνδρας
 4 ἀκροβυντίαν ἔχοντας καὶ συνέφαγες αὐτοῖς. ἀρξά-
 μενος δὲ Πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων·
10,9—48. 5 Ἔγὼ ἡμῖν ἐν πόλει Ἰόπη προσευχόμενος, καὶ
 εἶδον ἐν ἐκστάσει δραμα, καταβαῖνον σκεῦός τι
 ὃς ὀθόνην μεγάλην τέσσαροιν ἀρχαῖς καθιεμένην
 6 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἥλθεν ἀχρι ἐμοῦ· εἰς ἣν
 ἀτενίσας κατενδύν, καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς
 γῆς καὶ τὰ ὑηρία καὶ τὰ ἐρπετὰ καὶ τὰ πετεινὰ
 7 τοῦ οὐρανοῦ. ἤκουσα δὲ καὶ φωνῆς λεγούσης
 8 μοι· ἀναστάς, Πέτρε, θύσον καὶ φάγε. εἶπον δέ·
 μηδαμῶς κύριε, δτι κοινὸν ἡ ἀκάθαρτον οὐδέποτε
 9 εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου. ἀπεκρίθη δὲ φωνὴ
 ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἀ δ θεός ἐκαθάρισεν
 10 σὺ μὴ κοίνον. τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ
 11 ἀνεσπάσθη πάλιν ἀπαντα εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ
 ἵδον ἐξαντῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν
 οἰκίαν ἐν ᾧ ἦμεν, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Καισαρίας
 12 πρὸς με. εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμά μοι συνελθεῖν
 αὐτοῖς μηδὲν διακρίναντα. ἥλθον δὲ σὺν ἐμοὶ
 καὶ οἱ ἔξ ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ εἰσῆλθομεν εἰς τὸν
 13 οἶκον τοῦ ἀνδρός. ἀπήγγειλεν δὲ ἡμῖν πῶς εἶδεν
 τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα καὶ
 εἶπόντα· ἀπόστειλον εἰς Ἰόπην καὶ μετάπεμψαι
 14 Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον, δς λαλήσει
 δῆματα πρὸς σὲ ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς δ
 15 οἰκός σου. ἐν δὲ τῷ ἀρξασθαί με λαλεῖν ἐπέ-
 πεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς ὥσπερ καὶ

καὶ κατηντησεν αυτοῖς [ἢ αὐτοῖς] καὶ απηγγειλεν αυτοῖς τὴν
 χαριν τὸν θεού. οἱ δὲ εκ περιτομῆς αδελφοὶ διεκρινοῦτο
 πρὸς αὐτον

3 Η εισῆλθεν ει συνεφαγεν 9 ΗW εκ δευτερου φωνη
 11 ή ημην

5 τετρασιν 6 — τα 1^ο 2^ο 4^ο 9 εγενετο φωνη εκ τ.
 ουρ. προς με 12 — μηδεν διακριν. 18 — τον 1^ο

ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ. ἐμνήσθη δὲ τοῦ φῆματος 16 1,5.
τοῦ κυρίου, ὃς ἐλεγεν· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν
ὑδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἀγίῳ.
εἰ οὖν τὴν ἵσην δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς δὲ θεός ὡς 17
καὶ ἡμῖν, πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν
Χριστόν, ἐγὼ τις ἡμῖν δυνατὸς κωλύσαι τὸν θεόν;
ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἡσύχασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν 18 18,48; 14,27.
θεόν λέγοντες· ἄρα καὶ τοῖς ἐδνεσιν δὲ θεός τὴν
μετάνοιαν εἰς ζωὴν ἔδωκεν.

Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς Θλίψεως 19 8,1-4.
τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διηλθον ἕως Φοινίκης
καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν
λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἡσαν δέ τινες ἦσαν 20
ἀντῶν ἀνδρες Κύπροιοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες
ἐλθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλοντο καὶ πρὸς τοὺς
Ἐλληνας, εναγγελιζόμενοι τὸν κύριον Ἰησοῦν. καὶ 21 2,47.
ἵνα χειρὶ κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς δὲ
πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν κύριον. Ἡκούσθη 22 4,36.
δὲ δὲ λόγος εἰς τὰ ὀταντα τῆς ἐκκλησίας τῆς οὐσης
ἐν Τερουσαλήμ περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν
Βαρνάβαν ἕως Ἀντιοχείας· δις παραγενόμενος καὶ 23 18,48.
ἰδών τὴν χάριν τὴν τοῦ θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρε-
κάλει πάντας τῷ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν
τῷ κυρίῳ, διτι ἡν ἀνήρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης πνεύ- 24 6,5. 5,14.
ματος ἀγίου καὶ πίστεως. καὶ προσετέθη δχλος
ἴκανὸς τῷ κυρίῳ. ἐξῆλθεν δὲ εἰς Ταρσὸν ἀνα- 25 9,30.
ζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὑρὼν ἤγαγεν εἰς Ἀντιόχειαν. 26 6 2,11.

18 W εδοξαζον
23 τω : H pr [εν]

20 Ελληνας (ει h^r) : H Ελληνιστας

17 — ο θεος | fin + τον μη δουναι αντοις πνευμα
αγιον πιστευσασιν επ αυτω 19 απο τον Στεφανον |
μονοις 20 Ιησ. : + Χριστον 22 — ουσης | εως :
διελθεν εως της 28 ος και 25,26 ακουσασ δε οτι Σαυλος
ειτιν εις Θαρσον εξηλθεν αναζητων αυτον· και ως συντυχων
παρεκαλεσεν ελθειν εις A.

11,27—12,5. Πραξεις Αποστολων

έγένετο δὲ αὐτοῖς καὶ ἐνιαυτὸν δλον συναχθῆναι
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι δχλον ἵκανόν, χοη-
ματίσαι τε πρώτως ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς
Χριστιανούς.

1 P 4,16.

18,1; 15,32. 27 Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ
21,10. 28 Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιοχειαν· ἀναστὰς
δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν δνόματι Ἀγαθος ἐσήμανεν διὰ
τοῦ πνεύματος λιμὸν μεγάλην μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ'
δλην τὴν οἰκουμένην· ἥτις ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου.
G 2,10. 29 τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτο τις, ὁρισαν
ἔκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοι-
12,25. 30 κοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· δ καὶ ἐποίησαν
ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς
Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

4,3. 12 Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρόδης
ο βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινας τῶν ἀπὸ
2 τῆς ἐκκλησίας. ἀνεῖλεν δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν
3 Ἰωάννον μαχαίρῃ. ἴδων δὲ δτι ἀρεστόν ἐστιν
τοῖς Ἰουδαίοις προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον,
4 ἥσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἀζύμων, ὃν καὶ πιάσας ἐθετο
εἰς φυλακήν, παραδοὺς τέσσαρσιν τετραδίοις στρα-
τιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ
Jc 5,16. 5 πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. δ μὲν ὅδην Πέ-
τρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ προσευχὴ δὲ ἦν
ἐκτενῶς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν

28 ΧW εσημαίνεν

12,1 T ο βασιλ. Ηρωδης

26 οιτινες παραγενομενοι ενιαυτον ολον συνεχυθησαν
οχλον ικανον· και τοτε πρωτον εχρηματισεν εν Α. οι μαθηται
Χριστιανοι 28 ην δε πολλη αγαλλιασις· συνεστραμμενον
δε ημων εφη εις εξ αντ. ον. Αγ. σημαινων 29 οι δε
μαθηται καθὼς ευποροντο 12,1 fin + εν τη Iouδαια
3 Iouδαιοις : + η επιχειρησις αυτον επι τους πιστονς 4 ον
και : τουτον 5 πολλη δε προσευχη ην εν εκτενεια περι
αυτου απο τ. ε.

Πραξεις Αποστολων 12,6—14.

θεὸν περὶ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἡμελλεν προαγαγεῖν ⁶ 5,22.23. αὐτὸν δὲ Ἡρόδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν δὲ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλύσεσιν δυσίν, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. καὶ ἴδον ἄγγελος κυρίου ἐπέστη, ⁷ 5,19. καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· ἀνάστα ἐν τάχει. καὶ ἐξέπεσαν αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. εἶπεν δὲ ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· ⁸ ζῶσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλια σου. ἐποίησεν δὲ οὗτος. καὶ λέγει αὐτῷ· περιβαλοῦ τὸ Ιμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει μοι. καὶ ἐξελθὼν ἤκολούθει, ⁹ καὶ οὐκ ἤδει δτι ἀληθές ἐστιν τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ δοαμα βλέπειν. διελθόντες ¹⁰ δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἥλθαν ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρονταν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτῃ ἦνοίγη αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ϕύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὁ Πέτρος ἐν ἑαυτῷ γενόμενος ¹¹ εἶπεν· νῦν οίδα ἀληθῶς δτι ἐξαπέστειλεν κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Ἡρόδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων. συνιδὼν τε ἥλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τῆς ¹² 25. 18,5.13; Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλούμενον ^{15,37.} Μάρκου, οὐ δέσαν ἰκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι. κρούσαντος δὲ αὐτοῦ τὴν θύραν τοῦ ¹³ πυλῶνος προσῆλθεν παιδίσκη ὑπακοῦσαι δνόματι Τόδη, καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου ἀπὸ ¹⁴ τῆς χαρᾶς οὐκ ἦνοιξεν τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ἐστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πν-

⁶ Ἡ προαγαγεῖν ⁸ δε 1^ο : Τ τε ¹¹ κυριος : ἩW pr o
13 h προηλθε

⁷ επεστη : + τω Πετρω | επελαμψεν τω | γνξας ⁹ δια :
υπο 10 εξελθ. : + κατεβησαν τους ξ αραβαθμους

12,15—25. Πραξεις Αποστολων

15 λῶνος. ¹ οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπαν· μαίνῃ. ἡ δὲ
 L ^{26,24.} ^{37.} διῆσχυροίζετο οὐτως ἔχειν. οἱ δὲ ἔλεγον· ὁ ἄγγελός
 16 ἐστιν αὐτοῦ. ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενεν κρούων· ἀνοί-
 17 ἔστες δὲ εἰδαν αὐτὸν καὶ ἔξεστησαν. κατασείσας
 δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν διηγήσατο αὐτοῖς πῶς
 δικύοις αὐτὸν ἔξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς, εἰπέν-
 τε· ἀπαγγελλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα.
 18 καὶ ἔξειλθὼν ἐπορεύθη εἰς ἑτερον τόπον. ¹ Γενο-
 μένης δὲ ἡμέρας ἦν τάραχος οὐκ διλόγος ἐν τοῖς
 19 στρατιώταις, τί ἀρα δι Πέτρος ἐγένετο. Ἡρόδης
 δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὑρών, ἀνακρίνας
 τοὺς φύλακας ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι, καὶ κατελθὼν
 1 Rg 5,25. 20 ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς Καισαρίαν διέτριβεν. Ἡ
 Ez 27,17. δὲ θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· διοδυμαδὸν
 δὲ παρῆσαν πρὸς αὐτόν, καὶ πείσαντες Βλάστον
 τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως ἥτοῦντο εἰρήνην,
 διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασι-
 21 λικῆς. τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρόδης ἐνδυσάμενος
 ἐσθῆτα βασιλικὴν καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐδημη-
 Ez 28,2. 22 γόρει πρὸς αὐτούς· ¹ δὲ δῆμος ἐπεφώνει· θεοῦ
 Dn 5,20. 23 φωνὴ καὶ οὐκ ἀνθρώπου. παραχρῆμα δὲ ἐπά-
 ταξεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἀνθ' ὅν οὐκ ἔδωκεν
 τὴν δόξαν τῷ θεῷ, καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος
 6,7. Ia 55,11. 24 ἔξεψυξεν. Ο δὲ λόγος τοῦ θεοῦ ηὔξανεν καὶ
 ἐπληθύνετο.
 11,39. 12. 15,37. 25 Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερου-
 σαλήμ, πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συνπαρα-
 λαβόντες Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον.

15 ελεγ. : **ἢ εἰπαν** 17 Τ— αὐτοῖς <sup>2^ο 21 Η [ο] Ηρωδ. |
 καθίσας : **W pr καὶ** 24 θεον : **Κ** κυριον 25 εἰς : **Κ** εις
 h⁸ fort την εις I. πλ. διακ.</sup>

15 ελεγ. : + πρὸς αὐτην· τυχον 16 εξανοιξαντες δε
 και ιδοντες 17 ινα σιγωσιν εισηλθεν και 19 αποκτανθηναι
 20 οι δε ομοδυμαδον εξ αμφοτερων των πολεων παρησαν
 προς τον βασιλεα | τας χωρας αυτων εκ 22 καταλλαγεντος
 δε αυτουν τοις Τυριοις ο 23 και καταβας απο τον βηματος
 γενομ. σκ. ετι ζων και ουτως εξεψ. 25 εἰς : απο

Τοσαν δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκ-**13**^{11,27.} κλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι δ τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν δ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λουκίος δ Κυρηναῖος, Μαναήν τε Ήρόδου τοῦ τετραάρχου σύντροφος καὶ Σαῦλος. Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν **2** ^{9,15.} τῷ κυρίῳ καὶ νηστευόντων εἶπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον· ἀφορίσατε δή μοι τὸν Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον δ προσκέκλημαι αὐτούς· τότε νηστεύ-**3** ^{14,23. 6,6.} σαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας ^{1 Τ 4,14; 5,22.} αὐτοῖς ἀπέλυσαν.

Αὐτοὶ μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ ἀγίου **4** πνεύματος κατῆλθον εἰς Σελεύκιαν, ἐκεῖθέν τε ἀπέπλευσαν εἰς Κύπρον, καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι **5** ^{12,12.25.} κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς συνα-γωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην. Διελθόντες δὲ δλην τὴν νῆσον ἄχρι **6** Πάφου εὗρον ἄνδρα τινὰ μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, φ δνομα Βαριησοῦς,¹ δις ἦν σὺν τῷ ἀνθ-**7** υπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον ἐπεξήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς **8** ^{2 Τ 3,8.} Ἐλύμας δ μάγος, οὗτος γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ δνομα αὐτοῦ, ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως. Σαῦλος δέ, δ καὶ Παῦλος, **9** πλησθεὶς πνεύματος ἀγίου ἀτενίσας εἰς αὐτὸν **10** ^{1 Ιω 14,10.} εἶπεν· ὡ πλήρης παντὸς δόλου καὶ πάσης ὁρ- διουργίας, νιὲ διαβόλου, ἔχθρε πάσης δικαιοσύνης, οὐ πάνη διαστρέφων τὰς ὄδοις κυρίου τὰς εὐθείας;

1 RW διδασκαλοι, **4** R Σελεύκειαν W -λευκεῖαν **5** Ιωαν- νην : hic eti H **6** T Βαριησουν **10** κυριου : ΧW pr του

1 ο τε : εν νις επικαλονμενος	3 προσενξ. : + πατετες — απελυσαν	4 αυτοι : οι κατηλθ. : κατα- βαντες δε — τε	5 θεον : κυριουν υπηρετοντα αυτοις
6 και περιελθοντων δε αυτων ονοματι καλουμενον Βαριη- σουναν	7 συνκαλεσαμενος και εζητησεν	8 Ετοιμας	
20 : επειδη ηδιστα ηκουεν αυτων	10 — πασης τας		

13,11—22. Πραξεις Αποστολων

9,8. J 9,39. 11 ἱκαὶ νῦν ἰδοὺ χειρὶ κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔσῃ τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἀχρὶ καιροῦ. παραχρῆμα δὲ ἐπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος, καὶ περιάγων 12 ἐξήτει χειραγωγούς. τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός ἐπίστευσεν, ἐκπληησθενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ κυρίου.

12,12,25; 15,38. 13 Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ Παῦλον ἥλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας· Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα. Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τὴν Πισιδίαν, καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων 15 ἐκάθισαν. μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς λέγοντες· ἀνδρες ἀδελφοί, εἴ τις ἔστιν ἐν ὑμῖν λόγος παρακλήσεως πρὸς τὸν λαόν, λέγετε.

15,21. 16 ἀναστὰς δὲ Παῦλος καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ εἶπεν· ἀνδρες Ἰσραὴλεῖται καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, 17 ἀκούσατε. ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἔξελέξατο τὸν πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὑψώσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ Ex 16,85. Nu 14,34. Dt 1,31. Ps 89,21. Is 44,28. Dt 7,1. Jos 14,2. Jud 2,16. 1 Sm 8,20. 1 Sm 8,5; 10,21,24. Ps 89,21. Is 44,28. 1 Sm 16,12,18; 18,14.

18 ἐξῆγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς, καὶ ὡς τεσσερακονταετῇ 19 χρόνον ἐτροποφύρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ καθελὼν ἔθνη ἐπτὰ ἐν γῇ Χαναὰν κατεκληρούσει. 20 μησεν τὴν γῆν αὐτῶν ὡς ἐτεσιν τετρακοσοῖς καὶ πεντήκοντα. καὶ μετὰ ταῦτα ἔδωκεν κοιτὰς ἐως 21 Σαμουὴλ προφήτου. κάκεῦθεν ἥτησαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κείς, ἀνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμείν, ἐτη τεσσεράκοντα· 22 καὶ μεταστήσας αὐτὸν ἤγειρεν τὸν Δανείδ αὐτοῖς

11 δε : hT τε	W επεπεσεν	12 H εκπληητομενος
15 TW ἔστιν	17 T Αιγυπτῳ	18 Η καὶ, ως TW
τεσσερακονταετη	hT ετροποφορησεν	19 Η— καὶ

11 καὶ ευθεως	12 επιστ. : pr ενθαμασεν και : + τω
θεω	18 —ως
19 αυτων : των αλλοφυλων	

εις βασιλέα, φ και είπεν μαρτυρήσας· εὗρον
 Δανειδ τὸν τοῦ Ἰεσσαὶ, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν
 μον, δις ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου. τούτον 23 2 Sm 7,12.
 διθεός ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγαγεν 1s 11,1.
 τῷ Ἰσραὴλ σωτῆρα Ἰησοῦν, προκηρύξαντος Ἰωάννου 24 L 3,3.
 ποδὶ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετα-
 νοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ. ὡς δὲ ἐπλήρων 25 J 1,20.27.
 Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγεν· τι ἐμὲ ὑπονοεῖτε 1s 3,16. Mc 1,7.
 εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγώ· ἀλλ᾽ ἴδού ἔρχεται μετ' ἐμὲ
 οὐ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι.
 Ἀνδρες ἀδελφοί, υἱοί γένοντος Ἀβραὰμ καὶ οἱ ἐν 26 Ps 107,20.
 ὑμῖν φοβούμενοι τὸν θεόν, ὑμῖν δὲ λόγος τῆς 46.
 σωτηρίας ταύτης ἔξαπεστάλη. οἱ γὰρ κατοικοῦντες 27 8,17. J 16,8.
 ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οἱ ἀρχοντες αὐτῶν τοῦτον
 ἀγνοήσαντες καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς
 κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες
 ἐπλήρωσαν, καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ενδρόντες 28 Mt 27,22.23.
 ἥτησαντο Πειλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν· ὡς δὲ 29 Mt 27,59.60.
 ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθε-
 λόντες ἀπὸ τοῦ ἔνδιλου ἐδηκαν εἰς μνημεῖον. δ 30 8,15.
 δὲ θεός ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· δις ὀρθὴ ἐπὶ 31 1,8.
 ὑμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς
 Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινες τῦν εἰσιν μάρ-
 τυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. καὶ ὑμεῖς δύμας 32 23.
 εναγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν
 γενομένην, διτι ταύτην διθεός ἐκπεπλήρωκεν τοῖς 33 Ps 2,7.
 τέκνοις ὑμῶν ἀναστήσας Ἰησοῦν, ὡς καὶ ἐν τῷ

23 Η [ανδρα] 23 W σωτῆρα, 25 Ιωαν.: W pr o | hTW
 εναι, 28 ητησαντο : h ητησαν τον 29 h γεγραμμ. περι αυτον
 31 τυν : [H]—W 32 ημων : h^a αυτων it αυτων ημεν (sic W)

23 ο θεος ουν απο τ. σπ. αυτον | ηγειρε 25 τινα με
 27 τοντ αγν. : μη συνιεντες | γραφας | και κριν. 28 ενδ.
 εν αυτω κριναντες αυτον παρεδωκαν Πειλατον ιτα εις αναιρεσιν
 29 γεγραμμενα : + εισιν ητουντο τον Πειλατον τουτον μεν
 στανδωσαι και επιτυχοντες παλιν και | και εδηκαν 30 ον
 ο θεος ηγειρεν. 31 οντος α. τοις συναναβαινονσιν αυτω
 α. τ. Γ. εις Ι. εφ ημ. πλειονας 32 πατερ. ημων | τον
 κυριον Ι. Χριστον 33 οντως γαρ

13,34—44. Πραξεις Αποστολων

ψαλμῳ γέγραπται τῷ δευτέρῳ· νίνος μον εῖ σύ,
Is 55,8. 34 ἐγὼ σῆμερον γεγέννηκά σε. δτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν
ἐκ νεκρῶν μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς δια-
φθοράρ, οὗτος εἰρηκεν δτι δώσω ὑμῖν τὰ ὄσια

Ps 16,10. 35 Δανειδ τὰ πιστά. διότι καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· οὐ
1 Rg 2,10. 36 δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἵδεν διαφθοράν. Δανειδ
Jud. 2,10.
2,29. μὲν γὰρ ἴδιᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ θεοῦ βουλῆ
ἔκοιμήθη καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ

37 καὶ εἶδεν διαφθοράν· δν δὲ δ θεός ἤγειρεν, οὐκ
Nu 10,48.
15,30.
II 9,9. 38 εἶδεν διαφθοράν. γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ἀνδρες
ἀδελφοί, δτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἀμαρτιῶν
καταγγέλλεται, [καὶ] ἀπὸ πάντων δν οὐκ ἥδυνή-
R 10,4. 39 θῆτε ἐν νόμῳ Μωϋσέως δικαιούμηναι, ἐν τούτῳ
Hb 1,5. 40 πᾶς δ πιστεύων δικαιοῦται. βλέπετε οὖν μὴ
ἐπέλθῃ τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις.

41 ἵδετε, οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε καὶ
ἀφανίσθητε,

ὅτι ἔργον ἔργαζομαι ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν,
ἔργον δ οὐ μὴ πιστεύσητε ἐάν τις ἐκδιηγήσται ὑμῖν.

42 Ἐξιόντων δὲ αὐτῶν παρεκάλοντι εἰς τὸ μεταξὺ
σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ φῆμιατα ταῦτα.

11,23. 43 λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς ἡκολούθησαν πολλοὶ
τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων τῷ
Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ, οἵτινες προσλαλοῦντες
αὐτοῖς ἐπειδόντες αὐτοὺς προσιμένειν τῇ χάριτι τοῦ
44 θεοῦ. Τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα

33 Τ εν τω πρωτω (πρωτ. et h^r pro δευτ.) ψαλμῳ γεγρ.
38 [καὶ]: HW-T 42 h^r — παρεκαλούντες η ηξιοντι pro παρεκ.
η αντων : (+) εκ της συναγωγης των Ιουδαιων et παρεκαλ.:
+ τα εθνη (fort Aξιουντων) 44 δε : hW τε | h εχομερω

33 fin + αιτησαι παρ εμοι και δωσω σοι εθνη την
κληρονομιαν σον και την κατασχεσιν σου τα περατα της
γης 35 — διοτι | και ετερως 38 αμαρτ. : + και μεταροια
39 fin + παρα θεω 41 — εργον 2° | fin + και εσιγησαν
42 μεταξυ : εξης 43 fin + εγενετο δε καθ ολης της πολεως
διελθειν τον λογον του θεου 44 πασα : ολη

Πραξεις Αποστολων 13,45—14,2.

ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ κυρίου.

ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τὸν δύχλους ἐπλήσθησαν 45 50. 14,2.

ζήλουν, καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ Παύλου λαλου-

μένοις βλασφημοῦντες. παρρησιασάμενοί τε δ 46 8,26. Mt 10,6.
L 7,30.

Παῦλος καὶ δὲ Βαρνάβας εἶπαν· ὑμῖν ἦν ἀναγ-

καῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·

ἐπειδὴ ἀπωθεῖσθε αὐτὸν καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε

ἔαντονς τῆς αἰώνιους ζωῆς, οὐδὲ στρεφόμεθα εἰς

τὰ ἔθνη. οὗτοι γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ κύριος· 47 Is 49,6.

τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν

τοῦ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς.

ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον καὶ ἐδόξαζον τὸν 48 11,18. R 8,29.

λόγον τοῦ κυρίου, καὶ ἐπίστευσαν δοσοὶ ἡσαν τε-

ταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον· διεφέρετο δὲ δὲ λόγος 49

τοῦ κυρίου δι’ ὅλης τῆς χώρας. οἱ δὲ Ἰουδαῖοι 50

παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναικας τὰς εὐσχή-

μονας καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως, καὶ ἐπή-

γειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν,

καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν δρίων αὐτῶν. οἱ 51 18,6. Mt 10,14.

δὲ ἐκτιναξάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ἐπ’

αὐτοὺς ἥλθον εἰς Ἰκόνιον· οἱ τε μαθηταὶ ἐπλη- 52

ροῦντο χαρᾶς καὶ πνεύματος ἀγίου.

Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ κατὰ τὸ αὐτὸν εἰσελθεῖν 14

αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων καὶ

λαλῆσαι οὗτοι ὡστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ

Ἐλλήνων πολὺ πλῆθος. οἱ δὲ ἀπειδήσαντες Ἰου- 2 18,45.

δαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν

44 κυρ. : Ἡ W θεον 45 βλασφ. : T pr αιτιλεγοντες
και 46 h επει δε W επειδη δε 48 κυριον : Ἡ θεον

49 δι : T καθ 51 Ικονιον : HW,R.T 52 τε : hT δε

44 ακούσαι Παῦλον πολὺν (τε) λογον ποιησαμενον περι
τον κυριον 45 το πληθος | τοις : + λογοις τοις |
λεγομενοις 46 — αραγακαιον 48 εδεξαντο 50 θλιψιν
μεγαλην και διωγμ. 51 κατηντησαν 14,1 αυτον : αυτον |
οντως προς αυτον 2 οι δε αρχισυναγωγοι των Ιουδαιων
και οι αρχοντες της συναγωγης επηγαγον αυτοις διωγμον
κατα των δικαιων

14,3—14. Πραξεις Αποστολων

- 19,11. Η 2,4. 3 ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν. ἵκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ κνοίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.
- 4 ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, καὶ οἱ μὲν ἡσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀπο-
19. 2 Τ 8,11. 5 στόλοις. ὡς δὲ ἐγένετο ὅρμὴ τῶν ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἀρχονσιν αὐτῶν ὑβρίσαι καὶ
- Μτ 10,28. 6 λιθοβολῆσαι αὐτούς, συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ
- 11,19.20. 7 τὴν περοίχωρον· κακεῖ εναγγελιζόμενοι ἡσαν. Καὶ
- 8,2; 9,33. 8 τις ἀνὴρ ἀδύνατος ἐν Λύστροις τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ δις οὐδέ-
- 3,4. Μτ 9,28. 9 ποτε περιεπάτησεν. οὗτος ἦκονταν τοῦ Παῦλου λαλοῦντος· δις ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν δτι ἔχει
- 10 πίστιν τοῦ σωθῆναι, ἕπει μεγάλῃ φωνῇ· ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὁρθός. καὶ ἥλατο καὶ
- 28,6. 11 περιεπάτει. οἱ τε δχλοι ἰδόντες δ ἐποίησεν Παῦλος ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες· οἱ θεοὶ δμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς
- 12 ἡμᾶς, ἕκάλονν τε τὸν Βαρνάβαν Δία, τὸν δὲ Παῦλον Ἐρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν δ ἡγούμενος
- 13 τοῦ λόγου. δ τε ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ δυτος πρὸ τῆς πόλεως, ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς δχλοις ἥθελεν θύειν.
- 14 ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐξεπήδησαν εἰς τὸν

3 fin h^r + ο δε κυριος εδωκεν [ταχν] ειρηνην 3 μαρτυρο.: TW+ επι | T διδοντος 8 RW εν Λυστρ. αδυνατος
9 HW ηκουεν 10 W μεγ. τη φωνη 14 αυτων : ΧW εαυτων

8 διατριψαντες 4 ην δε εσχισμενον | αποστ. : + κολλωμενοι δια τον λογον τον θεον 6 fin + ολην 7 fin + και εκινηθη ολον το πληθος επι τη διδαχη· ο δε Παυλος και Βαρναβας διετριψον εν Λυστροις 8 — εν Λυστροις 9 ος ατ. αυτω: υπαρχων εν φοβω, ατ. δε τω Παυλω 10 φωνη: + σοι λεγω εν τω ονοματι τον κυριον Ιησουν Χριστον | ορθος: + και περιπατει | ανηλατο 12 Διαν 13 οι τε ιερεις ... ενεγκαντες ... ηθελον επιμυειν 14 ακονσας δε B. x. II.

Πραξεις Αποστολων 14,15—25,

δχλον, κράζοντες¹ και λέγοντες· ἄνδρες, τί ταῦτα 15 Ex 30,11.
 ποιεῖτε; και ἡμεῖς δμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄν- Ps 146,8.
 ψρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν Is 87,16.
 ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ θεὸν ζῶντα, δις ἐποίησεν Jn 88,17.
 τὸν σύρανδον και τὴν γῆν και τὴν Θάλασσαν και 10,26. Jc 5,17.
 πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· δις ἐν ταῖς παρφρημέναις 16 17,30.
 γενεαῖς εἶσεν πάντα τὰ ἔδυνη πορεύεσθαι ταῖς
 ὁδοῖς αὐτῶν· καίτοι οὐκ ἀμάρτυρον αὐτὸν ἀφῆκεν 17 Ps 147,8.
 ἀγαθονοργῶν, οὐδανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς και Jn 5,24.
 καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς και
 εὐφροσύνης τὰς καρδίας ὑμῶν. και ταῦτα λέ- 18
 γοντες μόλις κατέπανσαν τοὺς δχλοντούς τοῦ μὴ
 θύειν αὐτοῖς. Ἐπῆλθαν δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας και 19 2 K 11,25.
 Ἰκονίου Ἰουδαῖοι, και πείσαντες τοὺς δχλοντούς και
 λιθάσαντες τὸν Παῦλον ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως,
 νομίζοντες αὐτὸν τεθνηκέναι. κυκλωσάντων δὲ 20
 τῶν μαθητῶν αὐτὸν ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν
 πόλιν. Και τῇ ἐπαύριον ἔξῆλθεν σὺν τῷ Βαρνάβᾳ
 εἰς Δέρβην. εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην 21 Mt 28,19.
 και μαθητεύσαντες ἴκανοὺς ὑπέστρεψαν εἰς τὴν
 Λύστραν και εἰς Ἰκόνιον και εἰς Ἀντιοχειαν, ἐπι- 22 11,28. 1 Th 3,8.
 στηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦν-
 τες ἐμμένειν τῇ πίστει, και διὰ πολλῶν θλίψεων
 δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
 χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς κατ' ἐκκλησίαν πρεσ- 23 18,8.
 βυτέροντος, προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν παρέθεντο
 αὐτοὺς τῷ κυρίῳ εἰς δύν πεπιστεύκεισαν. και 24
 διελθόντες τὴν Πισιδίαν ἥλιθον εἰς τὴν Παμφυλίαν,
 και λαλήσαντες ἐν Πέρογῃ τὸν λόγον κατέβησαν 25

¹⁷ Τ αὐτον W εαντον 21 TW εναγγελιζομενοι |
 εις 3° : [H]—W 22 T (non Ti) ενμενειν 24 H ηλθαν
 25 hT εις την Περογην W εις Περογην

15 φωνουντες | — και 2° | τον ποιησαντα 19 διατρι-
 βοντων (δε) αυτων και διδασκοντων επηλθον τινες Ιουδαιοι
 απο Ικονιου κ. Αντιοχιας | επισεισαντες 20 αυτον : αυτον
 21 τους εν τη πολει | πολλους

14,26—15,5. Πραξεις Αποστολων

13,1.2. 26 εις Ἀτταλίαν, κάκεῦθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν,
δύνεν ἡσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ εἰς
1 K 16,9. 27 τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν. Παραγενόμενοι δὲ καὶ
11,18. συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγελλον δσα ἐποίη-
σεν δ θεός μετ' αὐτῶν, καὶ δτι ἦνοιξεν τοῖς ἐμνεσιν
28 θύραν πίστεως. διέτριβον δὲ χρόνον οὐκ ὀλίγον
σὺν τοῖς μαθηταῖς.

G 5,2. 15 Καὶ τινες κατελύόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἐδί-
δασκον τοὺς ἀδελφοὺς δτι ἐὰν μὴ περιτμῆθητε
11,30. G 2,1. 2 τῷ ἔθνει τῷ Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι. γενο-
μένης δὲ στάσεως καὶ ζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ
Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτούς, ἐταξαν
ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ τινας ἄλλους
ἔξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους
3 εἰς Ἱερουσαλήμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Οἱ
μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας διηρ-
χοντο τὴν τε Φοινίκην καὶ Σαμαρίαν ἐκδιηγού-
μενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐποίουν
14,27. 4 χαρὰν μεγάλην πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς. παραγενό-
μενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλήμ παρεδέχθησαν ὑπὸ τῆς
ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυ-
τέρων, ἀνήγγειλάν τε δσα δ θεός ἐποίησεν μετ'
5 αὐτῶν. Ἐξανέστησαν δέ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέ-
σεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες δτι
δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν
νόμον Μωϋσέως.

25 R Αττάλειαν 15,2 εταξαν . . . εἰς αὐτῶν : h^r ελεγεν
γαρ ο Παυλος μενειν ουτως καθως επιστευσαν δισχριζυ-
μενος· οι δε εληλυθοτες απο Ιερουσαλημ παρηγγειλαν αυτοις
τω Παντω και Βαρναβα και τισιν αλλοις αναβαινειν 3 R Σα-
μαρειαν W- μαρειαν 4 HW Ιεροσολυμα | υπο : HW απο

25 fin + εναγγειζομενοι αυτον ουτως 27 θεος εποιησ. (αντοι;) μετα των ψυχων αυτων 15,1 Ιουδαιας : + των πεπιστευκο-
των απο της αιρεσεως των φαρισαιων | περιτμηθητε και
τω ενει Μωσεως περιπατητε 2 Βαρν. συν αυτοις | Ιερους. : +
οπως κριθωσιν επ αυτοις 5 οι δε παραγγειλαντες αυτοις
αναβαινειν προς τους πρεσβυτερους. εξανεστ. λεγοντες τινες

Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσ- 6
βίτεροι ἵδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου. Πολλῆς 7 10,44; 11,15.
Φέζητήσεως γενομένης ἀναστὰς Πέτρος εἶπεν πρὸς
αὐτούς· ἄνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίστασθε διὰ ἀφ'
ἡμερῶν ἀρχαίων ἐν ὑμῖν ἔξελέξατο ὁ θεός διὰ
τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον
τοῦ εὐαγγελίου καὶ πιστεῦσαι. καὶ ὁ καρδιο- 8
γνώστης θεός ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς δοὺς τὸ πνεῦμα
τὸ ἀγιον καθὼς καὶ ἡμῖν, καὶ οὐδὲν διέκοινεν 9 10,34.
μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίστει καθαρίσας
τὰς καρδίας αὐτῶν. νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν 10 G 3,10; 5,1.
θεόν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθη-
τῶν, διὸ οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἴσχύ-
σαμεν βαστάσαι; ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ κυρίου 11 G 2,16.
Ἴησον πιστεύομεν σωθῆναι καθ' ὅν τρόπον κάκεῖνοι. E 2,4-10.
Ἐσίγησεν δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἥκουνον Βαρνάβα 12
καὶ Παύλου ἐξηγούμενων δοσα ἐποίησεν ὁ θεός
σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσιν δι' αὐτῶν.
Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτοὺς ἀπεκρίθη Ἰάκωβος 13 21,18. G 2,9.
λέγων· ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου. Συμεὼν 14 7-9.
ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ θεός ἐπεσκέψατο λαβεῖν
ἔξ ἔθνῶν λαὸν τῷ δύναμι αὐτοῦ. καὶ τούτῳ 15 Am 9,11,12.
συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς γέ-
γραπται.

μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω 16 Jr 12,15.
καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δανειδ τὴν
πεπτωκυῖαν,
καὶ τὰ κατεστραμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω
καὶ ἀνορθώσω αὐτήν,

6 δε : HW τε 9 ή ουδεν

7 ανεστησεν εν πνευματι Πετρος και 8 δους επ αυτον
11 Ιησον Χριστον 12 συνκατατιθεμενων δε των πρεσβυ-
τερων τοις υπο του Πειρον ειρημενοις εσιγησεν 13 αραστας
Ιακ. ειπεν 15 ουτως 16 επιστρεψω | κατεσκαμμενα

15,17—26. Προαξεις Αποστολων

17 ὅπως ἀν ἐκζητησωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον,
καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ
ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς,

Iu 45,21. 18 λέγει κύριος ποιῶν ταῖτα¹ γνωστὰ ἀπ' αἰῶνος.
19 διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἔθνῶν

Gn 9,4. 20 ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν θεόν, ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς
Lv 8,17; 5,2;
17,10—18. τοῦ ἀπέχεσθαι τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων
καὶ τῆς πορνείας καὶ πνικτοῦ καὶ τοῦ αἵματος.

18,15. 21 Μωϋσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς
κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ

22 πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος. Τότε ἔδοξε
τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν δλῃ τῇ
ἐκκλησίᾳ ἐκλεξαμένους ἀνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι
εἰς Ἀντιόχειαν σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ, Ιούδαν
τὸν καλούμενον Βαρσαββᾶν καὶ Σίλαν, ἀνδρας

23 ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, γράψαντες διὰ χειρὸς
αὐτῶν· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἀδελφοὶ
τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν

1. 24 ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἔθνῶν χαίρειν. Ἐπειδὴ ἡκούσαμεν δτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες ἐτάραξαν
ὑμᾶς λόγοις ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν,

25 οἵτις οὐδὲν διεστειλάμεθα, ἐδοξεν ἡμῖν γενομένοις
δμοθνμαδόν, ἐκλεξαμένοις ἀνδρας πέμψαι πρὸς
ὑμᾶς σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ

26 Παύλῳ, ἀνθρώποις παραδεδωκόσι τὰς ψυχὰς
αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ δνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ

18 γνωστα απ αιωνος. : h^r - γνωστον απ αι. [εστιν] τω κυριω το εργον αυτον. - ii γνωστα απ αι. εστιν τω θεω [παντα] τα εργα αυτον. 20 Τ πν.: pr του | fin h^r + και οσα αν μη θελωσιν αυτοις γινεσθαι ετεροις μη ποειν 23 αδελφοι : W pr και οι 24 HW— εξελθοντες 25 hTW εκλεξαμενους

20 — και πνικτον (ii 29 — και πνικτων) 23 γρ. επιστολην δ. χ. α. περιεχονσαν ταδε | πρεσβ. : + και οι ει — αδελφ. 24 εξεταραξαν 25 ημων : υμων 26 την ψυχην

Χριστοῦ. ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σίλαν, 27
καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά.
ἔδοξεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ ἡμῖν μηδὲν 28 Μt 28,4.
πλέον ἐπιτίθεσθαι ὅμην βάρος πλὴν τούτων τῶν
ἐπάναγκες, ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἴματος 29
καὶ πνικτῶν καὶ πορνείας· ἐξ ὧν διατηροῦντες
έαυτοὺς εὐ πράξετε. Ἐρρωσθε.

Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες κατῆλθον εἰς Ἀντιό- 30
χειαν, καὶ συναγαγόντες τὸ πλήθος ἐπέδωκαν τὴν
ἐπιστολήν. ἀναγνόντες δὲ ἔχάρησαν ἐπὶ τῇ παρα- 31
κλήσει. Ἰούδας τε καὶ Σίλας, καὶ αὐτοὶ προ- 32 11,27; 18,1.
φῆται ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς
ἀδελφοὺς καὶ ἐπεστήριξαν· ποιήσαντες δὲ χρόνον 33
ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς
τοὺς ἀποστείλαντας αὐτούς. Παῦλος δὲ καὶ 35
Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες
καὶ εναγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἐτέρων πολλῶν τὸν
λόγον τοῦ κυρίου.

Μετὰ δέ τινας ἡμέρας εἶπεν πρὸς Βαρνάβαν 36 1 Th 3,5.
Παῦλος· ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς
ἀδελφοὺς κατὰ πόλιν πᾶσαν ἐν αἷς κατηγγείλαμεν
τὸν λόγον τοῦ κυρίου, πῶς ἔχουσιν. Βαρνάβας 37 12,12,25.
δὲ ἐβούλετο συνπαραλαβεῖν καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν
καλούμενον Μάρκον· Παῦλος δὲ ἡξίον, τὸν ἀπο- 38 18,18.
στάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας καὶ μὴ συνελ-
θόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συνπαραλαμβάνειν
τοῦτον. ἐγένετο δὲ παροξυσμός, ὥστε ἀποχωρι- 39

29 πορνείας : h^r+ , καὶ οσα μη θελετε εαυτοῖς γινεσθαι
ετερω μη ποιειτε | πράξετε : h^r+ | φερομενοι εν τω αγιω
πνευματι | 33 fin h^r+ (34) | εδοξεν δε τω Σίλα επιμειναι
αυτους (τι αυτον) [, μονος δε Ιουδας επορευθη]. |

26 fin + εις παντα πέιρασμον 30 απολ. : + εν ολιγαις
ημεραις 32 οντες : + πληρεις πνευματος αγιον | — πολλον
33 ηξιον : ονκ εβουλετο λεγων | — αυτοις | εργον : + εις
ο επεμφυθησαν | τουτον μη ειναι συν αυτοις

15,40—16,9. Πραξεις Ἀποστολων

σύνηναι αὐτοὺς ἀπ' ἄλλήλων, τὸν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον.

40 Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἔξῆλθεν, παραδούσεὶς τῇ χάριτι τοῦ κυρίου ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν·

41 διηρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἐπιστηρίζων

^{17,14; 19,22.} 16τὰς ἐκκλησίας. Κατήντησεν δὲ [καὶ] εἰς Δέρβην ^{2 Τ 1,5.} καὶ εἰς Λύστραν. καὶ ἵδον μαθητής τις ἦν ἐκεῖ δινόματι Τιμόθεος, νιός γυναικὸς Ἰουδαίας πιστῆς

^{6,3.} 2 πατρὸς δὲ Ἐλληνος, δος ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν

3 Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν. τοῦτον ἡθέλησεν δὲ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν, καὶ λαβὼν περιέ-

τεμεν αὐτὸν διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὅντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ἥδεισαν γὰρ ἀπαντες δι

^{15,23-29.} 4 Ἐλλην δὲ πατήρ αὐτοῦ ὑπῆρχεν. Ως δὲ διεπο-
ρεύοντο τὰς πόλεις, παρεδίδοσαν αὐτοῖς φυλάσσειν

τὰ δόγματα τὰ πεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων
5 καὶ πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ιεροσολύμοις. Αἱ

μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει καὶ ἐπερίσσευντο τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.

18,23. 6 Διῆλθον δὲ τὴν Φοινικίαν καὶ Γαλατικὴν χώραν,
κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἀγίου πνεύματος λαλῆσαι

7 τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἐλθόντες δὲ κατὰ τὴν Μυσίαν ἐπείραζον εἰς τὴν Βιθυνίαν προενθῆναι,

8 καὶ οὐκ εἶσεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ· παρελ-
θόντες δὲ τὴν Μυσίαν κατέβησαν εἰς Τρφάδα.

9 καὶ δραμα διὰ νυκτὸς τῷ Παύλῳ ὁφθῆ, ἀνὴρ
Μακεδών τις ἦν ἐστὼς καὶ παρακαλῶν αὐτὸν καὶ

40 αδελφῶν· : Η, Τ (non Ti). 41 Κιλικιαν : Η pr [την]
16,1 [καὶ] : HW-T 3 Τ τον πατερα αυτ. οτι Ε.

39 τοτε Βαρναβας ουμπαραλαβων τ. Μ. επλευσεν 41 fin +
παραδιδοντας τας εντολας των πρεσβυτερων 16,1 Διελθων
δε τα εθνη ταντα κατηντησεν 4 Διερχομενοι δε τ. π.
εκηρυσσον και παρεδ. αυτοις μετα πασης παροησιας τον

κυριον Ιησον Χριστον αμα παραδιδοντες και τις εντολας
(των) αποστ. 5 — τη πιστει 6 μηδενι λαλ. τ. 2. τον

θεον 7 ηθελαν 8 διελθοντες | κατηντησαν 9 εν ορα-
ματι | ωσει αρηρ | — ην | και 2° : κατα προσωπουν αυτον

Πραξεις Αποστολων 16,10—18.

λέγων· διαβάς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν. ὡς δὲ τὸ δραμα εἶδεν, εὐθέως ἐξητήσαμεν ἔξτιλθεῖν εἰς Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες διτὶ προσκέκληται ἡμᾶς δὲ θεδς εὐαγγελίσασθαι αὐτούς.

Ἄναχθέντες οὖν ἀπὸ Τρφάδος εὐθύνδρομήσαμεν 11 εἰς Σαμονδράκην, τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰς Νέαν πόλιν,
κάκειδεν εἰς Φιλίππους, ἷτις ἐστὶν πρώτη τῆς 12 μερίδος Μακεδονίας πόλις, κολωνία. Ἡμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διατριβοντες ἡμέρας τινάς.
τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξῆλθομεν ἔξω τῆς 13 πύλης παρὰ ποταμὸν οὐ ἐνομίζομεν προσευχὴν εἶναι, καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνελθούσαις γυναιξὶν. καὶ τις γυνὴ δύναματι Λυδία, πορφυρό- 14 J 6,44. πωλις πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τὸν θεόν,
ἥκουνεν, ἵς δὲ κύριος διήνοιξεν τὴν καρδίαν προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ Παύλου. ὡς δὲ 15 ἐβαπτίσθη καὶ δο οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσεν λέγοντα· εἰ κεκρίκατε με πιστὴν τῷ κυρίῳ εἶναι,
εἰσελθόντες εἰς τὸν οίκον μου μένετε· καὶ παρεβίάσατο ἡμᾶς.

Ἐγένετο δὲ προενομένων ἡμῶν 16 19,24. εἰς τὴν προσευχὴν, παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνα ὑπαντῆσαι ἡμῖν, ἷτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχεν τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντενομένη. αὗτη 17 Mc 1,24.34. κατακολούθοντα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν ἐκράζεν λέγοντα· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν δόδον σωτηρίας. τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. 18 19,18. Mc 16,17.

10 Η συνβιβάζοντες [της] μερίδος [ἢ Πλευρίδος] 11 οὖν : TW δε 12 h⁵ πρωτης
Πανλω

10 διεγερθεις οντι διηγησατο το οραμα ημιν και ενοησαμεν οτι | θεος : κυριος | αντ. : τοντι εν τη Μακεδονια 11 τη δε επανοιον αχθεντες απο | και τη επ. ημερα ε. Νεαπολιν 12 πρωτη : κεφαλη | — μεριδος 13 εδοκει προσευχη ειω 14 θεον : κυριον 15 και : + πας | κυριω : θεο 16 αυτης : δια τοντον 17 — ανθρωποι | εναγγελιζονται

16,19—28. Πραξεις Αποστολων

διαπονηθείς δὲ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἰπεν· παραγγέλλω σοι ἐν δύναμι Ίησον Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς· καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ
 19 τῇ ὁρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς διτι ἐξῆλθεν
 ἡ ἐλπὶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν
 Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν
 17,6. 1 Rg 18,17. 20 ἐπὶ τοὺς ἀρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς
 τοῖς στρατηγοῖς εἴπαν· οὗτοι οἱ ἀνθρώποι ἐκ-
 ταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, Ιουδαῖοι ὑπάρχοντες,
 21 καὶ καταγγέλλουσιν ἔδη δὲ οὐκ ἐξεστιν ἡμῖν παρα-
 2 K 11,25. 22 δέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ρωμαίοις οὖσιν. καὶ συν-
 Ph 1,30.
 1 Th 2,2. επέστη δὲ ὁ δῆλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ
 περιφῆξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευνον φαβδίζειν,
 23 πολλάς τε ἐπιδέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς
 φυλακήν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς
 24 τηρεῖν αὐτούς· δις παραγγελίαν τοιαύτην λαβὼν
 25 πόδας ἡσφαλίσατο αὐτῶν εἰς τὸ δέσμον. Κατὰ δὲ
 τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι
 ὅμνουν τὸν Θεόν, ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι·
 26 ἀφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι
 τὰ θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου· ἡνεψχθησαν δὲ
 παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμά
 27 ἀνέῳδη. ἔξυπνος δὲ γενόμενος δὲ δεσμοφύλαξ καὶ
 ἰδὼν ἀνεφγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασά-
 μενος τὴν μάχαιραν ἤμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν,
 28 νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. ἐφώνησεν
 δὲ φωνῇ μεγάλῃ Παῦλος λέγων· μηδὲν πράξῃς

19 ή Και ιδοντες οι 23 τε : ΗW δε 26 Τηνοιχθησαν |
 Η [παραχρημα] 27 Τ— την 28 HW Παυλος μεγ. φωνῃ

18 επιστρεψας δε ο Π. τω πνευματι και διαπονηθεις |
 ινα εξελθης | ευθεως εξηλθεν 19 ως δε ειδαν οι κυρ. |
 της παιδισκης | εξ. η ελπ. : απεστερησθαι | αυτων : + ης
 ειχαν δι αυτης 21 ημας παραδεξασδαι ουτε | υπαρχουσιν
 22 Και πολυς οχλος συνεπεστησαν κ. α. κραζοντες 23 τη-
 ρεισθαι 24 ος : ο δε | αυτων ησφαλισαντο εν τω ξυλω
 25 κ. δε μεσον της νυκτος ο. Π. 26 ανελυθη

σεαντῷ κακόν, ἀπαντες γάρ ἐσμεν ἐνθάδε. αἰτήσας 29
 δὲ φῶτα εἰσεπήδησεν, καὶ ἔντρομος γενόμενος
 προσέπεσεν τῷ Παύλῳ καὶ Σίλᾳ, καὶ προαγαγὼν 30 ^{2,37.}
 αὐτὸν ἔξω ἐφη· κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα
 σωθῶ; οἱ δὲ εἶπαν· πίστευσον ἐπὶ τὸν κύριον 31
 Ἰησοῦν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἰκός σου. καὶ 32
 ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ κυρίου σὺν πᾶσιν
 τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ἐν 33
 ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς υπερτός ἐλούσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν,
 καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ ἀπαντες παρα-
 χρῆμα, ἀναγαγών τε αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον παρ- 34
 ἐθηκεν τράπεζαν, καὶ ἡγαλλιάσατο πανοικεὶ
 πεπιστευκὼς τῷ θεῷ. Ἡμέρας δὲ γενομένης 35
 ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τὸν δαβδούχον λέγοντες·
 ἀπόλυσον τὸν δινδώποντος ἐκείνους. ἀπήγγειλεν 36
 δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τὸν λόγοντος πρὸς τὸν Παῦλον,
 διτι ἀπέσταλκαν οἱ στρατηγοὶ ἵνα ἀπολυμήτε. νῦν
 οὖν ἐξελθόντες πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ. δ δὲ Παῦλος 37 ^{22,26.}
 ἐφη πρὸς αὐτὸν· δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ ἀκατα-
 κρίτους, ἀνδρῶποντος Ῥωμαίους ὑπάρχοντας, ἐβαλαν
 εἰς φυλακήν· καὶ νῦν λάθρᾳ ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν;
 οὐ γάρ, ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν.
 ἀπήγγειλαν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ δαβδούχοι τὰ 38
 δήματα ταῦτα. ἐφοβήθησαν δὲ ἀκούσαντες διτι
 Ῥωμαῖοί εἰσιν, καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτούς, 39 ^{μτ 8,34.}
 καὶ ἐξαγαγόντες ἡρώτων ἀπελθεῖν ἀπὸ τῆς πόλεως.

29 Τ κ. τω Σιλα 30 εξω : h^r + τους λοιπους ασφαλισα-
 μενος 32 W ελαλησεν [?] | κυριοιν : ΧW θεον 36 λο-
 γους : TW+ τουτους 37 W εβαλον 38 δε 1° : T τε

39 υπαρχων | προσεπ. προς τους ποδας 30 προηγαγεν
 34 ηραλλιατο συν τω οικω αυτον πιστ. επι τον θεον 35 ημ.
 δε γεν. συνηλθον οι στρατηγοι επι το αυτο εις την αγοραν
 και αναμησθεντες τον σεισμον τον γεγονοτα εφοβηθησαν
 και απεστ. | εκειν. : + ους εχθες παρελαβεις 36 και
 εισελθων ο δεσμοφ. ανηγγειλεν | — εν ειρηνῃ 37 αναιτιους
 δειραντες 38 ταυτα : + τα οηδεντα προς τους στρατη-
 γους· οι δε αχ. ο. P. ε. εφ. 39 και παραγενομενοι μετα
 φιλων πολλων εις την φυλακην παρεκ. αυτους εξελθειν

16,40—17,8. Πραξεις Ἀποστολων

40 ἐξελθόντες δὲ ἀπὸ τῆς φυλακῆς εἰσῆλθον πρὸς τὴν Λυδίαν, καὶ ἰδόντες παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς καὶ ἐξῆλθαν.

1 Th 2,2. 17 Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν ἥλθον εἰς Θεσσαλονίκην, δπον ἦν συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων. κατὰ δὲ τὸ εἰαθός τῷ Παύλῳ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτούς, καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διε-

L 24,30.27. 3 λέξατο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν, διανοίγων καὶ παρατιθέμενος δτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ δτι οὗτος ἐστιν [δ]

4 Χριστός, [δ] Ἰησοῦς δν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πλῆθος πολύ, γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι.

5 Ζηλώσαντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων ἀνδρας τινὰς πονηροὺς καὶ ὅχλοποιήσαντες ἐθορύβουν τὴν πόλιν, καὶ ἐπιστάντες τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος ἐζήτουν αὐτοὺς προαγαγεῖν εἰς

16,20. 6 τὸν δῆμον· μὴ ενδόντες δὲ αὐτοὺς ἐσυρον Ἰάσονα καὶ τινας ἀδελφούς ἐπὶ τὸν πολιτάρχας, βοῶντες δτι οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες οὗτοι καὶ

L 28,2. J 19,12. 7 ἐνθάδε πάρεισιν, ¹ οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων· καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων Καισαρος πράσσουσιν, βασιλέα ἐτερον λέγοντες εἶναι Ἰησοῦν. 8 ἐτάραξαν δὲ τὸν ὅχλον καὶ τὸν πολιτάρχας

17,3 [ο] 1^ο 2^ο : ἡW—hT | ἡ χριστός, Τ Χριστός;
W Χριστός, | TW ,ον 4 H x. [τω] Σ. 5 Τ τινας ανδρ. πον.

ειποντες· ηγνωησαμεν τα καθ υμας οτι εστε ανδρες δικαιοι και εξαγαγ. παρεκαλεσαν αυτους λεγοντες· εκ της πολεως ταυτης εξελθατε, μη ποτε παλιν συνστραφωσιν ημιν επικραζοντες καθ υμων

40 απο : εκ | ηλθον | ιδ. τους αδελφ. διηγησατο οσα εποιησεν κυριος αυτοις παρακαλεσαντες αυτους 17,1 Και κατηλθον εις Απολλωνιδα κακειθεν εις 2 ο Παυλος | απο : εκ 4 τω Σιλαια τη διδαχη πολλοι των σερ. | και γυναικες 5 οι δε απειδοντες Ιουδαιοι συνστρεψαντες τιν. α. τ. αγ. πον. ευθορυβουσαν 6 βωωντες και λεγοντες | ουτοι : + εισιν 8 τους πολιτ. κ. τ. οχλ.

ἀκούοντας ταῦτα, καὶ λαβόντες τὸ ἰκανὸν παρὰ θ
τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν ἀπέλυσαν αὐτούς.
Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν 10
τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βέροιαν, οἵτινες
παραγενόμενοι εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων
ἀπήσθαι· οὗτοι δὲ ἡσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν 11 *Ι 5,39.*
Θεσσαλονίκη, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ
πάσης προδυμίας, [τὸ] καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντες
τὰς γραφὰς εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως. πολλοὶ μὲν 12
οὖν ἔξι αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων
γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι.
Ως δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι 13 *Ι Θ 2,14.*
ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη ὅποι τοῦ Παύλου
ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ἥλθον κάκει σαλεύοντες καὶ
ταράσσοντες τοὺς ὄχλους. εὐθέως δὲ τότε τὸν 14 *Ι 6,1.*
Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ἔως
ἐπὶ τὴν Θάλασσαν· ὑπέμεινάν τε δ τε Σίλας καὶ
ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ. οἱ δὲ καθιστάνοντες τὸν Παῦλον 15
ἴηγαν ἔως Ἀδηνᾶν, καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς
τὸν Σίλαν καὶ τὸν Τιμόθεον ἵνα ὡς τάχιστα
ἔλθωσιν πρὸς αὐτὸν ἐξῆσαν.

Ἐν δὲ ταῖς Ἀδηναῖς ἐκδεχομένον αὐτοὺς τοῦ 16
Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ
θεωροῦντος κατείδωλον οὓσαν τὴν πόλιν. διε- 17
λέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις
καὶ τοῖς σεβομένοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν
ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας. τινὲς δὲ 18 *Ι Κ 4,12.*
καὶ τῶν Ἐπικουρίων καὶ Στοιχῶν φιλοσόφων

11 [το] : W—T 18 H Στωικῶν

11 εχει | fin + καθὼς Παυλος απαγγελλει 12 πολλοι:
τινεις | επιστ. : + τινεις δε ηπιοτησαν | Ελληνων 13 οτι
λογος θεους κατηγ. εις Βερ. και επιστευσαν και ηλθ. εις
αντην | fin + ον διελυμπανον 14 τον μεν ουν Π. οι αι.
εξαπεστ. απελθειν επι 15 και λαβ. : παρηλθεν δε ιην
Θεσσαλιαν· εκωλυνθη γαρ εις αυτους κηρυξαι τον λογον· λαβ.
δε | εντ. παρα Παυλον | οπως εν ταχει 16 εκδ. αυτουν |
θεωρουντι 17 παρατυχοντας

17,19—28. Πραξεις Αποστολων

συνέβαλλον αὐτῷ, καὶ τινες ἔλεγον· τί ἀν θέλοι
δ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; οἱ δέ· ξένων δαι-
μονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· δτι τὸν Ἰησοῦν
19 καὶ τὴν ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο. ἐπιλαβόμενοί τε
αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἀρειον πάγον ἥγαγον, λέγοντες·
δυνάμεθα γνῶναι τίς ἡ καινὴ αὐτῇ ἡ ὑπὸ σου
20 λαλούμενη διδαχή; ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις
εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· βουλόμενα οὖν γνῶναι τίνα
21 θέλει ταῦτα εἶναι. Ἀδηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ
ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἔτερον ηύκαλπον
22 λέγειν τι ἡ ἀκούειν τι καινότερον. Σταθεὶς δὲ
Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου ἔφη· ἄνδρες
Ἀδηναῖοι, κατὰ πάντα ως δεισιδαιμονεστέροις
23 ὑμᾶς θεωρῶ. διερχόμενος γάρ καὶ ἀναθεωρῶν
τὰ σεβάσματα ὑμῶν εὑδον καὶ βωμὸν ἐν φέ-
γγέραπτο· ΑΓΝΩΣΤΩ ΘΕΩ. δο οὖν ἀγνοοῦντες
Is 42,5. 24 εύσεβεῖτε, τοῦτο ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. Ο θεὸς
Mt 11,25. ὁ ποιῆσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ εν αἰτῷ,
7,48. οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχων κύριος οὐκ ἐν
Ps 50,12. 25 χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν
ἀνθρωπίνων θεραπεύεται προσδεόμενός τιος,
αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα.
Dt 32,8. 26 ἐποίησέν τε ἐξ ἐνὸς πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν
ἐπὶ παντὸς προσώπου τῆς γῆς, δοίσας προστετα-
μένους καιροὺς καὶ τὰς δροθεσίας τῆς κατοικίας
Is 55,8. 27 αὐτῶν, ¹ ζητεῖν τὸν θεόν, εἰ ἀρα γε ψηλαφήσειαν
αὐτὸν καὶ εὑροιεν, καὶ γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἐνὸς
Ps 145,18. 28 ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. ἐν αὐτῷ γάρ ζῶμεν
Jr 23,28.

19 τε : HW δε | T Αριον | H [η] υπο 22 T Αριον

18 — οτι . . . ευηγγ. 19 μετα δε ημερας τινας επιλαζ.
αυτ. ηγαγον επι (τον) Αριον παγον πυνθανομενοι και λεγ. |
καταγγελλομενη 20 φερεις οηματα | τι αν θελοι 21 επιδημ.
εις αυτους 22 διστορων | ην γεγραμμενον 23 οτι οντος;
ο δους 26 ενοις αιματος | προτεταγμενους | κατα οορ-
θεισαν 27 μαλιστα ζητειν το θειον εστιν | αυτο | μακρα-
ον αφ ενοις εκαστον ημων

Πραξεις Αποστολων 17,29—18,4.

και κινούμεθα και έσμεν, ως και τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν.

τοῦ γὰρ και γένος ἐσμέν.

γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ θεοῦ οὐκ ὀφείλομεν 29 ^{Gu 1,27.}
 νομίζειν, χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι ^{Ιη 40,18.}
 τέχνης και ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι
 ὅμοιον. τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπερ- 30 ^{23. 14,16.}
 ιδὼν δ θεός τὰ νῦν ἀπαγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις ^{L 24,47.}
 πάντας πανταχοῦ μετανοεῖν, καθότι ἔστησεν ἡμέραν 31 ^{Ps 9,9; 98,13;}
 ἐν ᾧ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ^{98,0.}
 ἐν ἀνδρὶ φ δωρισεν, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν ἀνα-
 στήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. ἀκούσαντες δὲ ἀνά- 32
 στασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἔχλεύαζον, οἱ δὲ εἴπαν·
 ἀκονδύμεθά σου περὶ τούτου και πάλιν. οὕτως 33
 δ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. τινὲς δὲ 34
 ἀνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς και
 Διονύσιος δ Ἀρεοπαγίτης και γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις
 και ἔτεροι σὺν αὐτοῖς.

Μετὰ ταῦτα χωρισθεὶς ἐκ τῶν ἄθηνῶν ἤλθεν 18
 εἰς Κόρινθον. και ενδρῶν τινα Ιουδαῖον ὀνόματι 2 ^{R 16,3.}
 Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυ-
 θότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, και Πρίσκιλλαν γυναικα
 αὐτοῦ, διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι
 πάντας τοὺς Ιουδαίους ἀπὸ τῆς Ῥώμης, προσ-
 ἥλθεν αὐτοῖς, και διὰ τὸ δμότεχνον εἶναι ἔμενεν 3 ^{20,34. 1 K 4,12.}
 παρ' αὐτοῖς, και ἡργάζοντο· ἡσαν γὰρ σκηνοποιοὶ
 τῇ τέχνῃ. διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ 4

²⁸ h ημας ²⁹ Ti (sec. Gregory) χρυσιω ³⁰ R παρ-
 αγγελλει ³⁴ H [o] | TW Αρεοπαγίτης ^{18,2} T τετα-
 γεναι ³ hR ηργαζετο

²⁸ εσμεν το καθ ημεραν ωσπερ και των κ. υ. τινες ειρηκ.
 30 της αγν. ταυτης παρδων ⁸¹ ημεραν κριναι | δικ.
 ανδρι Ιησου | παρεσχειν ³⁴ εκολληθησαν | ο : τις |
 και . . . Δαμι. : ευσχημων ^{18,1} Αναχωρησας δε απο
 2 Ρωμης : + οι κεκατωκησαν εις την Αχαιαν | αυτω ο
 Παυλος ³ — ειναι | προς αυτους | — ησαν . . . τεχνη
 4 εισπορευομενος δε εις την συναγωγην κατα π. σ. διελεγετο

18,5—14. Πραξεις Αποστολων

πᾶν σάββατον, ἔπειθέν τε Ἰουδαίους καὶ Ἑλληνας.

17,14.15. 5 Ως δὲ κατῆλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας δὲ Σίλας καὶ δὲ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ λόγῳ δὲ Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις εἶναι τὸν Χριστὸν

18,51. 20,28. 6 Ἰησοῦν. ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων ἐκτιναξάμενος τὰ ἱμάτια εἶπεν πρὸς αὐτούς· τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύεσθαι. καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἥλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Τιτίου Ἰούστον σεβομένου τὸν θεόν,

1 Κ 1,14. 8 οὐδὲ ή οἰκία ἡν συνομοροῦσα τῇ συνναγωγῇ. Κρίσπος δὲ δὲ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσεν τῷ κυρίῳ σὺν δὲ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων

1 Κ 2,8. 9 ἀκούοντες ἐπίστευνον καὶ ἐβαπτίζοντο. Εἶπεν δὲ δὲ κύριος ἐν τυκτὶ δι' δράματος τῷ Παύλῳ· μή

Ios 1,5.0. 10 φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ σιωπήσῃς, ¹ διδτὶ ἐγώ
Is 41,10; 48,5.
Jr 1,8.
Hos 9,25.
J 10,18.

είμι μετὰ σου καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοι τοῦ κακοῦ σαΐ σε, διδτὶ λαός ἐστι μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Ἐκάδισεν δὲ ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἔξ δι-

12 δάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπάτου ὄντος τῆς Ἀχαΐας κατεπέστησαν δμοδυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ καὶ ἤγαγον

13 αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα, λέγοντες διτὶ παρὰ τὸν νόμον ἀναπείθει οὗτος τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν

25,18-20. 14 θεόν. μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα εἶπεν δὲ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· εἰ

6 Η εγω· 7 Τ εισηλθεν

12 Η οι Ιουδαιοι ομοθην.

καὶ εντιθεις το ονομα του κυριου Ιησου (και) επειθεν δε ον μονον Ιουδ. αλλα και Ε.

5 παρεγινοντο δε 6 πολλον δε λογον γινομενον και γραφων διερμηνευομενων | εκτιν. ο Παυλος τα μ. αυτον | απο του : αφ νμων 7 — και 10 | εκειθ. : απο του Αχιλλα | εις τον οικον | — Τιτιου 8 εις τον κυριον | fin + πιστευοντες τω θεω δια του ονοματος του κυριου ημων Ιησου Χριστον 11 και εκαθ. εν Κορινθω | διδ. αυτους 12 οιντ λαλησαντες μεντ εαυτων επι τον Παυλον και επιθεντες τας χειρας 13 καταβοωντες και λεγ.

Πραξεις Αποστολων 18,15—25.

μὲν ἦν ἀδίκημά τι η δαδιούργημα πονηρόν, ὁ
Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἀν ἀνεσχόμην ὑμᾶν· εἰ δὲ 15 ^Ι 18,31.
ζητήματά ἔστιν περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ
ὑμούν τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὅψεσθε αὐτοῖς· κριτὴς ἐγὼ
τούτων οὐ βούλομαι εἶναι. καὶ ἀπῆλασεν αὐτοὺς 16
ἀπὸ τοῦ βῆματος. ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες Σω- 17
σθέντην τὸν ἀρχισυνάγωγον ἐτυπτον ἐμπροσθεν
τοῦ βῆματος· καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίωνι
ἔμελεν. Ὁ δὲ Παῦλος ἦτι προσμείνας ἡμέρας 18 ^Ι 21,24.
ἴκανάς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος ἔξεπλει εἰς
τὴν Συρίαν, καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας,
κειράμενος ἐν Κενχρεαῖς τὴν κεφαλὴν· εἶχεν γὰρ
εὐχήν. κατήντησαν δὲ εἰς Ἐφεσον, κακείνους 19
κατέλιπεν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συνα-
γωγὴν διελέξατο τοῖς Ἰουδαίοις. ἐρωτώντων δὲ 20
αὐτῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι οὐκ ἐπένευσεν,
ἀλλὰ ἀποταξάμενος καὶ εἰπών· πάλιν ἀνακάμψω 21 ^Ι R 1,10.
πρὸς ὑμᾶς τοῦ θεοῦ θέλοντος, ἀνήχθη ἀπὸ τῆς ^Ι K 4,19.
Ἐφέσου, ¹ καὶ κατελθὼν εἰς Καισαρίαν, ἀναβὰς 22 ^Ι 21,15.
καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιό-
χειαν, ¹ καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ ἐξῆλθεν, διερχό- 23
μενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν,
στηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς.

Ἰουδαῖος δέ τις Ἀπολλώς ὀνόματι, Ἄλεξανδρεὺς 24 ^Ι K 3,8.
τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἐφεσον,
δινατὸς δὲν ταῖς γραφαῖς. οὗτος ἦν κατηχη- 25 ^Ι 19,3. R 12,11.
μένος τὴν δόδον τοῦ κυρίου, καὶ ζέων τῷ πνεύ- ^{Αρ 8,15.}
ματι ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ

18 R Κεγχρεαῖς 21 παλιν : h^o — Δει με παντως την εօρτην την εօχομενην ποιησαι εις Ιεροσολυμα· [et iterum] —
25 h — του 1°

14 ω ανδρες Ιουδ. 15 εχετε | θελω 16 απελυσεν
17 απολαβομενοι δε π. οι Ελληνες 18 επλευσεν | προσ-
ευχην 19 κατανησας | και τω επιοντι σαββατω εκεινους |
διεισετο 20 μειναι παρ αυτοις 24 ονοματι Απολλωνος
γενει Αλ. 25 ος ην κατηχ. εν τη πατριδι τον λογον τ. κ. |
απελαλει

18,26—19,6. Πραξεις Αποστολων

Ίησοῦν, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου·

26 οὗτός τε ἦρξατο παροησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ.

ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας προσελάθοντο αὐτὸν καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἔξενθεντο

^{2 K 3,1. Kol 4,10.} 27 τὴν δόδον τοῦ θεοῦ. βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαιāν, προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν· δις παραγενόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσιν διὰ

^{9,22; 17,3.} 28 τῆς χάριτος· εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ ἐπιδεικνύς διὰ τῶν γραφῶν εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

19 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼν εἶναι ἐν Κορίνθῳ

Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἐλλεῖν εἰς

^{2,28.} 2 Ἔφεσον καὶ εὑρεῖν τινας μαθητάς, εἰπέν τε πρὸς

αὐτούς· εἰ πνεῦμα ἄγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες;

οἱ δὲ πρὸς αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲ εἰ πνεῦμα ἄγιον

3 ἔστιν ἡκούσαμεν. εἰπέν τε· εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε;

^{Mt 3,11.} 4 οἱ δὲ εἶπαν· εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. 1 εἰπεν δὲ

Παῦλος· Ἰωάννης ἐβάπτισεν βάπτισμα μετανοίας,

τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα

5 πιστεύσωσιν, τοῦτ' ἔστιν εἰς τὸν Ἰησοῦν. ἀκούσαντες

δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ δνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦν·

^{9,17; 10,44.46.} 6 καὶ ἐπιμέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου χεῖρας ἤλθε

τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλον τε

27 βουλομένον . . . αὐτον· : h^r — εν δε τη Εφεσω επιδημουντες τινες Κορινθιοι και ακουσαντες αυτον παρεκαλοντ διελθειν συν αυτοις εις την πατριδα αυτων· συνκατανευσαντος δε αυτον οι Εφεσιοι εγραψαν τοις εν Κορινθω μαθηταις οπως αποδεξανται τον ανδρα· | 19,1.2 Εγενετο . . . ειπεν τε : h^r — Θελοντος δε του Παυλου κατα την ιδιαν βουλην πορευεσθαι εις Ιεροσολυμα ειπεν αυτω το πνευμα υποστρεψειν εις την Ασιαν· διελθων δε τα ανωτερικα μερη ερχεται εις Εφεσον, και ευχων τινας μαθητας ειπεν | 1 Τ κατελθειν 3 ειπ. τε : hT ο δε ειπ.

26 Ακ. κ. Πρ. | — τον θεον 27 ανδρα (vide supra) : + ος επιδημησας εις την Αχαιαν πολυ συνεβαλλετο εν ταις εκκλησιαις 28 δημ. : + διαλεγομενος και | τον Ιησ. ειναι Χρ. 19,2 εστιν : λαμβανονσιν τινες 4 εις Χριστον 5 ήη + εις αφεσιν αμαρτιων 6 ευθεως επεπεσεν

γλώσσαις και ἐπροφήτευον. ἡσαν δὲ οἱ πάντες 7
ἀνδρες ὧσεὶ δώδεκα. Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν 8
συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς δια-
λεγόμενος και πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ
θεοῦ. ὡς δέ τινες ἐσκληρύνοντο και ἥπειδονν 9 ^{3 T 1,15. 9,2.}
κακολογοῦντες τὴν δόδον ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ^{T 8,10,11.}
ἀποστὰς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισεν τοὺς μαθητάς, κανδ' ^{2 K 8,17.}
^{2 J 10.}
ἥμεραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου. τοῦτο 10
δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο, ὥστε πάντας τοὺς κατοι-
κοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ κυρίου,
Ἰουδαίους τε και Ἑλληνας. Δυνάμεις τε οὐ 11 14,3.
τὰς τυχούσας διθέος ἐποίει διὰ τῶν χειρῶν Παύλου,
ὥστε και ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἀποφέρεσθαι ἀπὸ 12 5,15.
τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ συνδάρια ἢ σιμικίνδια και
ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, τά τε
πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐκπορεύεσθαι. Ἐπεχείρησαν 13 L 9,49.
δέ τινες και τῶν περιερχομένων Ιουδαίων ἔξορ-
κιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα
τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ λέγοντες·
δοκίζω ὅμας τὸν Ἰησοῦν δν Παῦλος κηρύσσει.
ἡσαν δέ τινος Σκενᾶ Ιουδαίου ἀρχιερέως ἐπτὰ 14
νιοὶ τοῦτο ποιοῦντες. ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα 15 ^{Mc 1,34.}
τὸ πονηρὸν εἶπεν αὐτοῖς· τὸν Ἰησοῦν γινώσκω ^{L 4,41.}
και τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι· ὅμεις δὲ τίνες ἔστε;
και ἐφαλόμενος δ ἀνθρωπος ἐπ' αὐτούς, ἐν φ 16
ἥν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρόν, κατακυριεύσας ἀμφο-
τέρων ἵσχυσεν κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνούς και

8 HW— τα 9 Τυραννον : h^r+ + απο ωρας ε' εως
δεκατης | 14 T τινες 15 τον 1° : [H]W+ μεν
16 κατακυρ. : W pr και

8 εν δυναμει μεγαλη επαρρ. 9 τινες μεν ουν αυτων
10 εως παντες οι κατοικουντες την Ασιαν ηκουσαν τους λο-
γους του κυρ. Ιουδαιοι και Ελληνες 14 εν οις και νιοι
Σκενα τινος ιερεως ηθελησαν το αυτο ποιησαι· εθος ειχαν
τους τοιουτους εξορκιζειν· και εισελθοντες προς τον δαιμονι-
ζομενον ηρξαντο επικαλεισθαι το ονομα λεγοντες· παραγ-
γελλομεν σοι εν Ιησον ον Παυλος κηρυσσει εξελθειν 15 τοτε
απεκριθη 16 εναλλομενος | εις αυτον ο ανθρ. | κυριευσαις

τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου.

- 5,5.11. 17 τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν τοῖς κατοικοῦσιν τὴν Ἐφεσον, καὶ ἐπέπεσεν φόβος ἐπὶ πάντας αὐτούς, καὶ ἐμεγαλύνετο
 18 τὸ δύναμα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· πολλοί τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο ἔξομολογούμενοι καὶ ἀναγ-
 19 γέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν. ἴκανοί δὲ τῶν τὰ περιέργα πραξάντων συνενέγκαντες τὰς βίβλους κατέκαιον ἐνώπιον πάντων· καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν καὶ εὑρον ἀργυρίου μυριάδας πέντε.
 6,7; 12,24. 20 Οὕτως κατὰ κράτος τοῦ κυρίου ὁ λόγος ηὔξανεν καὶ ἵσχυεν.

- 28,11. R 1,18. 21 Ως δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἐθέτο ὁ Παῦλος ἐν τῷ πνεύματι διελθὼν τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν πορεύεσθαι εἰς Τεροσόλυμα, εἰπὼν δτι μετὰ τὸ
 17,14. R 18,23. 22 γενέσθαι με ἐκεῖ δεῖ με καὶ Ρώμην ἰδεῖν. ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἐραστον, αὐτὸς
 9. 2 K 1,8.9. 23 ἐπέσχεν χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ
 18,18. 24 τῆς ὁδοῦ. Δημήτριος γάρ τις δυόματι, ἀργυροκόπος, ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς Ἅρτεμιδος παρεί-
 25 χετο τοῖς τεχνίταις οὐκ ὀλίγην ἐργασίαν, οὓς συναδροίσας καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας εἰπεν· ἄνδρες, ἐπίστασθε δτι ἐκ ταύτης τῆς
 17,29. 26 ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῖν ἐστιν, καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε δτι οὐ μόνον Ἐφέσουν ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν ἴκανὸν ὅχλον, λέγων δτι οὐκ εἰσὶν θεοί οἱ διὰ

22 TW — την 1^ο 24 H [ἀργυρούς]

18 πιστευοντων 19 — ικανοί . . . πραξάντων 20 κρατ. ενισχυσεν και η πιστις του θεου ηυξανε και επληθυνε(το)
 21 ως . . . ταυτα : τοτε 22 χρονον ολιγον εν τη Ασια
 24 ονοματιην . . . ος παρειχετο 25 ους : ουτος | τεχνιτας εφη προς αντους· ανδρες συντεχνιται 26 εως Εφ.

ιρῶν γινόμενοι. οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει 27
μῆν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ
τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος Ἱερὸν εἰς οὐδὲν
γιοῦθηναι, μέλλειν τε καὶ καθαιρεῖσθαι τῆς μεγα-
μότητος αὐτῆς, ἦν δλη ἡ Ἄστρα καὶ ἡ οἰκουμένη
θεται. ἀκούσαντες δὲ καὶ γενόμενοι πλήρεις θυ- 28
ὴν ἔκραζον λέγοντες· μεγάλη ἡ Ἀρτεμις Ἐφεσίων.
ἢ ἐπλήσθη ἡ πόλις τῆς συγχύσεως, ὥρμησάν τε 29 20,4.
οὐδυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον, συναρπάσαντες Γάϊον
ἢ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμους Παύλου.
πύλων δὲ βουλομένουν εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον 30
καὶ εἴων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ τινὲς δὲ καὶ τῶν 31
παρῷων, δοντες αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς
τὸν παρεκάλονν μὴ δοῦναι ἔαυτὸν εἰς τὸ
πτρον. ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον· ἦν 32
οὐ η ἐκκλησία συνεχυμένη, καὶ οἱ πλείους οὐκ
μοσαν τίνος ἐνεκα συνεληλύθεισαν. ἐκ δὲ τοῦ 33
τοῦ συνεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλόντων
τὸν τῶν Ἰουδαίων· δὲ Ἀλέξανδρος κατασείσας
χεῖρα ἥθελεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ. ἐπι- 34
ντες δὲ δτι Ἰουδαῖός ἐστιν, φωνῇ ἐγένετο μία
πάντων, ως ἐπὶ ὧρας δύο κραζόντων· μεγάλη
θεμις Ἐφεσίων. καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς 35
δχλον φησίν· ἀνδρες Ἐφέσιοι, τίς γάρ ἐστιν
θρώπων δς οὐ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν
υκόρον ούσαν τῆς μεγάλης Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ
πετοῦς; ἀναντιρρήτων οὖν δοτων τούτων δέον 36
μῆν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν καὶ μηδὲν

27 Τις ειρον Αρτεμ. εις | η 1^ο 2^ο : [H] 28 θυμον : h^r +
ραμοντες εις το αμφοδον | 29 H Γαϊον 32 R συγκεχ.
Κωσει | hTW κραζοντες | Εφεσ. : hW+ μεγαλη η
θεμις Εφεσιων 35 H τον οχλ. ο γραμμ. 36 H αγαν-
γτων

28 ταυτα δε ακουσαντες | — η 29 και συνεχυθη ολη η
μησ αισχυνης 30 οι μαθηται εκωλυνον 31 υπαρχοντες
πλειστοι 33 κατεβιβασαν 34 — εκ | — η 35 κατασεισας
Εφεσ. : ημετεραν | ειναι

19,37—20,6. Πραξεις Αποστολων

37 προπετεὶς πράσσειν. ἡγάγετε γὰρ τὸν ἀνδρας τούτους οὕτε ἵεροσύλους οὕτε βλασφημοῦντας τὴν 38 θεὸν ἡμῶν. εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται ἔχουσι πρός τινα λόγον, ἀγοραῖοι ἄγονται καὶ ἀνθύπατοι εἰσιν, ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις. εἰ δέ τι περαιτέρῳ ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ 40 ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται. καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον, μηδενὸς αἰτίου ὑπάρχοντος, περὶ οὐδὲν οὐδὲνησθανταί ἀποδοῦναι λόγον περὶ τῆς συστροφῆς ταύτης. καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπέλυσεν τὴν ἐκκλησίαν.

20 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον μεταπεμψάμενος δὲ Παῦλος τὸν μαθητὰς καὶ παρακαλέσας, ἀσπασάμενος ἐξῆλθεν πορεύεσθαι εἰς

2 Μακεδονίαν. διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ ἥλθεν εἰς τὴν

3 Ἑλλάδα,¹ ποιήσας τε μῆνας τρεῖς, γενομένης ἐπιβουλῆς αὐτῷ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀναγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο γνώμης τοῦ ὑπο-

17,10. 19,29. 4 στρέφειν διὰ Μακεδονίας. συνείπετο δὲ αὐτῷ Σώπατρος Πύρρου Βεροιαῖος, Θεσσαλονικέων δὲ Ἀρίσταρχος καὶ Σέκονδος καὶ Γάϊος Δερβαῖος καὶ Τιμόθεος, Ασιανοὶ δὲ Τυχικὸς καὶ Τορφιμός.

18,8. 5 οὗτοι δὲ προελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τροφάδι· 6 ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν

39 περαιτ. : Τ περὶ ετερῶν 40 ή⁹— οὐ¹ ετ — περὶ 8⁹.
forte αὐτοὶ υπαρχοντες | Η σήμερον μηδ. | R υπαρχοντος·
20,4 αντω : - h^r + [R] + αχρι της Ασιας | R Σεκονδος |
Η Γαιος | Ασιανοι : h^r Εφεσιοι | Η Τυχικος 5 Η προσελθοντες

37 τουτους ενθαδε | θεαν 38 προς αυτους τινα λογ.
39 εν τω νομω εκκλ. 40 οντος | — οὐ 20,1 προσκαλεσαμενος | πολλα παρακ. α(πο)σπασαμενος | — πορευεσθαι 3 τα : pr παντα | παρακ. αντ : χρησαμενος 3 ηθελησεν αναχθηναι | ειπεν δε το πνευμα αντω 4 μελλοντο; ουν εξειναι αυτον μεχρι της Ασιας | — Πυρρουν | Τυχ. : Ευτυχος 5 ημας : αυτον

ἀξύμων ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἥλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρφάδα ἄχρι ἡμερῶν πέντε, οὐ διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτά. Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαβ- 7 1 K 18,2.
βάτων συνηγμένων ἡμῶν κλάσαι ἀρτον δ Παῦλος 2,42,46.
διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἔξιέναι τῇ ἐπαύριον,
παρέτεινέν τε τὸν λόγον μέχρι μεσουνκτίου. ἵσαν 8
δὲ λαμπάδες ἴκαναι ἐν τῷ ὑπερῷῳ οὐ ἡμεν συνηγ-
μένοι. καθεζόμενος δέ τις νεανίας διόματι Εὐτυχος 9
ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὑπνῳ βαθεῖ,
διαλεγομένου τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖον, κατενεχθεὶς
ἀπὸ τοῦ ὑπνου ἐπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγον κάτω
καὶ ἥρθη νεκρός. καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν 10 1 Rg 17,21.
αὐτῷ καὶ συνπεριλαβὼν εἶπεν· μὴ θορυβεῖσθε·
ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστιν. ἀναβὰς δὲ 11
καὶ κλάσαις τὸν ἀρτον καὶ γευσάμενος, ἐφ' ἴκανόν
τε διμιλήσας ἄχρι αὐγῆς, οὗτως ἔξηλθεν. ἥγαγον 12
δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ με-
τρίως. Ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον 13
ἀνήκθημεν ἐπὶ τὴν Ἄσσον, ἐκεῖνην μέλλοντες ἀνα-
λαμβάνειν τὸν Παῦλον· οὕτως γὰρ διατεταγμένος
ἡν, μέλλων αὐτὸς πεζεύειν. ὡς δὲ συνέβαλλεν 14
ἡμῖν εἰς τὴν Ἄσσον, ἀναλαμβόντες αὐτὸν ἥλθομεν
εἰς Μιτυλήνην· κακεῖνην ἀποπλεύσαντες τῇ ἐπιούσῃ 15
κατηντήσαμεν ἀντικρυς Χίου, τῇ δὲ ἐτέρᾳ παρε-
βάλομεν εἰς Σάμον, τῇ δὲ ἔχομένη ἥλθομεν εἰς
Μίλητον. κεκρίκει γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεύσαι 16 18,21.
τὴν Ἐφεσον, δπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι
ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἐσπευδεν γάρ, εἰ δυνατὸν εἴη αὐτῷ,

6 TW οπον 9 h Παντον, επι πλειον κ. 10 h ειπεν
μη θορυβεισθαι 11 H [και] κλασας 13 h προσελθοντες
15 ετερα : hW εσπερα | τη δε 2° : - h^r - W και μειναντες
εν Τρωγυλιω τη

6 ἄχρι . . . ου : πεμπταιοι εν η και 8 υπολαμπαδες
9 επι τη θυριδι κατεχομενος v. βαρει | και ος ηρθη 12 ασπα-
ζομενων δε αυτων ηγαγεν τον νεανισκον ζ. 13 κατελθοντες
15 ερχομενη 16 μηποτε γενηθη αυτω κατασχεσις τις |
ει . . . αυτω : εις

20,17—26. Πραξεις Αποστολων

τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱερο-
σόλυμα.

17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἐφεσον
μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας.

18,19; 19,10. 18 ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς
ὅμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἣς
ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα

3. 19 χρόνον ἐγενόμην, δουλεύων τῷ κυρίῳ μετὰ πάσης
ταπεινοφροσύνης καὶ δακρύων καὶ πειρασμῶν τῶν
συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβούλαις τῶν Ἰουδαίων,

20 ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ
ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ

21 κατ' οἶκους, διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ
Ἐλλησιν τὴν εἰς θεὸν μετάνοιαν καὶ πίστιν εἰς

19,21. 22 τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν [Χριστόν]. καὶ νῦν ἵδον
δεδεμένος ἐγὼ τῷ πνεύματι πορεύομαι εἰς Ἱερον-
σαλήμ, τὰ ἐν αὐτῇ συνναντήσοντα ἐμοὶ μὴ εἰδώς,

9,16; 21,4.11. 23 πλὴν δτι τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον κατὰ πόλιν δια-
μαρτύρεται μοι λέγον δτι δεσμὰ καὶ θλίψεις με

21,18. 24 μένονσιν. ἀλλ' οὐδενὸς λόγου ποιοῦμαι τὴν ψυχὴν
τιμίαν ἐμαντῷ ὡς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου καὶ
τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦν.
διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ

25 θεοῦ. καὶ νῦν ἵδον ἐγὼ οἴδα δτι οὐκέτι δψεσθε
τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες ἐν οἷς διῆλθον

18,6. 26 κηρύσσων τὴν βασιλείαν. διότι μαρτύρομαι ὑμῖν
ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ δτι καθαρός εἰμι ἀπὸ τοῦ

16 Τ Ιερουσαλημ 18 πως . . . εγενομην : h^r ως τριεταρ
ἡ και πλειον ποταπως μεθ υμων ην παντος χρονον [?] 21 [Χριστον] : hT-HW 22 Ε μοι 24 ΗW τελειωσω

17 μετεπεμψατο 18 ειπ. αυτ. : ομον οντων αυτων ειπ.
προς αυτους | επιστ. : + αδελφοι 20 — μη ει υμας |
πιστιν δια τον κυριον ημων Ιησουν Χριστον 22 γιωσωσων
23 κατα πασαν πολ. | μενουσιν μοι εν Ιεροσολυμοις 24 λογ.
εχω μοι ουδε ποι. | διακ. τον λογον ον παρελαβον | διαμαρτ.
Ιουδαιοις και Ελλησιν 25 βασιλ. τον Ιησον 26 διοι ...
οτι : αχρι ουν της σημερον ημερας

αῖματος πάντων· οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ 27
ἀναγγεῖλαι πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ὑμῖν.
προσέχετε ἔαντοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν φ 28 Ps 74,2.
ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἀγιον ἐθετο ἐπισκόπους,^{1 T 4,16.}
ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ, ἣν περιεποιή-^{1 P 5,2.}
σατο διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰδίου. ἐγὼ οἶδα δτι 29 Mt 7,15.
εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξιν μον λύκοι βαρεῖς
εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου, καὶ ἐξ 30 1 J 2,19.
ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἀνδρες λαλοῦντες διε-^{G 4,17.}
στραμμένα τοῦ ἀποσπάν τοὺς μαθητὰς δπίσω
έαυτῶν. διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες δτι τριετίαν 31
νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων
νονθετῶν ἔνα ἔκαστον. καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι 32 Dt 33,3.
ὑμᾶς τῷ θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ
τῷ δυναμένῳ οἰκοδομῆσαι καὶ δοῦναι τὴν κληρο-^{Mt 10,8.}
νομίαν ἐν τοῖς ἥγιασμένοις πᾶσιν. ἀργυρίου ἦ 33 1 K 9,12.
χρυσίου ἦ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· αὐτοὶ 34 1 Sm 12,3.
γινώσκετε δτι ταῖς χρείαις μον καὶ τοῖς οὖσιν
μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐται. πάντα 35
ὑπέδειξα ὑμῖν, δτι οὐτως κοπιῶντας δεῖ αὐτι-
λαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε
τῶν λόγων τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, δτι αὐτὸς εἶπεν·
μακάριον ἔστιν μᾶλλον διδόναι ἦ λαμβάνειν. καὶ 36 21,5.
ταῦτα εἶπών, θεὶς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν
αὐτοῖς προσηγένετο. ἴκανὸς δὲ κλαυθμὸς ἐγένετο 37 21,6. R 16,16.
πάντων, καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ
πάντων κατεφίλονταν αὐτόν, δόννώμενοι μάλιστα 38 25.
ἐπὶ τῷ λόγῳ φ εἰρήκει, δτι οὐκέτι μέλλουσιν τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν. προέπεμπον δὲ αὐτὸν
εἰς τὸ πλοῖον.

28 θεου : h⁸ Τ κυριου | h⁸ τον ιδιον forte pro τον ιδιον
υιου 29 εγω : W pr οτι 30 H υμων [αυτων] 32 θεω :
κW κυριω 33 T ουθενος 34.35 W ανται παντα. υπεδ.

27 — μη 28 περιεπ. εαυτω 30 αποστρεφειν 31 εκ.
υμων 32 πασιν : των παντων 35 παντα : πασι |
μακαριος

21,1—11. Πραξεις Αποστολων

21 Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας
ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντες ἥλιθομεν εἰς τὴν Κῶ,
τῇ δὲ ἔξης εἰς τὴν Ρόδον κακεῖθεν εἰς Πάταρα·

2 καὶ εὑρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐπι-
3 βάντες ἀνήχθημεν. ἀναφάναντες δὲ τὴν Κύπρον

- καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον ἐπλέομεν εἰς
Συρίαν, καὶ κατήλθομεν εἰς Τύρον· ἐκεῖσε γὰρ

11.12. 20,28. 4 τὸ πλοῖον ἣν ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον. ἀνευ-
ρόντες δὲ τοὺς μαθητὰς ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας
ἐπτά· οἵτινες τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύ-

20,38. 5 ματος μὴ ἐπιβαίνειν εἰς Ἱεροσόλυμα. δτε δὲ
ἐγένετο ἔξαρτίσαι ἡμᾶς τὰς ἡμέρας, ἔξελθόντες
ἐπορευόμεθα προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν
γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἕως ἔξω τῆς πόλεως, καὶ

θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγαλὸν προσευξάμενοι
6 ¹ ἀπησπασάμεθα ἀλλήλους, καὶ ἐνέβημεν εἰς τὸ

7 πλοῖον, ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια. Ἡμεῖς
δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες ἀπὸ Τύρου κατηντή-
σαμεν εἰς Πτολεμαΐδα, καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς
ἀδελφοὺς ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς.

8,40. 8 τῇ δὲ ἐπαύριον ἔξελθόντες ἥλιθομεν εἰς Καισαρίαν,
καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ ἐναγ-
γελιστοῦ ὄντος ἐκ τῶν ἐπτά, ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ.

2,17. 9 τούτῳ δὲ ἡσαν θυγατέρες τέσσαρες παρθένοι προ-
11,28. 10 φητεύουσαι. Ἐπιμενόντων δὲ ἡμέρας πλείους
κατήλθέν τις ἀπὸ τῆς Ιουδαίας προφήτης δνό-

20,28. 11 ματι Ἀγαθος, καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀρας
τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, δήσας ἐαυτοῦ τοὺς πόδας
καὶ τὰς χεῖρας ἐπεν· τάδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ
ἄγιον· τὸν ἄνδρα οὗ ἐστιν ἡ ζώνη αὐτη ὁντως

¹ h ημας, αποσπασθεντες απ αυτων ευθ. | Παταρα :
h^r + και Μνρα + 5 hT ημας εξαρτισαι 6 T ανεβημεν
8 HW ηλθαμεν | E Καισαρειαν W -σαρειαν (it 18,22 ; 25,4 etc.)

1 Και επιβαντες ανηχθημεν· αποσπασθεντες δε ημων απ
3 κατηχθημεν 7 κατεβημεν 8 εξελθ. : + οι περι τον
Πανλον 10 δε : + ημων 11 ανελθων δε

δήσουσιν ἐν Ἱερουσαλήμ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν. ὡς δὲ ἡκούσαμεν ταῦτα, 12 *Mt 18,22.*
παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι τοῦ μὴ
ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ. τότε ἀπεκρίθη 13 *20,24.*
ὁ Παῦλος· τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνῳδύπτοντές
μου τὴν καρδίαν; ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δευθῆναι ἀλλὰ
καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐτοίμως ἔχω ὑπὲρ
τοῦ ὄντος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. μὴ πειθομένον 14 *Mt 26,39.*
δὲ αὐτοῦ ἡσυχάσαμεν εἰπόντες· τοῦ κυρίου τὸ
δέλημα γινέσθω.

Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπισκευασάμενοι 15
ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα· συνῆλθον δὲ καὶ 16
τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρίας σὺν ἡμῖν, ἀγοντες
παρ' ὁ ἔνισθμεν Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ
μαθητῇ. Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα 17
ἀσμένως ἀπεδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. τῇ δὲ 18 *15,13. G 1,10.*
ἐπιούσῃ εἰσήσθη δὲ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον,
πάντες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι. καὶ ἀσπα- 19
σάμενος αὐτοὺς ἐξῆγεντο καθ' ἐν ἔκαστον ὅν
ἐποίησεν δὲ ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν διὰ τῆς δια-
κονίας αὐτοῦ. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν 20 *15,1.*
θεόν, εἰπάν τε αὐτῷ· Θεωρεῖς, ἀδελφέ, πόσαι
μυριάδες εἰσὶν ἐν τοῖς Ἰουδαίοις τῶν πεπιστευ-
κότων, καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσιν.
κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ δτι ἀποστασίαν διδά- 21 *16,8. R 10,4.*

13 Η [ο] Π. | τι : Τ pr καὶ ειπεν 16 ἔνισθμωμεν :
h̄+ καὶ παραγενομενοι εις τινα κωμην εγενομεθα παρα |
Μνασωνι : h̄'Ιάσονι 18 δε : Τ τε 20 Τ— εν τοις Ιουδ.

12 παρακαλουμεν | τον Παυλον τον μη επιβαινειν
13 ειπεν δε προς ημας | συνθρο : θορυβουντες | δευθηναι
βουλομαι 14 ειποντες προς αλληλους 15 δε τινας ημερας
αποταξαμενοι αναβανομεν | 16 ουτοι δε ηγαγον ημας
17 κακειθεν εξιοντες ηλθομεν εις Ιεροσ. . . . υπεδεξαντο ημας
ασμενως οι αδελφοι | 18 Ιακ. ησαν δε παρ αντω οι πρ.
συνηγμενοι 19 ους ασπασ. διηγειτο ενα εκαστ. ως 20 κυριον
ειποντες θεωρ. | μυριαδες εν τη Ιουδαια | παντες ουτοι
21 κατηχησαν

21,22—29. Πραξεις Αποστολων

σκεις ἀπὸ Μωϋσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας
Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα

22 μηδὲ τοῖς ἔθεσιν περιπατεῖν.¹ τί οὖν ἐστιν; πάντως

23 ἀκούσονται διτι εἰλήλυθας. τοῦτο οὖν ποίησον ὁ
σοι λέγομεν· εἰσὶν ἡμῖν ἀνδρες τέσσαρες εὐχὴν

18,19. 24 ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν· τούτους παραλαβών ἀγνί-
σθητι σὺν αὐτοῖς, καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς ἵνα

ξυρήσονται τὴν κεφαλήν, καὶ γνώσονται πάντες
διτι δὲ κατήχηται περὶ σοῦ οὐδὲν ἐστιν, ἀλλὰ

15,20,29. 25 στοιχεῖς καὶ αὐτὸς φυλάσσων τὸν νόμον. περὶ
δὲ τῶν πεπιστευκότων ἔθνῶν ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν
κρίναντες φυλάσσεοθαί αὐτοὺς τό τε εἰδωλόθυτον

Nu 8,9—20. 26 καὶ αἷμα καὶ πνικτὸν καὶ πορνείαν. τότε δὲ Παῦλος
1 K 9,20.

παραλαβών τοὺς ἀνδρας τῇ ἔχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν
αὐτοῖς ἀγνισθεὶς εἰσήγει εἰς τὸ ιερόν, διαγγέλλων
τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγνισμοῦ, ἐως
οὐ προσηνέχῃ ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἡ
προσφορά.

27 Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι,
οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἐν
τῷ ιερῷ συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλαν

6,13. Ez 44,7. 28 ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας,¹ κράζοντες· ἀνδρες Ἰσραη-
λεῖται, βοηθεῖτε· οὐτός ἐστιν δὲ ἀνθρωπος δι κατὰ

τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου
πάντας πανταχῇ διδάσκων, ἔτι τε καὶ Ἑλληνας
εἰσήγαγεν εἰς τὸ ιερόν καὶ κεκοίνωκεν τὸν ἄγιον

20,4. 2 T 4,20. 29 τόπον τοῦτον. ἡσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμος
τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, δὲν ἐνόμιζον

22 ακούσονται : Τ p r δει συνελθειν πληθος· ei + γαρ
23 εφ : Η αφ 24 W ξυρησωνται | TW ουδέν έστιν 25 η
απεστειλαμεν

21 εν τοις ειδεσιν αυτον 24 εις αυτους | αλλ οι
πορευονται αυτος 25 ουδεν εχουσι λεγειν προς σε· ημεις γαρ
απεστειλαμεν κρινοντες μηδεν τοιουτον τηρειν αυτους ει μη
φ. | — και πνικτον 26 επιουση | εισηλθεν | οποις
27 συντελουμενης δε της εβδομης ημερας | οι δε απο τ. Α.
Ιουδ. ειληλυθοτες | επιβαλλουσιν 29 ενομισαμεν

δι τι εις τὸ ἵερὸν εἰσῆγαγεν δ Παῦλος. ἐκινήθη 30
τε ἡ πόλις δλη και ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ,
και ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου εἶλκον αὐτὸν ἔξω
τοῦ ἱεροῦ, και εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.
Ζητούντων τε αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἀνέβη φάσις τῷ 31
χιλιάρχῳ τῆς σπειρόης δι τι δλη συνχύννεται Ἱερου-
σαλήμ· δις ἔξαντῆς παραλαβὼν στρατιώτας και 32
ἐκαποντάρχας κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς· οἱ δὲ ἰδόντες
τὸν χιλίαρχον και τοὺς στρατιώτας ἐπαύσαντο
τύπτοντες τὸν Παῦλον. τότε ἐγγίσας δ χιλίαρχος 33 11. 20,23.
ἐπελάβετο αὐτοῦ και ἐκέλευσεν δεθῆναι ἀλύσεσι
δυσὶ, και ἐπινθάνετο τις εἶη και τι ἐστιν πε-
ποιηκὼς. ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐπεφώνουν ἐν τῷ 34
ὅχλῳ· μὴ δυναμένον δὲ αὐτοῦ γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς
διὰ τὸν θόρυβον, ἐκέλευσεν ἀγεσθαι αὐτὸν εἰς
τὴν παρεμβολὴν. δτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀνα- 35
θαδμούς, συνέβη βαστάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν
στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὅχλου· ἥκολούθει 36 22,22. L 28,18.
γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ κράζοντες· αἰρε αὐτόν.
Μέλλων τε εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν δ 37
Παῦλος λέγει τῷ χιλιάρχῳ· εἰ ἔξεστίν μοι εἰπεῖν
τι πρός σέ; δὲ ἔφη· Ἐλληνιστὶ γινώσκεις;¹ οὐκ 38
ἀρα σὺ εἰ δ Ἀλγύπτιος δ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν
ἀναστατώσας και ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς
τετρακισχιλίους ἀνδρας τῶν σικαρίων; εἰπεν δὲ 39 9,11.
ὁ Παῦλος· ἐγὼ ἀνθρωπος μέν εἰμι Ἰουδαῖος,
Ταρσεὺς τῆς Κιλικίας, οὐκ ἀσήμιον πόλεως πο-
λίτης· δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλῆσαι
πρὸς τὸν λαόν. ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ δ Παῦλος 40
ἴστως ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατέσεισεν τῇ χειρὶ

³¹ R συγχ. ³² h λαβων. ³⁷ RT πρός σε ³⁹ TW
Ταρσεὺς, τῆς Κιλικίας οὐκ

⁸⁵ επι : εις | λαον 86 — τον λαον | αναιρεισθαι
αυτον 87 τω χιλ. αποκριθεις ειπεν | λαλησαι 88 ον ση
39 εν Ταρσω δε της Κιλ. γεγενημενος | συνχωρησαι 40 και
αισας | χειρι προς αυτους

τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης προσεφώνησεν
τῇ Ἐβραῖδι διαλέκτῳ λέγων·

^{7,2; 18,26.} **22** Ἀνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ μου
^{21,40.} **2** τῆς πρὸς ὑμᾶς νῦν ἀπολογίας. — ἀκούσαντες
δὲ διὰ τῇ Ἐβραῖδι διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς
^{3-21:} **3** μᾶλλον παρέσχον ἡσυχίαν. καὶ φησιν· — ἐγὼ
^{9,1-29;} **εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος,** γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς
^{28,9-20.} **Κιλικίας,** ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ,
παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλὶὴν πεπαιδευμένος κατὰ
ἀκριβειαν τοῦ πατρόφου νόμουν, ζηλωτὴς ὑπάρχων
^{5,34. R 10,2.} **4** τοῦ θεοῦ καθὼς πάντες ὑμεῖς ἔστε σήμερον· ὃς
ταύτην τὴν δόδον ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύων
καὶ παραδιδοὺς εἰς φυλακὰς ἀνδρας τε· καὶ γυ-
ναῖκας, ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι καὶ πᾶν
τὸ πρεσβυτέριον· παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς δεξάμενος
πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμην,
ἄξων καὶ τοὺς ἐκεῖσε δυτας δεδεμένους εἰς Ἱερον-
6 σαλὴμ ἵνα τιμωρηθῶσιν. Ἐγένετο δέ μοι πορευο-
μένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ περὶ μεσημβρίᾳ
ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιαστράψαι φῶς ἰκανὸν
7 περὶ ἐμέ, ἔπεισά τε εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἥκουσα
φωνῆς λεγούσης μοι· Σαοὺλ Σαούλ, τί με διώκεις:
8 ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· τίς εἰ, κύριε; εἶπεν τε πρὸς
ἐμέ· ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὃν σὺ διώκεις.
9 οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὅντες τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο, τὴν
10 δὲ φωνὴν οὐκ ἥκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι. εἶποι
δέ· τί ποιήσω, κύριε; ὃ δὲ κύριος εἶπεν πρός με·
ἀναστὰς πορεύον εἰς Δαμασκὸν, κάκεῖ σοι λαλη-
θήσεται περὶ πάντων ὃν τέτακται σοι ποιῆσαι.

40 hW γενομενης σιγης **22,2** TW καὶ φησιν **3** H
ταυτη παρα τ. π. Γαμαλιὴλ,

40 ησυχίας **22,2** προσφωνει | — αυτοις | ησυχασαν
3 παιδευομενος | — υπαρχων **5** ολον | παρα των αδει-
φων **6** εγριζοντι δε μοι μεσημβριας Δαμασκον εξεφυγης
απο του ουρανου περιμπτραψε με φως **7** και επεπον |
Σαυλε Σαυλε **9** εθεασ. : + και εμφοβοι εγενοντο

ως δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτὸς 11
 ἐκείνου, χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι
 ἥλθον εἰς Δαμασκόν. Ἀνανίας δέ τις, ἀνὴρ εὐλαβῆς 12
 κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν
 κατοικούντων Ἰονδαίων, ἐλθὼν πρὸς ἐμὲ καὶ ἐπι- 13
 στὰς εἶπεν μοι· Σαοὺλ ἀδελφέ, ἀνάβλεψον. καὶ γάρ
 αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν. ὁ δὲ εἶπεν· 14 8,14.
 ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατο σε γνῶναι
 τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ἵδεῖν τὸν δίκαιον καὶ ἀκοῦ-
 σαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, διτὶ ἔσῃ μάρτυς 15
 αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὃν ἐώρακας καὶ
 ἤκουσας. καὶ νῦν τὶ μέλλεις; ἀναστὰς βάπτισαι 16 2 Τ 2,22.
 καὶ ἀπόλονσαι τὰς ἀμαρτίας σου, ἐπικαλεσάμενος
 τὸ δονομα αὐτοῦ. Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι 17
 εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ προσευχομένον μου ἐν τῷ
 ἱερῷ γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει, καὶ ἵδεῖν αὐτὸν 18
 λέγοντά μοι· σπεῦσον καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ
 Ἱερουσαλήμ, διότι οὐ παραδέξονται σου μαρτυρίαν
 περὶ ἐμοῦ. καὶ γάρ εἶπον· κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται 19 4.
 διτὶ ἐγὼ ἡμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς
 συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ· καὶ δτε ἔξε- 20 7,57; 8,1.
 χώνετο τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρος σου, καὶ
 αὐτὸς ἡμην ἐφεστὼς καὶ συνευδοκῶν καὶ φυλάσ-
 σων τὰ ἴματα τῶν ἀναιρούντων αὐτόν. καὶ εἶπεν 21 9,15; 18,2.
 πρός με· πορεύου, διτὶ ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν
 ἐξαποστελῶ σε. Ἡκονον δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου 22 21,36.
 τοῦ λόγου, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λέγοντες·
 αἴρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον· οὐ γὰρ καθῆκεν
 αὐτὸν ζῆν. κραυγαζόντων τε αὐτῶν καὶ φιπτούν- 23
 των τὰ ἴματα καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν
 ἀέρα, ἐκέλευσεν ὁ χιλίαρχος εἰσάγεσθαι αὐτὸν εἰς 24

11 ἡ ουδεν εβλεπον | 12 Η Ἀνανίας | Η τις ανηρ
 18 Τ ἴδον 21 η αποστελω 23 τε : Τ δε [24 W χιλιάρχος]

12 κατοικ : + εν Δαμασκω συνευδ. : + τη αναιρεσει αυτον | 20 πρωτομαρτυρος |
 23 ουρανον

22,25—23,4. Πραξεις Αποστολων

τὴν παρεμβολήν, εἴπας μάστιξιν ἀνετάξεσθαι αὐτόν,
ἵνα ἐπιγνῷ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν αὐτῷ.

- ^{16,37; 28,27.} 25 ὡς δὲ προέτειναν αὐτὸν τοῖς ἴμᾶσιν, εἶπεν πρὸς τὸν ἐστῶτα ἐκατόνταρχον διὰ Παῦλος· εἰ ἀνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίξειν;
26 ἀκούσας δὲ διὰ ἐκατοντάρχης προσελθὼν τῷ χιλιάρχῳ ἀπήγγειλεν λέγων· τί μέλλεις ποιεῖν; διὰ ἀν-
27 θρωπος οὗτος Ῥωμαῖος ἔστιν. προσελθὼν δὲ διὰ χιλιάρχου εἶπεν αὐτῷ· λέγε μοι, σὺ Ῥωμαῖος εἶ;
28 δὲ ἔφη· ναι. ἀπεκρίθη δὲ διὰ χιλιάρχου· ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτη-
σάμην. δὲ διὰ Παῦλος ἔφη· ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι.
29 εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάξειν· καὶ διὰ χιλιάρχου δὲ ἐφοβήθη ἐπιγνοὺς διτι Ῥωμαῖος ἔστιν καὶ διτι αὐτὸν ἢ δεδεκώς.

30 Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γνῶναι τὸ ἀσφαλές, τὸ τί κατηγορεῖται ὅπο τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτόν, καὶ ἐκέλευσεν συνελθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ πᾶν τὸ συνέδριον, καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον

^{22,1. 24,16.} 23 ἐστησεν εἰς αὐτούς. ἀτενίσας δὲ τῷ συνεδρίῳ διὰ Παῦλος εἶπεν· ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνει-
δήσει ἀγαθῆ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ ἀχρι ταύτης

^{J 18,22,28.} 2 τῆς ἡμέρας. δὲ διὰ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξεν τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα.

^{Mt 28,27.} 3 τότε διὰ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπεν· τύπτειν σε μέλλει διὰ θεός, τοῦχε κεκονιαμένε· καὶ σὺ κάθη κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κε-
^{Ez 18,10—15.} 4 λεύεις με τύπτεσθαι; οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπαν·

26 W εκατοντάρχος
τῷ συνεδριῳ

23,1 ΗW δε (W+ o) Πανλο;

24 ανετάξειν κατεφωνον περι αυτου	26 τοντο ακονσας οτι P. εαυτον λεγει ορα τι	27 τοτε προσελθω ο χιλ. επηρωτησεν αυτον ειπεν. ειμι	28 και αποχρι- θεις ο χιλ. πολλον : οιδα ποσον	29 ευψεως ονν : το- τε fin + και παραχρημα ελυσεν αυτον	80 επιουση πεμψας ελυσεν
-------------------------------------	--	---	---	--	-------------------------------

τὸν ἀρχιερέα τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς; ἐφη τε δὲ Παῦλος· 5 εἰς 22,27.
 οὐκ ἔδειν, ἀδελφοί, διτὶ ἐστὶν ἀρχιερεύς· γέγραπται
 γὰρ διτὶ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σὸν οὐκ ἐρεῖς κακῶς.
 γνῶν δὲ δὲ Παῦλος διτὶ τὸ ἐν μέρος ἐστὶν Σαδδού- 6 εἰς 22,8; 26,5.
 καίων τὸ δὲ ἐτερον Φαρισαίων ἔκραζεν ἐν τῷ
 συνεδρίῳ· ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι,
 νιὸς Φαρισαίων· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως
 νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος 7
 ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων,
 καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ 8 μὲν εἰς 22,28.
 λέγονταν μὴ εἶναι ἀνάστασιν μήτε ἀγγελον μήτε
 πνεῦμα, Φαρισαῖοι δὲ διμολογοῦσιν τὰ ἀμφότερα.
 ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλῃ, καὶ ἀναστάντες τινὲς 9 εἰς 25,25. 5,89.
 τῶν γραμματέων τοῦ μέρος τῶν Φαρισαίων διε-
 μάχοντο λέγοντες· οὐδὲν κακὸν ενδίσκομεν ἐν τῷ
 ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἡ
 ἀγγελος; Πολλῆς δὲ γινομένης στάσεως φοβηθεὶς 10
 διχίαρχος μὴ διασπασθῇ δὲ Παῦλος ὅπ' αὐτῶν,
 ἐκέλευσεν τὸ στράτευμα καταβὰν ἀρπάσαι αὐτὸν
 ἐκ μέσου αὐτῶν ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν.
 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ δὲ κύριος εἶπεν· 11 εἰς 18,9. 19,21;
 θάρσει· ως γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς
 Ἱερουσαλήμ, οὗτω σε δεῖ καὶ εἰς Ρώμην μαρτυ-
 ώσαι. Γενομένης δὲ ἡμέρας ποιήσαντες 12
 συστροφὴν οἱ Ἰουδαῖοι ἀνεθεμάτισαν ἑαυτούς, λέ-
 γοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἔως οὗ ἀποκτεί-
 νωσιν τὸν Παῦλον. ἥσαν δὲ πλείονς τεσσεράκοντα 13
 οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν ποιησάμενοι· οἵτινες 14 εἰς 16,2,3.
 προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυ-
 τέροις εἶπαν· ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς

5 Τῷ ἐστιν 6 ΧW— εγω 2° 7 λαλ. : h εἰποντος
 Β εἰπόντος T λαλησαντος | εγεν. : h επεπεσεν 8 ΧW—
 μεν 9 H η αγγελος —. 10 Χ— τε 12 δε : h τε | HW πειν

6 νιος Φαρισαιου 9 fin + μη θεομαχωμεν 11 θαρσει :
 + Παυλε 12 ανελωσιν

μηδενὸς γεύσασθαι ἔως οὐ ἀποκτείνωμεν τὸν
 15 Παῦλον. νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ
 σὺν τῷ συνεδρίῳ δπως καταγάγῃ αὐτὸν εἰς ὑμᾶς
 ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ
 αὐτοῦ· ὑμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτὸν ἔτοιμοι
 16 ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. Ἀκούσας δὲ διὸς τῆς
 ἀδελφῆς Ιησοῦ τὴν ἐνέδραν, παραγενόμενος καὶ
 εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπήγγειλεν τῷ
 17 Παύλῳ. προσκαλεσάμενος δὲ διὸς Παῦλος ἔνα τῶν
 ἑκατονταρχῶν ἔφη· τὸν νεανίαν τοῦτον ἀπαγε
 πρὸς τὸν χιλίαρχον, ἔχει γὰρ ἀπαγγεῖλαι τι αὐτῷ.
 18 διὸ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τὸν
 χιλίαρχον καὶ φησιν· διό δέσμιος Παῦλος προσ
 καλεσάμενός με ἡρώτησεν τοῦτον τὸν νεανίσκον
 19 ἀγαγεῖν πρὸς σέ, ἔχοντά τι λαλῆσαι σοι. ἐπι
 λαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ διὸ χιλίαρχος καὶ
 ἀναχωρήσας κατ’ ἴδιαν ἐπυνθάνετο· τί ἐστιν ὁ
 20 ἔχεις ἀπαγγεῖλαι μοι; εἶπεν δὲ διτι οἱ Ἰουδαῖοι
 συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαι σε δπως αὐτιον τὸν
 Παῦλον καταγάγγης εἰς τὸ συνέδριον ὡς μέλλων
 21 τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ. οὐ
 οὖν μὴ πεισθῆς αὐτοῖς· ἐνεδρεύοντιν γὰρ αὐτὸν
 ἔξ αὐτῶν ἀνδρες πλείους τεσσεράκοντα, οἵτινες
 ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν
 ἔως οὐ ἀνέλωσιν αὐτόν, καὶ νῦν εἰσιν ἔτοιμοι
 22 προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν. διὸ μὲν
 οὖν χιλίαρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίσκον, παραγγείλας
 μηδενὶ ἔκλαλῆσαι διτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρὸς ἐμέ.
 23 Καὶ προσκαλεσάμενός τινας δύο τῶν ἑκατονταρχῶν
 εἶπεν· ἔτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους δπως
 πορευθῶσιν ἔως Καισαρίας, καὶ ἵππεῖς ἐβδομῆ

15 fin h^r + , εαν δεη και αποθανειν 17 W απαγαγε
 T τι απαγγειλαι 18 TW και φησιν | Χ νεανιαν 21 H
 πειν 23 εβδομ.: h^r εκατον

15 οπως : + αυριον

κοντα και δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης
ῶρας τῆς νυκτός,¹ κτήνη τε παραστῆσαι, ἵνα ἐπι- 24
βιβάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσι πρὸς Φήλικα
τὸν ἡγεμόνα, γράψας ἐπιστολὴν ἔχουσαν τὸν τύπον 25
τοῦτον· Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι 26 L 1,3.
Φήλικι χαιρεῖν. Τὸν ἄνδρα τοῦτον συλλημφόντα 27 21,33; 22,25.
ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ'
ἀντῶν ἐπιστὰς σὺν τῷ στρατεύματι ἔξειλάμην,
μαθὼν δτι Ῥωμαῖός ἐστιν· βουλόμενός τε ἐπι- 28 22,30.
γνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλονν αὐτῷ, κατή-
γαγον εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν· δν εὐρον ἐγκαλού- 29 6.9. 18,14.15.
μενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν
δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔχοντα ἐγκλημα.
μηνυθείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα ἔσε- 30 24,8.
σθαι, ἔξαντῆς ἐπεμψα πρὸς σέ, παραγγείλας καὶ
τοῖς κατηγόροις λέγειν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. Οἱ 31
μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς
ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον ἡγαγον διὰ νυκτὸς εἰς
τὴν Ἀντιπατρίδα· τῷ δὲ ἐπαύριον ἔάσαντες τοὺς 32
ἰππεῖς ἀπέρχεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν
παρεμβολήν· οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισαρίαν 33
καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέ-
στησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ. ἀναγνοὺς δὲ καὶ 34 22,3.
ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχείας ἐστίν, καὶ πυνθ-
μενος δτι ἀπὸ Κιλικίας,¹ διακούσομαι σου, ἐφη, 35
ὅταν καὶ οἱ κατήγοροι σου παραγένωνται· κελεύσας
ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρόδου φυλάσσεσθαι αὐτόν.

²⁴ fin h^r + εφοβηθῇ γαρ μηποτε αρπασαντες αυτον οι Ιουδαιοι αποκτει[ν]ωσι, και αυτος μεταξιν εγκλημα εχη ως αργυριον ειληφως. ²⁷ εστιν : H.R.TW. ²⁸ Η [κατηγ. . . . αυτων] | κατηγ. : R+ [αυτον] ²⁹ εγκλημα : h^r + εξηγαγον αυτον μολις τη βια ³⁰, εξαντης : Τ εξ αυτων, | προς αυτον : Τ αυτονς ³⁴ R επαρχιας ³⁵ τον : h τω

²⁸ δεξιοβολους ²⁴ fin + επι Καισαρειαν ²⁹ νομον Μωσεως και Ιησου τινος ³⁰ εσεσθαι : + υπο των Ιουδαιων | fin + ερρωσο ³² πορευεσθαι ^{34.35} αναγν. δε την επιστολην και επερωτ. τον Παυλον· εκ π. επαρχιας ει· εφη· Κιλιξ. και πυνθομ. εφη· ακουσομαι σου οταν

24 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ πρεσβυτέρων τινῶν καὶ ὄγητορος Τερτύλλου τινός, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι
2 κατὰ τοῦ Παύλου. κληθέντος δὲ αὐτοῦ ἦρξατο κατηγορεῖν δὲ Τέρτυλλος λέγων· πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ καὶ διθρυμμάτων γινομένων
23,26; 26,25. **3** τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας, πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ
4 πάσης εὐχαριστίας. ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἐνκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαι σε ἡμῶν συντόμως
17,6. **5** τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ. εὑρόντες γὰρ τὸν ἀνδρα τοῦτον λοιμὸν καὶ κινοῦντα στάσεις πᾶσιν τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην πρωτοστάτην τε τῆς
21,28. **6** τῶν Ναζωραίων αἰρέσεως, δις καὶ τὸ ἱερόν ἐπει-
23,30. **8** ρασεν βεβηλῶσαι, δν καὶ ἐκρατήσαμεν, ¹ παρ' οὐ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων
9 ἐπιγνῶναι ὅν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ. συνεπέ-
 θεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι φάσκοντες ταῦτα οὕτως
10 ἔχειν. Ἀπεκρίθη τε δὲ Παῦλος, νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν· ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὅντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος εὐθύνμως τὰ
21,17. 11 περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι, δυναμένον σου ἐπι-
 γνῶναι δτι οὐ πλείους εἰσίν μοι ἡμέραι δώδεκα
12 ἀφ' ἣς ἀνέβην προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ οὕτε ἐν τῷ ἱερῷ εὑρόν με πρός τινα διαλεγόμενον
 ἢ ἐπίστασιν ποιοῦντα δχλον, οὕτε ἐν ταῖς συνα-
13 γωγαῖς οὕτε κατὰ τὴν πόλιν, οὐδὲ παραστῆσαι

² αυτοῦ : [H]—W ^{2,3} W προνοίας π. τε κ. πανταχον.
4 Η επιεικα ⁶ εκρατησαμεν, : h^r + και κατα τον ημετερον νομον ηθελησαμεν κριναι. (v. 7) παρελθων δε Λυσιας ο χιλιαρχος μετα πολλης βιας εκ των ρειφων ημων απηγαγεν, (v. 8) κελευσας τους κατηγορους αυτον ερχεσθαι επι σι.
11 Η επιγνωναι, | Ιερουσαλημ : H,R·TW.

¹ πεντε : τινας | των πρεσβ. ² κατορθωματων
5 στασιν ⁹ ειποντος δε αυτον ταυτα συνεπεθεντο και
10 κριτην δικαιον | ευθυνμοτερον ¹¹ μοι : + ή ¹² επι-
 συστασιν

Πραξεις Αποστολων 24,14—25.

δύνανται σοι περὶ ὅν νυνὶ κατηγοροῦσίν μου.
 δμολογῶ δὲ τοῦτό σοι, δι τὰ τὴν δόδον ἦν λέ· 14.5.
 γνούσιν αἰρεσιν οὗτως λατρεύω τῷ πατρῷ φεντεψ,
 πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς ἐν
 τοῖς προφήταις γεγραμμένοις, ἐλπίδα ἔχων εἰς 15 Dn 12,2.
 τὸν φεόν, ἦν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται, ἀνά-
 στασιν μέλλειν ἐσεσθαι δικαίων τε καὶ ἀδίκων.
 ἐν τούτῳ καὶ αὐτὸς ἀσκῶ ἀπόδοσκοπον συνείδησιν 16 23,1.
 ἔχειν πρὸς τὸν φεόν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διὰ
 παντός. δι' ἑταῖν δὲ πλειόνων ἐλεημοσύνας ποιήσων 17 R 15,25.26.
 εἰς τὸ ἔδυνος μου παρεγενόμην καὶ προσφοράς,
 ἐν αἷς ενδόν με ἡγνισμένον ἐν τῷ Ἱερῷ, οὐ μετὰ 18 21,27.
 ὅχλου οὐδὲ μετὰ θορύβου, τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας 19
 Ἰουδαίοι, οὓς ἔδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι καὶ κατη- 20
 γορεῖν εἰ τι ἔχοιεν πρὸς ἐμέ. Ἡ αὐτοὶ οὗτοι
 εἰπάτωσαν τί ενδόν ἀδίκημα στάντος μου ἐπὶ τοῦ
 συνεδρίου, Ἡ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς ἡς ἐκέρδαξι 21 23,8.
 ἐν αὐτοῖς ἐστῶς δι τι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ
 κρίνομαι σήμερον ἐφ' ὑμῶν. Ἀνεβάλετο δὲ αὐτοὺς 22 23,26.
 ὁ Φῆλιξ, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ,
 εἰπας· ὅταν Λυσίας ὁ χιλίαρχος καταβῇ, δια-
 γνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς· διαταξάμενος τῷ ἑκατον- 23 27,8.
 τάρχῃ τηρεῖσθαι αὐτὸν ἔχειν τε ἄνεσιν καὶ μηδένα
 κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν αὐτῷ. Μετὰ 24
 δὲ ἡμέρας τινὰς παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν
 Δρουσίλλῃ τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ οὖσῃ Ἰουδαίᾳ μετε-
 πέμψατο τὸν Παῦλον, καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ
 τῆς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν πίστεως. διαλεγομένον 25
 δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ
 τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος ἐμφοβος γενόμενος

15 εἰς : Τ προς 19 Η εμε, —

14 — τοις εν	15 εσεσθαι : + νεκρῶν	16 εχων
— δια παντος	18 εν οις	19 δει
εμοι 21 εφ :	22 ακουσας	20 ευρον : + εν
23 υπηρετειν : + η προσερχεσθαι	25 μελλ. : + εσεσθαι	

24,26—25,9. Πραξεις Αποστολων

δ Φῆλιξ ἀπεκρίθη· τὸ νῦν ἔχον πορεύου, καιρὸν
26 δὲ μεταλαβὸν μετακαλέσομαι σε· ἅμα καὶ ἐλπίζων
ὅτι χρήματα δοδήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου·
διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος ώμίλει
25,9. 27 αὐτῷ. Διετίας δὲ πληρωθείσης ἐλαβεν διά-
δοχον δ Φῆλιξ Πρόκιον Φῆστον· θέλων τε χάριτα
καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις δ Φῆλιξ κατέλιπε τὸν
Παῦλον δεδεμένον.

25 Φῆστος οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχείᾳ μετὰ τρεῖς
ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρίας,
24,1. 2 ἐνεφάνισάν τε αὐτῷ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρῶτοι
τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλονν
23,15. 3 αὐτὸν ἀλτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ, δπως μετα-
πέμψηται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐνέδραν ποιοῦντες
4 ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν δδόν. δ μὲν οὖν Φῆστος
ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον εἰς Καισαρίαν,
5 ἕαντὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι· οἱ οὖν
ἐν ὑμῖν, φησίν, δυνατοὶ συνκαταβάντες, εἰ τί ἐστιν
6 ἐν τῷ ἀνδρὶ ἀτοπον, κατηγορείτωσαν αὐτοῦ. Δια-
τρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας οὐ πλείους δικτὼ ἡ
δέκα, καταβὰς εἰς Καισαρίαν, τῇ ἐπαύριον καθ-
ίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσεν τὸν Παῦλον
7 ἀχθῆναι. παραγενομένου δὲ αὐτοῦ περιέστησαν
αὐτὸν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεθηκότες Ἰουδαῖοι,
πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιώματα καταφέροντες, ἀ οὐκ
8 ἵσχυντον ἀποδεῖξαι, τοῦ Παύλου ἀπολογουμένου δτι
οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων οὔτε εἰς τὸ
24,27. 9 ἱερὸν οὔτε εἰς Καίσαρα τι ἥμαρτον. δ Φῆστος
δὲ θέλων τοῖς Ἰουδαίοις χάριν καταθέσθαι, ἀπο-

26 Η δοθ. [αυτῷ] 27 θέλων . . . δεδεμ. : h^g τον δε
Παυλον ειασεν εν τηρησει δια Δρούσιλλαν 25,1 Η επαρχια
hTW -χειω

25 καιρω δε επιτηδιω αυτον | ωμιλει : διελεγετο 26 Παυλου : + οπως λυση
27 χαριτας 25,2 ο αρχιερευς
5 ατοπον : τουτω 6 — ον πλειουσ

κριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπεν· θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς ἐκεῖ περὶ τούτων κριθῆναι ἐπ’ ἐμοῦ;
 Ἐίπεν δὲ ὁ Παῦλος· ἐστὼς ἐπὶ τοῦ βήματος 10
 Καίσαρός εἴμι, οὐ με δεῖ κρίνεσθαι. Ἰουδαίους
 οὐδὲν ἡδίκηκα, ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις.
 εὶ μὲν οὖν ἀδικῶ καὶ ἀξιον θανάτου πέπραχά 11
 τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδὲν
 ἔστιν ὃν οὗτοι κατηγοροῦσίν μον, οὐδεὶς με δύ-
 ναται αὐτοῖς χαρτσασθαι. Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι.
 τότε δὲ Φῆστος συνηλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου 12
 ἀπεκρίθη· Καίσαρα ἐπικέκλησαι, ἐπὶ Καίσαρα
 πορεύσῃ.

Ημερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν Ἀγρίππας δὲ 13
 βασιλεὺς καὶ Βερούκη κατήντησαν εἰς Καισαρίαν
 ἀσπασάμενοι τὸν Φῆστον. ὡς δὲ πλείους ἡμέρας 14 ^{24,27}
 διέτριβον ἐκεῖ, δὲ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ
 κατὰ τὸν Παῦλον λέγων· ἀνὴρ τίς ἔστιν κατα-
 λειπμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος, περὶ οὐ γενο- 15
 μένου μον εἰς Ἱεροσόλυμα ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς
 καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἵτούμενοι
 κατ’ αὐτοῦ καταδίκην· πρὸς οὓς ἀπεκρίθη διτε 16
 οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινα ἀν-
 θρωπὸν πρὸν ἢ δὲ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον
 ἔχοι τὸν κατηγόρους τόπον τε ἀπολογίας λάβοι
 περὶ τοῦ ἐγκλήματος. συνελθόντων οὖν αὐτῶν 17
 ἐνθάδε ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος τῇ ἐξῆς
 καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν
 ἄνδρα· περὶ οὐ σταθέντες οἱ κατηγοροι οὐδεμίαν 18
 αἵτιαν ἔφερον ὃν ἐγὼ ὑπενόδουν πονηρῶν, ζητήματα 19 ^{18,15}.
 δέ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς

11 ΤW οὐδέν ἔστιν 13 h⁸ ασπασομένοι 14 H κατα-
 λειπμένος 16 τε : h δε | 17 HW— αυτῶν 18 hT
 πονηραν

10 ηδικησα 15 δικην 16 ανθρωπον : + εις απωλειαν
 18 επεφερον

25,20—26,2. Πραξεις Αποστολων

αὐτὸν καὶ περὶ τινος Ἰησοῦ τεθνηκότος, δη̄ ἔφασκεν

20 δὲ Παῦλος ζῆν. ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ τὴν περὶ τούτων ζήτησιν ἔλεγον εἰ βούλοιτο πορεύεσθαι εἰς

21 Ἱεροσόλυμα κάκεῖ κρίνεσθαι περὶ τούτων. τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτὸν ἕως οὗ ἀναπέμψω αὐτὸν πρὸς Καίσαρα.

L 23,8. 22 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον· ἔβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι· αὐριον, φησίν,

Mt 10,18. 23 ἀκούσῃ αὐτοῦ. Τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον σύν τε χιλιάρχοις καὶ ἀνδράσιν τοῖς κατ' ἔξοχὴν τῆς πόλεως, καὶ κελεύσαντος τοῦ Φῆστον ἡχθῆ

2.7. 22,22. 24 δὲ Παῦλος. καὶ φησιν δὲ Φῆστος· Ἀγρίππα βασιλεὺν καὶ πάντες οἱ συνπαρόντες ἡμῖν ἀνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον περὶ οὗ ἀπαν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι ἐν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε, 25 βιώντες μὴ δεῖν αὐτὸν ζῆν μηκέτι. ἐγὼ δὲ κατελαβόμην μηδὲν ἀξιον αὐτὸν θανάτου πεπραχέναι, αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστὸν

26 ἐκρινα πέμπειν. περὶ οὗ ἀσφαλέσ τι γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω· διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὅμῶν καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, βασιλεὺν Ἀγρίππα, δπως

27 τῆς ἀνακρίσεως γενομένης σχῶ τί γράψω· ἀλογον γάρ μοι δοκεῖ πέμποντα δέσμιον μὴ καὶ τὰς κατ'

26αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι. Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· ἐπιτρέπεται σοι περὶ σεαυτοῦ λέγειν.

τότε δὲ Παῦλος ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπελογεῖτο·

2 Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεὺν Ἀγρίππα, ἥγημαι ἐμαυτὸν μακάριον ἐπὶ σοῦ

24 Η ενετυχεν

26,1 περι : ΗW υπερ

20 την : pr εις | τουτον (10) 21 πεμψω 22 Φηστον : + εφη | αυριον : pr ο δε 24 επιβωντες 25 καταλαβομενος 26 εχω τι γραψαι

μέλλων σήμερον ἀπολογεῖσθαι, μάλιστα γνώστην 3
δύτα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθῶν τε
καὶ ζητημάτων· διὸ δέομαι μακροθύμως ἀκοῦσαι
μου. Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου ἐκ νεότητος τὴν 4
ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν τε
Ἰεροσολύμοις ἵσαι πάντες Ἰουδαῖοι, προγινώ- 5 28,6. Ph 3,5.
σκοντές με ἀνωθεν, ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν, διτι
κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας
θρησκείας ἔξησα Φαρισαῖος, καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι 6 28,20.
τῆς εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐπαγγελίας γενομένης
ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐστηκα κρινόμενος, εἰς ἣν τὸ δω- 7 24,15.
δεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενείᾳ νύκτα καὶ ἡμέραν
λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι· περὶ οὗς ἐλπίδος
ἐγκαλοῦμαι υπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ. τί ἀπιστον 8
κρίνεται παρ' ὑμῖν εἰ διθέσις νεκροὺς ἐγείρει;
ἔγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ δνομα Ἰησοῦν 9 9,1-29;
τοῦ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι· δι 10 22,8-21.
καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλούς τε
τῶν ἀγίων ἔγὼ ἐν φυλακαῖς κατέκλεισα τὴν παρὰ
τῶν ἀρχιερέων ἔξουσίαν λαβών, ἀναιρουμένων τε
αὐτῶν κατήρεγκα ψῆφον, καὶ κατὰ πάσας τὰς 11
συναγωγὰς πολλάκις τιμωρῶν αὐτοὺς ἡνάγκαξον
βλασφημεῖν, περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς
ἔδιωκον ἔως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις. Ἐν οἷς 12
πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἔξουσίας καὶ
ἐπιτροπῆς τῆς τῶν ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης κατὰ 13
τὴν δδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐδανόθεν ὑπὲρ τὴν
λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμψων με φῶς καὶ
τοὺς σὸν ἐμοὶ πορευομένους· πάντων τε κατα- 14
πεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἥκουσα φωνὴν λέ-

3 Τ σε οντα 4 εκ : Τ pr την | παντες : T+ οι
5 Τ θρησκιας 7 hW καταντησειν 10 h- τε 1°

8 ζητηματων : + επισταμενος | δεομαι : + σου 6 εις :
προς | - ημων 7 βασιλευ Αγριππα 8 τι; απιστον
12 εν οις : + και | της : + παρα 14 γην : + δια τον
φοβον εγω μονος

26,15—25. Πραξεις Αποστολων

γουσαν πρός με τῇ Ἐβραιΐδι διαλέκτῳ· Σαοὺλ,

Σαούλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρός κέντρα

15 λακτίζειν. ἐγὼ δὲ εἶπα· τίς εἰ, κύριε; δὲ κύριος

Ez 2,1.3. 16 εἶπεν· ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. ἀλλὰ

ἀνάστηθι καὶ στῆθι ἐπὶ τὸν πόδας σου· εἰς τοῦτο

γὰρ ὠφθῆν σοι, προχειρίσασθαι σε ὑπηρέτην καὶ

Jr 1,7. 17 μάρτυρα ὧν τε εἶδες ὧν τε ὀφθήσομαι σοι, ἔξαι-

1 Chr 16,85.

Dt 32,8. 18 οὗτος ἐγὼ ἀποστέλλω σε¹ ἀνοῖξαι ὁγμαλιοὺς αὐτῶν,

Is 35,5 ; 42,7.16 ;

61,1.

τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότους εἰς φῶς καὶ τῆς

20,82.

ἐξουσίας τοῦ σατανᾶ ἐπὶ τὸν θεόν, τοῦ λαβεῖν

E 2,2. Col 1,18.

αὐτοὺς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ κλῆρον ἐν τοῖς

G 1,16. 19 ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ. Ὁδεν, βασιλεὺ

Ἄγριππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειδῆς τῇ οὐρανίῳ

Mt 8,8. 20 δύτασίᾳ, ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον τε καὶ

Ιεροσολύμοις, πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας,

καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπήγγελλον μετανοεῖν καὶ ἐπι-

στρέφειν ἐπὶ τὸν θεόν, ἀξια τῆς μετανοίας ἔργα

21,30.31. 21 πράσσοντας. ἔνεκα τούτων με Ἰουδαῖοι συλλα-

βόμενοι ἐν τῷ ιερῷ ἐπειρῶντο διαχειρίσασθαι.

L 24,44-47. 22 ἐπικονυμίας οὖν τυχών τῆς ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἄχρι τῆς

ἡμέρας ταύτης ἐστηκα μαρτυρόμενος μικρῷ τε

καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὧν τε οἱ προφῆται

1 K 15,20. 23 ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι καὶ Μωϋσῆς, εἰ

παθητὸς δὲ Χριστός, εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως

νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ τε λαῷ καὶ

24 τοῖς ἔθνεσιν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογούμενον

δὲ Φῆστος μεγάλῃ τῇ φωνῇ φησίν· μαίνη, Παῦλε·

τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει.

25 δὲ Παῦλος· οὐ μαίνομαι, φησίν, κράτιστε Φῆστε.

16 εἰδες : HW+ με 17 TW σε, αν. 20 Ιεροσολύμοις :
TW-, : W+ εις | TW Ιουδαίας καὶ 21 εν : T pr
οντα

15 — κυριος | Ιησ. : + o Ναζωραιος 18 αντων :
τυφλων 24 γραμματα : + επιστασθαι

Πραξεις Αποστολων 26,26—27,3.

ἀλλὰ ἀληθείας καὶ σωφροσύνης δήματα ἀποφθέγ-
γομαι. ἐπίσταται γάρ περὶ τούτων δι βασιλεύς, 26 J 18,20.
πρὸς δὲ καὶ παρρησιαζόμενος λαλῶ· λαυδάνειν
γάρ αὐτόν τι τούτων οὐ πείθομαι οὐθέν· οὐ γάρ
ἔστιν ἐν γανίᾳ πεπραγμένον τοῦτο. πιστεύεις, 27
βασιλεὺς Ἀγρίππα, τοῖς προφήταις; οἶδα δτι πι-
στεύεις. δι δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον· ἐν 28 11,26.
δλίγφ με πείθεις Χριστιανὸν ποιῆσαι. δι δὲ Παῦλος· 29
εὐχαίρων δὲ τῷ θεῷ καὶ ἐν δλίγφ καὶ ἐν μεγάλῳ
οὐ μόνον σὲ ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς
μον σήμερον γενέσθαι τοιούτους δποῖος κάγω
είμι, παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων. Ἄνεστη 30
τε δι βασιλεὺς καὶ δηγεμῶν ἥ τε Βερνίκη καὶ οἱ
συνκαθήμενοι αὐτοῖς, καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλονν 31
πρὸς ἀλλήλους λέγοντες δτι οὐδὲν θανάτου ἥ
δεσμῶν ἄξιον πράσσει διανυδωπος οὗτος. Ἀγρίππας 32 25,11.
δὲ τῷ Φήστῳ ἔφη· ἀπολελύσθαι ἐδύνατο δι
θρωπος οὗτος εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

Ως δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν 27 25,12.
Ἴταλίαν, παρεδίδονταν τὸν τε Παῦλον καὶ τινας
ἐτέρους δεσμώτας ἐκατοντάρχη ὀνόματι Ἰουλίφ
σπείρης Σεβαστῆς. ἐπιβάντες δὲ πλοιῷ Ἀδρα- 2 19,29; 20,4.
μυττηνῷ μέλλοντι πλεῖν εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν
τόπους ἀνήχθημεν, δντος σὸν ἡμῖν Ἀριστάρχου
Μακεδόνος Θεσσαλονικέως· τῇ τε ἐτέρᾳ κατήχ- 3 24,23; 28,2.16.
θημεν εἰς Σιδῶνα, φιλανθρώπως τε δι Ἰούλιος
τῷ Παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψεν πρὸς τοὺς φίλους

26 καὶ | κW— τι 28 ποιησαι : h^o γενεσθαι (forte
με πειθεις pro πεποιθας) 29 Τ ενξαμην | HW καὶ εγω
31 αξιον : hT+ τι 27,2 H Ἀδραμυντηνω W Ἀδραμυντηνω

26 — ουθεν 28 Χρηστιανον 29 πολλω 30 και
ταυτα ειποντος ανεστη 27,1 ργ και ουτως εκρινεν αυτον
ο ηγεμων αναπεμπεσθαι Καισαρι | ημας : τους περι τον
Παυλον 2 Θεσσαλονικεων δε Αρισταρχος και Σεκονδος
3 Ιουλιανος

4 πορευθέντι ἐπιμελείας τυχεῖν. κάκεῦθεν ἀναχθέντες
 ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους
 5 εἶναι ἐναντίους, τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κι-
 λικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες κατήλθαμεν
 6 εἰς Μύρρα τῆς Λυκίας. Κάκεī εὐρών δὲ ἑκατον-
 τάρχης πλοϊον Ἀλεξανδρινὸν πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν
 7 ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. ἐν ἴκαναις δὲ ἡμέραις
 βραδυπλοοῦντες καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν
 Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὅπε-
 8 πλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην, μόλις τε
 παραλεγόμενοι αὐτῇν ἥλθομεν εἰς τόπον τινά
 καλούμενον Καλοὺς λιμένας, φέγγὺς ἦν πόλις
 2 Κ 11,25,26.
 Lv 16,29. 9 Λασέα. Ἰκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου καὶ
 ὄντος ἡδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοὸς διὰ τὸ καὶ τὴν
 νηστείαν ἡδη παρεληλυθέναι, παρῆνει δὲ Παῦλος
 10 λέγων αὐτοῖς· ἀνδρες, θεωρῶ διτι μετὰ ὑβρεως
 καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ φορτίου καὶ τοῦ
 πλοίου ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσε-
 11 σθαι τὸν πλοῦν. δὲ ἑκατοντάρχης τῷ κυβερνήτῃ
 καὶ τῷ ναυκλήρῳ μᾶλλον ἐπείδετο ἡ τοῖς ὅπο
 12 Παύλον λεγομένοις. ἀνευθέτον δὲ τοῦ λιμένος
 ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν οἱ πλείονες
 ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι ἐκεῦθεν, εἰ πως δύναμιτο
 καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα
 τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον.
 13 Ὑποπνεύσαντος δὲ νότου δόξαντες τῆς προοδέσεως
 κεκρατηκέναι, ἀραντες ἀσσον παρελέγοντο τὴν
 14 Κρήτην. μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλεν κατ' αὐτῆς
 15 ἀνεμος τυφωνικὸς δὲ καλούμενος εὑρακύλων· συν-
 αρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου καὶ μὴ δυναμένον

5 διαπλευσ. : h^r+ - | δι ημερων δεκάπεντε | 1 W κατηλ-
 θομεν 8 T πολις ην | TW Λασαια

5 Μύρρα : Λυστρα(ν) 8 Αλασσα 13 Ασσον τι Ασσον
 14 ευροκλυδων

ποφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ ἐπιδόντες ἐφερόμενα.
σίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Καῦδα 16
γύναμεν μόλις περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης,
ν ἀραντες βοηθείας ἔχοντο, ὑποζωνύντες τὸ 17
οἶον φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέ-
σιν, χαλάσαντες τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο.
οδῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν τῇ ἔξῆς ἐκβολὴν 18
νιοῦντο, καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν 19
ν πλοίου ἔριψαν. μήτε δὲ ἥλιον μήτε ἄστρων 20
ιφανόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε
κ δλίγον ἐπικειμένου, λοιπὸν περιηρεῖτο ἐλπὶς
σα τοῦ σωζεσθαι ἡμᾶς. Πολλῆς τε ἀστίας 21
αρχούσης τότε σταθεὶς δὲ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν
τεν· ἔδει μέν, ὡς ἀνδρες, πειθαρχησαντάς μοι
ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης κερδῆσαι τε τὴν
ν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν. καὶ τὰ νῦν παραινῶ 22
τις εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται
ὑμῶν πλὴν τοῦ πλοίου. παρέστη γάρ μοι 23
τῇ τῇ νυκτὶ τοῦ θεοῦ οὖ εἰμι, φ καὶ λατρεύω,
τελος¹ λέγων· μὴ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε 24 23,11.
παραστῆναι, καὶ ἴδοὺ κεχάρισταί σοι δὲ θεὸς
τας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ. διὸ εὐθυμεῖτε, 25
φρες· πιστεύω γάρ τῷ θεῷ δτι οὕτως ἔσται
δ' ὃν τρόπον λελάληται μοι. εἰς νῆσον δέ 26 23,1.
α δεὶ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν. Ως δὲ τεσσαρεσκαι- 27
κάτη νῦξ ἐγένετο διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ
φίᾳ, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόσουν οἱ ναῦται
οσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν. καὶ βολίσαντες 28
τον δργνιὰς εἶκοσι, βραχὺ δὲ διαστήσαντες καὶ
τιν βολίσαντες εὔρον δργνιὰς δεκαπέντε· φοβού- 29
μοι τε μὴ που κατὰ τραχεῖς τόπους ἐκπέσωμεν,

¹⁵ επιδοντες : h^r + τω πλεοντι και συστειλαντες τα ιστια
TW Κλαῦδα 19 W ερριψαν 23 ειμι : T+ εγω
Η Άδρια | h προσαχειν

27 σκευος : ιστιον | εφερομενα 19 ερριψαμεν 27 επε-
το | προσεγγιζειν 28 και 1° : οιτινες 29 εκπεσωσιν

27,30—41. Πραξεις Αποστολων

έκ πρύμνης δίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας εύχοντο
 30 ήμέραν γενέσθαι. Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων
 φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου καὶ χαλασάντων τὴν σκά-
 φην εἰς τὴν θάλασσαν προφάσει ὡς ἐκ πρόφρες
 31 ἀγκύρας μελλόντων ἐκτείνειν, εἶπεν δὲ Παῦλος τῷ
 ἐκαποντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις· ἐὰν μὴ οὗτοι
 μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆται οὐδὲ δύνασθε.
 32 τότε ἀπέκοψαν οἱ στρατιῶται τὰ σχοινία τῆς
 27. 33 σκάφης καὶ εἰασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. Ἄχρι δὲ οὐ
 ήμέρα ἡμελλεν γίνεσθαι, παρεκάλει δὲ Παῦλος
 ἀπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς λέγων· τεσσαρεσκαι-
 δεκάτην σήμερον ήμέραν προσδοκῶντες ἄστοι
 1 Sm 14,45. 34 διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι. διὸ παρακαλῶ
 2 Sm 14,11.
 Mt 10,80. ὑμᾶς μεταλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γάρ πρὸς τὴς
 ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς γάρ ὑμῶν
 J 6,11. 1 T 4,4. 35 θρὶξ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀπολεῖται. εἴπας δὲ ταῦτα
 καὶ λαβὼν ἀρτον εὐχαρίστησεν τῷ θεῷ ἐνώπιον
 36 πάντων καὶ κλάσας ἥρξατο ἐσθίειν. εὖδυμοι δὲ
 γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς.
 37 ήμερα δὲ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ ἐν τῷ πλοίῳ διακόσιαι
 38 ἐβδομήκοντα ἔξ. κορεσθέντες δὲ τροφῆς ἔκο-
 φιζον τὸ πλοῖον ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν
 39 θάλασσαν. Ὅτε δὲ ήμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ
 ἐπεγίνωσκον, κόλπον δέ τινα κατενδόντι ἔχοντα
 αἰγιαλόν, εἰς δὲν ἐβούλευόντο εἰ δύναιτο ἔξωσαι
 40 τὸ πλοῖον. καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἴωρ
 εἰς τὴν θάλασσαν, ἀμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας
 τῶν πηδαλίων, καὶ ἐπάρσαντες τὸν ἀρτέμωνα τῇ
 41 πνεούσῃ κατείχον εἰς τὸν αἰγιαλόν. περιπεσόντες
 δὲ εἰς τόπον διθάλασσον ἐπέκειλαν τὴν ναῦν, καὶ

29 Ην κανοντο 33 Τ εμελλεν 35 εσθιειν : h^r +
 επιδιδους και ημιν 37 διακοσιαι : Χ ως 39 Χ εκσωσαι

30 εκφυγειν | — προφασει 34 προσλαβειν | ημ-
 τερας | πεσειται 36 μετελαμβανον 37 εξ : πεντε
 89 δυνατον

Πραξεις Αποστολων 27,42—28,7.

πρόφρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ
α ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας. Τῶν δὲ στρατιωτῶν 42
μενη ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσιν,
μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγῃ· ὁ δὲ ἑκατοντάρχης 43
θουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον ἐκώλυσεν αὐτοὺς
τοῦ θουλήματος, ἐκέλευσέν τε τοὺς δυναμένους
κολυμβᾶν ἀπορίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέ-
ναι, καὶ τοὺς λοιποὺς οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, οὓς 44 22-25.
δὲ ἐπὶ τινῶν τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. καὶ οὕτως
ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

Καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωμεν διτι Μελίτη²⁸
ἡ νῆσος καλεῖται. οἱ τε βάροβαροι παρεῖχαν οὐ² 27,8.
τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν· ἀψαντες γὰρ
πυρὰν προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς διὰ τὸν ὑετὸν
τὸν ἐφεστῶτα καὶ διὰ τὸ ψῦχος. συστρέψαντος³
δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων τι πλῆθος καὶ ἐπι-
θέντος ἐπὶ τὴν πυράν, ἔχιδνα ἀπὸ τῆς θέρμης
ἔξελθοῦσα καθηρψεν τῆς χειρὸς αὐτοῦ. ὡς δὲ⁴ 4
εἶδον οἱ βάροβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς
χειρὸς αὐτοῦ, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· πάντως
φονεύς ἐστιν δ ἄνθρωπος οὗτος, δν διασωθέντα
ἐκ τῆς θαλάσσης η δίκη ζῆν οὐκ εἰασεν. ὁ μὲν⁵ 18,18.
οὖν ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ ἐπαθειν
οὐδὲν κακόν· οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν⁶ 14,11.
πίμπρασθαι η καταπίπτειν ἀφνω νεκρόν. ἐπὶ
πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκώντων καὶ θεωρούντων
μηδὲν ἀτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλόμενοι
ἔλεγον αὐτὸν εἶναι θεόν. Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν⁷
τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχεν χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νῆσου

41 fin W+ των κυματων 43 W απορριψ. 28,1 H
Μελίτην 4 H ειδαν 6 T εμπιπρᾶσθαι W πιμπρᾶσθαι |
Τ μεταβαλλομενοι

41 διελυτο 44 επι γης 28,2 αναφαντες | προσανε-
λαμβανον 3 διεξελθουσα | καθηρψατο 5 αποτιναξαμενος
387

δνόματι Ποπλίφ, δς ἀναδέξαμενος ἡμᾶς τρεῖς
 8 ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν. ἐγένετο δὲ τὸν πα-
 τέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ δυσεντερίῳ συνε-
 χόμενον κατακεῖσθαι, πρὸς δν δ Παῦλος εἰσελθὼν
 9 καὶ προσευξάμενος, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ ιάσατο
 10 αὐτόν. τούτου δὲ γενομένου καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἐν
 τῇ νήσῳ ἔχοντες ἀσθενείας προσήρχοντο καὶ ἐθερα-
 11 πεύοντο, οἱ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς
 12 καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὰς χρείας.
 13 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλοιῷ
 παρακεχειμακότι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρινῷ, παρα-
 14 σήμῳ Διοσκούροις. καὶ καταχθέντες εἰς Συρα-
 15 κούσας ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς, δύνεν περιελ-
 θόντες κατητήσαμεν εἰς Ρήγιον. καὶ μετὰ μίαν
 16 ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου δευτεραῖοι ἤλθομεν
 17 Ποτιόλους, οὗ εὑρόντες ἀδελφοὺς παρεκλή-
 θῆμεν παρ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἐπτά· καὶ
 18 οὕτως εἰς τὴν Ρώμην ἤλθαμεν. κάκειδεν οἱ
 19 ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν ἤλθαν εἰς
 ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρι Ἀππίου φόρου καὶ Τριῶν
 ταβερνῶν, οὓς ἴδων δ Παῦλος εὐχαριστήσας τῷ
 20 θεῷ ἔλαβε θάρσος. Ὁτε δὲ εἰσῆλθομεν εἰς
 Ρώμην, ἐπετράπη τῷ Παύλῳ μένειν καθ' ἑαυτὸν
 σὸν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ.

21,1. 17 Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συνκαλέσασθαι
 αὐτὸν τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους· συνελ-
 θόντων δὲ αὐτῶν ἔλεγεν πρὸς αὐτούς· ἐγώ, ἄνδρες

7 ΗW ημέρας τρεῖς 9 H [καὶ] οἱ 12 W ημέρας
 τρισιν 13 H περιελοντες 16 H εισηλθαμεν | εις : T†
 την | επετρ. τω Πανλω : h^r + ο εκατονταρχος παρεδωκεν
 τους δεσμους τω στρατοπεδαρχω, τω δε Πανλω επετραπη |
 | εαυτον : h^r + εξω της παρεμβολης †

7 Πουπλιω 9 γενομ. : + υγιους 10 την χρειαν
 14 παρ : επ | εμμειναντες 15 — οι

ἀδελφοί, οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἡ τοῖς
ἐθεσι τοῖς πατρόφοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων
παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ρωμαίων, οἵτινες 18
ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι διὰ τὸ μηδε-
μίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοὶ· ἀντι- 19 25,11.
λεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων ἡναγκάσθην ἐπικαλέ-
σασθαι Καίσαρα, οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους μου ἔχων
τι κατηγορεῖν. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρ- 20 26,6,7.
εκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλῆσαι· εἶνεκεν γὰρ
τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἀλυσιν ταύτην περι-
κειμαι. οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπαν· ἡμεῖς οὔτε 21
γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας,
οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν
ἢ ἐλάλησέν τι περὶ σοῦ πονηρόν. ἀξιοῦμεν δὲ 22 24,14. L 2,34.
παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἢ φρονεῖς· περὶ μὲν γὰρ τῆς
αἰρέσεως ταύτης γνωστὸν ἡμῖν ἐστιν ὅτι πανταχοῦ
ἀντιλέγεται. Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν ἥλιθον 23
πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες, οἷς ἐξετίθετο
διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, πείθων
τε αὐτοὺς περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπό τε τοῦ νόμου
Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπό προටί ἔως
ἔσπέρας. καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, 24
οἱ δὲ ἡπτίστοντες· ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλή- 25
λιοντος ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου δῆμα ἐν,
ὅτι καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησεν διὰ
Ἴσαατον τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν
λέγων.

26

20 R ενεκεν 23 H ηλιθαν 24 ηπιστονν : H.R.TW.
25 δε : T τε

18 οιτινες : + πολλα 19 Ιουδ. : + και επιχραζοντων·
αρε τον εχθρον ημων | κατηγ. : + αλλ ινα λυτρωσομαι
την ψυχην μου εκ θανατου 23 ηκον | διαμαρτ. :
παρατιθεμενος 25 υμων : ημων

28,27—31. Πραξεις Αποστολων

Ιs 6,9.10. πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἰπόν·
ἀκοῆ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε,
καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε·
27 ἐπαχύνθη γάρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου,
καὶ τοῖς ὥστιν βαρέως ἔχουνσαν,
μὴ ποτε ἴδωσιν τοῖς ὁρθαλμοῖς
καὶ τοῖς ὥστιν ἀκούσωσιν
καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν,
καὶ ἵάσομαι αὐτούς.

Ιs 67,3; 98,3. 28 γνωστὸν οὖν ἔστω ὅμιν δτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλῃ.
18,46. τοῦτο τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ· αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται.
30 Ἐνέμεινεν δὲ διετίαν δλην ἐν Ἰδίῳ μισθώματι,
καὶ ἀπεδέχετο πάντας τὸν εἰσπορευομένους πρὸς
28. 1,3. 31 αὐτόν, κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ διδά-
σκων τὰ περὶ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ
πάσης παρρησίας ἀκωλύτως.

28 Η υμιν εστω | fin h^r + (v. 29) και ταυτα αυτοις
ειποντος απηλθον οι Ιουδαιοι πολλην εχοντες εν εαυτοις
ζητησιν 31 Τ— Χριστον

27 εβαρυνθη 30 fin + Ιουδαιοις τε και Ελληνας

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

Παῦλος δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπό- 1 Act 9,15; 18,2.
G 1,15.
στολος ἀφωδισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ, δ προ- 2 Tt 1,2.
18,25. 26.
επηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς
ἀγίαις¹ περὶ τοῦ νιοῦ αὐτοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ 3 2 Sm 7,12.
9,5. Mt 22,42.
Act 18,33.
σπέρματος Δαυεὶδ κατὰ σάρκα, τοῦ δοισμέντος 4 Act 18,33.
νιοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει κατὰ πνεῦμα ἀγιωσύνης ἐξ
ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου
ἡμῶν, δι’ οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς 5 Act 28,18–18.
15,18. G 2,7.9.
ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ
δινόματος αὐτοῦ, ἐν οἷς ἔστε καὶ ὑμεῖς κλητοὶ 6 1 K 1,2. 2 K 1,1.
E 1,1.
Nu 6,25.26.
Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν Ρώμῃ ἀγα- 7 1 Th 1,8.
πητοῖς θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις· χάρις ὑμῖν καὶ
εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μον διὰ Ἰησοῦ 8 18,19. 1 Th 1,8.
Χριστοῦ περὶ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν
καταγγέλλεται ἐν δλῷ τῷ κόσμῳ. μάρτυς γάρ 9 Ph 1,8.
E 1,16.
μού ἔστιν δ θεός, φ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματι
μον ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ νιοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδια-
λείπτως μνείαν ὑμῶν ποιοῦμαι¹ πάντοτε ἐπὶ τῶν 10 Act 19,21.
15,28.32.

HTW Epistolæ Catholicae Paulinæ anteponunt, HR
praemittunt Epistolæ Paulon, H praeterea indicem episto-
larum singularum; epistolam ad Hebraeos datam HTW
epistolis pastoralibus praemittunt, R postponit

1 hTW Χριστον Ἰησον 2 T αγιαις, 3 TW αντον τον
6 W υμεις, 7 h^r— εν Ρωμη 9 W ποιουμαι,

3 γεννωμενον 4 προορισθεντος 7 αγαπ. θ. : εν
αγαπη θ. νι — 8 περι : υπερ 9 μον 10 : μοι

προσευχῶν μου, δεόμενος εἰ πως ἥδη ποτὲ ενδιώθησομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ ἐλύειν πρὸς

^{Act 28,31.} 11 ὑμᾶς. ἐπιπονθῶ γὰρ ἵδειν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικὸν εἰς τὸ στηριχθῆναι
^{2 P 1,1.} 12 ὑμᾶς, τοῦτο δέ ἐστιν συνπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ.

^{J 15,16.} 13 οὐδὲν θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, διτι πολλάκις προεθέμην ἐλύειν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐκαλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο, ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν
14 καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν. Ἐλλησίν τε καὶ βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις διει-

^{Ps 110,46.} 15 λέτης εἰμί· οὗτος τὸ κατ' ἐμὲ πρόδυμον καὶ
^{1 K 1,18,24.} 16 ὑμῖν τοῖς ἐν Ρώμῃ εναγγελίσασθαι. οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εναγγέλιον· δύναμις γὰρ θεοῦ
Act 13,46. ἐστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ιουδαίοφ

^{8,21,22.} 17 τε πρῶτον καὶ Ἐλληνι. δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ
^{Hb 2,4.} ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν,
καθὼς γέγραπται· δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

^{J 16,9.} 18 Ἀποκαλύπτεται γὰρ δογὴ θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ
^{2 Th 2,12.} ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῷ

^{Act 14,15-17;} 19 τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων, διότι τὸ
^{17,24-28.} γνωστὸν τοῦ θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· δὲ
^{Ps 19,2. H 11,8.} 20 θεός γὰρ αὐτοῖς ἐφανέρωσεν. τὰ γὰρ ἀδόκατα
^{Job 12,7-9.} αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιῆμασιν νοούμενα καθιορᾶται, ἢ τε ἀδίοις αὐτοῦ δύναμις καὶ

^{E 4,18.} 21 θειότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους, διότι
^{Ap 14,7.} γνόντες τὸν θεόν οὐχ ὡς θεόν ἐδόξασαν ἢ ηὐχαρίστησαν, ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς
αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἢ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία.

^{Jr 10,14.} 22 φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν, καὶ ἥλαξαν
^{1 K 1,20.} 23

^{Ps 106,20.}

^{Dt 4,15-19.}

10 RW μου δεόμενος, 15 h^r — τοις εν Ρωμῃ 16 H
[πρωτον] 21 W ενχαριστησαν | HW αλλα

18 ουκ οιομαι 16 εναγγ. τον Χριστον | — εις
σωτηριαν 17 δικαιοις : + μου 18 την αληθ. : + τον
θεον 20 — αιδιος 23 ηλλαξαντο

τὴν δύξαν τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ ἐν ὄμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετειῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἔρπετῶν. Διὸ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς 24 ^{Act 14,16.} ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀληθειαν τοῦ θεοῦ 25 ^{9,5.} ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὃς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τὸν αἰώνας· ἀμήν. Διὰ τοῦτο παρέδωκεν 26 αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἱ τε γὰρ θῆλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν, δμοίως τε καὶ οἱ ἀρσενες 27 ^{Lv 18,22; 20,13.}
^{1 K 6,9.} ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ δρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἀρσενες ἐν ἀρσεσιν τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι καὶ τὴν ἀντιμισθίαν ἢν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες. Καὶ καθὼς οὐκ ἀδοκί· 28 μασαν τὸν θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα, πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ πονηρίᾳ 29 πλεονεξίᾳ κακίᾳ, μεστοὺς φθύνοντον φόνου ἔριδος δόλου κακοηθείας, ψιθυριστάς, ¹ καταλάλους, 30 θεοστυγεῖς, ὑβριστάς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ¹ ἀσυνέτους, 31 ἀσυνθέτους, ἀστόργοντος, ἀνελεήμονας· οἵτινες τὸ 32 δικαίωμα τοῦ θεοῦ ἐπιγνόντες, διτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἀξιοι θανάτον εἰσίν, οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσιν τοῖς πράσσοντοιν.

27 Τ αρρ- ter | Η αρσεσιν, | Η αὐτοῖς 29 h
κακα πονηρ. πλεον. οι πον. κακα πλεον. (sic T) | Η
κακοηθίας 32 h επιγνωσκοντες | ποιουσιν . . . συνευδο-
κουσιν : h^a [οι] ποιουντες . . . [οι] συνευδοκοιντες

24 διο και | εν εαυτοις 26 φυσιν : + χρησιν
27 αντιλαμβανοντες 28 — ο θεος 29 — δολουν
31 αστοργ. : + ασπονδους 32 επιγ. : + ουκ ενοησαν
398

μι 7,2. Ι 8,7. 2 Διὸ ἀναπολόγητος εἰ, ὃ ἀνθρωπε πᾶς δικίνων·
 ἐν φῷ γάρ κρίνεις τὸν ἔτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις·
 2 τὰ γάρ αὐτὰ πράσσεις δικίνων. οἴδαμεν δὲ διτὶ¹
 τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ ἐστιν κατὰ ἀληθειαν ἐπὶ τοὺς
 3 τὰ τοιαῦτα πράσσοντας. λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὃ ἀν-
 θρωπε δικίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας καὶ
 ποιῶν αὐτά, διτὶ σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ;
 2 P 8,15. 4 Ἡ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς
 ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν
 διτὶ τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἀγεῖ;
 5 κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον
 Ps 62,18.
 Prv 24,12.
 Mt 16,27.
 2 K 5,10. J 5,29.
 καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ δογὴν ἐν ἡμέρᾳ δογῆς
 6 καὶ ἀποκαλύψεως δικαιοκρισίας τοῦ θεοῦ, δις
 7 ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· τοῖς μὲν
 καθ' ὑπομονὴν ἔργον ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν
 2 Th 1,8. 8 καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσιν ζωὴν αἰώνιον· τοῖς δὲ
 ἐξ ἐριθείας καὶ ἀπειθοῦσι τῇ ἀληθείᾳ πειθο-
 1,16; 8,9. 9 μένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, δογὴ καὶ θυμός, ὁ θλίψις καὶ
 στενοχωρία, ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ
 κατεργαζομένου τὸ κακόν, Ἰουδαίον τε πρῶτον
 10 καὶ Ἑλληνος· δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ²
 τῷ ἔργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον
 Act 10,34.
 1 P 1,17. 11 καὶ Ἑλληνι. οὐ γάρ ἐστιν προσωπολημψία παρὰ
 12 τῷ θεῷ. "Οσοι γάρ ἀνόμως ἡμαρτον, ἀνόμως
 καὶ ἀπολοῦνται· καὶ δοι εὖ νόμῳ ἡμαρτον, διὰ
 Mt 7,21.
 1 J 3,7.
 Jc 1,22.25.
 Act 10,35. 13 νόμου κριθήσονται· οὐ γάρ οἱ ἀκροαταὶ νόμου
 δίκαιοι παρὰ τῷ θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ νόμου
 δικαιωθήσονται. δταν γάρ ἔνθη τὰ μὴ νόμου
 ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῶσιν, οὗτοι νόμοι

2 δε : hT γαρ
 9 TW στενοχωρία επι
 [H]—W

1 γαρ : + κριματι
 δικαιοχρισ. 12 εννομως
 οι τοιουτοι

8 H εριθιας | TW θυμος.
 11 W πον. sect. inc. 13 τω:

5 αποκαλ. : ανταποδοσεως | και
 13 fin + παρα θεω 14 ουτοι:

μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσιν νόμος· οἵτινες ἐνδεί- 15 1,32.
κνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν, συνμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνει-
δήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατη-
γορούντων ἡ καὶ ἀπολογούμενων, ἐν ἡμέρᾳ δὲ 16
κρίνει δ θεός τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ
τὸ εὐαγγέλιον μου διὰ Χριστοῦ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ 17 Jc 2,19.
σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ καὶ ἐπαναπάντη νόμῳ καὶ
καυχᾶσαι ἐν θεῷ¹ καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα καὶ 18 Ph 1,10.
δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα κατηχούμενος ἐκ τοῦ
νόμου, πέποιθάς τε σεαυτὸν διηγὸν εἶναι τυφλῶν, 19 Mt 15,14.
φῶς τῶν ἐν σκότει,¹ παιδευτὴν ἀφρόνων, διδά- 20 2 T 8,5.
σκαλον ηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως
καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ· δ οὖν διδάσκων 21 Ps 50,16—21.
ἔτερον σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; δ κηρύσσων μὴ
πλέπτειν κλέπτεις; δ λέγων μὴ μοιχεύειν μοι- 22
χεύεις; δ βδελυσσόμενος τὰ εἴδωλα λεροοσυλεῖς;
¹ δις ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ 23
νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάζεις; τὸ γάρ δνομα τοῦ 24 Is 52,5.
θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καθὼς
γέγραπται. περιτομὴ μὲν γάρ ὀφελεῖ ἐὰν νόμον 25 Jr 4,4; 9,24.25.
πράσσης· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ἦς, ή περι-
τομὴ σου ἀκροβυστία γέγονεν. ἐὰν οὖν ή ἀκρο- 26 G 5,6.
βυστία τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσσῃ, οὐχ
ή ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται;
καὶ κρινεῖ ή ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον 27
τελοῦσσα σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς
παραβάτην νόμον. οὐ γάρ δ ἐν τῷ φανερῷ Ἰον- 28 J 8,15.39; 7,24.
δαῖός ἐστιν, οὐδὲ ή ἐν τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περι-
τομῇ· ἀλλ' δ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περι- 29 Dt 30,8.
κολ 2,11.

14 νομος : TiW, 16 ημερα οτε : ΗW η ημερα h
ημερα η (vl text) | hRTiW κρινεῖ | hR Ιησον Χριστον
20 Η νομω, — 23 W ατιμαζεις. 27 R νομου;

15 διαλογισμων 16 — μον 17 ει δε : ιδε 25 φυ-
λασσης 27 — η εκ φ. ακροβ.

τομὴ καρδιας ἐν πνεύματι οὐ γράμματι, οὐ δ
3 ἔπαινος οὐκ ἔξ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐκ τοῦ θεοῦ. Τί
 οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἢ τίς ἡ ὠφέλεια
<sup>9,4. Dt 4,7,8.
Ps 147,19,20;
108,7.</sup> **2** τῆς περιτομῆς;¹ πολὺ κατὰ πάντα τρόπον. πρωτον
 μὲν [γὰρ] δτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ.
<sup>9,6; 11,29.
2 T 2,18.</sup> **3** ¹τὶ γὰρ εἰ ἡπίστησάν τινες; μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν
<sup>Ps 116,11.
Ps 51,6.</sup> **4** τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσει; μὴ γένοιτο·
 γινέσθω δὲ δ θεὸς ἀληθῆς, πᾶς δὲ ἄνθρωπος
 φεύστης, καθάπερ γέγραπται.

ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου
 καὶ νικήσεις ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

5 εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησιν.
 τί ἔροῦμεν; μὴ ἀδικος δ θεὸς δ ἐπιφέρων τὴν
6 δόργην; κατὰ ἀνθρώπων λέγω. ¹ μὴ γένοιτο· ἐπει
7 πῶς κρινεῖ δ θεὸς τὸν κόσμον; εἰ δὲ ἡ ἀλήθεια
 τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ φεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς
 τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι κάγὼ ως ἀμαρτωλὸς
^{8,1,2.} **8** κρίνομαι; καὶ μὴ καθὼς βλασφημούμενα καὶ
 καθὼς φασίν τινες ἡμᾶς λέγειν δτι ποιήσωμεν
 τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθά; ών τὸ κρίμα ἐν-
 δικόν ἔστιν.

1,18—2,24. **9** Τί οὖν; προεχόμενα; οὐ πάντως· προητιασά-
 μενα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλληνας πάντας ὑφ-

^{Ps 14,1—3;} **10** ἀμαρτίαν εἶναι, καθὼς γέγραπται δτι
^{58,2—4.}

οὐκ ἔστιν δίκαιος οὐδὲ εἰς,

11 οὐκ ἔστιν [ό] συνίων, οὐκ ἔστιν δ ἐκζητῶν
 τὸν θεόν·

1 Η ωφελλα 2 [γαρ] : T-W 3 HW ; ει ηπιστ.
 τινες, 4 RW νικησης 7 δε : hRW γαρ | H κρινομαι;
 8 και 2° : [H] 9 W υπο 11 [ο] : hTW-H | TW
 συνιων | θεο | h ζητων

1 — η 4 εστω 6 κρινει 8 — και 2° | — τα 1° |
 ελθη : + εφ ημας 9 προκατεχομεν περισσον ει — ου
 παντως | τε : + πρωτον

πάντες ἔξεκλιναν, ἀμα ἡχρεώθησαν·

12

οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἔως
ἐνός.

τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν,

13 Ps 5,10.
Ps 140,4.

ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν,

ἵνε ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν·

14 Ps 10,7.

ὅδεις οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα,

15 Is 59,7.8.

σύντριψα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, 16

καὶ ὅδον εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν.

17

οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὄφθαλ- 18 Ps 36,2.
μῶν αὐτῶν.

Οἴδαμεν δὲ δτι δσα ὁ νόμος λέγει τοῖς ἐν τῷ 19 2,12. G 3,22.
νόμῳ λαλεῖ, ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ καὶ ὑπόδικος
γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ θεῷ· διότι ἐξ ἔργων 20 Ps 148,2.
νόμου οὐδεὶς δικαιοῦσεται πᾶσα σάρξ ἐνώπιον αὐτοῦ· 7,7. G 2,16.
διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἀμαρτίας.

Νῦν δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη θεοῦ πεφανέ- 21 Act 10,43.
ρωται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προ- 1,17.

φητῶν, δικαιοσύνη δὲ θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ 22

Χριστοῦ, εἰς πάντας τοὺς πιστεύοντας· οὐδὲ γάρ
ἔστιν διαστολὴ· πάντες γάρ ἡμαρτον καὶ ὑστε- 23 9,19. 5,2.
ροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, δικαιούμενοι δωρεὰν 24 5,1. E 2,8.
τῆς αὐτοῦ χάριτος διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ· δον προέθετο ὁ θεὸς ἱλαστήριον 25 Lv 16,12-15.
διὰ πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἷματι, εἰς ἐνδειξιν τῆς H 4,16. E 1,7.
δικαιοσύνης αὐτοῦ διὰ τὴν πάρεστιν τῶν προ-
γεγονότων ἀμαρτημάτων¹ ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ θεοῦ, 26

12 ποιῶν : hTW pr o | hW— οὐκ εστιν 2° 14 στομα :
hW+ αυτῶν 22 Ἰησοῦν : [H]—W | παντας : h^r W+ και
επι παντας 25 πιστεως : hW pr της | T αυτον, δια

25 — δια πιστεως | παρεστι : + εν τω νυν αιωνι

πρὸς τὴν ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ
νῦν καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον καὶ δι-
1 Κ 1,20.81. 27 καιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ. Ποῦ οὖν ἡ
καύχησις; ἔξεκλείσθη. διὰ ποίου νόμου; τῶν
G 2,16. 28 ἕργων; οὐχί, ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως.¹ λογι-
ζόμενα γὰρ δικαιοῦσθαι πίστει ἀνθρώπον χωρὶς
10,12. 29 ἕργων νόμου. ἡ Ἰουδαῖον δὲ θεὸς μόνον; οὐχὶ
4,11.12. 30 καὶ ἐθνῶν; ναὶ καὶ ἐθνῶν,¹ εἰπερ εἰς δὲ θεὸς δὲς
δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πίστεως καὶ ἀκροβυστίαν
21. 4,8; 8,4. 31 διὰ τῆς πίστεως. νόμον οὖν καταργοῦμεν διὰ
Mt 5,17. τῆς πίστεως; μὴ γένοιτο, ἀλλὰ νόμον ἰστάνομεν.

4 Τί οὖν ἐροῦμεν εὐρηκέναι Ἀβραὰμ τὸν προ-
2 πάτορα ἡμῶν κατὰ σάρκα; εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἔξ-
Gn 15,6. 3 θεόν, ¹τὸ γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραὰμ
G 8,6. 4 τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. τῷ
Mt 20,7.14. δὲ ἐργαζομένῳ δὲ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν
5 ἀλλὰ κατὰ διφείλημα· τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πι-
στεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ασεβῆ, λογί-
Ps 32,1.2. 6 ζεταὶ η πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην· καθάπερ
καὶ Δανείδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου
φὸς θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἕργων.
7 μακάριοι ὅν ἀγέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὅν ἐπε-
καλύψθησαν αἱ ἀμαρτίαι.
8 μακάριος ἀνὴρ οὗ οὐ μὴ λογίσηται κύριος
ἀμαρτίαν.

Gn 15,6. 9 δὲ μακαρισμὸς οὗν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομὴν ἡ
καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν; λέγομεν γάρ· ἐλογίσθη
10 τῷ Ἀβραὰμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην. πῶς οὖν

²⁶ Ιησοῦ : h^r — Ιησοῦν v^l Ιησοῦνν : v^l + Χριστὸν ²⁸ γὰρ :
hW οὐν ²⁹ h μονῶν ³⁰ W επειπερ | H θεος, ο;
4,1 Η— ευρηκεναι ² θεον : TW. ⁵ T ασεβήν | δικαιοσύνην :
HW,R.T. ⁸ οὐν : h φ

²⁶ — καὶ ²⁷ καυχησ. : + σον ²⁸ λογιζωμεθα ονν |
δια πιστεως ²⁹ μονος ³¹ ιστωμεν ^{4,1} ερονμει; |
| πατερα ⁶ καθως ⁹ περιτομην : + μονον

έλογισθη; ἐν περιτομῇ ὄντι ἡ ἐν ἀκροβυθυστίᾳ;
 οὐκ ἐν περιτομῇ ἀλλ' ἐν ἀκροβυθυστίᾳ.¹ καὶ σημεῖον 11 Gn 17,10.11.
 ἔλαβεν περιτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς
 πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυθυστίᾳ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν
 πατέρα πάντων τῶν πιστεύοντων δι' ἀκροβυθυστίας,
 εἰς τὸ λογισθῆναι αὐτοῖς [τὴν] δικαιοσύνην,¹ καὶ 12 Mt 3,9.
 πατέρα περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον 1 P 2,21.
 ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσιν τοῖς ἰχνεσιν τῆς ἐν
 ἀκροβυθυστίᾳ πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.
 Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ ἡ τῷ 13 Gn 18,18;
 σπέρματι αὐτοῦ, τῷ κληρονόμῳ αὐτὸν εἶναι κόσμου,
 ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως. εἰ γὰρ οἱ ἐκ 14
 νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις καὶ κατήρ-
 γηται ἡ ἐπαγγελία. ὁ γὰρ νόμος δργὴν κατεργά- 15 8,20; 5,18;
 ζεται· οὐδὲ οὐκ ἔστιν νόμος, οὐδὲ παράβασις. 7,8,10.
 Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ 16
 εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι,
 οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ
 πίστεως Ἀβραάμ, (δις ἔστιν πατήρ πάντων ἡμῶν,
 καθὼς γέγραπται διτὶ πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέ- 17 Gn 17,5.
 θεικά σε,) κατέναντι οὐδὲ ἐπίστευσεν θεοῦ τοῦ ζωο- Is 48,18.
 ποιοῦντος τοὺς νεκροὺς καὶ καλοῦντος τὰ μὴ
 ὄντα ὡς ὄντα· δις παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπί- 18 Gn 15,5.
 στευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν
 ἐθνῶν κατὰ τὸ εἰρημένον· οὗτως ἔσται τὸ σπέρμα
 σου· καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει κατενόησεν τὸ 19 Gn 17,17.
 ἑαυτοῦ σῶμα [ῆδη] νενεκρωμένον, ἐκατονταετής
 που ὅπαρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας
 Σάρρας· εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ οὐ διε- 20 H 11,7.11.34.
 κρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει,

11 h περιτομῆν (TW—) | [τὴν] : RW—T 12 h^a
 [καὶ τοῖς fort pro καὶ αὐτοῖς] 19 h^c οὐ κατενοησεν |
 TW— [ῆδη] | TW εκατονταέτης 20 HW αλλα

11 σφραγ. : + δια | λογισθ. καὶ αὐτοῖς εἰς δικ.
 18 iwa : + η 18 fin + ως τα αστρα του ουρανου και ως
 η αμμος της θαλασσης 19 εν τη πιστ.

21 δοὺς δόξαν τῷ θεῷ¹ καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ
 3. Gn 15,6. 22 ἐπήγγελται δυνατός ἐστιν καὶ ποιῆσαι. διὸ [καὶ]
 15,4. 23 ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. Οὐκ ἔγραφη
 24 δὲ δι’ αὐτὸν μόνον ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ
 δι’ ἡμᾶς, οἵς μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς πιστεύοντοι
 ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ
 1 Is 58,4.5. 25 νεκρῶν, δις παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν
 1 K 15,17. καὶ ἡγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

3,24.28; 4,24. 5 Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχωμεν
 Is 58,5. πρὸς τὸν θεὸν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 E 8,12. 2 δι’ οὐ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν [τῇ πίστει]
 8,28. εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ᾧ ἐστήκαμεν, καὶ καυχώ-
 Jc 1,2.8. 3 μεθα ἐπ’ ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ θεοῦ. οὐ μόνον
 δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς ψλήψεσιν, εἰδότες
 4 διτι ἡ ψλήψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπο-
 Ps 22,6; 25,20. 5 μονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα· ἡ δὲ ἐλπὶς
 H 6,18.10. οὖν καταισχύνει, διτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκέχυται
 6 ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ πνεύματος ἀγίου τοῦ
 δοθέντος ἡμῖν. ἔτι γὰρ Χριστὸς δοτῶν ἡμῶν
 ἀσθενῶν ἔτι κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν.
 7¹ μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ
 γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν.
 J 5,16. 8 συνίστησιν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεὸς
 1 J 4,10. διτι ἔτι ἀμαρτωλῶν δοτῶν ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ
 1,18; 2,5.8. 9 ἡμῶν ἀπέθανεν. πολλῷ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες
 νῦν ἐν τῷ αἷματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι’ αὐτὸν
 8,7. 10 ἀπὸ τῆς δργῆς. εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγμεν
 τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ

22 [καὶ] : T—W 5,1 W εχομεν 2 [τῇ πίστει] :
 T—W 3 h καυχωμενοι 4.5 H ελπίδα, η . . . καταισχύνει.
 6 . ετι γαρ (sic et h^o) : H . ει γε (h^o ει εις τι γαρ νι ει γαρ
 νι ει δε [fort pro ειπερ]) W, ειγε

21 — καὶ 1° 23 αυτῷ : + εις δικαιοσύνην 5,3 δε :
 + τοντο it 11 6 ετι 1° : εις τι | — ετι 2° 7 μογις
 8 — ο θεος | οτι : + ει 9 — ονν

μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ
αὐτοῦ· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ κανχώμενοι ἐν τῷ 11
θεῷ διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι'
οὐ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν.

Διὰ τοῦτο ὥσπερ δι' ἐνδὸς ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία 12 ^{Gn 2,17; 3,19.}
εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν, καὶ διὰ τῆς ἀμαρτίας
ὁ θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ
θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ὃ πάντες ἡμαρτον —. ἄχρι 13 4,15.
γὰρ νόμου ἀμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ, ἀμαρτία δὲ
οὐκ ἐλλογεῖται μὴ δυτος νόμου· ἀλλὰ ἐβασίλευσεν 14 1 ^{K 15,31.32.}
^{45.55.} ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωϋσέως καὶ ἐπὶ¹
τοὺς μὴ ἀμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ δμοιώματι τῆς
παραβάσεως Ἀδάμ, δις ἐστιν τύπος τοῦ μέλλοντος.
Ἄλλ' οὐχ ως τὸ παρόπτωμα, οὕτως καὶ τὸ χάρισμα· 15
εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνδὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέ-
θανον, πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ
δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνδὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ
Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν. καὶ οὐχ 16
ὡς δι' ἐνδὸς ἀμαρτήσαντος τὸ δώρημα· τὸ μὲν
γὰρ κρίμα ἔξ ἐνδὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα
ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. εἰ γὰρ 17
τῷ τοῦ ἐνδὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν
διὰ τοῦ ἐνός, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν
τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης
λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσιν διὰ τοῦ ἐνός
Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν ως δι' ἐνός παραπτώ- 18 1 ^{K 15,22.}
ματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτως
καὶ δι' ἐνδὸς δικαιώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους
εἰς δικαιωσιν ζωῆς· ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς 19 ^{I 58,11.}

11 Χριστον ; [H]—W
13 H ελλογαται | νομου 2° : H,R.TW· 17 τω τον ενος : h εν ενος W εν ενι | h Χριστον Ιησου

12 TW ημαρτον· (R—)
14 h^r— μη 15 και
1° : [H]—W 17 τω τον ενος : h εν ενος W εν ενι | K [της
δωρεας] | h Χριστον Ιησου

11 κανχωμεθα 12 — ο θανατος 2° 14 επι τω : εν
τω 15 — εν 16 αμαρτηματος | fin + ζωης 17 — της
δικαιοσυνης 18 ενος 1° : + ανθρωπου, it 19 (2°)

τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου ἀμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοὶ, οὗτος καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνὸς ^{4,15; 7,8.} 20 δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοὶ. νόμος δὲ παρεισῆλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὐ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἀμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ ^{6,23.} 21 χάρις, ἵνα ὅσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἀμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὗτος καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

^{8,5-8.} 6 Τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμένωμεν τῇ ἀμαρτίᾳ, ἵνα ² ἡ χάρις πλεονάσῃ;¹ μὴ γένοιτο. οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἀμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ; ^{G 8,27.} 3 ἡ ἀγνοεῖτε δτι δοσοὶ ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; ^{1 P 8,21.} 4 συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς ^{Kol 2,12.} τὸν θάνατον, ἵνα ὅσπερ ἡγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρός, οὗτος καὶ ἡμεῖς ἐν ^{Ph 8,10,11.} 5 καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ δομοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ ^{G 5,24.} 6 καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· τούτο γινώσκοντες, ὅτι δ παλαιὸς ἡμῶν ἀνθρώπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας, τοῦ μηκέτι ⁷ δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἀμαρτίᾳ· δ γὰρ ἀποθανὼν ^{4.} 8 δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας. εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν δτι καὶ συνζήσομεν αὐτῷ, ⁹ εἰδότες δτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ^{H 9,26-28.} 10 ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. δ γὰρ ἀπέθανεν, τῇ ἀμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· δ ^{2 K 5,15.} 11 δὲ ζῆ, ζῆ τῷ θεῷ. οὗτος καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἔαντοὺς εἶναι νεκροὺς μὲν τῇ ἀμαρτίᾳ ζῶντας δὲ

6,8 Η [Ιησουν]

6,1 επιμενομεν εν	2 ζησωμεν	4 ουν : γαρ δ αλλα :
αμα	6 και τουτο	8 αυτω : τω Χριστω
— ειναι		11 υμεις

τῷ θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Μὴ οὖν βασιλευέτω 12 ^{Gn 4,7.}
 ἡ ἀμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι εἰς τὸ
 ὑπακούειν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ, μηδὲ παρι- 13 ^{12,1.}
 στάνετε τὰ μέλη ὑμῶν δπλα ἀδικίας τῇ ἀμαρτίᾳ,
 ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ ὧσεὶ ἐκ νεκρῶν
 ζῶντας καὶ τὰ μέλη ὑμῶν δπλα δικαιοσύνης τῷ
 θεῷ, ἡ ἀμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γάρ ἐστε 14 ^{1 J 8,6.}
 ὑπὸ νόμου ἀλλὰ ὑπὸ χάριν. Τί οὖν; ἀμαρτή- 15 ^{5,17,21.}
 σωμεν, δτι οὐκ ἔσμεν ὑπὸ νόμου ἀλλὰ ὑπὸ χάριν;
 μὴ γένοιτο. οὐκ οἴδατε δτι φ παριστάνετε ἑαν- 16 ^{1 J 8,84.}
 τοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοι ἐστε φ ὑπα- ^{2 P 2,19.}
 κούετε, ἢτοι ἀμαρτίας εἰς θάνατον ἢ ὑπακοῆς
 εἰς δικαιοσύνην; χάρις δὲ τῷ θεῷ δτι ἡτε δοῦλοι 17
 τῆς ἀμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς δν
 παρεδόθητε τύπον διδαχῆς, ἐλευθερωθέντες δὲ 18 ^{J 8,82.}
 ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας ἔδουλωθητε τῇ δικαιοσύνῃ.
 ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς 19
 ὑμῶν· ὅσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν
 δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνο-
 μίαν, οὕτως νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα
 τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἀγιασμόν. δτε γὰρ δοῦλοι ἡτε 20
 τῆς ἀμαρτίας, ἐλεύθεροι ἡτε τῇ δικαιοσύνῃ. τίνα 21 ^{Ez 16,61,68.}
 οὖν καρπὸν είχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε;
 τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. νυνὶ δὲ ἐλευ- ^{8,6,18.}
 θερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας δουλωθέντες δὲ
 τῷ θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν,
 τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. τὰ γὰρ δψώνια τῆς 23 ^{5,12.}
 ἀμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ
 αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

13 θεω 2° : W. 17 W διδαχῆς. 19 υμῶν 1° : TW. |
 H [εις την ανομιαν] 21 TW τοτε; ει επαισχυνεσθε. | W
 το μεν γαρ 22 H νυνι δε,

11 fin + τω κυριω ημων 12 ταις επιθ. αντ. : αντη
 v1 pr αντη εν 16 η ουκ | — εις θανατον 17 εκ
 καθαρας καρδιας 19 δουλευειν (bis) | δουλα 2° :
 οπλα

7 Ἡ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, γινώσκουσιν γὰρ νόμοι
λαλῶ, δτι δ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ
2 δσον χρόνον ζῆ: ή γὰρ ὑπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι
ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· εἰν δὲ ἀποθάνῃ δ ἀνήρ.
3 κατηργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός. ἀρα οὐ
ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλὶς χρηματίσει εἰν γένηται
ἀνδρὶ ἐτέρῳ· εἰν δὲ ἀποθάνῃ δ ἀνήρ, ἐλειθύερα
ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦ μὴ είναι αὐτῇ
Κοι 2,14. 4 μοιχαλίδα γενομένην ἀνδρὶ ἐτέρῳ. ὥστε, ἀδελφοί^{μου}, καὶ θμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ
σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἐτέρῳ,
τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ
7-25. 6,21. 5 θεῷ. δτε γὰρ ήμειν ἐν τῇ σαρκὶ, τὰ παθήματα
τῶν ἀμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς
μέλεσιν ήμῶν εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ.
8,1,2. 6,2,4. 6 νννὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες
ἐν φ κατειχόμεθα, ὥστε δουλεύειν ήμᾶς ἐν κανότητι
πνεύματος καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος.
Ex 20,14.17. 7 Τί οὖν ἐροῦμεν; δ νόμος ἀμαρτία; μὴ γένοιτο
Dt 5,18.21. ἀλλὰ τὴν ἀμαρτίαν οὐκ ἔγνων εὶ μὴ διὰ νόμου
τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ηδειν εὶ μὴ δ νόμος
11. 5,18. 8 ἐλεγεν· οὐκ ἐπιθυμήσεις· ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ή
ἀμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς κατηργάσατο ἐν ἐμοὶ^{πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἀμαρτία νεκρά.}
9 ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς
Jc 1,15. 10 ἐντολῆς ή ἀμαρτία ἀνέζησεν, ἐγὼ δὲ ἀπέθανον,
Lv 18,5. καὶ ενδρέθη μοι ή ἐντολὴ ή εἰς ζωήν, αὐτῇ εἰς
H 8,18. 11 θάνατον· ή γὰρ ἀμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ
τῆς ἐντολῆς ἐξηπάτησέν με καὶ δι' αὐτῆς ἀπέ-
1 T 1,8. 12 κτεινεν. ὥστε δ μὲν νόμος ἄγιος, καὶ ή ἐντολὴ^{5,20. 13 ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθὴ.} Τὸ οὖν ἀγαθὸν

4 Η εγερθεντι ινα
κατειχασατο

6 ημας : [H]—W

8 HW

3 νομον : + τον ανδρος
τον 8 fin + ην 9 εζην

6 αποθανοντες : τον θαρ-
18 αγαθη : θαυμαστη

έμοι ἐγένετο θάνατος; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἀμαρτία,
ἴνα φανῆ ἀμαρτία, διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργα-
ζομένη θάνατον, ίνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν
ἀμαρτωλὸς ἡ ἀμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς. οἶδα μεν 14 ^{14 Pn 51,7.}
γὰρ δτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σάρ-^{18. J 3,6.}
κινός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἀμαρτίαν. ὁ 15
γὰρ κατεργάζομαι οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὁ θέλω
τοῦτο πράσσω, ἀλλ' ὁ μισῶ τοῦτο ποιῶ. εἰ δὲ 16 ^{12.}
ὁ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, σύνφημι τῷ νόμῳ δτι
καλός. νῦν δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ 17
ἀλλὰ ἡ ἐνοικοῦσα ἐν ἐμοὶ ἀμαρτία. οἶδα γὰρ δτι 18 ^{18 Gn 6,5; 8,21.}
οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ, τοῦτ' ἐστιν ἐν τῇ σακρὶ μον,
ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκειται μοι, τὸ δὲ
κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐ· οὐ γὰρ ὁ θέλω ποιῶ 19
ἀγαθόν, ἀλλὰ ὁ οὐ θέλω κακὸν τοῦτο πράσσω.
εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατεργά- 20
ζομαι αὐτὸ ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἀμαρτία.
εὑρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν 21
τὸ καλόν, δτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται· συνή- 22
δομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ κατὰ τὸν ἐσω ἄν-
θρωπον, βλέπω δὲ ἔτερον νόμιον ἐν τοῖς μέλεσίν 23 ^{23 G 5,17.}
μον ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μον
καὶ αἰχμαλωτίζοντά με ἐν τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας
τῷ ὅντι ἐν τοῖς μέλεσίν μον. Ταλαιπωρος ἐγὼ 24
ἄνθρωπος· τίς με φύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ
θανάτου τούτου; χάρις τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ 25 ^{25 I K 15,57.}
τοῦ κυρίου ἡμῶν. ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν
νοὶ δουλεύω νόμῳ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἀμαρ-
τίας. Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χρι- 8 ^{81-89. 4.}

13 Η φ. αμαρτια δια
20 θελο : hTW+ εγω
[δε] h ευχαριστω | T- μεν

17 R οικουσα
23 en 20 : [H]
8,1 fin

19 W αλλ
25 χαρις : H+
h^r+ μη κατα
σαρκα περιπατουσιν + αλλα κατα πνευμα

14 σαρκικος 15 — τουτο 16 καλον εστιν 18 αγαθον:
pr to | ον : ουχ ευχισκω 19 ον θελο : μισω 22 θεον :
νοος 25 χ. τω θεω : η χ. τον θεον (vl τον κυριον)

- 8,27. 7,28.24. 2 στῷ Ἰησοῦ. δὸς γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἥλενθέρωσέν σε ἀπὸ τοῦ J 1,14. Ph 2,7. 3 νόμου τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. τὸ γὰρ Act 18,88; 15,10. ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν φῷ ησθένει διὰ τῆς σαρκός, H 2,17; 4,15. δὸς θεός τὸν ἑαυτοῦ νίδν πέμψας ἐν διοιώματι σαρκὸς ἀμαρτίας καὶ περὶ ἀμαρτίας κατέκρινεν G 5,16.25. 4 τὴν ἀμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ, ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα 5 περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. οἱ γὰρ κατὰ σάρκα δύντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν, οἱ δὲ κατὰ 6,21. 6 πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος. τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος Je 4,4. 7 ζωὴ καὶ εἰρήνη· διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρος εἰς θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐκ 8 ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύναται· οἱ δὲ ἐν σαρκὶ 1 K 8,16; 12,8. 9 δύντες θεῷ ἀρέσαι οὐδὲ δύνανται. Ύμεῖς δὲ οὐκ ἔστε ἐν σαρκὶ ἀλλὰ ἐν πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ G 2,20. 10 οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. εἰ δὲ Χριστὸς Ph 1,21. ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἀμαρτίαν, τὸ 11 δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, δὸς ἐγείρας ἐκ νεκρῶν Χριστὸν Ἰησοῦν ζωποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν.
- 6,7.18. 12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὅφειλέται ἐσμέν, οὐ τῇ G 6,8. 13 σαρκὶ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν· εἰ γὰρ κατὰ σάρκα E 4,22—24. ζῆτε, μέλλετε ἀποδυνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς 14 πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε. δοσοὶ γὰρ πνεύματι θεοῦ ἄγονται, οὗτοι νίοι εἰσιν θεοῦ.

² σε : hRW με (h⁸ σε interpol.) 6 TW ειρηνη. 9 W αὶλ 11 R εγ. Χριστὸν [Ιησονν] εκ νεκρῶν | W — Ιησονν | H [καὶ] τα | hRW δια το ενοικουν αυτον πνευμα 12 ζην : H, TW. 14 Η νιοι θεου εισιν

3 — καὶ περὶ αμαρτ. 10 σωμα : + εστιν 13 τον σωματος : τῆς σαρκος

οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, 15 ² Τ 1,7.
 ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα νίοθεσίας, ἐν φραγάξομεν. ^{G 4,5,6.}

Ἄββα δ πατήρ. αὐτὸ τὸ πνεῦμα συνμαρτυρεῖ 16 ² Κ 1,22.
 τῷ πνεύματι ἡμῶν δτι ἐσμὲν τέκνα θεοῦ. εἰ δὲ 17 ^{G 4,7.}
 τέκνα, καὶ κληρονόμοι κληρονόμοι μὲν θεοῦ,
 συνκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ, εἴπερ συνπάσχομεν
 ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν. Λογίζομαι γὰρ δτι 18 ² Κ 4,17.
 οὐκ ἀξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν
 μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. η 19 Κοι 8,4.
 γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν
 τῶν νίῶν τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται. τῇ γὰρ ματαιό- 20 ^{Ecc 1,2.}
 τητι η κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἐκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ^{Gn 8,17-19;}
 ὑποτάξαντα, ἐφ' ἐλπίδι δτι καὶ αὐτὴ η κτίσις 21 ² Ρ 8,18.
 ἐλευθερωθῆσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς ^{1 J 8,2.}
 εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ
 θεοῦ. οἴδαμεν γὰρ δτι πᾶσα η κτίσις συνστενάζει 22
 καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ 23 ² Κ 5,2.
 καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες
 ἡμεῖς καὶ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν νίοθεσίαν
 ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος
 ἡμῶν. τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπὶς δὲ βλέπο- 24 ² Κ 5,7.
 μένη οὐκ ἔστιν ἐλπὶς· ὅ γὰρ βλέπει τις, τι ἐλπίζει;
 εἰ δὲ δ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς 25
 ἀπεκδεχόμενα. Ωσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα 26
 συναντιλαμβάνεται τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν· τὸ γὰρ τί¹
 προσενέξωμενα καθδ δεῖ οὐκ οἴδαμεν, ἀλλὰ αὐτὸ²
 τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει στεναγμοῖς ἀλαλήτοις·
 δὲ ἐραυνῶν τὰς καρδίας οἶδεν τί τὸ φρόνημα 27 ^{Ρ 8 180,1.}
^{1 K 4,5.}

15 Τ δουλιας | ή νιοθεσίας· εν . . . πατηρ, | Η Αββά
 20 ΡW επ | Η (Ti?) ἐλπίδι (Η 1895 invite ἐλπ-) 21 ΤW
 διοτι | Τ δουλιας 23 ημεις : [Η]—W | Η στ., v. απεκδ.
 την 24 Η βλ., τις ελπίζει; ή βλ. τις, τι καὶ ελπίζει (sic et T)
 νι βλ. τις καὶ υπομενει W βλ., τις [sic] ελπίζει

16 αυτο : pr ωστε 19 κτίσεως : πιστεως 20 ον
 ψελουσα 22 οδυνει 23 — νιοθεσιαν 26 ταις ασθενειαις
 της δεησεως | υπερεντ. : + υπερ ημων

τοῦ πνεύματος, διὶ κατὰ θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ
E 1,11; 8,11. 28 ἀγίων. Οἴδαμεν δὲ διὶ τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν θεὸν
 πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν
Kol 1,18. 29 κλητοῖς οὖσιν. διὶ οὓς προέγνω, καὶ προώρισεν
H 1,6. συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ
30 εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὓς
 δὲ προώρισεν, τούτους καὶ ἐκάλεσεν· καὶ οὓς
 ἐκάλεσεν, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὓς δὲ ἐδι-
Ps 118,6. 31 καίωσεν, τούτους καὶ ἐδόξασεν. Τί οὖν ἐροῦ-
Mt 1,28. μεν πρὸς ταῦτα; εἰ δὲ θεὸς ὑπὲρ ήμῶν, τίς καν-
J 8,16. 32 ήμῶν; ὃς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ
 ὑπὲρ ήμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐκί¹
Ia 50,8. 33 καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ήμῖν χαρίσεται; τίς
 ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ; θεὸς δὲ δικαιῶν·
Ps 110,1. 34 τίς ὁ κατακρινῶν; Χριστὸς [Ἰησοῦς] δὲ ἀποδανόν.
1. 1 J 2,1. μᾶλλον δὲ ἐγερθείς, ὃς ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ,
35 ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ήμῶν. τίς ήμᾶς χωρίσει
 ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις δὲ στενο-
 χωρία δὲ διωγμός δὲ λιμός δὲ γυμνότης δὲ κίνδυνος
Ps 44,28. 36 δὲ μάχαιρα; καθὼς γέρωνται διὶ²
2 K 4,11. ἐνεκεν· σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ημέραν,
 ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

J 10,38. 37 ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερονικῶμεν διὰ τοῦ ἀγα-
38 πήσαντος ήμᾶς. πέπεισμαι γὰρ διὶ οὔτε θάνατος
 οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε ἐνεστῶτα
39 οὔτε μέλλοντα οὔτε δυνάμεις¹ οὔτε ὑψωμα οὔτε
 βάθος οὔτε τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ήμᾶς

28 συνεργεῖ : [H]W+ ο θεος | W ουσιν, 34 Τ
 κατακρινων | TW Χρ. Ιησους | εγερθεις : H+ [εκ νεκρων]
 | εστιν : R [kal] εστιν W και εστιν 35 Χριστου : hW
 θεου

27 αγιων : ημων 28 εις : + το 30 προωρισεν :
 προεγνω 32 ος ουδε υιου ιδιου 33,34 ο δικαιων; τις ...
 αποθανων; ... εγερθεις; ... θεον; ... υπερ ημων;
 35 Χριστου : θεον + της εν Χριστω Ιησουν 37 δια τον
 αγαπησαντα 38 αγγελος | ουτε αρχαι : pr v1 + ουτε
 εξουσια(ι) 39 — τις

χωρίσαι απὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

Ἄλληθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, σὺν- 9
μαρτυρούσῃς μοι τῆς συνειδήσεώς μου ὃν πνεύματί
ἀγίῳ, διτὶ λύπη μοὶ ἔστιν μεγάλη καὶ ἀδιάλειπτος 2
ὅδύνη τῇ καρδίᾳ μου. ηὐχόμην γὰρ ἀνάθεμα 3 Ex 32,32.
εἶναι αὐτὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελ-
φῶν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα, οἵτινές 4 Ex 4,22.
εἰσιν Ἰσραὴλεῖται, ὅν ἡ νοοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ
αἱ διαθῆκαι καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ
αἱ ἐπαγγελίαι,¹ ὃν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὃν δὲ Χρι- 5 Mt 1.
στὸς τὸ κατὰ σάρκα, δὲν ἐπὶ πάντων θεός εὐλο- L 8,28-34.
γητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. Οὐχ οἶον δὲ 6 J 1,1.
ὅτι ἐκπέπτωκεν δὲ λόγος τοῦ θεοῦ. οὐ γὰρ πάντες
οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραὴλ· οὐδὲ διτὶ εἰσὶν σπέρμα 7 Gn 21,12.
Ἀβραάμ, πάντες τέκνα, ἀλλ᾽· ἐν Ἰσαὰκ κληθῆ-
σεται σοι σπέρμα. τοῦτο ἔστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς 8 G 4,23.
σαρκὸς ταῦτα τέκνα τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα
τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα. ἐπαγγελίας 9 Gn 18,10.
γὰρ δὲ λόγος οὗτος· κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύ-
σομαι καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ νίσ. οὐ μόνον δέ, 10 Gn 25,21.
ἀλλὰ καὶ Ρεβέκκα ἐξ ἐνός κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ
τοῦ πατρὸς ἡμῶν· μήπω γὰρ γεννηθέντων μηδὲ 11
πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ φαῦλον, ἵνα ἡ κατ' ἐκ-
λογὴν πρόθεσις τοῦ θεοῦ μένη, οὐκ ἐξ ἐργων 12 Gn 25,23.
ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, ἐρρέθη αὐτῇ διτὶ δὲ μείζων
δονίεύσει τῷ ἐλάσσονι·¹ καθὼς γέγραπται· τὸν 13 Ml 1,2,3.
Ιακὼβ ἥγάπησα, τὸν δὲ Ἡσαῦ ἐμίσθησα.

Tί οὖν ἐροῦμεν; μὴ ἀδικία παρὰ τῷ θεῷ; 14 Dt 32,4.
μὴ γένοιτο. τῷ Μωϋσεῖ γὰρ λέγει· ἐλεήσω δὲν ἄν 15 Ex 33,19.

⁵ σαρκα : h.T. | παντων : Ιη., | αιωνας : TW,
⁸ W σαρκός, 13 κW καθαπερ

¹ εν Χρ. Ιησουν 4 η διαθηκη | η επαγγελια
⁶ Ισραηλειται 8 ον : pr οτι 11 κακον

Ε 2,8. 16 ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω δν ἀν οἰκτείρω. ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ

Ex 9,16. 17 ἐλεῶντος θεοῦ. λέγει γάρ η γραφὴ τῷ Φαραὼ δτι εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξῆγειρά σε, δπως ἐνδείξωμαι ἐν σοι τὴν δύναμίν μον, καὶ δπως διαγγελῇ τὸ

Ex 4,21; 7,8; 18 ὄνομά μον ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ἄρα οὖν δν θέλει 9,12; 14,4.17. 19 ἐλεῖ, δν δὲ θέλει σκληρύνει. Ἐρεῖς μοι οὖν

τί ἔτι μέμφεται; τῷ γάρ βουλήματι αὐτοῦ τίς

Is 29,16; 45,9. 20 ἀνθέστηκεν; ὡ ἀνθρώπε, μενοῦνγε σὺ τίς εἰ ὁ

ἀνταποκρινόμενος τῷ θεῷ; μὴ ἔρει τὸ πλάσμα τῷ

Jr 18,6. 21 πλάσαντι· τί με ἐποίησας οὕτως; ἡ οὐκ ἔχει ἔξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ

φυράματος ποιῆσαι δ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, δ δὲ

Jr 50,25. 22 εἰς ἀτιμίαν; εἰ δὲ θέλων δ θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν

Is 18,5; 54,16. 2,4. δογὴν καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ ἥντεγκεν ἐν πολλῇ μακροδυμίᾳ σκεύη ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς

Ex 1,8—12. 23 ἀπώλειαν, [καὶ] ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς

8,29. δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύη ἐλέους, δ προητοίμασεν

24 εἰς δόξαν, οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ

Hos 2,25. 25 Ἰουδαίων ἀλλὰ καὶ ἐξ ἑθνῶν; ὡς καὶ ἐν τῷ Ωσὴ

λέγει·

καλέσω τὸν οὐ λαόν μον λαόν μον

καὶ τὴν οὐκ ἡγαπημένην ἡγαπημένην.

Hos 2,1. 26 καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οῦ ἐρρέθη αὐτοῖς· οὐ

λαός μον ὑμεῖς,

ἐκεῖ κληρονοται νίοι θεοῦ ζῶντος.

Is 10,22.28. 27 Ἡσαίας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ· ἐὰν η δ

11,5. ἀριθμὸς τῶν νῶν Ἰσραὴλ ὡς η ἄμμος τῆς θα-

28 λάσσης, τὸ ὑπόλειμμα σωθῆσεται· λόγον γὰρ σεν-

**19 τι : W+ οὐν 23 [καὶ] : TW—H 23.24 TW
δοξαν; ... εθνῶν, (H—;) 26 αυτοῖς : [H]—W 27 H
υπολιμμα**

**16 ευδοκοντος 18 θελει 1^ο : + ο θεος 20 επλασας;
22 — ηνεγκεν ει σκευη : pr εις 25 — εν 27 καταλειμμα**

τελῶν καὶ συντέμνων ποιήσει κύριος ἐπὶ τῆς γῆς.
καὶ καθὼς προείρηκεν Ἡσαΐας·

29 Is 1,9.

εἰ μὴ κύριος Σαβαὼν ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα,
ὡς Σόδομα ἀν ἐγενήθημεν καὶ ὡς Γόμορρα
ἀν ὡμοιώθημεν.

Τί οὖν ἔροῦμεν; διτι ἐθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιο- 30 10,20.
σύνην κατέλαβεν δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν
ἐκ πίστεως· Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμου δικαιοσύνης 31 10,2.3.
εἰς νόμου οὐκ ἔφθασεν. διὰ τί; διτι οὐκ ἐκ 32 Is 8,14.
πίστεως ἀλλ' ὡς ἐξ ἐργων· προσέκοψαν τῷ λίθῳ
τοῦ προσκόμματος, καθὼς γέγραπται·

33 Is 8,14; 28,16.
Mt 21,42.44.

Ιδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμματος καὶ
πέτραν σκανδάλον,
καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθή-
σεται.

Ἄδελφοί, ή μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ 10 Act 22,3.
ἡ δέησις πρὸς τὸν θεὸν ύπερ αὐτῶν εἰς σωτηρίαν.
μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς διτι ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' 2
οὐ κατ' ἐπίγνωσιν· ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ 3 9,31.32.
δικαιοσύνην, καὶ τὴν ίδιαν ζητοῦντες στήσαι, τῇ
δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ύπετάγησαν. τέλος γὰρ 4 Mt 5,17.
νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι. H 8,18. J 3,18.

Μωϋσῆς γὰρ γράφει διτι τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ 5 Lv 18,5.
νόμου ὁ ποιήσας ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτῇ. ή 6 Dt 30,12.13.
δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὗτως λέγει· μὴ εἴπῃς
ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν;
τοῦτ' ἔστιν Χριστὸν καταγαγεῖν· ἡ· τίς καταβή- 7
σεται εἰς τὴν ἄβυσσον; τοῦτ' ἔστιν Χριστὸν ἐκ

28 συντεμνων : h^r W+ εν δικαιοσυνη, οτι λογον συντε-
τημημενον | W ο κυριος 29 T ενκατελ. 33 h εργων, (R.)
10,3 ιδιαν : T+ δικαιοσυνη δ W- οτι | W οτι ο ποιησ. αντα

31 νομον 2° : + δικαιοσυνης 32 εργων : + νομον
33 ο : πας ο | ου μη καταισχυνθη 10,1 αντων : τον
Ισραηλ : + εστιν δ εν αυτοις

Dt 30,14. 8 νεκρῶν ἀναγαγεῖν. ἀλλὰ τί λέγει; ἐγγύς σου τὸ φῆμά ἔστιν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἔστιν τὸ φῆμα τῆς πίστεως δὲ κηρύσ-

2 K 4,5. 9 σομεν. δτι ἐὰν δμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου δτι δὲ θεός αὐτὸν ἥγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ·

10 καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι

Is 28,16. 11 δὲ δμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. λέγει γὰρ η γραφή· πᾶς δὲ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχύνθησεται.

Act 10,34; 15,9. 12 οὐ γάρ ἔστιν διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλληνος· δὲ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων, πλοντῶν εἰς πάντας

Joel 3,5. 13 τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν· πᾶς γὰρ δὲ ἀν ἐπι-

14 καλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται. πῶς οὖν ἐπικαλέσωνται εἰς δὲ οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύσωσιν οὐ οὐκ ἥκουσαν; πῶς δὲ ἀκούσωσιν

Is 52,7. 15 χωρὶς κηρύσσοντος; πῶς δὲ κηρύξωσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσιν; καθὼς γέρονται· ὡς ὥραῖοι οἱ

Is 58,1. 16 πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων ἀγαθά. Ἄλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας γὰρ

J 17,20. 17 λέγει· κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; ἁδα

ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ φῆματος Χρι-

Ps 19,5. 18 στοῦ. ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἥκουσαν; μενοῦνγε·

εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξῆλθεν δὲ φθύγγος αἰτῶν,
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ φῆματα
αὐτῶν.

Dt 32,21. 19 ἀλλὰ λέγω, μὴ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω; πρῶτος Μωϋσῆς λέγει·

ἐγὼ παραξηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει,
ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτω παροργιῶ ὑμᾶς.

8 κηρυσσομεν : R·W, 9 Η ομολογ. το φῆμα εν τω σ.
σου οτι KYRIOS IHSOYΣ 14 Τ δε ακουσονται 15 Η W
καθαπερ | ποδες : W+ των ευαγγελιζομενων ειρηνην, |
Τ τα αγαθα

8 λεγει : pr νl + η γραφη 11 οτι πας 17 Χριστου : θεον

Ἡσαίας δὲ ἀποτολμᾶς καὶ λέγει·

20 Is 65,1.

εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν,

ἔμφανῆς ἐγενύμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν.

πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· ὅλην τὴν ἡμέραν ἔξε- 21 Is 65,2.
πέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα
καὶ ἀντιλέγοντα. Λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο δι 1 Ps 94,14.
θεὺς τὸν λαὸν αὐτοῦ; μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ 1 Sm 12,22.
Ἰσραὴλείτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς 3 Jr 81,87.
Βενιαμείν. οὐκ ἀπώσατο δὲ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ 2 1 Rg 19,10.14.
δὸν προέγνω. ἦν οὐκ οἰδατε ἐν Ἡλείᾳ τί λέγει ἡ
γραφή, ὡς ἐντυγχάνει τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ;
κύριε, τοὺς προσήκτας σου ἀπέκτειναν, τὰ θυσια- 3 1 Rg 19,10.
στήρια σου κατέσκαψαν, κύρῳ ὑπελείφθην μόνος
καὶ ζητοῦσιν τὴν Ψυχήν μου. ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ 4 1 Rg 19,18.
ὁ χοηματισμός; κατέλιπον ἐμαυτῷ ἐπτακισχυλίους
ἄνθρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόννην τῷ Βάαλ. οὗτως 5 9,27.
οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν
χάριτος γέγονεν· εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων, 6
ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι γίνεται χάρις. Τι οὖν; δ 7 9,31.
ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἢ δὲ ἐκλογὴ
ἐπέτυχεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, καθάπερ 8 Is 29,10.
γέροντες· ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὺς πνεῦμα κατα- Dt 29,8.
ρύσεως, ὄφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν καὶ ὅτα τοῦ
μὴ ἀκούειν, ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας. καὶ Δανείδ 9 Ps 69,23.24;
λέγει·

γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς
θήραν

καὶ εἰς σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς,

20 τοις διεσ : hW pr εν 11,2 R γραφη; . . . Ισραὴλ,
5 H W λίμμα 6 fin h^r W+ ει δε εξ εργων ουκετι εστι
(h^r [εστι]) χαρις, επει το εργον ουκετι χαρις (εργον) (W ουκ.
εστιν εργον) 7 επετυχεν 1° : W;

20 — αποτολμα και 21 προς 2° : επι | — και αντι-
λεγοντα 11,1 τον λαον : την κληρονομιαν | αντον : + ον
προεγνω 2 fin + λεγων 4 κατελειπον 7 επεζητει 8 καθως

10 σκοτισθήτωσαν οἱ ὄφθαλμοι αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν,
καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύνκαμψον.

Dt 32,21. 11 Λέγω οὖν, μὴ ἔπταισαν ἵνα πέσωσιν; μὴ γένοιτο·
Act 18,46.
10,19. ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς

12 ἐθνεσιν, εἰς τὸ παραεηλῶσαι αὐτούς. εἰ δὲ τὸ
παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμου καὶ τὸ ἥττημα
αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν, πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα
αὐτῶν.

13 Ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς ἐθνεσιν. ἐφ' δοσον μὲν
οὖν εἴμι ἐγὼ ἐθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακονίαν

1 T 4,16. 14 μου δοξάζω, εἰ πως παραεηλώσω μου τὴν σάρκα
15 καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν. εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ

Nu 15,17—21. 16 αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ἡ πρόσλημψις εἰ
μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἀγία, καὶ
τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ δίζα ἀγία, καὶ οἱ κλάδοι.

E 2,11—14.19. 17 Εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ
ἀγριέλαιος ὅν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς καὶ συν-
κοινωνὸς τῆς δίζης τῆς πιότητος τῆς ἐλαίας ἐγένον,

J 4,22. 18 ἢ μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι,
19 οὐ σὺ τὴν δίζαν βαστάζεις ἀλλὰ ἡ δίζα σέ. ἐρεῖς
οὖν· ἐξεκλάσθησαν κλάδοι ἵνα ἐγὼ ἐνκεντρίσθω.

20 ἢ καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει

12,16. 21 ἐστηκας. μὴ ὑψηλὰ φρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ· ἐφείσατο,
δὲ σεῖς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο,

J 15,2,4. 22 οὐδὲ σοῦ φείσεται. ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀπο-
H 8,14. τομίαν θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας ἀποτομία,
ἐπὶ δὲ σὲ χρηστότης θεοῦ, ἐὰν ἐπιμένῃς τῇ χρη-

2 K 3,16. 23 στότητι, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ. κάκεῖνοι δέ, ἐὰν
μὴ ἐπιμένωσιν τῇ ἀπιστίᾳ, ἐνκεντρίσθησονται·
δυνατὸς γάρ ἐστιν δὲ θεός πάλιν ἐνκεντρίσαι

18 R πλ. αυτῶν; 21 εφεισατο : W+ μηπως | R ουδέ
σου 22 θεον 1° : W. | χρηστοτητη : RW.

17 της ριζης : + και νι — 19 οι κλαδοι 20 υψηλοφρονει
22 πεσ. αποτομιαν ... σε χρηστοτητα | — θεον 2° | επιμεινης
23 επιμεινωσιν

αὐτούς. εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἔξεκόπης ²⁴
ἀγριελαίου καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς
καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν
ἐνεκεντρισθήσονται τῇ ἴδιᾳ ἑλαΐᾳ. Οὐ γὰρ θέλω ²⁵ L 21,24.
ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μνηστήριον τοῦτο, ἵνα ^{J 10,16.}
μὴ ἥτε παρ' ἑαυτοῖς φρόνιμοι, διτὶ πώρωσις ἀπὸ^{12,16.}
μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν ἄχρις οὗ τὸ πλήρωμα
τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ, καὶ οὗτως πᾶς Ἰσραὴλ σω- ²⁶ Mt 28,39.
θήσεται, καθὼς γέγραπται. ^{Is 59,20; 27,9.}
^{Ps 14,7.}

ἥξει ἐκ Σιών δρυόμενος,

ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἱακώβ.

καὶ αὐτῇ αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαδήκη,

²⁷ Jr 81,83.84.
Is 27,9.

ὅταν ὑφέλωμα τὰς ἄμαρτίας αὐτῶν.

κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον ἔχθροὶ δι’ ὑμᾶς, κατὰ 28

δὲ τὴν ἐκλογὴν ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας· ἀμε- 29

ταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις τοῦ

θεοῦ. ὅσπερ γὰρ ὑμεῖς ποτε ἤπειροισατε τῷ θεῷ, 30

νῦν δὲ ἡλεήθητε τῇ τούτων ἀπειδείᾳ,¹ οὗτως καὶ 31

οὗτοι νῦν ἤπειροισαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει ἵνα καὶ

αὐτοὶ νῦν ἐλεηθῶσιν. συνέκλεισεν γὰρ δὸς ³² G 8,22.
τοὺς πάντας εἰς ἀπειδείαν ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ.

¹ T 2,4.

Ὥ βάδος πλοιότου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ· ³³ 9,28; 10,12.

Is 45,15.

ὡς ἀνεξεραύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχ-

νίαστοι αἱ δόδοι αὐτοῦ.

τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου; ἢ τίς σύμβουλος ³⁴ Is 40,13.

αὐτοῦ ἐγένετο;

Job 15,8.

Jr 28,18.

¹ K 2,16.

ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται ³⁵

αὐτῷ;

²⁴ R ελαια; ²⁵ παρ: ΧW εν | HW αχρι | εισελθη:
R.W. ^{so} hW νυν | H απειθια ³¹ ηπειροισαν: W, |
νυν ²⁰: [R]-W ³² H απειδειαν ³³ H δ

²⁵ — παρ | πηρωσις (caecitas) ³⁰ γαρ : + και
32 τους παντας ¹⁰: τα παντα ³³ — και ¹⁰

11,36—12,12. Προς Ρωμαιους

36 δτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ ή δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

^{6,11.18. 1 P 2,5.} **12** Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιομῶν τοῦ θεοῦ, παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν ὑνσίαν ζῶσαν ἀγίαν τῷ θεῷ εὐάρεστον, τὴν

<sup>E 4,28.
E 5,10.17.
1,28. G 1,4.</sup> **2** λογικὴν λατρείαν ὑμῶν· καὶ μὴ συνσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοός, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.

<sup>1 K 12,11.
E 4,7.</sup> **3** Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὅ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισεν μέτρον πίστεως.

^{1 K 12,12.} **4** καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι πολλὰ μέλη ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν, <sup>1 K 12,27.
E 4,25.</sup> **5** Ὁντως οἱ πολλοὶ ἐν σῶμα ἐσμεν ἐν Χριστῷ, τὸ ^{1 K 12,4.} **6** δὲ καθ' εἰς ἀλλήλων μέλη. ἔχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ὑμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως·

^{1 P 4,10.11.} **7** Ἐίτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων, ^{Mt 6,3.} **8** ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ μεταδιδούς ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστάμενος

<sup>1 P 1,22.
1 T 1,5.
Am 5,15.</sup> **9** ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν ἐν ἴλαρότητι. ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρόν, κολλώμενοι

<sup>2 P 1,7.
Ph 2,8.</sup> **10** τῷ ἀγαθῷ· τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοροι, <sup>Ap 8,15.
Act 18,25.</sup> **11** στοργοῖ, τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, ¹ τῇ σπουδῇ μὴ δκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ

^{1 Th 5,17.} **12** κυρίῳ δουλεύοντες, ¹ τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει

12,1 hRW εναρεστον τω θεω **2** h συνσχηματιζεσθαι μεταμορφονσθαι | RW θεου το **4** h μελη πολλα δ Ti (non T) μελη, **6** T διαφορα· **10** φιλοστορογιοι : W. **11** κυριω : h^r καιρω

12,2 νοος : + υμων **3** χαριτος : + του θεου **5 -** εσμεν | το : o **7** ειτε ο διακονων | ειτε διδασκαλων **8 -** ειτε | προιστανομενος **9** αποστυγ. : μασοντες

ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες,¹ ταῖς 13 καὶ 18,2.
 χρείας τῶν ἀγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν
 διώκοντες. εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς, εὐλο- 14 ^{Mt 5,44.}
^{1 K 4,12.}
^{Act 7,59.}
 γείτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. χαιρεῖν μετὰ χαιρόν- 15 ^{Ps 85,13.}
 των, κλαίειν μετὰ κλαύντων. τὸ αὐτὸ δεῖς 16 ^{Prv 3,7; 11,20.}
^{15,5.}
 ἄλληλους φρονοῦντες· μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες
 ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι. μὴ γίνεσθε
 φρόνιμοι παρ' ἔαντοῖς. μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ 17 ^{Prv 8,4. Lxx.}
^{Is 5,21.}
^{1 Th 5,15.}
 ἀποδιδόντες· προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων
 ἀνθρώπων· εἰ δυνατόν, τὸ ἔξ ὑμῶν, μετὰ πάντων 18 ^{Mc 9,50.}
^{H 12,14.}
 ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες· μὴ ἔαντοῖς ἐκδικοῦντες, 19 ^{Dt 32,85.}
^{Lv 19,18.}
 ἀγαπητοῖ, ἀλλὰ δότε τόπον τῇ δογῇ· γέγραπται
 γάρ· ἔμοι ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει
 κύριος. ἀλλὰ ἐὰν πεινᾶ ὁ ἔχθρός σου, ψώμιζε 20 ^{Prv 25,31.22.}
^{Mt 5,44.}
 αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότισε αὐτόν· τοῦτο γάρ
 ποιῶν ἀνθρακας πυρὸς σωρεύεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
 αὐτοῦ. μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν 21
 τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν. Πᾶσα ψυχὴ ἔξουσίαις 13 ^{Tt 8,1. J 19,11.}
^{Prv 8,15.}
 ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω· οὐ γάρ ἔστιν ἔξουσία
 εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ, αἱ δὲ οὖσαι ὑπὸ θεοῦ τεταγμέναι
 εἰσίν. ὅστε δὲ ἀντιτασσόμενος τῇ ἔξουσίᾳ τῇ τοῦ 2
 θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθέστηκότες
 ἔαντοῖς κρίμα λήμψονται. οἱ γὰρ ἀρχοντες οὐκ 3 ^{1 P 2,13.14;}
^{8,18.}
 εἰσὶν φόβοις τῷ ἀγαθῷ ἔργῳ ἀλλὰ τῷ κακῷ. θέλεις
 δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἔξουσίαν; τὸ διαθόν ποίει,
 καὶ ἔξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς· θεοῦ γὰρ διάκονός 4 ^{Ps 82,8.}
^{12,19.}
 ἔστιν οοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν. ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῆσ,
 φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκῇ τὴν μάχαιραν φορεῖ· θεοῦ

¹⁸ χρείας : h^r μνείας 14 HW—υμας 15 κλαιειν :
 hW pr και 20 W επι της κεφαλης a. 13,1 υποτ. :
 H,TW. | W γάρ ἔστιν 3 h^s fort τω διαθοεργῷ | εξουσιαν : W·

18 φρον. 1° : + αγαπητοι 17 καλα : + (ον μονον)
 ετωπιον των θεου (αλλα) και 20 εαν ονν . . . εαν δε
 13,1 πασαις εξουσιαις υπερ. υποτασσεσθε | υπο 1° : απο |
 ουσαι : + εξουσιαι 3 των αγαθων εργων a. των κακων
 t - οοι | — το 1°

γὰρ διάκονός ἐστιν, ἔκδικος εἰς δργὴν τῷ τὸ κακὸν
5 πράσσοντι. διὸ ἀνάγκη ύποτάσσεσθαι, οὐ μόνοι
6 διὰ τὴν δργὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. διὰ
τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γάρ

Mt 22,21. 7 θεοῦ εἰσιν εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες. ἀπό-
δοτε πᾶσιν τὰς ὄφειλάς, τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον,
τῷ τὸ τέλος τὸ τέλος, τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον.

G 5,14. 8 τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν. Μηδενὶ μηδὲν ὅφει-
1 T 1,5. λετε, εἰ μὴ τὸ ἀλλήλους ἀγαπᾶν· ὁ γὰρ ἀγαπῶν

Ex 20,18-17. 9 τὸν ἔτερον νόμον πεπλήρωκεν. τὸ γὰρ οὐ μο-
Lv 19,18. χεύσεις, οὐ φονεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐκ ἐπιθυμήσεις,
Dt 5,17. καὶ εἴ τις ἔτέρα ἐντολή, ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ἀν-
κεφαλαιοῦται, ἐν τῷ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σοι

1 K 18,4. 10 ὡς σεαυτόν. ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ
Mt 22,40.

E 5,14. 11 ἐργάζεται· πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη. Καὶ
1 Th 5,6,7. τοῦτο εἰδότες τὸν καιρόν, δι τὸ δρα ἥδη ὑμᾶς ἐ-
ῦπνου ἐγερθῆται· νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σω-

1 J 2,8. 12 τηρία ἡ δτε ἐπιστεύσαμεν. ἡ νῦξ προεκουψει, ἡ
E 5,11.

2 T 1,10. δὲ ἡμέρα ἡγγικεν. ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ
L 21,34. 13 σκότους, ἐνδυσώμεθα δὲ τὰ δπλα τοῦ φωτός. ὡς
E 5,18. ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις
καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἐριδι

G 8,27. 14 καὶ ζῆλῳ· ἀλλὰ ἐνδύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν
Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθαι
εἰς ἐπιθυμίας.

15,1. 1 K 8,9. 14 Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε.
Gn 1,29; 8,3. 2 μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. δς μὲν πιστεύει
Kol 2,16. 3 φαγεῖν πάντα, δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. δὲ
ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω, δὲ

4 W εστιν εκδ. **8** h^r οφειλητε it οφειλοντες **9** H γὰρ |
h εν τοντω τω λογω | en τω 2° : [H]—W **11** υμας : h
ημας **12** δε 2° : [H] **13** h ερισι και ζηλοις **14** h τω
χριστον Ιησουν

4 — εις οφειλητε **5** διο υποτασσεσθε **9** το : γεγραπται
κλεψ. : + ον φευδομαρτυρησεις | ως εαυτον **10** αε
κατεργαζεται **12** αποβαλωμεθα . . . και ειδ. τα | οπια:
εργα **14,1** λογισμων **2** εσθιετω

μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω, δὲ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. σὺ τίς εἰ δὲ κρίνων ἀλλότριον 4 ^{Μτ 7,1.}
οὐκέτην; τῷ ἴδιῳ κυρίῳ στήκει ἡ πίπτει· σταθῆ-^{Ιε 4,11.12.}
σεται δέ, δινατεῖ γὰρ δὲ κύριος στῆσαι αὐτόν. δις 5 ^{Γ 4,10.}
πὲν [γὰρ] κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, δις δὲ κρίνει
πᾶσαν ἡμέραν· ἔκαστος ἐν τῷ ἴδιῳ νοὶ πληρο-
φορείσθω. δὲ φρονῶν τὴν ἡμέραν κυρίῳ φρονεῖ· 6
καὶ δὲ ἐσθίων κυρίῳ ἐσθίει, εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ
θεῷ· καὶ δὲ μὴ ἐσθίων κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ
εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῆ, 7
καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει· ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, 8 ^{Γ 2,20.}
^{1 Θ 5,10.} τῷ κυρίῳ ζῶμεν, ἐάν τε οὖν ζῶμεν ἐάν τε ἀπο-
θνήσκωμεν, τοῦ κυρίου ἐσμέν. εἰς τοῦτο γὰρ 9
Χριστὸς ἀπέθανεν καὶ ἐξῆσεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ
ζώντων κυριεύσῃ. Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν 10 ^{Αἰτ 17,31.}
σου; ἡ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; ^{Μτ 25,31.82.}
πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βῆματι τοῦ θεοῦ.
γέγραπται γάρ· ^{11 Ιη 45,23; 49,18.}
^{Φη 2,10.11.}

ζῶ ἐγώ, λέγει κύριος, ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόρν,
καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξουπολογήσεται τῷ θεῷ.
ἀρα [οὖν] ἔκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει 12 ^{Γ 6,5.}
τῷ θεῷ. Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ 13
τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα
τῷ ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον. οἴδα καὶ πέπεισμαι 14 ^{Μτ 15,11.}
ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ δτι οὐδὲν κοινὸν δι' ἑαυτοῦ· εἰ ^{Αἰτ 10,15.}
^{Ττ 1,15.} μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν.
εἰ γὰρ διὰ βρῶμα δὲ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκέτι 15 ^{1 Κ 8,11-18.}
κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς. μὴ τῷ βρῶματι σου

5 [γαρ] : T-RW 6 φρονεῖ : h^r +, καὶ ο μη φρονων
την ημεραν κυριω ον φρονει 12 [ουν] : T-W | W
αποδωσει | τω θεω : [H]-W 13 hW- προσκομμα et η

4 κυριος : θεος 8 αποθνησκομεν : -κωμεν 9 Χρι-
στος : + καὶ | εξησεν : ανεστη + καὶ (αν)εξησεν 10 θεου :
Χριστου 11 οι : ει μη 14 δι αυτον

τι 2,5. 16 ἐκεῖνον ἀπόλλυε, ύπερο οὐ Χριστὸς ἀπέθανεν. μὴ
 L 17,20. 17 βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν. οὐ γάρ
 ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις,
 ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι
 18 ἀγίῳ· ὁ γάρ ἐν τούτῳ δουλεύων τῷ Χριστῷ ενάρε-
 12,18; 15,2. 19 στος τῷ θεῷ καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις. ἄρα
 οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν καὶ τὰ τῆς οἰκο-
 14. 20 δομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους. μὴ ἐνεκεν βρώματος
 κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ. πάντα μὲν καθαρά,
 ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος
 1 K 8,13. 21 ἐσθίοντι. καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα μηδὲ πιεῖν
 22 οἶνον μηδὲ ἐν φῷ δὲ ἀδελφός σου προσκόπτει. σὺ
 πίστιν ἦν ἔχεις κατὰ σεαυτὸν ἔχει ἐνώπιον τοῦ
 θεοῦ. μακάριος δὲ μὴ κρίνων ἐαυτὸν ἐν φῷ δοκι-
 τι 1,15. 23 μάζει· δὲ διακρινόμενος ἐὰν φάγῃ κατακέχοιται,
 διτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ δὲ οὐκ ἐκ πίστεως
 14,1. 15άμαρτία ἔστιν. Ὁφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ
 τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ
 1 K 9,19; 10,24.38. 2 ἐαυτοῖς ἀρέσκειν. ἐκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον
 Ps 69,10. 3 ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γάρ
 δὲ Χριστὸς οὐχ ἐαυτῷ ἥρεσεν· ἀλλὰ καθὼς γέ-
 γραπται· οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδισάντων σὲ ἐπέ-
 4,23.24. 4 πεσαν ἐπ' ἐμέ. δοσα γάρ προεγράψη, εἰς τὴν
 1 K 10,11. ημετέραν διδασκαλίαν ἐγράψη, ἵνα διὰ τῆς ὑπο-
 μονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν
 Ph 8,16. 5 ἐλπίδα ἔχωμεν. δὲ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς
 παρακλήσεως δύνη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλή-
 6 λοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα διοδύμαδὸν ἐν

19 hTW διακομεν δαλιζεται η ασθενει εις : H pr [παντα] διακομεν : h+ της παρακλησεων

21 H πειν | fin [R]W+ η σκαρ-
 22 W- ην 23 fin hr+ Tω δε δυναμεν ... αιωνας. αμην. (16,25—27) 15,8 TW σε
 24 εις : H pr [παντα] | εχωμεν : h+ της παρακλησεων
 5 h Ιησουν Χριστον

16 νυμων : ημων 18 εν τουτοις | δοκιμοις 20 απολλυε |
 καθαρα : + τοις καθαροις 21 προσκοπτει : λυπειται
 22 — ενωπ. του θεου 15,2 εκαστος γαρ νυμων 4 προεγρ. :
 εγραφη | — δια 20

ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν θεόν καὶ πατέρα τοῦ
κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ 7
Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς, εἰς δόξαν τοῦ θεοῦ.

λέγω γὰρ Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς 8 Mt 15,24.
Act 8,25.
ὑπὲρ ἀληθείας θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγ-
γελίας τῶν πατέρων, τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἑλέους 9 11,30.
2 Sm 22,50.
Ps 18,50.
δοξάσαι τὸν θεόν, καθὼς γέγραπται· διὰ τοῦτο
ἔξιμολογῆσομαι σοι ἐν ἐθνεσιν καὶ τῷ ὄντι μετὰ 10 Dt 32,43.
ψαλῶ. καὶ πάλιν λέγει· εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ 11 Ps 117,1.
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. καὶ πάλιν·

αἴνετε, πάντα τὰ ἔθνη, τὸν κύριον,
καὶ ἐπαινεσάτωσαν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.
καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει·

12 Is 11,10.
Ap 5,5.

ἔσται ἡ φίλα τοῦ Ἰεσσαί,
καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἅρχειν ἔθνῶν·
ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν.

Ο δὲ θεός τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης 13
χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ πε-
ρισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει πνεύμα-
τος ἀγίου.

Πέπεισμαι δέ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ 14
περὶ ὑμῶν, διτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἔστε ἀγαθω-
σύνης, πεπληρωμένοι πάσης τῆς γνώσεως, δυνά-
μενοι καὶ ἀλλήλους νοοθετεῖν. τολμηρότερον δὲ 15 1,5; 12,8.
ἔχοντα ψυχὴν ἀπὸ μέρους, ὡς ἐπαναμιμησκων
ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ἀπὸ τοῦ

7 νυμας, (Τ—) : ΗW ημας, (W—) 8 hW γενεσθαι
13 W πληροφορησαι νυμας εν πασῃ χαρα και ειρηνη 14 R
[της] 15 HW τολμηροτερως | TW νυμας δια

9 εθνεσιν : + κυριε 11 παλιν : + λεγει | επαινε-
σατε 13 πληροφορησαι νυμας (εν) πασῃ χαρα και ειρηνη
14 αγαθ. : αγαπης | αλληλους : αλλονς 15 νυμιν : +
αδελφοι | απο 2^ο : νπο

11,18. Ph 2,17. 16 θεοῦ¹ εἰς τὸ εἶναι με λειτουργὸν Χριστοῦ Ἰησοῦ
εἰς τὰ ἔθνη, ἵερον ρυθμοῦ τα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἔθνῶν εὐπρόσ-
17 δεκτος, ἡγιασμένη ἐν πνεύματι ἀγίῳ. ἔχω οὖν
τὴν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς τὸν θεόν·
1,5. 2 K 3,5. 18 οὐ γάρ τολμήσω τι λαλεῖν ὃν οὐ κατειργάσατο
Χριστὸς δι' ἑμοῦ εἰς ὑπακοὴν ἔθνῶν, λόγῳ καὶ
Mc 16,17. 19 ἔργῳ,¹ ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει
πνεύματος ἀγίου· ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλήμ καὶ
κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ
2 K 10,15,16. 20 εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· οὕτως δὲ φιλοτιμούμενον.
εὐαγγελίζεσθαι οὐχ δπον ὀνομάσθη Χριστός, ἵνα
1s 52,15. 21 μὴ ἐπ' ἄλλοτροιν θεμέλιον οἰκοδομῶ, ἀλλὰ καθὼς
γέγραπται·

οἵς οὐκ ἀνηγγέλῃ περὶ αὐτοῦ ὄψονται,
καὶ οἵ οὐκ ἀκηκόασιν συνήσονται.

1,18. 22 Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν
1,10,11. 23 πρὸς ὑμᾶς· νῦν δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς
κλίμασι τούτοις, ἐπιπούθιαρ δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν
1 K 16,6. 24 πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ὡς ἀν πορεύωμαι
εἰς τὴν Σπανίαν· ἐλπίζω γάρ διαπορευόμενος
θεάσασθαι ὑμᾶς καὶ ὅφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι
ἔκει, ἐὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ.

Act 18,21; 19,21; 20,22; 25 — νῦν δὲ πορεύομαι εἰς Τερουσαλήμ διακονῶν
1 K 16,1. 26 τοῖς ἀγίοις. ηὐδόκησαν γάρ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαιᾳ
2 K 8,1-4; 9,2,12. κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τὸν πτωχὸν τῶν

9,4. 1 K 9,11. 27 ἀγίων τῶν ἐν Τερουσαλήμ. ηὐδόκησαν γάρ, καὶ

16 W γενηθῆ 17 H [την] 18 h τολμω 19 αγιον :
[H]-W : T θεου | Χριστον : H,TW. 20 W φιλοτιμού-
μαι 21 KW οφονται ante οις 23 H επιπόθειαρ |
πολλων : HW ικανων 24 υφ : W αφ | H εμπλησθω, —
26 W ευδοκησεν (it 27 ευδ—)

16 — εις τα ειδη | — ευπροσδεκτος 17 — την
18 λαλειν : ειπειν | εμον : + λογων | ακοην 19 αστε
πεπληρωσθαι απο Ιερ. μ. τ. Ιλλ. και κυκλω 22 πολλαχις
24 Σπανιαν : + ελευσομαι προς ημας 25 διακονησαι
26 Μακεδονες και Αχαιακοι

δφειλέται εἰσὶν αὐτῶν· εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἔκοινώντσαν τὰ ἔθνη, δφειλούσιν καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς. τοῦτο οὖν 28 ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος· αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς Σπανίαν· οἶδα 29 1,11. δὲ διτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς ἐν πληρώματι εὐλογίας Χριστοῦ ἐλεύσομαι. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, 30 2 K 1,11.
ἀδελφοί, διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Ph 1,27.
διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος, συνναγωνίσασθαί Kol 4,3.
μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν
θεόν, ἵνα ὁ συμῶν ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ 31
Ἰουδαίᾳ καὶ ἡ διακονία μου ἡ εἰς Ἱερουσαλὴμ
εὐπρόσδεκτος τοῖς ἀγίοις γένηται, ἵνα ἐν χαρᾷ 32
ἔλθων πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος θεοῦ συναπαύσωμαι ὑμῖν. δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ 33 18,20.
πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν,¹⁶
οὓσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κενχρεαῖς,
ἵνα προσδέξῃσθε αὐτὴν ἐν κυρίῳ ἀξίως τῶν ἀγίων,²
καὶ παραστῆτε αὐτῇ ἐν φῶ διὸ ὑμῶν χούντῃ πράγματι· καὶ γὰρ αὐτῇ προστάτις πολλῶν ἐγενήθη
καὶ ἐμοῦ αὐτοῦ.

Ἄσπασασθε Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συν-³ Act 18,2.18.26.
εργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,· οἵτινες ὑπὲρ τῆς 4
ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν, οἵς
οὐκ ἔγὼ μόνος εὐχαριστῶ ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ
ἐκκλησίαι τῶν ἔθνῶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ⁵ 1 K 16,19.15.

30 αδελφοί : [H]—W 31 διακονία : hr W δωροφορία |
εις : W εν 32 Τ ελθων εν χαρα | hW ελθω προς ...
καὶ συναπαν. | θεον : h⁸ κυριον Ιησον (sic W) it Χριστον
Ιησον ii Ιησον Χριστον (text fort interp) 16,1 ουσαν :
[H]W+ και 3 hTW αυτην προσδεξησθε

28 ουν : + αρα 29 γινωσκω γαρ | πληροφορια |
τον εναγγελον τον Χριστον 30 δια τον : + ονοματος τον
31 και : + ινα 32 ελθω et — συναπανοσ. νμων 33 — αμην
16,1 — δε | ημων : νμων 3 Πρισκιλλαν | fin + (et —
in v. 5) και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν

έκκλησίαν. ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητόν
μου, δις ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀσίας εἰς Χριστόν.
6 ἀσπάσασθε Μαρίαν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς
2 K 8,28. 7 ὑμᾶς. ἀσπάσασθε Ἄνδρονικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς
συγγενεῖς μουν καὶ συναιχμαλώτους μουν, οἵτινές
εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἵ καὶ πρὸ⁸
8 ἐμοῦ γέγοναν ἐν Χριστῷ. ἀσπάσασθε Ἀμπλιάτοι
9 τὸν ἀγαπητόν μουν ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν
τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ καὶ Στάχνην τὸν
10 ἀγαπητόν μουν. ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν τὸν δόκιμον
ἐν Χριστῷ. ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλων.
11 ¹ἀσπάσασθε Ἡρφίωνα τὸν συγγενῆ μουν. ἀσπά-
σασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσουν τοὺς ὄντας ἐ-
12 κυρίῳ. ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰ
κοπιώσας ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Περσίδα τὴν
Mc 15,21. 13 ἀγαπητήν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν κυρίῳ. ἀσπά-
σασθε ᾧσφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν κυρίῳ καὶ τὴν
14 μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ. ἀσπάσασθε Ἀσύνχριτον
Φλέγοντα, Ἐρμῆν, Πατρόβαν, Ἐρμᾶν, καὶ τοὺς
15 σὸν αὐτοῖς ἀδελφούς. ἀσπάσασθε Φιλόλογον καὶ
Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ
Ὀλυμπᾶν, καὶ τοὺς σὸν αὐτοῖς πάντας ἀγίους.
1 K 16,20. 16 ¹ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. ἀσπά-
1 P 5,14. ζονται ὑμᾶς αἱ ἔκκλησίαι πᾶσαι τοῦ Χριστοῦ.
Mt 7,15. 17 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς
Tt 8,10. τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν δο-
δαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε ποιοῦντας, καὶ ἔκκλινε-
Ph 8,19. 18 ἀπ' αὐτῶν· οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ κυρίῳ ἡμῶν Χρι-
Ez 18,18. στῷ οὐ δουλεύοντιν ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ,
Kol 2,4. 2 P 2,8.

5 TW Επαίνετὸν | Ασιας : h^r Αχαίας 6 T Μαρία
8 TW Ἀμπλιάτον | W — μου 14 W Ασυγχριτον

5 εν Χριστω 6 υμας : ημας 7 οι . . . γεγονο-
τοις προ εμον 8 Αμπλιαν 9 Χριστω : κυριω 15 Ιουνια
Ολυμπιαν (-πιαδα) 16 — ασπαζονται . . . Χριστον (cf
17 ερωτω | ασφαλως σκοπειτε

τῆς χοηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσιν καρδίας τῶν ἀκάνων. ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ 19 ^{1,8. 1 K 14,20.}
πάντας ἀφίκετο· ἐφ' ὑμῖν οὖν χαίρω, θέλω
ὑμᾶς σοφοὺς εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραιόνς
εἰς τὸ κακόν. δο δὲ θεός τῆς εἰρήνης συν- 20 ^{15,28.}
μει τὸν σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν
τοῖχει.

Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ μεθ' ὑμῶν.

Ἄσπαζεται ὑμᾶς Τιμόθεος δο συνεργός μον, 21 ^{Act 16,1,2;}
καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συγ- ^{19,22; 20,4.}
γενεῖς μον. ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος δο γράψας 22
τὴν ἐπιστολὴν ἐν κυρίῳ. ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάϊος 23 ^{1 K 1,14.}
δο ξένος μον καὶ δλῆς τῆς ἐκκλησίας. ἀσπάζεται ^{Act 19,22.}
Ὕμᾶς Ἐραστος δο οἰκονόμος τῆς πόλεως καὶ Κούαρ-
τος δο ἀδελφός.

Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέ- 25 ^{E 1,9; 3,5,9.}
λον μον καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ^{Kol 1,26.}
ποκάλυψιν μυστηρίους χρόνοις αἰώνιοις σεσιγη-
ένον, φανερωθέντος δὲ νῦν διά τε γραφῶν προ- 26 ^{2 T 1,10.}
ητικῶν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰώνιου θεοῦ εἰς ^{R 1,5.}
πάκοην πίστεως εἰς πάντα τὰ ἐθνη γνωρισθέν-
τος, μόνῳ σοφῷ θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, φ η 27 ^{1 T 1,17.}
έξα εἰς τοὺς αἰώνας· ἀμήν. ^{Jud 25.}

19 σοφοὺς : H+ [μεν] 20 η χαρις . . . υμῶν : h^r post
(= 24) | Ιησον : h[B]+ Χριστον 23 fin h^r+ (v. 24) η
οις τον κυριον ημαν Ιησον Χριστον μετα παντων υμων.
ην. 25-27 : h^r- (cf 14,23) 26 προφητικων : h^r+
της επιφανειας τον κυριον ημαν Ιησον Χριστον 27 H
| αιωνας : TW+ των αιωνων

18 και ευλογ. : και ευγλωττιας v1 - 20 συντριψαι
η χαρις . . . υμῶν 21 ασπαζονται | fin + και αι
λησαι πασαι τον θεον (v.16) 22 Τερεντιος 23 ολαι
εκκλησιαι
[εγραφη απο Κορινθον δια Φοιβης (της διακονου + της
Κεγχρεαις εκκλησιας) v1 εγραφη δια Τερεντιου επεμφη δε
Φ. απο Κορινθιων]

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α

1 Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ

6,11. *Act 9,14.* 2 θελήματος θεοῦ καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφὸς¹ τῇ ἐκ-

κλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ οὖσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἀγίοις, σὺν πᾶσιν τοῖς
ἐπικαλουμένοις τὸ δνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ

R 1,7. 3 Χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ, αὐτῶν καὶ ἡμῶν· χάρις
ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ
κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν
ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χρι-

5 στῷ Ἰησοῦ, διὶ ἐν παντὶ ἐπλούτισμητε ἐν αὐτῷ,

6 ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει,¹ καθὼς τὸ μαρ-

7 τύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ὑμῖν, ὥστε ὑμᾶς

L 17,80. μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχο-

2 Th 1,7. μένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ

Tt 2,18. Ph 1,6. 8 Χριστοῦ· δις καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἔως τέλους

1 Th 8,18; 5,23. ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ

1 Th 5,24. 9 Χριστοῦ. πιστὸς δὲ θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς
1 J 1,8. κοινωνίαν τοῦ νέον αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
κυρίου ἡμῶν.

Ph 2,2; 3,16. 10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ-

1 Η Ιησου Χριστου 2 Θεου, ηγιασμ. εν Χρ. I., τη
ο. εν Κ., κλ. 4 HW — μου 8 Χριστον : [H]—W

1 — κλητος 2 αντων τε κ. 6 Χριστον : θεον
8 αχρι τ. | ημερα : παρουσια 9 δι : νφ

λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἡ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἵτε
δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοὶ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
γνώμῃ. ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί 11
μου, ὅπο τῶν Χλόης, δτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν.

λέγω δὲ τοῦτο, δτι ἔκαστος ὑμῶν λέγει· ἐγὼ μέν 12 8,4.
αἱμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλώ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ ^{Act 18,24,27.}
δὲ Χριστοῦ. μεμέρισται δὲ Χριστός; μὴ Παῦλος 13
ἴστανδον λέγω δὲ τὸ δνομα Παύλου
ἐβαπτίσθη; εὐχαριστῶ δτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα 14 Act 18,8.
εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον· ἵνα μὴ τις εἶπῃ δτι 15
εἰς τὸ ἐμὸν δνομα ἐβαπτίσθη. ἐβάπτισα δὲ 16 18,15,17.
καὶ τὸν Στεφανᾶ οἰκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἰ τινα
ἄλλον ἐβάπτισα. οὐ γὰρ ἀπέστειλέν με Χριστός 17 J 4,2.
βαπτίζειν ἄλλὰ εναγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ
λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ δ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

Ο λόγος γὰρ δ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυ- 18 2 K 4,3.
μένοις μωρία ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομένοις ἥμιν ^{R 1,16.}
δύναμις θεοῦ ἐστίν. γέγραπται γάρ. 19 Ia 29,14.

ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν,
καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συντεῶν ἀθετήσω.

ποὺ σοφός; ποὺ γραμματεύς; ποὺ συνζητητὴς τοῦ 20 Job 12,17.
αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμώρανεν δ ὁδὸς τὴν σοφίαν ^{Ia 19,11; 28,18.}
τοῦ κόσμου; ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ 21 Mt 11,25.
οὐκ ἐγνω δ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν,
εὐδόκησεν δ ὁδὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος
σῶσαι τὸν πιστεύοντας. ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι 22 Mt 12,38.
σημεῖα αἰτοῦσιν καὶ Ἑλληνες σοφίαν ζητοῦσιν, ^{J 4,48.} Act 17,18,32.
ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰου- 23 2,14. R 9,32.
δαίοις μὲν σκάνδαλον, ἐθνεσιν δὲ μωρίαν, ^I αὐτοῖς 24 18. Kol 2,8.
δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλησιν, Χρι-

13 Η χριστός. | υπερο : hW περὶ 14 ευχαριστῶ : hR+
τῷ θεῷ | Ή Γαῖον 17 W εναγγελισασθαι 22 W σημειον

11 — μον 13 μη μεμερο. 15 εβαπτισα 16 — αλλον
18 — ημιν 20 τ. κοσμ. : + τοντον 23 εθν. : Ελλησι

1,25—2,8. Προς Κορινθίους α'

23. 2 κ 18,4. 25 στὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ σοφίαν. δτι τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ θεοῦ ἴσχυρότερον τῶν ἀν-

Mt 11,25. 26 θρώπων. Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, J 7,48.
Je 2,1-5. ἀδελφοί, δτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ

27 πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἔξελέξατο δὲ θεός ἵνα καται-

σχύνῃ τὸν σοφούς, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου 28 ἔξελέξατο δὲ θεός ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἴσχυρά, καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἔξουθενημένα ἔξε- λέξατο δὲ θεός, τὰ μὴ δύτα, ἵνα τὰ δύτα καταρ-

R 3,27. E 2,9. 29 γῆση, δπως μὴ κανχήσηται πᾶσα σάρξ ἐνώπιον

Jr 28,5,6. 30 τοῦ θεοῦ. ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ
2 K 5,21.
J 17,19. Ἰησοῦ, δις ἐγενήθη σοφία ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ, δικαιο-

Jr 9,22.28. 31 σύνη τε καὶ ἀγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις, ἵνα καθὼς γέγραπται· ὁ κανχώμενος ἐν κυρίῳ κανχάσθω.

1,17. 2 Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἥλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἡ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν

G 6,14. 2 τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ. οὐ γὰρ ἐκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυ-

Act 18,9.
2 K 10,1. 3 ρωμένον. κἀγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φθείᾳ καὶ ἐν

1. 4 τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς, καὶ δὲ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως,

E 1,17,19.
1 Th 1,5. 5 ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ἢ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' Ph 3,15. 6 ἐν δυνάμει θεοῦ. Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰώνος τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰώνος τούτου τῶν καταργο-

R 16,26. 7 μένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν δὲ θεός πρὸ

L 23,34.
Jc 2,1.
Kol 1,26. 8 τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχό-

28 θεος, : Η+ [καὶ] 80 hT θεου δικ. 2,1 μαρτ. :
Ἡ μυστηριον 2 T ειδεναι τι 4 H πιθοις

26 γαρ : ουν 29 τ. θεου : αυτου 30 δικ. τε : και δικ.
2,4 πειθοι (ανθρωπινης) σοφιας λογων (λογου)

των τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν,
οὐκ ἀν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ 9 Is 84,3.
καθὼς γέγραπται·

ἄ ὄφθαλμός οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν
καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη,

ὅσα ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν.

ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος· 10 Mt 18,11.
τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρανιζεῖ, καὶ τὰ βάθη τοῦ
θεοῦ. τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπουν 11
εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπουν τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτως
καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα
τοῦ θεοῦ. ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου 12 J 16,18,14.
ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ, ἵνα
εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἀ 13 1,4.

καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας
λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος, πνευματι-
κοῖς πνευματικὰ συνηρίζοντες. ψυχικὸς δὲ ἀν- 14 6,1,28. J 8,47;
θρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ· 14,17.

μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστιν, καὶ οὐ δύναται γνῶναι,
ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται. ὁ δὲ πνευματικὸς 15 1 J 2,20.

ἀνακρίνει [μὲν] πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνα-
κρίνεται. τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου, δος συμβιβάσει 16 R 11,84.
αὐτὸν; ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κάγω, 3 Is 40,18.

ἀδελφοί, οὐκ ἡδυνήθην λαλῆσαι ὅμιν ὡς πνευ-
ματικοῖς ἀλλ' ὡς σαρκίνοις, ὡς νηπίοις ἐν Χρι-
στῷ. γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρῶμα· οὐπω γὰρ 2 1 P 2,2.
ἐδύνασθε.

Ἄλλ' οὐδὲ ἔτι νῦν δύνασθε, ἔτι γὰρ σαρκικοί 3 1,10,11; 11,18.
ἔστε. δπον γὰρ ἐν ὑμῖν ξῆλος καὶ ἔρις, οὐχὶ

⁹ οσα : T a 10 δε : ΗW γαρ 13 ή πνευματικως
15 [μεν] : HW-hT | παντα : [h] W pr ta 16 Η συνβιβ.
3,2 ετι : [H]-W

10 πνευματος : + αυτον 11 - ανθρωπων | - τον
ανθρ. 20 12 τ. κοσμ. τοντον 13 πνευματος αγιου
14 - τον θεον 16 Χριστον : κυριου 3, 1 σαρκικοις
3 ερις : + και διχοστασιαι

σαρκικοί ἔστε καὶ κατὰ ἀνθρωπον περιπατεῖτε;
 1,12. 4 ὁταν γάρ λέγῃ τις· ἐγὼ μέν εἰμι Παύλον, ἔτερος
 Act 18,24,27. 5 δέ· ἐγὼ Ἀπολλώ, οὐκ ἀνθρωποί ἔστε; ¹ τί οὖν
 ἔστιν Ἀπολλώς; τί δέ ἔστιν Παῦλος; διάκονοι δι'
 ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστῳ ὡς δὲ κύριος ἔδωκεν.
 Act 18,4,11. 6 ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλώς ἐπότισεν, ἀλλὰ δὲ θεός
 7 ηὔξανεν· ὅστε οὗτε δὲ φυτεύων ἔστιν τι οὗτε οὐκ
 4,5. 8 ποτίζων, ἀλλ' δὲ αὐξάνων θεός. δὲ φυτεύων δὲ καὶ δὲ
 Mt 13,8—9. ποτίζων ἐν εἰσιν, ἐκαστος δὲ τὸν ἰδιον μισθὸν λήμψεται.
 E 2,20. 9 ταὶ κατὰ τὸν ἰδιον κόπον. θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί·
 15,10. 10 θεοῦ γεώργιον, θεοῦ οἰκοδομή ἔστε. Κατὰ τὴν
 2 P 3,15. χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δούλεισάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων
 θεμέλιον ἔθηκα, ἀλλος δὲ ἐποικοδομεῖ. ἐκαστος
 1 P 2,4—6. 11 δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ. θεμέλιον γάρ ἀλλοι
 οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, δι'
 12 ἔστιν Ἰησοῦς Χριστός. εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ¹
 τὸν θεμέλιον χρυσίον, ἀργύριον, λίθους τιμίους,
 4,5. 13 ξύλα, χόρτον, καλάμην, ¹ ἐκάστον τὸ ἔργον φανερὸν
 2 Th 1,8. γενήσεται· ἡ γάρ ημέρα δηλώσει, διτι ἐν πνῷ
 ἀποκαλύπτεται, καὶ ἐκάστον τὸ ἔργον ὅποιόν
 14 ἔστιν τὸ πῦρ αὐτὸ δοκιμάσει. εἰ τινος τὸ ἔργον
 15 μενεῖ δὲ ἐποικοδόμησεν, μισθὸν λήμψεται· εἰ τινος
 τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ
 6,19. 2 K 6,18. 16 σωθήσεται, οὐτως δὲ ὡς διὰ πνοός. Οὐκ οἶδατε
 διτι ναὸς θεοῦ ἔστε καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ
 17 ἐν ὑμῖν; εἰ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει, φθερεῖ
 τοῦτον δὲ θεός· δὲ γάρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἀγιός ἔστιν,
 οἵτινές ἔστε ὑμεῖς.

Ap 8,17,18. 18 Μηδεὶς ἔαυτὸν ἐξαπατάτω· εἰ τις δοκεῖ σοφὸς

7 TW ἔστιν 12 αργυρ. : h pr καὶ 16 ΧW εν υμιν
 οικει

4 ανθρωποι : σαρκικοί | fin + καὶ κατὰ ανθρωπον
 περιπατεῖτε 5 τι bis : τις | Παῦλος . . . Απολλώς |
 διάκονοι : pr αλλ' η 10 τεθεικα 12 θεμέλ. : + τοντον |
 χρυσον | αργυρον 13 — αυτο 14 μένει 17 φθερει τοντ.
 φθειρει αυτον 18 εξαπατ. : + κενοις λογοις

είναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω,
ἴνα γένηται σοφός. ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου 19 Job 5,12.18.
τούτου μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστιν. γέγραπται
γάρ· ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανοργίᾳ
αἰώνων·¹ καὶ πάλιν· κύριος γινώσκει τὸν διαλογισμὸν^{20 Ps 94,11.}
γινομένες τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶν μάταιοι. ὥστε μηδεὶς²¹
κανχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν,
¹εἴτε Παῦλος εἴτε Ἀπολλὼς εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος^{22 1,12.}
εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα εἴτε μέλιοντα,
πάντα ὑμῶν, ¹ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς^{23 11,5.}
δὲ θεοῦ. Οὐτως δημάς λογιζέσθω ἀνθρωπος⁴ τι 1,7.
ὡς ὁ πηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων
θεοῦ. ὡδε λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις^{2 L 12,42.}
ἴνα πιστός τις εὐρεθῇ. ἔμοι δὲ εἰς ἐλάχιστον³
ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης
ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἔμαυτὸν ἀνακρίνω.¹ οὐδὲν γὰρ^{4 Ps 148,2.}
ἔμαυτῷ σύνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι·
οὐδὲ ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν. ὥστε μὴ πρὸ⁵ 3,8.
καιροῦ τι κρίνετε, ἔως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος, δις καὶ
φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ φανερώσει
τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἐπαινος
γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ. Ταῦτα δέ,^{6 R 12,3.}
ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἔμαυτὸν καὶ Ἀπολλὼν
δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν δημάς μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ἀ γέ-
γραπται, ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φυσιοῦσθε
κατὰ τοῦ ἑτέρου. τίς γάρ σε διακρίνει; τί δὲ^{7 R 12,6.}
ἔχεις δο οὐκ ἔλαβες;^{Ex 12,21.} εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καν-
γάσαι ως μὴ λαβών;¹ ἦδη κεκορεσμένοι ἐστέ· ἦδη^{8 Ap 3,17.}
ἔπλουτήσατε· χωρὶς δημάς ἐβασιλεύσατε· καὶ διφελόν
γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ δημάς δημῖν σινβασιλεύ-
σωμεν. δοκῶ γάρ, δ θεὸς δημάς τοὺς ἀποστόλους^{9 R 8,86.}
^{H 10,83.}

¹⁸ W νμιν, εν τω α. τοντω μ. 4,6 H τό Μη ν.
⁸ H εστε; η. επλουτησατε; χ. η. εβασιλευσατε;

4,2 οδε : δδε | ζητειται : τι ζητειε 5 — ος 6 α :
ο | γεγρ. : + φρονειν 9 γαρ : + οτι

έσχάτους ἀπέδειξεν ώς ἐπιμανατίους, ὅτι θέατρον
έγενήθη μεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώ-

^{8,18.} 10 ποιεῖς. ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνι-
μοι εἰν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί·

^{2 κ 11,28—27.} 11 ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἀτιμοί. ἄχρι τῆς ἀρτι
^{Act 18,8; 20,34.} ὁρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνιτεύομεν

^{1 Th 2,9.} 12 καὶ κολαφιζόμενα καὶ δοτατοῦμεν¹ καὶ κοπιῶμεν
^{9,15. 2 Th 3,8. R 12,14.}

^{Ps 109,28.} 13 γοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμενα, ¹ δυσφημούμενοι εὐλο-

^{Dt 17,7; 22,24.} 14 ἐργαζόμενοι ταῖς ἴδαις χερσὶν· λοιδορούμενοι εὐλο-
11,1. 15 γένενησα. παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου

^{Act 19,22. Ph 2,20 ss.} 17 γίνεσθε. Διὰ τοῦτο ἐπεμψα διὸν Τιμόθεον, δις
ἐστίν μου τέκνον ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ,

δις ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν Χριστῷ
[Ἰησοῦ], καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ δι-

18 δάσκω. ως μὴ ἐρχομένον δέ μου πρὸς ὑμᾶς

^{Act 18,21. Jc 4,15.} 19 ἐφυσιώθησάν τινες· ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς
ὑμᾶς, ἐὰν δὲ κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν

^{2,4. L 17,20.} 20 λόγον τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν· οὐ
γὰρ ἐν λόγῳ ή βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνά-

21 μει. τί θέλετε; ἐν δάβδῳ ἐλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ
ἐν ἀγάπῃ πνεύματί τε πραθητος;

^{Lv 18,7,8.} 5 Ὅλως ἀκούεται ἐν διὸν πορνείᾳ, καὶ τοιαύτη
πορνείᾳ ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἐθνεσιν, ὥστε γνωτικά
2 τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν. καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι

⁹ hR απεδειξεν, ¹⁴ W νουθετω ¹⁷ τοντο : nTW+
αυτο | [Ιησου] : T-W ¹⁹ fin H.R.

¹¹ γυμνητευομεν ¹⁸ δυσφ. : βλασφημουμενοι ¹⁶ fin +
καθως καγω Χριστον ²¹ πραοτητος ^{5,1} εθνεσιν :
+ ονομαζεται

Προς Κορινθιους α' 5,3—6,1.

ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἀρθῇ ἐκ
μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔογον τοῦτο πράξας; ἐγὼ μὲν 3 κοι 2,5.
γάρ, ἀπὸν τῷ σώματι, παρὸν δὲ τῷ πνεύματι,
ἡδη κέκρικα ὡς παρὸν τὸν οὐτως τοῦτο κατεργα-
σάμενον, ¹ ἐν τῷ δνόματι τοῦ κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ, 4 Mt 18,19; 18,18.
συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν 2 K 18,10.
τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, παραδοῦναι 5 1 T 1,20.
τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς δλεθρον τῆς σαρκός, 1 P 4,6.
ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου
[Ἰησοῦ]. Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. οὐκ οἴδατε 6 G 5,9.
ὅτι μικρὰ ζύμη δλον τὸ φύραμα ζυμοῖ; ἐκκαθάρατε 7 Ex 12,21; 13,7.
τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἡτε νέον φύραμα, καθώς
ἐστε ἀζυμοι. καὶ γάρ τὸ πάσχα ἡμῶν ἐτύθη
Χριστός· ὅστε ἐορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾶ 8 Ex 12,8—20.
μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν
ἀζύμοις εἰλικρινίας καὶ ἀληθείας. Ἐγραψα 9 Mt 18,17.
ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις,
οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ 10
τοῖς πλεονέκταις καὶ ἀρπαξιν ἢ εἰδωλολάτραις,
ἐπεὶ ὠφελετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν. νῦν 11 2 Th 3,6.
δὲ ἐγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἐάν τις 2 Th 3,10.
ἀδελφὸς δνομαζόμενος ἢ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ
εἰδωλολάτρης ἢ λοιδορος ἢ μέθυσος ἢ ἀρπαξ,
τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν. τί γάρ μοι τοὺς 12 Mc 4,11.
ἔξω κρίνειν; οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε, ¹ τοὺς 13 Dt 13,6;
δὲ ἔξω δ ὑεδς κρίνει; ἐξάρατε τὸν πονηρὸν ἔξ 17,7; 22,24.
ὑμῶν αὐτῶν.

Τολμᾶτε τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἐτερον 6
κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν

² πραξ. : R ποιησας ^{3—5} HW κατεργασαμενον εν . . .
TW Ιησουν συναχθ. . . . TW Ιησουν παραδ. ⁴ [ημων] :
R-TW ⁵ [Ιησουν] : hT-HW ⁶ Ον καλον : h^r Καλον
ζυμοι : h^r δολοι ⁷ Χριστος : TW. ⁸ μηδε : h , μη |
RW ειλικρινειας ¹¹ T νυν ¹² TW κρινετε; ¹³ TW κρινει.

² εξαρθη ³ ως απαν ⁷ εκκαθ. ουν | ημων υπερ
ημων ⁹ συναναμιγνυσθε ¹⁰ και ον π. | και : η |
οφειλετε ¹¹ η : η ¹² μοι : + και ¹³ και εξαρειτε ^{6,1} εξ υμων

Ap 8,21. 2 ἄγιων; ἢ οὐκ οἴδατε δτι οἱ ἄγιοι τὸν κόσμον
 Dn 7,22. κρινοῦσιν; καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος,
 3 ἀνάξιοι ἔστε κριτῆρῶν ἐλαχίστων; οὐκ οἴδατε δτι
 4 ἀγγέλους κρινοῦμεν, μήτιγε βιωτικά; βιωτικὰ μὲν
 οὖν κριτήρια ἔὰν ἔχητε, τοὺς ἔξουθενημένους ἐν
 5 τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους καθίζετε; πρὸς ἐντροπὴν
 ὑμῖν λέγω. οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν οὐδεὶς σοφός,
 διὸ δινήσεται διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ
 6 ἀντοῦ, ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται, καὶ
 7 τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; ἢδη μὲν οὖν δλως ἡττημα
 Mt 5,89. ὑμῖν ἔστιν δτι κρίματα ἔχετε μεđ' ἐαυτῶν. διὰ
 1 Th 5,15. τί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον
 1 P 3,9. 8 ἀποστερεῖσθε; ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστε-
 9 ρεῖτε, καὶ τοῦτο ἀδελφούς. ἢ οὐκ οἴδατε δτι
 ἀδικοὶ θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσιν; μὴ
 πλανᾶσθε· οὗτε πόροι οὗτε εἰδωλολάτραι οὗτε

G 5,19—21. 10 μοιχοὶ οὗτε μαλακοὶ οὗτε ἀρσενοκοῖται¹ οὗτε κλέπται
 οὗτε πλεονέκται, οὐ μέθυσοι, οὐ λοιδοροί, οὐχ

Tt 3,8—7. 11 ἀρπαγες βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσουσιν. καὶ
 ταῦτά τινες ἥτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιά-
 σθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ δινόματι τοῦ
 κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ
 θεοῦ ἡμῶν.

10,23. 12 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει.
 πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἔξουσιασθήσομαι

1 Th 4,3—5. 13 ὑπό τινος. τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία
 τοῖς βρώμασιν· διὸ δὲ θεός καὶ ταῦτην καὶ ταῦτα
 καταργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ

15,15,20. 14 κυρίῳ, καὶ διὸ κύριος τῷ σώματι· διὸ δὲ θεός καὶ
 2 K 4,14. τὸν κύριον ἡγειρεν καὶ ἡμᾶς ἔξεγερεῖ διὰ τῆς
 R 8,11.

² h κρίνουσιν ³ W κρινοῦμεν; ⁴ W καθιέστε.
 5 TW αυτον; 6 W απίστων. 7 T—ουν 8 W αδελφοῖς;
 11 κυριον : H+ [ημων] 14 εξεγ. : h εξηγειρεν

² — η 5 λαλω | ενι : εστιν | — ουδεις 7 εν
 νην | κριμα 8 ταυτα 10 ου 1° : ουτε | κληρον. : pr
 ou 14 εξεγειρει

δὲ κάμεως αὐτοῦ. οὐκ οἴδατε διὰ τὰ σώματα ὑμῶν 15 12,27.
 μέλη Χριστοῦ ἐστιν; ἀραὶ οὖν τὰ μέλη τοῦ Χρι-
 στοῦ ποιήσω πόρων μέλη; μὴ γένοιτο. ἢ οὐκ 16 Ga 2,24.
 οἴδατε διὰ τὸ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἐν σῶμα ἐστιν;
 ἴσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. ¹ δὸς 17 J 17,21.22.
 κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἐν πνεύμα ἐστιν. φεύγετε 18 E 5,30.
 τὴν πορνείαν. πᾶν ἀμάρτημα δὲ ἐὰν ποιήσῃ ἀν-
 θρωπος ἔκτος τοῦ σώματός ἐστιν· δὸς 19 2 K 8,17.
 εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει. ἢ οὐκ οἴδατε διὰ 19 3,16.
 τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἀγίου πνεύματός
 ἐστιν, οὐκ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν;
 ἡγοράσθητε γάρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν θεόν ἐν 20 7,28.
 τῷ σώματι ὑμῶν. ¹ P 1,18.19.
 Pt. 1,20.

Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατε, καλὸν ἀνθρώπῳ γνωστὸς 7
 μὴ ἀπτεσθαι· διὰ δὲ τὰς πορνείας ἐκαστος τὴν 2
 ἑαυτοῦ γνωστὰ ἔχετω, καὶ ἐκάστη τὸν ἴδιον ἀνδρα
 ἔχετω. τῇ γνωστὶ ὁ ἀνὴρ τὴν δφειλὴν ἀποδιδότω, 3
 δομοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ. ἡ γυνὴ τοῦ 4
 ἴδιον σώματος οὐκ ἔξουσιάζει ἀλλὰ ὁ ἀνὴρ· δομοίως
 δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἴδιον σώματος οὐκ ἔξουσιάζει
 ἀλλὰ ἡ γυνὴ. μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μήτι 5
 ἀν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάσητε τῇ
 προσευχῇ καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸν ἥτε, ἵνα μὴ
 πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν.
 τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συνγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγὴν. 6
 θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ως καὶ ἐμαν- 7 Mt 19,12.
 τόν· ἀλλὰ ἐκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ θεοῦ,
 δὲ μὲν οὐτως, δὲ οὖτως.

19 h πνευματος αγιου | h θεον; x. ουκ ε. εαυτων,
 20 δοξασατε δη : h^r + et portate (δρατε εχ δρα γε) | ffn:
 h^r + και εν τω πνευματι νμων, ατινα εστιν του θεον 7,5 H
 [αν] | νμων : [H]—W 6 R συγγν. 7 δε 1° : W γαρ

15 η ουκ | νμων : ημων 16 — η 19 τα σωματα
 7,1 εγραφ. μοι 2 την πορνιαν | — και . . . εχετω 8 την
 οφειλομενην εινωσιαν (vñ τιμην) 5 τη : + νηστεια και τη |
 ητε : συνερχησθε 7 δε 1° : γαρ | ο δισ : ος

8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν
 1 T 5,14. 9 αὐτοῖς ἐὰν μείνωσιν ὡς κάγω· εἰ δὲ οὐκ ἐγκρα-
 τεύονται, γαμησάτωσαν· πρεπέττον γάρ ἐστιν γαμεῖν
 12,25,40. 10 ἡ πυροῦσθαι. τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω,
 Mt 5,82. οὐκ ἐγώ ἀλλὰ δὲ κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ
 11 χωρισθῆναι, — ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἀγαμος
 ἡ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω, — καὶ ἀνδρα γυναικα
 12 μὴ ἀφιέναι. τοῖς δὲ λοιποῖς λέγω ἐγώ, οὐχ δὲ
 κύριος· εἰ τις ἀδελφὸς γυναικα ἔχει ἀπιστον, καὶ
 αὗτη συνευδοκεῖ οἴκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω
 13 αὐτήν· καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἀνδρα ἀπιστον, καὶ
 οὗτος συνευδοκεῖ οἴκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω
 R 11,18. 14 τὸν ἀνδρα. ἥγιασται γὰρ δὲ ἀνὴρ δὲ ἀπιστος ἐν
 τῇ γυναικί, καὶ ἥγιασται ἡ γυνὴ ἡ ἀπιστος ἐν
 τῷ ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθιτα
 R 14,19. 15 ἐστιν, νῦν δὲ ἀγιά ἐστιν. εἰ δὲ δὲ ἀπιστος χωρί-
 ζεται, χωριζέσθω· οὐ δεδούλωται δὲ ἀδελφὸς οὐδὲ
 1 P 3,1. 16 ὑμᾶς δὲ θεός. τι γὰρ οἰδας, γύναι, εἰ τὸν ἀνδρα
 σώσεις; η τι οἰδας, ἀνερ, εἰ τὴν γυναικα σώσεις:
 20,24. 17 Εἰ μὴ ἐκάστῳ ὡς μεμέρικεν δὲ κύριος, ἔκαστον
 ὡς κέκληκεν δὲ θεός, οὕτως περιπατείτω. καὶ
 οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι.
 18 περιτεμημένος τις ἐκλήθη; μὴ ἐπισπάσθω· ἐν
 G 5,6; 6,15. 19 ἀκροβυνστίᾳ κέκληται τις; μὴ περιτεμνέσθω. η
 R 2,25. περιτομή οὐδέν ἐστιν, καὶ η ἀκροβυνστίᾳ οὐδέν
 17,24. 20 ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεού. ἔκαστος ἐν
 21 τῇ κλήσει η ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω. δοῦλος
 ἐκλήθης; μὴ σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι

9 γαμεῖν : hW γαμησαι 13 ητις : T ει τις 15 τοιον-
 τοις : H.T. | νμας : hRW ημας 17 h εμερισεν
 18 W εκλήθη· | W τις. 21 W εκληθης·

10 χωριζεσθαι 13 ουτος : αυτος | τον ανδρα : αυτον
 14 γυναικι : + τη πιστη | αδελφω : ανδρι (τω πιστω)
 17 ει : η | κυριος : θεος | θεος : κυριος | διδασκεω
 18 κεκλ. τις : τις εκληθη

έλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι. διὸ γὰρ ἐν 22 ε 6,6. Phm 16.
κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος κυρίου ἔστιν·
ὅμοίως δὲ ἔλεύθερος κληθεὶς δοῦλός ἔστιν Χριστοῦ.
τιμῆς ἡγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων. 23 ε,20.
ἐκαστος ἐν φρέσκην, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω 24 17,20.
παρὰ θεῷ.

Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ 25 10, 40.
ἔχω, γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἡλεγμένος ὑπὸ κυρίου
πιστὸς εἰναι. Νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν 26 29. 10,11.
διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην, διτι καλὸν ἀνθρώπῳ
τὸ οὐτως εἰναι. δέδεσαι γυναικί; μὴ ζήτει λύσιν· 27
λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζήτει γυναικα. ἐὰν 28 L 21,23.
δὲ καὶ γαμήσῃς, οὐχ ἡμαρτεῖς· καὶ ἐὰν γήμῃ ἡ
παρθένος, οὐχ ἡμαρτεῖν. Θλίψιν δὲ τῇ σαρκὶ^{1 T 1,12,18.}
ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι, ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι. Τοῦτο 29 R 18,11.
δέ φημι, ἀδελφοί, δὲ καιρὸς συνεσταλμένος ἔστιν·
δέ φημι, ἀδελφοί, δὲ καιρὸς συνεσταλμένος ἔστιν·
τὸ λοιπὸν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναικας ὡς μὴ
ἔχοντες ὁσιν, καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες, 30
καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ ἀγορά-
ζοντες ὡς μὴ κατέχοντες, καὶ οἱ χρώμενοι τὸν 31 1 J 2,15–17.
κόσμον ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ
σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου. Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμε- 32
ρίμνους εἰναι. δὲ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου,
πῶς ἀρέσῃ τῷ κυρίῳ· δὲ γαμήσας μεριμνᾷ 33 L 14,20.
τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί. καὶ
μεμέρισται καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος· ἡ ἄγα- 34
μος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου, ἵνα ἡ ἀγία καὶ
τῷ σώματι καὶ τῷ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα
μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρὶ.

27 W γυναικι· ετ γυναικος· 28 ημαρτεῖς : H.TW, |
H [η] παρθ. 29 W ἀδελφοι· ει εστιν, (h εστιν το λοιπον,) 33,34 H^f γυναικι, και μεμέρισται. και η γυνη η αγαμος και
η παρθένος μεριμνα h^f γυναικι. μεμ. [και] η γυνη (cet ut
text) νι και μεμ. η αγαμος κ. η π. (ut text) 34 και 1° : [H]

22 ομοιως και 24 — παρα θεω 28 γαμήσης : λαβης
γυναικα 29 ο : pr οτι 31 τω κοσμω τοντω | παραχρω-
μενοι 32 κυριω : θεω 34 — τα του κοσμου

35 τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λέγω,
οὐχ ἵνα βρόχον ὅμιν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ
εὐσχημον καὶ εὐπάρεδρον τῷ κυρίῳ ἀπερισπάστως.
36 Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ
νομίζει, ἐὰν ἡ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως διφείλει
γίνεσθαι, διέλει ποιείτω· οὐχ ἀμαρτάνει· γαμεῖ·
37 τωσαν. δις δὲ ἔστηκεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐδραιος,
μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἔξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου
θελήματος, καὶ τοῦτο κέροικεν ἐν τῇ ἰδίᾳ καρδίᾳ,
38 τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιήσει. ὥστε
καὶ δι γαμίζων τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιεῖ,
R 7,2. 39 καὶ δι μὴ γαμίζων κρεῖσσον ποιήσει. Γυνὴ δέ-
δεται ἐφ' δοσον χρόνον ζῆ δι ἀνήρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ
ποιητήδη δι ἀνήρ, ἐλευθέρα ἔστιν φι διέλει γαμη-
25. 40 θῆναι, μόνον ἐν κυρίῳ. μακαριωτέρα δέ ἔστιν
ἐὰν οὕτως μείνῃ, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ
δὲ κάγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν.

Act 15,29. 8 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν δι τι πάντες
γνῶσιν ἔχομεν. ή γνῶσις φυσιοῦ, ή δὲ ἀγάπη
G 6,8. 2 οἰκοδομεῖ· εἰ τις δοκεῖ ἐγνωκέναι τι, οὕτω ἔγρω
G 4,9. 3 καθὼς δεῖ γνῶναι· εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν,
10,19. 4 οὗτος ἐγνωσται ὑπ' αὐτοῦ. Περὶ τῆς βρώσεως
Dt 6,4. οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἴδαμεν δι τι οὐδὲν εἰδωλον
Ps 82,6. J 10,34. 5 ἐν κόσμῳ, καὶ δι τι οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἰς. καὶ
γὰρ εἴπερ εἰσὶν λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ
εἴτε ἐπὶ γῆς, ὥσπερ εἰσὶν θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι
Ml 2,10. 6 πολλοί, ἀλλ' ήμιν εἰς θεὸς δι πατήρ, ἐξ οὐ τὰ
12,5,6.
Kol 1,16.

37 τη 1° : W+ ιδια | W- ιδια 38 hRW τη
παρθένον εαυτον | ποιει : h ποιησει 40 δε 2° : X
γαρ 8,1 W ειδωλοθυτων οιδαμεν 6 H [αλλ]

85 συμφερον 86 γαμειτω 87 — εδραιος 88 εκγαμιζω
bis | — την ε. παρθ. 39 δεδεται νομω | δε : + και |
αποθανη 40 εχω 8,2 ει δε | ειδεναι | ουδεπο
ουδεν 4 θεος : + ετερος

πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν, καὶ εἰς κύριος Ἰησοῦς
Χριστός, δι' οὐ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.
ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις· τινὲς δὲ τῇ συνηθείᾳ 7 10,27.
ἔως ἀρτι τοῦ εἰδώλου ως εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν,
καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενής οὖσα μολύνεται.
βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ θεῷ· οὗτε ἐὰν 8 R 14,17.
μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα, οὗτε ἐὰν φάγωμεν
περισσεύμεν. βλέπετε δὲ μὴ πως ἡ ἔξουσία 9 G 5,18.
ὑμῶν αὐτῇ πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενέσιν.
ἐὰν γάρ τις ἰδῃ σὲ τὸν ἔχοντα γνῶσιν ἐν εἰδωλίῳ 10
κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς
ὄντος οἰκοδομηθῆσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα
ἐσθίειν; ἀπόλλυται γὰρ ὁ ἀσθενῶν ἐν τῇ σῇ 11 R 14,15.
γνώσει, ὁ ἀδελφὸς δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. οὕτως 12
δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τύπτοντες
αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν
ἀμαρτάνετε. διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν 13 R 14,21.
ἀδελφὸν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα,
ἴνα μὴ τὸν ἀδελφὸν μου σκανδαλίσω.

Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; 9 15,8. Act 26,16;
οὐχὶ Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἔόρακα; οὐ τὸ ἔργον 22,17.
μου ὑμεῖς ἔστε ἐν κυρίῳ; εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ 2 3 K 8,2,8.
ἀπόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγίς
μου τῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἔστε ἐν κυρίῳ. Ἡ 3
ἔμή ἀπολογία τοῖς ἔμὲ ἀνακρίνοντιν ἔστιν αὐτῇ. 4 L 10,8.
μὴ οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν φαγεῖν καὶ πεῖν; μὴ οὐκ 5 J 1,42.
ἔχομεν ἔξουσίαν ἀδελφὴν γνωτικὰ περιάγειν, ως
καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ

8 δι ον : h δι ον | fin : h^r +, καὶ εν πνευμα αγιον, εν
ω τα παντα και ημεις εν αυτω 8 T ουτε εαν φαγ. περισσευ-
ομεν, ουτε εαν μη φαγ. υστερουμεθα. 10 H [σὲ] R σε |
R.W ειδωλειω Θ,1 R εωρακα δ αδελφ. γυν. : h^r
[αδελφα] γυναικας it γυναικα [αδελφην]

7 συνηθ. : συνείδησει 8 υμασ | παριστησι 11 απολλ.
γαρ : και απολεται | — ο 2° 18 — μου 1° et 2° 9,2 μου
της : της εμης

6 κυρίου καὶ Κηφᾶς; ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ
7 ἔχομεν ἔξουσίαν μὴ ἐργάζεσθαι; τίς στρατεύεται

ἰδίοις δψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ
τὸν καρπὸν αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; [ἢ] τίς ποιμαίνει
ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ
8 ἐσθίει; μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ, ἢ καὶ

Dt 25,4. 9 δὲ νόμος ταῦτα οὐ λέγει; ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως
1 T 5,18. νόμῳ γέγραπται· οὐ κημώσεις βοῦν ἀλοῶντα. μὴ

10 τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ; ἢ δι' ἡμᾶς πάντως
λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, διτι διφείλει ἐπ' ἐλπίδι
διάροτριῶν ἀροτριῶν, καὶ διὰ ἀλοῶν ἐπ' ἐλπίδι

R 15,27. 11 τοῦ μετέχειν. Εἰ δημεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ
ἐσπείραμεν, μέγα εἰ δημεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερί-

Act 20,34.35. 12 σομεν; εἰ δὲ διάλοι τῆς ὑμῶν ἔξουσίας μετέχουσιν,
2 K 11,9. οὐ μᾶλλον δημεῖς; διάλοι οὐκ ἐχορησάμεθα τῇ ἔξουσίᾳ
ταύτῃ, διάλοι πάντα στέγομεν ἵνα μή τινα ἐνκοπὴν

Nu 18,8.31. 13 δῶμεν τῷ εναγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ. οὐκ οἴδατε
Dt 18,1-8. διτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ
ἐσθίουσιν, οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ παρεδρεύοντες τῷ

L 10,7. 14 θυσιαστηρίῳ συμμερούσονται; οὐτως καὶ διάροις
διέταξεν τοῖς τὸ εναγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ

Act 18,8. 15 εναγγελίου ζῆν. ἐγὼ δὲ οὐ κέχρημαι οὐδενὶ τούτων.
οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὐτως γένηται ἐν ἐμοι·

καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ τὸ καύχημα·

Jr 20,9. 16 μον οὐδεὶς κενώσει. . ἐὰν γὰρ εναγγελίζωμαι, οὐκ

ἔστιν μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται·

4,1. 17 οὐδὲ γάρ μοι ἔστιν ἐὰν μὴ εναγγελίσωμαι. εἰ γὰρ
ἐκῶν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἀκων,

7 [ἢ] : TW ἢ 8 RW λαλω; 9 κημ. : Χ φιμωσεις |
Η θεω, 10 W λεγει· 12 RW εγκοπ- Τ εκκ- 13 T εσθιουσιν·
| HW συνμερο- 14 ζην : TW· 15 HW ἢ- το
16 εναγγελισ. : hT εναγγελιζωμαι

7 εκ τον καρπον 8 λεγω 9 εν ... γεγρ. : γεγρ. γαρ
10 της ελπιδος αυτον μετεχ. επι ελπ. 13 — τα 20 | προσε-
δρευοντες 15 ουδεις : (ira) τις 16 κανχ. : καρις

Προς Κορινθίους α' 9,18—10,4.

οίκονομίαν πεπίστευμαι. τίς οὖν μού ἔστιν ὁ 18 ^{8,9.}
μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον ὑήσω τὸ
εὐαγγέλιον, εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἔξουσίᾳ
μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

Ἐλεύθερος γὰρ ὁν ἐκ 19 ^{μὲν} 20 ^{Act 16,8;}
^{21,20—26.} πάντων πᾶσιν ἡμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας
κερδήσω· καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ως Ἰου- 20 ^{Act 16,8;}
δαίος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμου
ώς ὑπὸ νόμου, μὴ ὁν αὐτὸς ὑπὸ νόμου, ἵνα τοὺς
ὑπὸ νόμου κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ως ἀνομος, μὴ 21 ^{εἰ} 2,2.
ὁν ἀνομος θεοῦ ἀλλ' ἐνομος Χριστοῦ, ἵνα κερδάνω
τοὺς ἀνόμους· ἐγενόμην τοῖς ἀσθενεσιν ἀσθενῆς, 22 ^{εἰ κ} 11,29.
ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσιν γέγονα ^{R 11,14.}
πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. πάντα δὲ ποιῶ 23
διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συνκοινωνός αὐτοῦ γένωμαι.

Οὐκ οἶδατε δτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες 24 ^{εἰ τ} 4,7.
μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον;
οὗτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε. πᾶς δὲ ὁ ἀγωνι- 25 ^{εἰ τ} 2,4,5; 4,8.
ζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα ^{1 P 5,4.}
φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἀφθαρτον.
Ἔώ τοινυν οὗτως τρέχω ως οὐκ ἀδήλως, οὗτως 26
πικτεύω ως οὐκ ἀέρα δέρων· ἀλλ' ὑπωπιάζω μου 27 ^{R 8,18; 18,14.}
τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μὴ πως ἄλλοις κηρύξεις
αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, δτι οἱ 10 ^{Ex 18,21; 14,22.}
πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἤσαν καὶ
πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον, καὶ πάντες 2
εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσθησαν ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ
ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν 3 ^{Ex 16,4,35.}
θρῶμα ἔφαγον, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν 4 ^{Dt 8,3.}
^{Ex 17,6.}

21 Η κερδανῶ 27 αλλ : HW αλλα 10,2 ΗW εβαπ-
τισαντο 3 Η [το αυτο]

18 μου 10 : μοι | το εναγγ. : + τον Χριστον 20 — ως
10 | — μη ων α. ν. νομον 21 θεω ει Χριστω | — τους
22 ως ασθενης | παντως τινας : παντας 23 παντα :
τουτο 27 υποπιαζω

ἔπιον πόμα· ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολού

Nu 14,16.23.30. 5 θυόσης πέτρας, ἡ πέτρα δὲ ἦν ὁ Χριστός,¹ ἀλλ οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν ηὔδοκήσεν ὁ θεός

Nu 11,4.34. 6 κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἑρήμῳ. Ταῦτα δὲ τύπο ήμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ήμᾶς ἐπιθυ

Ex 32,6. 7 μητρὶς κακῶν, καθὼς κάκεῖνοι ἐπεθύμησαν. μηδεὶς εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθὼς τινες αὐτῶν· ὅσπει γέγραπται· ἐκάδισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πεῖν, καὶ

Nu 25,1.9. 8 ἀνέστησαν παιζεῖν. μηδὲ πορνεύωμεν, καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρωνεσαν καὶ ἐπεσαν μιᾶς ήμέρᾳ εἰκοσι

Nu 21,5.6. 9 τρεῖς χιλιάδες. μηδὲ ἐκπειράξωμεν τὸν κύριον καθὼς τινες αὐτῶν ἐπειρασαν καὶ ὑπὸ τῶν ὄφεων

Nu 14,2.36. 10 ἀπώλλυντο. μηδὲ γογγύζετε, καθάπερ τινὲς αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ δλούθρευτοῦ

H 8,11.17. 11 ταῦτα δὲ τυπικῶς συνέβαινεν ἐκείνοις, ἐγράψῃ δι πρὸς νονδεσίαν ήμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων

12 κατήντηκεν. Ωστε δὲ δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μὴ

13 πέσῃ. πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ μὴν θρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ θεός, δις οὐκ ἔάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὁ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν.

1 J 5,21. 14 Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλο 15 λατρείας. ὡς φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὃ

Mt 26,27. 16 φημι. Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας δὲ εὐλογοῦμεν, Act 2,42. οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐστιν; τὸν ἄρτον δὲ κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σῶματος

12,27. R 12,5. 17 τοῦ Χριστοῦ ἐστιν; διτι εἰς ἄρτος, δὲν σῶμα οἱ πολλοὶ ἔσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἐνδές ἄρτων

Lv 7,6.15. 18 μετέχομεν. βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα·

5 TW ευδοκησεν 8 μια : h pr ev 9 hT εξεπειρασω
18 h πειρασθηναι υμας 14 H ειδωλολατριας 16 εστω
10 : HW ante του αιμ.

5 — ο θεός 9 κυριον : Χριστον | απωλοντο 11 δε 1^ο:
+ παντα | τυποι συνεβαινον 18 ον καταλαβη | αφησει |
δυνασθαι : + υμας 17 αρτον : + και του ενος ποιηριον

Προς Κορινθίους α' 10,19—11,1.

οι ἐσθίοντες τὰς ψυχαὶς κοινωνοὶ τοῦ ψυχια-
ρίου εἰσὶν; ¹ τί οὖν φημι; διτι εἰδωλόθυτόν τι 19 8,4.
ιν; ή διτι εἰδωλόν τι ἐστιν; ¹ ἀλλ' διτι δὲ ψυχουσιν 20 ^{Lv 17,7.}
[εἴη], δαιμονίοις καὶ οὐ Θεῷ Θύουσιν· οὐ ^{Dt 32,17.}
α δὲ ψυχαὶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονῶν γίνεσθαι. ^{Ps 106,37.}
δύνασθε ποτήριον κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον ²¹ ^{3 K 6,15.16.}
μονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης κυρίου μετέχειν ^{Ml 1,7.12.}
τραπέζης δαιμονίων. η παραβηλοῦμεν τὸν ²² ^{Dt 32,21.}
ιον; μὴ ἴσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν; Πάντα 23 6,12.
τιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα ἔξεστιν,
λ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζη- 24 88. R 15,2.
τω ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου. Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ 25 14,2—10.22.
λούμενον ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν
γείδησιν· τοῦ κυρίου γὰρ η γῆ καὶ τὸ πλήρωμα 26 Ps 24,1.
Ἄσ. εἰ τις καλεῖ ψυχαὶς τῶν ἀπίστων καὶ θέλετε 27
ρεψεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ψυχὴν ἐσθίετε
δὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. ἐὰν δέ 28 8,7.
ψυχὴν εἰπῃ· τοῦτο ἱερόθυτόν ἐστιν, μὴ ἐσθίετε
ἔκεινον τὸν μητρόσαντα καὶ τὴν συνείδησιν·
γείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀλλὰ τὴν 29
τὸ ἑτέρου. ἵνα τι γὰρ η ἐλευθερία μου κρίνεται
τὸ ἀλλης συνείδησεως; εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω, 30 1 T 4,4.
θύλασσημοῦμαι υπὲρ οὐ ἐγὼ εὐχαριστῶ; Εἴτε 31 Kol 8,17.
τὸ ἐσθίετε εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα
το δόξαν θεοῦ ποιεῖτε. ἀπρόσκοποι καὶ Ἰου- 32 R 14,18.
σίοις γίνεσθε καὶ Ἑλλησιν καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ
οὐ, ¹ καθὼς κάγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζη- 33 9,20—22.
τὸ ἐμαυτοῦ σύμφορον ἀλλὰ τὸ τὰν πολλῶν,
σωθῶσιν. μιμηταὶ μου γίνεσθε, καθὼς κάγὼ ¹¹ 4,16. Ph 8,17.
ιστοῦ.

18 h ουχι 19 W τι ἐστιν η ει τι ἐστιν, 20 TW— [τα
μη], 22 W κυριον.

20 ψυχουσιν 1°: θυει τα εθνη | — των 22 παντα 1°
+: μοι 24 fin + εκαστος 27 απιστ.: + εις δειπνον
ειδωλοθυτον | fin + του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα
της 28 συμφερον

2 Ἐπανῶ δὲ ὑμᾶς δτι πάντα μον μέμνησθε
 καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέ-
 3 χετε. Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι δτι παντὸς ἀνδρὸς
 3,23. Ε 5,28. Gn 3,16. ή κεφαλὴ ὁ Χριστός ἐστιν, κεφαλὴ δὲ γυναικὸς
 12,10; 14,1. 4 δ ἀνήρ, κεφαλὴ δὲ τοῦ Χριστοῦ δ ὑεός. πᾶς
 5 ἀνήρ προσευχόμενος ή προφητεύων κατὰ κεφαλῆς
 6 ἔχων καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. πᾶσα δι
 γυνὴ προσευχομένη ή προφητεύονσα δκατακα
 λύπτω τῇ κεφαλῇ καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς
 7 6 ἐν γάρ ἐστιν καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἔξυρημένη. εἰ γὰρ
 8 οὐ κατακαλύπτεται γυνὴ, καὶ κειράσθω. εἰ δι
 1 T 2,18. αἰσχρόν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ή ἔνδρασθαι, κατα-
 9 Gn 2,22,23. 8 υπάρχων· ή γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστιν. οὐ γάρ
 10 Gn 2,18. 9 καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνήρ διὰ τὴν γυναικα, ἀλλὰ
 11 Gn 6,2. 10 γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα. διὰ τοῦτο δφείλει η γυνὴ¹
 12 11 λογίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγρέ-
 13 12 λοντ. πλὴν οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς οὔτε ἀνήρ
 14 13 χωρὶς γυναικὸς ἐν κυρίῳ. ὡσπερ γὰρ η γυνὴ ἐν
 15 14 τοῦ ἀνδρός, οὕτως καὶ δ ἀνήρ διὰ τῆς γυναικός
 16 15 τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ.¹ ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε·
 17 16 πρέπον ἐστὶν γυναικα δκατακάλυπτον τῷ θεῷ
 18 17 προσεύχεσθαι; οὐδὲ η φύσις αὐτὴ διδάσκει ὑμᾶς
 19 18 δτι ἀνήρ μὲν ἐὰν κομῷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστιν,¹ γυνὴ¹
 20 19 δὲ ἐὰν κομῷ, δόξα αὐτῇ ἐστιν; δτι η κόμη ἀντί¹
 21 20 περιβολαίου δέδοται αὐτῇ. Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλό-
 22 21 νεικος εἶναι, ημεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν,
 23 22 οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ.
 22, 17 Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπανῶ δτι οὐκ

8 hW—ο 1^ο 5 αυτῆς : hW εαυτῆς 6 W ἔνδρασθαι
 10 εξουσιαν : h^r καλυμμα (velamen) 17 h παραγγελία
 ουκ επανων

2 υμας : + αδελφοι

14 η ουδε

15 — αυτη 2^ο

Προς Κορινθίους α' 11,18—30.

εἰς τὸ κρεῖσσον ἀλλὰ εἰς τὸ ἡσσον συνέρχεσθε.
 πόδων μὲν γὰρ συνερχομένων ύμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ 18 1,10-12; 3,3.
 ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι
 πιστεύω. δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα 19 1 J 2,19.
 [καὶ] οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ύμῖν. Συν- 20 Dt 13,4.
 φορομένων οὖν ύμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸν οὐκ ἔστιν κυρια-
 κὸν δεῖπνον φαγεῖν· ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον 21
 προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ δις μὲν πεινᾷ, δις
 δὲ μεθύει. μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν 22 Jc 2,5,6.
 καὶ πίνειν; ή τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ καταφρο-
 νεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; τί εἴπω
 ύμῖν; ἐπαινέσω ύμᾶς; ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ. ἐγὼ 23 Mt 26,28-28.
 γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου, δ καὶ παρέδωκα Mc 14,22-24.
 ύμῖν, δτι δὲ κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ή παρε-
 δίδετο ἔλαβεν ἄρτον¹ καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν 24
 καὶ εἶπεν· τοῦτό μού ἔστιν τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ
 ύμῶν· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.
 ὥσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, 25 Ex 24,8.
 λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον ή καινὴ διαδήκη ἔστιν
 ἐν τῷ ἐμῷ αἷματι· τοῦτο ποιεῖτε, δοσάκις ἐὰν
 πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. δοσάκις γὰρ ἐὰν 26 Mt 26,29.
 ἰσθῆτε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον πίνητε,
 τὸν ὄντατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρι οὗ
 ἐλθῃ. ὅστε δις ἀν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον ή πίνῃ τὸ 27 II 6,6; 10,29.
 ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναξίως, ἐνοχος ἔσται τοῦ
 σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυρίου. δοκιμα- 28 Mt 26,29.
 ἔτω δὲ ἀνθρωπος ἔαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ
 ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω· δ 29
 γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων κρίμα ἔαντφ ἐσθίει καὶ
 πίνει μὴ διακρίνων τὸ σῶμα. διὰ τοῦτο ἐν ύμῖν 30 15,20.
 [W E 5,14. 1 Th 5,6.]

19 [καὶ] : W-T 22 R υμας εν τοντω; 24 τοντο 1° :
 ή¹ Λαβετε φαγετε, τοντο | υπερ υμων : h^r + κλωμενον ii
 θρυπτομενον ii tradetur 29 πινων : h^r + αναξιως |
 [W κριμα ii 34]

19 — εν υμιν 1° (et 2°) 23 επαινεσω : -νω 26 το ποτ. :
 + τοντο 27 τ. αρτ. : + τοντον 29 fin + τον κυριον

11,31—12,12. Προς Κορινθίους α'

πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἀρρωστοὶ καὶ κοιμῶντες
 81 ἵκανοι· εἰ δὲ ἔαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἀν ἐκφῆ
 82 νόμεθα· χρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ κυρίου παιδεύειν
 83 μεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. ὅστις
 ἀδελφοὶ μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἄλλη
 84 λους ἐκδέχεσθε. εἰ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτα
 ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπά ὡς
 ἀν ἔλθω διατάξομαι.

12 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλει

ἵνα 2,18,19. 2 ὑμᾶς ἀγνοεῖν. Οἰδατε δτι δτε ἔθνη ἡτε πρὸς τι
 Mc 9,39. 3 εἰδωλα τὰ ἄφωνα ὡς ἀν ἥγεσθε ἀπαγόμενοι. δι
 1 J 4,2,8. γνωρίζω ὑμῖν δτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶ
 λέγει· ΑΝΑΘΕΜΑ ΙΗΣΟΥΣ, καὶ οὐδεὶς δύναται
 εἰπεῖν· ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ, εὶ μὴ ἐν πνεύματι

R 12,6. E 4,4. 4 ἀγίφ. Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶν, τὸ δι
 28. E 4,11. 5 αὐτὸς πνεῦμα· καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσὶν, καὶ
 6 δ αὐτὸς κύριος· καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν,
 δ δὲ αὐτὸς θεὸς δ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

14,26. 7 ἐκάστῳ δὲ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος
 8 πρὸς τὸ συμφέρον. φ μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος
 δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως
 9 κατὰ τὸ αὐτὸς πνεῦμα, ἐτέρῳ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ
 πνεύματι, ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἴαμάτων ἐν τῷ

14,5. Act 2,4. 10 ἐνὶ πνεύματι, ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων
 ἄλλῳ [δὲ] προφητεία, ἄλλῳ [δὲ] διακρίσεις πνευ
 μάτων, ἐτέρῳ γένη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἐρμηνεία

7,7. R 12,3. 11 γλωσσῶν· πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ
 E 4,7. αὐτὸς πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ καθὼς βού-

27. 10,17. 12 λεται. Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἐστιν καὶ

12,2 οτι οτε : h⁸ — οτι ii — οτε (fort pro οτι ποτε) 6
 δε : καὶ ο | ενεργων : W+ εστιν 10 [δε] 1⁰ : T-W
 [δε] 2⁰ : TW | Τ διάκρισις | H ερμηνια

31 δε : γαρ
 κυριον Ιησουν

34 ει δε
 9 ενι : αντω

12,3 — λαλων | Ιησουν
 10 δυναμεως

μέλη πολλά ἔχει, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος
πολλὰ ὄντα ἐν ἐστιν σῶμα, οὐτως καὶ ὁ Χριστός·
καὶ γάρ ἐν ἐνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα 13 G 8,28.
θεατίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε
πόντοι εἴτε ἑλεύθεροι. καὶ πάντες ἐν πνεύμα ἐπο-
νήθημεν. καὶ γάρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἐν μέλος 14 20.
ἀλλὰ πολλά. ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς· δτι οὐκ εἰμὶ χεὶρ, 15
οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος, οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ
ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος. καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς· δτι 16
οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος, οὐ
παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος. εἰ δλον 17
τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; εἰ δλον ἀκοή,
ποῦ ἡ δισφροησις; νῦν δὲ ὁ θεός ἔθετο τὰ μέλη, 18
τὴν ἔκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι καθὼς ἡθέλησεν. εἰ 19
τὴ τὴν τὰ πάντα ἐν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα; νῦν 20 14.
δὲ πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα. οὐ δύναται δὲ 21
ὁ ὀφθαλμός εἰπεῖν τῇ χειρὶ· χρείαν σου οὐκ ἔχω,
ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσίν· χρείαν ὑμῶν οὐκ
ἔχω. ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ 22
σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν ἀναγκαῖα ἔστιν,
καὶ ἡ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τὸν σώματος, 23
νόστοις τιμῆν περισσοτέραν περιτίθεμεν, καὶ τὰ
συχήμονα ὑμῶν ενσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει,
τὰ δὲ ενσχήμονα ὑμῶν οὐ χρείαν ἔχει. ἀλλὰ ὁ 24
θεός συνεκέρασεν τὸ σῶμα, τῷ ὑστερούμενῳ περισ-
στέραν δοὺς τιμὴν, ἵνα μὴ ἡ σχίσμα ἐν τῷ 25
σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸν ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσιν
τὸ μέλη. καὶ εἴτε πάσχει ἐν μέλος, συνπάσχει 26
πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται μέλος, συνχαίρει
πάντα τὰ μέλη. ὑμεῖς δὲ ἔστε σῶμα Χριστοῦ 27 E 12,6. E 5,30.
καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ θεός 28 E 4,11.12.

18 H T νυν 19 H [τα] 20 Η— μεν 21 H [δε]
25 T σχισματα

18 σώματος : + τον ενος 18 ἐν 20 : pr εις | εν πομα
εποιεσθημεν 28 εχει : + τιμης 24 υστεροντι 26 ειτε 1° :
ει τι 27 μερους : μελους

12,29—13,10. Προς Κορινθίους α'

ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτεροι
προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμει
ἔπειτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερν
29 σεις, γένη γλωσσῶν. μὴ πάντες ἀπόστολοι; μ
πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδάσκαλοι; μ
30 πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχοντ
ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν; μὴ πά
14,1. 31 τες διερμηνεύοντιν; ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τ
μείζονα.

Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὅδὸν ὑμῖν δείκνυμ

13 Εὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τὰ
ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἡχᾶ

Mt 7,22; 17,20. 2 ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. καὶ ἐὰν ἔχω προφητεία
καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν
γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε δῷ

Mt 6,2. 3 μεθιστάναι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἴμι. καὶ
ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὄπαρχοντά μου, καὶ ἐὰν
παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπη

· 4 δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὀφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακρὸ^ν
θνυεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ δηλοῖ, [ἡ ἀγάπη

Zch 8,17 Lxx. 5 οὐ περιπερεύεται, οὐ φυσιοῦται,¹ οὐκ ἀσχημονεῖ
Ph 2,4,21. οὐ δηλοῖται, οὐδὲν εἴπει, οὐδὲν εἴπει, οὐδὲν εἴπει

R 12,9. 6 τὸ κακόν,¹ οὐ χαιρεῖ ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συνχαιρεῖ ο

Prv 10,12. 7 τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάρτι

R 15,1. 8 ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε
1 P 4,8. πίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴτε

γλῶσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται

9 ἐκ μέρους γάρ γινώσκομεν καὶ ἐκ μέρους προφη

10 τεύομεν· δταν δὲ ἔλιθη τὸ τέλειον, τὸ ἐκ μέρους

29 W δυναμεῖς, 31 RTiW μείζονα· (R.) καὶ 13,2 κα
εαν : H καν 1° 2° W 2° | H μεθιστανειν 3 καὶ εαν : H
καν 1° 2° W 1° | R καυθησωμαι H καυχησωμαι (b^r vi
text) | T ουδεν 4 TW χρηστευεται η αγ., | [η αγαπη] :
TW—H 5 τα : h το μη 6 R συγχ. 8 h προφητει
καταργηθησεται | W γνωσεις, καταργηθησονται

Προς Κορινθίους α' 13,11—14,11.

παρηγόρησεται. δτε ἡμιην νήπιος, ἐλάλονν ὡς 11
μπος, ἐφρόνονν ώς νήπιος, ἐλογιζόμην ώς νήπιος.
τε γέγονα ἀνήρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου. βλέ- 12 ² κ ^{5,7.}
μεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρον ἐν αἰνίγματι, τότε ^{Jc 1,23.}
πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ
ἴρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώ-
θη. νῦν δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ 13 ¹ Τθ ^{1,8.}
μία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη. ¹ J 4,16.

Ιώκετε τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευμα- 14 ^{12,10,31.}

τά, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. δ γὰρ λαλῶν ²
γένος οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ ἀλλὰ θεῷ· οὐδεὶς
δ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια· δ δὲ 3
προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παρά-
γον καὶ παραμυθίαν. δ λαλῶν γλώσσῃ ἑαυτὸν ⁴
κοδομεῖ· δ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.

Ἔτο δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον ⁵ ^{Nu 11,29.}
δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων δὲ δ προφητεύων ἡ ^{12,10.}

λαλῶν γλώσσαις, ἔκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα
ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ. νῦν δέ, ἀδελφοί, ⁶ ^{12,8.}

Ἐλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς
τελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἡ ἐν ἀποκαλύψει
ἐν γνώσει ἡ ἐν προφητείᾳ ἡ ἐν διδαχῇ; διμως ⁷
ἀψυχα φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλός εἴτε κιθάρα,
τι διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ δῆ, πῶς γνω-
θήσεται τὸ αὐλούμενον ἡ τὸ κιθαριζόμενον; καὶ ⁸

δ ἐὰν ἀδηλον σάλπιγξ φωνὴν δῆ, τίς παρα-
κενάσεται εἰς πόλεμον; οὗτως καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς ⁹
γένος ἐὰν μὴ ενσημον λόγον δῶτε, πῶς γνω-
θήσεται τὸ λαλούμενον; ἔσεσθε γὰρ εἰς ἀέρα
πλουντες. τοσαῦτα εἰ τύχοι γένη φωνῶν εἰσιν ¹⁰
κόσμῳ, καὶ οὐδὲν ἀφανον· ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ ¹¹

13 Η αγαπη· τα τρ. ταυτα, 14,6 TW—εν 4^ο 8 hRW
τον σαλπιγξ

12 εν : pr και 14,4 εκκλησ. θεου 5 η ο διερμηνευων
τον φθογγουν 10 ουδεν αυτων

14,40—15,12 Εἰς Κορινθίους α'

τοις 40 τὸ ἱαίειν καὶ κακούστη γένεσις· πάντα δὲ εὖ
πόνως καὶ μῆτρα ταῦτα γνωσθήσεται.

Act 2,18. 23 πιστεύειν επί τὸ αὐτὸν οὐκέπειται δι τοῦ νεκρῶν θωσιν δὲ τοῦτον τὸν θάνατον ὑπὲν τινες δι τὰς αὐτοῖς φύσασις νεκρῶν.

Act 4,18. 24 νεσθε; ἐὰν τις ἀπιστος, εἰ δὲ Χριστὸς τὸ κήρυγμα ἡμῶν, καὶ παντεμέθα δὲ καὶ φει

14 Η [γαρ] 1.
pr ev | Η τό 'Α μή r
18 ΙΓΓ γλωσσαις 19 τοι Η ανην, δ ειτα :
τοι Στατια 10 απ

16 ευλογησης
νοος μου 21 ε

Digitized by Google

πινδες τοῦ θεοῦ, διτὶ ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ
οὐδὲ ὅτι ἥγειρεν τὸν Χριστόν, ὃν οὐκ ἤπειρεν
ἀλλὰ νεκροὶ οὐκ ἔγειρονται. εἰ τὰρ νεκροὶ 16 εἰ.
ἔγειρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἔγειρεται· εἰ δὲ 17 εἰ.
οὐδὲ οὐκ ἔγέγερται, ματαία ἡ πίστις ἔμεστ.
ἴστοτὲ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν. ἀλλὰ καὶ οἱ 18
ἀμέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλοντο. εἰ ἐτῇ οὐδὲ 19
οὐ ἐν Χριστῷ ἡλπικότες ἔσμεν μόνον. ἔλευσι
μὲν πάντων ἀνθρώπων ἔσμεν. Μηνὶ δὲ Λα- 20
τῆρι γέρεται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τὸτε κεκομιστ-
αι. ἐπειδὴ γάρ δι' ἀνθρώπων θάνατος· καὶ 21
ἀνθρώπουν ἀνάστασις νεκρῶν. ὥσπερ γάρ εἰ 22
θάμμι πάντες ἀποθνήσκοντιν, οἵτοις καὶ εἰ
Χριστῷ πάντες ζωοποιηθροῦνται. Έχαστος 23 εἰ τοῦ εἰ.
τῷ ἴδιῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστός. ἐπιτίστη 24 εἰ τοῦ
Χριστοῦ ἐν τῇ παρονοίᾳ αὐτοῦ· είτα τὸ 25 εἰ τοῦ
βταν παραδιδοῖ τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ καὶ
δταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν
καὶ δύναμιν. δεῖ γάρ αὐτὸν βασιλεύειν 26 εἰ τοῦ
θῷ πάντας τοὺς ἔχθροὺς ἐπέ τοὺς πόδες 27 εἰ τοῦ
ἔσχατος ἔχθρος καταργεῖται ὁ θάνατος· 28 εἰ τοῦ εἰ.
γάρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδες αὐτοῦ. δταν 29 εἰ τοῦ
δτι πάντα υποτέτακται, δῆλον δτι ἔτος
πράξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. δταν δὲ ἔτος 28
αὐτῷ τὰ πάντα, τότε [καὶ] αὐτὸς ὁ εἰς
παρήσεται τῷ υποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα
πάντα ἐν πᾶσιν. Επει τί ποιή- 29
πιζόμενοι υπὲρ τῶν νεκρῶν; εἰ διος
πται, τί καὶ βαπτίζονται υπὲρ
κινδύνεύομεν πᾶσαν ὄφαν; 30 εἰ τοῦ

fn W. 22 fn R.TW.
T.RTiW. 27 hW—

παν + εγένετο 25 τ.
πυτων : τῶν νεκρῶν

τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλῶ
 1-4. 12 βάροβαρος καὶ δὲ λαλῶν ἐν ἑμοὶ βάροβαρος. εἰ
 καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ἔγινεται ἐστε πνευμάτων,
 τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἔκκλησίας ζητεῖτε ἵνα πα-
 12,10. 13 σεύητε. Διὸ δὲ λαλῶν γλώσσῃ προσευχέσθω
 14 διερμηνεύῃ. εἴ τον γὰρ προσεύχωμαι γλώσσῃ
 πνεῦμά μου προσεύχεται, δὲ νοῦς μου ἀκαρ-
 ε 5,19. 15 ἐστιν. τί οὖν ἐστιν; προσεύξομαι τῷ πνεύμα-
 προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοῖ· ψαλῶ τῷ πνεύμα-
 16 ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοῖ. ἐπεὶ εἴτε εὐλογῆς πνεύμα-
 δὲ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἴδιωτον πᾶς
 τὸ ἀμήν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ; ἐπειδὴ τί λέ-
 17 οὐκ οἶδεν· σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς,
 18 δὲ ἔτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. εὐχαριστῶ τῷ
 19 πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσῃ λαλῶ· ἀλλὰ
 ἔκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους τῷ νοῖ μου λαλῆ-
 ἕντα καὶ ἀλλούς κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους
 E 4,14. 20 γλώσσῃ. Ἄδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε το-
 Ph 8,12,15. φρεσίν, ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς
 Dt 28,49. 21 φρεσὶν τέλειοι γίνεσθε. ἐν τῷ νόμῳ γέγραπ-
 Is 28,11,12. δτι ἐν ἔτεροι γλώσσοις καὶ ἐν χειλεσιν ἔτέρων
 λήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδὲν οὐτως είσαι
 22 σονται μου, λέγει κύριος. ὅστε αἱ γλώσσαι
 σημεῖόν είσιν οὐ τοῖς πιστεύοντιν ἀλλὰ τοῖς α-
 στοις, ἢ δὲ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις ἀλλὰ το-
 Act 2,13. 23 πιστεύοντιν. Εἴ τον συνέλθῃ ἡ ἔκκλησία
 ἐπὶ τῷ αὐτῷ καὶ πάντες λαλῶσιν γλώσσαις, εἰσ-
 θωσιν δὲ ἴδιωται ἢ ἀπιστοί, οὐκ ἐροῦσιν δτι με-
 Act 4,13. 24 νεσθε; εἴ τον δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ
 τις ἀπιστος ἢ ἴδιωτης, ἐλέγχεται ὅποι πάντες

14 H [γαρ] 15 δε 2° : [H] 16 πνευματι : [H]
 pr εν | H τό Ἀμήν | R ευχαριστία επειδὴ ... οὐδείς
 18 ΧW γλώσσαις 19 W αλλ

16 εὐλογησης 18 τω θεω μου | λαλων 19 dia
 νοος μου 21 ετερων : ετεροις

ρίνεται ύπὸ πάντων,¹ τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας 25 J 4,19; 16,8.
ὑ φανερὰ γίνεται, καὶ οὗτως πεσῶν ἐπὶ πρόσ- Is 45,14.
προσκυνήσει τῷ θεῷ, ἀπαγγέλλων δὲ τὸ θντως Dn 2,47.
ὅς ἐν ὑμῖν ἔστιν. Τί οὖν ἔστιν, ἀδελφοί; 26 11,18,20.
ἰ συνέρχησθε, ἐκαστος ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν 12,8—10.
ἀποκάλυψιν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἐρμηνείαν E 4,12.
πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω. εἴτε γλώσσῃ 27
λαλεῖ, κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ
μέρος, καὶ εἰς διερμηνεύετω· ἐὰν δὲ μὴ ὦ 28
ιηνευτήσῃς, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, ἐαυτῷ δὲ λα-
καὶ τῷ θεῷ. προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλεῖ- 29 1 Th 5,21.
ν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· ἐὰν δὲ ἄλλῳ 30 Act 17,11.
λαλυφθῇ καθημένῳ, δι πρῶτος σιγάτω. δύνα- 31
γάρ καθ' ἓν πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες 32
άνωσιν καὶ πάντες παρακαλῶνται, (καὶ πνεύ-
προφητῶν προφῆταις ὑποτάσσεται· οὐ γάρ 33
ἀκαταστασίας δι θεός ἀλλὰ εἰρήνης,) ὡς ἐν
ις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἀγίων. Αἱ γυναικεῖς 34 11,8. 1 T 2,12.
ις ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γάρ ἐπιτρέπεται E 5,22. Tt 2,5.
ις λαλεῖν, ἀλλὰ ὑποτασσέσθωσαν, καθὼς καὶ Gn 8,16.
μος λέγει. εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ 35
ἰδίους ἀνδρας ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν γάρ
γυναικὶ λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ. Ἡ δὲ θυμῶν 36
γος τοῦ θεοῦ ἐξῆλθεν, ἢ εἰς ὑμᾶς μόνον
νησεν; Εἰ τις δοκεῖ προφῆτης εἶναι ἢ 37 1 J 4,6.
ματικός, ἐπιγινωσκέτω ἢ γράφω ὑμῖν δὲ
οὐ ἔστιν ἐντολή· εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖται. 38
ἢ ἀδελφοί μου, ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν, καὶ 39

³ Η οτι Οντως | T-o 26 Η ερμηνιαν 28 hW
εντης 31—34 hTW παρακαλωνται, (TW.) και ...
ης. Ως ... αγιων, αι 35 Η μανθανειν 37 T—
η 38 αγνοειται : hRW αγνοειτω

⁶ τα : pr και ουτω 26 εκαστ. υμων 32 πνευμα
post v. 40 34 γυν. υμων . | επιτετραπται | υπο-
σθαι + τοις ανδρασιν

14,40—15,15. Προς Κορινθίους α'

κοι 2,5. 40 τὸ λαλεῖν μὴ κωλύετε γλώσσαις· πάντα δὲ εὐσχη
μόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

15 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον
εὐηγγελισάμην ὑμῖν, δὲ καὶ παρελάβετε, ἐν φαντασίᾳ

14. 2 ἐστήκατε, ἡδιὸν καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν εἰλικῇ ἐπιστεί

Is 58,8.9. 3 σατε. παρέδωκα γάρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, δὲ καὶ παρέλαβον, διτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν

Ps 16,10. 4 ἀμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, καὶ διτι ἐτάφη καὶ διτι ἐγήγερται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ κατὰ τὰς

L 24,34. 5 γραφάς, καὶ διτι ὄφθη Κηφᾶς, εἴτα τοῖς δώδεκα 6 ἐπειτα ὄφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ ἐξ ὧν οἱ πλείονες μένουσιν ἔως ἀρτι, τινὲς δὲ

L 24,50. 7 ἐκοιμήθησαν· ἐπειτα ὄφθη Ἰακαβός, εἴτα τοῖς 9,1. 8 ἀποστόλοις πᾶσιν· ἐσχατον δὲ πάντων ὁσπερες

E 3,8. 9 τῷ ἐκτρώματι ὄφθη κάμοι. Ἐγὼ γάρ εἰμι καὶ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, δισὶ οὐκ εἰμὶ ἴκανος καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν

2 K 11,5.28; 10 τοῦ θεοῦ· χάριτι δὲ θεοῦ εἰμι δὲ εἰμι, καὶ 6,1. χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐμοὶ

11 δὲ ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σὺν ἐμοὶ. εἴτε οὐδὲν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, οὗτως κηρύσσομεν καὶ οὗται ἐπιστεύσατε.

12 Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται διτι ἐκ νεκρῶν ἐγέρται, πῶς λέγοντες ἐν ὑμῖν τινες διτι ἀνάστασιν

13 νεκρῶν οὐκ ἐστιν; εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐ

14 ἐστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· εἰ δὲ Χριστὸς οὐ

Act 1,22; 5,32. 15 καὶ ἡ πίστις ὑμῶν· εὑρισκόμενα δὲ καὶ φευγό-

39 γλώσσαις : W pr εν 15,2 H νυμι, δ ειτα :
επειτα | δωδεκα : h^r ενδεκα 7 ειτα : hT επειτα 10 οντα :
pr η 14 [και] : hT-HW | νυμων : Η ημων

15,6 δε : + και 10 ον κενη : πτωχη ουκ

μρτυρες τοῦ θεοῦ, διτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ
τοῦ διτι ἡγειρεν τὸν Χριστόν, διν οὐκ ἡγειρεν
περ ἀρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. εἰ γὰρ νεκροὶ 16 8,14.
τι ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· εἰ δὲ 17 14.
μιστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματάλα ή πίστις ψυχῶν,
τι ἐστὲ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ψυχῶν. ἀρα καὶ οἱ 18
μητέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλοντο. εἰ ἐν τῇ ζωῇ 19
μήτη ἐν Χριστῷ ἡλπικότες ἐσμὲν μόνον, ἐλεεινό-
ροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν. Νῦν δὲ Χρι- 20 Kol 1,18.
τὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμη- 11,80.
έντων. ἐπειδὴ γὰρ δι’ ἀνθρώπουν θάνατος, καὶ 21 Gn 8,17-19.
ἀνθρώπουν ἀνάστασις νεκρῶν. ὥσπερ γὰρ ἐν 22
Ἄδαμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὐτως καὶ ἐν
Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἐκαστος 23 20. 1 Th 4,16.
ἐν τῷ ιδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστός, ἔπειτα Ap 20,5.
τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· είτα τὸ 24 Dn 2,44.
ἷος, δταν παραδιδοῖ τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ καὶ
πρὶ, δταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν
νοσίαν καὶ δύναμιν. δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν 25 Ps 110,1.
φι οὐ φῆ πάντας τοὺς ἔχθρούς ὑπὸ τοὺς πόδας Mt 22,44.
τοῦ. ἔσχατος ἔχθρος καταργεῖται δι θάνατος· 26 Ap 20,14; 21,4.
άντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. δταν 27 Ps 8,7.
είπη δτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον δτι ἐκτὸς
ἢ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. δταν δὲ ὑπο- 28
φῆ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε [καὶ] αὐτὸς δι νίδος
καταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα
δι θεὸς πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐπεὶ τί ποιή- 29
νοι οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; εἰ δλως
ροὶ οὐκ ἐγείρονται, τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ
τῶν; τί καὶ ημεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὁραν; 30 R 8,36.

17 νμων 1^ο : [H] W+ εστιν 22 fin W, 23 fin R.TW,
Η παραδιδῷ | Η δύναμιν, 26 fin H.RTiW. 27 hW-
α 1^ο 28 [καὶ] : TW | θεος : T+ τα

15 — ειπερ . . . εγειρονται 20 fin + εγενετο 25 τ.
θρ. αυτον 28 — ο νιος 29 αυτων : των νεκρων

^{2K 4,10.11.} 31 ἱκαδ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νὴ τὴν ὑμετέραν
χησιν, ἀδελφοί, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κόσμῳ.

^{I 8 22,13.} 32 ἡμῶν. εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ
τί μοι τὸ δῆμος; εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται,
γνωμενοὶ καὶ πίστιν, αὐτοῖς γάρ ἀποθνήσκω.

^{R 18,11. E 5,14.} 33 μὴ πλανᾶσθε· φυλεύροντιν ἥδη χρηστὰ διμητρίου.

^{6,5. Act 28,8.} 34 κακαῖ. ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ ἀμαρτάνετε·
ἀγνωσίαν γάρ θεοῦ τινες ἔχουσιν· πρὸς ἐντος
ὑμῶν λαλῶ.

35 Ἀλλὰ ἐρεῖ τις· πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί;

^{J 12,24.} 36 δὲ σώματι ἐρχονται; ἀφρων, σὺ δὲ σπείρεις;
37 ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· καὶ δὲ σπείρεις
τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γνωματίζεις.

^{Gn 1,11.} 38 κόκκον εἰ τύχοι σίτου ἢ τινος τῶν λοιπῶν·
θεός δίδωσιν αὐτῷ σῶμα καθὼς ἥθελησεν,

39 ἐκάστῳ τῶν σπερμάτων ἴδιον σῶμα. οὐδὲ
σὰρξ ἢ αὐτὴ σάρξ, ἀλλὰ ἀλλη μὲν ἀνθρώπων
ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἀλλη δὲ σὰρξ πτηνῶν,

40 δὲ ἰχθύων. καὶ σώματα ἐπουρανία, καὶ σώματα
ἐπίγεια· ἀλλὰ ἐτέρα μὲν ἢ τῶν ἐπουρανίων δὲ
41 ἐτέρα δὲ ἢ τῶν ἐπιγείων. ἀλλη δόξα ηλίου,
ἀλλη δόξα σελήνης, καὶ ἀλλη δόξα ἀστέρων·

42 ἀστὴρ γάρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ. οὗτως
ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. σπείρεται ἐν φύσει·

^{Ph 3,20.21.} 43 ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ· σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ,
ρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται
44 ἐν δυνάμει· σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται
σῶμα πνευματικόν. Εἰ ἔστιν σῶμα ψυχικόν, ἔτι

^{Gn 2,7.} 45 καὶ πνευματικόν. οὗτως καὶ γέγραπται· ἐγένετο
^{2 K 8,6.17.} ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἄδαμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν

^{J 6,65.} 46 ἐσχατος Ἄδαμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. ἀλλ'
πρῶτον τὸ πνευματικὸν ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἐπειδὴ

85 Η νεκροί,

81 ημετεραν | — αδελφοι 34 λεγω

πνευματικόν. ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς 47 Gn 2,7.
 ἕτοι, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ἐξ οὐρανοῦ. οὗτος ὁ 48
 ἕτοι, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ οὗτος ὁ ἐπου-
 πος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουρανῖοι· καὶ καθὼς 49 Gn 5,3.
 φορέσωμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσωμεν
 τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. Τοῦτο δέ φημι, 50 6,18.
 ἀλφοί, διτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν θεοῦ κληρο-
 πάσαι οὐδὲν δύναται, οὐδὲν ἡ φύσις τὴν ἀφθαρσίαν
 προνομεῖ. Ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες 51 1 Th 4,15,17.
 κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα, ¹ ἐν 52 Mt 24,31.
 ἥμαρ, ἐν διπλῇ φθιταλμού, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι. ^{1 Th 4,16.}
 Ήπιει γάρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρτοί,
 οἵμεις ἀλλαγησόμεθα. δεῖ γάρ τὸ φθαρτὸν 53 2 K 5,4.
 τοῦ ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο
 θάσασθαι ἀθανασίαν. δταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο 54
 θοηται ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύ-
 σαι ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμ-
 μος· κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος. ¹ ποῦ σου, 55 Is 25,8.
 τατε, τὸ νίκος; ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; ^{Hos 18,14.}
 δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἀμαρτία, ἡ δὲ 56 R 7,13; 8,14.
 αμις τῆς ἀμαρτίας ὁ νόμος· τῷ δὲ θεῷ χάρις 57
 διδόντι ἡμῖν τὸ νίκος διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν
 τοῦ Χριστοῦ. Θοτε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, 58 2 Chr 15,7.
 αῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν
 ἔργῳ τοῦ κυρίου πάντοτε, εἰδότες διτι ὁ κόπος
 ὃν οὐκ ἔστιν κενὸς ἐν κυρίῳ.

Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, ὥσπερ 16 Act 11,29.
 ταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὗτως καὶ ^{2 K 8; 9.}
G 2,10.

⁴⁷ ο δευτ. ανθρ. : h^r + ο κυριος ⁴⁹ φορέσωμεν : hW
 φορέσωμεν ⁵¹ ον κοιμηθησομεθα : h^r [μεν] αναστησομεθα
 η [μεν] κοιμηθησομεθα ον ^{51,52} W αλλαγησομεθα εν
 μω, ⁵⁴ κ— το φθ. τ. ενδ. αφθ. και | αθανασιαν :
 pr [την]

⁴⁷ fin + ο ουρανιος ⁵⁰ δε : γαρ ⁵² εγερθ. : ανα-
 φοράται ⁵⁵ νικος ... κεντρον : κεντρον ... νικος |
 τατε 2° : αδη

Act 20,7. 2 όμεις ποιήσατε. κατὰ μίαν σαββάτου ἔκαστο
νῦμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω ὑησανδρίζων δ τι ἀ
ενοδῶται, ἵνα μὴ δταν ἐλθω τότε λογίαι γίνωντα
3 δταν δὲ παραγένωμαι, οὓς ἔὰν δοκιμάσητε, δ
ἐπιστολῶν τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάρι
4 όμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἔὰν δὲ ἀξιον ἥ τοῦ καὶ

Act 19,21. 5 πορεύεσθαι, σὸν ἐμοὶ πορεύσονται. Ἐλεύσομι
δὲ πρὸς όμᾶς δταν Μακεδονίαν διέλθω· Μακι

R 15,24. 6 δονίαν γὰρ διέρχομαι, πρὸς όμᾶς δὲ τυχὸν παρο
Tt 8,12. μενῶ ἥ καὶ παραχειμάσω, ἵνα όμεις με προπέρ

Act 20,2. 7 ψητε οὐ ἔὰν πορεύωμαι. οὐ όέλω γὰρ όμᾶ
Act 18,21. ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· ἐλπίζω γὰρ χρόνον τιν
έπιμεναι πρὸς όμᾶς, ἔὰν δ κύριος ἐπιτρέψῃ

Act 19,1,10. 8 2 K 2,12. 9 ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἔως τῆς πεντηκοστῆς· όνδο
Kol 4,8. γάρ μοι ἀνέφην μεγάλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀντι
Ap 8,8.

4,17. Ph 2,20. 10 κείμενοι πολλοί. Ἐὰν δὲ ἐλθῃ Τιμόθεος
βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς όμᾶς· τὸ γὰ

6. 1 T 4,12. 11 ἔργον κυρίου ἔργαζεται ώς κάγω· μὴ τις οὐ
αὐτὸν ἔξουθενήσῃ. προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ
ἵνα ἐλθῃ πρός με· ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετι

1,12; 8,6. 12 τῶν ἀδελφῶν. Περὶ δὲ Ἀπολλώ τοῦ ἀδελφοῦ
πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἐλθῃ πρὸς όμᾶ
μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν όέλημ
ἵνα νῦν ἐλθῃ, ἐλεύσεται δὲ δταν εὐκαρπήσῃ

Ps 81,25 Lxx. 13 Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε
E 6,10. 14 ιραταιοῦσθε. πάντα όμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθα

1,16. R 16,5. 15 Παρακαλῶ δὲ όμᾶς, ἀδελφοί· οἴδατε τὴν οἰκία
Στεφανᾶ, δτι ἔστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰ

Ph 2,29. 16 διακονίαν τοῖς ἀγίοις ἔταξαν ἑαυτούς· ἵνα κα
δμεῖς όποτάσσοσθε τοῖς τοιούτοις καὶ παντὶ τῷ

2 αν : HW εαν | ἡ ενοδωθη 3 Η δοκιμασητε
επιστολῶν, 4 Τη αξιον 6 HW καταμενω | Χ- κε
8 Η επιμένω 10 καγω : Ιε εγω

2 σαββατων 7 γαρ 20 : δε 12 αδελφου : + δη
υμιν οτι 15 Στεφ. : + και Φορτουνατου

Προς Κορινθιους α' β' 16,17—1,4.

συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ 17
παρονσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φορτονάτου καὶ Ἀχαικοῦ,
ὅτι τὸ ὑμέτερον ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν·
ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. 18 ¹ Th 5,12.
ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους.

Ἄσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. 19 ^{Act 18,2.18.26.}
ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ ^{R 16,8.5.}
Πρίοκα σὸν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. ἀσπά- 20 ^{R 16,16.}
ζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ^{2 K 18,12.}
ἄλληλοντς ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ 21 ^{Kol 4,18.}
ἡμῇ χειρὶ Παύλου. εἰ τις οὐ φιλεῖ τὸν κύριον, 22 ^{2 Th 3,17.}
ἥτις ἀνάθεμα. μαρὰν ἀθά. ¹ ἡ χάρις τοῦ κυρίου 23
Ἰησοῦ μεντὸν. ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων 24
ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β

Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελή- 1 ^{1 K 1,1.}
ματος θεοῦ καὶ Τιμόθεος δ ἀδελφὸς τῇ ἐκκλησίᾳ
τοῦ θεοῦ τῇ οδσῃ ἐν Κορίνθῳ σὸν τοῖς ἁγίοις
πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν δλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ· χάρις ὑμῖν 2 ^{R 1,7.}
καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ὑμῶν καὶ κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐνδιλογητὸς δ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ὑμῶν 3 ^{R 15,5.}
Ἰησοῦ Χριστοῦ, δ πατὴρ τῶν οἰκτιομῶν καὶ θεὸς
πάσης παρακλήσεως, δ παρακαλῶν ὑμᾶς ἐπὶ πάσῃ 4
τῇ θλίψει ὑμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς παρακαλεῖν

17 υμετερον : ἡ υμων | fin H.R. 22 W μαραναθά

17 αυτοι 19 ασπαζεται : -ονται | Πρισκιλλα | fin +
παρ οις και ξενιζομαι 23 Ιησ. : + Χριστον 24 fin +
αυτη [εγραφη απο Φιλιππων (της Μακεδονιας) δια Στεφανα
και Φορτονατουν και Αχαικον (Κοναρτον) και Τιμοθεουν νι
υπο Παυλουν και Σωσθενονυν νι απο Εφεσουν της Ασιας]

1,4 επι : εν

τοὺς ἐν πάσῃ ψλίψει διὰ τῆς παρακλήσεως ἡς

^{Ps 34,20; 94,19.} 5 παρακαλούμεντα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ. διτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτως διὰ τοῦ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παρά-

^{4,15,17.} 6 κλησις ἡμῶν. εἴτε δὲ ψλιβόμεντα, ὑπὲρ τῆς ψμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· εἴτε παρακαλούμεντα,

ὑπὲρ τῆς ψμῶν παρακλήσεως τῆς ἐνεργούμενης ἐν ψυμονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὡν καὶ ἡμεῖς

7 πάσχομεν. καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ψμῶν, εἰδότες διτι ὡς κοινωνοὶ ἔστε τῶν παθημάτων,

^{Act 19,23.} 8 οὕτως καὶ τῆς παρακλήσεως. Οὐ γάρ ψέλομεν ἡμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῆς ψλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἐν τῇ Ἀσίᾳ, διτι καθ' ψπερβολὴν ὑπὲρ δύναμιν ἐβαρημην, ὅστε ἔξαπορημηναι

9 ἡμᾶς καὶ τοῦ ἡῆ. ἀλλὰ αὐτοὶ δὲν ἔαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ ψανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποι-

θότες ὅμεν ἐφ' ἔαυτοῖς ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ

^{2 T 4,18.} 10 ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· δις ἐκ τηλικούτου ψανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ δύσεται, εἰς δὲν ἡλπίκαμεν

11 διτι καὶ ἔτι δύσεται, συνυπονργούντων καὶ ψμῶν ψπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστημῇ ψπὲρ ἡμῶν.

^{2,17. H 18,18. 12} 12 Η γάρ καύχησις ἡμῶν αὐτη ἔστιν, τὸ μαρ-

^{1 K 1,17.} τύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, διτι ἐν ἀγιότητι καὶ εἰλικρινίᾳ τοῦ θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ' ἐν χάριτι θεοῦ, ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισ-

4 RW θεον, 6.7 hW ειτε δε ψλιβομεντα, υπερ της ψμων παρακλησεως της ενεργούμενης εν ψυμονῃ των αυτων παθηματων ων και ημεις πασχομεν, και η ελπις ημων βεβαια υπερ ψμων· ειτε παρακαλουμεντα, υπερ της ψμων παρακλησεως και σωτηριας· | H πασχομεν, και ... ψμων· 8 περι: κW υπερ 10 H W ερνσατο | W ηλπικαμεν. | οτι : [H]—W 11 ημων 2° : W ψμων 12 R W ειλικρινεια | ουκ : H pr [και]

4 και αυτοι 6 — και σωτηριας 8 θελω | γενομ.: + ημιν 10 κ. ρνεται νι — κ. ρνσ. 12 αγιοτ. : απλογηι νι πραοτητι | σαρκινη

Προς Κορινθιους β' 1,18—2,1.

μοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς. οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν 18
μῖν ἀλλ' ἡ δὲ ἀναγινώσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε,
πίζω δὲ δτι ἔως τέλους ἐπιγινώσκεσθε,¹ καθὼς 14 b,12. Ph 2,10.
καὶ ἐπέγνωτε ὑμᾶς ἀπὸ μέρους, δτι καύχημα
ὑῶν ἐσμεν καθάπερ καὶ ὑμεῖς ὑμῶν ἐν τῇ ὑμέρᾳ
τοῦ κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ.

Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβούλομην πρότερον 15
πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν ἵνα δευτέραν χάριν σχῆτε, καὶ 16 i κ 16,5.6.
ι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν
ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν
προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ιουδαίαν. τοῦτο οὖν βού- 17 5,16.
λόμενος μήτι ἀρα τῇ ἑλαφρίᾳ ἔχοησάμην; ἢ ἂ
βούλεύομαι κατὰ σάρκα βουλεύομαι, ἵνα ἢ παρ'
μοὶ τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὐ; πιστὸς δὲ δὲδος 18
τι δὲ λόγος ὑμῶν δὲ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἔστιν ναὶ
καὶ οὐ. δὲ τοῦ θεοῦ γὰρ νίδις Χριστὸς Ἰησοῦς 19
ἢ ἐν ὑμῖν δι' ὑμῶν κηρυχθείς, δι' ἐμοῦ καὶ
Εἰλουνανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ,
ἄλλα ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν. δοσαι γὰρ ἐπαγγελλαὶ 20 Ap 3,14.
θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ· διὸ καὶ δι' αὐτοῦ τὸ ἀμήν
τῷ θεῷ πρὸς δόξαν δι' ὑμῶν. δὲ δὲ βεβαιῶν 21 i J 2,27.
ὑμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χοίσας ὑμᾶς θεός,
δὲ καὶ σφραγισάμενος ὑμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἀρρα- 22 5,5. R 8,16.
ῥῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. E 1,18,14.
Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν 23 11,31. R 1,9.
τιμὴν ψυχῆν, δτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἥλθον
εἰς Κόρινθον. οὐχ δτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς 24 i P 5,3.
τιμοτεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς καρδᾶς ὑμῶν.
ἢ γὰρ πίστει ἐστήκατε. ἔκρινα δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, 2 25,21. 1 κ 4,21.

15 Η χαραν 17 Η τὸ Ναὶ ναὶ κ. τὸ Οὐ οὐ 18,19 Η Ναὶ
κ. Οὐ 19 RW Ιησοῦς Χριστος | Η Ναὶ 20 Η τὸ Ναὶ
τὸ Αμήν 22 Η [ο] | Τ αραβωνα 2,1 δε : Η γαρ

18 — αλλ ὅτι η 14 — ημων 20 15 — προτ. ντ το
δευτερον | εχητε 16 απελθειν 17 βουλευομενος
το εστιν : εγενετο 20 διο ... αυτον : και εν αυτω | δοξαν
και τιμην 21 υμας συν ημιν 23 ουκετι : ουκ

2 τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν. εἰ γὰρ
έγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς δὲ εὐφραίνων με εἰ μὴ

1 Κ 5. 3 δὲ λυπούμενος ἔξι ἐμοῦ; καὶ ἔγραψα τοῦτο αὐτὸ^ν
ἴνα μὴ ἐλθῶν λύπην σκῶ ἀφ' ὧν ἔδει με χαιρεῖν,
πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς δτὶ η ἐμὴ χαρὰ πάν-

Act 20,31. 4 τῶν ὑμῶν ἐστιν. ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ
συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δα-
κρύων, οὐχ ἴνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἴνα

1 Κ 5,1. 5 γνῶτε ην ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς. Εἰ δέ
τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλὰ ἀπὸ
6 μέρους, ἴνα μὴ ἐπιβαρῷ, πάντας ὑμᾶς. ἵκανὸν
τῷ τοιούτῳ η ἐπιτιμία αὐτῇ η ὑπὸ τῶν πλειόνων,

7 ὥστε τούναντίον [μᾶλλον] ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ
παρακαλέσαι, μὴ πως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ κατα-

8 πονῇ δ τοιούτος. διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρώσαι

7,16. 9 εἰς αὐτὸν ἀγάπην· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα,
ἴνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοι

L 10,16. 10 ἐστε. φ δέ τι χαρίζεσθε, καγώ· καὶ γὰρ ἔγὼ δὲ
κεχάρισμαι, εἰ τι κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς ἐν προσ-

L 22,31. 11 ὡπφ Χριστοῦ, ἴνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ

σατανᾶ· οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν.

Act 14,27. 12 Ἐλθῶν δὲ εἰς τὴν Τραπέζα εἰς τὸ εναγγέλιον τοῦ
1 Κ 16,9. Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεφγμένης ἐν κυρίῳ,

Act 20,1. 13 οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου τῷ μὴ εὑρεῖν
με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου, ἀλλὰ ἀποταξάμενος

14 αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν. Τῷ δὲ θεῷ χάρις
τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ
καὶ τὴν δσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι'

1 Κ 1,18. 15 ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ· δτι Χριστοῦ εὐδοία ἐσμὲν
τῷ θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολ-

8,5,6. L 2,34. 16 λυμένοις, οἵς μὲν δσμὴ ἐκ θανάτου εἰς θάνατον,

5 Η μεροὺς ινα μη επιβαρῷ π. (W— pro,) 7 [μαλλον]:
hTW—H 9 ει : h η

9 τις : + εστιν | 3 καὶ γαρ | εγραψα : + υμιν (η 9) |
λυπην επι λυπην | εχω | 10 ο ... ει τι : ει τι ... ω
16 — εκ δις

Προς Κορινθίους β' 2,17—3,10.

οἵς δὲ δομὴ ἐκ ζωῆς εἰς ζωήν. καὶ πρὸς ταῦτα
τίς ἴκανός; οὐ γάρ ἐσμεν ὡς οἱ πολλοὶ καπη- 17 1,12. 1 Π 4,11.
λεύοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλι-
κρινίας, ἀλλ' ὡς ἐκ θεοῦ κατέναντι θεοῦ ἐν
Χριστῷ λαλοῦμεν.

Ἄρχόμεθα πάλιν ἔαντοὺς συνιστάνειν; ή μὴ 3 5,12. R 16,1.
κορήζομεν ὡς τινες συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς
ὑμᾶς η ἐξ ὑμῶν; η ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, 2 1 K 9,2.
ἐνγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη
καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων, φανε- 3 Ex 24,12.
ρούμενοι δτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα
ὑφ' ἡμῶν, ἐνγεγραμμένη οὐ μέλανι ἀλλὰ πνεύματι
θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶν λιθίναις ἀλλ' ἐν πλαξὶν
καρδίαις σαρκίναις.

Πεποιθησιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χρι- 4
στοῦ πρὸς τὸν θεόν· οὐχ δτι ἀφ' ἔαντῶν ἴκανοι 5 2,16.
ἐσμεν λογίσασθαι τι ὡς ἐξ ἔαντῶν, ἀλλ' η ἴκανότης
ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ, δς καὶ ἴκανωσεν ἡμᾶς διακό- 6 Jr 31,31.
νους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος ἀλλὰ πνεύ- 1 K 11,25.
ματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτέννει, τὸ δὲ πνεῦμα
ζωοποιεῖ. Εἰ δὲ η διακονία τοῦ θανάτου ἐι 7 R 7,6. J 6,63.
γράμμασιν ἐντετυπωμένη λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ,
ῶστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τὸν υἱὸν τοῦ Ισραὴλ
εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ
προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργούμενην, πῶς οὐχὶ 8 G 3,2.5.
μᾶλλον η διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ;
εἰ γὰρ τῇ διακονίᾳ τῆς κατακρίσεως δόξα, πολλῷ 9 Dt 27,26.
μᾶλλον περισσεύει η διακονία τῆς δικαιοσύνης
δόξη. καὶ γὰρ οὐ δεδόξασται τὸ δεδοξασμένον 10 Ex 34,29 ss.

17 RW ειλικρινειας 3,1 W συνστατικων 3 ενγεγρ. :
h pr καὶ | καρδίαις : h⁸ καρδίαις (sort πλαξιν interpol)
4 θεον : hT,HW. 5 h εσμεν, | εαντων 2° : H αντων
6 HW αποκτεινει 7 W γραμματι 9 τη διακονια : KW
η διακονια

17 πολλοι : λοιποι | κατενωπιον τον θ. 3,1 η 1° :
ει | fin + συστατικων 2 x. νυμων 5 λογιζεσθαι 6 αποκτε-
νει 7 ev λιθ. 9 δοξη : pr ev

3,11—4,4. Προς Κορινθίους β'

ἐν τόντῳ τῷ μέρει εἶνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης
 11 δόξης. εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης, πολλῷ
 12 μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ. Ἐχοντες οὖν τοι-

Ex 34,28.35. 13 αὐτὴν ἐλπίδα πολλῇ παρρησίᾳ χρώμεθα, καὶ οὐ
 καθάπερ Μωϋσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσ-
 ωπον αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τὸν υἱὸν

R 11,25. 14 Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργούμενον. ἀλλ᾽
 ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν. ἄχρι γὰρ τῆς σῆ-
 μερον ἡμέρας τὸ αὐτὸν κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει
 τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον
 15 διτι ἐν Χριστῷ καταργεῖται· ἀλλ᾽ ἔως σήμερον
 ἥνικα δν ἀναγινώσκηται Μωϋσῆς κάλυμμα ἐπὶ

R 11,28.26. 16 τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται· ἥνικα δὲ ἐὰν ἐπι-
Ex 84,84.

J 8,36. R 8,2. 17 στρέψῃ πρὸς κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα.. ὁ
Ex 16,7.10; δὲ κύριος τὸ πνεῦμα ἔστιν· οὐ δὲ τὸ πνεῦμα
24,17.

18 κυρίου, ἐλευθερία. ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακε-
 λυμμένῳ προσώπῳ τὴν δύξαν κυρίου κατοπτριζό-
 μενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ
 δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος.

3,6. 1 K 7,25. 4 Διὰ τοῦτο, ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς
2,17. 1 Th 2,5. 2 ἡλεήθημεν, οὐκ ἐγκακοῦμεν,¹ ἀλλὰ ἀπειπάμεθα
 τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν
 πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ,
 ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστάντες
 ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον

1 K 1,18. 3 τοῦ θεοῦ. εἰ δὲ καὶ ἔστιν κεκαλυμμένον τὸ εὐαγ-
 γέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἔστιν κεκα-

H 1,8. 4 λυμμένον, ἐν οἷς δὲ θεός τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύ-
E 2,2. 2Th 2,11. φλωσεν τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων εἰς τὸ μὴ
Kol 1,15.

¹⁸ αυτὸν : Τ εαυτὸν ¹⁴ HW αλλα | Η μενει μη
 ανακαλυπτόμενον, | καταργεῖται : H,R. ¹⁶ hW δ αν
 R δε αν ¹⁷ h⁸ Κυριον fori pro κυριον ¹⁸ hW καθωσπερ |
 Η κυριον (non Κυριον) πν. 4,2 HW συνιστανοντες

¹⁴ — ημερας ¹⁵ ηνικα αναγινωσκεται ¹⁷ κυριον :
 (v. +) εκει 4,1 εικακουμεν (ii 16) 2 συνιστωντες (ii 6,4)

άσαι τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, δις ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ. οὐ γὰρ 5 1,24. ἔντοντος κηρύσσομεν ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν κύριον, ἔντοντος δὲ δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν. διτὶ δὲ θεός 6 8,18. Gn 1,8. Is 9,1. δι εἰπών· ἐκ σκότους φῶς λάμψει, δις ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ Χριστοῦ.

Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν διστρα- 7 5,1. κίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν· ἐν παντὶ θλιβόμενοι 8 1,8; 7,5. ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπό- 9 μενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλόμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι 10 1 κ 15,31. περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες 11 R 8,38. εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. ὥστε δὲ θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ 12 ζωὴ ἐν ὑμῖν. ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς 13 Ps 116,10. πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον· ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες διτὶ δὲ ἐγείρας τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς 14 1 κ 6,14. σὺν Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. τὰ 15 1,8-6. γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. Διὸ οὐκ ἐγκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ 16 10. E 3,16. καὶ δὲξ ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' δὲ ἐσω ἡμῶν ἀνακαυνοῦται ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ. τὸ 17 R 8,17,18. γὰρ παραντίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ'

δ Χρ. Ιησ. : h Ιησ. Χρ. | Ιησοῦν 2° : h Ιησοῦν (W
Ιησοῦν,) 10 T εν τοις σωμασιν η. (2°) 18 διο : T+ καὶ
14 κυριον : [H]-W 17 ΗW- ημων

4 κατανγασαι (νι δι-) + αντοις 6 λαμψαι | - ος |
τ. θεον : αντον | Ιησον Χρ. 14 συν 1° : δια 16 εσωθεν
17 παραντικα : + προσκαμπον και

4,18—5,12. Προς Κορινθίους β'

ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης
 H 11,1.3. 18 κατεργάζεται ἡμῖν, μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλε-
 Kol 1,16. πόμενα ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπό-
 μενα πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια.

Job 4,19. 5 οἴδαμεν γὰρ διτὶ ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ
 2 P 1,18.14. σκήνους καταλυθῆ, οἰκοδομὴν ἐκ θεοῦ ἔχομεν,
 οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

R 8,28. 2 καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν
 3 τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποδοῦντες, εἰ γε

1 K 15,58. 4 καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα. καὶ
 γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν βαρούμενοι,
 ἐφ' φοῖ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ' ἐπενδύσασθαι,

1,22. R 8,16.28. 5 ἵνα καταποδῆ τὸ θυντὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. δὸς
 E 1,18.14. κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸν τοῦτο θεός, δὸς
 H 11,18. 6 ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος. Θαρροῦντες
 οὖν πάντοτε καὶ εἰδότες διτὶ ἐνδημοῦντες ἐν τῷ

1 K 18,12. 7 σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου· διὰ πίστεως
 Ph 1,28. 8 γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἰδους· θαρροῦμεν δὲ
 καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώμα-

Ps 89,18. 9 τοις καὶ ἐνδημῆσαι πρός τὸν κύριον. διὸ καὶ
 φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκδημοῦντες,

Act 17,31. 10 εὐάρεστοι αὐτῷ εἰναι. τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς
 R 2,16; 14,10. φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἐκαστος τὰ διὰ τοῦ σώ-
 ματος πρός ἀ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε φαῦλον.

4,2. 11 Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου ἀνθρώπον
 πείθομεν, θεῷ δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ

3,1. 12 ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερώσθαι. οὐ
 πάλιν ἁντοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴ
 διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε

5,1 Η εχομεν οικιαν 3 ει γε (Τ ειγε) : ι ει περ RW
 ειπερ 4 Η βαρουμενοι εφ ω | W αλλα 5 Τ αραβων
 7 Η ειδους, — 10 φαυλον : W κακον

5,3 εκδυσαμενοι 4 σκηνει : + τουτω 5 κατεργαζο-
 μενος | ο και δους 8 θαρρουντες 10 τα: a ει — προς a |
 | δια : ιδια 12 ον γαρ | ημων : υμων

Προς Κορινθίους β' 5,18—6,4.

πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ μὴ ἐν καρδίᾳ. εἴτε γὰρ ἔξεστημεν, θεφ· εἴτε σωφρο- 18 νοῦμεν, ψιῶν. η γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει 14 ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο, δτι εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν· ἀρά οἱ πάντες ἀπέθανον·¹ καὶ ὑπὲρ 15 ^{1 T 2,6.}
^{R 14,7,8.} πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερ-
θέντι. Ωστε ήμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἴδαμεν 16 κατὰ σάρκα· εἰ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χρι-
στόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γνώσκομεν. ὧστε εἰ τις 17 ^{R 8,1,10.}
^{G 6,15. Ap 21,5.}
^{Is 43,18; 65,17.} ἐν Χριστῷ, καὶνὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν,
ἴδον γέγονεν καὶνά. τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ 18 ^{R 5,10.}
τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Χριστοῦ καὶ
δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς, ὡς 19 ^{R 3,24,25.}
^{Kol 1,19,20.} δι τοῦ θεοῦ ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων
ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα
αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς κατα-
λλαγῆς. Υπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν ὡς 20 ^{I 52,7.}
τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμενα ὑπὲρ ^{J 8,46. H 4,15.}
^{G 3,13.} Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ θεῷ. τὸν μὴ γνόντα 21 ^{1 K 1,30.}
ἀμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἀμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ^{Ph 3,9.}
^{1 P 2,22.} ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ. Συν- 6 ^{1,24; 5,20.}
εργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν
τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς· — λέγει 2 ^{I 49,8.}
^{L 4,19,21.} γάρ·

καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουνσά σου
καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι·
ἴδον νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ίδον νῦν ἡμέρα
σωτηρίας· — μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσ- 3
κοπήν, ἵνα μὴ μωμοθῇ ἡ διακονία, ¹ ἀλλ' ἐν παντὶ 4 ^{4,2.}
συνιστάντες ἑαυτοὺς ὡς θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπο-

¹⁴ W οτι ει εις ν. π. απεθανεν, ¹⁹ Ti (non T) αυτων
και ^{6,4} HW συνισταντες | W διακονοι εν ν. πολλῃ εν

¹⁸ μη εν : ου ¹⁶ ει : + δε ¹⁷ καια : + τα παντα
6,2 δεκτος ³ η διακ. ημων

μονῆ πολλῆ, ἐν θλίψειν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενο-
 11,28-27. 5 χωρίαις,¹ ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκατα-
 στασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις,
 1 Τ 4,12. 6 ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροδυνμίᾳ, ἐν χρη-
 στότητι, ἐν πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ,
 1 Κ 2,4. 7 ἐν λόγῳ ἀληθείᾳς, ἐν δυνάμει θεοῦ· διὰ τῶν
 δπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν,
 8 διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφη-
 4,10,11. 9 μίας· ως πλάνοι καὶ ἀληθεῖς,¹ ως ἀγνοούμενοι
 Ρς 118,18. καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ως ἀποθνήσκοντες καὶ ίδον
 Ρη 4,12,13. 10 ζῶμεν, ως παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι,¹ ως
 λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ως πτωχοὶ πολλοὺς
 δὲ πλοντίζοντες, ως μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα
 κατέχοντες.

Ρς 119,82. 11 Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέφγεν πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι,
 12 ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται· οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν
 ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν·
 1 Κ 4,14. 13 τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν, ως τέκνοις λέγω, πλατύ-
 Ε 5,11. 14 θῆτε καὶ ὑμεῖς. Μὴ γίνεσθε ἐτεροζυγοῦντες
 ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομίας;
 15 ἡ τίς κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος;¹ τίς δὲ συμφώ-
 νησις Χριστοῦ πρὸς Βελίαρ, ἡ τίς μερὶς πιστῷ
 1 Κ 8,16. 16 μετὰ ἀπίστου; τίς δὲ συνκατάθεσις ναῷ θεοῦ
 Lv 26,12. μετὰ εἰδώλων; ἡμεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ἐσμεν ζῶντος
 Ez 37,27. καθὼς εἴπεν ὁ θεός διτι
 ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐνπεριπατήσω,
 καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται
 μον λαός.

Jr 51,45. 17 διὸ ἔξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν
 Ez 20,34.41. καὶ ἀφορίσθητε, λέγει κύριος,
 1s 52,11.
 Ap 18,4.

5 W νηστείαις· 7.8 W αριστερῶν δια 14 HW ανο-
 μα, 15 R Βελιαρ; | h πιστου 16 RW συγκ. | W εμπερι-

9 πειραζομενοι
 μον : μοι

15 Χριστω

468

καὶ ἀκαθάρτον μὴ ἀπτεσθε·

κύρω εἰσδέξομαι ύμᾶς,

καὶ ἔσομαι ύμῖν εἰς πατέρα,

καὶ ύμεῖς ἔσεσθε μοι εἰς νιὸν καὶ θυγατέρας,

λέγει κύριος παντοκράτωρ.

18 2 Sm 7,8.14.

Is 43,6.

Jr 31,9; 32,38.

Hos 1,10.

Am 4,18 Lxx.

Ταῦτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, 7

καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ

σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην

ἐν φόβῳ θεοῦ. Χωρήσατε ήμᾶς· οὐδένα ἡδική- 2

12,17.

Act 20,38.

σαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτή-

σαμεν. πρὸς κατάκρισιν οὐ λέγω· προείρηκα γὰρ 3

6,11—18.

ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ήμῶν ἔστε εἰς τὸ συναπο-

θανεῖν καὶ συνζῆν. πολλὴ μοι παροησία πρὸς 4

ήμᾶς, πολλὴ μοι καύχησις ὑπὲρ ύμῶν· πεπλήρω-

μαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ

ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ήμῶν. Καὶ γὰρ ἐλθόντων 5

Act 20,1,2.

ήμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ή

σάρξ ήμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν

μάζαι, ἔσωθεν φόβοι. ἀλλ' δὲ παρακαλῶν τοὺς 6

1,3,4. 2,13.

Ps 118,6; 188,6.

Is 30,2.

ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ήμᾶς δὲ θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ

Τίτον· οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ 7

καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἡ παρεκλήση ἐφ' ύμῖν,

ἀναγγέλλων ήμῖν τὴν ύμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ύμῶν

όδυρμόν, τὸν ύμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με

μᾶλλον χαρήναι. δοτὶ εἰ καὶ ἐλύπησα ύμᾶς ἐν 8

2,4.

τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι· εἰ καὶ μετεμελόμην,

βλέπω [γὰρ] δοτὶ ή ἐπιστολὴ ἐκείνη εἰ καὶ πρὸς

ώδαν ἐλύπησεν ύμᾶς, ἕνν χαίρω, οὐχ δοτὶ ἐλυπή- 9

θητε, ἀλλ' δοτὶ ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπή-

θητε γὰρ κατὰ θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε

7,4 W εν τῃ χαρᾳ δ W εσχεν | H θλιβομενοι — εξ.
μαχαι, εσ. φοβοι —. 8 ει 2° : W ει δε | H (βλεπω ... ελυπ.
υμας) | [γαρ] : h^o T—HW (h^o fort βλεπων)

7,1 πνευματος : αιματος

7,10—8,3. Προς Κορινθίους β'

Μτ 27,8-5. 10 ἐξ ἡμῶν. ἡ γὰρ κατὰ θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς
H 12,17. σωτηρίαν ἀμεταμέλητον ἐργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσ-
11 μον λύπη θάνατον κατεργάζεται. ἴδου γὰρ αὐτὸ-
τοῦτο τὸ κατὰ θεὸν λυπηθῆναι πόσην κατειργά-
σατο ὑμῖν σπουδὴν, ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανά-
κτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον,
ἀλλὰ ἔκδίκησιν. ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς
12 ἀγνούς εἶναι τῷ πράγματι. ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα
ὑμῖν, οὐχ ἔνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος οὐδὲ ἔνεκεν τοῦ
ἀδικηθέντος, ἀλλ᾽ ἔνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν
σπουδὴν ὑμῶν τὴν υπὲρ ἡμῶν πρόσ θμᾶς ἐνώπιον
13 τοῦ θεοῦ.¹ διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα. Ἐπὶ
δὲ τῇ παρακλήσει ἡμῶν περισσοτέρως μᾶλλον
ἔχαρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, διτι ἀναπέπανται
14 τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν. διτι εἰ τι
αὐτῷ υπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατησχύνθη,
ἀλλ᾽ ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν.
οὕτως καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἐπὶ Τίτου ἀλήθεια
2,9. 15 ἐγενήθη. καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως
εἰς ὑμᾶς ἐστιν ἀναμιμησομένου τὴν πάντων
ὑμῶν υπακοήν, ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέ-
16 ἔσασθε αὐτόν. χαίρω διτι ἐν παντὶ θαρρῷ ἐν
ὑμῖν.

B 15,26. 8 Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ
θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακ-
2 δονίας, διτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ ψλίψεως ἡ περισσεία
τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία
αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸ πλούτος τῆς ἀπλότη-
3 τος αὐτῶν· διτι κατὰ δύναμιν, μαρτυρῶ, καὶ παρὰ

11 Τ κατηργασατο 12 ουχ : Τ ουχ | ουδε : H pr [αι]
13 RW παρακεκλημεθα, επι 14 επι : hR pr η

10 εργαζ. : κατεργαζεται 11 λυπ. υμας | εν υμιν |
εν τω πρ. 12 υμων ... ημων : ημων ... υμων v1 ημ...
ημων 14 παντοτε | η κ. υμων | προς Τίτον 8,3 τοι
πλουτον 8 παρα : υπερ

δύναμιν, αὐθαίρετοι,¹ μετὰ πολλῆς παρακλήσεως ⁴ 9,1. Act 11,20.
 δεόμενοι ἡμῶν τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς
 διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, καὶ οὐ καθὼς ⁵
 ἥλπίσαμεν, ἀλλ' ἐαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ
 καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος θεοῦ, εἰς τὸ παρακαλέσαι ⁶
 ἡμᾶς Τίτον, ἵνα καθὼς προενήρξατο οὗτος καὶ
 ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην. ἀλλ' ⁷ 1 K 1,5.
 ὅσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει καὶ λόγῳ καὶ
 γνώσει καὶ πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν
 ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε.
 Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων ⁸
 σπουδῆς καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον
 δοκιμάζων· γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ κυρίου ⁹ Mt 8,20.
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διτὶ δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσεν
 πλούσιος ὁν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλου-
 τήσητε. καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ ¹⁰
 ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι ἀλλὰ
 καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε ἀπὸ πέρουσι· τοῦτο δὲ ¹¹
 καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε, δπως καθάπερ ἡ
 προθυμία τοῦ θέλειν, οὗτος καὶ τὸ ἐπιτελέσαι
 ἐκ τοῦ ἔχειν. εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, καθὸ ¹² Prv 8,27.28.
 ἐὰν ἔχῃ εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὸ οὐκ ἔχει. οὐ γὰρ ¹³ Mc 18,48.
 ἵνα ἄλλοις ἀνεσις, ὑμῖν ὑλίψις, ἀλλ' ἐξ ισότητος·
 ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ¹⁴ 9,12.
 ἐκείνων ὑστέρημα, ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα
 γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, δπως γένηται
 ισότης,¹ καθὼς γέγραπται· ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεό- ¹⁵ Ex 16,18.
 γασεν, καὶ ὁ τὸ ὄλιγον οὐκ ἥλαττόνησεν. Χάρις ¹⁶
 δὲ τῷ θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ
 ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτον, διτὶ τὴν μὲν παράκλησιν ¹⁷

³ Τ δυναμιν αυθ. ^{3,4} HW αυθαιρετοι μετα ⁴ H
 ημων, την ... αγιους, — ⁵ TW αλλα ⁷ KW εξ ημων
 εν νυν ⁹ Χριστον : [H]—W ¹² T an ^{13,14} KW υλιψις.
 (W,) αλλ εξ ισοτητος εν

⁴ fin + δεξαιραι ημας ⁸ δοκιμαζω ⁹ δι ημας |
 εκεινων : αυτον ¹³ νυν δε ¹⁶ δοντι

έδεξατο, σπουδαιότερος δὲ ύπάρχων αὐθαίρετος
18 ἐξῆλθεν πρὸς ύμᾶς. συνεπέμψαμεν δὲ μηδέ τον
αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν οὐδὲ παῖδας ἐν τῷ εὐαγγελίῳ

G 2,10. 19 διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν, οὐδένον δὲ ἀλλὰ
καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημον
ήμῶν ἐν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ τῶν
ήμῶν πρὸς τὴν τοῦ κυρίου δόξαν καὶ πα-

20 θυμίαν ήμῶν, στελλόμενοι τοῦτο, μή τις ήμω
μωμήσηται ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονίᾳ

Prv 3,4 Lxx. 21 μένην ὅφ' ήμῶν· προνοοῦμεν γὰρ καλὰ οὐδέ
ἐνώπιον κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων

22 συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ήμῶν,
έδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον
δοῦτα, νῦν δὲ πολὺ σπουδαιότερον πεποιθήσα-

7,18; 12,18. 23 πολλῆ τῇ εἰς ύμᾶς. εἴτε ὑπέρ Τίτου, κοινωνία
R 16,7. έμὸς καὶ εἰς ύμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ήμῶν
7,14. 24 ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ. Τὴν οὐ-
ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ύμῶν καὶ ήμῶν καυχήσα-
ὑπέρ ύμῶν εἰς αὐτοὺς ἔνδεικνύμενοι εἰς προ-

8,4.20. 9 απὸν τῶν ἐκκλησιῶν. Περὶ μὲν γὰρ τῆς δο-
κονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους περισσόν μοί ἐστιν

8,19. 2 τὸ γράφειν ύμῖν· οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ύμων
ἥν ύπέρ ύμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν διτὶ Ἀχα-
παρεσκεύασται ἀπὸ πέρουσι, καὶ τὸ όμων ζῆται

8,24. 3 ἡρένθισεν τοὺς πλείονας. ἐπεμψα δὲ τοὺς ἀδε-
φούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ήμῶν τὸ ύπέρ ύμων
κενωθῆ ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα καθὼς ἔλεγον

4 παρεσκευασμένοι ἦτε, μή πως ἐὰν ἔλιθωσιν σο-
έμοι Μακεδόνες καὶ εὑρωσιν ύμᾶς ἀπαρασκευ-
στοὺς καταισχυνθῶμεν ήμεῖς, ἵνα μὴ λέγωμεν

18 Τ τὸν αδελφὸν μετ αὐτούς, 19 Η — οὐ μ. . . προ-
ημῶν, — | εν : Τ σὺν | τούς : TW pr αὐτούς . 22
σπουδαιοτερον, πεποιθ. δε 24 Η ενδεικασθε

έσ, ἐν τῇ ύποστάσει ταύτῃ. ἀναγκαῖον οὖν 5
νάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφοὺς ἵνα προ-
ωσιν εἰς ὑμᾶς καὶ προκαταρτίσωσιν τὴν προ-
γγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, ταύτην ἔτοιμην εἶναι
οἵς ως εὐλογίαν καὶ μὴ ως πλεονεξίαν. Τοῦτο 6 ^{Prv 11,24;}
^{19,17.} ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει,
οἱ σπείρων ἐπ' εὐλογίας ἐπ' εὐλογίας καὶ
θεοί. ἔκαστος καθὼς προσήρχεται τῇ καρδίᾳ, 7
ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· Παρὸν γὰρ δύτην
πᾶς ὁ Θεός. δυνατεῖ δὲ ὁ θεὸς πᾶσαν χάριν 8
ισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν
πάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον
θόν, καθὼς γέγραπται·

⁹ Ps 113,9.

πούροπισεν, ἔδωκεν τοῖς πένησιν,

δικαιοσύνην ἀύτοῦ μένει εἰς τὸν αἰώνα.

ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον 10 ^{Is 55,10.}
^{Hos 10,12.} βρῶσιν χορηγήσει καὶ πληθυνεῖ τὸν σπόρον
καὶ αὐξήσει τὰ γενέματα τῆς δικαιοσύνης
· ἐν παντὶ πλούτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλό- 11 1,11; 4,15.
τι, ἥτις κατεργάζεται δι' ὑμῶν εὐχαριστίαν τῷ
δι. διτὶ η διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ 12 8,14.
ον ἐστὶν προσαναπληροῦσα τὰ ύστερήματα τῶν
ων, ἀλλὰ καὶ περισσεύοντα διὰ πολλῶν εὐ-
μοτιῶν τῷ θεῷ· διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας 13
τῆς δοξάζοντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ύποταγῇ τῆς
λογίας ὑμῶν εἰς τὸ εναγγέλιον τοῦ Χριστοῦ
ἀπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς
τας, καὶ αὐτῶν δεήσει ύπερ ὑμῶν ἐπιποθούν- 14
ὑ υμᾶς διὰ τὴν ύπερθάλλουσαν χάριν τοῦ θεοῦ

⁵ W υμῶν ταυτην, | T — καὶ 2° 9.10 H (καθὼς ...
υμῶν') 10 σπέρμα : W σπορον 11 τω θεω : h θεον
θεω (H,RW) 12 H — οτι ... τω θεω, —

⁴ ταυτη : + τῆς καυχησεως 5 εις : προς 7 προαιρειται
παντος 10 χορηγησαι ... πληθυναι ... αυξησαι 13 καὶ δια

9,15—10,12. Προς Κορινθίους β'

15 ἐφ' ὑμῖν. Χάρις τῷ θεῷ ἐπὶ τῇ ἵνεκδιηγήτῳ
αὐτοῦ δωρεᾷ.

- 10 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς
τῆς πραθητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χριστοῦ,
κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὸν
2 θαρρῶ εἰς ὑμᾶς· δέομαι δὲ τὸ μὴ πιθὸν θαρρεῖσαι τῇ πεποιθήσει ἡ λογίζομαι τολμῆσι ἐπὶ τινῶν λογίζομένους ἡμᾶς ως κατὰ οὐρανούς πατοῦντας. Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦτες οὐ καταβαίνετε·
4 σάρκα στρατευόμεθα, τὰ γὰρ δπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικὰ ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θεῷ προκαθαίρεσιν ὀχυρωμάτων, λογισμούς καὶ ιδιαιροῦντας
5 καὶ πᾶν ὑψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα
6 τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐν ἐτοίμῳ ἔχοντες ἐκδικήσαι πᾶσαν παρακοήν, δταν πληρωθῆ ὑμῶν
7 ἡ ὑπακοή. Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; εἰ τις πέποιθεν ἔαντῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἐφ' ἔαντῷ, δτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ
8 οὗτως καὶ ἡμεῖς. ἐάν τε γὰρ περισσότερον τοιανακήσωμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἡς ἔδωκεν δοκόιος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν
9 ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι, ἵνα μὴ δόξω ως ἀνεκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν. δτι αἱ ἐπιστολαὶ μὲν, φησόν, βαρεῖαι καὶ ἴσχυραι, ἡ διαπρονοσία τοῦ σώματος δισθενής καὶ δολόγος ἐξουσίας
10.11 θενημένος. τοῦτο λογιζέσθω δολόγος, δτι οἴομεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτο
12 καὶ παρόντες τῷ ἐργῳ. Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐνκρῖνας ἡ συνκρίνας ἔαντούς τισιν τῶν ἔαντούς συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἔαντοῖς ἔαντούς μετροῦντες

10,1 Η επιεικιας 4 Η — τα γαρ ... οχυρωματων, — |
Τ στρατιᾶς 7 Η̄W βλεπετε. 8 ή—τε | Τ καυχησομε
10 ήW φασιν 12 RW εγκρ. | Ε συγκρ. διε

10,7 δοκει πεποιθεναι | εφ : αφ 8 ο κυρ. ¶

Προς Κορινθίους β' 10,18—11,7.

μαλ συνκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς οὐ συνιᾶσιν.

ημεῖς δὲ οὐκ εἰς τὰ ἀμετρα κανχησόμεθα, ἀλλὰ 13 κ 12,8.

πατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὐ ἐμέρισεν ἡμῖν δ

τεὸς μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν. οὐ γάρ 14

μη ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν ἑαυ-

τοῖς, ἄχρι γάρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγ-

γίῳ τοῦ Χριστοῦ· οὐκ εἰς τὰ ἀμετρα κανχώμενοι 15 κ 16,20.

πατὰ τοῖς αἵλοτροῖς κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες αὐξανο-

μέντης τῆς πίστεως ὑμῶν ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι

πατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσείαν, εἰς τὰ 16 Act 19,31.

ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι, οὐκ ἐν αἵλοτροῖς

πανόντες τὰ ἔτοιμα κανχήσασθαι. Ὁ δὲ κανχώ- 17 Jr 9,22.23.
περος ἐν κυρίῳ κανχάσθω· οὐ γάρ δ ἑαυτὸν 18 1 K 4,5.

πανιστάνων, ἐκεῖνός ἐστιν δόκιμος, ἀλλ' δν δ

άριος συνίστησιν.

Οὐφελον ἀνείχεσθέ μον μικρόν τι ἀφροσύνης· 11

πατὰ καὶ ἀνέχεσθέ μον. ζηλῶ γάρ ὑμᾶς θεοῦ 2 E 5,26.27.

πατῶ, ηρμοσάμην γάρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον

πατὴν παραστῆσαι τῷ Χριστῷ· φοβοῦμαι δὲ μή 3 Gn 3,4.13.

πατοῦ, ώς δ ὅφις ἔξηπάτησεν Εὔαν ἐν τῷ πανουργίᾳ

πατοῦ, φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλό-

πητος [καὶ τῆς ἀγνότητος] τῆς εἰς τὸν Χριστόν. εἰ 4 G 1,8.9.

πατὸν γάρ δ ἐρχόμενος ἀλλον Ἰησοῦν κηρύσσει δν

πατὸν ἐκηρύξαμεν, ἡ πνεῦμα ἐτερον λαμβάνετε δ

πατὸν ἐλάβετε, ἡ εὐαγγέλιον ἐτερον δ οὐκ ἐδέξασθε,

πατῶς ἀνέχεσθε. λογίζομαι γάρ μηδὲν ὑστερηκέναι 5 12,11.
πατὸν ὑπερλίαν ἀποστόλων. εἰ δὲ καὶ ἴδιωτης τῷ 6 1 K 15,10.
πατῷ, ἀλλ' οὐ τῷ γνώσει, ἀλλ' ἐν παντὶ φανερώ-
πατεσ ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς. Ἡ ἀμαρτίαν ἐποίησα 7 G 2,6.9.

πατεσ ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς. Ἡ ἀμαρτίαν ἐποίησα 7 1 K 2,1.2.13.

πατεσ ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς. Ἡ ἀμαρτίαν ἐποίησα 7 E 3,4.

πατεσ ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς. Ἡ ἀμαρτίαν ἐποίησα 7 1 K 9,12.18.

18,14 Η υμῶν· — ον ... χριστον· (TW,) — 14 ον γαρ
ως... εαυτους, : hW ως γαρ ... εαυτους; 18 HW αλλα
11,3 H Εδαν | [και τ. αγν.] : RW-T | hT- τον 4 hT
πατεσθε (TiW) 5 γαρ : W δε

12,18 — ον συνι. ημεις δε 18 κανχωμενοι 18 συνιστων
11,1 ὠφελον | μ. τη αφροσυνη 3 μηποτε | οντω φθαρη
* φανερωθεντες

έμαντὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε, δτὶ δωρεὰ

Ph 4,10.15. 8 τὸ τοῦ θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην; ἀλλὰ
έκκλησίας ἐσύλησα λαβὼν ὄψώνιον πρὸς τὴν ὑμᾶ

12,18. 9 διακονίαν, καὶ παρὸν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶ
οὐ κατενάρκησα οὐθενός· τὸ γὰρ ὑστέρημα μοι
προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακε-
δονίας· καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῇ ἐμαντὸν ὑμῖν ἐτήρησι

1 K 9,15. 10 καὶ τηρήσω. ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοί, δτὶ
ἡ καύχησις αὐτῇ οὐ φραγήσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς

11 κλίμασιν τῆς Ἀχαΐας. διὰ τί; δτὶ οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς
12 ὁ θεός οἰδεν. Ο δὲ ποιῶ καὶ ποιήσω, ἵνα
έκκρυψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμὴν, ἵνα

2,17. Ph 3,2. 13 ἐν φ καυχῶνται εὐρεθῶσιν καθὼς καὶ ἡμεῖς. ο
γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετα-

14 σχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ. καὶ οι
θαῦμα· αὐτὸς γὰρ ὁ σατανᾶς μετασχηματίζεται

15 εἰς ἄγγελον φωτός. οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οι
διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ως διάκονοι
δικαιοσύνης· ὅν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα
αὐτῶν.

12,6. 16 Πάλιν λέγω, μή τις με δόξῃ ἀφρονα εἶναι· ε
δὲ μήγε, καὶν ὡς ἀφρονα δέξασθέ με, ἵνα κάγδ

17 μικρόν τι καυχήσωμαι. δ λαλῶ, οὐ κατὰ κύριον
λαλῶ, ἀλλ’ ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑπο-

18 στάσει τῆς καυχήσεως. ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται
19 κατὰ [τὴν] σάρκα, κάγῳ καυχήσομαι. ηδέως γὰρ ἀτ-

20 ἔχεοιθε τῶν ἀφρόνων φρόνιμοι δύντες· ἀνέχεοθε
γὰρ εἰ τις ὑμᾶς καταδούλοι, εἰ τις κατεσθίει, ε

τις λαμβάνει, εἰ τις ἐπαίρεται, εἰ τις εἰς πρόσω
21 ωπον ὑμᾶς δέρει. κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ως δε
ἡμεῖς ησθενήκαμεν. ἐν φ δ’ ἀν τις τολμᾶ, ά

Ph 3,5. 22 ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ κάγῳ. Εθραῖοι εἰσι;

12 ποιῶ : TW ποιω,
ησθενηκαμεν.

18 [την] : W-T

21 TW

κάγω. Ἰσραηλεῖται εἰσιν; κάγω. σπέρμα Ἀβραάμ
εἰσιν; κάγω. διάκονοι Χριστοῦ εἰσίν; παραφρονῶν 23 1 κ 15,10.
λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν
ψυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόν-
τως, ἐν ψανάτοις πολλάκις. ὑπὸ Ἰουδαίων 24 Dt 25,8.
πεντάκις τεσσεράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον, τρὶς 25 Act 16,22.
ἔφαβδίσθη, ἀπαξ ἔλιθάσθη, τρὶς ἐνανάγησα,
τυχήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· δδοιπορίαις 26
πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν,
κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις
ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θα-
λάσσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαέλφοις, ¹ κόπῳ καὶ 27 6,5.
μόχθῳ, ἐν ἀγροπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ
δίψῃ, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμ-
νότητι· χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἡ ἐπίστασίς μοι ἡ 28 Act 20,18—21.
καὶ ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν.
¹ τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, 29 1 κ 9,22.
καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ 30 12,5.
τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι. δ θεός καὶ πατήρ 31 1,28.
τοῦ κυρίου Ἰησοῦ οἶδεν, δ ὁν εὐλογητὸς εἰς τοὺς
μῶνας, δtti οὐ ψεύδομαι. ἐν Δαμασκῷ δ ἐθνάρχης 32
Ἄρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν πόλιν Δαμα-
σκηνῶν πιάσαι με, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ 33 Act 9,24.25.
ἐχαλάσθη διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας
ἀντοῦ. Καυχᾶσθαι δεῖ, οὐ συμφέρον μέν, 12
ἐμένσομαι δὲ εἰς δπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις κυ-
ρίου. οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκα- 2
τεσσάρων, εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ
φύματος οὐκ οἶδα, δ θεός οἶδεν, ἀρπαγέντα τὸν
πιούτον ἔως τρίτου οὐρανοῦ. καὶ οἶδα τὸν τοιοῦ- 3

23 Η ὑπερ | Τ εν πληγ. περισσ., εν φυλ. v. 27.28 W
γυμνοτητι (Τι.) z. 28 RW παρεκτός, 30 H [μον] 32 H
Ἄρετα 12,1 H δει· h δε | δε : W+ καὶ 2 HW
δεκατεσσάρων, — ειτε ... οιδεν, —

28 επισυστασίς | μον 31 θεος : + τον Ισραηλ
32 fin + θελων 12,1 δει : δη | ον συμφερει μοι | δε : γαρ

Ph 4,10.15. 8

12,18. 9

1 Κ 9,15. 10

καὶ

11 κλίμα

12 δὸς θεός

ἐκπόνησι

2,17. Ph 3,2. 13

ἐν φύσει

γὰρ τοιοῦτον

14 σχηματιζόμενοι

θαῦμα.

15 εἰς ἄγγελούς

διάκονοι

δικαιοσύνης

αὐτῶν.

12,6. 16 Πάλιν λέγω

δὲ μήγε, καὶ

17 μικρόν τι καὶ

λαλῶ, ἀλλ' ω

18 στάσει τῆς καὶ

19 κατὰ [τὴν] σάρκα

20 ἔχεσθε τῶν ἀφ

γὰρ εἰ τις ὑμᾶς

τις λαμβάνει, εἴ

21 ωπον ὑμᾶς δέρει

ἡμεῖς ἡσθενήκαμεν

Ph 3,5. 22 ἀφροσύνη λέγω, τ

12 ποιω : TW ποιω,
ησθενήκαμεν.

7 εαυτον 14 θαυμα

- τὸν ἀνθρωπὸν, εἴτε ἐν σώματι εἴτε χωρὶς τοῦ
L 28,48. 4 σώματος οὐκ οἶδα, δοθεὸς οἶδεν,¹ δτὶς ἡρπάγη εἰς
Ap 2,7. τὸν παράδεισον καὶ ἥκουσεν ἀρρητὰ φήματα, ἀ
11,80. 5 οὐκ ἔξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. ὑπὲρ τοῦ τοιούτου
καυχήσομαι, ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι εἰ
10,8; 11,16. 6 μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις. ἐὰν γὰρ θελήσω καυχή-
σασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων, ἀλήθειαν γὰρ ἔρω-
φείδομαι δέ, μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ δ
Job 2,6. 7 βλέπει με ἢ ἀκούει ἔξ εμοῦ¹ καὶ τῇ ὑπεροβολῇ
τῶν ἀποκαλύψεων. διὸ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἀδόθη
μοι σκόλοψ τῇ σαρκὶ, ἀγγελος σατανᾶ, ἵνα με
8 κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. ὑπὲρ τούτου τοῖς
τὸν κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ’ ἐμοῦ.
9 καὶ εἰρηκέν μοι· ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ
δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελεῖται. Ἡδιστα οὖν
μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα
Ph 4,18. 10 ἐπισκηνώσῃ ἐπ’ ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ. διὸ
εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὑβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις,
ἐν διωγμοῖς καὶ στενοχωρίαις, ὑπὲρ Χριστοῦ· διὸ
γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι.
- 11,5. 11 Γέγονα ἄφρων· δύμεῖς με ἡνաγκάσατε. ἐγὼ
γὰρ ὁφειλον ὑφ’ ὑμῶν συνίστασθαι. οὐδὲν γὰρ
ὑστέρησα τῶν ὑπερόλιαν ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδέν
R 15,19. 12 εἴμι. τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη
ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, σημεῖοις [τε] καὶ τέρασιν
11,9. 13 καὶ δυνάμεσιν. τί γὰρ ἔστιν δὴ σώματος ὑπὲρ
τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ δτὶς αὐτὸς ἐγὼ οὐ
κατενάρκησα ὑμῶν; χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν
18,1. 14 ταύτην. Ἰδοὺ τρίτον τοῦτο ἐτοίμως ἔχω ἐλθεῖν.

³ HW ανθρωπὸν — ειτε ... οιδεν, — | ουκ οιδα : [H]—W
5 ασθεν. : T+ μον 6 RT εξ εμον. 7. διο wa : B—
διο wa h⁸T wa | h⁸— wa μη υπεραίρωμαι 8⁰ 9 H— μου⁹
10 και : hR ,εν 11 γαρ 9⁰ : hW+ τι 12 T κατηργασθη |
[τε] : TW

⁸ χωρὶς : εκτος 6 ακονει : + τι 7 Σαταν 9 δυταρης
μου | τελειουσται 11 αφρων : + καυχωμενος 13 ητηθης
14 — τουτο

Προς Κορινθιους β' 12,15—13,3.

πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ καταναρκήσω· οὐ γὰρ ζητῶ
τὰ ὑμῶν ἀλλὰ ὑμᾶς· οὐ γὰρ δφείλει τὰ τέκνα
τοῖς γονεῦσιν θησαυρίζειν, ἀλλὰ οἱ γονεῖς τοῖς
τέκνοις. ἐγὼ δὲ ἡδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανη- 15 *Ρv 2,17.*
θίσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. εἰ περισσοτέρως
ὑμᾶς ἀγαπῶ, ἡσσον ἀγαπῶμαι; Ἐστω δέ, ἐγὼ 16
οὐ κατεβάσοης ὑμᾶς· ἀλλὰ ὑπάρχων πανοῦργος
δόλῳ ὑμᾶς ἔλαβον. μὴ τινα δν ἀπέσταλκα πρὸς 17
ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; παρεκάλεσα 18 *8,6.16—18.*
Τίτον καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μήτι ἐπλεο-
νέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιε-
πατήσαμεν; οὐ τοῖς αὐτοῖς ἵχνεσιν; Πάλαι 19
θοκεῖτε δτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα. κατέναντι θεοῦ
τῷ Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί,
περὸς τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς. φοβοῦμαι γὰρ μὴ 20 *10,2. 1 κ 4,6.*
πως ἔλθων οὐχ οἶους θέλω ενδρω ὑμᾶς, καὶ γὼ
θρεψῶ ὑμῖν οἶον οὐ θέλετε, μὴ πως ἔρις, ζῆλος,
θυμοί, ἐριθεῖαι, καταλαλιαί, ψιθυρισμοί, φυσιώ-
σεις, ἀκαταστασίαι· μὴ πάλιν ἔλθοντος μου τα- 21 *2,1. 18,2.*
πεινώσει με δ θεός μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενθήσω
πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων καὶ μὴ μετανοη-
σάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελ-
γείᾳ ἢ ἐπραξαν. Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς 13 *Dt 19,15.*
ὑμᾶς· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν 14 *Mt 18,16.*
παθήσεται πᾶν φῆμα. προείρηκα καὶ προλέγω, 2
ὅς παρὼν τὸ δεύτερον καὶ ἀπὸν νῦν, τοῖς προ-
μαρτηκόσιν καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, δτι ἐὰν ἔλθω
με τὸ πάλιν οὐ φείσομαι· ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε 3
νῦν ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ, δς εἰς ὑμᾶς οὐκ

14 αλλα υμας : H,TW. | W αλλ οι 15 hRW υμων,
ει περισσ. v. αγαπων ησσ. αγαπωμαι. 18 Ew μη τι
η H απολογουμεθα; 20 H εριθαι 21 HW ταπεινωση |
W επραξαν; 13,2 φεισομαι : HW,T.

15 ει και 16 κατεναρκησα 19 παλιν | κατενωπιον
τον φ. 20 ερεις | ζηλοι 21 ελθοντα με 13,1 ετοιμως
ειω ελθειν 2 νυν γραφω

Ph 2,7,8. 4 ἀσθενεῖ ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν. καὶ γὰρ ἐσταυρώθη
ἔξι ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῆ ἐκ δυνάμεως θεοῦ. καὶ
γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζήσομεν
1 K 11,28. 5 σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως θεοῦ εἰς ὑμᾶς. Εαυτὸν
πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει, ἐαυτὸν δοκιμά-
ζετε· ή οὐκ ἐπιγινώσκετε ἐαυτὸν δι τὸν Ιησοῦν Χρι-
6 στὸς ἐν ὑμῖν; εἰ μήτι ἀδόκιμοι ἐστε.¹ ἐλπίζω δὲ
7 δι τὸ γνώσεσθε δι τὸν ημεῖς οὐκ ἐσμὲν ἀδόκιμοι. εὐχό-
μεθα δὲ πρὸς τὸν θεόν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν
μηδέν, οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ’ ἵνα
ἡμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι
1 K 18,6. 8 ὀμεν. οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας,
9 ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. χαιρούμεν γὰρ διαν
ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἡτε· τοῦτο
10,11. 10,8. 10 καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν. Διὰ τοῦτο
ταῦτα ἀπὸν γράφω, ἵνα παρὸν μὴ ἀποτόμως
χρήσωμαι κατὰ τὴν ἔξουσίαν ἣν δοκιος ἔδωκέν
μοι εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν.

Ph 4,4. R 15,33. 11 Λοιπόν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρα-
καλεῖσθε, τὸ αὐτὸν φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καὶ δ
θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἐσται μεθ² ὑμῶν.
1 K 16,20. 12 ¹ Άσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι. Άσπά-
ζονται ὑμᾶς οἱ ἄγιοι πάντες.
13 Η χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ
ἀγάπη τοῦ θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἀγίου πνεύ-
ματος μετὰ πάντων ὑμῶν.

³ Η νμιν, ⁴ εν : ⁵ ή συν | Η [εις νμας] ^{4,5} W νμας;
εαυτονς ⁵ hT Χριστος Ιησους | W νμιν, ει ... εστε;
¹³ Η [Χριστον]

⁴ γαρ ¹⁰ : + ει ⁵ νμιν : + εστιν ⁷ ευχομαι ¹³ ει
+ αμην

Subscriptio: εγραφη απο Φιλιππων (+ της Μακεδονιας)
+ δια Τιτον (+ Βαρναβα) και Λουκα

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

Παῦλος ἀπόστολος, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ 1 11,12.

δι' ἀνθρώπουν ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ
πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ οἱ 2

οἱ ἔμοι πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς

Γαλατίας· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πα- 3

τρόπος καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δόντος 4

ἴαντὸν περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, δπως ἐξέλληται

ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἰῶνος τοῦ ἐνεστῶτος πονηροῦ κατὰ

τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, φ η δόξα 5

μές τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Θαυμάζω διτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ 6

τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἐτερον

εὐαγγέλιον,¹ δο οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ μὴ τινές εἰσιν 7 Act 15,1,24.

οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέψαι

τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς 8 1 K 16,22.

ἡ ἀγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίσηται [ὑμῖν] παρ'

δο εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. ὡς προ- 9

ειρήκαμεν, καὶ ἀρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς

εὐαγγελίζεται παρ' δο παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.

Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω η τὸν θεόν; η 10 1 Th 2,4.

Ἑπω ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἡρε-

σκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἀν ἡμην. γνωρίζω γὰρ 11

ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ'

³ HW πατρ. ημων κ. κνρ. I. Xρ. h πατρ. κ. κνρ. [ημων]
I. Xρ. | ⁴ περι : ἔκW υπερ ⁸ W καν | RW εὐαγγελι-
ζηται | [υμν] : W (sed post ονταν.) — T ⁹ W προειρη-
καμεν και ¹¹ γαρ : hT δε

6 — ουτως 9 προειρηκα 10 ει : + γαρ

12 ἐμοῦ δτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἀνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Act 26,4-20. 13 Ἡκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ ὸνδαισμῷ, δτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκ-

Act 22,8. 14 κλησίαν τοῦ θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ ὸνδαισμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικώτας ἐν τῷ γένει μον, περισσοτέρως ζηλωτῆς

R 1,1. Jr 1,5. Is 49,1. 15 ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μον παραδόσεων. "Οτι δὲ ενδόκησεν [δ θεός] δ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μον καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ

2,7. Mt 16,17. 16 ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ, ἵνα εναγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσ-

17 ανεῳμην σαρκὶ καὶ αἷματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς ὸροσόλυμα πρὸς τὸν πρὸς ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς

Act 9,26. 18 Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ τρία ἔτη ἀνῆλθον εἰς ὸροσόλυμα ἰστορῆσαι Κηφᾶν, καὶ ἐπέμεινα πρὸς

Mt 18,55. 19 αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· ἐτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εὶ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ

20 κυρίου. ἂ δὲ γράφω ὑμῖν, ίδοὺ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ

Act 9,30. 21 δτι οὐ φεύδομαι. ἐπειτα ἥλθον εἰς τὰ κλίματα

22 τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας. ἥμην δὲ ἀγνοού-

μενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς ὸνδαίας

23 ταῖς ἐν Χριστῷ. μόνον δὲ ἀκούοντες ἡσαν δτι διώκων ἡμᾶς ποτε νῦν εναγγελίζεται τὴν πίστιν

24 ἦν ποτε ἐπόρθει, καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν θεόν.

Act 15,2. 2 Ἐπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς ὸροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα, συνπαραλαβών καὶ

6,9. 2 Τίτον· ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν· καὶ ἀνεῳμην αὐτοῖς τὸ εναγγέλιον δ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν,

12 Η αυτό, | ουτε : ή ουδε 15 TW — [ο θεος]
17 ανηλθ. : W απηλθον 18 RW ετη τρια 21 H κα
[της] K.

κατ' ιδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσιν, μή πως εἰς κενὸν τρέχω
 ἡ ἔδραμον. ἀλλ' οὐδὲ Τίτος δ σὸν ἐμοὶ, Ἐλλην 3 *Act 16,3.*
 ὃν, ἣν αγκάσθη περιτμηθῆναι· διὰ δὲ τοὺς παρεισ- 4 *Act 15,1.24.*
 ἀκτούς ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισῆλθον κα-
 τασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἢν ἔχομεν ἐν
 Χριστῷ Ἰησοῦν, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσουσιν· οἷς 5 *8,1.*
 οὐδὲ πρὸς ὅραν εἰξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλή-
 θεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ πρὸς ὑμᾶς. ἀπὸ δὲ 6
 τῶν δοκούντων εἶναι τι, — δοποῖοι ποτε ἡσαν
 οὐδέν μοι διαφέρει· πρόσωπον [δ] θεὸς ἀνθρώπου
 οὐ λαμβάνει — ἐμοὶ γάρ οἱ δοκοῦντες οὐδέν προσ-
 ανέθεντο, ἀλλὰ τούναντίον ἰδόντες δτι πεπίστευ- 7 *Act 9,15;*
 μαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυνστίας καθὼς *Πέτρος* *15,12; 22,21.*
 τῆς περιτομῆς, δ γάρ ἐνεργήσας *Πέτροφ* εἰς ἀπο- 8
 στολὴν τῆς περιτομῆς ἐνήργησεν καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ
 ἔθνη, καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι, 9 *J 1,42.*
Ἰάκωβος καὶ *Κηφᾶς* καὶ *Ιωάννης*, οἱ δοκοῦντες
 στῦλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ *Βαρνάβᾳ*
 κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς
 τὴν περιτομήν· μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημο- 10 *Act 11,30;*
 νεύωμεν, δ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι. *12,25.*
 Ότε δὲ ἦλθεν *Κηφᾶς* εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσ- 11
 ωπον αὐτῷ ἀντέστην, δτι κατεγνωσμένος ἦν. πρὸ 12 *Act 11,8.*
 τοῦ γάρ ἐλθεῖν τινας ἀπὸ *Ἰακώβου* μετὰ τῶν
 ἐθνῶν συνήσθιεν· δτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλεν καὶ
 ἀφώριζεν ἑαυτόν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς.
 καὶ συντυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ *Ιουδαῖοι*, 13
 ὥστε καὶ *Βαρνάβας* συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑπο-
 κοίσει. ἀλλ' δτε εἶδον δτι οὐκ δρομοποδοῦσιν 14
 πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ
Κηφᾷ ἔμπροσθεν πάντων· εἰ σὺ *Ιουδαῖος* ὑπάρ-

4 H καταδουλώσουσιν, — 5 h̄ — οἷς οὐδε 6 [ο] :
 T-RW 12 h̄ ηλθεν | περιτομῆς : T-W, 13 καὶ
 2º : [H]-W

4 — δε 5 — οἷς | διαμενη 9 — καὶ Κηφας νι
 Πετρος κ. Ιακ. 11 Πετρος 14 Πετρω

χων ἐθνικῶς καὶ οὐκ Ἰουδαικῶς ζῆς, πῶς τὰ
15 ἐθνη ἀναγκάζεις ἰουδαιζειν; Ἡμεῖς φύσει Ἰου-
Act 15,10.11. R 3,20.28; 4,5;
11,6. E 2,8.
Ps 143,2. δαῖοι καὶ οὐκ ἔξ ἐθνῶν ἀμαρτωλοί, εἰδότες δὲ
δτι οὐ δικαιοῦται ἀνθρωπος ἔξ ἔργων νόμου ἐὰν
μὴ διὰ πίστεως Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς
Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν
ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἔξ ἔργων νόμου, δτι
17 ἔξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σάρξ. εἰ
δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ ενθρέψημεν
καὶ αὐτοὶ ἀμαρτωλοί, ἀρα Χριστὸς ἀμαρτίας διά-
18 κονος; μὴ γένοιτο. εἰ γὰρ δικαίωσα ταῦτα
πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνιστάνω.

R 7,6. 19 ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον ἵνα θεῷ ζῆσω.
1,4. J 17,23. 20 Χριστῷ συνεσταύρωμαι.¹ ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ
ἐν ἐμοὶ Χριστός. δ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ, ἐν πίστει
ζῶ τῇ τοῦ νίοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με
21 καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. Οὐκ ἀθετῶ
τὴν χάριν τοῦ θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιο-
σύνη, ἀρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

3 Ω ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν, οἵς
κατ' ὄφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἐσταυ-
2 ρωμένος; τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, εἰ
ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε ή ἔξ ἀκοῆς πί-
3 στεως;¹ οὐτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξάμενοι πνεύματι
4 νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ;
5 εἰ γε καὶ εἰκῇ. δ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα
καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἔξ ἔργων νόμου η
Gu 15,6. 6 ἔξ ἀκοῆς πίστεως; καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν τῷ
θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.
7 Γινώσκετε ἀρα δτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι νίοι

14 οὐκ : h („MSS“) T οὐχ W οὐχι 16 R πιστ. Ιησοῦς
Χριστού | hW εἰς Ιησούν Χριστον 17 W δρα 20 h^rW
τη τον θεον και Χριστον τον αγαλ. 3,1 εβάσκανεν : h^r +
τη αληθεια μη πειθεσαι 6 (W sect inc. Καθως)

14 πως : τι 16 — δε | οτι 2° : διοτι 20 αγαλ.:
αγορασαντος 3,1 προεγρ. : + εν υμιν

είσιν Ἀβραάμ. προϊδοῦσα δὲ ή γραφή διτι ἐκ 8 Gn 12,8; 18,18. πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη διεός, προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραὰμ διτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη. ὅστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν 9 R 4,16. τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. Ὅσοι γάρ εξ ἑργῶν νόμου 10 Dt 27,26. εἰσίν, ὑπὸ κατάραν εἰσίν· γέγραπται γάρ διτι ἐπικατάρατος πᾶς δις οὐκ ἐμμένει πᾶσιν τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι αὐτά. διτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ θεῷ 11 Hb 9,4. R 1,17. δῆλον, διτι δικαιος ἐκ πίστεως ἔργεται· δι δὲ 12 Lv 18,5. νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, ἀλλ' δι ποιῆσας αὐτὰ ἔργεται ἐν αὐτοῖς. Χριστὸς ήμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ 13 R 8,8. τῆς κατάρας τοῦ νόμου γενόμενος ὑπὲρ ήμῶν κατ- 2 K 5,21. ἄρα, διτι γέγραπται· ἐπικατάρατος πᾶς δι κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου, ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ή εὐλογία τοῦ 14 Ἀβραὰμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως. Ἀδελφοί, κατὰ ἀνθρώπου λέγω· διμως ἀνθρώπου 15 κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἀδετεῖ ή ἐπιδιατάσσεται. τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγε- 16 Gn 12,7; 18,15; λίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. οὐ λέγει· καὶ τοῖς 17,7; 22,18; σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἐνός· 24,7. καὶ τῷ σπέρματι σου, δις ἔστιν Χριστός. τοῦτο 17 Ex 12,40. δὲ λέγω· διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ ὁ μετὰ τετρακόσια καὶ τριάκοντα ἑτη γεγονός νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. εἰ γάρ ἐκ νόμου ή κληρονομία, οὐκέτι ἐξ 18 ἐπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραὰμ δι' ἐπαγγελίας κεχάρισται δι θεός. Τί οὖν δι νόμος; τῶν παρα- 19 R 5,20. βάσεων χάριν προσετέθη, ἀχρις οὐ ἔλλη τὸ σπέρμα φέπηγγελται, διαταγεῖς δι' ἀγγέλων, ἐν χειρὶ με-

12 T αλλα
19 οὐ : κW av

14 κW Ιησουν Χριστω

15 TW λεγω.

10 εν πασιν
17 θεου : + εις Χριστον12 αυτα : + ανθρωπος
19 ετεθη

16 ος : o

20 σίτου. δ δὲ μεσίτης ἐνὸς οὐκ ἔστιν, δ δὲ θεὸς
 R 8,2-4. 21 εἰς ἔστιν. δ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ
 θεοῦ; μὴ γένοιτο. εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος δ δυνά-
 μενος ζωοποιῆσαι, διντως ἐκ νόμου ἀν ἡν ἡ δι-
 R 3,9-19; 22 καιοσύνη· ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα
 11,32. ὑπὸ ἀμαρτίαν ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ
 Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύονσιν.

4,3. 23 Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμου
 ἐφρουρούμενα συνκλειόμενοι εἰς τὴν μέλλονσαν
 24 πίστιν ἀποκαλυψθῆναι. ὅστε δ νόμος παιδαγω-
 γὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως

R 10,4. 25 δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι
 J 1,12. R 8,17. 26 ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ
 R 6,3. R 13,14. 27 ἔστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· δοσι γὰρ
 εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε.

R 10,12. 28 οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἑλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος
 1 K 12,18. οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι δροσεν καὶ θῆλυ· πάντες

7. R 9,7. 29 γὰρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. εἰ δὲ δμεῖς
 Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἔστε, κατ'

4 ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' δοσον χρό-
 νον δ κληρονόμος νήπιός ἔστιν, οὐδὲν διαφέρει
 2 δούλον κύριος πάντων ὅν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπον
 ἔστιν καὶ οἰκονόμονς ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ

3,23; 5,1. 3 πατρός. οὗτος καὶ ἡμεῖς, δτε ἡμεν νήπιοι, ὑπὸ²
 Kol 2,20.

E 1,10. 4 τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἡμεδα δεδουλωμένοι· δτε
 δὲ ἥλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἔξαπέστειλεν
 δ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικοῦ.

3,13,26. 5 γενόμενον ὑπὸ νόμον,¹ ἵνα τὸν ὑπὸ νόμον ἔξα-
 R 8,15. 6 γοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ὅπ-

δέ ἔστε υἱοί, ἔξαπέστειλεν δ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ
 υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, κράζον· Ἄββα

20,21 W εστιν· ο 21 τον θεον : [H]—W | εκ νομον:
 Η εν νομω | h ην [av] T ην αν 24 RW δικαιωθωμεν
 (W sect inc. ελθ. v. 25) 28 T απαντες 29 T κατε
 4,3 ημεδα : R ημεν 6 W — ο θεος | H Aββα

28 συνκεκλεισμενοι

4,6 ημων : νμων

δι πατήρ. ὥστε οὐκέτι εἰ δοῦλος ἀλλὰ νίος· εἰ 7 8,20. R 8,16.17.
δὲ νίος, καὶ κληρονόμος διὰ θεοῦ.

Ἄλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε 8
τοῖς φύσει μὴ οὖσιν θεοῖς· νῦν δὲ γνόντες θεόν, 9
μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ, πῶς ἐπιστρέ-
φετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχά στοιχεῖα,
οἵς πάλιν ἀναθεν δουλεῦσαι θέλετε; ήμέρας πα- 10 R 14,5.
ρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ ἐνιαυτούς. Kol 2,16.
φοβοῦμαι ὅμας μή πως εἰκῇ κεκοπίακα εἰς ὅμας. 11 2 J 8.

Γίνεσθε ὡς ἔγώ, δτι κάγὼ ὡς ὅμεῖς, ἀδελφοί, 12 2 K 2,5.
δέομαι ὅμῶν. οὐδέν με ἡδικήσατε. ¹ οἴδατε δὲ δτι 13 Act 16,6.
δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὅμιν τὸ 1 K 2,3.
πρότερον, καὶ τὸν πειρασμὸν ὅμῶν ἐν τῇ σαρκὶ 14
μον οὐκ ἔξουθενήσατε οὐδὲ ἔξεπτύσατε, ἀλλὰ ὡς
ἀγγελον θεοῦ ἔδεξασθε με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν.

¹ ποὺ οὖν δι μακαρισμὸς ὅμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὅμιν 15
ὅτι εἰ δυνατὸν τοὺς διφθαλμοὺς ὅμῶν ἔξορύξαντες
ἔδώκατε μοι. ὥστε ἐχθρὸς ὅμῶν γέγονα ἀλη- 16 Am 5,10.
θεύων ὅμιν; ζηλοῦσιν ὅμας οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκ- 17 1,7.
κλεῖσαι ὅμας θέλονσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε. κα- 18
λὸν δὲ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μό-
νον ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὅμας. τέκνα μον, 19 1 K 4,15.
οὓς πάλιν ωδίνω μέχρις οὐ μορφωθῆ Χριστὸς ἐν
ὅμιν· ηθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὅμας ἀρτι καὶ 20
ἀλλάξαι τὴν φωνὴν μον, δτι ἀποροῦμαι ἐν ὅμιν.

Λέγετέ μοι, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν 21 9. 3,23.
νόμον οὐκ ἀκούετε; γέγραπται γὰρ δτι Ἀβραὰμ 22 Gn 16,15.
δύο νιοὺς ἔσχεν, ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἕνα 23 Gn 21,2,9.
ἐκ τῆς ἐλευθέρας. ἀλλ' δι μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης 23 R 9,7–9.
Gn 17,16.

7 δια θεον : h[θεον] δια Χριστον ⁱⁱ δια θεον 9 h
δουλευειν 10 T ενιαυτονς; 14 W αλλ 18 HW νμας,
19 Η τεκνα | νμιν : T,W. 23 μεν : [H]—W

7 — εἰ 8 — φυσει 14 νμων : μον 15 πον : τις |
ονν : + ην 17 fin + ζηλοντε δε τα κρειττω χαρισματα
18 δε : + το 21 αναγινωσκετε

κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας
 5,1. R 8,15. 24 διὰ τῆς ἐπαγγελίας. ἀτινά ἔστιν ἀλληγορούμενα.
 αὐται γάρ εἰσιν δύο διαθῆκαι, μία μὲν ἀπὸ ὅρους
 25 Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἥτις ἔστιν Ἀγαρ. τὸ
 δὲ Ἀγαρ Σινᾶ δρος ἔστιν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ· συνστοι-
 χεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει γάρ μετά
 II 12,22. 26 τῶν τέκνων αὐτῆς. ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευ-
 Ιs 54,1. 27 θέρα ἔστιν, ἥτις ἔστιν μήτηρ ἡμῶν· γέγραπται γάρ·
 εὐφράνθητι, στεῖρα ἢ οὐ τίκτουσα,
 ὥηξον καὶ βόησον, ἢ οὐκ ὀδίνουσα·
 ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς
 ἔχούσης τὸν ἄνδρα.

28. 28 ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα
 Gn 21,9. 29 ἔστε. ἀλλ' ὡσπερ τότε δικαστὰ σάρκα γεννηθεῖς
 Gn 21,10.12. 30 ἐδίωκεν τὸν κατὰ πνεῦμα, οὐτως καὶ νῦν. ἀλλὰ
 τί λέγει ἡ γραφή; ἔκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν
 νιὸν αὐτῆς· οὐ γάρ μὴ κληρονομήσει ὁ νιὸς τῆς
 3,29. 31 παιδίσκης μετὰ τοῦ νιὸν τῆς ἐλευθέρας. διό.
 ἀδελφοί, οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα ἀλλὰ τῆς
 ἐλευθέρας.

^{4,5,31.} **5** Τῇ ἐλευθερίᾳ ἡμᾶς Χριστὸς ἡλευθέρωσεν· στη-
Act 15,10. κετε οὖν καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε.
2 Ἰδε ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν διτι ἐὰν περιτί-
3 μησθε Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὀφελήσει. μαρτί-
 φομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ
4 διτι ὀφειλέτης ἔστιν δλον τὸν νόμον ποιῆσαι. κατ-
 ηργήμητε ἀπὸ Χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαι-
5 οῦσθε, τῆς χάριτος ἔξεπέσατε. ἡμεῖς γάρ πνεύμαπι

23 δια τῆς : Κ δι 24 Τ δουλιαν | Η Ἀγαρ (it 25) 25 δε
 Αγαρ : hT γαρ R γαρ [Αγαρ] 28 υμεις ει εστε : Κ ημεις α
 εσμεν 31.δ,1 της ελευθερας. ... στηκ. ουν και : h^o της
 ελευθερας, η ελ. ... ηλευθερωσεν. στηκ. ουν και ii τ. ελευ-
 θερας. Τη ελ. [ουν] η Χριστος ημας (ημας Χρ.) ηλευθερωσε
 στηκετε και (Τῇ fort pro Ἐπ') δ,1 Τ δουλιας | Η ενεχεσθε.—

26 παντων ημων 28 fin + μου 5,3 — παλιν

ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. ἐν 6 6,15. 1 κ 7,19.
 γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ ὡς τε περιτομὴ τι ἴσχύει ὡς τε
 ἀκροβυνστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργούμενη.
 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἐνέκοψεν ἀληθείᾳ μὴ 7
 πείθεσθαι; η πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος 8 1,8.
 ὑμᾶς. μικρὰ ζύμη δὲ τὸ φύραμα ζυμοῖ. 9 1 κ 5,6.
 ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ διτι οὐδὲν ἄλλο φρο- 10 1,7. 2 κ 11,15.
 νήσετε· δ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα,
 δοτις ἐὰν ἥ. Ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι 11 1 κ 1,23.
 κηρύσσω, τι ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ
 σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ. Ὁφελον καὶ ἀποκόφον- 12 ρ 12,4.
 ται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.

Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· 13 1 ρ 2,18.
 μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκὶ,
 ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις. δ γὰρ 14 Lv 19,18.
 πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πεπλήρωται, ἐν τῷ· ὑγα-
 πήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. εἰ δὲ ἀλ- 15
 λήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπ'
 ἀλλήλων ἀναλωμῆτε. Λέγω δέ, πνεύματι περι- 16 25.
 πατεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε.
 ή γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ 17 ρ 7,15.23.
 πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός, ταῦτα γὰρ ἀλλήλοις
 ἀντίκειται, ἵνα μὴ ἐὰν θέλητε ταῦτα ποιῆτε.
 εἰ δὲ πνεύματι ἀγεσθε, οὐκ ἔστε ὑπὸ νόμου. 18 ρ 8,14.
 φανερὰ δέ ἔστιν τὰ ἔργα τῆς σαρκός, ἀτινά ἔστιν 19 1 κ 6,9.10.
 πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, ¹ εἰδωλολατρεία, 20
 φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρις, ζῆλος, θυμοί, ἔριθεῖαι,
 διχοστασίαι, αἰρέσεις, ¹ φυδόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ 21 E 5,5.
 τὰ δμοια τούτοις, ἢ προλέγω ὑμῖν καθὼς προει- Ap 22,15.
 πον, διτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν θεοῦ

⁶ H [Ιησου] ⁸ h^r — οὐκ ⁹ ζυμοῖ : h^r δολοῖ ²⁰ H
 ειδωλολατρία | H φαρμακία | h ερεις, ζῆλοι | H εριθιαι
²¹ φθόνοι : [R] W+ φονοι | καθως : h+ και

¹⁰ — εν κυριω ¹⁴ νομος : + εν υμιν | πληρουται
 17 γαρ : δε 19 πορνεια : pr μοιχεια

Ε 5,9. 22 οὐ κληρονομήσουσιν. δ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία,

1 T 1,9. 23 χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, ¹ πραθτης, ἔγκρα-

R 6,6. Kol 3,5. 24 τεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἐστιν νόμος. οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν

16. R 8,4. 25 τοῖς παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰς ζῶμεν

Ph 2,8. 26 πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. μὴ γινώμενα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθο-

Mt 18,15. 6 νοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προλημφθῆ ἀνθρω-

Jc 5,19. πος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραθητος.

2 σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν

3 νόμον τοῦ Χριστοῦ. εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι τι μηδέτερον

2 K 18,5. 4 ὅν, φρεναπατῷ ἑαυτόν. τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἔκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ

R 14,12. 5 καύχημα ἔξει καὶ οὐκ εἰς τὸν ἔτερον· ἔκαστος

1 K 9,14. 6 γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει. Κοινωνείτω δὲ

οἱ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. Μὴ πλανᾶσθε, θεός οὐ μυκτηρίζεται. δ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἀνθρωπος, τοῦτο καὶ

R 8,18. J 6,63; 8,6. 8 θερίσει· διτι δ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φυοράν, δ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον.

2 Th 8,13. 9 τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐνκακῶμεν· καιρῷ

2 P 1,7. 10 γὰρ ἴδιψ θερίσομεν μὴ ἐκλυόμενοι. Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχωμεν, ἐργαζόμενα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάτερας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

11 Ὡδετε πηλίκοις ὅμιν γράμμασιν ἔγραψα τῇ

5,11. 12 έμῇ χειρί. Ὅσοι θέλοντιν εὐπροσωπήσαι ἐν σαρκὶ.

Ph 3,18.

 26 αλληλοις : ¹ h αλληλους ² TW αναπληρωσετε ⁴ H [εκαστος] | ετερον : H,R. ⁹ RW εγκακ- ¹⁰ RW εχομεν ¹¹ h ηλικοι;

 23 πραοτης | εγκρατ. : + αγνεια 6,1 ανθρ. : τις εἰς νηιων

Προς Γαλατας Προς Εφεσιους 6,13—1,3.

οἵτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ μὴ διώκωνται. οὐδὲ γὰρ 13 οἱ περιτεμνόμενοι αὗτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχήσωνται. ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι 14 1 κ 1,81; 2,2. εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι’ οὐ ἐμοὶ κόσμος ἔσταιύρωται κάγὼ κόσμῳ. οὔτε γὰρ περιτομή τί ἔστιν οὔτε ἀκρο- 15 5,6. 1 κ 7,19. βυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. καὶ δοι τῷ κανόνι 16 ^{Pa 126,5; 128,6.} _{Ph 3,3.} τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ’ αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ.

Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· 17 2 κ 4,10. ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω.

Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 18 μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελή- 1 R 1,7. 1 κ 1,2. ματος θεοῦ τοῖς ἀγίοις τοῖς οὖσιν [ἐν Ἐφέσῳ] καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ 2 εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐδλογητὸς δὲ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν 3 2,6. Ἰησοῦ Χριστοῦ, δὲ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐ-
λογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπονοραντοῖς ἐν Χριστῷ,

12 Χριστον : [H] W+ Ιησον | H — μη | T διωκονται (H·)
13 hW περιτεμημενοι 15 HR τι ἔστιν TW τι ἔστιν
18 H [ημων] 1,1 h^rW— [εν Eφ.]

15 εν γαρ Χριστω Ιησον ουτε π. | εστιν : ισχνει
16 στοιχουσιν Subscriptio: εγραφη απο Ρωμης | υπο
[ηντον και αδελφων | δια Τιτον (+ και Λουκα)
[Inscriptio : ad Laodicenses?]] 1,1 αγιοις : + πασιν
3 — και πατηη

J 15,16. 4 καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς
 5,27. R 8,29. κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἀγίους καὶ ἀμώμους κατενά-

J 1,12. 5 πιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ, προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱο-

θεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν

Mt 3,17. 6 εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς ἔπαινον δόξης
 τῆς χάριτος αὐτοῦ ἡς ἔχαριτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ

Kol 1,14. 7 ἡγαπημένῳ, ἐν φ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ
 2,7; 3,8,16. τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἀφεσιν τῶν παραπτωμά-

8 των, κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ,¹ ἡς
 3,9. R 16,25. 9 νήσει¹ γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήμα-
 τος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἦν προέθετο

G 4,4. 10 ἐν αὐτῷ¹ εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν και-
 ρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ,
 τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.[·] ἐν

Kol 1,12. 11 αὐτῷ, ἐν φ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ
 R 8,28. πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βοη-

12 λὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς
 4,30. 13 Χριστῷ.[·] ἐν φ καὶ ὑμεῖς, ἀκούσαντες τὸν λόγον
 τῆς ἀληθείας, τὸ εναγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν,
 ἐν φ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύ-

2 K 1,22; 5,5. 14 ματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἀγίῳ, δ ἐστιν ἀρραβών
 τῆς κληρονομίας ὑμῶν εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περι-
 ποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Kol 1,4. 15 Διὰ τοῦτο κάγω, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν
 ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ [τὴν ἀγάπην] τὴν εἰς πάν-

16 τας τοὺς ἀγίους, οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ
 ὑμῶν μνείαν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου,

17¹ ἵνα δ ὑεός τοῦ κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δ

4 εν αγαπῃ,: TW , εν αγαπη 5 W εις αντὸν κ. 8 BW
 φρονησει, 9 W αντον κ. 14 ο : hTW ος | W ημων,
 15 [την αγαπην] : h^r TW-H

4 εν εαυτω 6 ης : η τι εν η | fin + νιω αυτον
 7 εσχομεν | χρηστοτητος 8 ημας, 9 γνωρισαι | — αυτον²
 10 επι 1° : εν 11 εκληθημεν | προθεσιν : + τον θεον
 13 υμεις : ημεις 16 μνειαν : + υμων

πατήρ τῆς δόξης, δώῃ ύμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ, πεφωτισμένους 18 Dt 33,3. τοὺς δοφθαλμοὺς τῆς καρδίας ύμῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ύμᾶς τίς ἔστιν ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, τίς δὲ πλούτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀγίοις, καὶ τί τὸ ὑπεροβάλλον μέγεθος 19 2 κ 18,4. τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἴσχύος αὐτοῦ, ἣν ἐνήργηκεν ἐν τῷ Χριστῷ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νε- 20 Ps 110,1. κρῶν, καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις¹ ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας καὶ 21 Kol 2,10. δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς δύναματος δυνομαζομένου οὐδὲ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ 22 Ps 8,7. Mt 28,18. 4,15. τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἢτις ἔστιν τὸ σῶμα 23 R 12,5. αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πλη- 1 K 12,27. 4,10. φορούμενον. καὶ ύμᾶς ὅντας νεκροὺς τοῖς παραπτώ- 2 Kol 2,18. μασιν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις ύμῶν, ἐν αἷς ποτε πε- 2 6,12. Tt 3,3. φιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, 5 J 12,31. Kol 1,13. κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἔξουσίας τοῦ ἀρέος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας· ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν 3 Kol 3,6. ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἡμεδα τέκνα φύσει ὁργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποί· — ὁ δὲ θεδὸς πλούσιος ὅν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν 4 ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὅντας ἡμᾶς 5 L 15,24.32. νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν συνεζωποίησεν τῷ

17 h δάων νι δφ 18 υμων : [H]—W 20 hR ενηργησεν |
W Χριστω, ... νεκρων και | καθισ. : T+ αυτον 2,3 H
απειθιας 3 TW λοιποι. 5 τω : hW pr εν

18 τις 2° : pr και 19 υμας 20 εκαθισεν | ουρανοις
2,1 αμαρτ. : επιθυμιαις 2 [αιωνα : κανονα] 3 ημεις :
υμεις νι — 4 — αυτον 5 παραπτ. : + και ταις επιθυ-
μιαις

R 8,10. Ph 3,20. 6 Χριστῷ, — χάριτί ἐστε σεσωσμένοι, — ἱκαὶ συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν 1,7. 7 Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰώσιν τοῖς ἐπερχομένοις τὸ ὑπερβάλλον πλούτος τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ G 2,16. 8 Ἰησοῦ. τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον· 1 K 1,29. 9 οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχήσηται. αὐτοῦ γάρ εσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἵς προητούμασεν δὲ θεός ἵνα εἰ αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

5,8. 11 Διὸ μνημονεύετε διτὶ ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἣν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου, διτὶ ἡτε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ξένοι τῶν διαδηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἀνθεοί Is 57,19; 52,7. 13 ἐν τῷ κόσμῳ. νῦν δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἵ ποτε δυντες μακρὰν ἐγενήθητε ἐγγύς ἐν τῷ αἰματι τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, δὲ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν καὶ τὸ μεσσοτοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν ἐν τῷ σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν 2 K 5,17. καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἓν 16 καινὸν ἀνθρώπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτενας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ. Is 57,19. Zch 9,10. 17 καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὅμιν τοῖς μακρὰν 8,12. 18 καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς· διτὶ δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς 3,6. H 12,22,23. 19 τὸν πατέρα. ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάρ-

11 Η χειροποιητον, — 12 W Χριστον απηλλ. 14 TW εχθραν, | H αυτον, 15 H εν αυτω 16 H σταυρον αποκτ.

5 χαριτι : pr ον 8 δια : + της
17 — ειρηνην 20 19 — εστε 15.16 εν εαντω

οικοι, ἀλλὰ ἐστὲ συνπολῖται τῶν ἀγίων καὶ οἰ-
κεῖοι τοῦ θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ 20 Mt 16,18.
τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὃντος ἀκρογωνιαίου Is 28,16.
ἀντοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ, ἐν φ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρ- 21
μολογουμένη αὗξει εἰς ναὸν ἀγιον ἐν κυρίῳ, ἐν 22 1 P 2,5.
φ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον
τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.

Τούτον χάριν ἔγὼ Παῦλος δ δέσμιος τοῦ Χρι- 3 Ph 1,7,18.
στοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν — εἰ γε ἡκού- 2
σατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς
δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς, δτι κατὰ ἀποκάλυψιν 3 1,9,10.
ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα
ἐν δλίγφ, πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι 4
τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ,
ὅτι ἐτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν 5 Kol 1,26.
ἀνθρώπων ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἀγίοις ἀπο-
στόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι, εἶναι 6 2,13,18,19.
τὰ ἐθνη συνκληρονόμα καὶ σύνσωμα καὶ συνυμέτ-
οχα τῆς ἐπαγγελίας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ
εὐαγγελίου, οὐ ἐγενήθη διάκονος κατὰ τὴν δω- 7
ρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι κατὰ
τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. ἐμοὶ τῷ ἐλα- 8 1 K 15,9,10.
χιστοτέρῳ πάντων ἀγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὐτῇ,
τοῖς ἐθνεσίν εὐαγγελίσασθαι τὸ ἀνεξιχνίαστον
πλοῦτος τοῦ Χριστοῦ, καὶ φωτίσαι τίς ἡ οἰκονο- 9 R 16,25.
μία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν Kol 1,16.
αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, ἵνα 10 1 P 1,12.
γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἔξονσίαις ἐν R 11,33.
τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποι-
κιλος σοφία τοῦ θεοῦ, κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων 11 1,11.

19 R αλλά ἐστε 3,1 T— Iησουν 3 H [οτι] 7,8 H
αυτον — εμοι ... αυτη — 9 φωτισαι : h [R] W+
παντας 10,11 W θεου κατα

20 ακρογων. λιθουν 21 πασα : + η 22 θεου : Χριστον
3,3 εγνωρισε 6 επαγγ. : + αυτον 7 την δοθεισαν
8 τοις : pr εν 9 κτισαντι : + δια Iησου Χριστον

νων ἦν ἐποίησεν ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ

J 14,6. H 4,16.
R 5,2. 12 ὥμῶν, ἐν φῶ ἔχομεν τὴν παροησίαν καὶ προσαγω-

Kol 1,24. 13 γὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. διὸ

αἴτοῦμαι μὴ ἐνκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ

14 ὥμῶν, ἣτις ἐστὶν δόξα ὥμῶν. Τούτον χάριν

15 κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα, ἐξ οὗ

πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς δονομάζεται.

1,7. 6,10. 16 ἵνα δῆ τὸν ὥμην κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης αὐτοῦ

δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ

διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὥμῶν, ἐν ἀγάπῃ

18 ἐροιξαμένοι καὶ τενεμελιωμένοι, ἵνα ἔξισχύσητε

καταλαβέσθαι σὸν πᾶσιν τοῖς ἀγίοις τί τὸ πλά-

19 τος καὶ μῆκος καὶ ὑψος καὶ βάθος, γνῶναι τε

τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χρι-

στοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ

ὑεοῦ.

20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκ-

περισσοῦ ὡν αἴτούμενα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύ-

21 ναμιν τὴν ἐνεργούμενην ἐν ὥμην, αὐτῷ ἢ δόξα ἐν

τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς

γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων· ἀμήν.

1 σπον-

¹³ W εγκακ. ¹⁷ H υμῶν εν αγαπῃ· ¹⁸ hT x.
βαθος κ. υψος ¹⁹ h ινα πληρωθη παν ^{4,2} W μαχρο-
θυμιας ανεχ. ⁴ και ²⁰ : [H]

¹³ εγκακειν ¹⁴ πατερα : + τον κυριον ημων Iησον
Χριστου ¹⁵ ουρανω ²⁰ — υπερ

494

Digitized by Google

θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν. Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἑδόνῃ 7 [ἥ] χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. διὸ λέγει·

8 Πν 68,19.
Κοι 2,15.

ἀναβὰς εἰς ὑψος ἥχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν,

[καὶ] ἔδωκεν δόματα τοῖς ἀνθρώποις.

τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστιν εἰ μὴ δτι καὶ κατέβη εἰς 9 Ι 3,18.
τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; ὁ καταβὰς αὐτός 10
ἐστιν καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρα-
νῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. καὶ αὐτὸς ἔδωκεν 11 1 Κ 19,28.
τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ
εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους,
πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἀγίων εἰς ἔργον δια- 12 1 Ρ 2,5.
κονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ,
μέχρι κατατήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα 13
τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ
Θεοῦ, εἰς ἀνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ
πληρώματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα μηκέτι ὅμεν νή- 14 1 Κ 14,20.
ποι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ^ν
ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυβίᾳ τῶν ἀνθρώ-
πων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδίαν τῆς πλάνης,
ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν 15 1,29; 5,28.
τὰ πάντα, ὃς ἐστιν ἡ κεφαλή, Χριστός, ἐξ οὗ 16 Κοι 2,19.
πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συνβιβαζό-
μενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ' ἐνέρ-
γειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐκάστου μέρους τὴν αὔξησιν
τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν
ἀγάπῃ.

Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ, 17 Κ 1,21.

7 [η] : TW η 8 TW- [καὶ] 9 κατέβη : hW+
πρώτων 12 W διακονίας εἰς 14 RW κυβεῖα | RW
μεθοδείαν 16 h μελονς | εαυτον : T αὐτον

6 — καὶ 10 | fin + ημιν νι υμιν 8 τοις : εν 9 —
μερη 12 αγιων, 13 — τον υιου 14 fin + τον διαβολον
15 αληθειαν δε ποιουντες | — η | ο Χριστος

μηκέτι ύμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ ἔθνη περι-

^{1 P 1,14.} 18 πατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν, ἐσκοτω-
μένοι τῇ διανοίᾳ δυτες, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς

ζωῆς τοῦ θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐ-

19 τοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν,¹ οἵτινες
ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ τοῖς

20 ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. ὑμεῖς
21 δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν, εἰ γε αὐτὸν

ἡκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς ἐστιν

^{R 8,13. Kol 3,9. G 6,8.} 22 ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησῷ, ἀποθέσθαι ύμᾶς κατὰ τὴν
προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἀνθρωπὸν τὸν

φυετοῦμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης,
ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ύμῶν¹ καὶ

^{R 12,2. Gn 1,26.} 23 24 ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἀνθρωπὸν τὸν κατὰ θεὸν
κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ δοιότητι τῆς ἀλη-
θείας.

^{Zch 8,16.} 25 Διὸ διοθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν
ἐκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, διτι ἐσμὲν ἀλ-

^{Ps 4,5. Jc 1,19.20.} 26 λήλων μέλη. ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ὁ ἥλιος

1 Th 4,11. 27 μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ παροργισμῷ ύμῶν, μηδὲ δίδοτε
τόπον τῷ διαβόλῳ. δικλέπτων μηκέτι κλεπτέω,
μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργαζόμενος ταῖς [ἰδίαις] χερ-
σὶν τὸ ἀγαθόν, ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν

^{Kol 3,16.17; 4,6.} 28 29 ἔχοντι. πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ύμῶν
μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλὰ εἰ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκο-
δομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούονσιν.

1,13. Is 68,10. 30 καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ.
ἐν φ' ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως.

^{Kol 3,8.} 31 πᾶσα πικρία καὶ ψυμός καὶ δργὴ καὶ κραυγὴ καὶ
βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ύμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ.

18 W διανοία, οντες απ. . . θεον δια . . . ουσ. εν αντοις
δια 19 h^r απηλπικοτες 21 TW εδιδαχθητε x. | X
καθὼς ἐστιν | h αληθεια, 22 τω : W pr εν 28 [ιδιαις]:
hTW—H 29 W αλλ | χρειας : h^r πιστεως

27 τα : + λοιπα 19 και πλεονεξιας 22 την επιθυμιαν
24 ενδυσασθε | και αληθεια

Ινεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὐσπλαγχνοί, 32 ^{Μτ 6,14;}
^{18,22-35.}
^{Κοι 8,18.}
 φιξόμενοι ἔαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν Χριστῷ
 ἤσαστο ὑμῖν. γίνεσθε οὖν μιμῆται τοῦ θεοῦ, 5
 τέκνα ἀγαπητά, ¹ καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, ²
^{25. Γ 2,20.}
^{Η 10,10.}
^{Ρα 40,7.}
^{Εξ 29,18.}
^{Εξ 20,41.}
 θὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἡγάπησεν ὑμᾶς καὶ παρέ-
 στην ἔαυτὸν ὑπὲρ ὑμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν
 θεῷ εἰς ὀσμὴν εὐνόης. Πορνεία δὲ καὶ 3
^{4,19. Κοι 8,5.}
 ἄνδροςία πᾶσα ἡ πλεονεξία μηδὲ δνομαζέσθω
 ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἀγίοις, ¹ καὶ αἰσχρότης καὶ 4
^{4,29.}
 φολογία ἡ εὐτραπελία, ἢ οὐκ ἀνήκειν, ἀλλὰ
 ἄλλον εὐχαριστία. τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες, 5
^{1 Κ 6,9.10.}
^{Αct 8,21.}
 πᾶς πόρνος ἡ ἀκάθαρτος ἡ πλεονέκτης, δ
 ἣν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ
 οὐλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ. Μηδεὶς ὑμᾶς 6
^{Κ 1,18.}
 πετάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται
 ηρή τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς νιοὺς τῆς ἀπειδείας. 7
^{8 2,11.18. Ι 16,8.}
^{1 Ρ 2,9.}
 Ιοῦν γίνεσθε συνμέτοχοι αὐτῶν· ἡτε γάρ ποτε
 πος, νῦν δὲ φῶς ἐν κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς
 πατατεῖτε, — δ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ 9
^{Ι 12,36.}
 ἄνθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ, — δοκι- 10
^{17. Ρ 12,2.}
 ζοντες τί ἔστιν ενάρεστον τῷ κυρίῳ· καὶ μὴ 11
^{Ι 16,8.}
 ποιῶντες τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκό-
 ς, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε, ¹ τὰ γὰρ κρυφῇ γινό- 12
^{Ρ 1,24.}
 τα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν ἔστιν καὶ λέγειν· τὰ δὲ 13
^{Ι 8,20.21.}
 πατα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται·
 ἣν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἔστιν. διὸ λέγει· 14
^{Ισ 26,19; 80,1.}
^{Ρ 18,11.}
 ἔγειρε, δ καθεύδων,
 καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν,
 καὶ ἐπιφαύσει σοι δ Χριστός.
 Βλέπετε οὖν ἀκριβῶς πῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς 15
^{Μτ 10,16.}
^{Κοι 4,5.}
 ποφοι ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καὶ 16

³² Η [δε] | υμιν : hW ημιν ^{5,2} ημων : Η υμων
 W αγιοις. ⁴ και ²⁰ : T η ⁵ o : W ος ⁶ H απειδιας
 TW κυριω, ¹⁴ επιφ. σοι ο Xρ. : h^r επιφαυσεις του χριστου

³² δε : ουν ^{5,2} υμας : ημας ⁴ και ¹⁰ : η ⁹ φωτος :
 ευματος ¹⁰ κυριω : θεω ¹⁵ ουν : + αδελφοι

τοις περιηγούμενοι εἰσιν. διὰ τοι
αὐτοὺς εὖλος συνίετε τί τὸ θέλη
μα τοῦ προπεριεσθεούσης οἶνφ, ἐν ᾧ
παραγόντες ἐν πνεύματι, λα
βούσαι αἱ ἄνθρωποι καὶ φδαῖς
τοὺς αἱ ταῦλοντες τῇ καρδίᾳ
τοὺς σπουδάντες πάντοτε ὑπὲρ
τοῦ μηδὲν ἡμῶν Ἰησοῦ Χρ
ιστοῦ πεπονθέντες αὐτοὺς οὐδὲνενοὶ ἀλλήλου
τούς τοις ιδίοις ἀν-
τιτίθεντες ἔστιν κεφαλὴ τῆς
τοις πανταχοῦ τῆς ἐκκλησίας
τοις πανταχοῦ ἀλλὰ ως ἡ ἐκκλ
ησία τοις πανταχοῦ τοῖς καὶ αἱ γη
τοῖς πανταχοῦ τοῖς ἀνδρες, ἀγαπ
τοῖς πανταχοῦ τοῖς οἱ Λοιστός ηγάπτη
τοις πανταχοῦ παντεδοκεν ὑπὲρ
τοις πανταχοῦ τῷ λουτρῷ
τοις πανταχοῦ τῷ πρωτηγορῷ αὐτὸς ἐ^π
πεισθεὶς τοῖς ἐργοσαν σπιλοφ
ορούσιοις. εὖλοι ἵνα ἦ ἀγία
τοις πανταχοῦ τοῖς οἱ ἀνδρες
τοις πανταχοῦ τοῖς τὰ ἑαυτῶν σο
τοις πανταχοῦ τοῖς ταναίκα ἑαυτὸν
τοις πανταχοῦ τοῖς ταναίκα σάρκα ἐμίσ
τοις πανταχοῦ τοῖς ταναίκα αὐτήν, καθὼς
τοις πανταχοῦ τοῖς ταναίκα μέλη ἐσμὲν τοῦ
τοις πανταχοῦ τοῖς ταναίκα παταλείψει ἄνθρωποι
τοις πανταχοῦ τοῖς ταναίκα μητέραι καὶ προσκολληθεῖ

τον διαβόλον : ἡ πρεν | τη : Rpr[eu] 21 W^{CS} εἰς
τὸν αὐτόν : hW+ υποτασσον
τον αὐτόν 24 W αλλ 28 [και], τον εἰς την
τον αὐτόν και εκ τον εἰς την
τον αὐτόν : T-RW | h^r- και τον εἰς την
τον αὐτόν την γυναικα

καὶ τοὺς ξυρίους: θεού 19 εν πνεῳ

ιδούμενοι, μι έσορται οἱ δύο αἱ σάρκας γίνεται. τοῦ θεοῦ τοῦτο μέγα ἔστιν, ἐγὼ δὲ πάρα πολὺ^{τόπιον}
καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. τάχη καὶ θαύματα
ἔνα ἔκστος τῆν ἀστοῦ ρυπανταί σάρκας
τούς δέκατον, η δὲ γυνὴ μητρόβητος τῶν.

Τὰ τέκνα, διπλωμέται πάλις παντούνται ταῖς
χροῖς τοῦτο γάρ ἔστιν δίδυμοι. πάλις τούται
μαστοί καὶ τὴν μητέρα, οἵτις διπλή η
τῇ ἐπαγγελίᾳ, οὐαὶ εὖ τοι γένηται τούτη τοιαύτη.
μόνος ἐπὶ τῆς γῆς Καὶ οἱ πατέρες τοιαύτης
ζέτε τὰ τέκνα τούτων, οὐαὶ διπλώρεται τοιαύτης
πολεῖς καὶ τουθεῖς περιόνται. οὐαὶ διπλή η
ταῖς τοῖς πατέρας σάρκας προσέπειται τοιαύτης
μονούς ἐν ἀπλάτηποι τῆς παρθένης τούτων
μὴ πατεῖσθαι πατέρας τούτων τοιαύτης
οὐαὶ διπλός Λαμπτοῦς πανθετεῖς το
τοῦ ἐξ ψυχῆς, μετ' εἴρησίς διπλή^{τοιαύτης}
χροῖς καὶ αὐτὸς διπλόστιμος, αὐτὸς τοιαύτης
έδω το παντοῦ μηδέδην, τοῦτο
χροῖς, εἶτε διπλός εἶτε ἀλλε
τούμοις, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρός τοιαύτης
τὴν διπλαλήρη, εἰδότες διτὶ καὶ τοιαύτης
καθρούσις ἔστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ
τὰ ἔστιν παρ' αὐτῷ.

διπλωμούσθε ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν πνεύματι τοιαύτης
ος αὐτοῦ. ἐνδέσσασθε τῆν πεπληρωμήν τοιαύτης
τρόπος τὸ διπλασθεῖται σύμπαξ στήριγμα
τοῦ διπλόλον· διτὶ σάρκας ἔστιν τοιαύτης
αύματα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρός τοιαύτης
τοιαύτης ἔξοντος, πρός τοὺς ποσμούς

τοιαύτης 2^ο : [H]—W 6.1 εν καρδίᾳ :
2.2 ή πρωτη, ετ επαγγελίας πο
μας R.W αρθραλμούσθαι 4.7 Η
ημεν : ή ομα

τοιαύτης : + αδελφον (ποει)
499

10. R 12,2. 17 ρόν, δτι αί ήμέραι πονηραί εἰσιν. διὰ τοῦτο μ
 γίνεσθε ἀφρονες, ἀλλὰ συνίετε τί τὸ θέλημα το
 Prv 28,31 Lxx. L 21,34. 18 κυρίου. καὶ μὴ μεθύσκεσθε οὖν, ἐν φ ἐστι
 Kol 3,16. 19 ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι,¹ λαλοῦντε
 Ps 88,2,8. έαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὑμνοῖς καὶ φδαῖς πνευμα
 τικαῖς, ἄδοντες καὶ ψάλλοντες τῇ καρδίᾳ ὑμῶ
 20 τῷ κυρίῳ, εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντω
 ἐν δυνάματι τοῦ κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τι
 1 P 5,5. 21 θεῷ καὶ πατρὶ, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῃ
 Gn 8,16. Kol 3,18. 22 Χριστοῦ. Άλι γυναικες² τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὡ
 1 P 8,1. 1 K 11,8. 23 τῷ κυρίῳ, δτι ἀνήρ ἐστιν κεφαλὴ τῆς γυναικὸ
 ώς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, αὐτὸ³
 24 σωτὴρ τοῦ σώματος. ἀλλὰ ώς η ἐκκλησία ὃπο
 τάσσεται τῷ Χριστῷ, οὗτως καὶ αἱ γυναικες τοῦ
 Kol 3,19. 25 ἀνδράσιν ἐν παντί. Οἱ ἀνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυ
 ναικας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἥγαπησεν τὴν ἐκ
 Tt 3,5. 26 κλησίαν καὶ ἔαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵν
 αὐτὴν ἀγιάσῃ καθαρίσας τῷ λοντρῷ τοῦ ὄντος
 Ps 45,14. 27 ἐν δήματι, ἵνα παραστήσῃ αὐτὸς ἔαυτῷ ἐνδοξὸ⁴
 2 K 11,2. τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπῖλον η δυτίδα ἐ⁵
 τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα η ἀγία καὶ ἀμιωμος
 28 οὗτως ὀφείλοντιν [καὶ] οἱ ἀνδρες ἀγαπᾶν τὰ
 ἔαυτῶν γυναικας ώς τὰ ἔαυτῶν σώματα. ὁ ἀγα
 29 πῶν τὴν ἔαυτοῦ γυναικα ἔαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς
 γάρ ποτε τὴν ἔαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλὰ ἐκ
 τρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς
 1,23. 1 K 6,15. Gn 2,28. 30 τὴν ἐκκλησίαν, δτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ
 Gn 2,24. 31 ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος [τὸν] πατέρα
 καὶ [τὴν] μητέρα καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναι

19 ψαλμοῖς : h pr ev | τη : R pr [ev] 21W πατρι. Υποτασσόμενοι τοῦ Χριστοῦ, 22 ανδράσιν : hW+ υποτασσεσθωσαν 23 h ανήρ κεφαλὴ εστιν 24 W αλλ 28 [καὶ] : RW-T 30 h^r+, εκ τῆς σαρκὸς αυτοῦ καὶ εκ τῶν οστεων αυτοῦ 31 [τον] et [την] : T-RW | h^r- καὶ προσκ. αυτοῦ τη γυναικι : ΧW προς την γυναικα

17 συνιεντες | κυριου : θεου 19 εν πνευμ. : (vl+) εν λαο⁶
 28 και αυτος (εστι) 24 — ως 25 γυν. εαυτων 27 αυτος : αντι

πάτον, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. τὸ 32 ἀρ 19,7.

μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς

Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. πλὴν καὶ ὑμεῖς 33

οἱ κανδ’ ἔνα ἐκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναικα οὐτως

ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν, η δὲ γυνὴ ἵνα φοβήται τὸν

ἄφρα. Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν 6 Kol 8,20.

ὅμοιον ἐν κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστιν δίκαιον. τίμα 2 Ex 20,12.

τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, ἣτις ἐστὶν ἐν-

τολή πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ 3 Dt 5,16.

ἴη μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ οἱ πατέρες, 4 Kol 8,21.

μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλὰ ἐκτρέψετε

αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ τουθεσίᾳ κυρίου. Οἱ δοῦ- 5 Prv 2,2; 8,11;

λοι, ὑπακούετε τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις μετὰ

φόβου καὶ τρόμου ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν

ἵνῳ Χριστῷ, μὴ κατ’ ὄφθαλμοδουλίαν ὡς ἀνθρω- 6 Is 50,5.

πόρεσκοι, ἀλλ’ ὡς δοῦλοι Χριστοῦ ποιοῦντες τὸ

θέλημα τοῦ θεοῦ ἐκ ψυχῆς, μετ’ εὐνοίας δου- 7

λεοντες ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, εἰδότες 8 2 K 5,10.

τοὺς δὲ ἐκαστος ἔάν τι ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο

κομίσεται παρὰ κυρίου, εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύ-

θερος. Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς 9 Kol 4,1.

τοῖον, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν, εἰδότες δὲ καὶ

αὐτῶν καὶ ὑμῶν δὲ κύριος ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ

προσωπολημψία οὐκ ἐστιν παρ’ αὐτῷ.

Τοῦ λοιποῦ, ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ καὶ ἐν

τῷ κράτει τῆς ἴσχύος αὐτοῦ. ἐνδύσασθε τὴν πα- 10 1 K 16,18.

πολλαὶ τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι

πρὸς τὰς μεθοδίας τοῦ διαβόλου· διτι οὐκ ἐστιν

τοῦ η πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς

τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἔξονσίας, πρὸς τοὺς κοσμο-

81 T— αυτον 82 εις 2° : [H]—W 8,1 εν κυριω :

[H]—W 2 W— εστιν 2,3 h πρωτη, εν επαγγελια ινα

4 T παιδια 5 T— της 6 RW οφθαλμοδουλειαν 6,7 H

θεου, εκ ψυχης μετ ευνοιας δουλευοντες 10 h δυναμουσθε

11 RW μεθοδειας 12 ημιν : h νυν

6,7 — ως 10 λοιπου : + αδελφοι (μον)

κράτορας τοῦ σκότους τούτου, πρὸς τὰ πνευμα
13 τικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. διὰ τοῦτο
ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, ἵνα δυνη
θῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ

Is 11,5; 59,17.

L 12,35.

1 P 1,18.

1 Th 5,8.

Is 52,7; 40,8.9.

1 P 5,9.

1 J 5,4.

1 Th 5,8.

Is 59,17; 11,4; 49,2; 51,10.

Hos 6,5.

Mt 20,41.

Kol 4,3.

2 Th 8,1.

Act 4,29.

2 K 5,20.

Act 20,4.

2 T 4,12.

Kol 4,7.8.

1 P 1,8.

17 νηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι καὶ τὴν περικιέψα
λαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιρα
τοῦ πνεύματος, δέστιν ρῆμα θεοῦ, διὰ πάσης
προσευχῆς καὶ δεήσεως, προσευχόμενοι ἐν πάντι
καιρῷ ἐν πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸν ἀγρυπνοῦντες
ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων
τῶν ἀγίων, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοῦθῇ λόγος
ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου, ἐν παροησίᾳ γνωρίζει
σαι τὸ μυστήριον τοῦ ενάγγελίου, ὑπὲρ οὐ πρε-
βεύνω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παροησιάσωμαι ὡς
δεῖ με λαλῆσαι.

Act 20,4.

2 T 4,12.

Kol 4,7.8.

22 τὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ, ὃν
ἔπειψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸν τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ
περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέση τὰς καρδίας ὑμῶν.
23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ
χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν κύριον
ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ.

16 W επι π. | H [τα] π.

μον εν | H [τον εναγγ.]

18 W δεησεως πρ. | 21 KW ειδητη

και υμεις | H Τύχικος

19 B

17 — δεξασθε

Subscriptio: εγραφη απο Ρωμης (+ δια Τυχικου)

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

Παῦλος καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Χριστοῦ Ἰησοῦ 1 ^{1 Κ 1,9.}
^{1 Τ 3,1,8.}
 πᾶσιν τοῖς ἀγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν
 Φιλίπποις σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις· χάρις 2 ^{Ρ 1,7.}
 ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ
 κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐνχαριστῶ τῷ θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ 3 ^{Β 1,8. 1 Κ 1,4.}
 ὑμῶν, πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων 4
 ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος, ἐπὶ τῇ 5
 κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς πρώ-
 της ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν, πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο, 6 ^{2,18. 1 Κ 1,6-8.}
 διτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτε-
 λέσει ἄχρι ἡμέρας Χριστοῦ Ἰησοῦ· καθὼς ἐστιν 7
 δικαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν,
 διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τε τοῖς
 δεσμοῖς μου καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει
 τοῦ εὐαγγελίου συνκοινωνούς μου τῆς χάριτος
 πάντας ὑμᾶς ὄντας. μάρτυς γάρ μου δι θεός, 8 ^{Ρ 1,9. 2 Κ 1,23.}
^{1 Θ 2,5.}
 ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Χριστοῦ
 Ἰησοῦ. καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη 9
 ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπι-
 γνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει, εἰς τὸ δοκιμάζειν 10 ^{Ρ 2,18; 19,2.}
^{1 Θ 5,28.}
^{H 5,14.}
 ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἡτε εἰλικρινεῖς καὶ
 ἀπόδοσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, πεπληρωμένοι 11 ^{Ε 5,9;}
^{1,8.12.14.}
 καρπὸν δικαιοσύνης τὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ^{J 15,8.}
 δόξαν καὶ ἔπαινον θεοῦ.

Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, διτι τὰ 12 ^{2 Τ 2,9.}
 κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου
 ἐλήλυθεν, ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανερούς ἐν 13 ^{4,22. Ε 8,1.}

^{3,4} Η υμῶν παντοτε ... υμῶν, μετα ⁶ Η Ιησοῦ Χριστού
^{9 hW} περισσευση

³ θεό μου : κυριω ημῶν ^{5 — της} ^{7 — εν 3°}
⁸ μου : μοι + εστιν ¹¹ καρπῶν δικ. τῶν

Χριστῷ γενέσθαι ἐν δλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς
 14 λοιποῖς πᾶσιν, καὶ τὸν πλείονας τῶν ἀδελφῶν
 ἐν κυρίῳ πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου περισ-
 σοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
 15 λαλεῖν. Τινὲς μὲν καὶ διὰ φύσεων καὶ ἔριν
 τινὲς δὲ καὶ δι’ εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσον
 16 σιν· οἱ μὲν ἔξ ἀγάπης, εἰδότες διὰ εἰς ἀπολογίας
 17 τοῦ εναγγελίου κεῖμαι, οἱ δὲ ἔξ ἔριθείας τὸν Χρι-
 στὸν καταγγέλλοντες, οὐχ ἀγνῶς, οἰδομενοι θλίψι-
 2,17,18. 18 ἐγείρειν τοῖς δεσμοῖς μου. τί γάρ; πλὴν διὰ παντε-
 τοῦτο, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς κατα-
 γέλλεται, καὶ ἐν τούτῳ χαίρω· ἀλλὰ καὶ χαρο-
 Job 13,16. 19 σομαι· οἶδα γὰρ διὰ τοῦτο μοι ἀποβίσσεται εἰς
 2 K 1,11. σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ ἐπιχορηγίας
 1 P 4,16. 20 τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν ἀπο-
 καρδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου διὰ ἐν οὐδενὶ αἰσχυ-
 θήσομαι, ἀλλ’ ἐν πάσῃ παρορησίᾳ ὡς πάντοτε καὶ
 νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου,
 G 2,20. 21 εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. Ἐμοὶ γὰρ τὸ
 R 1,18. 22 ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος. εἰ δὲ τὸ
 ζῆν ἐν σαρκὶ, τοῦτο μοι καρπὸς ἔργου, καὶ τί
 1 Rg 19,4. 23 αἰρήσομαι οὐ γνωρίζω. συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο,
 2 K 5,8. τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν
 24 Χριστῷ εἰναι, πολλῷ γὰρ μᾶλλον κρείσσον· τὸ
 δὲ ἐπιμένειν τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι’ ὑμᾶς
 25 καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα διὰ μενῶ καὶ παρ-
 μενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ
 26 χαρὰν τῆς πίστεως, ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περι-
 σεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ διὰ τῆς ἐμῆς πα-

17 Η εριθιας | τον : [R]—hW 18 W— πλην | καιρω
 R,T. | χαρησομαι : H,RW. 19 γαρ : hW δε 22 Χ εργον.—
 h αιρησομαι ; 24 h επιμειναι | τη : [R] W pr ev 25 T
 οιδα, οτι

14 — τον θεον 16,17 : (17,16) οι μεν εξ εριθειας...
 οι δε εξ αγαπης ... | επιφερειν 18 — οτι 23 δε : γαρ
 — εις | πολλω γαρ : ποσω 25 συμπαραμενω

ονοίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς. Μόνον δέξιως τοῦ 27 ^{Kol 1,10.}
^{1 Th 2,12.}
^{4,3.}
 εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε
 ἔλθων καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὸν ἀκούω τὰ περὶ²⁸
 ὑμῶν, διτὶ στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾶς ψυχῆς
 συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου, καὶ μὴ 28
 πιρῷμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, ἢτις
 ἐστὶν αὐτοῖς ἐνδειξις ἀπωλείας, ὑμῶν δὲ σωτη-²⁹
 γίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ θεοῦ· διτὶ ὑμῖν ἔχαρισμη 29
 τὸ ὑπέρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν
 ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπέρ αὐτοῦ πάσχειν, τὸν αὐτὸν 30 ^{Act 16,22.}
 φέννα ἔχοντες οἷον εἶδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε
 ἐν ἐμοί.

Εἰ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παρα- 2
 μένιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ
 τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιόμοι, πληρώσατέ μου τὴν 2
 ψῆφαν ἵνα τὸ αὐτὸν φρονήτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην
 ἔχοντες, σύνψυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες,¹ μηδὲν κατ'³ 3 ^{G 5,26. R 12,10.}
 ἐμθείαν μηδὲ κατὰ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινο-⁴
 φροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἔαντὸν,⁵
 μὴ τὰ ἔαντὸν ἔκαστοι σκοποῦντες, ἀλλὰ καὶ τὰ 4 ^{I K 10,24.33.}
 ἔτερων ἔκαστοι. τοῦτο φρονεῖτε ἐν ὑμῖν δ καὶ 5
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, δις ἐν μօρφῃ θεοῦ ὑπάρχων 6 <sup>J 1,1,2; 17,5.
Gn 1,27; 8,5.</sup>
 οὐχ ἀρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἵσα θεῷ, ἀλλὰ 7 <sup>I Is 58,8. 2 K 8,9.
H 2,14.17.</sup>
 ἔαντὸν ἔκένωσεν μօρφὴν δούλου λαβών, ἐν δμοιώ-⁸
 ματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ σχήματι ενδρεθεὶς
 ὡς ἀνθρώπος¹ ἐταπείνωσεν ἔαντὸν γενόμενος ὑπή- 8 ^{H 12,2; 5,8.}
 κος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. διὸ 9 <sup>Act 2,33.
E 1,21. H 1,3,4.</sup>
 καὶ δ ὑεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν, καὶ ἔχαρισατο αὐτῷ
 τὸ ὄνομα τὸ ὑπέρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ δνόματι 10 <sup>Is 45,23.
J 5,28. Ap 5,13.</sup>

^{28,29} H (ἢτις ... πασχεῖν). ^{2,1} τις σπλ. : W τίνα σπλ.
² W συνψυχοι το | εν : h αυτο ³ H εριθιαν ⁴ εκαστοι
¹⁰ : h εκαστος ^{4,5} h ετερων. εκαστοι τοντο ⁷ T γενομενος
 και ... ανθρωπος, ⁸ RW εαντὸν, ⁹ TW υπερυψωσεν και

²⁷ ακονσω ²⁸ υμων : υμιν ²⁹ υμιν : ημιν ^{2,3} μηδε
 κατα : η ⁴ σκοπειτε (-τω) | — και ⁵ τοντο : + γαρ |
 φρονεισθω ⁷ ανθρωπουν ⁹ — το ¹⁰

Ίησοῦς πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπονρανίων καὶ ἐπιγείωι
11 καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἔξομολογήσεται
διτι ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ εἰς δόξαν Θεοῦ
πατρός.

1 P 1,17. 12 Ωστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπη-
κούσατε, μὴ ως ἐν τῇ παρονσίᾳ μου μόνον ἀλλὰ
νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπονσίᾳ μου, μετὰ
φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργά-

J 15,5. 2 K 8,5. 13 ζεσθε· θεὸς γάρ ἐστιν δὲ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ
1 Th 2,18.

1 P 4,9. 14 θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας. πάντα

1,10. Mt 5,14; 15 ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν, ἵνα
10,16.

E 5,8. γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα θεοῦ ἄμωμα

Dt 32,5. μέσον γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς

Act 2,40. 1 Th 2,19. 16 φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ, λόγον ζωῆς
Is 49,4; 65,38.

G 2,2. ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ,
διτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα.

R 15,16. 17 Ἀλλὰ εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ ὑνσίᾳ καὶ λει-

2 T 4,6. τουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συνχαίρω

3,1; 4,4. 18 πᾶσιν ὑμῖν· τὸ δὲ αὐτὸν καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ
συνχαίρετέ μοι.

19 Ἐλπίζω δὲ ἐν κυρίῳ Ίησοῦ Τιμόθεον ταχέως
πέμψαι ὑμῖν, ἵνα καցὼ εὐψυχῶ γνοὺς τὰ περὶ

1 K 18,10. 20 ὑμῶν. οὐδένα γὰρ ἔχω ἴσοψυχον, δοτις γνησίως

2 T 4,10,16. 21 τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει· οἱ πάντες γὰρ τὰ έαυ-

G 4,17. 22 τῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Χριστοῦ Ίησοῦ. τὴν δὲ δο-

κιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, διτι ὡς πατρὶ τέκνον σὲν

23 ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εναγγέλιον. Τοῦτον μὲν
οὖν ἐλπίζω πέμψαι ὡς ἀν ἀφίδω τὰ περὶ ἐμὲ

1,25. 24 ἐξαντῆς· πέποιθα δὲ ἐν κυρίῳ διτι καὶ αὐτὸς τα-

4,18. 25 χέως ἐλεύσομαι. ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπα-

φρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συνστρα-

11 HW εξομολογησηται 18 H [ως] - 17 W αλι
21 hR Ιησου Χριστου 23 W απιδω

18 ο θεος 15 ητε | αμωμητα 19 εν Χριστω 24 ει
+ προς υμας

τιώτην μου, ύμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργὸν
τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ύμᾶς,¹ ἐπειδὴ ἐπι- 26
ποθῶν ἣν πάντας ύμᾶς, καὶ ἀδημονῶν διότι
ἴκουσατε ὅτι ἡσθένησεν. καὶ γὰρ ἡσθένησεν παρα- 27
πλήσιον θανάτῳ ἀλλὰ δὲ θεός ἡλέησεν αὐτὸν,
οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην
ἐπὶ λύπην σχῶ. σπουδαιοτέρως οὖν ἐπεμψα αὐτὸν, 28
ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν χαρῆτε κάγὼ ἀλυπότερος
ἄ. προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν κυρίῳ μετὰ πάσης 29 1 K 16,16.
χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε,¹ διτὶ 30
διὰ τὸ ἔργον Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἥγγισεν,
παραβολενσάμενος τῇ ψυχῇ ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ
ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρόσθιας.

Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν κυρίῳ. 3 2,18; 4,4.
τὰ αὐτὰ γράφειν ύμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ δκνηρόν, ύμῖν
δὲ ασφαλές.

Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς 2 Ap 22,15.
ἴογάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν. ἡμεῖς γάρ ἐσμεν 3 K 2,29.
ἢ περιτομή, οἱ πνεύματι θεοῦ λατρεύοντες καὶ
κανχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ⁵
πεποιθότες, καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποιθησιν καὶ ἐν 4 2 K 11,18.22.
σαρκί. Εἰ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκὶ,
ἐγὼ μᾶλλον· περιτομῇ δικταήμερος, ἐκ γένους Ἰσ- 5 Act 26,5.
αηλ., φυλῆς Βενιαμείν, Ἐβραῖος ἐξ Ἐβραίων,^{L 1,59; 2,21.}
κατὰ νόμον Φαρισαῖος, κατὰ ζῆλος διώκων τὴν 6
ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενό-
μενος ἀμεμπτος. [Ἄλλὰ] ἀτινα ἣν μοι κέρδη, 7 Mt 18,44.46.
ταῦτα ἥγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν. ἀλλὰ μὲν 8
οὗν γε καὶ ἥγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ

26 παντας υμας : H+ [ιδειν], h υμας παντας, (T-.) |
TW αδημονων, 27 H θανατον 28 Χριστον : Η Κυριου |
TW ηγγισεν παραβ. τ. ψυχη, 3,1 H ασφαλεσ. — 7 [αλλα] :
HW-T 8 R- γε

30 — Χριστον | παραβολενσαμενος 3,1 το ασφαλες
3 θεον : θεω 6 ζηλον | εκκλησιαν : + (του) θεον
8 — και 10

νπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐξημιώθην, καὶ ἡγούμα
 R 3,21.22. 9 σκύβαλα ἵνα Χριστὸν κερδήσω¹ καὶ εὑρεθῶ ἐ²
 αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμοι
 ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ θεοῦ δι
 R 6,8-5. 10 καιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει, τοῦ γνῶναι αὐτὸν κα
 II 8,17. G 6,17. τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ κοινωνία
 παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφιζόμενος τῷ θανάτῳ
 Act 4,2. 11 αὐτοῦ, εἰ πως κατανήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τὴν
 Ap 20,5.6. 12 ἐκ νεκρῶν. οὐχ δι τὴν ἡδη ἐλαβον η ἡδη τετελεώμα
 1 T 6,12. 13 ἐκ νεκρῶν. οὐχ δι τὴν ἡδη ἐλαβον η ἡδη τετελεώμα
 Act 9,6. διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' φ καὶ κατελήμ
 13 φθῆν υπὸ Χριστοῦ Ἰησοῦ. ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸι
 οὕπω λογίζομαι κατειληφέναι· ἐν δέ, τὰ μὲν
 δπίσω ἐπιλανθανόμενος τοῖς δὲ ἐμπροσθεν ἐπεκ
 1 K 9,24. 14 τεινόμενος,¹ κατὰ σκοπὸν διώκω εἰς τὸ βραβεῖον
 τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
 1 K 2,8. 15 "Οσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἰ τι ἐτέ
 ρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο δὲ θεὸς ὑμῖν ἀποκα
 G 6,16. 16 λύψει· πλὴν εἰς δὲ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν.
 1 K 11,1. 17 Συνημμηταὶ μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε
 τοὺς οὗτοι περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ήμας.
 1 K 1,28. 18 πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν οὓς πολλάκις ἔλεγον
 G 6,12. ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ
 R 16,18. 19 σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ,¹ ὃν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὃν
 δὲ θεὸς η κοιλία καὶ η δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν.
 E 2,6. Kol 3,1. 20 οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες. ήμῶν γὰρ τὸ πολι
 H 12,22. τευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὐ καὶ σωτῆρα
 1 K 15,43.49.53. 21 ἀπεκδεχόμεθα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, δις μετα
 σχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ήμῶν σύμ
 μορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν

9 W δικαιοσύνην, επι 10 παθημ.: R pr [των] | T
 συνμορφιζ. 12 T— καὶ 1° | Ιησοῦν : [H]—R 13 οὐπω :
 hRW οὐ 17 W ουτως 21 T συνμορφ.

8 σκυβ. : + ειναι 11 την εκ : των 12 ελαβον : +
 η ηδη δεδικαιωμαι 14 εις : επι 15 φρονουμεν 16 fin
 + κανονι, το αυτο φρονειν 21 ημων : + εις το γενεσθαι αυτο

ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ υποτάξαι αὐτῷ
τὰ πάντα.

Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόδητοι, 4 ^{2 Κ 1,14.}
 γαρὰ καὶ στέφανός μου, οὗτως στήκετε ἐν κυρίῳ,
 ἀγαπητοί. Ἐνοδίαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην 2
 παρακαλῶ τὸ αὐτὸν φρονεῖν ἐν κυρίῳ. ναὶ ἐρωτῶ 3 ^{1,27. Ps 69,29.}
 καὶ σέ, γνήσιε σύνεγε, συνλαμβάνον αὐταῖς, αἰ-^{L 10,20.}
 τινες ἐν τῷ εναγγελίῳ συνήδλησάν μοι μετὰ καὶ
 Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὡν τὰ
 ὄντατα ἐν βίβλῳ ζωῆς. Χαίρετε ἐν κυρίῳ πάν- 4 ^{3,1. 2 Κ 13,11.}
 τοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν 5 ^{H 10,37.}
 γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. ὁ κύριος ἐγγύς.^{Jc 5,8,9.}
 Υἱὸν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ 6
 τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν
 γνωριζέσθω πρὸς τὸν θεόν. καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ 7 ^{Mt 6,25-34.}
 θεοῦ ἡ ὑπερέχονσα πάντα νοῦν φρονορήσει τὰς
 καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ. Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, δσα ἐστὶν ἀληθῆ, 8 ^{R 12,17.}
 ὃσα σεμνά, δσα δίκαια, δσα ἀγνά, δσα προσφιλῆ,
 δσα εὐφῆμα, εἰ τις ἀρετὴ καὶ εἰ τις ἔπαινος,
 ταῦτα λογίζεσθε· ἀ καὶ ἐμάδετε καὶ παρελάβετε 9 ^{1 Th 5,23.}
 καὶ ἡκουόντατε καὶ εἰδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσ-^{R 18,20.}
 σετε· καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεδ' ὑμῶν.^{1 K 14,38.}

Ἐχάρην δὲ ἐν κυρίῳ μεγάλως δτι ἡδη ποτὲ 10
 ἀνενθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ἣ καὶ
 ἐφρονεῖτε, ἡκαιρεῖσθε δέ. οὐχ δτι καθ' ὑστέρη- 11 ^{1 T 6,6.}
 οιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαυθον ἐν οἷς είμι αὐτάρκης
 εἰναι. οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισ- 12 ^{2 Κ 6,10.}
 σενειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμόημαι, καὶ
 ζητάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ
 ὑστερεῖσθαι. πάντα ἴσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί 13 ^{2 Κ 12,10.}
^{2 T 4,17.}

21 αυτω : Η αὐτω 4,1 fin h+ μον 2 Τ Συντυχήν
 3 h Σύνεγε 6 H μετ

7 θεον : Χριστον 8 επαινος : + επιστημης 10 το : τον

4,14—1,3. Προς Φιλιππησιους Κολασσαιεις

14 με. πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συνκοινωνήσαντές μοι
2 κ 11,9. 15 τῇ θλίψει. οἴδατε δὲ καὶ ψιᾶς, Φιλιππήσιοι, ὅτι
ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, δτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακε-
δονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς
λόγον δόσεως καὶ λήμψεως εἰ μὴ ψιᾶς μόνοι.
16 δτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἀπαξ καὶ δις εἰς τὴν
1 κ 9,11. 17 χρείαν μοι ἐπέμψατε. οὐχ δτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα,
ἀλλὰ ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς
Ex 29,18. Ez 20,41. 18 λόγον ψιᾶν. ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περισσεύω·
2,25. πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτον τὰ
παρ' ψιᾶν, δσμὴν εὐωδίας, ψιᾶν δεκτήν, ενάρεσ-
19 τὸν τῷ θεῷ. ὁ δὲ θεός μου πληρώσει πᾶσαν
χρείαν ψιᾶν κατὰ τὸ πλοῦτος αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν
20 Χριστῷ Ἰησοῦ. τῷ δὲ θεῷ καὶ πατρὶ ψιᾶν ἡ
δόξα εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
21 Ἀσπάσασθε πάντα ἄγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
1,13. 22 ἀσπάζονται ψιᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί· ἀσπά-
ζονται ψιᾶς πάντες οἱ ἄγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ
τῆς Καίσαρος οἰκίας.
23 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ
πνεύματος ψιᾶν.

ΠΡΟΣ ΚΟΛΑΣΣΑΕΙΣ

1 Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελή-
r 1,7. 2 ματος θεοῦ καὶ Τιμόθεος δ ἀδελφὸς¹ τοῖς ἐν
Κολοσσαῖς ἀγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ·
χάρις ψιᾶν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ψιᾶν.
1 K 18,18. 3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πατρὶ τοῦ κυρίου ψιᾶν
1 Th 1,2,3.

Inscr.: TW προς Κολασσαιεις 1,3 θεω: T+ και W+ τω

18 με : + Χριστω 16 — εις | μοι : μον 19 πληρωσαι
23 τον πνευματος : παντων | fin + αμην
Subscriptio: εργαφη απο Ρωμης δι Επαφροδιτον
1,2 Κολασσαις | Χριστω : + Ιησου | fin + και κυριον
Ιησου Χριστου

Ἴησοῦ Χριστοῦ πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι,
ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ 4 ε 1,15.
τὴν ἀγάπην ἣν ἔχετε εἰς πάντας τοὺς ἁγίους¹ διὰ 5 1 p 1,4.
τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας
τοῦ εὐαγγελίου¹ τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς 6 1 T 3,16.
καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ ἐστὶν καρποφορούμενον
καὶ αὐξανόμενον καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἡς
ἡμέρας ἡκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ
Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ· καθὼς ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ 7 4,12.
τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ὑμῶν, δις ἐστιν πιστὸς
ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦτο 9 ε 1,16,17.
ἡμέρας, ἀφ' ἡς ἡμέρας ἡκούσαμεν, οὐ πανδ-
μέδα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι καὶ αἰτούμενοι
ἢ πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος
αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ,
περιπατῆσαι ἀξίως τοῦ κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρεσκίαν, 10 ε 4,1. Ph 1,27.
ἐν παντὶ ἐργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανό-
μενοι τῇ ἐπιγνώσει τοῦ Θεοῦ, ἐν πάσῃ δυνάμει 11 1 K 1,5.
δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ
εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς,
εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἴκανωσαντι ὑμᾶς εἰς 12
τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἀγίων ἐν τῷ φωτί·
δις ἐρύσατο ὑμᾶς ἐκ τῆς ἔξουσίας τοῦ σκότους 13 2,15. L 22,53.
καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ ιεροῦ τῆς
ἀγάπης αὐτοῦ, ἐν φόροις τὴν ἀπολύτρωσιν, 14 ε 1,7.
τὴν ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν· δις ἐστιν εἰκὼν τοῦ 15 H 1,3.
2 K 4,4.

³ Χριστον : [H]—W | W παντοτε, | περὶ : hW υπερ
⁴ την εχετε : [H] : W την 5 W αληθειας, 6 T εις υμας
καθως ... εστιν, 7 ημων 2°: hTW υμων 9.10 W αυτον, ...
πνευματικη π. 10 RW αρεσκειαν 11.12 TW μακροθυμιαν,
μετα χαρας ενχ. 12 πατρι : h pr θεω | ικανωσαντι : W
pr καλεσαντι και | υμας : hR ημας 14 h εσχομεν

4 — την εχετε 6 και εστιν καρπ. | — και αυξ. 7 καθως
και 9 — και αιτ. 10 περιπατ. : + υμας | εις την
επιγνωσιν 12 ευχαρ. : + αμα | τω ικανωσ. : τω καλε-
σαντι 14 απολυτρ. : + δια τον αιματος αυτον

1 Τ 6,16. J 1,18. θεοῦ τοῦ δοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως
 J 1,8.10. 16 δτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς
 καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ δρατὰ καὶ τὰ ἀδρατα, εἴτε
 θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἔξονσιαί
 Prv 8,25—27. 17 τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτισται.¹ καὶ
 αὐτός ἐστιν πρὸ πάντων καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ
 15. E 1,22. 18 συνέστηκεν, καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος
 Act 4,2; 26,28.
 Ap 1,5. τος, τῆς ἐκκλησίας· δις ἐστιν ἀρχή, πρωτότοκος
 ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτότοκος
 2,9. J 1,16. 19 τεύων, δτι ἐν αὐτῷ εὑδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα
 E 1,10. 1 J 2,2. 20 κατοικῆσαι¹ καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα
 εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ
 σταυροῦ αὐτοῦ, [δι' αὐτοῦ] εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς
 E 2,12; 4,18. 21 εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας
 R 5,10. ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς
 E 5,27. 22 ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νῦν δὲ ἀποκατήλλαξεν ἐν
 τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου,
 παραστῆσαι ὑμᾶς ἀγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκάρητοις
 Mc 16,15. 23 τοὺς κατενώπιον αὐτοῦ, εἴ γε ἐπιμένετε τῇ πίστει
 1 T 8,16.
 H 3,14. τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι
 ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ ενάγγελίου οὐ κούσατε, τοῦ
 κηρυχθέντος ἐν πάσῃ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν,
 οὐ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.

E 3,18. 24 Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν ὑπὲρ ὑμῶν,
 καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ υστερήματα τῶν θλίψεων
 τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκὶ μου ὑπὲρ τοῦ σώματος
 αὐτοῦ, δὲστιν ἡ ἐκκλησία,¹ ἡς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος
 κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ
 R 16,25.26. 26 θεοῦ, τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεφρυμένον ἀπὸ τῶν

16 εν 2° : W pr τα | επι : R pr [τα] 17 Η αὐτὸς ἐστι
 18 W σώματος τῆς | αρχη : H pr [η] 20 [δι αυτον] : T
 21.22 H πονηροῖς, (W.) — νῦν ... θανατον, — 22 b W
 αποκατηλλαγητε

22 αποκαταλλαγεντες | θανατον : + αυτον 23 παση 1:
 + τη 24 παθημασιν : + μου

αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν — νῦν δὲ ἐφανερώθη
τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, οἵς ἡθέλησεν δὲος γνωρίσαι 27 ^{1 T 1,1.}
πὶ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου
ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὃ ἐστιν Χριστὸς ἐν ὑμῖν, η ἐλπὶς
τῆς δόξης· ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν νουθετοῦντες 28 ^{22.}
πάντα ἀνθρωπον καὶ διδάσκοντες πάντα ἀνθρω-
πον ἐν πάσῃ οοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα^{29 Ph 4,13.}
ἀνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ· εἰς δὲ καὶ κοπιῶν
ἀγνίζομενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνερ-
γημένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει. Θέλω γὰρ ὑμᾶς 2
εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν
λαοδικίᾳ καὶ δοῖ οὐχ ἐόρακαν τὸ πρόσωπόν μου
ἐν σαρκὶ, ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, 2 ^{1,26.}
οιμβίβασθέντες ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πᾶν πλοῦτος
τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ
μυστηρίου τοῦ θεοῦ, Χριστοῦ,¹ ἐν φεισιν πάντες 3
οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ γνώσεως ἀπόκρυφοι.^{1,27. Is 45,3.}
Τοῦτο λέγω ἵνα μηδεὶς ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν 4 ^{Prv 2,3,4.}
πιθανολογίᾳ. εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἀπειμι, ἀλλὰ 5 ^{1 K 1,24,30.}
φ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι, χαίρων καὶ βλέπων
ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν
πίστεως ὑμῶν.

Ως οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν 6
κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε,¹ ἐρριζωμένοι καὶ 7 ^{E 8,17. E 2,22.}
ἴκοικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι τῇ
πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες [ἐν αὐτῇ]
ἐν εὐχαριστίᾳ. Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ 8 ^{20.}
οὐλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης
κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ

^{27 δ :} hTW ος ^{2,1 R(W?)} Λαοδικεῖα | R εωρακαν
^{2 H} W συνβιβ. | W τον θεον Χριστον h⁸ prob error pro τον
το Χριστω ⁴ W τοντο δε ⁶ W Χριστὸν, (sic) ⁷ TW—
[τοντο] ⁸ h εσται νυμας

²⁷ τοντον : τον θεον ²⁸ — παντ. ανθρ. ²⁰ | fin +
Ιησον ^{2,1} υπερ : περι | Λαοδικια : + και των εν Ιεραπολει
+ συμβιβασθεντων | παντα πλουτον ³ και : + της ⁴ μη
της ⁷ τη : pr εν

17. J 1,14.16. 9 στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστὸν· δτο
 ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος
 E 1,21. 10 σωματικῶς,¹ καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, δς
 1 P 3,21. 11 ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, ἐν φ
 R 2,29. καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῷ
 ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῆς σαρκὸς, ἐν τῇ περι-
 3,1. R 6,4. 12 τομῇ τοῦ Χριστοῦ, συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπ-
 τίσματι, ἐν φ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως
 τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ
 E 2,1,5. 13 νεκρῶν· καὶ ὑμᾶς νεκροὺς δοντας τοῖς παραπτώ-
 μασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνε-
 ζωποίησεν ὑμᾶς σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ἡμῖν
 E 2,15. 14 πάντα τὰ παραπτώματα, ἔξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν
 1 P 2,24. χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν δὴν ὑπεναντίον ἡμῖν,
 καὶ αὐτὸν ἡρκεν ἐκ τοῦ μέσου, προσηλώσας αὐτὸν
 1,18. 15 τῷ σταυρῷ· ἀπεκδύσαμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς
 ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας
 R 14,1—12. 16 αὐτὸν ἐν αὐτῷ. Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κριωέτω
 ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει ἢ ἐν μέρει ἐορτῆς ἢ νον-
 II 8,5; 10,1. 17 μηνίας ἢ σαββάτων, ἢ ἐστιν σκιὰ τῶν μελλόντων,
 28. 18 τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. μηδεὶς ὑμᾶς καταβρα-
 βευέτω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ
 τῶν ἀγγέλων, ἢ ἐόρακεν ἐμβατεύων, εἰκῇ φυσιού-
 E 4,15,16. 19 μενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ οὐ
 κρατῶν τὴν κεφαλὴν, ἐξ οὐ πᾶν τὸ σῶμα διὰ
 τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ
 συνβιβαζόμενον αὗξει τὴν αὔξησιν τοῦ θεοῦ.
 G 4,8,9. 20 Εἰ ἀπειδάνετε σὺν Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ

12 W βαπτισμῷ | εκ : [E] W+ των 13 υμας 2° : δ
 ημας | παραπτώματα : T·W. 14 W χειρογραφον, | h ημιτ.
 15 εξουσίας : W+ και | H παρρησια φρ. 16 η 1° : KW
 και | HW νεομηνιας 17 a : hW ο 18 θελων εν ταπεινοφρ. :
 h^a forti εν εθελοταπεινοφροσυνῃ | T θρησκια | a εοραχ.
 εμβατ. : h^a prob pro δέρα (vl αλώρα) κενεμβατενων

10 ος : ο 11 σωμ. : + των αμαρτιων 13 τοις ε
 τη : pr ev | - υμας 2° | ημιν : υμιν 15 αυτω : αιτω
 18 a : + μη 19 κεφ. : + Χριστον 20 ει ουν

Προς Κολασσαῖς 2,21—3,12.

κόσμουν, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε· μὴ 21 G 6,8.
 ἄνη μηδὲ γεύσῃ μηδὲ θίγῃς, ἢ ἐστιν πάντα εἰς 22 I 29,18.
 φυροὰν τῇ ἀποχοήσει, κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ 23 R 18,14.
 διδασκαλίας τῶν ἀρθρώπων; ἀτινά ἐστιν λόγον 1 T 4,3.
 μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθρησκίᾳ καὶ ταπεινο-
 φοσύνῃ καὶ ἀφειδίᾳ σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινι
 ποὺς πλησμονὴν τῆς σαρκός. Εἰ οὖν συνηγέρ- 3 Ps 110,1.
 θῆτε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὐ δὲ Χριστός 2,12.
 ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθῆμενος· τὰ ἄνω φρονεῖτε, 2 Mt 6,83.
 μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. ἀπεθάνετε γάρ, καὶ η̄ ζωὴ 3 R 6,2.
 ὑμῶν κέρδουπται σὸν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ θεῷ· ὅταν 4 1 K 15,43.
 ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, η̄ ζωὴ ημῶν, τότε καὶ ὑμεῖς Ph 1,21.
 σὸν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. G 2,20.

Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορ- 5 R 6,6; 8,18.
 νειαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακήν, καὶ
 τὴν πλεονεξίαν ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία, δι' ἣν 6 E 5,6.
 ἐρχεται η̄ δογὴ τοῦ Θεοῦ· ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιε- 7
 πατήσατε ποτε, δτε ἐζήτε ἐν τούτοις· νννὶ δὲ 8 E 4,31.29.
 ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, δογὴν, θυμόν,
 κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόμα-
 τος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυ- 9 E 4,25.22.
 σάμενοι τὸν παλαιὸν ἀνθρωπὸν σὸν ταῖς πράξεσιν
 αὐτοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινού- 10 E 4,24. Gn 1,27.
 μενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος
 αὐτόν, ὁπον οὐκ ἔνι Ἑλλην καὶ Ιουδαῖος, περι- 11 G 3,28.
 τομὴ καὶ ἀκροβυνστία, βάροβαρος, Σκύθης, δοῦλος,
 ἡεύθερος, ἀλλὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν Χριστός.
 Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἀγιοι καὶ 12 1 P 2,9.
 ἥψατημένοι, σπλάγχνα οἰκτιόμοῦ, χρηστότητα,

23 W εστιν, | RW εθελοθρησκεια | καὶ 20 : [H] | h^s [καὶ]
 αφειδίᾳ... σαρκός + 3,4 ημων : hT ημων 5 W κακήν |
 H ειδωλολατρία 11 αλλα: RW+ τα 12 H θεον, | h—καὶ

23 ταπεινοφρ.: + τον νοος | δφειδίᾳ 3,4 — συν αυτω
 5 μελη : + ημων | — κακην 6 a : o | fin + επι τονς
 νιους της απειθειας 7 τοντοις : αυτοις 8 fin + μη
 εκπορευεσθω 11 ενι : + αρσεν και θηλν .| δουλ.: + και
 12 — τον | οικτιόμων

Mt 6,14. 13 ταπεινοφροσύνην, πραθητα, μακροδυνμίαν,¹ ἀνεχό-
E 4,2.82. μενοι ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν τις

πρός τινα ἔχῃ μομφήν· καθὼς καὶ ὁ κύριος ἔχαρι-

R 13,8.10. 14 σατο ὑμῖν οὕτως καὶ ὑμεῖς· ἐπὶ πᾶσιν δὲ τούτοις
τὴν ἀγάπην, ὃ ἐστιν σύνδεσμος τῆς τελειότητος.

Ph 4,7. 15 καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς

1 K 12,18.27. καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σώ-

E 5,19. 16 ματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε. ὁ λόγος τοῦ Χρι-
στοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ·
διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς ψαλμοῖς,
ὅμνοις, φθαῖς πνευματικαῖς, ἐν τῇ χάριτι ἄδοντες

1 K 10,31. 17 ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ θεῷ· καὶ πᾶν ὃ τι
ἐὰν ποιῆτε ἐν λόγῳ ἡ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν δύναμι
κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ πατοὶ δι'
αὐτοῦ.

18—c 4,1: 18 Αἱ γυναικεῖς, ὅποτάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν, ὡς
E 5,22—6,9.

1 P 3,7. 19 ἀνῆκεν ἐν κυρίῳ. Οἱ ἀνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναι-

20 κας καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. Τὰ τέκνα,
ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν κατὰ πάντα, τοῦτο γὰρ

21 εὐάρεστόν ἐστιν ἐν κυρίῳ. Οἱ πατέρες, μὴ ἐφεύ-

22 ζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀδυμῶσιν. Οἱ

δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα

κυρίοις, μὴ ἐν δρθαλμοδούλαις ὡς ἀνθρωπάρεσ-

κοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότητι καρδίας, φοβούμενοι τὸν

23 κύριον. ὁ ἐὰν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε ὡς

24 τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, εἰδότες διτι ἀπὸ

18 κυριος : hT χοιστος 15 H [ενι] 16 Χριστον : b
κυριον | TW πλουσιως, ev π. σοφια διδ. x. v. εαντοις.
ψ. v. α. | HW πνευματικαις ev | Η—τη | H χαριτι.
17 εαν : T an 22 RW οφθαλμοδουλειαις h -λια | TW
καρδιας φοβ.

18 κυρ. : θεος	14 ο : ος vι ητις τελ. : ενοτητο;
15.16 Χρ. : θεον	16 ψ. και v. και ω. ev τη
χαρδια θεω : κυριο	17 θεω και π. 18 ανδρασι :
pr ιδιοις vι + υμων	19 γυν. : + υμων 20 ev : το
21 ερεθ. : παροφητε	22 κυριον : θεον 23 ο : και παν
οτι κυριω : + δουλευοντες	

κυρίου ἀπολήμψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κλη-
γονομίας· τῷ κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε· ὁ γὰρ 25 R 2,11.
ἀδικῶν κομιεῖται ὁ ἡδίκησεν, καὶ οὐκ ἔστιν προσ-
ωπολημψία. Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσό- 4 Lv 25,43.53.
την τοῖς δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες δὲ καὶ
ὅμεις ἔχετε κύριον ἐν οὐρανῷ.

Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν 2 1 Th 5,17.
αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ, προσευχόμενοι ἀμα καὶ περὶ 3 R 15,30. E 6,19.
ἡμῶν, ἵνα ὁ θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν ὑδραν τοῦ λόγου,
λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ
δέδεμαι, ἵνα φανερώσω αὐτὸν ὡς δεῖ με λαλῆσαι. 4
Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν 5 E 5,15.16.
ἔχαροις ζόμενοι. ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, 6 1 Th 4,12.
ἄλλα ηρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστῳ
ἀποχρίνεσθαι.

Τὰ κατ' ἡμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ 7
Ἄπαντας ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύν-
δονίος ἐν κυρίῳ, δην ἐπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸν 8 E 6,22.
τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ
τὰς καρδίας ὑμῶν, σὺν Ὄντος μίῳ τῷ πιστῷ καὶ 9 Phm 10.
Ἄπαντῷ ἀδελφῷ, δις ἔστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν
γνωρισθεν τὰ ὄδε.

Ἄσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός 10 Act 19,29; 27,2.
μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιός Βαρνάβα, (περὶ οὗ
ἴλλαβετε ἐντολάς, ἐὰν ἐλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε
αὐτόν,) καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἱ δοντες 11
ἐκ περιτομῆς, οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρη-
γοία. ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν, 12 1,7.

24 TW κληρονομίας. 25 HW κομισται 4,3 Χριστον :
W θεον [4 H invite μὲ] 7 H Τύχικος 9 HW γνωρισσονσιν
10 T , περὶ ... εντολας, — εαν ... αυτον, — 11 TW
περιτομῆς οντοι 12 W ο εξ νυμων δουλος

24 κληρ. τον κυριον ημων Ιησον Χριστον ω δουλευετε
25 fin + παρα τω θεω 4,1 ονυμανοις 2 — εν ευχαρ.
3 λογον : + ει παροησια | Xρ. : θεον | δ : ον 8 γνω
4 ημων 9 fin + πραττομενα 10 εντολας ... δεξασθαι

4,13—1,4. Προς Κολασσαῖς Θεσσαλονικεῖς α'

δοῦλος Χριστοῦ Ἰησοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ
ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα σταθῆτε τέλειοι καὶ
πεπληρωφορημένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ.

13 μαρτυρῶ γάρ αὐτῷ διτὶ ἔχει πολὺν πόνον ὑπὲρ
ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικίᾳ καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει.

^{2 T 4,10.11. 14} ^{Rhm 24.} 14 ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ
15 Δημᾶς. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικίᾳ ἀδελφοὺς
καὶ Νυμφᾶν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν.

16 καὶ δταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιη-
σατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ,
καὶ τὴν ἐκ Λαοδικίας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε.

^{Rhm 2.} 17 καὶ εἰπατε Ἀρχίππῳ· βλέπε τὴν διακονίαν ἣν
παρέλαβες ἐν κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.

^{1 K 16,21.} 18 Οἱ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλον. μητ-
^{2 Th 3,17.} μονεύετέ μου τῶν δεσμῶν. ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α

^{Act 16,40; 16,19; 17,1,10.} 1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκ-
κλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ καὶ κυρίῳ
Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη.

^{1 K 18,18. Kol 1,4,5.} 2 Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ πάντων
ὑμῶν, μνείαν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ὑμῶν,

3 ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἐργού τῆς
πίστεως καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὀπο-
μονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ὑμῶν, εἰδό-
τες, ἀδελφοὶ ἡγαπημένοι ὑπὸ [τοῦ] θεοῦ, τὴν

^{13 R} 15 Η Λαοδικεία ii 15, et 16 -κειας | Η Ιερὰ Πολιά
HW Νύμφαν | αυτῶν : HW αυτῆς 1,2 W παττοε,
π. π. υμῶν μν. 4 [τού] : T-RW

12 στῆτε | πεπληρωμένοι 13 πονον : κοπον ει ζηλον
νι ποθον ει αγωνα 15 αυτων : αυτον 18 fin + αμην

[απο Ρωμης εγραφη δια Τυχικον και Ονησιμουν]

1,1 πατρι : + ημων | ειδηηη : + απο θεον πατρος
ημων και κυριουν Ιησουν Χριστουν 2 μνειαν υμων

Προς Θεσσαλονικεῖς α' 1,5—2,5.

ἐκλογὴν ὑμᾶν, δτὶ τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη 5 1 K 2,5.
εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει
καὶ ἐν πνεύματι ἀγίῳ καὶ πληροφορίᾳ πολλῇ,
καθὼς οἴδατε οἶοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς.

καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ κυρίου, 6 1 K 4,16.
δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν ὑλίψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς
πνεύματος ἀγίου, ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπον πᾶσιν 7 4,10.
τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ.

ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξῆχται ὁ λόγος τοῦ κυρίου οὐδὲ 8 R 1,8.
μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλ' ἐν παντὶ^{τόπῳ} ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν θεόν ἐξελήλυθεν,
ὅπε μὴ χρείαν ἔχειν ἡμᾶς λαλεῖν τι· αὐτοὶ γὰρ 9 Act 14,15.
περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν δοπίαν εἰσοδον ἐσχομεν
πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν θεόν
ἀπὸ τῶν εἰδώλων δουλεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀλη-
θιῷ, καὶ ἀναμένειν τὸν νιὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρα- 10 5,9. Tt 2,18.
νῶν, διν ἦγειρεν ἐκ τῶν νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν ρύσ-
μενον ἡμᾶς ἐκ τῆς δογῆς τῆς ἐρχομένης.

Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοί, τὴν εἰσοδον ἡμῶν 2 1,5,9.
τὴν πρὸς ὑμᾶς, δτὶ οὐ κενὴ γέγονεν, ἀλλὰ προπα- 2 Act 16,20-24;
ύοντες καὶ υβρισθέντες καθὼς οἴδατε ἐν Φιλίπ-
ποις ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι
πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἐν πολλῷ
ἀγῶνι. ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης 3
οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας οὐδὲ ἐν δόλῳ, ἀλλὰ καθὼς 4 Jr 11,20.
δεδοκιμάσμεθα ὑπὸ τοῦ θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγ-
γέλιον οὗτως λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσ-
κοντες, ἀλλὰ θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας
ἡμῶν. οὔτε γάρ ποτε ἐν λόγῳ κολακίας ἐγενή- 5 Act 20,33.
θημεν, καθὼς οἴδατε, οὔτε ἐν προφάσει πλεονε- Mc 12,40.
2 P 2,3.

5 Η—εν 4^ο | fin W, 7 h τυπους 8 T καὶ εν τῃ
Ἀχαια | T αλλα 9 ημων : h υμων 10 των 2^ο : [H] 2,1 fin
W. 5 BW κολακειας | H om εν 2^ο

5 ημων : (v1 pr) του θεον | εις : προς | πληροφ. :
pr εν 8 αλλα και εν 10 εκ 3^ο : απο 2,3 ουδε 2^ο :
ουτε 4 τω θεω τω

2,6—15. Προς Θεσσαλονικείς α'

5,41.44. 6 ξίας, μέρος μάρτυς, ¹ οὗτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων
 7 δόξαν, οὗτε ἀφ' ὑμῶν οὗτε ἀπ' ἄλλων, ¹ δυνάμενοι
 ἐν βάρει εἶναι ως Χριστοῦ ἀπόστολοι· ἀλλὰ ἐγενή
 θῆμεν ἥπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν, ως ἐὰν τροφός θάλπη
 8 τὰ ἑαυτῆς τέκνα· οὗτως διειρρύμενοι ὑμῶν εὐδό¹
 κοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον
 τοῦ θεοῦ ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχάς, διότι

1 K 4,12. 9 ἀγαπητοὶ ήμῦν ἐγενήθητε. μηδημονεύετε γάρ, ἀδελ-
 φοί, τὸν κόπον ήμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς
 καὶ ήμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρησα-
 τινα ὑμῶν ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
 10 θεοῦ. ὑμεῖς μάρτυρες καὶ δὲθεός, ως δσίως καὶ
 δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύοντιν ἐγενή-
 11 θῆμεν, καθάπερ οἴδατε ως ἔνα ἔκαστον ὑμῶν ως

E 4,1. Ph 1,27. 12 πατήρ τέκνα ἑαυτοῦ ¹ παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ
 παραμυθούμενοι, καὶ μαρτυρόμενοι εἰς τὸ περι-
 πατεῖν ὑμᾶς ἀξίως τοῦ θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς
 εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν.

1,2. G 1,11. 13 Καὶ διὰ τοῦτο καὶ ήμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ
 θεῷ ἀδιαλείπτως, διτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς
 παρ' ήμῶν τοῦ θεοῦ ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώ-
 πων ἀλλὰ καθώς ἐστιν ἀληθῶς λόγον θεοῦ, δις

14 καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύοντιν. ὑμεῖς
 γάρ μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν
 τοῦ θεοῦ τῶν οὖσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ, διτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν
 ἰδίων συμφυλετῶν, καθώς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν

Act 2,23; 7,52. 15 Ἰουδαίων, τῶν καὶ τὸν κύριον ἀποκτεινάτων
 Ἰησοῦν καὶ τοὺς προφήτας, καὶ ήμᾶς ἐκδιώξα-
 των, καὶ θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώ-

7 R αλλ | Η νηπιοι (h^r ut text) | W υμων. ως·
 τεκνα, 8 H διειρρύμενοι | HW ηνδοκούμεν 11 ΒV
 οιδατε, 12 HW παραμυθούμενοι και | h καλεσαπο
 13 HW αληθως εστιν

8 γεγενησθε 9 νυκτος γαρ 13 — Kai (10) 15 τους: +
 ιδιους

Προς Θεσσαλονικεῖς α' 2,16—3,7.

ποις ἐναντίων, κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσιν λα- 16 Gn 15,16.
λῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ὄντα πληρῶσαι αὐτῶν
τὰς ἀμαρτίας πάντοτε. ἔφυμασεν δὲ ἐπ' αὐτοὺς
ἢ δογὴ εἰς τέλος.

Mt 28,32.33.

'Ημεῖς δέ, ἀδελφοί, ἀποφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν 17 Ph 1,11.18.
Ἄρος καὶ δύν ὥρας προσώπῳ οὐ καρδίᾳ, περισσο-
τέρως ἐσπονδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν
πολλῇ ἐπιθυμίᾳ. διότι ἡθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς 18
ἡμᾶς, ἐγὼ μὲν Παῦλος καὶ ἄπαξ καὶ δίς, καὶ
ἐκεῖφεν ἡμᾶς δ σατανᾶς. τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς 19 Ph 2,16; 4,1.
ἢ χαρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως — ἢ οὐχὶ καὶ
ὑμεῖς — ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐν
τῷ αὐτοῦ παρουσίᾳ; ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν 20
καὶ ἡ χαρά. Διὸ μηκέτι στέγοντες ηδοκήσαμεν 3 Act 17,14.15.
καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι, καὶ ἐπέμψαμεν 2 Act 16,1-8.
Τιμόθεον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ
θεοῦ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ στη-
γαῖον ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑπὲρ τῆς πίστεως
ὑμῶν¹ τὸ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς ὑλίψεσιν ταύ- 3 Ez 13. 2 T 8,12.
ταις. αὐτοὶ γὰρ οἴδατε δτι εἰς τοῦτο κείμεθα·
καὶ γὰρ δτε πρὸς ὑμᾶς ἡμεν, προελέγομεν ὑμῖν 4
ὅτι μέλλομεν ὑλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ
οἶδατε. διὰ τοῦτο κάγὼ μηκέτι στέγων ἐπεμψα 5 Ph 2,16.
εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν, μή πως ἐπείρα-
σεν ὑμᾶς δ πειράζων καὶ εἰς κενὸν γένηται δ
κόπος ἡμῶν. Άρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς 6 Act 18,5.
ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν
πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ δτι ἔχετε μνείαν
ὑμῶν ἀγαθὴν πάντοτε, ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν
καθάπερ καὶ ὑμεῖς ὑμᾶς, διὰ τοῦτο παρεκλή- 7

16 hW εφθακεν 19 RW καυχησεως; ἢ 3,1 W
ενδοκησαμεν 2 διακονον: hW συνεργον | τον θεον:
[h]-W 5 h την υμων πιστιν

16 οργη: + τον θεον 19 κανχ.: αγαλλιασεως 3,1 διοτι
2 θεον: + και συνεργον ημων | παρακ.: + υμας | υπερ:
περι 7 dia : pr και

3,8—4,6. Προς Θεσσαλονικεις α'

θημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ τῇ ἀνάγκῃ
 8 καὶ ὑλίψει ἡμῶν διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως, διτι νῦν
 9 ζῶμεν ἔαν ὑμεῖς στήκετε ἐν κυρίῳ. τίνα γὰρ
 εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ
 ὑμῶν ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ἢ χαίρομεν δι' ὑμᾶς
 10 ἐμπροσθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν, νυκτὸς καὶ ἡμέρας
 ὑπερεκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ ἵδεν ὑμῶν τὸ
 πρόσωπον καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα τῆς
 11 πίστεως ὑμῶν; Αὕτης δὲ ὁ θεός καὶ πατὴρ
 ἡμῶν καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς κατευθύναι τὴν
 12 δόδον ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς· ὑμᾶς δὲ ὁ κύριος πλεο-
 νάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους
 Rh 1,10. 13 καὶ εἰς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς,¹ εἰς
 τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν
 ἀγιωσύνῃ ἐμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν
 ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ μετὰ
 πάντων τῶν ἀγίων αὐτοῦ.

4 Λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ
 παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ, ἵνα καθὼς παρε-
 λάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν
 καὶ ἀρέσκειν θεῷ, καθὼς καὶ περιπατεῖτε, ἵνα
 2 περισσεύητε μᾶλλον. οἴδατε γὰρ τίνας παραγ-
 γελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ.
 5,28. H 10,10. 3 Τοῦτο γάρ ἐστιν ὑέλημα τοῦ θεοῦ, ὁ ἀγιασμὸς
 1 P 1,16. 1 K 8,13.15. 4 ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας,¹ εἰδέραι
 Jr 10,25. 5 καὶ τιμῆ, μὴ ἐν πάντει ἐπιθυμίας καθάπερ καὶ
 Ps 79,6. 6 τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν θεόν, τὸ μὴ ὑπερ-
 Ps 94,2. βαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελ-
 φὸν αὐτοῦ, διότι ἔκδικος κύριος περὶ πάντων

¹³ h αμεμπτως | fin hT + αμην
 iwa 1° : [H]

4,1 Χ— οντ !

8 στηκητε 9 θεω et θεον : κυριω et κυριου 13 αγιω.:
 δικαιοσυνη 4,1 — καθὼς κ. περιπ. 8 της : pr πασῃ;

ντων, καθώς και προείπαμεν ύμην και διεμαρ-
ράμεθα. οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ήμᾶς δ θεός ἐπὶ 7
ανθρασίᾳ ἀλλ' ἐν ἀγιασμῷ. τοιγαροῦν δ ἀνθε- 8 L 10,16.
ν οὐκ ἀνθρωπον ἀνθετεῖ ἀλλὰ τὸν θεόν τὸν
ὑντα τὸ πνεῦμα αὐτοῖς τὸ ἄγιον εἰς ὑμᾶς.
οἱ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρείαν ἔχετε γρά- 9 J 18,34.
ν ύμην· αὐτοὶ γὰρ ύμεῖς θεοδίδακτοι ἔστε εἰς 10 Jr 31,38,34.
ἀγαπᾶν ἀλλήλους· καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ δε
τας τοὺς ἀδελφοὺς ἐν δλῃ τῇ Μακεδονίᾳ.
ρακαλοῦμεν δὲ ύμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν
ἄλλον, καὶ φιλοτιμεῖσθαι ήσυχάζειν καὶ πράσ- 11 E 4,28.
ν τὰ ἴδια καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς χερσὶν ύμῶν,
2 Th 8,8,12.
ώς ύμην παρηγγείλαμεν, ἵνα περιπατήτε ενσχη- 12 Kol 4,5.
τως πρὸς τοὺς ἔξω καὶ μηδενὸς χρείαν ἔχητε. 1 K 5,12,18.

Οὐ θέλομεν δὲ ύμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ 13 1 K 15,30.
κοιμωμένων, ἵνα μὴ λυπησθε καθὼς καὶ οἱ
Ε 2,12.
τοὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. εἰ γὰρ πιστεύομεν 14 R 14,9.
1 K 15,8,4,12.
Ἰησοῦς ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη, οὗτως καὶ δ
ις τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὸν
φ. Τοῦτο γὰρ ύμην λέγομεν ἐν λόγῳ κυρίου, 15 1 K 15,51;
7,10,25.
ήμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν
ρουσίαν τοῦ κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοι-
μέντας· διτι αὐτὸς δ κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν 16 1 K 15,28,52.
νῇ ἀρχαγγέλον καὶ ἐν σάλπιγgi θεοῦ, κατα-
νεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ
αστήσονται πρῶτον, ἐπειτα ημεῖς οἱ ζῶντες οἱ 17 J 12,36; 17,24.
ρύλειπόμενοι ἀμα σὸν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα
νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς δέρα·
οὗτως πάντοτε σὸν κυρίῳ ἐσόμεθα. Ωστε 18
ρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

7 Τ αλλα 8 διδοντα : TW pr και 9 W ειχομεν
αδελφ. : [H]W+ τους

8 δοντα | υμας : ημας 9 εχομεν 10 εις : pr και
ταις : + ιδιαις 18 θελω | κεκοιμημενων | λυπεισθε
και ο θ. και 15 κυριου 20 : Ιησουν 16 πρωτοι 17 — οι
ριειπ. | υπαντησιν | συν 20 : εν

Mt 24,86. 5 Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί,
 Mt 24,42—44. 2 οὐ χρείαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι· αὐτοὶ γὰρ ἀκρι-
 2 P 8,10.
 Ap 3,8; 16,15. βῶς οἴδατε ὅτι ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ³
 Jr 6,14.
 Mt 24,39.
 J 16,21.22.
 L 21,28. 3 οὗτως ἔρχεται. ὅταν λέγωσιν· εἰρήνη καὶ ἀσφά-
 λεια, τότε αἱφνίδιος αὐτοῖς ἐπίσταται δλεθρος
 ὥσπερ ἡ ὥδιν τῇ ἐν γαστρὶ ἔχούσῃ, καὶ οὐ μὴ
 4 ἐκφύγωσιν. ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἔστε ἐν σκότει,
 R 13,12. E 5,9. 5 ἵνα ἡ ἡμέρα ὁμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ· πάν-
 τες γὰρ ὑμεῖς νιοὶ φωτός ἔστε καὶ νιοὶ ἡμέρας.
 6 Οὐκ ἔσμεν νυκτὸς οὐδὲ σκότους·¹ ἀρά οὖν μὴ
 καθεύδωμεν ὡς οἱ λοιποί, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ
 7 νήφωμεν. οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτὸς καθεύ-
 δονσιν, καὶ οἱ μεθυσκόμενοι νυκτὸς μεθύοντες.
 E 6,14—17. 8 ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὅντες νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώ-
 ρακα πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ περικεφαλαίαν ἐλ-
 1,10. 9 πίδα σωτηρίας· ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς
 δογὴν ἀλλὰ εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ
 4,14. R 14,8.9. 10 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀποθανόντος
 περὶ ἡμῶν, ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν
 Jd 20. 11 ἀμα σὸν αὐτῷ ζήσωμεν. Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλή-
 λους καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ
 ποιεῖτε.

1 K 16,18. 12 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς
 1 T 5,17. κοπιῶντας ἐν ὑμῖν καὶ προϊσταμένους ὅμῶν ἐν
 13 κυρίῳ καὶ νονθετοῦντας ὑμᾶς, καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς
 ὑπερεκπερισσῶς ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν.
 2 Th 3,15. 14 εἰρημενέτε ἐν ἑαυτοῖς.¹ Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς,
 ἀδελφοί, νονθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε
 τοὺς δλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακρο-
 Prv 20,22. 15 ὑμεῖτε πρὸς πάντας. δοῦτε μὴ τις κακὸν ἀπί²
 R 12,17. 1 P 3,9.

³ οταν : hW+ δε | W εφισταται 4 Η κλεπτας 9 h o
 θεος ημας | H [Χριστον] 10 περι : h υπερ 13 X
 υπερεκπερισσον | εαντοις : T αντοις

² οτι : + η ³ οταν : + γαρ | εκφευξονται 5 εσμεν:
 εστε 6 ως : + και 7 μεθυοντες 13 προιστανομενος;
 13 ηγεισθε

Προς Θεσσαλονικεις α' β' 5,16—1,3.

κακοῦ τινι ἀποδῷ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώ-

κετε εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε 16 Ph 4,4.
χαιρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, 17 I. 18,1. R 13,12.
καὶ οὐδὲν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα θεοῦ 18 E 5,20.

ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ψυχᾶς.

τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε, 19 1 K 14,30.39.

προφητείας μὴ ἔξουθενεῖτε. 20 1 K 14,1.

πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε. 21 1 K 14,29.
ἀπὸ παντὸς εἰδοντος ποιηροῦ ἀπέκεσθε. 22 Job 1,1.8; 2,8.

Ἄντὸς δὲ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ψυχᾶς δλοτε· 23

λεῖς, καὶ δλόκληρον ψυχᾶς τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ

καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρονσίᾳ τοῦ κυρίου

ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθείη. πιστὸς ὁ καλῶν 24 1 K 1,9.
ψυχᾶς, δοκιμάσαι τοὺς ποιητοὺς πάσιν τοῖς ἀδελφοῖς. 2 Th 8,8.

Ἄδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν. 25

Ἄσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλή- 26 1 K 16,20.

ματι ἀγίῳ. Ἐνορκίζω ψυχᾶς τὸν κύριον ἀναγνω- 27

σθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς.

‘Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 28
μεδ’ ψυχᾶς.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β

Παῦλος καὶ Σιλονανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκ- 1 1 Th 1,1.

κλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ

κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ψυχᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ 2 R 1,7.

θεοῦ πατρὸς [ἡμῶν] καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐύχαριστεῖν δοφείλομεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ 3 2,13. 1 Th 1,2.3.
ψυχᾶς, ἀδελφοί, καθὼς ἀξιόν ἐστιν, διτι ψεραυ-
ξάνει ἡ πίστις ψυχᾶς καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς

15 Τ αποδοι | διωκετε : hW+ και 19 Τ ζβεννυτε
21 Η [δε] 25 περι : [H]W pr και 27 αδελφοις : hW
pr αγιοις 1,2 [ημων] : T-HW

27 ορκιζω 28 fin + αμην
[Subscriptio: εγραφη απο Αθηνων nl απο Κορινθου]

1,4—2,2. Προς Θεσσαλονικεις β'

^{3 Κ 7,4.} 4 ἐκάστοτον πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους, ὥστε αὐτοὺς
^{Ἄρ 1,9.} ἡμᾶς ἐν ὑμῖν ἐνκαυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
 τοῦ θεοῦ ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως
 ἐν πᾶσιν τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν

^{Φη 1,28.} 5 αἱς ἀνέχεσθε, ἔνδειγμα τῆς δικαιίας κρίσεως τοῦ
^{Λ 21,36.} θεοῦ, εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας

^{Ἄρ 18,6.7.} 6 τοῦ θεοῦ, ὑπὲρ ἡς καὶ πάσχετε, εἴπερ δίκαιον
 παρὰ θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβονσιν ὑμᾶς

^{Μτ 25,31.} 7 θλίψιν¹ καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἀνεσιν μεθ'
 ὑμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἀπ'

^{Ρ 2,8.} 8 οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ¹ ἐν περὶ¹
^{Ισ 66,15.} φλογός, μιμόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσιν θεοὺς
^{Јρ 10,25.} καὶ τοῖς μὴ ὑπακούονσιν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κυρίου

^{Ρς 79,6.} 9 ὑμῶν Ἰησοῦ, οἵτινες δίκην τίσουσιν δλεθρον αἰώ-
 νιον ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης

^{Κοι 3,4.} 10 τῆς ἴσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆται ἐν τοῖς
^{Ρς 79,8;} ἁγίοις αὐτοῦ καὶ θαυμασθῆται ἐν πᾶσιν τοῖς
^{68,36 Lxx.} πιστεύσασιν, διτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ὑμῶν

11 ἐφ' ὑμᾶς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Εἰς δὲ καὶ προσεν-
 χόμενα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς
 κλήσεως δὲ θεός ὑμῶν καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδο-
 κίαν ἀγαθωσάνης καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει,
^{Ισ 24,15; 66,5.} 12 ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ δυνατοῦ τοῦ κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ
^{Μλ 1,11.} ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ
 θεοῦ ὑμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

^{1 Τη 4,18—17.} 2 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρον-

σίας τοῦ κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὑμῶν
^{3,17.} 2 ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν, εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευ-

θῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοὸς μηδὲ θροεῖσθαι, μήτε
 διὰ πνεύματος μήτε διὰ λόγου μήτε δι' ἐπιστολῆς
 ὡς δι' ὑμῶν, ὡς διτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου.

4 ἡ ενεχεσθε⁸ W, εν φλογι πνρος δ. 10 επιστευθ :
 h⁸ fort pro επιστωθη 2,1 ημων 1⁰ : [H]—W 8 κν-
 οιον : h.—W,

4 κανχασθαι 8 εν : pr και 9 ολεθριον 10 πιστενοι-
 σιν 11 πληρωσει 12 Ιησουν 1⁰ : + Χριστου 2,2 μητε θρ.

μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον· 3 1 T 4,1.
διὶ ἐὰν μὴ ἐλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον καὶ ἀπο- 1 J 2,18; 4,3.
καλυψθῇ ὁ ἀνθρωπὸς τῆς ἀνομίας, ὁ νίος τῆς
ἀπωλείας, ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ 4 Dn 11,36.
πάντα λεγόμενον θεύρη ἡ σέβασμα, ὅστε αὐτὸν
αἱ τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καθίσαι, ἀποδεικνύντα ἔαν- Ez 28,2.
τὸν ὅτι ἐστὶν θεύς. Οὐ μηδιμονεύτε ὅτι ἔτι ὅν 5
πρὸς ὑμᾶς ταῦτα ἐλεγον ὑμῖν; καὶ νῦν τὸ κατέ- 6
χον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυψθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ
αὐτοῦ καιρῷ. τὸ γὰρ μνησήσιον ἥδη ἐνεργεῖται 7 Act 20,29.
τῆς ἀνομίας· μόνον ὁ κατέχων ἀρτι ἔως ἐκ μέσου
γένηται. καὶ τότε ἀποκαλυψθήσεται ὁ ἄρομος, 8 Is 11,4.
ὅν ὁ κύριος Ἰησοῦς ἀτελεῖ τῷ πρενυματι τοῦ στό- Job 4,9.
ματος αὐτοῦ καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς Ap 19,15,20.
παρουσίας αὐτοῦ, οὐν ἐστιν ἡ παρουσία κατ' ἐνέρ- 9 Mt 24,24.
γην τοῦ σατανᾶ ἐν πάσῃ δινάμει καὶ σημείοις Ap 18,11-13.
καὶ τέρασιν ψεύδοντος¹ καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ ἀδικίᾳ 10 2 K 2,15; 4,3.
τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀντ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀλη-
θείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς. καὶ 11 1,28. 2 T 4,4.
διὰ τοῦτο πέμπει αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐνέργειαν πλά-
της εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει, ἵνα κρι- 12
θῶσιν ἀπαντεῖς οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ
ἄλλὰ ενδοκήσαντες τῇ ἀδικίᾳ.

'Ημεῖς δὲ διφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ πάν- 13 1,3. E 1,4.
τοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἡγαπημένοι ὑπὸ κυρίου, Dt 33,12.
ὅτι εἶλατο ὑμᾶς ὁ θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν
ἐν ἀγιασμῷ πνεύματος καὶ πίστει ἀληθείας, εἰς 14
ὁ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εναγγελίου ἡμῶν, εἰς
περιποίησιν δόξης τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ. Άρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε 15 3,8.

³ ανομίας : hRW αμαρτίας 4 HW ἐστιν | H θεός —.
⁶ W εαυτον⁸ Iησον⁵ : [H]—W | h αναλοὶ 12 KW παντες
² hW απαρχην¹⁴ εις o : TW+ και

4 θεον : + ως θεον 5 ετι εμον οντος 8 αναλωσει
10 της αδικ. εν τ. | αληθ. : + Χριστον 11 πεμψει
12 ενδοκ. : + εν 14 υμας : ημας

2,16—3,11. Προς Θεσσαλονικεις β

τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου
 16 εἴτε δι’ ἐπιστολῆς ἡμῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος ἡμῶν
 Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ θεὸς ὁ πατὴρ ἡμῶν, ὁ
 ἀγαπήσας ἡμᾶς καὶ δοὺς παράκλησιν αἰωνίαν καὶ
 17 ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς
 καρδίας καὶ στηρίξαι ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ
 ἀγαθῷ.

- Kol 4,8.** 3 Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν,
 ἵνα δὲ λόγος τοῦ κυρίου τρέχῃ καὶ δοξάζηται καὶ
 2 θῶς καὶ πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἵνα ἀνυπόθαμεν ἀπὸ τῶν
 ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γάρ πάντων
 1 Th 5,24. 3 ή πίστις. Πιστὸς δέ ἐστιν ὁ κύριος, δις στηρίξει
 2 K 7,16. 4 ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. πεποίθαμεν
 G 5,10. δὲ ἐν κυρίῳ ἐφ’ ὑμᾶς, διτὶ δὲ παραγγέλλομεν [καὶ]
 5 ποιεῖτε καὶ ποιήσετε. Ὁ δὲ κύριος κατενθύναι
 6 ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ καὶ
 εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.
- Mt 18,17.** 6 Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι
 R 16,17. τοῦ κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι
 1 Th 1,6. 7 παρ’ ἡμῶν. αὐτοὶ γάρ οἰδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι
 1 K 4,12. 8 ἡμᾶς, διτὶ οὐκ ἡτακτήσαμεν ἐν ὑμῶν, οὐδὲ δωρεὰν
 1 Th 2,9. ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος, ἀλλ’ ἐν κόπῳ καὶ
 Ph 3,17. μόχθῳ ρυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ
 Mt 10,10. 9 μὴ ἐπιβαρῆσαι τινα ὑμῶν· οὐχ διτὶ οὐκ ἔχομεν
 1 K 4,16. ἔξουσίαν, ἀλλ’ ἵνα ἔαυτον τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς
 Gn 8,19. 10 τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. καὶ γάρ δτε ἡμεν πρὸς ὑμᾶς,
 11 ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἐσμιέτω. ἀκούομεν γάρ τινας

16 H [ο] θεος 16.17 W αγαθὴν, εν χαριτι π. (sic)
 3,4 [και] : W-T 6 [ημων] : hT-HW | KW παρελαθει
 | παρ : W αφ

16 ο πατ. : και πατ. 3,3 κνρ. : θεος 4 παραγ. :
 + υμιν + και εποιησατε 8 ρυκτα κ. ημεραν

Προς Θεσσαλονικεις β' Τιμοθεον α' 3,12—1,4.

περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μηδὲν ἔογαζο-
μένους ἀλλὰ περιεργαζομένους· τοῖς δὲ τοιούτοις 12 ^{τη} 4,11.
παραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ
^{8.}
Χριστῷ ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἔογαζόμενοι τὸν ἑα-
τῶν ἀρτον ἐσθίωσιν. Ὅμεις δέ, ἀδελφοί, μὴ 13 ^α 6,0.
ἐγκακήσητε καλοποιοῦντες. εἰ δέ τις οὐχ ὑπα- 14 ^ε 1 ^κ 5,9.11.
κούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον
σημειοῦσθε, μὴ συναναμίγνυσθαι αὐτῷ, ἵνα ἐν-
τραπῇ· καὶ μὴ ως ἐχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νοοῦθε- 15
τείτε ως ἀδελφόν. Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος τῆς εἰρήνης 16
δῷ μὲν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τῷ περ.
ὁ κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν.

Οἱ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, δὲστιν 17 ^{2,2.} 1 ^κ 16,21.
σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὗτως γράφω. Η̄ χάρις 18
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων
ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α

Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ κατ' ἐπι- 1 ^{κοι} 1,27.
ταγὴν θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τῆς
Ἐλπίδος ἡμῶν Ἱ Τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει· 2 ^{τη} 1,4.
χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χρι-
στοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, 3 ^{Act} 20,1.
πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς
τισὶν μὴ ἐτεροδιδασκαλεῖν¹ μηδὲ προσέχειν μύθοις 4 ^{4,7.}
καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ἐκῆντήσεις
παρέχουσιν μᾶλλον η̄ οἰκονομίαν θεοῦ τὴν ἐν

13 Η̄ ενκακησητε 14 Τ σημειουσθε· μη συναναμιγνυσθε
1,4 οικονομιαν : h̄^r οικοδομην

12 δια τον κυριον ημων I. Χριστον 14 ημων : υμων |
μη : pr και 16 τοπω 18 fin + αμην

[Subscriptio: εγραφη απο Αθηνων νι Ρωμης νι e Lao-
dicea Pisidiacae | δια Τυχικου νι δια Σιλουανου και Τυχ.].

1,1 επαγγελιαν 2 πατρος ημων 4 ζητησεις

- R 13,10. G 5,6. 5 πίστει, τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη
ἐκ καθαρᾶς καιδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ
- 6,4,20. 6 πίστεως ἀνυποκρίτου, ὡν τινες ἀστοχήσαντες ἔξ-
7 ετράπησαν εἰς ματαιολογίαν, θέλοντες εἶναι νομο-
διδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἀ λέγοντιν μήτε
- R 7,12. 8 περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται. Οἴδαμεν δὲ δτι κα-
9 λὸς δ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται,¹ εἰδὼς
τοῦτο, δτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ
ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἀμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις
καὶ βεβήλοις, πατρολφαῖς καὶ μητρολφαῖς, ἀνδρο-
- 6,8. 10 φόνοις,¹ πόρονοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς,
ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἰ τι ἔτερον τῇ ὑγιαινούσῃ
- 6,15. 11 διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, κατὰ τὸ εναγγέλιον τῆς
δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ, δ ἐπιστεύθην ἐγώ.
- Act 9,15. 12 Χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντὶ με Χριστῷ Ἰησοῦ
1 K 15,9,10.
G 1,18—16. τῷ κυρίῳ ἡμῶν, δτι πιστόν με ἡγήσατο θέμενος
13 εἰς διακονίαν, τὸ πρότερον δντα βλάσφημον καὶ
διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλὰ ἡλεήθην, δτι ἀγνοῶν
14 ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ, ὃπερεπλεόνασεν δὲ ἡ χάρις
τοῦ κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς
- L 15,2; 19,10. 15 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. πιστὸς δ λόγος καὶ πάσης
ἀποδοχῆς ἀξιος, δτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἡλθεν εἰς
τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι· ὧν πρώτος εἰπε
16 ἐγώ· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ
ἐνδείξηται Χριστὸς Ἰησοῦς τὴν ἀπασαν μακρο-
θυμίαν, πρὸς ὅποτύπωσιν τῶν μελλόντων π-
- R 18,27. 17 στεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τῷ δὲ βα-
σιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀօράτῳ, μόνῳ θεῷ,
τιμῇ καὶ δόξῃ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
- 6,12. Jd 3,18 18 Ταντην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον
Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας,

4 TW πιστεῖ· 12 h ενδυναμουντι 16 hT Ιησοῦς
Χριστος 17 TW αφθαρτω αορατω μ.

8 χρησηται 12 και χαριν 13 το : τον | οντα με
17 μονω : + σοφω

ίνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν,¹ ἔχων 19 8,9; 6,10.
πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἦν τινες ἀπωσά-
μενοι περὶ τὴν πίστιν ἐνανάγησαν· ὡν ἐστιν Ὅμερος 20 2 T 2,17.
ναιος καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ σατανᾷ,^{1 K 5,5.}
ίνα παιδευθῶσιν μὴ βλασφημεῖν.

Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι 2 Ph 4,6.
δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ
πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων 2
τῶν ἐν ὑπεροχῇ δοντων, ἵνα ἥρεμον καὶ ἡσύχιον
ὄλον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.
τοῦτο καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος 3 1,1; 4,10.
ἥμῶν θεοῦ, δις πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι 4 Ez 18,28.
καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. εἰς γὰρ θεός, 5 2 P 3,9.
εἰς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρωπος R 8,29.80.
Χριστὸς Ἰησοῦς, διὸ δοὺς ἁυτὸν ἀντίλυντον ὑπὲρ 6 H 12,24.
πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίοις· εἰς δὲ τέθην 7 G 1,4; 2,20.
ἴῳ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, ἀληθειαν λέγω, οὐ Tt 2,14.
ψύδομαι, διδάσκαλος ἐμνῶν ἐν πίστει καὶ ἀλη-
θείᾳ. Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἀνδρας 8 2 T 1,11.
ἐν παντὶ τόπῳ ἐπαίροντας δσίους χεῖρας χωρὶς
θρῆς καὶ διαλογισμοῦ. Ωσαύτως γνναῖκας ἐν 9 1 P 8,3—5.
καταστολῇ κοσμίῳ, μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης
κοσμεῖν ἑαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν καὶ χρυσῷ ἢ
μαργαρίταις ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, ἀλλ' δι πρέπει 10 5,10.
γνναιξὶν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν, δι' ἔργων
ἀγαθῶν. Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ 11 E 5,22.
ὑποταγῇ· διδάσκειν δὲ γνναικὶ οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ 12 1 K 14,34.
ὑθεντεῖν ἀνδρός, ἀλλ' εἰναι ἐν ἡσυχίᾳ. Ἄδαμ 13 Gn 8,16.
τῷ πρῶτος ἐπλάσθη, εἴτα Εῦνα. καὶ Ἄδαμ οὐκ 14 Gn 1,27; 2,7.22.
ἱπατήθη, ἢ δὲ γννὴ ἐξαπατηθεῖσα ἐν παραβάσει 1 K 11,8.
2 K 11,8.

18 hT στρατευση 2,8 Η διαλογισμων 9 h κοσμιως |
KW λευσω 13 W αλλα 13 H Εῦνα

2,1 παρακαλει 3 τουτο γαρ 6 οὐ το μ. κ. i. εδούθη
7 ο επιστευθην | λεγω : + εν Χριστω | πιστει : γνωσει
μ πνευματι 9 ωσαντως και τας γ. | και 2ο : η
μ απατηθεισα

15 γέγονεν· σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.

Act 20,28. 3 Πιστὸς δὲ λόγος· εἰ τις ἐπισκοπῆς δορέγεται,
Tt 1,6.7. 2 καλοῦ ἔργου ἐπιειδυμεῖ. δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον
 ἀνεπίλημπτον εἶναι, μιᾶς γνωσικὸς ἄνδρα, νηφά-
 λιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν,

1 Sm 2,12. 4 ἀφιλάργυρον,¹ τοῦ ἴδιου οἴκου καλῶς προϊστάμενον,
 τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος,

5 (εἰ δέ τις τοῦ ἴδιου οἴκου προστῆναι οὐκ οἰδεν,
 6 πῶς ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελήσεται;) μὴ νεόφυτον,
 ἵνα μὴ τυφωθεῖς εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου.

1 K 5,10. 7 δεῖ δὲ καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν,
2 K 8,21. ἵνα μὴ εἰς δινειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ

Ph 1,1. Act 6,8. 8 διαβόλου. Διακόνους ωσαύτως σεμνούς, μὴ δι-
 λόγους, μὴ οὖν φολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχρο-
 9 κερδεῖς, ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν
 10 καθαρῷ συνειδήσει. καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθω-
 σαν πρῶτον, είτα διακονείτωσαν ἀνέγκλητοι δοτες.

Tt 2,3. 11 γνωτικὰς ωσαύτως σεμνάς, μὴ διαβόλους, νηφα-
2. 12 λίους, πιστὰς ἐν πᾶσιν. διάκονοι ἐστωσαν μιᾶς

γνωσικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ
 13 τῶν ἴδιων οἴκων. οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες

βαθμὸν ἔαντοῖς καλὸν περιποιοῦνται καὶ πολλὴν

14 παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτα

2 T 2,20. 15 σοι γράφω ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σὲ ἐν τάχει· ἐὰν
E 2,19-22. δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ
 ἀναστρέψεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία θεοῦ ζῶντος,

J 1,14. J 16,10. 16 στῦλος καὶ ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας. καὶ διοι-

15.3,1 Η σωφροσύνης· πιστ. ο λογος. (Ει τις nov. sect.
 inc.) *3,1* Πιστος : h^r αιφρωπινος *4* W , μετα *14* H
 [προς σε] RW πρὸς σε | Τ τάχιον W ταχεῖον

3,3 πληκτην : + μη αισχροκερδη *7* δε : + αιτος
 8 — σεμνονς *14* — προς σε *15.16* ζωντος. ει αιληθειας
 και

γουμένως μέγα ἐστὶν τὸ τῆς εὐσεβείας μυ-
στήριον·

ὅς ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ,
ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι,
ῶφθη ἀγγέλοις,
ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν,
ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ,
ἀνελήμφθη ἐν δόξῃ.

Τὸ δὲ πνεῦμα ὃητῶς λέγει δtti ἐν ὑστέροις 4 2 T 8,1. 2 P 8,8.
καφοῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέ-
χοντες πνεύμασιν πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαι-
μονίων,¹ ἐν ὑποκρίσει φευδολόγων, κεκαυστηριασ- 2
μένων τὴν ἴδιαν συνείδησιν, κωλυόντων γαμεῖν, 3 Gn 9,8.
ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἀ δ θεὸς ἔκτισεν εἰς μετά-
λημψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνω-
κοι τὴν ἀλήθειαν. δtti πᾶν κτίσμα θεοῦ καλόν, 4 Gn 1,81.
καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανό-
μενον· ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου θεοῦ καὶ ἐντεύ- 5
χεως. Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς καλὸς 6
ἴηται διάκονος Χριστοῦ Ἰησοῦ, ἐντοεφόρμενος τοῖς
λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας
ἡ παρηκολούθηκας· τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώ- 7 1,4; 6,20.
δεις μύθους παραιτοῦ. γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς
εὐσέβειαν. ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς δλίγον 8 2 T 2,18.28.
ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέ-
λιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ
τῆς μελλούσης. πιστὸς δὲ λόγος καὶ πάσης ἀπο- 9 1,15.
δοχῆς ἄξιος· εἰς τοῦτο γὰρ κοπιῶμεν καὶ ἀγωνι- 10 2,8.4.
ζόμεθα, δtti ἡλπίκαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι, δς ἐστιν
σωτῆρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.

¹⁶ ος : h^r δ et θεος 4,1.2 W δαιμονιων en 3 κωλ. ...
βρωματων : h^s fort γαμειν απεχεσθαι pro γαμειν και γενεσθαι
τι γαμειν η απτεσθαι | W αληθειαν, 6 h παρηκολουθησας
10 αγωνις. : hW ονειδιζομεθα | h ηλπισαμεν

¹⁶ ομολογουμεν ως μ. 4,1 πλανης 2 κεκαυτηρ.
6 ης 10 γαρ : + και

11 12 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. μηδείς σου
 Tt 2,15. τῆς νεότητος καταφρονείτω, ἀλλὰ τύπος γίνοντων πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ,
 13 ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ. ἕως ἔρχομαι πρόσεχε τὴν
 Act 8,6; 8,17. 5,22. 14 ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. μή
 ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χρονίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ
 προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτηρίου.
 R 11,14. 16 ἡ προκοπὴ φανερὰ ἡ πᾶσιν. ἔπειτε σεαυτῷ καὶ
 τῇ διδασκαλίᾳ, ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γάρ ποιῶν
 καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

Lv 19,32. 5 Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ παρακάλει
 2 ὡς πατέρᾳ, νεωτέρους ὡς ἀδελφούς, ¹ πρεσβυτέρας
 5. 3 ὡς μητέρας, νεωτέρας ὡς ἀδελφᾶς ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ.
 4 Χήρας τίμα τὰς δυντῶς χήρας. εἰ δέ τις χήρα
 τέκνα ἡ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν
 ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν καὶ ἀμοιβάς ἀποδιδόναι τοῖς
 προγόνοις· τοῦτο γάρ ἐστιν ἀπόδεκτον ἐνώπιον
 Jr 49,11. 5 τοῦ θεοῦ. ἡ δὲ δυντὼς χήρα καὶ μεμονωμένη
 L 2,8⁷; 18,7. ἥλπικεν ἐπὶ [τὸν] θεὸν καὶ προσιμένει ταῖς δεήσε-
 6 σιν καὶ ταῖς προσενχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ἡ
 7 δὲ σπαταλῶσα ζῶσα τέθνηκεν. καὶ ταῦτα παράγ-
 8 γελλε, ἵνα ἀνεπίλημπτοι ὁσιν. εἰ δέ τις τῷ
 9 ἴδιῳν καὶ μάλιστα οἰκείων οὐ προνοεῖται, τῷ
 πίστιν ἡρνηται καὶ ἐστιν ἀπίστον χείρων. Χήρα
 καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἔξήκοντα γεγοννία.
 II 18,2. 10 ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή,¹ ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη.
 J 18,14. εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ ἔξενοδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας
 ἐνιψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ
 11 ἀγαθῷ ἐκηκολούθησεν. νεωτέρας δὲ χήρας παρα-
 τοῦ· ὅταν γάρ καταστρηνιάσωσιν τοῦ Χριστοῦ.

12 Η αγνα 5,2 Η αγνα 5 hTW—[τον] | θεον : hW
 Κνημιον 8 ΗW προνοει

12 αγαλη : + εν πνευματι 14 πρεσβυτερον 15 ει
 πασιν 5,4 καλον και αποδ. 8 οικειων : pr των

γαμεῖν θέλουσιν, ἔχουσαι κοίμα δτι τὴν πρώτην 12
πίστιν ἡθέτησαν· ἀμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνονται 13 2 Th 8,11.
περιερχόμεναι τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ ἀργαὶ
ἄλλα καὶ φλύαροι καὶ πεφίεροι, λαλοῦσαι τὰ μὴ
δέοντα. βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνο- 14 1 K 7,9.
γονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀρρομήν διδόναι
τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίᾳς χάριν· ἥδη γάρ τινες 15
ἔξετοάπησαν δπίσω τοῦ σατανᾶ. εἰ τις πιστὴ 16
ἔχει χήρας, ἐπαρκείσθω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρείσθω
ἢ ἐκκλησίᾳ, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ.
Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς 17 R 12,8.
ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ
διδασκαλίᾳ. λέγει γάρ η γραφή· βοῦν ἀλοῶντα 18 Dt 25,4; 24,15.
ἢ φιμώσεις, καὶ· ἀξιος δ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ
αὐτοῦ. κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παρα- 19 Dt 19,15.
δέρουν, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων. 2 K 18,1.
Mt 18,16.
Τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα 20 G 2,14.
καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσιν. διαμαρτύρομαι 21
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν
ἴκλεκτῶν ἀγγέλων ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς προ-
κούματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν. Χεῖρας 22 4,14.
ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοιτώνει ἀμαρτίαις
ἄλλοτρίαις· σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει. Μηκέτι ὑδρο- 23
πότει, ἀλλὰ οἶνῳ δλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχον
καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας. Τινῶν ἀνθρώ- 24
πων αἱ ἀμαρτίαι πρόδηλοι εἰσιν προάγονται εἰς
κοῖσιν, τισιν δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν· ωσαύτως 25
καὶ τὰ ἔργα τὰ καλὰ πρόδηλα, καὶ τὰ ἄλλως
ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύνανται. Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ 6 E 6,5. Tt 2,9,10.
ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας πάσης τιμῆς

16 τις : W+ πιστος ἦ | ΗW επαρκειτω 19 h^r—
επιος ... μαρτυρων 20 τους : H+ [δε]

18 κημωσεις | του μισθον : της τροφης 21 προσ-
κήσιν 23 στομ. : + σου 25 ωσαντως δε | δυναται

ἀξίους ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ δνομα τοῦ θεοῦ
 Phm 16. 2 καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῆται. οἱ δὲ πιστοὺς
 ἔχοντες δεσπότας μὴ καταφρονείτωσαν, δτι ἀδελ-
 φοί εἰσιν, ἀλλὰ μᾶλλον δουλεύετωσαν, δτι πιστοί
 εἰσιν καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμ-
 βανδμενοι.

G 1,6—9. 3 Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει. ¹ εἰ τις ἐτερο-
 2 T 1,18. διδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνονσιν λόγοις,
 τοῖς τοῦ κυρίου ημῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ'
 4 εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, ¹ τετύφωται, μηδὲν ἐπιστά-
 μενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας,
 ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημία, ὑπόνοιαι

2 T 3,8; 4,4.
 T 1,14. 5 πονηραί, διαπαρατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων
 τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομι-

4,8. Ph 4,11.12. 6 ζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. ἔστιν δὲ
 H 18,5.
 Ecol 5,14.
 Job 1,21. 7 πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας· οὐδὲν
 γάρ εἰσηγέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δτι οὐδὲ ἔξενεγ-

Prv 30,8. 8 κεῖν τι δυνάμεθα· ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκε-

Prv 23,4; 28,22. 9 πάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα. οἱ δὲ βούλό-
 μενοι πλούτεν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ
 παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλα-
 βεράς, αἵτινες βυθίζουσιν τοὺς ἀνθρώπους εἰς

E 6,6. 10 ὅλεθρον καὶ ἀπώλειαν. δίξα γάρ πάντων τῷ
 κακῷ ἔστιν ἡ φιλαργυρία, ἡς τινες δρεγόμενοι
 ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως καὶ ἔαντούς

2 T 2,22. 11 περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς. Σὺ δέ, ὁ ἄν-
 θρωπε θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην,
 εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραΰπαθίαν.

1 K 9,25.26. 12 ἀγωνίζον τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ
 τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν ἐκλήθης καὶ ώμολόγη-

² h αγαπητοί, ³ T προσεχεται ⁷ οτι : h^o (err. prim..
 οτι fort. interpol.) ⁸ hW διατροφην ¹¹ θεου : b pr
 του | R πραΰπαθειαν

⁴ γεννωνται φθονοι ερεις ⁵ fin + αφιστασο απο των
 τοιουντων ⁷ οτι : pr δηλον ⁹ παγιδα(s) + τον δια-
 βολον ¹⁰ πολλαις : ποικιλαις ¹¹ πραοτητα ¹² ην : + και

σας τὴν καλὴν δομολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων. παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ 18 J 18,36.37;
ζωογονοῦντος τὰ πάντα καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ
μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πειλάτου τὴν καλὴν
δομολογίαν, τηρῆσαι σε τὴν ἐντολὴν ἀσπιλον ἀν- 14
επίλημπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ιησοῦ Χριστοῦ, ἣν καιροῖς ἵδιοις δείξει ὁ μακάριος 15 1,11. Ap 17,14.
καὶ μόνος δυνάστης, δ βασιλεὺς τῶν βασιλευόν- Dt 10,17.
τῶν καὶ κύριος τῶν κυριεύοντων, δ μόνος ἔχων 16 Ex 38,20.
Ἄθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, δν εἰδεν οὐδεὶς
ἀνθρώπων οὐδὲ ἵδεῖν δύναται· φ τιμὴ καὶ κράτος
αἰώνιον· ἀμήν. Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰώνι 17 Ps 82,11.
παράγγελλε μὴ ψυχλοφρονεῖν, μηδὲ ἡλπικέναι ἐπὶ L 12,20.
πλούτουν ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐπὶ θεῷ τῷ παρέχοντι
ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν, ἀγαθοεργεῖν, 18
πλούτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι,
κοινωνικούς, ἀποδημαντίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον 19 Mt 6,20.
καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς δυτικῆς
ζωῆς. Ω Τιμόθεε, τὴν παραδήκην φύλαξον, 20 4,7. 2 T 1,14.
ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντι-
θέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἣν τινες ἐπαγ- 21 1,8. 2 T 2,18.
γελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἡστόχησαν.

Ἡ χάρις μεδ' ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β

Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελή- 1
ματος θεοῦ κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ

18 Τῷ—σοι | Τ—τον 1^ο | ἡ Ιησοῦ Χριστοῦ 17 hT
ψυχλα φρονειν | επι 2^ο : W εν | θεω : h pr τω

18 ζωοποιουντος 16 και φως 17 θεω : + (τω) ζωντι
19 οντως : αιωνιον 20 καινοφωνιας it 2 T 2,16.

Subscriptio: εγραφη απο Λαοδικειας + ητις εστιν
μητροπολις Φρονιμας της Καπαντιανης (Πακαντιανης) νι απο
Νικοπολεων νι απο Αθηνων νι απο Ρωμης + δια Τιτον

2 Ἰησοῦ¹ Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ· χάρις, ἐλεος
εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοι
κυρίου ἡμῶν.

<sup>Act 23,1; 24,16.
Ph 3,5.</sup> 3 Χάριν ἔχω τῷ θεῷ, ὃ λατρεύω ἀπὸ προγόνων
ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν
περὶ σοῦ μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσίν μου, τυκτὸς καὶ

4 ἡμέρας¹ ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῷ

^{Act 16,1.} 5 δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ,¹ ὅποινησιν λαβὼν
τῆς ἐν σοὶ ἀνηποκρίτου πίστεως, ἵτις ἐνφημεῖ
πρότον ἐν τῇ μάμψῃ σου Λοΐδι καὶ τῇ μητρὶ

<sup>1 Th 5,19.
1 T 4,14.</sup> 6 σου Εὐνίκη, πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί. Δι' ἣν
αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα

τοῦ θεοῦ, διότιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν

^{R 8,15.} 7 χειρῶν μου. οὐ γάρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός πνεῦμα
δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισ-

^{R 1,16.} 8 μοῦ. μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ κυρίου
ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ σω-

κακοπάθησον τῷ εναγγελίῳ κατὰ δύναμιν θεοῦ,

^{Ti 3,5.} 9 τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος οὐλήσει ἀγίᾳ,
οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀλλὰ κατὰ ιδίαν πρόθεσιν
καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ

<sup>R 16,20.
1 K 15,55.57.
H 2,14.</sup> 10 πρὸς χρόνων αἰώνιων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ
τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ Ἰησοῦ,
καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον φωτίσαντος δὲ

^{1 T 2,7.} 11 ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εναγγελίου, εἰς ὁ
ἔτεδην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος.

12 δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαι-
σχύνομαι, οἴδα γὰρ φεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι
ὅτι δυνατός ἐστιν τὴν παραδήκην μου φυλάξαι

^{1 T 6,8. Ti 2,1.} 13 εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. ὄποιτύπωσιν ἔχε ὑγια-
νόντων λόγων ὡν παρ' ἐμοὶ ἡκουσας ἐν πίστῃ

² Χρ. Ιησ. : ἡ κυρίου Ιησ. Χρ. ³ TW μον τυκτο; κ.
ημερας, ⁴ πληρωθω, : H—R. ⁶ θεου : W Χριστον
¹⁰ W Ιησου Χριστον ¹¹ διδασκ. : R+ [εθνων] ¹³ αν :
h⁸ fort. err. prim. pro δν ^{13.14} W ηκουσας. εν ... Ιησου την

5 λαμβανων 6 υπομιμησκω 11 — και 20

καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τὴν καλὴν παρα- 14 1 τ 6,20.
 θήκη φύλαξον διὰ πνεύματος ἀγίου τοῦ ἐνοικοῦν-
 τος ἐν ἡμῖν. Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν 15 4,16.
 με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστιν Φύγελος καὶ
 Ἐμογένης. δώῃ ἔλεος δὲ κύριος τῷ Ὄνησιφόρῳ 16
 οὐχ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξεν καὶ τὴν ἀλυσίν
 ποιούσις ἐπαισχύνθη, ἀλλὰ γενόμενος ἐν Φώμῃ 17
 σπουδαίως ἐξήτησεν με καὶ εὑρεν· — δώῃ αὐτῷ 18 ja 21.
 ὁ κύριος εὑρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίον ἐν ἐκείνῃ τῇ
 ἥμέρᾳ· — καὶ δοσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησεν, βέλτιον
 σὺ γινώσκεις.

Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι 2
 τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἡ ηκονσας παρ' ἐμοῦ 2
 διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράδον πιστοῖς
 ἀνθρώποις, οἵτινες ἴκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρονς
 διάξαι. συνκακοπάθησον ως καλὸς στρατιώτης 3 1,8; 4,5.
 λευτοῦ Ἰησοῦ. οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται 4
 πᾶς τοῦ βίου πραγματίας, ἵνα τῷ στρατολογή-
 σαντι ἀρέσῃ. ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται 5 4,8.
 ἕν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. τὸν κοπιῶντα γεωργὸν 6 1 κ 9,7.
 οὐ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. νόει δὲ 7
 ἄγω· δώσει γάρ σοι δὲ κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσιν.
 Μημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεόμενον ἐκ νεκρῶν, 8 1 K 15,4.20.
 ἢ σπέρματος Δανείδ, κατὰ τὸ εναγγέλιόν μου· 2 Sm 7,12.
 ἢ ϕ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ως κακοῦργος, ἀλλὰ 9 E 3,1.13.
 ἢ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ δέδεται. διὰ τοῦτο πάντα 10 Ph 2,17.
 ἐπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σω-
 ποίας τύχωσιν τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης
 πλονίου. Πιστὸς δὲ λόγος· εἰ γάρ συναπεθάνομεν, 11 2 K 4,11.
 καὶ συνζήσομεν· εἰ δὲ πομένομεν, καὶ συνβασιλεύ- 12 Mt 10,33.

15 T Ἐρμογένης 17 W σπουδαιοτερως | W ευρεν.
 16 W ημερα. 2,4 RW πραγματειας 9 H κακουργος.
 οὐλα... δεδεται. 11 W λογος. 12 R συμβασιλ.

16 Φυγελλος 16 επησχυνθη 17 σπουδαιοτερον
 18 διηκ. : + μοι 2,3 συ ουν κακοπαθησον 6 προτερον
 7 ο : a | δωη

σομεν· εἰ δρησόμεθα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς

R 8,2,8.

Nu 28,19.

13 εἰλ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει, ἀρνήσασθα

1 T 6,4. Tt 3,9. 14 γὰρ ἔαυτὸν οὐ δύναται. Ταῦτα ὑπομίμησκε

διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μὴ λογομαχεῖν

ἐπ' οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκονόν-

1 T 4,6. Tt 2,7,8. 15 των. σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ

L 12,42.

θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, δρυμοτομοῦντα τὸν

1 T 4,7. 16 λόγον τῆς ἀληθείας. τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας

περιίστασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας.

1 T 1,20. 17 ¹ καὶ δ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομῆν ἔξει· ὡν

18 ἐστιν Ὅμεναιος καὶ Φιλητός, οἵτινες περὶ τὴν

ἀληθείαν ἡστόχησαν, λέγοντες ἀνάστασιν ἥδη γε-

Nu 16,5,28. 19 γονέναι, καὶ ἀνατρέπουσιν τὴν τινῶν πίστιν. ὁ

Is 28,18;

28,16,17.

J 10,14.

μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ θεοῦ ἐστηκεν, ἔχων

τὴν σφραγίδα ταύτην· ἔγνω κύριος τὸν δῆτας

αὐτοῦ, καὶ· ἀποστήτω ἀπὸ δδικίας πᾶς δ ὄρο-

1 K 8,12. 20 μάζων τὸ δνομα κυρίου. ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ

ἔστιν μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ

ξύλινα καὶ δοτράκινα, καὶ ἀ μὲν εἰς τιμὴν ἀ δὲ

8,17. 21 εἰς ἀτιμίαν· ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἔαυτὸν ἀπὸ

τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον,

εὐδρομηστὸν τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν

1 T 6,11; 1,5. 22 ἡτοιμασμένον. τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε,

δίωκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην

μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κύριον ἐκ καθαρᾶς

1 T 4,7. 23 καρδίας. τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις

Tt 1,7. 24 παραιτοῦ, εἰδὼς δτι γεννῶσιν μάχας· δοῦλον δὲ

κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι ἀλλὰ ἡπιον εἶναι πρὸς

1 T 2,4. 25 πάντας, διδακτικόν, ἀνεξίκακον, ¹ ἐν πραθητὶ πα-

δεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους, μὴ ποτε δψη ἀ-

14 θεον : hW κυριον 17 Η Φιλητος 18 αναστασιν :
h[R]W pr την 21 W εις τιμην ηγιασμ. 22 μετα : b+
παντων 25 hW δωη

12 αρνουμεθα 13 — γαρ 14 λογομαχει | επ : εις
19 κυριος : + παντας 21 ηγιασμ. : + και 24 νηπιων

Προς Τιμοθεον β' 2,26—3,18.

τοῖς δὲ υεός μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας,
καὶ ἀναγνώσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, 26
ἴωργημένοι ωπέντον εἰς τὸ ἔκείνον θέλημα.

Τοῦτο δὲ γίνωσκε, δτι ἐν ἐσχάταις ημέραις 3 1 T 4,1.
ἐποίησονται καὶ ϕοι καὶ ϕοι· ἐσονται γὰρ οἱ ἄν- 2 R 1,29 ss.
θρωποι φίλαντοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ψπερή-
φανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι,
ἀνόσιοι, ἀστοργοι, ἀσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, 3
ἀγήμεροι, ἀφιλάγαθοι, προδόται, προπετεῖς, τετυ- 4 Ph 3,19.
φομένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, ἔχοντες 5 Mt 7,15.21.
μόρφωσιν εὐσεβείας τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ηρη- R 2,20.
μένοι· καὶ τούτους ἀποτρέπον. ἐκ τούτων γάρ 6 Mt 28,14.
οἵτινες οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτί-
ζοντες γνωικάρια σεσωρευμένα ἀμαρτίαις, ἀγόμενα
ἴνθυμίαις ποικίλαις, πάντοτε μανθάνοντα καὶ 7 2,25.
μέτοτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνά-
μενα. δν τοόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς αὐτέ- 8 Ex 7,11.22.
πηρον Μωϋσῆς, οὗτος καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ 1 T 8,5; 1,12.
ἀληθείᾳ, ἀνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδό-
ψιοι περὶ τὴν πίστιν. ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ 9
πλεῖον· ἡ γὰρ ἀνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν,
ὅς καὶ ἡ ἔκείνων ἐγένετο. Σὺ δὲ παρηκολούθησάς 10
μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προοθέσει, τῇ
πίστει, τῇ μακροδυνμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ,
τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἴλα μοι ἐγένετο 11 Act 18,50;
ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἶους διωγ- 14,5.19.
μοὺς ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ πάντων με ἐρύσσατο δ Ps 84,20.
χώριος. καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες ζῆν εὐσεβῶς 12 Mt 16,24.
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται. πονηροὶ δὲ ἄν- Act 14,22.
θρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον,

26 W αυτον, παρηκολούθηκας

3,8 Ιαμβρῆς : h^r Μαμβρῆς
12 R ευσεβῶς ζῆν

10 h

3,1 γινωσκετε
τα γ. 10 — τη αγαπη
δια την θεκλαν επαθεν

3 — αστοργοι
11 εγενοντο | Αντιοζ. : + α

3,14—4,10. Προς Τιμοθεον β'

2,2. 14 πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. σὺ δὲ μένε ἐν οἴ
ἔμαθες καὶ ἐπιστάθης, εἰδὼς παρὰ τίνων ἔμαθες

J 5,39. 15 ἡ καὶ δι τὸ βρέφους ἴερὰ γράμματα οἶδας, τὸ
δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεω

2 P 1,19—21. 16 τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. πᾶσα γραφὴ θεόπτνευστο
καὶ ὀφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἐλεγμόν
πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιο

1 T 6,11. 17 σύνῃ, ἣντας ἀρτιος ἢ δ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς

1 P 4,5. 4 πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἔξηρτισμένος. Διαμαρτύρο
μαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ, τοῖ
μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς, καὶ τὴν

Act 20,20.31. 2 ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· κήρυξο
τὸν λόγον, ἐπίστημι εὐκαίρως ἀκαίρως, ἐλεγξο
ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ

1,18. 1 T 4,1. 3 καὶ διδαχῇ. ἐσται γὰρ καιρὸς διε τῆς ὑγιαινούσης
διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας
ἐπιθυμίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσοντιν διδασκάλους

1 T 4,7. 4 κυηθόμενοι τὴν ἀκοήν, καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας
2 Th 2,11. τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους

2,3. E 4,11. 5 ἐκπραπήσονται. σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσιν, κακο-
πάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν δια-

Ph 2,17. 6 κονίαν σου πληροφόρησον. Ἐγὼ γὰρ ἦδη
1 K 9,25. σπένδομαι, καὶ δ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου

1 T 6,12. 7 ἐφέστηκεν. τὸν καλὸν ἀγῶνα ἥγωνισμαι, τὸν
Ph 3,14. ἀπόκειται μοι δ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, δι

2,5. 1 P 5,4. 8 δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν
Jc 1,12. ἀπόδώσει μοι δ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, δ
Ap 2,10. δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ πᾶσι
τοῖς ἥγαπτησοι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

21. 1,4. 9 Σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως· Δημᾶς

Kol 4,14. 10

15 ιερα : R pr [τα] 16 T παιδιαν 4,1 h κριναι |
βασ. αυτον : R,W. 2 hT παρακαλεσον, επιτιμησον

14 τινος 16 ελεγχον 4,1 διαμαρτ. ουν εγω | , καὶ
την : κατα την 5 κακοπαθ. : + ως καλος στρατιωτης
Χριστου Ιησου 6 της εμης αιαλ. 8 — πασι

με ἐγκατέλιπεν διαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ
φεύγη εἰς Θεσσαλονίκην, Κορίσκης εἰς Γαλατίαν,
ος εἰς Δαλματίαν· Λουκᾶς ἐστιν μόνος μετ' 11 ^{Act 15,37.}
ν. Μάρκον ἀναλαβὼν ἔγε μετὰ σεαυτοῦ· ἐστιν ^{Kol 4,10.}

μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν. Τυχικὸν δὲ 12 ^{Act 20,4.}
ἐστιλα εἰς Ἐφεσον, τὸν φελδνην, δν ἀπέλιπον 13 ^{E 6,21. Kol 4,7.}

Τρφάδι παρὰ Κάρπω, ἐρχόμενος τέρε, καὶ τὰ
λία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. Ἀλέξανδρος δ 14 <sup>1 T 1,20.
2 Sm 8,39.</sup>
κεὺς πολλά μοι κακά ἐνεδείξατο· ἀποδώσει <sup>Ps 28,4; 62,13.
Prv 24,12.</sup>

φ ὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· δν καὶ σὺ 15

λάσσουν· λίαν γάρ ἀντέστη τοῖς ήμετέροις λόγοις.

τῇ πρώτῃ μον ἀπολογίᾳ οὐδείς μοι παρ- 16 1,15.

νετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς

ισθείη· δ δὲ κύριος μοι παρέστη καὶ ἐνεδυνά- 17 <sup>Ps 22,22.
Dn 6,21. 28.</sup>

τέν με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῆ <sup>Act 23,11;
27,23.</sup>

ἀκούσωσιν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐρύσθην ἐκ

πατος λέοντος. ὕστεται με δ κύριοις ἀπὸ παν- 18

ἔργον πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν

οῦ τὴν ἐπουρανίον· φ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας

αἰώνων, ἀμήν.

Ἄσπασαι Πρόσκαν καὶ Ἀκύλαν καὶ τὸν Ὄνησι- 19 <sup>Act 18,2.
1,10. R 16,8.</sup>

ον οἶκον. Ἐραστος ἐμεινεν ἐν Κορίνθῳ, 20 ^{Act 19,22.}

φιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. <sup>Act 20,4;
21,29.</sup>

τούδασον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεται 21

Ἐνβουλος καὶ Πούδης καὶ Λίνος καὶ Κλαυδία

οι ἀδελφοὶ πάντες.

Ο κύριος μετὰ τοῦ πνεύματός σου. η χάρις 22

οῦ υμῶν.

10 Ἡ εγκατελειπεν | Γαλατιαν : h^rT Γαλλιαν 12 Η
κον 13 Ἡ απελειπον 16 Ἡ εγκατελειπον 19 Ακυλαν :
1, Λεπτρὰν την γυναικα αυτον και Σιμαιαν και Ζηνωνα
νιους αυτον, 20 Ἡ απελειπον 21 Η [παντες]
υριος : h+ Ιησους

11 αγαγε 14 αποδωη 15 ανθεστηκε 17 ακονση 18 και

22 η χαρ. μ. υμων : ερρωσο εν ειρηνη | fin + αμην

Subscriptio : εγραφη απο Λαοδικειας υλ απο Ρωμης +

εκ δευτερου παρεστη Πανλος τω καισαρι Ρωμης Νερωνι

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

1 Παῦλος δοῦλος θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ
Χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ καὶ ἐπίγνωσ-

2 ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν¹ ἐπ' ἐλπίδι ζῶ-

αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο δὲ ἀψευδής θεός πᾶ-

3 χρόνων αἰώνιων, ἐφανέρωσεν δὲ καιροῖς ἰδίοις το-

**1 E 1,9.10.
1 T 1,1.11.** λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι δὲ ἐπιστεύθην ἐγὼ καὶ

4 ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, Τίτῳ γνησί-

τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν· χάρις καὶ εἰρήνη ἀ-

θεός πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ σωτῆρος

ἡμῶν.

5 Τούτου χάριν ἀπέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα το-

λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλ-

6 πρεσβυτέρους, ὃς ἐγὼ σοι διετάξαμην,¹ εἴ τις ἔστ-

ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνήρ, τέκνα ἔχων πιστο-

7 μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα. δεῖ γα-

**2 K 4,1.
2 T 2,24.
1 P 5,9.** τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὃς θεοῦ οἰκ-

νόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ δργίλον, μὴ πάροινον,

8 πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ,¹ ἀλλὰ φιλόξενον, φιλ-

9 γαδον, σώφρονα, δίκαιον, δοιον, ἐγκρατῆ,¹ ἀντε-

μενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἢ

δυνατὸς ἢ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ

10 ὑγιαινούσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. Εἰδο-

γάρ πολλοὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεν-

11 πάται, μάλιστα οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς,¹ οὓς

1 W Χριστον Ιησον h Χριστον [Ιησον] 2.3 H αιωνιον εφ. . . . ιδιοις, 5 Η απελειπον 10 W πολλοι,

2 επ : en 4 καὶ 10 : ελεος | καὶ 20 : + κυριου δ κατε-

πον νι κατελειπον | επιδιορθωσης 9 εν . . . υγιαινονο-

τους εν πασῃ θλιψει | fin + μη χειροτονειν διγαμονς μη

διακονους αυτους ποιειν, μηδε γυναικας εχειν εκ διγαμα-

μηδε προσερχεσθωσαν εν τω θναιαστηριω λειτουργειν

θειον. τους αρχοντας τους αδικοκριτας και αρπαγας

ψευστας και ανελεημονας ελεγχειν ως θεου διακονος 10 π-

λοι : + και | - της

ιστομίζειν, οἵτινες δὲ οἰκους ἀνατρέπουσιν
άσκοντες ἢ μὴ δεῖ αἰσχροῦ κέρδους χάριν. εἰπέν 12
ἔξι αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης·

Κρῆτες δὲ οἱ ψεῦσται, κακὰ ψηρία, γαστέρες
ἀργαί.

μαρτυρία αὐτη ἔστιν ἀληθής. δι' ἣν αἰτίαν 13 2 T 4,2.
γιχε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ύγιαινωσιν ἐν τῇ
τει, μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ 14 1 T 4,7.
οὐλαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν.
ντα καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιαμ- 15 Mt 15,11.
νοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρόν, ἀλλὰ μεμιαν-
αὐτῶν καὶ δ νοῦς καὶ ἡ συννείδησις. Θεὸν 16 2 T 8,5.
ολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται,
λυκτοὶ δοντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον
ιθόν ἀδόκιμοι.

Σὺ δὲ λάλει ἢ πρέπει τῇ ύγιαινούσῃ διδα- 2 1 T 6,8.
μίᾳ. πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνούς, 2 2 T 1,18.
φρονας, ύγιαινοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ
ομονῇ· πρεσβύτιδας ὁσαντως ἐν καταστήματι 3 1 T 8,11.
οπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μηδὲ οἴνῳ πολλῷ
σουλωμένας, καλοδιδασκάλους, ¹ ἵνα σωφρονί- 4
σιν τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους,
ώφρονας, ἀγνάς, οἰκουργούς, ἀγαθάς, ὑποτασ- 5 E 5,22.
μένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ δ λόγος τοῦ
οὐ βλασφημῆται. Τοὺς νεωτέρους ὁσαντως παρα- 6
λει σωφρονεῖν ¹ περὶ πάντα σεαντὸν παρεχόμενος 7 1 T 4,12.
πον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀφθορίαν,
ινότητα, ¹ λόγον ύγιη ἀκατάγνωστον, ἵνα δ ἔξ 8 1 P 2,15.

13 H [εν] 2,3 μηδε : h μη 4 HW σωφρονιζωσι
-iv) 5 W οικουργούς αγαθας, 6.7 TW σωφρονειν π.
ντα, 7 h εργων εν τ. διδασκαλια,

11 fin + τα τεκνα τους ιδιους γονεις υβριζοντες η τυπ-
τεις επιστομιζε και ελεγχε και νονθετει ως πατηρ τεκνα
ειπεν δε 14 εντολ. : γενεαλογιας 15 πατα : + μεν
μη ειδεναι | — και ει αγαθον 2,3 ιεροπρεπει 5 οικου-
νσ | θεον : + και η διδασκαλια 7 πατας εαυτον |
αφθοριαν | σεμνοτ. : + αφθαρσιαν

έναντιας ἐντραπῆ μηδὲν ἔχων λέγειν περὶ ἡμῶν
 E 6,5. 1 T 6,1.
 1 P 2,18. 9 φαῦλον. δούλους ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι,
 1,3. 10 ἐν πᾶσιν εὐαρέστοντος εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, ἢ μὴ
 νοσφιζομένοντος, ἀλλὰ πᾶσαν πίστιν ἐνδεικνυμένοντος
 ἀγαθήν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τὴν τοῦ σωτῆρος
 11 ἡμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν. Ἐπεφάνη γάρ
 ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σωτῆρος πᾶσιν ἀνθρώποις,
 E 1,4. 12 Ἁπαδεύοντα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν
 καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως
 R 5,2. Ph 8,20. 13 καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰώνι, προσδεχό-
 μενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς
 G 1,4. 1 T 2,6.
 E 2,10.
 Ps 130,8. 14 στοῦ Ἰησοῦ, δος ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα
 Ex 19,5.
 Dt 14,2.
 Ez 87,23.
 1 P 3,13.
 1 T 4,12. 15 ἔργων. Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ
 ἐλεγχει μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδείς σου περι-
 1 P 2,13. 3 φρονείτω. Ὑπομίμησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς ἐξ-
 ουσίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν
 Ph 4,5. 2 ἔργον ἀγαθὸν ἐτοίμους εἶναι, μηδένυ βλασφημεῖν,
 ἀμάχους εἶναι, ἐπιεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνύμενον
 1 K 6,11.
 E 2,2; 5,8. 3 πραθῆτα πρὸς πάντας ἀνθρώπους. Ἡμεν γάρ
 ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι,
 δουλεύοντες ἐπιθυμίαis καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις,
 ἐν κακίᾳ καὶ φύσιν φιλάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες
 2,11. Prv 8,31. 4 ἀλλήλους. διε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία
 E 2,8,9.
 J 8,5. E 5,26. 5 ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων
 τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἀ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ
 τὸ αὐτοῦ ἔλεος ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιν-

9 Η ὑποτασσεσθαι εν πασιν, 10 μη : h μηδε | πιστ.
 ενδεικν. αγαθην : h ενδεικν. αγαπην 18 h ημων, | hR
 Ιησον Χριστον 3,1 Υπομιμν. : W+ δε | αρχαις : W+
 και | H υποτασσεσθαι πειθαρχειν

8 ημων : υμων 10 — την 2° 11 σωτ. : pr η
 15 διδασκε | καταφρονειτω 3,1 πειθαρχ. : pr τι + και
 2 πραοτ. : σπουδην 3 ανοητοι : + και δ α : ωρ

γενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου, οὗ 6 Joel 3,1.
 Κέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
 τὸν σωτῆρος ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου 7 R 8,24.
 γάριτι κληρονόμοι γενηθῶμεν κατ' ἔλπιδα ζωῆς
 αἰώνιεν. Πιστὸς δὲ λόγος, καὶ περὶ τούτων βού- 8 14.
 ληραι σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσιν καλῶν
 ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες θεῷ. ταῦτά
 ἔστιν καλὰ καὶ ὀφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς 9 1 T 4,7.
 ἐξ ἡγήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔργων καὶ μάχας
 νομικὰς περιίστασο· εἰσὶν γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μά-
 ταιοι. αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευ- 10 2 J 10.
 τέραν νουθεσίαν παρατοῦ, εἰδὼς δὲτι ἐξέστραπται 11 1 T 6,4,5.
 ἐτοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὅν αὐτοκατάκριτος.

Οταν πέμψω Αρτεμᾶν πρὸς σὲ ἡ Τυχικόν, 12 2 T 4,12.
 πούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ
 γὰρ κέροικα παραχειμάσαι. Ζητῶν τὸν νομικὸν 13 Act 18,24.
 καὶ Απολλῶν σπουδαίως πρόπτευμψον, ἵνα μηδὲν 1 K 8,5,6.
 μῆτοις λείπῃ. μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι 14 2,14. E 4,28.
 πιῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας 29.
 θείας, ἵνα μὴ ὀσιν ἄκαρποι. Mt 7,19.

Ἄσπαζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι 15
 οὓς φιλοῦντας ὑμᾶς ἐν πίστει.

Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν.

⁹ R ερεις ¹⁰ h̄— καὶ δευτεραν ¹² RW πρός σε | H
 ιηκον ¹³ R Απολλὼ | hT λιπη

⁵ πνευμ. : pr δια 7 γερωμεθα 8 τα καλα
 ηνεαλ. : λογομαχιας 15 ασπασισθε | χαρις : + του
 ψουν νι τ. θεου | fln + αμην

Subscriptio: προς Τίτον (+ της Κρητων εκκλησιας
 ψωτον επισκοπον χειροτονηθεντα) εγραφη απο Νικοπολεως
 ή Μακεδονιας (missa per Arteman νι per Zenam et
 pollo).

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

- E 8,1.** 1 Παῦλος δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ Τιμόθεος
δὸς ἀδελφὸς Φιλήμου τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργού
Kol 4,17. 2 ημῶν¹ καὶ Ἀποφίᾳ τῇ ἀδελφῇ καὶ Ἀρχίππῳ τῷ στρατιώτῃ ημῶν καὶ τῇ κατ' οἰκόν σου ἐκκλησίᾳ
R 1,7. 3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ὑμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
4 Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μονι πάντοτε μνείαν α
5 ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μονι, ἀκούων α
τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τ
Ph 1,9. 6 κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀγίους, διπ
ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργής γένηται
ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ημῖν εἰς Χριστο
2 K 7,4. 7 χαοὰν γὰρ πολλὴν ἔσχον καὶ παράκλησιν ἐπὶ
ἀγάπῃ σου, διτὶ τὰ σπλάγχνα τῶν ἀγίων ἀνα
8 πανται διὰ σοῦ, ἀδελφέ. Διό, πολλὴν ἐν Χριστο
9 παροησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνήκον, δ
τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὁν
Παῦλος πρεσβύτης, νῦν δὲ καὶ δέσμιος Χριστο
Kol 4,9. 10 Ἰησοῦ, — παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου
G 4,19. 11 δν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς, Ὄνήσιμον, τὸν πο
12 σοι ἄχρηστον νῦν δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον,
ἀνέπεμψά σοι αὐτόν, τοῦτο ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχν
Ph 2,30. 13 ὁ δν ἐγὼ ἐβούλομην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵ
νπέρ σοῦ μοι διακονῆ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ ἐν
2 K 9,7. 14 γελίου, χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἡθέλη
1 P 5,9.

4 W παντοτε, 5 προς : Χ εις 6 H [του] | ημ
hTW υμιν 9 πρεσβυτής : h⁸ err. prim. pro πρεσβετη
| παρακαλω : T·W. | h νυν | W Ιησου : R·TW, 11 δ
hTW+ και 12 σοι : R·TW,

Inscriptio: προς Φιλημονα + και Απφιαν και Αρχιππ
(των διακονον) 1 δεσμος : αποστολος νι δουλος | αγ
πητω : αδελφω 2 αδελφη : αγαπητη 6 παντος : + εργον
Χριστον Ιησουν 7 ζαριν | εχομεν πολλην 10 ον :
εγω | δεσμοις μον 11 - σοι 20 12 ανεπεμφα· ον
αυτον | σπλ. : + προσλαβον

ποιήσαι, ἵνα μὴ ως κατὰ ἀνάγκην τὸ δικαῦθινον σου
ἢ ἄλλὰ κατὰ ἐκούσιον. τάχα γὰρ διὰ τοῦτο 15
ἴκωρίσθη πρόδες ὕδραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς,
οὐκέτι ως δοῦλον ἄλλὰ ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν 16 ¹ τ 6,2.
φυτῆτόν, μάλιστα ἐμοί, πόσῳ δὲ μᾶλλον σοὶ
καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν κυρίῳ. εἰ δὲ οὖν με ἔχεις κοι- 17
νον, προσλαβοῦ αὐτὸν ως ἐμέ. εἰ δέ τι ἡδίκησέν 18
εις ἡ ὄφειλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγα· ἐγὼ Παῦλος 19 G 6,11.
ἴκωρα τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω
οὐδὲ τι καὶ σεαυτόν μοι προσοφείλεις. ναί, ἀδελφέ, 20 ² Th 3,17.
ἐγώ σου δναίμην ἐν κυρίῳ· ἀνάπταυσόν μου τὰ
επιάγχην ἐν Χριστῷ.

Πεποιθώς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς 21
τι καὶ ὑπὲρ ἀ λέγω ποιήσεις. ἀμα δὲ καὶ ἔτοι· 22 Ph 1,25; 2,24.
μαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ δτι διὰ τῶν προσευ-
χῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν.

Ἄσπαζεται σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου 23 Kol 1,7; 4,12.
ἢ Χριστῷ Ἰησοῦ, Ἄρισταρχος, Δημᾶς, 24 Kol 4,10,14.
Λονᾶς, οἱ συνεργοί μουν.

Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ 25
πεύματος ὑμῶν.

16 Τ οὐκ ετι 25 κυριον : + hRW ημων

¹⁹ λεγω· σοι, | fin + εν κυριω 20 Χριστω : κυριω
_{1 a : 0} 23 ασπαζονται 25 fin + αμην

Subscriptio: προς Φιλημονα (καὶ Απφιαν δεσποτας
ημον καὶ προς Αρχιππον τὸν διακονον τῆς εν Κολοσσαις
ακησας) εγραφη απο Ρωμης (δια Ονησιμου οικετου). [Αλλα
και μαρτυς Χριστον γεγενηται ο μακαριος Ονησιμος εν
Ρωμαιων πολει επι Τερτουλλον τηνικαντα την επαρχικην
ημιαν διεποντος τη των σκελων κλασει την ψηφον υπο-
κινας τον μαρτυριον.]

ΠΕΤΡΟΥ Α

- Jc 1,1. 1 Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκλεκτοῖς
παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καπ-
- R 8,29. 2 παδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας,¹ κατὰ πρόγνωσιν
θεοῦ πατρός, ἐν ἀγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν
καὶ φαντισμὸν αἷματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν
καὶ εἰρήνη πληθυνθείη.
23. 3 Εὐλογητὸς δὲ θεός καὶ πατήρ τοῦ κυρίου ὑμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀνα-
γεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως
- Kol 1,12. 4 Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονομίαν ἀφθασ-
τον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν
- J 10,28; 17,11.
1 K 2,5. 5 οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς¹ τοὺς ἐν δυνάμει θεοῦ φρονούν-
μένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκα-
- R 5,2. 2 K 4,17.
5,10. H 12,11. 6 λυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. ἐν φῷ ἀγαλλιᾶσθε,
δλίγον ἄρτι εἰ δέον λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πει-
- Prv 17,8.
Ml 3,8.
R 2,7,10. 7 ρασμοῖς, ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πο-
λυτιμότερον χρυσίον τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πνόδος
δὲ δοκιμαζομένου, εὑρεθῇ εἰς ἐπαινον καὶ δόξαν
- J 17,20; 20,29.
2 K 5,7.
2 T 4,8. 8 καὶ τιμὴν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· δν οὐδὲ
ἰδόντες ἀγαπᾶτε, εἰς δν ἄρτι μὴ δρῶντες πιστεύον-
τες δὲ ἀγαλλιᾶσθε χαρῷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξα-
κε 6,22. 9 μένη, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν

7 δοκιμιον : h⁸ pro δοκιμον 8 H αγαλλιατε 9 ΗΩ

— νμων

4 εν ουρανω 6 δεον εστιν | λυπηθεντας 7 πολυ
τιμιωτερον | χρυσον 8 ειδοτες

σωτηρίαν ψυχῶν. περὶ ἡς σωτηρίας ἔξεζήτησαν 10 ^{Mt 13,17.}
 καὶ ἔξηραύνησαν προφῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς
 γάριτος προφητεύσαντες, ἐραυνῶντες εἰς τίνα ἡ 11 ^{Ps 22. Is 53.}
 κοῖον καιρὸν ἐδήλουν τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ
 προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ
 τὰς μετὰ ταῦτα δόξας· οἵς ἀπεκαλύψθη διτι οὐχ 12 ^{E 8,10.}
 ματοῖς ὑμὲν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἀ νῦν ἀνηγγέλῃ
 ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς πνεύματι
 τῷ φάποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἀ ἐπιθυμοῦ-
 ἄγγελοι παρακάψαι.

Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς δσφύας τῆς διανοίας 13 ^{L 12,35.}
 μῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερο-
 μένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ιησοῦ Χριστοῦ.
 ὃς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς 14 ^{R 12,2.}
 πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ 15
 τὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἄγιον καὶ αὐτοὶ ἄγιοι
 τὸ πάση ἀναστροφῆ γενήθλητε, διστι γέργαπται· 16 ^{Lv 11,44; 19,9;}
 ἥποι ἔσεσθε, διτι ἐγὼ ἄγιος. καὶ εἰ πατέρα ἐπι- 17 ^{Pn 89,27.}
 λεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήμπτως κρίνοντα κατὰ ^{Jr 8,19.}
 ὁ ἔκαστον ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ^{Ml 1,6.}
 μῶν χρόνον ἀναστρόφητε, εἰδότες διτι οὐ φθαρ- 18 ^{Mt 6,9.}
 τοῖς, ἀργυρῷ ἡ χρονίψ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς μα- ^{R 2,11.}
 ταίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότον, ἀλλὰ 19 ^{Is 58,7. H 9,14.}
 τῷ φάποσταλέντι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμον καὶ ἀσπίλον
 Χριστοῦ, προεγνωσμένον μὲν πρὸ καταβολῆς κόσ- 20 ^{R 16,25,26.}
 πον, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτου τῶν χρόνων ^{E 1,4.}
 δι' ὑμᾶς¹ τὸν δι' αὐτοῦ πιστοὺς εἰς θεὸν τὸν 21 ^{J 14,6.}
 τῇέραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα,
 στε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα είναι εἰς θεόν.

10 W εξηρευνησαν it 11 ερευνωντες 11 εδηλον το :
 δ εδηλοντο 12 υμιν 10 : W ημιν | h αυτὰ a | υμας :
 TW + ev 13 H νηφοντες τελειως, 14 H συνσχημ. 16 γεγρ. :
 [H]W+ οτι | οτι : T διοτι

10 ημας 11 — Χριστον | προμαρτυρουμενον 16 γενεσθε |
 αγιος ειμι 20 εσχατων | ημας 21 πιστευοντας

1 J 5,1. 22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς
ἀληθείας εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καιροῦ
Dn 6,27. 23 δίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἔκτενῶς, ἀναγεγενωθῆ-
J 1,18. Je 1,18. μένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς ἀλλὰ ἀφθάρτου
Is 40,6.7. 24 διὰ λόγου ζῶντος θεοῦ καὶ μέροντος. διότι
Jc 1,10.11. πᾶσα σὰρκός ὡς χόρτος,
καὶ πᾶσα θάνατης ὡς ἄνθος χόρτου·
ἔξηράνθη ὁ χόρτος,
καὶ τὸ ἄνθος ἔξεπεσεν·

Is 40,8. 25 τὸ δὲ φῆμα κυρίου μένει εἰς τὸν αἰώνα.
τοῦτο δέ ἐστιν τὸ φῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.
E 4,22. 2 Άποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον
Jc 1,21. καὶ ὑποκρίσεις καὶ φύδονος καὶ πάσας καταλα-
H 5,12.18. 2 λιάς, ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη τὸ λογικὸν ἀδολον
Mt 18,8. γάλα ἐπιποδήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αδημῆτε εἰς
Ps 34,9. 3 σωτηρίαν, εἰλέγενος σασθε διτι χρηστὸς ὁ κυριος.
Ps 118,22. 4 πρὸς δὲν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώ-
Is 28,16. πων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον παρὰ δὲ θεῷ ἐκλεκ-
Mt 21,42. τον μὲνδεοικιμασμένον παρὰ δὲ θεῷ ἐκλεκ-
Act 4,11. 5 τὸν ἔντιμον, καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδο-
E 2,21.22. μεῖνθε οἶκος πνευματικὸς εἰς ιεράτευμα ἀγιον,
9. R 18,1. ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους θεῷ
Is 28,16. 6 διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. διότι περιέχει ἐν γραφῇ·
ιδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαῖον ἐκλεκ-
τὸν ἔντιμον,

καὶ ὁ πιστεῶν ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυνθῇ.
Ps 118,22. 7 ὑμῖν οὖν η τιμὴ τοῖς πιστεύονσιν ἀπιστοῦσιν δὲ
Mt 21,42. λίθος δὲν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτοι
Is 8,14. R 9,88. 8 ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας¹ καὶ λίθος προσκόμ-
ματος καὶ πέτρα σκανδάλου· οἱ προσκόπτουσιν τῷ

2,1 ΗW υποκρισιν 5 Τ εποικοδομεισθε | W Χριστον.
6 HW εκλεκτον (W,) ακρογωνιαιον 7 λιθος : Τ λιθο
| W — οντος ... γωνιας —

22 αληθ. : + δια πνευματος | εκ καθαρας καρδ.
23 σπορ. : φθορας | fin + εις τον αιωνα 24 — ως 1^ο |
αυτουν νι ανθρωπουν 2,2 — εις σωτ. 3 ειπερ 5 — εις
6 διο και 7 απειθονσιν

λόγῳ ἀπειθοῦντες, εἰς δὲ καὶ ἐτέθησαν· ύμινεῖς δὲ 9
γένος ἔκλεκτόν, βασιλείου ἱεράτευμα, ἔθνος ἄγιον,
λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἔξαγγειλητε
τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμασ-
τὸν αὐτοῦ φῶς· οἱ ποτε οὐ λαός, νῦν δὲ λαός 10
θεοῦ, οἱ οὐκ ἥλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεημέντες.

Is 48,20 s.
Ex 19,6; 28,22
Lxx.
Act 26,18.
2 K 4,6.
E 5,8. Ph 2,15.
Ap 1,6.
Hos 1,6,8;
2,8,25.
R 9,25.

Ἄγαπητοί, παρακαλῶ ώς παροίκους καὶ παρε- 11 Ps 89,18.
πιδήμους ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αι-
τινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· τὴν ἀναστρο- 12 Is 10,8.
φὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἐδυνεσιν ἔχοντες καλήν, ἵνα ἐν
φ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ώς κακοποιῶν, ἐκ τῶν κα-
λῶν ἕργων ἐποπτεύοντες δοξάσωσιν τὸν θεὸν ἐν
ἱμέρᾳ ἐπισκοπῆς.

Ὕποτάγητε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν 13 R 18,1-7.
κύριον· εἴτε βασιλεῖ ώς ὑπερέχοντι, ¹ εἴτε ἡγεμόσιν 14
ώς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν κακο-
ποιῶν ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· δτι οὗτως ἐστὶν 15 s,16.
τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν
τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· ώς ἐλεύθεροι, 16 G 5,13.
καὶ μὴ ώς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν
ἐλευθερίαν, ἀλλ' ώς θεοῦ δοῦλοι. πάντας τιμή- 17 R 12,10.
σατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε, τὸν θεὸν φοβεῖσθε, 18 E 6,5. Tt 2,9.
τὸν βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι
ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς
ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς.
τοῦτο γὰρ χάρις εἰ διὰ συνείδησιν θεοῦ ὑποφέρει 19
τις λύπας πάσχων ἀδίκως. ποῖον γὰρ κλέος εἰ 20 s,14,17; 4,18,14.
ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ'
εὶς ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο
χάρις παρὰ θεῷ. εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, δτι 21 Mt 16,24.

10 R οἱ ποτὲ 15 H φιμοιν

9 ημεῖς 11 απεχεσθε 12 εποπτευσαντες 13 υπο-
ταγητε ουν 14 εκδικ. : + μεν 19 χαρις : + παρα τω
θεω | θεου : + αγαθην 20 υπομενετε δις | τουτο : + γαρ

καὶ Χριστὸς ἐπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμ
πάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολονθήσητε τοῖς ἵχρε

^{Is 53,9. J 8,46.} 22 σιν αὐτοῦ· δις ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδὲν
^{2 K 5,21.}

23 δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· δις λοιδορούμενοι
οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἡπείλει, παρεδίδοι

^{In 53,12. 1 J 8,5. R 6,11.} 24 δὲ τῷ κρίνοντι δικαιώσῃ· δις τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
αὐτὸς ὑρῆται εὖν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἔν-
λον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῷ δικαιο-

^{In 53,6. Ez 84,5. 5,4. J 10,12.} 25 σύνη ζήσωμεν· οὐ τῷ μώλωπι ἴαθητε. ἥτε γάρ
ώς πρόβατα πλανώμενοι, ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν
ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

^{E 5,22. Tt 2,5.} 3 Όμοιώς γυναικεῖς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀν-
δράσιν, ἵνα καὶ εἰ τινες ἀπειθοῦσιν τῷ λόγῳ, διὰ
τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἀνευ λόγου κερ-

^{2,12.} 2 δημήσονται, ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνήν

^{In 8,18—24. 1 T 2,9.} 3 ἀναστροφὴν ὑμῶν. ὅν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλο-
κῆς τριχῶν καὶ περιθέσεως χρυσίων ἢ ἐνδύσεως

4 ἱματίων κόσμος, ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας
ἀνθρωπος ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέως καὶ ἡσυ-
χίου πνεύματος, ὁ ἔστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πο-

5 λυτελές. οὗτος γάρ ποτε καὶ αἱ ἄγιαι γυναικεῖς
αἱ ἐλπίζουσαι εἰς θεὸν ἐκδόμονν ἕαντάς, ὑποτασ-

^{Gn 18,12. Prv 3,25.} 6 σόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς Σάρρα ὑπήκοοι-
σεν τῷ ἄβραάμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσσα· ἡς ἐγενή-
θητε τέκνα ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ φοβούμεναι

^{E 6,25.} 7 μηδεμίαν πτόησιν. Οἱ ἀνδρες ὅμοιῶς, συνοι-
κοῦντες κατὰ γνῶσιν ως ἀσθενεστέρωφ σκεύει τῷ
γυναικείῳ, ἀπονέμοντες τιμὴν ως καὶ συνκληρο-

24 ημῶν : ή υμῶν | μωλωπι : T+ αυτον 25 HW αλλα
3,1 Η— και 4 Η τον ησυχιον και πραεως 6 ή (ως ...
καλουσα, ης εγεν. τεκνα,) | H υπηκοουεν 7 H γνωσα.
ως ασθ. σκ. τω γυναικειω απον. τιμην, | hT συνκληρο-
μοις

21 — και | απεθανεν | ημων ημιν 25 πλαιωμερα:
ημων 3,1 αι γυν. 3 εκ πλοκης | — τριχων | και:
δ εις : επι τον 7 — οι | συνομιλουντες

νόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεοθαντὶ τὰς προσευχὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος πάντες ὁμόφρονες, 8 R 12,16.
συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχνοί, ταπεινόφρονες, μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ λοιδορίαν 9 Mt 5,44.
ἀντὶ λοιδορίας, τούναντίον δὲ εὐλογοῦντες, διτὶ εἰς 1 Th 5,15.
τοῦτο ἐκλήθητε ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. 9, 2,23.

δὲ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν
καὶ ἴδεν ἡμέρας ἀγαθὰς
πανσάτω τὴν γλῶσσαν ἀπὸ κακοῦ
καὶ χεῦλη τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλοι,
ἐκκλινάτω δὲ ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιησάτω ἀγαθόν, 11
ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω αὐτήν.
οἳ τι ὁφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους 12
καὶ ὥτα αὐτοῦ εἰς δέσην αὐτῶν,
πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά.

Καὶ τίς δὲ κακώσων ὑμᾶς ἔαν τοῦ ἀγαθοῦ 13
ζηλωταὶ γένησθε; ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δίκαιο- 14 Mt 5,10.
σύνην, μακάριοι. τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε 2,20.
μηδὲ ταραχθῆτε, κύριον δὲ τὸν Χριστὸν ἀγιάσατε 15 Is 8,12.
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐτοιμοὶ δὲ πρὸς ἀπολο- 15 Is 8,18.
γίαν παντὶ τῷ αἴτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν
ὑμῖν ἐλπίδος, ἀλλὰ μετὰ πραθητος καὶ φόβου, 16 2,12.
οὐνείδησιν ἔχοντες ἀγαθήν, ἵνα ἐν φόβῳ λαλεῖσθε
καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθήν
ἐν Χριστῷ ἀναστροφῇ. κρείττον γὰρ ἀγαθοποι- 17 14. 2,20.
οῦντας, εἰ θέλοι τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, πάσχειν
ἢ κακοποιοῦντας. διτὶ καὶ Χριστὸς ἀπαξ περὶ 18 2,21-24.
ἀμαρτιῶν ἀπέθανεν, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα E 2,18.
H 9,28; 10,10.

7 TW ενκοπτ. | h ταῖς προσευχαῖς 11 T— δε 17 fin W,
18 απεθ. : hW επαθεν

7 χαριτος : + νι pr ποικιλης 8 φιλοφρονες 9 οτι :
pr ειδοτες 10 γλωσσαν ει χειλη : + αυτον 18 ει ει
γενοισθε | μιμηται 14 μακ. εστε | — μηδε ταρ. 15 Χριστ. :
θεον | ετοιμοι δε | απαιτουντι | — αλλα 16 καταλαλωσιν
υμων ως κακοποιων 17 θελει

ἡμᾶς προσαγάγη τῷ θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκὶ

4,6. 19 ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι ἐν φυ-

Gn 7,7.17. 20 λακῆ πνεύμασιν πορευθεὶς ἐκήρυξεν, ἀπειθήσασίν

ποτε δτε ἀπεξεδέχετο ἡ τοῦ θεοῦ μακροθυμία ἐν

ἡμέραις Νῶε κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν

δλίγοι, τοῦτ' ἔστιν δικτὸν ψυχαί, διεσώθησαν δι'

E 5,26. 21 ὑδατος. ὁ καὶ ὑμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει βάπ-

H 10,22. τισμα, οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις δύπον ἀλλὰ συνει-

δήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς θεόν, δι' ἀναστά-

E 1,20.21. 22 σεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, δις ἔστιν ἐν δεξιᾷ Θεοῦ,

Ps 110,1. πορευθεὶς εἰς οὐρανόν, ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέ-

Kol 1,16. 4 λων καὶ ἔξουσιῶν καὶ δυνάμεων. Χριστοῦ οὖν

παθόντος σαρκὶ καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν

δπλίσασθε, δτι ὁ παθὼν σαρκὶ πέπανται ἀμαρ-

2 τίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίας ἀλλὰ

θελήματι θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιώσαι

E 2,2.8. Tt 8,8. 3 χρόνον. ἀρκετὸς γὰρ ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τὸ

βούλημα τῶν ἐθνῶν κατειργάσθαι, πεπορευμένους

ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις,

4 πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις. ἐν φίενί-

ζονται μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς

2 T 4,1. 5 ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· οἱ ἀποδώσου-

σιν λόγον τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ

8,19. 6 νεκρούς. εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη,

ἴνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ

κατὰ θεὸν πνεύματι.

1 K 10,11. 7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἥγγικεν. σωφρονήσατε

1 J 2,18.

18 HW νμας 21 o : h^o pro ω 22 θεω : h^r + , deglu-
tiens mortem ut vitae aeternae haeredes efficeremur,
4,1 Η αμαρτιας (W-,) 3 H ειδωλολατραις (W,) 5 ει.
κριναι : Η κρινοτι

18 — τω θεω | — μεν | τω πν. 19 πνευματι
20 απαξ εδεχετο | την τ. δ. μακροθυμιαν | ολιγα
21 ημας 22 τον θεον 4,1 παθ. : + υπερ ημων | ει
σαρκι 3 γαρ : + ημιν νι υμιν | ρεον. : + τον βιον |
θελημα | κατεργασασθαι

έν καὶ τήγαντε εἰς προσευχάς· πρὸ πάντων τὴν 8 Prv 10,12.
τῆς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἔκτενῃ ἔχοντες, ὅτι ἀγάπη
αλέπτει πλῆθος ἡμαρτιῶν· φιλόξενοι εἰς ἀλλή· 9 H 13,2.
οντος ἄνευ γογγυσμοῦ· ἔκαστος καθὼς ἐλαβεν χά- 10 L 12,42.
τιμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες ὡς καλοὶ¹
κονόμοι ποικίλης χάριτος θεοῦ· εἰ τις λαλεῖ. 11 R 12,7.
τῆς λόγια θεοῦ· εἰ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἴσχύος ἡς
ροηγεῖ ὁ θεός· ἵνα ἐν πάσιν δοξάζηται ὁ θεός
ἡ Ἰησοῦς Χριστοῦ, φέστιν η δόξα καὶ τὸ κρά-
τος εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἄγαπητοί, μὴ ἔσθιετε τῷ ἐν ὑμῖν πυρῷσει 12 1,6,7.
φὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένη, ὡς ἔνοντος ὑμῖν
ὑμβάνοντος, ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ 13 Act 5,41. Je 1,9.
Ιοιστοῦ παθήμασιν χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῷ ἀπο- R 8,17.
πλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρήτε ἀγαλλιώμενοι.² T 2,12.
Ἐν ὄντεσθε ἐν ὄντοτι Χριστοῦ, μακάροι, δτι 14 2,20. Act 5,41.
τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς Ps 89,51.52.
πατανθεται. μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεὺς 15
κλέπτης η κακοποιὸς η ὡς ἀλλοτριεπίσκοπος·
δὲ ὡς Χριστιανός, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω 16 Act 11,26.
τὸν θεὸν ἐν τῷ ὄντοτι τούτῳ. δτι [δ] καιρὸς 17 Ph 1,20.
οὗ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ· Ez 9,6.
δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπει- Jr 25,29.
σύντων τῷ τοῦ θεοῦ εὐαγγελίῳ; καὶ εἰ ὁ δίκαιος 18 L 28,31.
οὗ σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἡμαρτωλὸς ποῦ φα-
νται; ὅστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα 19 Ps 81,6.
οὗ θεοῦ πιστῷ κτίστῃ παρατιθέσθωσαν τὰς ψυ-
χὰς αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιίᾳ.

14 δοξῆς : h^r + καὶ δυναμεως | fin : h^r + κατα μεν
τοὺς βλασφημεῖται, κατα δε υμας δοξαζεται 15 W
λοτριοεπισκοπος 17 [ο] : RW-T | αφ : W απο
(T)R καὶ El | ο 20 : [H] W+ δε | αμαρτ. : hT pr o
κατα τοιων

7 — καὶ | εις : + τας 8 προ π. δε | καλυψει
γογγυσμων 11 ης : ως 14 επαναπεπανται 16 ονοματι :
φει 17 υμων 19 εν αγαθοποιαις

- ² J 1. R 8,17.
^{Ap} 1,9. 5 Πρεσβυτέρους ούν ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ σὺν
 πρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθη-
 μάτων, δὲ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεοθα
^{J 21,16.}
^{Phm 14.}
^{Act 20,28.} 2 δόξης κοινωνός· ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιο
^{1 T 3,2-7.} τοῦ θεοῦ, μὴ ἀναγκαστῶς ἀλλὰ ἔκουσίως [κατί-
^{2 K 1,24.}
^{Tt 2,7; 1,11.} 3 θεόν] μηδὲ αἰσχροκερδῶς ἀλλὰ προθύμως, μηδὲ
 ως καταχυριεύοντες τῶν κλήρων ἀλλὰ τύποι γινό-
^{2,25. H 13,20.}
^{1 K 9,25.} 4 μενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀφ-
^{2 T 4,8.} χιποίμενος κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης
^{E 5,21.}
^{Prv 8,84.} 5 στέφανον. Ὄμοιώς, νεώτεροι, ὑποτάγητε πρεσ-
^{Mt 28,12.}
^{Jc 4,6.} βυτέροις· πάντες δὲ ἀλλήλοις τὴν ταπεινοφρο-
 σύνην ἐγκομβάσασθε, διτι δὲ θεός ὑπερηφάροις
 ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν.
- ^{Job 22,29.}
^{Jc 4,10.} 6 Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοι
^{Ps 55,23.}
^{Mt 6,25. Ph 4,6.} 7 θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ,¹ πᾶσαν τὴν με-
 ριμναν ὑμῶν ἐπιρίψαντες ἐπ' αὐτόν, διτι αὐτῷ
^{1 Th 5,6.}
^{L 18,3.} 8 μέλει περὶ ὑμῶν. Νήψατε, γρηγορήσατε. δὲ ἀντί-
^{E 6,11-18.} 9 πατεῖ ζητῶν τίνα καταπιεῖν· φ διντίστητε στερεοὶ
 τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ
^{1,6.} 10 ἐν τῷ κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. Ο δὲ θεός πάσης χάριτος, δὲ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν
 αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ, διλύγον παθόντας
¹¹ αὐτὸς καταρτίσει, στηρίξει, σθενώσει. αὐτῷ τῷ
 κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
- ^{H 13,22.} 12 Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ως
 λογίζομαι, δι’ διλύγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ

1 ουν : T+ τους | R συμπρεσβ. 2 θεον : h^r[E]+
 επισκοπούντες | [κατα θεον] : h^sT—H 5 H [o] 6 T
 χειραν 8 H— τινα hW τινὰ 10 Χριστω : h pr τω |
 σθενωσει : TW+ θεμελιωσει 11 H— των αιωνων

1 — ουν | o : ως 2 μηδε : μη δομ. δε | αλληλ :
 + υποτασσομενοι 6 fin + επισκοπης 7 περι ημων |
 8 ο : pr οτι | καταπη 9 — τω | — υμων 10 ημας |
 Χριστω Ιησουν | καταρτισαι στηριξαι σθενωσαι θεμελιωσαι
 11 η δοξα και το κρατος

ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ θεοῦ·

αἱς ἦν στῆτε. Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι 18 ^{Act 12,12,25.}
συνεκλεκτὴ καὶ Μάρκος ὁ νίδιος μου. ἀσπάσασθε 14 ^{2 T 4,11.} 1 κ 16,20.
ἄλληλους ἐν φιλήματι ἀγάπης.

Ἐιρήνη όμιν πᾶσιν τοῖς ἐν Χριστῷ.

ΠΕΤΡΟΥ Β

Συμεὼν Πέτρος δοῦλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ 1
Χριστοῦ τοῖς ἴσδτιμον ὥμιν λαχοῦσιν πίστιν ἐν
δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ
Χριστοῦ· χάρις όμιν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη ἐν 2
ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ καὶ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν,
ὅς πάντα ἥμιν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ 3 1 P 2,9.
πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης διὰ τῆς
ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς ἰδίᾳ δόξῃ καὶ
ἀρετῇ, δι' ὃν τὰ τίμια ἥμιν καὶ μέγιστα ἐπαγ- 4
τέλματα δεδώρηται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας
πινωνοὶ φύσεως, ἀποφνγόντες τῆς ἐν τῷ κόσμῳ
ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς. καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν 5 G 5,6.22.
πᾶσαν παρεισενέγκαντες ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει
ἡμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν, 1 ἐν 6
δὲ τῇ γνώσει τὴν ἔγκρατειαν, ἐν δὲ τῇ ἔγκρατείᾳ
τὴν ὄπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὄπομονῇ τὴν εὐσέβειαν,
ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ 7 G 6,10.
φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. ταῦτα γὰρ όμιν ὄπάρ- 8
λοντα καὶ πλεονάζοντα οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους

12 TW θεον, | W εστηκατε
1,1 Χ Σιμών 2 TW ημων. (W πονα sectio) 3 παντα :
TW pr τα | Χ ημας δια δοξης και αρετης 4 ΧW τ.
και μεγιστα ημιν | fin W,

13 Βαβ. : + εκκλησια 14 Χριστω Ιησουν | fin + αμην
1,1 εις δικαιοσυνην | θεον : κυριου 2 Ιησουν Χριστου
4 την εν τω x. επιθυμιαν φθ. | — τω δ αυτο τουτο :
πντοι 7 fin + εν δε τη αγαπη την παρακλησιν 8 υπαρχ. :
παροντα

καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

^{1 J 2,9.11.} 9 ἐπίγνωσιν· φὰρ μὴ πάρεστιν ταῦτα, τυφλός
ἐστιν μνωπάξων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ
10 τῶν πάλαι αὐτοῦ ἀμαρτιῶν. διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί,
σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν
ποιεῖσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητε

^{J 8,5; 10,7.} 11 ποτε. οὕτως γὰρ πλούσιως ἐπιχορηγηθήσεται
ὑμῖν ἡ εἰσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ
κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

12 Διὸ μελλήσω δεὶ ύμᾶς ύπομιμνήσκειν περὶ
τούτων, καίπερ εἰδότας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ

^{2 K 5,1.} 13 παρούσῃ ἀληθείᾳ. δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον
εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγέρειν ύμᾶς ἐν

^{J 21,18.19.} 14 ύπομνήσει, εἰδὼς δτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις
τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ κύριος ἡμῶν

15 Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέν μοι· σπουδάσω δὲ καὶ
ἐκάστοτε ἔχειν ύμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν

16 τούτων μνήμην ποιεῖσθαι. οὐ γὰρ σεσοφισμένοις
μύθοις ἔξακολονθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ύμῖν τὴν
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ
παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου

^{Mt 17,5.} 17 μεγαλειότητος. λαβὼν γὰρ παρὰ θεοῦ πατρὸς
τιμὴν καὶ δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιᾶσδε
ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης· οὕτος ἐστιν ὁ
νίος μου ὁ ἀγαπητός, εἰς δὲν ἐγὼ εὐδόκησα, —

18 καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἡκούσαμεν ἐξ οὐ-
ρανοῦ ἐνεχθεῖσαν σὺν αὐτῷ δύντες ἐν τῷ δρει τῷ

19 ἀγίῳ. καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν
λόγον, φὰρ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνῳ
φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὐ ἡμέρα διαι-

9 W εστιν, | hT αμαρτηματῶν 10 σπουδασατε : h^r +
ινα δια τῶν καλῶν [υμῶν] εργων (... ποιεισθε νι ποιησθε,
11 ημῶν : W υμῶν 17 HW O νιος μον ο αγαπητος μον
ουτος εστιν 18 HW εν τω αγιω ορει (W,)

11 — καὶ σωτ. 12 ουκ αμελησω 13 εν 2° : + η
17 των θεον 18 εκ των ουρ. 19 η ημερα

γάση καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν· τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, διὰ πᾶσα προ- 20
φητεία γραφῆς ἴδιας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται· οὐ 21 εἰ τ. 8,16,17.
γάρ θελήματι ἀνθρώπου ἡνέχθη προφητεία ποτέ,
ἀλλὰ ὑπὸ πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν
ἀπὸ θεοῦ ἀνθρώποι.

Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ, 2 ^{Μτ 24,11.}
ώς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες ^{1 Τ 4,1.}
παρεισάξουσιν αἱρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγορά-
σαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες
ἴαντοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν· καὶ πολλοὶ ἔξακολον- 2 ^{Ια 52,5.}
ὑήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀσελγείαις, διὰ οὓς η ὁδὸς
τῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται· καὶ ἐν πλεονεξίᾳ 3 ^{Ρ 16,18.}
πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται· οἵτινες ^{2 Κ 9,5.}
ἐκπαλαι ὡνκάρας, καὶ η ἀπώλεια αὐτῶν οὐ
νιστάζει. εἰ γάρ ὁ θεός ἀγγέλων ἀμαρτησάντων 4 ^{1 Θη 2,6.}
οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειροῖς ζύφου ταρταρώσας
παρέδωκεν εἰς κρίσιν τηρουμένους, καὶ ἀρχαίον 5 ^{3,6. Γν 8,18.}
κύσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὅγδοον Νῶe δικαιο-
σύνης κήρυκα ἐφύλαξεν, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσε-
βῶν ἐπάξας, καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας 6 ^{Γν 19,25.}
τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν, ὑπόδειγμα μελ-
λόντων ἀσεβεῖν τεθεικώς, καὶ δίκαιον Λώτ κατα- 7
πονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀνθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ
ἀναστροφῆς ἐρρύσατο, — βλέμματι γάρ καὶ ἀκοῇ 8 ^{Εξ 9,4.}
ὁ δίκαιος ἐνκατοικῶν ἐν αὐτοῖς ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἐργοῖς ἐβασάνιζεν, — οἰδεν 9 ^{1 Κ 10,18.}
κύριοις εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ δύνεσθαι, ἀδίκους ^{Αρ 8,10.}
δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν, μά- 10

21 Τ ποτε προφητεία ^{2,4 Τ σιροις} 6 Η— κατα-
στροφῇ | HW ασεβεσιν ^{7 HW ερυσατο (Τ. W.)} 8 Χ— ο |
W εγκατοικ. ^{9 Τ πειρασμων | W τηρειν. (nov. sect.)}

20 γραφῇ προφητείας ^{21 (οι) αγιοι (τον) θεον ανθρ.}
2,2 οδος : δοξα ^{3 νισταξει} 4 σειραις | κολαζομενους
τηρειν

λιστα δὲ τοὺς δπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μιασμοῦ πορευομένους καὶ κυριότητος καταφρονοῦντας.
 τολμηταί, αὐθάδεις, δόξας οὐ τρέμοντιν βλασφη-
 11 μοῦντες, δπον ἄγγελοι ἰσχύει καὶ δυνάμει μείζονες
 δοντες οὐ φέροντιν κατ' αὐτῶν παρὰ κυρίφ βλάσφη-
 12 μον κρίσιν. ούτοι δέ, ως ἀλογα ζῶα γεγεννημένα
 φυσικὰ εἰς ἀλωσιν καὶ φθοράν, ἐν οῖς ἀγνοοῦσιν
 βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καὶ φθαρῇ
 13 σονται,¹ κομιούμενοι μισθὸν ἀδικίας· ηδονὴν ἡγού-
 μενοι τὴν ἐν ήμέρᾳ τρυφήν, σπῖλοι καὶ μῶμοι
 ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν συνενωχού-
 14 μενοι ὑμῖν, δφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς μοιχαλίδος
 καὶ ἀκαταπαύστους ἀμαρτίας, δελεάζοντες ψυχὰς
 ἀστηρίκτους, καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονεξίας
 Nu 22,7. 15 ἔχοντες, κατάρας τέκνα· καταλείποντες εὑθεῖαν
 Ap 2,14. ὁδὸν ἐπλανήμησαν, ἔξακολουθησαντες τῇ δόφ τοῦ
 Βαλαὰμ τοῦ Βοσδό, δς μισθὸν ἀδικίας ἡγάπησεν,
 Nu 22,28. 16 ¹ ἐλεγξιν δὲ ἔσχεν ἴδιας παρανομίας· ὑποζέγκιον
 ἄφωνον ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον ἐκάλυσεν
 17 τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν. ούτοι εἰσιν πηγαὶ
 ἄνυδροι καὶ δμίχλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι,
 18 οἰς δ ἥσφος τοῦ σκότους τετήρηται. ὑπέρογκα
 γὰρ ματαιότητος φθεγγόμενοι δελεάζοντιν ἐπι-
 θυμίαις σαρκὸς ἀσελγείαις τοὺς δλίγως ἀποφεύγον-
 J 8,34. 19 τας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφομένους, ἐλευθεροῖαν
 αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες

10 Τ τολμηταὶ αὐθ. | Η τρέμοντιν, 11 Η [παρὰ
 κυριω] 12 Τ γεγενημένα 12.13 Τ φθαρησονται κομ.
 13 κομ. : HW αδικουμενοι | απαταις : hR αγαπαις 14 Η
 ακαταπαστους 15 ή καταλιποντες | ΗW Βεωρ | hW-
 ος | ή ηγαπησαν 18 Τ αποφευγοντας,

10 εν επιθυμιαις 12 αυτοι δε | αγνοουντες βλασφη-
 μονταιν | και φθ. : καταφθαρησονται 13 απατ. : αγγοις;
 14 μοιχαλαις | πλεονεξιαις 15 την ευθειαν 16 αφ.
 ανθρωποις φ. 17 και ομ. : νεφελαι | τετηρ. : pr ιι;
 αιωνα 18 ασελγειας | ολιγως : οντως | αποφυγονται;
 19 υπαρχ. : οντες

τῆς φυδορᾶς· φ γάρ τις ἡττηται, τούτῳ δεδούλωται. J 8,34. R 6,16.
 εὶ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν 20 Mt 12,45.
 ἐπιγνώσει τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἡττῶνται, γέγονεν
 αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων. κρείττον 21 L 12,47.48.
 γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δι-
 καιοσύνης, ἡ ἐπιγνοῦσιν ὑποστρέψαι ἐκ τῆς παρα-
 δοθείσης αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς. συμβέβηκεν αὐτοῖς 22 Prv 26,11.
 τὸ τῆς ἀληθοῦσ παροιμίας· κάνων ἐπιστρέψας ἐπὶ
 τὸ ἴδιον ἔξεραμα, καὶ· ὃς λονσαμένη εἰς κυλισμὸν
 βορβόρου.

Ταύτην ἡδη, ἀγαπητοί, δευτέρων ύμῖν γράφω 3 1,18.
 ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγείρω ύμῶν ἐν ὑπομνήσει
 τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν, μνησθῆναι τῶν προειρη- 2
 μένων ὄγημάτων ύπὸ τῶν ἀγίων προφητῶν καὶ
 τῆς τῶν ἀποστόλων ύμῶν ἐντολῆς τοῦ κυρίου καὶ
 σωτῆρος, ¹ τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, διτὶ ἐλεύσον- 3 1 T 4,1.
 ται ἐπ' ἔσχατων τῶν ἡμερῶν ἐν ἐμπαιγμονῇ ἐμ-
 πλαῖται κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευό-
 μενοι ¹ καὶ λέγοντες· ποῦ ἔστιν ἡ ἐπαγγελία τῆς 4
 παρουσίας αὐτοῦ; ἀφ' ἣς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοι-
 μήθησαν, πάντα οὗτως διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως.
 λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας διτὶ οὐρανοὶ 5
 ἥσαν ἔκπαλαι καὶ γῆ ἐξ ὅδατος καὶ δι' ὅδατος
 συνεστῶσα τῷ τοῦ θεοῦ λόγῳ, δι' ὧν δ τότε κόσμος 6
 ὅδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο· οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ 7
 καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶν
 πνῷ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας
 τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων. Ἐν δὲ τοῦτο μὴ 8 Ps 90,4.

19 τουτῷ : R+ [καὶ] 20 κυρίου : hT+ ημῶν 21 T
 κρεισσον 3,3 T αντων επιθυμίας 4 W ἔστιν 5 h
 συνεστῶτα 7 αντω : W αντον

20 καὶ σωτ. : + ημῶν v1 — 21 επιστρέψαι et pr εἰς
 τα οπισω | εκ : απο 22 συμβ. : + δε v1 γαρ | κυλισμα
 3,3 εσχατον | — εν εμπαιγμ. 7 (τω) αντον | ασεβειας

λανθανέτω ύμᾶς, ἀγαπητοί, δτι μία ημέρα παρὰ κυρίω ώς χίλια ἔτη καὶ χίλια ἔτη ώς ημέρα μία.

Ηβ 2,3. 1 Τ 3,4. 9 οὐ βραδύνει κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες βραδυτῆτα ἥγοῦνται, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ύμᾶς, μὴ βουλόμενός τινας ἀπολέσθαι ἀλλὰ πάντας εἰς

1 Th 5,2.3. 10 μετάνοιαν χωρῆσαι. Ἡξει δὲ ημέρα κυρίου ώς
7. Mt 24,29.35. κλέπτης, ἐν ᾧ οἱ οὐρανοὶ δοικηδὸν παρελεύσονται,
Ap 20,11.

στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσεται, καὶ γῆ καὶ τὰ

11 ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται. Τούτων οὖτως πάντων λυομένων ποταπὸν δεῖ υπάρχειν ύμᾶς ἐν

Is 34,4. 12 ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις, προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ θεοῦ ημέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται

Is 65,17 ; 66,22. 13 καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται· καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ

1 K 1,7.8. 14 προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ. Διό, ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἀσπιλού

R 2,4. 15 καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὴν τοῦ κυρίου ημῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἡγεῖσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ημῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ σοφίαν ἔγραψεν ύμῖν.

16 ώς καὶ ἐν πάσαις ἐπιστολαῖς λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων, ἐν αἷς ἐστιν δυσνόητά τινα, ἀ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν ώς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν.

Mc 18,5.9.33. 17 Υμεῖς οὖν, ἀγαπητοί, προγινώσκοντες φυλάσσεσθε ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀνθεμών πλάνῃ συναπαχθέντες

18 ἑκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ, αὐξάνετε δὲ ἐν

9 εἰς 1º : Τ δι 10 Τ—οι | κατακαήσεται : HW ευρεθῆσεται (W;) h⁸ οὐχ ευρεθῆσεται εἴ αφανισθῆσεται : fort pro ουησεται 11 ουτως : Τ ουν | νμας : [H]—W 12 τηκεται (W;) : h⁸ τακησεται (-ονται) fort pro τηκεται 13 Τ καινη γην | Τ τα επαγγελματα 15.16 W νμιν ως ... επιστολαις, 16 πασαις : T+ ταις

9 βραδυνεῖ | νμας : ημας ιι 11 10 κλεπτης : + ετινκτι 12 θεον : κυριου 13 κατα : και 14 αμωμοι 16 αις : οις | εισιν

χάριτι και γνώσει τοῦ κυρίου ἡμῶν και σωτῆρος
Ἰησοῦ Χριστοῦ. αὐτῷ η δόξα και νῦν και εἰς
ἡμέραν αἰῶνος.

ΙΩΑΝΝΟΥ Α

Ο οὖν ἀπὸ αρχῆς, ὁ ἀκηκόαμεν, ὁ ἐωράκαμεν 1 J 1,1.14.
τοῖς διφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἐνθεασάμενθα και αἱ χεῖρες
ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, —
και η ζωὴ ἐφανερώθη, και ἐωράκαμεν και μαρ- 2 J 1,4.
τυροῦμεν και ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν
αἰώνιον, ἥτις ην πρὸς τὸν πατέρα και ἐφανερώθη
ἡμῖν, — ὁ ἐωράκαμεν και ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλ- 3
λομεν και ὑμῖν, ἵνα και ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε
μεθ' ἡμῶν. και η κοινωνία δὲ η ἡμετέρα μετὰ
τοῦ πατρὸς και μετὰ τοῦ νεοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ. και ταῦτα γράφομεν ἡμεῖς ἵνα η χαρὰ 4 J 15,11; 16,24.
ἡμῶν η πεπληρωμένη.

Και ἔστιν αὕτη η ἀγγελία ην ἀκηκόαμεν ἀπὸ 5 Jc 1,17.
αὐτοῦ και ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, διτι ὁ θεὸς φῶς
ἔστιν και σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία.
Ἐὰν εἰπωμεν διτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ 6 2,4. J 8,21.
και ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα και
οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν. ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ 7 H 9,14.
περιπατῶμεν ως αὐτός ἔστιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινω- Ap 1,5; 7,14.
νίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων και τὸ αἷμα Ἰησοῦ τοῦ
νεοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας.
ἴαν εἰπωμεν διτι ἀμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἔαυτοὺς 8
πλανῶμεν και η ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. ἐὰν 9 Prv 28,13.

18 fin R+ [αμην] 1,1.3 T ζωης· και... εφ.
ημεν· ο 4 h νμων 5 W Kal ἔστιν | Η ουκ εστιν εν
αντω ουδεμι.

18 γνωσει : πιστει 1,2 εωρακ.: pr δ 3 — και 20
4 ημεις : υμιν | fin + εν ημιν νι εν υμιν 5 επαγγελια
7 αλληλ. : αυτου | Ιησου Χριστου

δομολογῶμεν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστιν καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας καὶ καθαρίσῃ

10 ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. ἐὰν εἰπωμεν διτὶ οὐλὴ
ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν καὶ δ λόγος

R 8,84. H 7,25. 2 αὐτοῦ οὐκ ἐστιν ἐν ἡμῖν. Τεκνία μου, ταῦτα
γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἀμάρτητε. καὶ ἐάν τις ἀμάρτητο,
παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν

Kol 1,20. 2 Χριστὸν δίκαιον· καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστιν περὶ^{1,8.}
τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, οὐδὲ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ
3 μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ δλου τοῦ κόσμου. καὶ ἐν

τούτῳ γινώσκομεν διτὶ ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς
4 ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. δ λέγων διτὶ ἐγνώκα
αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης

J 14,21.28. 5 ἐστιν, καὶ ἐν τούτῳ η ἀλήθεια οὐκ ἐστιν· διτὶ
5,8. ἀν τηρῆ αὐτοῦ τὸν λόγον ἀληθῶς ἐν τούτῳ η
ἀγάπη τοῦ θεοῦ τετελείωται. Ἐν τούτῳ γινώ-

J 13,15. 6 σκομεν διτὶ ἐν αὐτῷ ἐσμεν· δ λέγων ἐν αὐτῷ
μένειν δφείλει καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησεν καὶ
αὐτὸς περιπατεῖν.

J 18,84. 7 Ἀγαπητοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν.
Mt 5,17. ἀλλ ἐντολὴν παλαιὰν ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς· η
ἐντολὴ η παλαιά ἐστιν δ λόγος δν ἡκουόσατε.

R 18,12. 8 πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, δ ἐστιν ἀληθῆς
J 13,34. ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν, διτὶ η σκοτία παράγεται
4,20. 9 καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἥδη φαίνει. Ο λέγων
ἐν τῷ φωτὶ εἰναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν

R 14,13.15. 10 ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἔως ἄρτι. δ ἀγαπῶν τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον

J 12,35. 11 οὐκ ἐστιν ἐν αὐτῷ· δ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ.

2,1 Η πατερα Ιησ. 9 ή μονων 5 W ἐν ει εσμεν.
6 αυτος : T+ ουτως 10 ΗW εν αυτω ουκ εστιν

2,4 — οτι | — και (20) νι — εν τοντω | αληθεια : + τοι:
θεον 7 αγαπ. : αδελφοι | fin + απ αρχης 8 υμιν ιο:
ημιν | σκοτια : σκια

καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει, δτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Γράφω ὑμῖν, τεκνία, 12 ε^κ 6,11. ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἀμαρτίαι διὰ τὸ δνομα αὐτοῦ. γράφω ὑμῖν, πατέρες, δτι ἐγνώκατε τὸν 13 1,1. J 1,1. ἀπ' ἀρχῆς. γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, δτι νενική- κατε τὸν πονηρόν. ἔγραψα ὑμῖν, παιδία, δτι 14 ε^κ 6,10. ἐγνώκατε τὸν πατέρα. ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες, δτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. ἔγραψα ὑμῖν νεα- νίσκοι, δτι ἰσχυροὶ ἔστε καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν. Μὴ 15 Jc 4,4. φαπτάτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ. δτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ 16 Prv 27,20. ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφ- θαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ ἐκ τοῦ κόσμου ἔστιν. καὶ ὁ 17 Mt 7,21. κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰώνα.

Παιδία, ἐσχάτη ὥρα ἔστιν, καὶ καθὼς ἥκού- 18 Mt 24,5.24.
σατε δτι ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι 1 P 4,7.
πολλοὶ γεγόνασιν· δμεν γινώσκομεν δτι ἐσχάτη· 1 K 10,11.
ὥρα ἔστιν. ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθαν, ἀλλ' οὐκ ἡσαν ἐξ 19 Act 20,30.
ἡμῶν· εἰ γὰρ ἡσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἀν 1 K 11,19.
μεν' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν δτι οὐκ εἰσὶν
πάντες ἐξ ἡμῶν. καὶ νμεῖς χρῖσμα ἔχετε ἀπὸ 20 27.
τοῦ ἀγίου, καὶ οἶδατε πάντες. οὐκ ἔγραψα ὑμῖν 21
δτι οὐκ οἶδατε τὴν ἀληθειαν, ἀλλ' δτι οἶδατε
眞τήν, καὶ δτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ

14 H [τὸν θεον] 16 R.W αλαζονεια 17 H [αυτον] |
αιωνα : h^r+ quomodo [et] ille manet in aeternum 19 H.W
ει γαρ εξ ημων ησαν 20 H αγιου· | Η— και 2° | παντες
(Η—) : hR παρτα.

12 παιδια 13 τὸν 2° : το 14 εγραψα 1° : γραψω |
τον 2° : το 15 πατρος : θεου 18 ο αντιχριστος

22 ἔστιν. Τίς ἔστιν δὲ ψεύστης εἰ μὴ δὸρούμενος δτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν δὲ Χριστός; οὐτός

4,15. J 5,28. 23 τὸν υἱόν. πᾶς δὲ δὸρούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν

πατέρα ἔχει· δὲ δομολογῶν τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα

7. 24 ἔχει. ὑμεῖς δὲ ἡκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω.

ἐὰν δὲν ὑμῖν μείνῃ δὲ ἀπ' ἀρχῆς ἡκούσατε, καὶ

25 ὑμεῖς δὲν τῷ υἱῷ καὶ δὲν τῷ πατρὶ μενεῖτε. καὶ

αὗτη ἔστιν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο

26 ὑμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ταῦτα

20. J 14,26; 27 ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς. καὶ

16,18. Jr 31,84. ὑμεῖς τὸ χρῖσμα δὲ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ μένει ἐν

ὑμῖν, καὶ οὐδὲν μείνῃ ἔχετε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς·

ἀλλ' ὡς τὸ αὐτοῦ χρῖσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ

πάντων, καὶ ἀληθές ἔστιν καὶ οὐκ ἔστιν ψεύδος,

8,2; 4,17. 28 καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς μένετε ἐν αὐτῷ. Καὶ

νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα ἐὰν φανερωθῇ

σχῶμεν παρρησίαν καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ

8,7.10. 29 ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. ἐὰν εἰδῆτε δτι δίκαιος

ἔστιν, γινώσκετε δτι πᾶς δὲ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην

ἔξι αὐτοῦ γεγέννηται.

5,20. J 1,12.18. 3 Ἰδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ὑμῖν δὲ πατήρ

J 16,8. ἵνα τέκνα θεοῦ κληθῶμεν, καὶ ἐσμεν. διὰ τοῦτο

δὲ κόσμος οὐδὲ γινώσκει ὑμᾶς, δτι οὐκ ἔγνω αὐτόν.

2,28. R 8,17. 2 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὖπτω ἐφανε-

ρώθη τί ἐσόμεθα. οἴδαμεν δτι ἐὰν φανερωθῇ

2 K 8,18. Ph 3,21. δμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, δτι δψόμεθα αὐτὸν καθὼς

Kol 3,4. Ex 34,29. 3 ἔστιν. καὶ πᾶς δὲ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ'

αὐτῷ ἀγνίζει ἕαντὸν καθὼς ἔκεινος ἀγνός ἔστιν.

24 εν 4° : [H]—W 27 hT υμας, | αλλ ως : h αλια
(... ψεύδος ·) 29 πας : h[R]TW pr και 3,1 TW και
εσμέν.

28 — ο ομολογ... εχει 24 υμεις 1° : + ουν 25 ημι
υμιν 27 χαρισμα biv | αυτον 2° : αυτο | — και 5° |
μενειτε 28 οταν | εχωμεν 3,1 ημιν : υμιν | — και
εσμεν | ημας : υμας 2 οιδ. δε

Πᾶς δ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ, 4 ^{Μτ 7,23.}
καὶ η ἀμαρτία ἐστὶν η ἀνομία. καὶ οἴδατε δτι 5 <sup>Ιω 5,8,4,5,9.
ἐκεῖνος ἐφανερώθη</sup> ἵνα τὰς ἀμαρτίας ἀρη, καὶ ^{1 Π 2,24.}
ἀμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστιν. πᾶς δ ἐν αὐτῷ μέ- 6 ^{Ρ 6,14.}
τον οὐχ ἀμαρτάνει· πᾶς δ ἀμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν
αὐτὸν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. Τεκνία, μηδεὶς πλα- 7 ^{2,29.}
νάτω ὑμᾶς· δ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιος
ἐστιν, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιος ἐστιν· δ ποιῶν τὴν 8 ^{Ιω 8,44.}
ἀμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστιν, δτι ἀπ' ἀρχῆς
δ διάβολος ἀμαρτάνει. εἰς τοῦτο ἐφανερώθη δ
νίος τοῦ θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.
Πᾶς δ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ ἀμαρτίαν οὐ 9 ^{Θεοῦ 6,5,18.}
ποιεῖ, δτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ οὐ
δίναται ἀμαρτάνειν, δτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται.
Ἐν τούτῳ φανερά ἐστιν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ καὶ 10
τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· πᾶς δ μὴ ποιῶν δικαιο-
σύνην οὐκ ἐστιν ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ δ μὴ ἀγαπῶν
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. δτι αὐτῇ ἐστὶν η ἀγγελία ἡν 11 ^{Ιω 18,34.}
ἡκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους·
οὐ καθὼς Καίν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἡν καὶ ἐσφαξεν 12 ^{Γν 4,8.}
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνος ἐσφαξεν αὐ-
τόν; δτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἡν, τὰ δὲ τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια.

Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί, εἰ μισεῖ ὑμᾶς δ κόδο- 13 ^{Μτ 5,11.}
μος. ημεῖς οἴδαμεν δτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ ^{Ιω 15,18,19.} 14 ^{2,11.} ^{Ιω 5,24.}
θανάτου εἰς τὴν ζωήν, δτι ἀγαπῶμεν τὸν ἀδελ-
φούς· δ μὴ ἀγαπῶν μένει ἐν τῷ θανάτῳ. πᾶς 15 ^{Μτ 5,21,22.}
δ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστιν, ^{Ιω 8,44.}
καὶ οἴδατε δτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν
αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένονσαν. Ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν 16 ^{Ιω 15,18.}

7 τεκνα : h παιδια 10 fin W, 12 H Καιν 13 T
Και μη 15 αυτον : h εαυτον | αυτω : hT εαυτω

5 αμαρτ. : + ημων 8 ο δε π. 10 ποιων δικ. : ων
δικαιος 11 επαγγελια 13 αδελφ. : + μου 14 αδελφ. : +
ημων | αγαπων : + τον αδελφον

τὴν ἀγάπην, διτὶ ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν
ἀντοῦ ἔθηκεν· καὶ ἡμεῖς ὁφείλομεν ὑπὲρ τῶν

^{4,20. Dt 15,7. 17} ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς θεῖναι. δις δ' ἀν ἔχη τὸν
βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῆ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
χρείαν ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ'
ἀντοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;

^{Jc 1,22; 2,15,16. 18} Τεκνία, μὴ ἀγαπᾶμεν λόγῳ μηδὲ τῇ γλώσσῃ, ἀλλὰ
19 ἐν ἐργῳ καὶ ἀληθείᾳ. [καὶ] ἐν τούτῳ γνωσόμεθα
διτὶ ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ
20 πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν¹ διτὶ ἐὰν καταγινώσκῃ
ἡμῶν ἡ καρδία, διτὶ μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρ-

^{R 5,1,2. H 4,16. 21} δίας ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα. Ἀγαπητοί, ἐὰν
ἡ καρδία μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παρρησίαν ἔχο-

^{Mc 11,24. 22} μεν πρὸς τὸν θεόν, καὶ δ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβά-
νομεν ἀπ' αὐτοῦ, διτὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν

^{J 6,29; 15,17. 23} καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. καὶ αὕτη
ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ δινόματι
τοῦ νιοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγαπᾶμεν

^{4,18. R 8,9. 24} ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν. καὶ ὁ
τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς
ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν διτὶ μένει ἐν
ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος οὐδὲν ἔδωκεν.

^{1 Th 5,21. 4} Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ
^{Mt 7,15.} δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν.

διτὶ πολλοὶ φενδοπροφῆται ἔξεληλύθασιν εἰς τὸν

^{1 K 12,8. 2} κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ
θεοῦ· πᾶν πνεῦμα δ διμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν

^{2,18. J 8,47. 3} σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν, καὶ πᾶν

18 W αλλ᾽ εργω 19 [καὶ] : T—HW | HW τὴν καρδία
| ημῶν : T·W, 20 οτι 1°: R ο τι 21 καρδία : T+ ημῶν
HW— ημῶν 22 H αν 23 ΗW πιστευσωμεν 4,2
εληλυθεναι

16 τιθεναι 17 μενεῖ 18 —τη | — εν 19 γινωσκομεν
20 — οτι 2° 21 αγαπ. : αδελφοι 22 απ : παρ 23 — ημ
4,2 γινωσκεται

πνεῦμα δ μὴ δμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐκ τοῦ θεοῦ
οὐκ ἔστιν· καὶ τοῦτό ἔστιν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, δ
ἀκηδάτε διτὶ ἐρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἔστιν
ἡδη. Ὅμεις ἐκ τοῦ θεοῦ ἔστε, τεκνία, καὶ 4
τενικήκατε αὐτούς, διτὶ μείζων ἔστιν δὲν ὑμῖν
ἢ δὲν τῷ κόσμῳ. αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσίν· 5 J 15,19.
διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν καὶ δὲν κόσμος
αὐτῶν ἀκούει. ὥμεις ἐκ τοῦ θεοῦ ἔσμεν· δὲ γι- 6 J 8,47.
νώσκων τὸν θεόν ἀκούει ἡμῶν, δις οὐκ ἔστιν ἐκ
τοῦ θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν
τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς
πλάνης.

Ἄγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, διτὶ ή ἀγάπη 7 2,29.
ἐκ τοῦ θεοῦ ἔστιν, καὶ πᾶς δὲ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ
θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν θεόν. δὲ μὴ 8
ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν θεόν, διτὶ δὲν ἀγάπης
ἔστιν. ἐν τούτῳ ἐφανερώθη η ἀγάπη τοῦ θεοῦ 9 J 8,18.
ἐν ἡμῖν, διτὶ τὸν νίδον αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλ-
κεν δὲν θεός εἰς τὸν κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ.
ἐν τούτῳ ἔστιν η ἀγάπη, οὐχ διτὶ ὥμεις ἡγαπή- 10 2,2.
σαμεν τὸν θεόν, ἀλλ' διτὶ αὐτὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς
καὶ ἀπέστειλεν τὸν νίδον αὐτοῦ ἰλαομὸν περὶ τῶν
ἄμαρτιῶν ἡμῶν. Ἄγαπητοί, εἰ οὖτως δὲν θεός 11 M 18,33.
ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὥμεις ὀφείλομεν ἀλλήλους
ἀγαπᾶν. θεόν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγα- 12 J 1,18.
πῶμεν ἀλλήλους, δὲν θεός ἐν ἡμῖν μένει καὶ η
ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐν ἡμῖν ἔστιν. ἐν 13 8,24. R 5,5.
τούτῳ γινώσκομεν διτὶ ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς
ἡ ἡμῖν, διτὶ ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν
ἡμῖν. καὶ ὥμεις τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν διτὶ 14 J 8,17.

3 μη ομολογει : h λνει 10 ΗW ηγαπηκαμεν

3 Ιησ. : + κυριον (νl Χριστον) + εν σαρκι εληλυθοτα
6 - ος ... ημων | εκ. τ. : εν τοντω 7 ο αγ. : + τον
θεον 8 ον γινωσκει 10 εκεινος | απεσταλκεν
13 εδωκεν 14 εθεασαμεθα

δ πατήρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου
 5,5. 15 δις ἀν δμολογήσῃ δτι Ἰησοῦς ἐστιν δι μίδις τοι
 θεοῦ, διθεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῇ
 8. 16 θεῷ. καὶ ημεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν
 τὴν ἀγάπην ἥν ἔχει διθεὸς ἐν ημῖν. Ὁ θεὸς
 ἀγάπη ἐστίν, καὶ δι μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ
 2,28. 17 μένει καὶ διθεὸς ἐν αὐτῷ μένει. Ἐν τούτῳ τε
 τελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ημῶν, ἵνα παροησία
 ἔχωμεν ἐν τῇ ημέρᾳ τῆς κρίσεως, δτι καθὼς
 ἐκεῖνός ἐστιν καὶ ημεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ
 18 φόβος οὐκ ἐστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεί
 ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, δτι δι φόβος κόλα
 σιν ἔχει, δι δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ
 19 ἀγάπῃ. Ήμεῖς ἀγαπῶμεν, δτι αὐτὸς πρῶτος
 20 ἡγάπησεν ημᾶς. ἐάν τις εἰπῃ δτι ἀγαπῶ τὸν
 θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν
 δι γάρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ δι έώρακεν,
 τὸν θεὸν δι οὐχ έώρακεν οὐδὲ δύναται ἀγαπᾶν.
 Mc 12,29—31. 21 καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ
 ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

^{4,15.16.}
^{1 P 1,22.23.} 5 Πᾶς δι πιστεύων δτι Ἰησοῦς ἐστιν δι Χριστὸς
 ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται, καὶ πᾶς δι ἀγαπῶν τὸν
 γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἔξ αὐτοῦ.
 2 ἐν τούτῳ γινώσκομεν δτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ
 θεοῦ, δταν τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς
 J 14,15.23.24. 3 αὐτοῦ ποιῶμεν. αὐτῇ γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ
 θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ
 Mt 11,30. 4 ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν, δτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη

J 16,33.

15 HW εαν | Ιησους : H+ [Χριστος] 16 μενει ^ς :
 [H] 18 W αλλα 5,1 HW- και 2° 8 fin R.

15 ομολογη | Ιησους : + Χριστος 16 πιστευομεν
 17 επομεθα 19 αγαπ. : pr ουν : + τον θεον v1 αντο |
 αντος : ο θεος 20 ου : πως 21 απο τον θεον 5,1 τοι
 20 : το 2 τηρωμεν

εστιν η νίκη η νικήσασα τὸν κόσμον, η πίστις
μᾶν. τις ἐστιν δικάων τὸν κόσμον εἰ μὴ δέ 4,4.
πιστεύων δτι Ἰησοῦς ἐστιν δικάως τοῦ θεοῦ; οὕτως δέ ^{J 19,34.35.}
εστιν δικάων δι' ὑδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς
φιστός· οὐκ ἐν τῷ ὑδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ
ὑδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι· καὶ τὸ πνεῦμα ἐστιν τὸ
μαρτυροῦν, δτι τὸ πνεῦμα ἐστιν η ἀλήθεια. δτι 7
φεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες, τὸ πνεῦμα καὶ τὸ 8
ὑδωρ καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἐν εἰσιν.
Ἄ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, 9 ^{J 5,32.36.}
ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν, δτι αὗτη
εστίν η μαρτυρία τοῦ θεοῦ, δτι μεμαρτύρηκεν
περὶ τοῦ νίκου αὐτοῦ. δικάων 10 ^{R 8,16.}
τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ. δικάων
πιστεύων τῷ θεῷ φεύστην πεποίηκεν αὐτόν, δτι
ἡ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἡν μεμαρτύρη-
κεν δικάων περὶ τοῦ νίκου αὐτοῦ. καὶ αὗτη ἐστίν 11
ἡ μαρτυρία, δτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν δικάως,
καὶ αὗτη η ζωὴ ἐν τῷ νίκῳ αὐτοῦ ἐστίν. δικάων 12
τὸν νίκον ἔχει τὴν ζωὴν· δικάων τὸν νίκον τοῦ
θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν 13
ια εἰδῆτε δτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, τοῖς πιστεύον-
ταιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ νίκου τοῦ θεοῦ. Καὶ αὗτη 14 ^{R 8,21.22.}
εστίν η παρορθοσία ἡν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, δτι έάν ^{J 14,18.}
τι αἰτώμενα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ημῶν.

5 εστιν 1^ο : [H] W + δε 6 αἵματος : h^r + καὶ πνευ-
ματος | Χριστος : W pr o | h μονω | το πνεῦμα 2^ο : hⁱ
Christus 7 το πν. x. το νδ. x. το αἷμα : h^r in terra,
spiritus [et] aqua et sanguis, et hi tres unum sunt in
Christo Jesu: et tres sunt qui testimonium dicunt in
caelo, Pater Verbum et Spiritus 10 Η εν αὐτω | τω
θεω : h^a τω νιω νι Jesu Christo νι — 11 HW ο θεος
ημιν

4 ημων : υμων 5 τις δε 6 αἵματος : πνευματος
9 οτι 2^ο : ην 10 μαρτ. 1^ο : + τον θεον | ουκ επιστευσεν
13 υμιν : + τοις πιστευονσιν εις το ονομα τον νιου του
θεον | τοις πιστ. : οι πιστευοντες νι και ια πιστευητε
14 ο τι αν αιτ. | θελ. : ονομα

15 καὶ ἐὰν οἴδαμεν δτι ἀκούει ἡμῶν ὁ ἐὰν αἰτώμεθα,
οἴδαμεν δτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἢ γτήκαμεν ἀπ'

Mt 12,81. 16 αὐτοῦ. Ἐάν τις ἵδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀμαρτά-
H 6,4-6. νοντα ἀμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει, καὶ
δώσει αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἀμαρτάνοντιν μὴ πρὸς
θάνατον. ἔστιν ἀμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περι-

17 ἐκείνης λέγω ἴνα ἐρωτήσῃ. πᾶσα ἀδικία ἀμαρ-
τία ἔστιν, καὶ ἔστιν ἀμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.

s,9. J 17,15. 18 Οἴδαμεν δτι πᾶς δ γεγενημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ
ἀμαρτάνει, ἀλλ ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖ

G 1,4. 19 αὐτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ. οἴδαμεν
J 8,47. δτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἔσμεν, καὶ ὁ κόσμος δλος ἐν

J 17,8. R 9,5. 20 τῷ πονηρῷ κεῖται. οἴδαμεν δὲ δτι δ τοῦ θεοῦ
θεοῦ ἥκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώ-
κομεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἔσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ.
ἐν τῷ νίψι αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὐτός ἔστιν δ

I K 10,14. 21 ἀληθινὸς θεός καὶ ζωὴ αἰώνιος. Τεκνία, φυλά-
ξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων.

ΙΩΑΝΝΟΥ Β

1 P 5,1. 3 J 1. 1 Ό πρεσβύτερος ἐκλεκτῷ κυρίᾳ καὶ τοῖς τέκνοις
αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἔγω
μόνος ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν,
2 διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένονταν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ'
3 ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα. ἔσται μεθ' ἡμῶν χάρις
ἔλεος εἰργήνη παρὰ θεοῦ πατρός, καὶ παρὰ Ἰησοῦ

15 R an (2°) 16 W εἰδῆ 18 W αλλα | αυτον: W εαντον
20 W γινωσκαμεν | h αληθινον, | TW καὶ ἔσμεν (W
-μέν) | Xριστω : W. 1 h Εκλεκτη | hT Κυρια

15 απ : παρ 16 fin + τις 17 — ον 20 (καὶ) οἴδαμεν
οτι | τον : το | αληθ. : + θεον | — Ιησ. Χρ. 21 εαντον |
fin + αμην 2 ενοικουσαν νλ ονσαν 3 ημων : νηωτ |
Ιησου : pr κυριον

Χριστοῦ τοῦ νίοῦ τοῦ πατρός, ἐν ἀληθείᾳ καὶ φάπῃ.

Ἐχάρην λίαν διτε εὑδηκα ἐκ τῶν τέκνων σου 4 περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβοντον παρὰ τοῦ πατρός. καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, 5 1 J 2,7. ὡς ἐντολὴν καυνήν γράφων σοι, ἀλλὰ ἦν εἰχαμεν ἀπὸ ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. καὶ 6 αὐτῇ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐπολὰς αὐτοῦ· αὐτῇ ἡ ἐντολὴ ἐστιν, καθὼς ἤκουσατε ἀπὸ ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε. διτε 7 1 J 2,18; 4,1-3. πολλοὶ πλάνοι ἔξηλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ διμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκὶ· οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος. βλέπετε 8 G 4,11. ἕαντούς, ἵνα μὴ ἀπολέσητε ἢ εἰργάσασθε, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβητε. πᾶς ὁ προάγων καὶ 9 1 J 2,23. μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν νίον ἔχει. εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καὶ 10 2 Th 3,6. ταῦτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρετεν αὐτῷ μὴ λέγετε· ὁ 11 λέγων γὰρ αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς.

Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν οὐκ ἐβουλήθην διὰ 12 3 J 18. χάρτου καὶ μέλανος, ἀλλὰ ἐλπίζω γενέσθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν πεπληρωμένη ἥ. Ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα 13 τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς.

5 Τ Κυρια | HW εντολ. γραφ. σοι καυνην | W αλλ |
W ειχομεν 6 καθως : T pr iwa | fin W, 7 H εξηλθαν 8 HW
ηργασαμεθα 11 fin h^r+ Ecce praedixi vobis ut in diem
Dominii [nostri Jesu Christi] non confundamini. 12 υμων
: hTW ημων

4 ελαφον 7 εισηλθον 8 απολεσωμεν et απολαβωμεν |
πληρης 9 παραβανων | διδαχη 10 : αγαπη | διδ.
2° : + τον Χριστον 11 — αντω 12 εχω | γραφαι |
ελπιζω γαρ | ελθειν 13 εκλεκτ. : εκκλησιας + της εν
Εφεσω | fin + η χαρις μεθ υμων + αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ

2 J 1. 1 Ὁ πρεσβύτερος Γαῖφ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ.

2 Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὐχομαί σε ενοδοῦθα

2 J 4. 3 καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς ενοδοῦται σου ἡ ψυχή. ἐχα-
ροῦν γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυρού-
των σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περι-

4 πατεῖς. μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν, ἵνα
ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν τῇ ἀληθείᾳ περιπατοῦντα

5 Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς δὲ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τὸν
Tt 8,13. 6 ἀδελφοὺς καὶ τοῦτο ξένους, οἷς ἐμαρτύρησάν σοι
τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας, οὓς καλῶς ποιήσεις

Act 20,35. **1 K 9,12.15.** **7** προπέμψας ἀξίως τοῦ θεοῦ· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὄντος
τος ἐξῆλθαν μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν

H 18,2. **2 J 10.** **8** κῶν. ἡμεῖς οὖν διείλομεν ὑπολαμβάνειν τοὺς
τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ.

9 Ἐγραψά τι τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων

10 αὐτῶν Διοτρέφης οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. διὰ τοῦτο,
ἐὰν ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ λό-
γοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς, καὶ μὴ ἀρκούμενος
ἐπὶ τούτοις οὕτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφοὺς
καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει καὶ ἐκ τῆς ἐκκλη-
σίας ἐκβάλλει.

1 J 3,8.9. 11 Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν·
δὸς ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν· δὸς κακοποιῶν

J 19,35; 21,24. 12 οὐχ ἐώρακεν τὸν θεόν. Δημιητρίῳ μεμαρτύρησε
ὑπὸ πάντων καὶ ὑπὸ αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ

3 T— γαρ 4 Η χαριν 9 T Διοτρεφης 10 T— α
12 υπο 2ο : RW υπ'

4 — τη	5 εργαζη	 τουτο : εις τους	6 ποιησα;
προπεμψεις	7 ενδων	 8 απολαμβανειν	 αληθεια :
εκκλησια	 9 εγραψα αν	 — τι	10 βουλα : επιδει-
μενους	11 ο δε κ.	 12 αληθ. : εκκλησιας	ρο

Iωαννου γ' Προς Εβραιους 18—1,7.

ημεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἶδας ὅτι ἡ μαρτυρία
ἡμῶν ἀληθῆς ἐστιν.

Πολλὰ εἰχον γράψαι σοι, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ 13 2 J 12.
μέλανος καὶ καλάμου σοι γράφειν· ἐλπίζω δὲ 14
ἀνέως σε ἵδεῖν, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλή-
μεν. Εἰρήνη σοι. ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. 15
παύαζον τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ θεὸς 1
αλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις ἐπ' 2
οὐκάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν
αὐτῷ, διὸ ἐθηκεν αἰληθονόμον πάντων, δι' οὐ καὶ
ποίησεν τοὺς αἰώνας· δις δὲν ἀπαύγασμα τῆς 3
θεᾶς καὶ χροακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων
τὰ πάντα τῷ δῆματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ,
αὐθαρισμὸν τῶν ἀμαρτιῶν ποιησάμενος ἐκάθισεν
τοῦ δεξιᾶς τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, τοσούτῳ 4 Ph 2,9.
φείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων δισφεροφορώ-
τερον παρ' αὐτοὺς κεκληθονόμηκεν ὄνομα. Τίνι 5 Ps 2,7.
γὰρ εἰπέν ποτε τῶν ἀγγέλων· 2 Sm 7,14.
νιός μον εἰ σύ, ἐγὼ σῆμερον γεγέννηκά σε;
καὶ πάλιν·

ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται
μοι εἰς νιόν;
ταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν 6 Dt 32,48 Lxx.
οἰκουμένην, λέγει· R 8,29.
καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ.
καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· 7 Ps 104,4.

1,5 σε : H,W.

18 οὐδατε 18 οὐκ εβουληθην 15 φιλοι ει φιλους :
αδελφοι ει -ους | fin + αμην 1,1 εσχατων 3 καθ. :
πρ δι εαντον | αμαρτ. : + ημων 4 — των 7 αγγ. 10 : + αντον

ὅ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα·

Ps 45,7.8. 8 πρὸς δὲ τὸν νῖόν·

ὅ θρύρος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος
καὶ ἡ ράβδος τῆς εὐθύτητος φάβδος τῆς βασι-
λείας σου.

9 ἥγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν
διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ θεός, ὁ θεός σου, Ἐλαιο-
άγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

Ps 102,26—28. 10 καὶ·

σὺ κατ ἀρχάς, κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας,
καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί·

11 αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις·

καὶ πάντες ὡς ἴμάτιον παλαιωθήσονται,

12 καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς
[ὡς ἴμάτιον] καὶ ἀλλαγήσονται·

σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψοσαι.

Ps 110,1. 13 πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἰρηκέν ποτε·

κάθιον ἐκ δεξιῶν μου

ἔως ἂν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιοι τῶν
ποδῶν σου;

Dn 7,10. 14 οὐχὶ πάντες εἰσὶν λειτουργικὰ πνεύματα εἰς δια-
Ps 84,8; 91,11. κονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρο-

2 νομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρῳ
προσέχειν ἡμᾶς τοῖς ἀκονσθεῖσιν, μή ποτε παρα-

Act 7,53. 2 ωνῶμεν. εἰ λαληθεὶς λόγος
G 8,19. ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρα-

10,20. 12,25. 3 κοὴ ἔλαβεν ἐνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς
ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας;
ἡτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ κυρίου;

8 hRW, ο θεός, (W -δς) | H [τὸν αιωνὸς] | W καὶ |
σου 2^ο: ἔκW αυτοῦ 9 T αδικιαν | TW σε, ο | TW
σου ελ. 10 T αλλαξεις | [ως υματ.] : HW-T 2,3.4 H
σωτηρίας, ... θελησιν;

7 πνεύμα 8 — καὶ | — η | — της 1^ο | φαβδ. 2^ο: prη
11 διαμενεῖς 14 διακονίας 2,2 αγγελον

πὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, συνεπι- 4 ^{Mc 16,20.}
παρτυροῦντος τοῦ θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασιν
καὶ ποικίλαις δυνάμεσιν καὶ πνεύματος ἀγίου
περισσοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. ^{1 K 12,4,11.}

Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξεν τὴν οἰκουμένην τὴν 5
ἐλλονσαν, περὶ ἣς λαλοῦμεν. διεμαρτύρατο δέ 6 ^{Ps 8,5-7.}

τι ἔστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ,
ἡ νίδις ἄνθρωπον ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;
ἡλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους, 7
δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν,

πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. 8 ^{1 K 15,27.}
ἐν τῷ γὰρ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα οὐδὲν ἀφῆκεν
αὐτῷ ἀνυπότακτον. νῦν δὲ οὕπω δρῶμεν αὐτῷ
καὶ πάντα ὑποτεταγμένα· τὸν δὲ βραχὺ τι παρ' 9 ^{Ph 2,8,9.}
γέλοντος ἡλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ
ἀθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανω-
μένον, δπως χάριτι θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται
θανάτου. Ἐποεπεν γὰρ αὐτῷ, δι' δν τὰ πάντα 10 ^{11,36.}
καὶ δι' οὐ τὰ πάντα, πολλοὺς νίοὺς εἰς δόξαν
ἀγαγόντα τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ
παθημάτων τελειώσαι. δ τε γὰρ ἀγιάζων καὶ 11 ^{Mc 3,84,35.}
οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἐνδος πάντες· δι' ἦν αἰτίαν οὐκ ^{Mt 25,40.}
παισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· 12 ^{J 20,17.} ^{Ps 22,28.}

ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μον,

ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε·

καὶ πάλιν·

ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ·

καὶ πάλιν·

ἴδον ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ᾧ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

6 αυτοῦ : TW; 7 fin H+ [καὶ κατεστησας αυτον επι-
τα εργα των κειρων σου] 8 αυτω 1° : [H]-W 9 χαριτι :
W χωρις

4 συνμαρτυρουντος | — τε | αυτον : του θεου 6 τι :
τις 11 καλων

13 Is 8,17. Is 8,18.
2 Sm 22,8.

17. ^{9 T 1,10.} 14 ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκεν αἷματος καὶ
^{J 12,81.} σαρκός, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχεν τῶν
^{Ap 12,10.} αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ
^{1 K 15,56.} κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστιν τὸν διά-
 15 βολον,¹ καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, δοσι φόβῳ θανάτου
^{Is 41,8 s.} 16 διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἡσαν δουλείας. οὐ
^{γὰρ δὴπον ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρ-}
^{Ps 22,28.} 17 ματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. διὸν ὁφειλεν κατὰ
^{Ph 2,7.} πάντα τοῖς ἀδελφοῖς δομοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων
^{γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν,}
^{4,15.} 18 εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. ἐν
^{φ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς}
^{πειραζομένοις βοηθῆσαι.}
- 4,14. 3 "Οὐδεν, ἀδελφοὶ ἄγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου
^{μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα}
- Nu 12,7. 2 τῆς δμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν, πιστὸν δοντα τῷ ποιῆ-
^{σαντι αὐτόν, ώς καὶ Μωϋσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἶκῳ}
^{3 αὐτοῦ. πλείονος γὰρ οὗτος δόξης παρὰ Μωϋσῆν}
^{ἡξίσται καθ' δοσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου}
<sup>4 ὁ κατασκευάσας αὐτόν. πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευά-
^{ζεται ὑπό τινος, δ δὲ πάντα κατασκευάσας Θεός.}</sup>
- Nu 12,7. 5 καὶ Μωϋσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἶκῳ αὐτοῦ
^{ώς θεράπων εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων,}
- E 2,19.
Kol 1,28. 6 ¹ Χριστὸς δὲ ως υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αἰτοῦ· οὐ
^{οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς, ἐὰν τὴν παροησίαν καὶ τὸ}
^{καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κα-}
- Ps 95,7-11. 7 τάσχωμεν. Διδ, καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα τὸ
^{ἄγιον.}
- σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,
Ex 17,7.
Nu 20,2-5. 8 μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ώς ἐν τῷ
^{παραπικρασμῷ}

15 Τ δονλιας 3,2 οιω : [H]—W 6 μεχρι τελ. βεβ. :
[H]—W 7 αγιον : h ,

14 αντων : + παθηματων 17 ταις αμαρτιαις 3,4 ια
παντα 6 ον : ος | εαυπερ

κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἑρήμῳ,
οὐ ἐπείρασαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν δοκιμασίᾳ 9

καὶ εἰδον τὰ ἔργα μου ^{τεσσεράκοντα} ἔτη. 10

διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ταύτῃ

καὶ εἴπον· ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ·

αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγρωσαν τὰς ὁδούς μου,

ὡς ὄμοσα ἐν τῇ ὄργῃ μου·

11 Nu 14,21-23.

εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

λέπετε, ἀδελφοί, μὴ ποτε ἔσται ἐν τινι ὑμῶν καρ-

α πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ θεοῦ

ῶντος, ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἐκάστην 13 1 Th 5,11.

μέραν, ἀχοις οὐ τὸ σῆμερον καλεῖται, ἵνα μὴ

ἀληθευνθῆ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτη τῆς ἀμαρτίας· μέτ-

τοι γάρ τοῦ Χριστοῦ γεγόναμεν, ἐάνπερ τὴν ^{14 6,11.}
^{11,1.}

οχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κα-

ποχωμεν. ἐν τῷ λέγεσθαι·

15 Ps 95,8.
7.

σῆμερον ἐάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,

μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παρα-
πικρασίᾳ.

τινες γάρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν; ἀλλ' οὐ πάν-

τες οἱ ἐξειλθόντες ἐξ Αἴγυπτου διὰ Μωϋσέως; τίσιν 16 Ex 17,1 ss.

ἡ προσώχθισεν τεσσεράκοντα ἔτη; οὐχὶ τοῖς ἀμαρ-

τισασιν, ὅν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἑρήμῳ; τίσιν 18 Nu 14,22 s.

ἢ ὄμοσεν μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσίν ^{11.}

αὐτοῦ εἰ μὴ τοῖς ἀπειλήσασιν; καὶ βλέπομεν δτι 19

οὐκ ἥδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν. φοβηθῶ· 4 Ps 95,11.

τινεν οὖν μὴ ποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελ-

θεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν

πτερογκέναι. καὶ γάρ ἐσμεν εὐηγγελισμένοι καθά- 2

περ κάκεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν δ λόγος τῆς

¹⁰ ετη : H·W, 11 μον 2⁰ : X·W, 13 Η τό Σημ.
(α R Σημ.) | hW εξ υμῶν τις 14,15 W κατασκωμεν εν
15 h ακονσητε, — | H Μη 17 T αμαρτησασιν; ... ερημω.

⁹ επειρ. : + με | εν δοκιμ. : εδοκιμασαν 10 εκεινη
14 υποστ. : + αυτον 16 τινες ... παρεπίκραναν, 17 δε:
+ και | αμαρτ. : απειλησασιν 4,1 καταλιπομενης της επ.

ἀκοῆς ἔκείνους μὴ συνκεκερασμένους τῇ πίστει
8,11. Ps 95,11. 3 τοῖς ἀκούσασιν. Εἰσερχόμεθα γάρ εἰς τὴν κατά-
πανσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἶρηκεν·

ώς ὕμισσα ἐν τῇ ὄργῃ μον·

εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπανσίν μον,
καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενη-

Gn 2,2. 4 θέντων. εἶρηκεν γάρ πον περὶ τῆς ἑβδόμης οὐτῶς·
καὶ κατέπανσεν ὁ θεός ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ

Ps 95,11. 5 ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ· καὶ ἐν τούτῳ
πάλιν· εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπανσίν μον.

6 ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτήρ,
καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι'

3,7. Ps 95,7,8. 7 ἀπείθειαν, πάλιν τινὰ δοίζει ἡμέραν, σήμερον, ἐν
Δανείδ λέγων μετὰ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς προ-
είρηται·

σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,
μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν.

Dt 31,7.
Ios 22,4. 8 εἰ γάρ αὐτοὺς Ἱησοῦς κατέπανσεν, οὐκ ἀν περὶ
9 ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας. ἀρα ἀπολεί-

Gn 2,2. 10 πεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ. ὁ γάρ
Ap 14,13. εἰσελθῶν εἰς τὴν κατάπανσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς
κατέπανσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσπερ ἀπὸ τῶν

Ps 95,11. 11 ιδίων ὁ θεός. Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς
ἔκείνην τὴν κατάπανσιν, ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις

Jr 23,20. 12 ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας. Ζῶν γάρ ὁ
Ia 49,2. E 6,17. λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργῆς καὶ τομώτερος ὑπὲρ
πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ διέκνούμενος ἄχοι
μερισμοῦ ψυχῆς καὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ
μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν
13 καρδίας· καὶ οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανῆς ἐνώπιον

² hTW συνκεκερασμένος | ^{h⁸} fort ακονσασιν pro
ακονσμασιν ³ γαρ : h ουν | την 1° : [H]—W ⁴ fin
H,W. ⁷ h προειρηκεν

³ εισερχωμεδυ ουν ⁶ απιστιαν ⁷ ειρηται ⁸ ατ :
αρα ¹² εναργης

ντοῦ, πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς
φθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς δὲ ήμιν δὲ λόγος. Ἐχον- 14 8,1; 8,20; 7,26;
τες οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρα- 8,1; 9,11.
νούς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, κρατῶμεν τῆς
πολογίας. οὐδὲ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον 15 2,17.
παθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ήμῶν, πεπειρασμένον
κατὰ πάντα καθ' δμοιότητα χωρὶς ἀμαρτίας.
ροσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ 16 1 J 8,21.
ς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεος καὶ χάριν εὑρω- R 8,25.
νεις εὑκαιρον βοήθειαν.

Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανό- 5
ενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν
τὸν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ
μαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσιν 2 4,15.
αὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται ἀσθέ-
ταν, καὶ δι' αὐτὴν δφείλει, καθὼς περὶ τοῦ 3 Lv 9,7; 16,6.
τοῦ, οὗτως καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν περὶ
μαρτιῶν. καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τι- 4 Ex 28,1.
ν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καθὼσπερ
ἢ Καρών. Οὗτως καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν 5 Ps 2,7.
δέξασεν γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας
πός αὐτόν.

νίος μον εἶ σύ, ἐγὼ σῆμερον γεγέννηκά σε.
αὐθῶς καὶ ἐν ἐτέρῳ λέγει·

6 ε 7. Ps 110,4.

σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχι-
σεδέκ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δεήσεις τε 7 Mt 26,39—46.
ἢ ἰκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν
θανάτου μετὰ κραυγῆς ἴσχυρᾶς καὶ δακρύων
ροσενέγκας καὶ εἰσακονθεῖς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας,
καίπερ ὅν υἱός, ἐμαθεν ἀφ' ὅν ἔπαθεν τὴν ὑπα- 8 Ph 2,8.

16 W προσερχομέθα [?] 5,1 H [τε] 6 fin W,

16 — ευρωμεν 5,3 δια ταυτην | εαντου : αυτου |
περι 30 : υπερ

Is 45,17. 9 κοήν, καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο πᾶσιν τοῖς ὑπακούοντις
J 17,1.5.
Ps 110,4. 10 σιν αὐτῷ αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου, προσαγορευθεὶς
 ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχι-
 σεδέκι.

11 Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν δὲ λόγος καὶ δυσερμήνευ-
 τος λέγειν, ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς.

1 K 8,1-8. 12 καὶ γὰρ διφεύλοντες εἰναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρο-
1 P 2,2. νον, πάλιν χρείαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς τινα
 τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ, καὶ
 γεγόνατε χρείαν ἔχοντες γάλακτος, οὐ στερεᾶς

E 4,14. 13 τροφῆς. πᾶς γὰρ δὲ μετέχων γάλακτος ἀπειρος

Ph 1,10. 14 λόγου δικαιοσύνης, νήπιος γάρ ἐστιν· τελείων δέ

R 16,19. 15 ἐστιν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν διὰ τὴν ἔξιν τὰ αἰσθή-

Gn 2,17. τηρία γεγυμνασμένα ἔχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ

6 τε καὶ κακοῦ. Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ

9,14. Χριστοῦ λόγον ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμενα, μὴ
 πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ

2 νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ θεόν, ἡ βαπτισμὸν
 διδαχῆς, ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, ἀναστάσεώς τε νε-

3 κρῶν, καὶ κρίματος αἰώνιουν. καὶ τοῦτο ποιήσο-

10,26.27. 4 μεν, ἔάνπερ ἐπιτρέπῃ δὲ θεός. Ἀδύνατον γὰρ τοὺς

Mt 12,31. ἀπαξ φωτισθέντας γενσαμένους τε τῆς δωρεᾶς
1 J 5,16. τῆς ἐπονομανίου καὶ μετόχους γενηθέντας πνεύ-

1 P 2,8. 5 ματος ἀγίου¹ καὶ καλὸν γενσαμένους θεοῦ δῆμα

6 δυνάμεις τε μέλλοντος αἰώνος, καὶ παραπεσόντας,
 πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας
 ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζον-

Gn 1,11 s. 7 τας. γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐρχόμενον
 πολλάκις θέτον καὶ τίκτουσα βοτάνην εὔθετον
 ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει

Gn 8,17 s. 8 εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ἐκφέρουσα δὲ ἀκάρδας

12 Τ τίνα | ον : h[R]W pr καὶ 6,3 ΧW διδαχη¹
 ΧW — τε 2° 4 h φωτισθέντας,

13 γαρ : + ακμην

6,3 ποιησωμεν

καὶ τριβόλους ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς, ἡς τὸ
τέλος εἰς καῦσιν. Πεπείσμενα δὲ περὶ ὑμῶν, ⁹
ἀγαπητοί, τὰ κρείσσονα καὶ ἔχομενα σωτηρίας, εἰ
καὶ οὗτως λαλοῦμεν. οὐ γάρ ἄδικος δὲδεσ ἐπι- ^{10,32-34.}
λαθέονται τοῦ ἔργου ὑμῶν καὶ τῆς ἀγάπης ἡς
πειξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες
τοῖς ἀγίοις καὶ διακονοῦντες. ἐπιθυμοῦμεν δὲ ^{11 8,14. Ph 1,6.}
ταστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν
πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους,
καὶ μὴ νωθοὶ γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πί- ¹²
τεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγ-
γέλλας. Τῷ γάρ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος δὲδεσ, ^{13 Gn 22,16,17.}
πει καὶ οὐδενὸς εἰχεν μείζονος δμόσαι, ὥμοσεν
καὶ ἔαντοῦ, ¹ λέγων· εἰ μὴ εὐλογῶν εὐλογήσω σε ¹⁴
καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ οὗτως μακροθυ- ¹⁵
μας ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας. ἀνθρώποι γάρ ^{16 Ex 22,10.}
καὶ τοῦ μείζονος δμνύουσιν, καὶ πάσης αὐτοῖς
πειλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν δὲδοκος· ἐν φ 17
πειρισσότερον βουλόμενος δὲδεσ ἐπιδεῖξαι τοῖς
κιηρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς
θυλῆς αὐτοῦ ἐμεσίτευσεν δρκφ, ἵνα διὰ δύο πραγ- ^{18 Nu 28,19.}
μάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι
θεόν, λιχνοὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόν-
τες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ^{19 Lv 16,2,12.}
ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν
καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσμα-
τος, δπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, ^{20 5,6. Ps 110,4.}
καὶ τὴν τάξιν Μελκισεδὲκ ἀρχιερεὺς γενόμενος
τὸν αἰῶνα.

Οὗτος γάρ δὲδεκ Μελκισεδὲκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἵερεὺς ⁷ ^{Gn 14,18-20.}
τοῦ δεοῦ τοῦ ὑψίστου, δ συναρτήσας Ἀβραὰμ

18 θεον : hT pr τον 7,1 o 2° : h „MSS“ ος

⁹ αγαλ. : αδελφοι 10 τῆς : pr τον κοπον 11 πληροφ.
+ τῆς πιστεως 14 ει : ἡ 16 γαρ : pr μεν 17 επι-
δεξασθαι | τοις κλητοις κληρο.

νόποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ
2 εὐλογήσας αὐτὸν, φ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέ-
ρισεν Ἀβραάμ, πρῶτον μὲν ἐρμηνεύμενος βασι-
λεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλῆμ,

Ps 110,4. 3 δ ἐστιν βασιλεὺς εἰρήνης,¹ ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγε-
νεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος
ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ, μένει
4 ἴερεὺς εἰς τὸ διηνεκές. Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος
οὗτος, φ δεκάτην Ἀβραὰμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθι-

Nu 18,21. 5 νίων δ πατριάρχης. καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν
Λευεὶ τὴν ιερατείαν λαμβάνοντες ἀντολὴν ἔχοντιν
ἀποδεκατοῖν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τοῦτ' ἐστιν
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ
6 τῆς δσφύος Ἀβραάμ· δ δὲ μὴ γενεαλογούμενος
ἔξ αὐτῶν δεδεκάτωκεν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα
7 τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν. χωρὶς δὲ πάσης ἀντι-
λογίας τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται.

8 καὶ ὡδε μὲν δεκάτας ἀποδημήσοντες ἄνθρωποι
9 λαμβάνοντιν, ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος διτι ζῆ. καὶ
ώς ἔπος εἰπεῖν, δι' Ἀβραὰμ καὶ Λευεὶς δ δεκάτας

10 λαμβάνων δεδεκάτωται· ἔτι γάρ ἐν τῇ δσφύῃ τοῦ

Ps 110,4. 11 πατρὸς ἦν δτε συνήντησεν αὐτῷ Μελχισεδέκην. Εἰ
18.19. μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευειτικῆς ιερωσύνης
ἦν, δ λαὸς γάρ ἐπ' αὐτῆς νενομοθέτηται, τίς ἔτι

χρεία κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκη ἐτερον ἀνίστασθαι
ιερέα καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἄρον λέγεσθαι;

12 μετατιθεμένης γάρ τῆς ιερωσύνης ἔξ ἀνάγκης καὶ
13 νόμον μετάθεσις γίνεται. ἐφ' δν γάρ λέγεται

ταῦτα, φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ης οὐδεὶς

Gn 49,10. 14 προσέσχηκεν τῷ θνητοφρίῳ· πρόδηλον γάρ διτι
Is 11,1. ἔξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν δ κύριος ἡμῶν, εἰς ἦν φτι-

4 ω : hT+ καὶ 5 Η ιερατιαν

5 αποδεκατονν 6 τον Αβρ. | ευλογησεν 11 — ην |
αυτην υλ αυτη | νενομοθετητο 18 προσεσχεν υλ μετεσχετ
14 ημιων : + Ιησους

λὴν περὶ ἵερέων οὐδὲν Μωϋσῆς ἐλάλησεν. Καὶ 15 ^{Pa 110,4.} περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν δμοιότητα Μελχισεδέκ άνίσταται ἵερεὺς ἑτερος, δις 16 οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκίνης γέγονεν ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου. μαρτυρεῖται γὰρ 17 5,6. ^{Pa 110,4.} διι τὸν ἵερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελ- χισεδέκ. ἀδέτησις μὲν γὰρ γίνεται προσαγούσης 18 ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές, ὁνδὲν γὰρ ἐτελείωσεν δὲ νόμος, ἐπεισαγωγὴ δὲ 19 9,9. φρείττονος ἐλπίδος, δι' ἡς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ. Καὶ 20 καθ' ὅσον οὐ χωρὶς δρκωμοσίας, — οἱ μὲν γὰρ χωρὶς δρκωμοσίας εἰσὶν ἵερεῖς γεγονότες, δὲ δὲ 21 ^{Pa 110,4.} μετὰ δρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν· ὥμοσεν κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἵερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα· — κατὰ τοσοῦτο καὶ κρείττονος 22 8,6; 12,24. διαθήκης γέγονεν ἐγγυος Ἰησοῦς. Καὶ οἱ μὲν 23 πλείονές εἰσιν γεγονότες ἵερεῖς διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν· δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτὸν 24 ^{Pa 110,4.} εἰς τὸν αἰῶνα ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἵερωσύνην. δύνεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τὸν 25 ^{R 8,34. 1 J 2,1.} προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν. Τοιοῦτος γὰρ 26 4,14. ἡμῖν [καὶ] ἐπρεπεν ἀρχιερεὺς, δσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος· δις οὐκ ἔχει 27 ^{Lv 18,6,15.} καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρό- τερον ὑπὲρ τῶν ἴδιων ἀμαρτιῶν ὑνοίας ἀναφέρειν, ἐπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἱαντὸν ἀνενέγκας. δὲ νόμος γὰρ ἀνθρώπους κα- 28 ^{Pa 2,7; 110,4.} θίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, δὲ λόγος δὲ

26 [καὶ] : TW
προσενεγκας

27 H (τουτο ... ανενεγκας) | hT

16 σαρκικῆς 17 μαρτυρει 21 fin + κατα την ταξιν
Μελχισεδεκ 22 τοσουτον | — και 27 θυσιαν

τῆς δρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον **νιὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον.**

- 4,14. Ps 110,1.** 8 Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, δις ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ υἱόντος
Nu 24,6. 2 τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἦν ἐπη-
5,1. 3 **ξεν** ὁ κύριος, οὐκ ἀνθρωπος. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρα τε καὶ θυσίας καθίσταται· δύνεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὁ προσενέγκη.
4 εἰ μὲν οὖν ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδὲν ἀνὴρ ἰερεύς, δυτῶν
Kol 2,17. 5 τῶν προσφερόντων κατὰ νόμον τὰ δῶρα· οἵτινες ὑποδείγματι καὶ σκιῇ λατρεύοντιν τῶν ἐπουρανίων,
Ex 25,40. καθὼς κεχρημάτισται Μωϋσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν· ὅρα γάρ φησιν, ποιήσεις πάντα κατὰ
7,22; 12,24. 6 τὸν τύπον τὸν δεικθέντα δοι ἐν τῷ ὅρει· νῦν δὲ διαφορωτέρας τέτυχεν λειτουργίας, δισφ καὶ κρείτ-
2 K 8,6. τονός ἐστιν διαθήκης μεσίτης, ἥτις ἐπὶ κρείττονι
7 ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται. εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἀμεμπτος, οὐκ ἀν δευτέρας ἐξητεῖτο τόπος.
Jr 31,31—34. 8 μεμφόρμενος γάρ αὐτοὺς λέγει·
10,16.17. ἴδον ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος,
 καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν
 οἶκον Ἰούδα διαθήκην καιρήν,
Ex 19,5.6. 9 οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἦν ἐποίησα τοῖς πατράσιι
 αὐτῶν
 ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένον μον τῆς χειρὸς αὐτῶν
 ἔξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἴγυπτου,
 ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μον,
 κάγὼ ἡμέλησα αὐτῶν, λέγει κύριος.
10 ὅτι αὐτῇ ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι τῷ οἶκῳ
 Ἰσραὴλ

28 Η νιόν, 8,6 ΚΩ νυν | W τετευχεν 7 W ετερας
 8 hW αυτοις

1 επι : εν | ουραν. : υψηλοις 2 ουκ : pr καὶ 4 ουν :
 γαρ | οντων : + των ιερεων | κ. τον νομον 6 — καὶ
 9 ημεραις 10 διαθ. : + μον

μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει κύριος,
διδοὺς νόμους μον εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν,
καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς,
καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεὸν
καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.
καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἔκαστος τὸν πολιτην αὐτοῦ 11
καὶ ἔκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων· γνῶθι
τὸν κύριον,
ὅτι πάντες εἰδῆσονσίν με
ἀπὸ μακροῦ ἔως μεγάλον αὐτῶν.
ὅτι Ἄλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, 12

καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μηδὲδῶ ἔτι.
ἐν τῷ λέγειν καινὴν πεπαλαίωκεν τὴν πρώτην· τὸ 13 R 10,4.
δὲ παλαιόυμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

Ἐλχε μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη δικαιώματα λατρείας 9
ιό τε ἄγιον κοσμικόν. σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη 2 Ex 26,23.30.81.
ἡ πρώτη, ἐν ᾧ ἡ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ
ἡ πρόθεσις τῶν ἀρτῶν, ἣτις λέγεται Ἁγια· μετὰ 3 Ex 26,38.
δὲ τὸ δευτέρον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη
Ἄγια Ἅγιων, χρυσοῦν ἔχονσα ὅντας ἀρτῶν καὶ τὴν 4 Ex 18,83.
κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάν-
τοθεν χρυσίφ, ἐν ᾧ στάμνος χρυσῆ ἔχονσα τὸ
μάννα καὶ ἡ δάβδος Ἄαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ
αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χε- 5 Ex 25,18.
ρουνθεὶν δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ
ῶν οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ 6 Nu 18,3.4.
οὗτως κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκη-
νὴν διὰ παντὸς εἰσίασιν οἱ ἵερεῖς τὰς λατρείας
ἴτιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἀπαξ τοῦ ἐνιαυ- 7 Ex 80,10.
τοῦ μόνος δὲ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἷματος δὲ προσ- Lv 16,2.14.15.

10 ήτ καρδιαν 9,1 Η [και] 2 αρτων : h^r+ και το
χρυσον όντας αρτων ετ — ζρ. ει δυμ. και (ν. 4) 2.3 Αγια
(Τ a-) : hW τα αγ. 3 Αγιων (Τ a-) : hW των αγ.

10 καρδια | γραφω 11 μικρον : + αυτων 12 ον :
pr και των ανομιων αυτων 9,1 πρωτη : + σκηνη 4 — η 2°

φέρει ύπερ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημά-

10,19. 8 των, τοῦτο δηλοῦντος τοῦ πνεύματος τοῦ ἀγίου,
μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἀγίων δόδον ἔτι τῆς

10,1,2. 9 πρώτης σκηνῆς ἔχούσης στάσιν, ἵτις παραβολὴ εἰς
τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ἣν δῶρά τε καὶ
δυσίαι προσφέρονται μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδη-

Lv 11,2. Lv 15,18.
Nu 19,18. 10 σιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα, μόνον ἐπὶ βρώμασιν
καὶ πόμασιν καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς, δικαιώ-
ματα σαρκὸς μέχοι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα.

6,20. 10,1. 11 Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόν-
των ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας
σκηνῆς οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης

12 τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων,
διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς

I.v 16,3.14,15. 13 τὰ ἄγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. εἰ γάρ τὸ
Nu 19,9,17. αἷμα τράγων καὶ ταύρων καὶ σποδὸς δαμάλεως
φαντίζοντα τοὺς κεκοινωμένους ἀγιάζει πρὸς τὴν

^{1 P 1,18,10. 14} τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα
^{1 J 1,7. Ap 1,6.} τοῦ Χριστοῦ, διὰ πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν
^{1 K 15,45. 6,1.} προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ θεῷ, καθαρεῖ τὴν συνεί-
δησιν ὅμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν

12,24. 1 T 2,5. 15 θεῷ ζῶντι. Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς
μεσίτης ἔστιν, δπως θανάτου γενομένου εἰς ἀπο-
λύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων
τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου

16 κληρονομίας. δπον γάρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη
17 φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου· διαθήκη γάρ ἐπὶ νε-
κροῖς βεβαία, ἐπεὶ μή ποτε ισχύει δτε ξῆ διαθέ-

18 μενος. "Οθεν οὐδὲ ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐν-
Ex 24,8 ss. 19 κεκαίνισται. λαληθείσης γάρ πάσης ἐντολῆς κατὰ

Lv 14,4.
Nu 19,6.

10 δικαιωμ. : hW pr καὶ 11 μελλ. : ΧW γενομενων
14 υμων : ΧW ημων 17 ποτε : Χ τοτε | h διαθεμενος;
18 T ουδ | W εγκεκ.

9 ητις : + πρωτη | ην : ον 10 δικαιωμασιν 12 αγια :
+ των αγιων it 25 14 αιωνιον : αγιον | ζωντι : +
και αληθινω

νν νόμον ύπο Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν
ἢ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τῶν τράγων μετὰ ὑδατος
ἢ ἔθιου κοκκίνου καὶ ὄσσώπου, αὐτὸς τε τὸ
βλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐράντισεν, λέγων· 20 Ex 24,6-8.
τίτο τὸ αἷμα τῆς διαδήκης ἡς ἐνετεῖλατο πρὸς
αᾶς ὁ θεός. καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ 21 Lv 8,15.19.
μένη τῆς λειτουργίας τῷ αἷματι ὅμοιῶς ἐράντισεν.
ἢ σχεδὸν ἐν αἷματι πάντα καθαρίζεται κατὰ 22 Lv 17,11.
ν νόμον, καὶ χωρὶς αἷματεκχυσίας οὐ γίνεται
φεσις. Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν 23 8,5.
τοῖς οὐρανοῖς τούτοις καθαρίζεσθαι, αὐτὰρ δὲ
ἢ ἐπουρανία κρείττοσιν ὑνταῖς παρὰ ταῦτας.
ἢ γὰρ εἰς χειροποίητα εἰσῆλθεν ἀγια Χριστός, 24 11.12. 1 J 2,1.
τίτυπα τῶν ἀλληλιῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐ-
τὸν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ
ἢ ημῶν· οὐδέν ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτόν, 25
περο δ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἄγια κατ'
μαντὸν ἐν αἷματι ἀλλοτρίῳ, ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν 26 1 K 10,11.
ολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· νῦν
ἢ ἀπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων εἰς ἀδέτησιν
ἢ ἀμαρτίας διὰ τῆς ὑνταῖς αὐτοῦ πεφανέρωται.
ἢ καθ' δοσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἀπαξ 27 Gn 8,19.
ποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις, ¹ οὐτως καὶ ὁ 28 Is 53,12.
ριστός, ἀπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγ-
ῆτη ἀμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἀμαρτίας ὀφθή-
παι τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

Σκιὰν γὰρ ἔχων δὲ νόμος τῶν μελλόντων ἀγα-10 8,5. 7,19.
ῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ'
μαντὸν ταῖς αὐταῖς ὑνταῖς δις προσφέρουσιν
ἢ τὸ διηγεκὲς οὐδέποτε δύνανται τοὺς προσερχό-
μενους τελειώσαι· ἐπεὶ οὐκ ἀν ἐπανσαντο προσ- 2

¹⁹ T—τὸν 1^ο 10,1 ὑνταῖς : h+ αυτῶν | ας : T αις
— ας (αις) | h(^o) T δυναται

¹⁹ — καὶ τ. τραγ. 26 αποθανεῖν | — τῆς 1^ο 28 σωτ. :
δια πιστεως 10,2 — ουκ

Ex 24,6-8.
Mt 26,28.

Lv 8,15.19.
E 1,7.

26 1 K 10,11.
12. G 4,4.

Is 53,12.
10,10.12.14.
Ph 8,20.
2 T 4,8.

φερόμεναι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἀμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας ἀπαξ κεκαθαρισ-

Lv 16,21. 3 μένους; ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἀμαρτιῶν κατ'

11. 4 ἐνιαυτόν· ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων

Ps 40,7-9. 5 ἀφαιρεῖν ἀμαρτίας. Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει·

Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἥθελησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι·

6 ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἀμαρτίας οὐκ ἥθελκησας.

7 τότε εἶπον· ἴδού ἡκώ, ἐν κεφαλίδι βιβλίον γέγραπται περὶ ἐμοῦ,

τοῦ ποιῆσαι ὁ θεὸς τὸ θέλημά σου.

8 ἀνώτερον λέγων διτὶ θυσίας καὶ προσφορᾶς καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἀμαρτίας οὐκ ἥθελησας οὐδὲ ἥθελκησας, αἴτινες κατὰ νόμου προσφέρονται,

9 τότε εἰρηκεν· ἴδού ἡκώ τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου. ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ.

9,12,28. 10 ἐν φθελήματι ἡγιασμένοι ἐσμὲν διὰ τῆς προσ-

Ex 29,38. 1. 11 φορᾶς τοῦ σώματος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπταξ. Καὶ 4· πᾶς μὲν ἰερεὺς ἐστηκεν καθ' ἡμέραν λειτουργῶν καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, α-

10,14. 12 τινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἀμαρτίας· οὗτος δὲ μίαν ὑπὲρ ἀμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν εἰς

Ps 110,1. 13 τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἔως τεθῶσιν οἱ ἔχθροι αὐτοῦ

12. 14 ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ. μιᾶς γὰρ προσφορᾶς τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἀγιαζομένους·

15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον· μετεγένεται τὸ εἰρηκέναι·

8,10. Jr 31,38. 16 αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει κύριος·

4 ἡ τραγ. κ. τανρ. 6.8 HW ενδοκησας 9 fin T.(Ti.)
W— 11 ἡ αρχιερευς 16 fin R.—

4 αφελειν 8 θυσίαν καὶ προσφοραν | κ. τον τομος
9 ποιησαι : + , ο θεος, 10 δια : pr οι | σωματος : αιματος
12 ουτος : αυτος | εκ δεξιων 15 προειρηκειναι

διδοὺς νόμους μον ἐπὶ καρδίας αὐτῶν,
καὶ ἐπὶ τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς,
ταν τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ὑνομῶν αὐτῶν 17 Jt 31,34. 8,12.
οὐ μὴ μνησθήσομαι ἔτι. ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, 18
οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἀμαρτίας.

Ἐχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἶσο- 19 Mt 27,51.
δον τῶν ἀγίων ἐν τῷ αἷματι Ἰησοῦ, ἣν ἐνεκαίνισεν 20 9,8.
ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ κατα-
πετάσματος, τοῦτ' ἔστιν τῆς παροχῆς αὐτοῦ, 1 καὶ 21 Zch 6,11 ss.
ἱρέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, προσερχώ- 22 Ex 36,25.
μενα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ 4,16. E 5,26.
πιστεως, φεραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδή-
σεως πονηρᾶς καὶ λελουσμένοι τὸ σῶμα ὅδατι
καθαρῷ· κατέχωμεν τὴν δμολογίαν τῆς ἐλπίδος 23 4,14.
τελινῆ, πιστὸς γάρ ὁ ἐπαγγειλάμενος, 1 καὶ κατα- 24 18,1.
ἴμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ
ταλῶν ἔργων, μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυν- 25 8,13. 37.
πιωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρα-
ταλοῦντες, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον δσφ βλέπετε
τηλίζουσαν τὴν ἡμέραν. Ἐκουσίως γάρ ἀμαρτα- 26 8,4—8.
ἴντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς 1 T 2,4.
ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἀμαρτιῶν ἀπολείπεται ψυ-
σία, φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως καὶ πυρὸς 27 Is 28,11 Lxx.
Ἄλλος ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναρτίους. ἀθε- 28 Nu 15,30.
ίσας τις νόμον Μωϋσέως χωρὶς οἰκτιομῶν ἐπὶ Dt 17,6.
τοσιν ἡ τρισὶν μάρτυσιν ἀποθνήσκει· πόσῳ δοκεῖτε 29 Ex 24,8.
τελόνος δξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τοῦ 2,3.
τεοῦ καταπατήσας καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης
τοιὸν ἡγησάμενος, ἐν φ ηγιάσμῃ, καὶ τὸ πνεῦμα

16,17 Η αυτούς, — Καὶ
λελουμένοι

22 TW φεραντ. | W

16 επὶ τῶν διαροιῶν | fin + υστερον λεγει 17 μνησθω
22 εηραντισμενοι 25 παρακαλ. : + εαντους 28 οικτ. :
+ και δακρυων 29 — εν ω ηγιασθη

Dt 32,35.36. 30 τῆς χάριτος ἐνυβρίσας. οἴδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα·
 Ps 135,14. ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω· καὶ πάλιν· κρι-
 12,29. 31 νεῦ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ. φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν
 6,4. 32 εἰς χεῖρας θεοῦ ζῶντος. Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ
 τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολ-
 1 K 4,9. 33 λὴν ἀθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, τοῦτο μὲν
 δνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσιν θεατριζόμενοι, τοῦτο
 δὲ κοινωνοὶ τῶν οὐτως ἀναστρεφομένων γενηθέ-
 Mt 6,20; 34 τες. καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς συνεπαδήσατε, καὶ
 19,21.29. τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς
 προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἑαυτοὺς κρείσ-
 11,6. 35 σονα ὑπαρξίν καὶ μένουσαν. Μή ἀποβάλητε οὖν
 τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἣτις ἔχει μεγάλην μισθα-
 6,12. L 21,19. 36 ποδοσίαν. ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν ἵνα τὸ
 θέλημα τοῦ θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγ-
 γελίαν.
 25. Is 26,20. 37 ἔτι γὰρ μικρὸν δύσον δύσον,
 Hb 2,8. δέ ἐρχόμενος ἥξει καὶ οὐ χρονίσει·
 L 21,28. Jc 5,8.
 Hb 2,4. R 1,17. 38 ὁ δὲ δίκαιος μον ἐκ πίστεως ἄγεται·
 καὶ ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὑδοκεῖ ἡ ψυχὴ μον
 ἐν αὐτῷ.
 39 ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ
 πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.
 3,14. 2 K 5,7. 11 Ἐστιν δὲ πίστις ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πρα-
 2 μάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων. ἐν ταύτῃ γὰρ
 Gn 1. 3 ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι. Πίστει νοοῦμεν
 κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας δῆματι θεοῦ, εἰς τὸ μὲν
 Gn 4,4. 4 ἐκ φαινομένων τὸ βλεπόμενον γεγονέναι. Πίστε
 Mt 28,35. πλείονα θυσίαν Ἀβελ παρὰ Κάιν προσήνεγκεν τῷ
 θεῷ, δι' ἣς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦ-

29 fin RW; 38 Η δικ. [μον] πραγματων, 4 Η Καίν

11,1 ή υποστασις

30 ανταποδ.: + λεγει κυριος | παλιν: + οτι 33 θεατρ.:
 ονειδιζομενοι 34 δεσμοις: δεσμοις μον | εαυτονς: (τη) εαυτοις | υπαρξ.: + εν ουρανοις 11,3 τα βλεπομεν

τοις ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ δι' αὐτῆς
ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖ. Πίστει Ἐγώ ψευτέθη τοῦ 5 Gn 5,24.
μὴ ἰδεῖν θάνατον, καὶ οὐχὶ ηύρισκετο διότι ψευτέθη-
τει αὐτὸν ὁ θεός. πρὸ γὰρ τῆς μεταμέσεως με-
μαρτύρηται εὑηρεστηκέναι τῷ θεῷ· χωρὶς δὲ πί- 6 7,25; 10,35.
πεις ἀδύνατον εὑηρεστῆσαι· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ
τὸν προσερχόμενον [τῷ] θεῷ, δτι ἔστιν καὶ τοῖς
ἐκτητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται. Πίστει 7 Gn 6,8,9.
χρηματισθεὶς Νῶε περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων,
εἴλαβηθεὶς κατεσκεύασεν κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν
τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δι' ἣς κατέκρινεν τὸν κόσμον,
καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρο-
νόμος. Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπήκοουσεν 8 Gn 12,1,4.
εἰλθεῖν εἰς τόπον δν ἡμελλεν λαμβάνειν εἰς
μηρονομίαν, καὶ ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ
λογεται.. Πίστει παρώκησεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγ- 9 Gn 28,4; 28,5;
κλίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας, μετὰ
Ἰαὰκ καὶ Ἰακὼβ τῶν συνκληρονόμων τῆς ἐπαγ-
κλίας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμε- 10
λίους ἔχουσαν πόλιν, ἣς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς
ὁ θεός. Πίστει καὶ αὐτὴ Σάρρα δύναμιν εἰς 11 Gn 17,19; 21,2.
καταβολὴν σπέρματος ἐλαβεν καὶ παρὰ καιρὸν
θλικίας, ἐπεὶ πιστὸν ἤγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον.
ιδ καὶ ἀφ' ἐνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νενεκρω- 12 R 4,19.
μένουν, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει
καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης
ἀναριθμητος. Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι 13 Ps 39,13.
ἀντες, μὴ κομισάμενοι τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ
θρωμέν αὐτὰς ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ
μολογήσαντες δτι ξένοι καὶ παρεπίδημοι εἰσιν ἐπὶ

4 h^a αυτον τω θεω fort pro αυτω τον θεον 5 HW
εναρεστηκεναι 6 [τω] : W-T 7 W πιστει. 11 h
αντη Σαρρα 12 hW εγενηθησαν 13 κομισ. : W λαβοντες

4 λαλειται 5 μεταθεσ. : + αυτον 8 ο καλ. | τον
τοπ. 11 Σαρρα : + στειρα (ονσα) ει η στειρα | ηλικ. :
+ ετεκεν 13 προσδεξαιμενοι | ιδοντ. : + και πεισθεντες

14 τῆς γῆς. οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσι
15 δτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν. καὶ εἰ μὲν ἔκεινης

ἐμνημόνευνον ἀφ' ἣς ἔξεβησαν, εἶχον δὲ καιρὸν

Ex 8,6. 16 ἀνακάμψαι· νῦν δὲ κρείττονος δρέγονται, τοῦτο
ἔστιν ἐπονρανίον. διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς

δοθεός θεός ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ήτοί μασεν γάρ

Gn 22, 17 αὐτοῖς πόλιν. Πίστει προσενήρνοχεν Ἀβραὰμ τὸν

'Ισαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν

Gn 21,12. 18 ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος, πρὸς δὲν ἐλαλήθη

B 4,17. 19 δτι ἐν 'Ισαὰκ κληθῆσεται σοι σπέρμα, λογισάμενος
δτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατός δοθεός· δηλεῖ

Gn 27,28,29. 20 αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο. Πίστει [καὶ]
39,40. περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ καὶ

Gn 48,15,16. 21 τὸν Ἡσαῦ. Πίστει Ἰακὼβ ἀποδυνήσκων ἔκαστοι
Gn 47,81. τῶν νιῶν Ἰωσὴφ εὐλόγησεν, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ

Gn 50,24. 22 τὸ ἄκρον τῆς ράβδου αὐτοῦ. Πίστει Ἰωσὴφ τελευτῶν
περὶ τῆς ἐξόδου τῶν νιῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευεν

Ex 2,2. 23 σεν καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο. Πίστει
Μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διότι εἴδον ἀστεῖον τὸ παιδίον, καὶ

Ex 2,11,12. 24 οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως. Πίστει
Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἡρώησατο λέγεσθαι νιὸς
25 θυγατρὸς Φαραὼ, μᾶλλον ἐλόμενος συνκακούχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν

Ps 89,51 s; 26 ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα πλοῦτον ἥγησάμενος
69,10. τῶν Αἰγύπτου ὑησαυρῶν τὸν ὄνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπεν γάρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν.

18,19. 10,84,85. **Ex 2,15; 12,51.** 27 Πίστει κατέλιπεν Αἰγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν
θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸν γὰρ ἀδρατὸν ὡς δρῶν

Ex 12,12,13. 28 ἐκαρτέρησεν. Πίστει πεποίηκεν τὸ πάσχα καὶ τὴν
πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ

14 fin W, 15 Τ μνημονευούσιν 20 [καὶ] : HW-T
23 fin h^r+ πιστει μεγας γενομενος Μωυσης ανειλεν τον
Αιγυπτιον κατανων την ταπεινωσιν των αδελφων αυτον

πρωτότοκα θίγη αὐτῶν. Πίστει διέβησαν τὴν 29 Ex 14,22.27.
 ἀνθρὸν θάλασσαν ως διὰ ξηρᾶς γῆς, ἡς πεῖραν
 λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν. Πίστει τὰ 30 Ios 6,20.
 τεχνή Τερειχὼ ἐπεσαν κυκλωθέντα ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέ-
 τας. Πίστει Ραὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς 31 Ios 2,11.12;
 πειθῆσασιν, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ' 6,17.23.
 Jc 2,25.
 πλοῖην. Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείψει με γὰρ 32 Jud 6,11; 4,6;
 15,20; 19,7.
 θηγούμενον δὲ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράχ, Σαμ-
 θὼν, Ιεφθάε, Δανείδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν
 προφητῶν, οἵ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασι- 33 Jud 14,6.
 λείας, ἥργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγε- 1 Sm 17,34.35.
 λῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων,¹ ἐσβεσαν δύναμιν 34 Dn 8,23.
 πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρης, ἐδυναμώθησαν
 ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ,
 παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων. ἔλαβον γυναικες 35 1 Rg 17,23.
 οὓς ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ 2 Rg 4,36.
 θυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρω- 2 Mee 6,
 τιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν. Ἐτεροὶ 36 Jr 20; 37; 38.
 οὐκέτι γυμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι
 οὐδεμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπειράσθη- 37 2 Chr 24,21.
 ται, ἐπρίσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρης ἀπέθανον,
 περιηλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἴγειοις δέρμασιν,
 πετερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὃν οὐκ 38
 ἦν ἄξιος δὲ κόσμος, ἐπὶ ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ
 φεσιν καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς δοταῖς τῆς γῆς.
 Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως 39
 οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ θεοῦ περὶ 40
 μῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς
 μῶν τελειωθῶσιν.

Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περι-12 10,36. R 7,21.
 1 K 9,24.

³³ W ειργασαντο ³⁴ fin T. ³⁵ hⁿ MSS^u γυναικας ³⁷ hR
 επρισθ., επειρασθ. h^o επειρ. aut interpol aut pro ενεπρησ-
 θησαν νι επειρωθησαν (επηρ.) | H αιγιοις ³⁸ H κοσμος
 επι | επι : h εν

29 — γης 32 B. τε καὶ Σ. καὶ 39 τας επαγγελιας

κείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, δγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα,

2,10. Ps 110,1. 2 ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, δις ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινεν σταυρὸν αἰσχύνης καταφρονήσας,

Nu 16,37 Lxx. 3 ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ πεκάθικεν. ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ύπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς ἔαντὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ

L 2,34. 4 κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. Οὖπο μέχρις αἷματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἀμαρτίαν

Prv 3,11.12. 5 ἀνταγωνιζόμενοι, καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται.

νιέ μον, μὴ ὀλιγώρει παιδείας κυρίου,
μηδὲ ἐκλύον ωπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος·

Ap 3,19. 6 δν γὰρ ἀγαπᾶ κύριος παιδεύει,
μαστιγοῦ δὲ πάντα νὶν δν παραδέχεται.

7 εἰς παιδείαν ὑπομένετε· ως υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται δ θεός· τίς γὰρ νὶς δν οὐ παιδεύει πατήρ;

Ps 78,14.15. 8 εὶ δὲ χωρίς ἔστε παιδείας, ἡς μέτοχοι γεγόνασιν

Nu 16,22. 9 πάντες, ἀρα νόθοι καὶ οὐχ υἱοί ἔστε. είτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἰχομεν παιδευτὰς καὶ ἐνεργεπόμεθα· οὐ πολὺ μᾶλλον ὑποταγησθ-

10 μεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν; οἱ μὲν γὰρ πρὸς δλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευνον, δ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον εἰς τὰ

2 K 4,17.18. 11 μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. πᾶσα μὲν παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρόν οὐ δοκεῖ χαρᾶς είναι ἀλλὰ λύπης, θστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσιν δικαιοσύνης.

8 Η εαυτούς 5.7.8.11 Τ παιδι- 7 W υπομενετε.
11 μεν 1° : hW δε h^s [δε]

καὶ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα **12** Is 35,8.
 ἦταν ἀνορθώσατε, καὶ τροχιάς ὁρθὰς ποιεῖτε **13** Prv 4,28 Lxx.
 οὐ ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, λαθῇ
 ἢ μᾶλλον. Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ **14** Ps 84,15.
 ἢ ἀγιασμόν, οὐ χωρὶς οὐδεὶς δψεται τὸν κύριον,
 R 12,18.
 2 T 2,22.
 ποκοποῦντες μὴ τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος **15** Dt 29,17 Lxx.
 θεοῦ, μὴ τις φίλα πικρίας ἄνω γένοντα ἐτοχλῆ
 Act 8,28.
 οὐ διὰ ταύτης μιανθῶσιν. οἱ πόλλοι, μὴ τις **16** Gn 25,33,34.
 θρονος ἡ βέβηλος ὡς Ἡσαῦ, δις ἀντὶ βρώσεως
 ἢς ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια ἑαυτοῦ. Ἱστε γὰρ **17** Gn 27,30-40.
 καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομῆσαι τὴν εὐλο-
 γίαν ἀπεδοκιμάσθη, μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ
 ὅρεν, καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν.
 Οὐ γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ καὶ κεκαν- **18** Ex 19,12,16,18.
 ήτο πυρὶ καὶ γνόφῳ καὶ ζόφῳ καὶ θνέλλῃ¹ καὶ **19** Ex 19,16,19;
 θηιγγος ἥκω καὶ φωνῇ φημάτων, ης οἱ ἀκούσαν-
 σι παρηγήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον.
 οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον· καὶν θηρίον **20** Ex 19,18.
 γη τοῦ ὄρους, λιθοβοληθήσεται· καί, οὕτω φο- **21** Dt 9,19.
 ρὸν ἦν τὸ φανταξόμενον, Μωϋσῆς εἶπεν· ἐκφο-
 σίμι καὶ ἐντρομος· ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιὼν **22** Ap 14,1. G 4,28.
 ει καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος, Τερουσαλήμ ἐπου-
 σίφ, καὶ μυριάσιν ἀγγέλων, πανηγύρει¹ καὶ ἐκ- **23** L 10,30.
 γησίᾳ πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς,
 καὶ κριτῇ θεῷ πάντων, καὶ πνεύμασι δικαίων
 τελειωμένων, καὶ διαθήκης νέας μεσίτη Ίησοῦ, **24** 9,15. 11,4.
 αἵματι δαντισμοῦ κρείττον λαλοῦντι παρὰ
 Ἀβελ. Βλέπετε μὴ παραιτήσθε τὸν λα- **25** 9,2; 10,28,29.
 ντα· εἰ γὰρ ἔκεινοι οὐκ ἔξεφυγον ἐπὶ γῆς
 πατησάμενοι τὸν χρηματίζοντα, πολὺ μᾶλλον

18 ή ποιησατε **15** Η δι αυτης **16** HW απεδετο
 TiW απεδοκιμασθη¹. **19** Η— μη **21** W ουτως
 W ἐκφοβος | εντρ.: h εκτρομος **22** hT αγγελων πανη-
 σι, (ει W,) **23** W κριτη,

15 — οι **18** ψηλαφ.: + ορει **19** προσθειωαι **20** fin + η
 οδι κατατοξευθησεται **22** — και 1° **24** τον: το **25** εφυγον

12,26—13,10. Προς Εβραιους

Hg 2,6. 26 ήμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι· οὐδὲ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσεν τότε, νῦν δὲ ἐπήγγελται λέγων· ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείσω οὐ μόνον τὴν γῆν 27 ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. τὸ δὲ ἔτι ἅπαξ δηλοῖ τὴν τῶν σαλευομένων μετάθεσιν ὡς πεποιημένων, ἵνα 28 μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα. Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες ἔχωμεν χάριν, δι' ἣς λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ θεῷ, μετὰ εὐλαβείας καὶ δέους·

Is 33,14. Dt 4,24; 9,8. 29 καὶ γάρ ὁ θεὸς ἡμῶν πᾶρα καταναλίσκον.

J 18,31. 2 P 1,7. 13 Ἡ φιλαδελφία μενέτω. ¹ τῆς φιλοξενίας μὴ

R 12,18. 1 P 4,9. Gn 18,3; 19,2,3. ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γάρ ἐλαθόν τινες

Mt 25,36. 3 ξενίσαντες ἀγγέλους· μιμησκεσθε τῶν δεσμῶν ὡς συνδεδεμένοι, τῶν κακονυχομένων ὡς καὶ αὐτοὶ

G 5,19,21. 4 ὄντες ἐν σώματι. Τίμιος δὲ γάμος ἐν πᾶσιν καὶ E 5,5. ἡ κοίτη ἀμιάντος· πόδονος γάρ καὶ μοιχοὺς κρι-

Dt 31,6,8. 5 νεᾶ δὲ θεός. Ἀφιλάργυρος δὲ τρόπος, ἀρκούμενοι Ios 1,5. 1 T 6,6. τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γάρ εἰρηκεν· οὐ μὴ σε ἀγῶνας

Ps 118,6. 6 οὐδὲ οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω· διστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν·

κύριος ἐμοὶ βοηθός, οὐ φοβηθήσομαι·
τι ποιήσει μοι ἄνθρωπος;

17. 1 K 4,18. 7 Μνημονεύετε τῶν ἡγονυμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλά-
λησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ὃν ἀναθεωροῦν-
τες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τὴν

1 K 8,11. 8 πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς ἐχθὲς καὶ σήμερον δὲ
Ap 1,17. 9 αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. διδαχαῖς ποικίλαις

E 4,14. 2 K 1,21. 9 αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. διδαχαῖς ποικίλαις
R 14,17. 10 οὐκ ὀφελήμησαν οἱ περιπατοῦντες. Ἐχομεν θυ-
σιαστήριον ἐξ οὐ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἔξουσίαν οἱ

25 ἡ οὐρανού 27 Η δέ | Η [την] 28 W λατρευομεν
13,5 Τ εγκαταλειπω 8 TW αυτὸς 9 h περιπατησατες
10 H [εξουσιαν]

26 σειω 28 εχομεν | δεους : αιδους 13,4 γαρ : δε
6 ου : pr και 8 fin + αμην 9 περιφερεσθε

τῇ σκηνῇ λατρεύοντες. ὃν γὰρ εἰσφέρεται ζῷων 11 Lv 18,27.
 τὸ αἷμα περὶ ἀμαρτίας εἰς τὰ ἄγια διὰ τοῦ ἀρ-
 ψερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς
 παρεμβολῆς. διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ 12 Mt 21,39.
 οὗτον αἷματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἐπαύθεν. J 9,22.
 τίννυν ἔξερχόμενα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμ- 13 11,26; 12,2.
 βολῆς τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες· οὐδὲ γὰρ 14 11,10; 12,22.
 ἔχομεν ὡδεὶς μένονταν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλονταν
 ἐπιζητοῦμεν. δι’ αὐτοῦ [οὐν] ἀναφέρωμεν θυσίαν 15 Lv 7,12.
 πίνεσσεως διὰ παντὸς τῆς θεᾶς, τοῦτ’ ἔστιν καρπὸν 2 Chr 29,31.
 παλέων δμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. τῆς δὲ Ps 50,14,28.
 ποιῶντας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύ- Is 57,19.
 ταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ θεός. Πείθεσθε 17 1 Th 5,12.
 τοῖς ἥγονοις ὅμιλοι καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ Ez 8,18.
 πρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὅμιλον ὡς λόγον
 ποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσιν καὶ
 ἢ στενάζοντες· ἀλυσιτελές γὰρ ὅμιλον τοῦτο.

Προσεύχεσθε περὶ ὅμιλον· πειθόμενα γὰρ ὅτι 18 2 K 1,12.
 αὐτὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσιν καλῶς θέλον- Act 24,16.
 τες ἀναστρέψεσθαι. περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ 19
 τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὅμιλον. Is 63,11.
 Ο δὲ θεός τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγῶν ἐκ νεκρῶν 20 Zch 9,11.
 ἢ ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἷματι Is 55,8. Jr 32,40.
 παθήκης αἰώνιον, τὸν κύριον ὅμιλον Ἰησοῦν, ἡ- Ez 37,26.
 φτίσαι ὅμιλος ἐν παντὶ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι J 10,12.
 ὁ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὅμιλῳ τὸ εὐάρεστον 1 P 2,25.
 ὥπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, φὴ δόξα εἰς
 οὓς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Παρακαλῶ δὲ 22 Je 1,21.
 ἅμας, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρα-
 ιήσεως· καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὅμιλον.

15 [οὐν] : hTW—H 19.23 Η ταχειον 21 παντι :
 H [εργω] | ποιων : hW pr αυτω h^o fort pro αυτος
 οιων 22 h ανεχεσθαι

27 αποδ. : + περι υμων 20 Ιησουν Χριστον 21 εργω
 μ λογο αγαθω | ημιν : υμιν

13,23—1,11. Προς Εθραιους Ιακωβον επιστολη

- 23 Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ' οὐ ἐὰν τάχιον ἔρχηται δψομαι ὑμᾶς
24 Ἀσπάσασθε πάντας τὸν ἡγονμένους ὑμῶν καὶ πάντας τὸν ἀγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπό τῆς Ἰταλίας.
25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν.
-

ΙΑΚΩΒΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

1 Ρ 1,1. 1 Ἰάκωβος θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δούλος ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν.

Ρ 5,3-5. 2 Πᾶσαν χαρὰν ἥγήσασθε, ἀδελφοί μου, δταρ 3 πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις, γινώσκοντες δτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπο- 4 μονήν. ή δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἔχετω, ἵνα ἡτε τέλειοι καὶ δλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι.

Ρνv 2,3-6. 5 Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἴτείτω παρὰ τοῦ διδόντος θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς καὶ μὴ δνειδί-

Μc 11,24. 6 ζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ. αἴτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· δ γὰρ διακρινόμενος ἔσικεν κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ διπιζομένῳ. 7 μὴ γὰρ ὅλεσθω δ ἀνθρωπος ἐκεῖνος δτι λήμψεται 8 τι παρὰ τοῦ κυρίου, ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος

2,5. 9 ἐν πάσαις ταῖς δδοῖς αὐτοῦ. Κανχάσθω δὲ ὁ

1 Ρ 1,24. 10 ἀδελφὸς δ ταπεινὸς ἐν τῷ ὄψει αὐτοῦ, δ δὲ πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, δτι ὡς ἄνθος χόρ-

Ιs 40,6.7. 11 τον παρελεύσεται. ἀνέτειλεν γὰρ δ ἥλιος σὺν

25 νμων : hR+ αμην

Inscriptio: Η pr επιστολαι καθολικαι et indicem et — επιστολη 1,6 R πιστει μηδεν 7.8 Η κυριου ανηρ 9 ο 10 : [H]

23 — νμων 25 νμων : των αγιων

Subscriptio: εγραφη απο Ιταλιας (νl Αθηνων) δια Τιμοθεον

1,3 δοκιμον 5 μη : ουκ 7 — τι 8 αιηρ : + γας

9 — ο αδελφος 10 ταλ. : πιστει

600

ιφ καύσωνι και ἐξήρανεν τὸν χόρτον, και τὸ ἄνθος
αὐτοῦ ἔξεπεσεν και ἡ εὐπρόπεια τοῦ προσώπου
αὐτοῦ ἀπώλετο· οὗτος και ὁ πλούσιος ἐν ταῖς
πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται. **Μακάριος ἀνὴρ** 12 Dn 12,12.
2 T 4,8.
1 P 5,4.
1 K 9,25.
ὅς ὑπομένει πειρασμόν, διτι δόκιμος γενόμενος
λήμψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, δην ἐπηγγείλατο
τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν. **Μηδεὶς πειραζόμενος λε-** 13
γέτω διτι ἀπὸ θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ θεὸς ἀπεί-
ραστός ἐστιν κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδέτερα.
ἴκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἴδιας ἐπιθυμίας 14 R 7,7.8.
ἐξελκόμενος και δελεαζόμενος· είτα ἡ ἐπιθυμία 15 R 7,10.
συλλαβοῦσα τίκτει ἀμαρτίαν, ἡ δὲ ἀμαρτία ἀπο-
τελεσθεῖσα ἀποκνεῖ θάνατον. **Μὴ πλανᾶσθε,** 16
ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. πᾶσα δόσις ἀγαθὴ και 17 I J 1,5.
πᾶν δώρημα τέλειον ἀνωμένη ἐστιν καταβαῖνον
ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἔνι
παραλλαγὴ ἡ τροπῆς ἀποσκίασμα. **Βούληθεὶς** 18 J 1,18. 1 P 1,23.
ἀπεκύνησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς
ἀπαρχήν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.

Ίστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. ἐστω δὲ πᾶς 19 Eccl 7,9.
ἄνθρωπος ταχύς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ
λαλῆσαι, βραδὺς εἰς δργήν· δργή γὰρ ἀνδρὸς 20 E 4,26.
δικαιοσύνην θεοῦ οὐκ ἐργάζεται. διὸ ἀποθέμενοι 21 Kol 3,8.
πᾶσαν ψυπαρίαν και περισσείαν κακίας ἐν πραθ-
τητι δέξαισθε τὸν ἔμφυτον λόγον τὸν δυνάμενον
σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λό- 22 Mt 7,26.
γου, και μὴ ἀκροαταὶ μόνον παραλογίζομενοι
έαυτούς. διτι εἰ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶν και 23
οὐ ποιητής, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ

15 TW αποκύει 17 H εστιν, 18 αυτον : h εαυτον
21 W πραϋτητι, 22 T μονον ακροαται

11 — αυτον 1º ει 2º	12 ανθρωπος επηγγ. : + o		
χυμιος	13 απο : υπο	16 μηδε	17 κατερχομενον
παρα αποσκιασματος	19 ιστε : αστε — δε	20 ον	
κατερχαζεται	21 πραϋτ. : + σοφιας	υμων : ημων	
22.23 λογον : νομον			

24 πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ· κατ-
ενόησεν γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθεν, καὶ εὐθέως
2,12. R 8,2. 25 ἐπελάθετο δοποῖς ἦν. ὁ δὲ παρακύψας εἰς υόμον
J 18,17. τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, οὐκ
ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος ἀλλὰ ποιητὴς
ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται.
Ps 34,14. 26 Εἴ τις δοκεῖ ψηφιδώνει, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσ-
σαν αὐτοῦ ἀλλὰ ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου
27 μάταιος ἡ ψηφιδωτία. ψηφιδωτία καθαρὰ καὶ ἀμίαν-
τος παρὰ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτῆς ἔστιν, ἐπι-
σκέπτεσθαι δοφανούς καὶ χήρας ἐν τῇ ψηφιδωτίᾳ,
ἀσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

1 K 2,8. 2 Ἄδελφοί μου, μὴ ἐν προσωπολημψίαις ἔχετε
τὴν πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς
H 10,25. 2 δόξης. ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς συναγωγὴν ὑμῶν
ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι λαμπρῷ, εἰσέλθῃ
3 δὲ καὶ πτωχὸς ἐν δυναρῷ ἐσθῆτι, καὶ ἐπιβλέψητε
ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν καὶ
εἰπητε· σὺ κάθον ὡδε καλῶς, καὶ τῷ πτωχῷ
εἰπητε· σὺ στῆθι ἐκεῖ ἡ κάθον ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν
4 μου, οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐγένεσθε κριταὶ
1 K 1,26. 5 διαλογισμῶν πονηρῶν; Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου
L 12,21. ἀγαπητοί. οὐχ ὁ θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς
τῷ κόσμῳ πλούσιονς ἐν πίστει καὶ κληρονόμους
τῆς βασιλείας ἡς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐ-
6 τὸν; ὁμεῖς δὲ ἡτιμάσατε τὸν πτωχόν. οὐχ οἱ
πλούσιοι καταδυναστεύοντιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἐλ-

26 RW ψηφιδών | αυτον δις : ΗW εαυτον 26.27 T
ψηφιδωτία 27 T—τω 2,1 h Χριστον, | H δοξης; 3 και
επιβλ. : HW επιβλ. δε | εκει : Η post η καθον 4 ον
διεκρ. ... πονηρων; : h διεκρ. ... πονηρων. 6 υμων : T υμας

25 ουκ : pr ουτος 26 ει δε | ειναι : + εν υμν
27 ψηφιδωτία γαρ | θεω πατρι 2,1 της δοξης : ante τον
κυριον : vl — 2 εις : + την 3 υπο : επι ει pr ωδε |
υποποδ. : + των ποδων 4 και ον 5 τον κοσμον |
βασιλ. : επαγγελιας

κονσιν δύμας εις κριτήρια; οὐκ αὐτοὶ βλασφη- 7
μοῦσιν τὸ καλὸν δνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' δύμας;
εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν γρα- 8 Lv 19,18.
γὴν· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σον ὡς σεαυτόν,
καλῶς ποιεῖτε· εἰ δὲ προσωπολημπτεῖτε, ἀμαρ- 9 Dt 1,17.
τίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς
παραβάται. δστις γὰρ δλον τὸν νόμον τηρήσῃ, 10 Mt 5,19.
παίσῃ δὲ ἐν ἐνὶ, γέγονεν πάντων ἔνοχος. δ γὰρ 11 Ex 20,18.14.
εἰπών· μὴ μοιχεύσῃς, εἴπεν καὶ μὴ φορεύσῃς· εἰ
δὲ οὐ μοιχεύεις, φορεύεις δέ, γέγονας παραβάτης
νόμου. οὗτως λαλεῖτε καὶ οὗτως ποιεῖτε ὡς διὰ 12 1,25.
νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι. ἡ γὰρ 13 Mt 5,7; 18,80.
κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· κατακαν-
χάται ἔλεος κρίσεως. Tί τὸ δφελος, ἀδελφοί 14 Mt 7,21; 21,30.
μον, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ;
μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν; ἐὰν ἀδελφὸς 15
ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ύπαρχωσιν καὶ λειπόμενοι τῆς
ἔφημέρον τροφῆς, εἴπῃ δέ τις αὐτοῖς ἐξ δύμῶν· 16 1 J 3,17.
ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θεομαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε,
μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος,
πί τὸ δφελος; οὗτως καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔχῃ 17
ἔργα, νεκρά ἐστιν καθ' ἔαυτήν. ἀλλ' ἐρεῖ τις· 18 5,6.
σὺ πίστιν ἔχεις, κάγὼ ἔργα ἔχω· δεῖξόν μοι τὴν
πίστιν σου χωρὶς τῶν ἔργων, κάγὼ σοι δεῖξω ἐκ
τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν. σὺ πιστεύεις δτι εἰς 19 Mc 5,7.
ἐστιν δ ὑεός; καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια
πιστεύονσιν καὶ φρίσονσιν. θέλεις δὲ γνῶναι, 20
ὁ ἄνθρωπε κενέ, δτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων
ἀργή ἐστιν; Ἀβραὰμ δ πατήρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων 21 Gn 22,9.10.12.

14.16 H—το 18 εχεις : h; | εχω : H.W, 19 εις
εστιν ο θεος (R.T.) : H εις θεος ἐστιν; hW εις ο θεός
ἐστιν (h; W.)

7 ουκ : καὶ 11 ειπας | εγενον | αποστατης 13 ανι-
λεως | κατακανχαται νl -ασθω + δε 15 εαν δε | λειπ.:
+ ασων 16 και ειπη 18 — σου | χωρις : εκ | εργ.:
+ σου | — μου | πιστ. : + μου 20 αργη : νεκρα

έδικαιωθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν νίδν αὐτοῦ ἐπὶ

22 τὸ Θυσιαστήριον; βλέπεις δτι ἡ πίστις συνήργει
τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις

Gu 15,8. 23 ἐτελειώθη, καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα·
Is 41,8.

2 Chr 20,7. ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ

J 8,29. R 4,12. 24 εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη. δρᾶτε
δτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται ἀνθρώπος καὶ οὐκ ἐκ πίσ-

H 11,81. 25 τεως μόνον. δμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ
Ios 2,4.15; 6,17. ἔργων ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τὸν ἄγγέλοντος καὶ

17. 26 ἐτέρᾳ δδῷ ἐκβαλοῦσα; ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς
πνεύματος νεκρόν ἐστιν, οὗτως καὶ ἡ πίστις χωρὶς
ἔργων νεκρά ἐστιν.

1,19. 3 Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μοι,

1,26. 2 εἰδότες δτι μεῖζον κρίμα λημψόμεθα· πολλὰ γὰρ
πταίομεν ἀπαντες. εἰ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὐ-
τος τέλειος ἀνήρ, δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ δλον

3 τὸ σῶμα. εἰ δὲ τῶν ἵππων τὸν χαλινοὺς εἰς
τὰ στόματα βάλλομεν εἰς τὸ πειθέσθαι αὐτοὺς

4 ἡμῖν, καὶ δλον τὸ σῶμα αὐτῶν μετάγομεν. Ιδού
καὶ τὰ πλοῖα, τηλικαῦτα δντα καὶ ὑπὸ ἀνέμων

σκληρῶν ἐλαυνόμενα, μετάγεται ὑπὸ ἐλαχίστον
πηδαλίον δπον ἡ δρμὴ τοῦ εὐθύνοντος βούλεται·

5 οὗτως καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶν καὶ με-

γάλα αὐχεῖ. Ιδού ἡλίκον πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας, ἡ γλῶσσα

Mt 15,11.18.19; 12,36.37. καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα δλον

τὸ σῶμα καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως
7 καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης. πᾶσα γὰρ φύσις

θηρίων τε καὶ πετεινῶν ἔρπετῶν τε καὶ ἐναλίων

22 Τ συνεργεῖ | Η αυτον και 26 Η— γαρ 3,1.2 ΤΩ
λημψόμεθα.... απαντες. 5.6 Τ αναπτει η γλωσσα. πνρ.
ο κ. τ. αδικιας, (W πνρ. αδικιας) 6 η σπιλ. : Τ και σπ.

23 φίλος : δουλος 24 ορατε τοινυν 25 ουτως δε κ. |

αγγ. : κατασκοπους 26 των εργων 3,2 δυναμενος

3 ιδε | εις το στομα | εις 2ο : προς 4 οπον αν

5 ωσαντως | μεγαλαυχει | ηλικον : ολιγον 6 αδικιας : +

ουτως (και) | γενεσ. : + ημων

μάζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρω-
πῃ, τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δαμάσαι δύναται 8 *Ρα* 140,4.
ἀνθρώπων· ἀκατάστατον κακόν, μεστὴ ἵον θανα-
τόφρον. ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν κύριον καὶ 9 *Γη* 1,27.
πιέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρῷμεθα τοὺς ἀνθρώ-
πους τοὺς καθ' ὄμοιωσιν θεοῦ γεγονότας· ἐκ τοῦ 10
ὑποῦ στόματος ἔξερχεται εὐλογία καὶ κατάρα.
ἢ χοή, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτως γίνεσθαι. ¹ μήτι 11
πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς δηπῆς βρούει τὸ γλυκὺ καὶ
πικρόν; μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκῆ ἐλαίας 12
οἰησαι ἡ ἀμπελος σῦκα; οὕτε ἀλυκὸν γλυκὺ^ν
οἰησαι ὅδωρ. Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν 13 2,18.
μὲν; δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα
ὑποῦ ἐν πραθητι σοφίας. εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν 14 *Ε* 4,31.
τετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατα-
νχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. οὐκ 15 1,5,17.
τιν αὗτη ἡ σοφία ἀνωθεν κατερχομένη, ἀλλὰ
πίγειος, ψυχική, δαιμονιώδης. δπον γὰρ ζῆλος 16
μὲν ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον
ρῆγμα. ἡ δὲ ἀνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή 17
τιν, ἐπειτα εἰρηνική, ἐπιεικής, εὐπειθής, μεστὴ
ἴεντος καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος, ἀνυπό-
φιτος. καρπὸς δὲ δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπεί- 18 *Ισ* 32,17.
εται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην. *Mt* 5,9.

Πόθεν πόλεμοι καὶ πόθεν μάχαι ἐν ὑμῖν; οὐκ 4 *Ι* 2,11.
πτεῦθεν, ἐκ τῶν ηδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομέ-
ων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; ἐπιτυμεῖτε, καὶ οὐκ 2
τετε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε
πιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε. οὐκ ἔχετε

8 Τ δυναται δαμασαι 14 Η εριθιαν | Τ κατακανχ.
ἢ αληθ. και ψευδ. 15 HW δαιμονιωδης. 16 Η εριθια |
και : W+ και 4,2 h φονευτε. 2 ουκ 2^ο : Τ pr και

8 ακατασχετον 9 κυριον : θεον 12 (οντως) ουδεμα
και γλ. 13 τις : ει τις v — 14 δε : + αρα
και ανυποχριτος 4,1 — ποθεν 2^ο
605

3 διὰ τὸ μὴ αἴτεῖσθαι ὑμᾶς· αἴτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἴτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς

L 6,26. R 8,7. 4 ὑμῶν δαπανήσητε. μοιχαλίδες, οὐκ οἰδατε δτὶ¹
1 J 2,15. η φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ θεοῦ ἐστιν; δς
έὰν οὖν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἔχθρός

Ex 20,3,5. 5 τοῦ θεοῦ καθίσταται. η δοκεῖτε δτὶ κενῶς η
Mt 6,24. γραφὴ λέγει· πρὸς φθόνον ἐπιποδεῖ τὸ πνεῦμα

Prv 3,8,4. 6 δ κατφίσεν ἐν ήμīν; μείζονα δὲ δίδωσιν χάριν·
Job 22,29. διὸ λέγει· δοθέντος ὑπερηφάνωις ἀντιτάσσεται, τα-
Mt 28,12. 1 P 5,5.

E 6,12. 7 πεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν. ὑποτάγητε οὖν τῷ θεῷ·
1 P 5,8,9.

Zeh 1,8. 8 ἐγγίσατε τῷ θεῷ, καὶ ἐγγειὲ ὑμῖν. καθαρίσατε
Is 1,16. χεῖρας, ἀμαρτωλοί, καὶ ἀγνίσατε καρδίας, δίψυχοι.

9 ταλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε· δ

γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφῆτω καὶ η χαρὰ
1 P 5,8. 10 εἰς κατήφειαν. ταπεινώθητε ἐνώπιον κυρίου, καὶ

11 ὑψώσει ὑμᾶς. Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελ-

φοι. δ καταλαλῶν ἀδελφοῦ η κρίνων τὸν ἀδελ-

φον αὐτοῦ καταλαλεῖ νόμου καὶ κρίνει νόμον·

εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἰ ποιητὴς νόμου ἀλλὰ
Mt 7,1. 12 κριτής. εἰς ἐστιν δοθέντης καὶ κριτής, δ

R 2,1; 14,4. διννάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ δὲ τίς εἰ, δ
κρίνων τὸν πλησίον;

Prv 27,1. 13 Ἀγέ νῦν οἱ λέγοντες· σήμερον η αὔριον πορευ-

σόμεντα εἰς τήνδε τὴν πόλιν καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ

L 12,20. 14 ἐνιαυτὸν καὶ ἐμπορευσόμεντα καὶ κερδήσομεν· οἵ-

3 W δαπανήσετε 3.4 T , μοιχαλίδες. 4 T εστιν τω
θεω 5 λεγει· ... ημῶν; : h λεγει; ... ημῶν; τὸ λεγει; ...
ημῶν, (sic T) W λεγει — ... ημῶν, 6 W χαριν — (10) 8 H W
εγγίσει 9 T — καὶ 20 | H W μετατραπητω 10 W του κυριου
12 εστιν ο : H εστιν W εστιν

4 μοιχοι καὶ μοιχαλίδες | τ. κόσμου τοντον | ἔχθρα
6 — διο ... χαριν 7 — δε 9 — καὶ κλανσ. 10 ταπ.:
+ ουν 11 η και | ουκ : ουκετι 12 — ο 20 | — δε |
ος κρινεις τον ετερον 13 η : και | ενιαυτ. : + ενα

τινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὐριον· ποία [γὰρ] Ps 39,6.12.
 ἡ ζωὴ ὑμῶν; ἀτμὶς γάρ ἔστε ἡ πρὸς δλίγον φαι-
 νομένη, ἐπειτα καὶ ἀφανιζομένη· ἀντὶ τοῦ λέγειν 15 Act 18,21.
 ὑμᾶς· ἐὰν δὲ κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσομεν καὶ
 ποιήσομεν τοῦτο ἡ ἐκεῖνο. νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν 16
 ταῖς ἀλλαζοντίαις ὑμῶν· πᾶσα καύχησις τοιαύτη
 πονηρά ἐστιν. εἰδότι οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ 17 L 12,47.
 ποιοῦντι, ἀμαρτία αὐτῷ ἐστιν. Ἀγε νῦν οἱ 5 L 6,24.
 πλούσιοι, κλαύσατε δλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαι-
 πωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. δὲ πλοῦτος 2 Mt 6,19.
 ὑμῶν σέσηπεν, καὶ τὰ ιμάτια ὑμῶν σητόβρωτα
 γέγονεν, δὲ χρυσὸς ὑμῶν καὶ δὲ ἀργυρος κατίωται,
 καὶ δὲ ἵδις αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται καὶ
 φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ. ἐθησαντίσατε
 ἐν ἐσχάταις ἡμέραις. Ἰδοὺ δὲ μισθὸς τῶν ἐργατῶν 4 Lv 19,18.
 τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν δὲ ἀφυστερη-
 μένος ἀφ' ὑμῶν κράτει, καὶ αἱ βοσκαὶ τῶν ὑερισάν-
 των εἰς τὰ ὄτα κυρίουν σαβαὼθ εἰσελήλυθαν.
 ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε, ἐθρέ-
 ψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς. κατεδικά-
 σατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· οὐκ ἀντιτάσσεται
 ὑμῖν. 5 Dt 24,14.15.
6 Mt 8,5. 1s 5,9.
Job 31,38—40.

L 16,19.25.
Jr 12,3.
Prv 8,34 Lxx.
Hos 1,6 Lxx.

Μακροδυνμήσατε οὖν, ἀδελφοί, ἐως τῆς παρον-
 σίας τοῦ κυρίου. Ἰδοὺ δὲ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν
 τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροδυνμῶν ἐπ' αὐτῷ
 ἐως λάβῃ πρόδιμον καὶ ὄψιμον. μακροδυνμήσατε 8
 καὶ ὑμεῖς, στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, δτι ἡ
 παρονσία τοῦ κυρίουν ἥγγικεν. μὴ στενάζετε, 9

Dt 11,14.
Joel 2,23.
Zch 10,1.
Jr 5,24.
L 21,19.
H 10,36.

H 10,25.
1 Th 2,16.

14 HW—το : h τα | αυριον· ... υμων; : ΧW αυριον ...
 υμων· | [γὰρ] : hT—HW | h—γαρ | ΧW—η 2° 15 Χ
 θελη | , καὶ ζήσομεν : T καὶ ζήσομεν, 16 RW αλα-
 ζονειαις β,8 υμων ως πυρ. (h.) εὐθ. : Χ υμων· ως πυρ
 εὐθ. 6 H δικαιον. | Χ υμιν; 7 W πρωτιμον

16 κατακαυχασθε 5,1 κλαυσονται 3 ως : pr o ιος
 4 απεστερημενος 5 — και | εν : pr ως 7 εως 2° : +
 ον ει αν | λαβη : + νετον 8 μακροθ. : + ουν

ἀδελφοί, κατ' ἀλλήλων ἵνα μὴ κριμῆτε· ἴδού ὁ
Mt 5,12. 10 κριτής πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν. ὑπόδειγμα λά-
βετε, ἀδελφοί, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακρο-
θυμίας τοὺς προφήτας, οἵ ἐλάλησαν ἐν τῷ ὅρο-

Dn 12,12. 11 ματι κυρίου. ἴδού μακαρίζομεν τοὺς ὑπομείναντας·
Ps 103,8; 111,4.
Job 1,21.22. τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἡκούσατε, καὶ τὸ τέλος κυρίου
εἶδετε, διτὶ πολύσπλαγχνός ἔστιν ὁ κύριος καὶ οἰκ-

Mt 5,34-37. 12 τίρμων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ
δμνύετε, μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε
ἄλλον τινὰ δρκον· ἥτω δὲ ὑμῶν τὸ ναι ναι, καὶ

Ps 50,15. 13 τὸ οὐ, ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσητε. Κακο-
παθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμητὸς τις;

Mc 6,18. 14 ψαλλέτω. ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω
τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευ-
ξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείφαντες ἐλαίῳ ἐν τῷ

Mc 16,18. 15 ὄντοματι τοῦ κυρίου. καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως
σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος·
κανά ἀμαρτίας ἢ πεποιηκάς, ἀφεθήσεται αὐτῷ.

16 ἔξομολογεῖσθε οὖν ἀλλήλοις τὰς ἀμαρτίας, καὶ
εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, δπως ιαθῆτε· πολὺ ισχύει

1 Rg 17,1. 17 δέησις δικαίου ἐνεργούμενη. Ἡλείας ἀνθρωπος
L. 4,25.
Act 14,15. ἦν δμοιοπαθῆς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηγύξατο
τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἐβρέξεν ἐπὶ τῆς γῆς

1 Rg 18,42. 18 ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἔξ· καὶ πάλιν προσηγύ-
ξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ἐδωκεν ὑετὸν καὶ ἡ γῆ ἐβλά-

G 6,1. 19 στησεν τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἄδελφοί μου, ἐάν
τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας καὶ ἐπι-

9 Τ κατ ἀλληλῶν, ἀδελφοί,
11 hW—ο 12 H τὸ Nai ει τὸ Oὐ 13.14 W νμιν, ...
τις, ... νμιν, 14 αλειψ. : R+ αυτον | H [τον κυριον]
16 ΗW προσευχεσθε | HW ιαθητε. 17 RW Ἡλίας
18 ΗW νετον εδωκεν

9.10 αδελφ. : + μον 10 εχετε posit μακροθ. pro λα-
βετε | — εν 11 υπομενοντας | πολυενσπλαγχνος | — ο
κυριος 12 δε 20 : + ο λογος | εις υποκρισιν 15 προσευχῃ |
αφεθησονται 16 — ονν | τα παραπτωματα 19 — μον |
της : + οδον της

πρέψῃ τις αὐτόν, γινωσκέτω δτι δ ἐπιστρέψας 20 Ps 51,15.
Prv 10,12.
1 P 4,8.
ἱμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν
ιῶτοῦ ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἄμαρτιῶν.

ΙΟΥΔΑ

Ἰουδας Ἰησοῦς Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ 1 μt 18,55.
Ιακώβου, τοῖς ἐν θεῷ πατρὶ ἡγαπημένοις καὶ
Ἰησοῦς Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς. ἔλεος ὑμῖν 2
καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη.

Ἄγαπητοι, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν 3 1 T 1,18.
ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν σωτηρίας ἀνάγκην
ἔχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ
ἀπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἀγίοις πίστει. παρεισέδυντε 4 G 2,4.
παν γάρ τινες ἀνθρώποι, οἱ πάλαι προγεγραμ-
μένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ θεοῦ
ἡμῶν χάριτα μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν καὶ τὸν
μόνον δεσπότην καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν
ἀφούμενοι.

‘Υπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, 5 Nu 14,35.
1 K 10,5.
ἰδότας ἀπαξ πάντα, δτι κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτου σώσας τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας
ἐπώλεσεν, ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν 6 Gn 6. J 8,44.
ἰατῶν ἀρχὴν ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκη-
τηριον εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς ἀϊδίοις
ἴπο ζόφον τετήρηκεν· ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα 7 Gn 19,4-25.
καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν δμοῖον τρόπον

20 ΗW γινωσκετε (W,) | αυτον 20 : [R] : hW post
τανατον

1 h⁸ fort εν θεω pro θεω et Ιησου pro εν Ιησου 3 TW
ιωτηριας, 4 HW παρεισεδυησαν | W κριμα ασεβεις,
5 ειδοτας : W+ νμας | κυριοις : h⁽⁸⁾ Ιησους ii ο θεος
fort pro δ) 6 δεσμοις αιδιοις : h^r+ αγιων αγγελων

20 fin + αμην

1 ηγαλ.: ηγιασμενοις 2 ειρηνη : + εν κυριω 3 ημων :
νηων ει — 4 δεσπ. : + θεον 5 παντα : τουτο 6 τε :
δε | δεσμοις : + αλντοις και

τούτοις ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι δπίσω σαρ-
κὸς ἑτέρας, πρόκεινται δεῖγμα πνρὸς αἰωνίου δί-
8 κην ὑπέχονται.

‘Ομοίως μέντοι καὶ οὗτοι
ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μιαίνονται, κυριότητα

Dn 12,1.
Zch 8,2. 9 δὲ ἀθετοῦσιν, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. ‘Ο δὲ
Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, δτε τῷ διαβόλῳ διακρινό-
μενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως σώματος, οὐκ
ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλὰ

10 εἶπεν· ἐπιτιμήσαι σοι κύριος. οὗτοι δὲ δσα μὲν
οὐκ οἴδασιν βλασφημοῦσιν, δσα δὲ φυσικῶς ὡς
τὰ ἄλλα ζῷα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται.

Gn 4,8.
Nm 81,16.
Nu 18,22. 11 οὐαὶ αὐτοῖς, δτι τῇ δδῷ τοῦ Καΐν ἐπορεύθησαν,
καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἔξεχύθησαν,

Ez 84,8. 12 καὶ τῇ ἀντίλογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο. Οὗτοι
εἰσιν οἱ ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες συνευσ-
χούμενοι, ἀφόβως ἔαντον ποιμαίνοντες, νεφέλαι
ἄνυδροι ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι, δένδρα φθι-
νοπωρινὰ ἄκαρπα δἰς ἀποθανόντα ἐκριζούθεντα,

Is 57,20. 13 κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἔαντῶν
αἰσχύνας, δστέρες πλανῆται, οἵς δ ἥσφος τοῦ σκό-

Gn 5,21. 14 τοὺς εἰς αἰῶνα τετήρηται. ‘Ἐπροφήτευσεν δὲ καὶ
Dt 38,2.
Zch 14,5. τούτοις ἔβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ ‘Ἐνώχ λέγων· ἴδον

Mt 25,31. 15 ἥλθειν κύριος ἐν ἡγίαις μυριάσιν αὐτοῦ, ποιῆσαι
κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξαι πάντας τοὺς
ἀσεβεῖς περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν
ών ἥσεβησαν καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὡς

16 ἐλάλησαν κατ’ αὐτοῦ ἀμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. Οὗτοι
εἰσιν γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας,
αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ
ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα ὀφελείας χάριν.

11 Η Καὶν 12 Τ σπιλαδες, | , αφοβως : TW αφοβως;
13 h πλανητες | h- o | h- τον 15 σκληρων : T+
λογων 16 TW γογγυσται μεμψ. | H ωφελιας

8 κυριοτητας 12 — οι | αγαπ. : απαταις v ενωχιαι;
15 π. τ. ασεβ. : πασαι ψυχην | — ασεβειας 16 εαντων

‘Υμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν δημάτων 17
 τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,¹ διτὶ ἔλεγον ὑμῖν· ἐπ’ ἐσχά- 18 ^{1 T 4,1.}
^{2 P 8,3.}
 τον χρόνον ἔσονται ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἑαυτῶν
 ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν. Οὐτοί 19 ^{1 K 2,14.}
 εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, πνεῦμα μὴ ἔχον-
 τες. ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, ἐποικοδομοῦντες ἑαυ- 20 ^{1 Kol 2,7.}
^{1 Th 5,11.}
 τοὺς τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει, ἐν πνεύματι ἀγίῳ
 προσευχόμενοι, ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ θεοῦ τηρήσατε, 21
 προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον. καὶ οὓς μὲν ἐλέγχετε 22
 διακρινομένους, οὓς δὲ σώζετε ἐκ πυρὸς ἀρπά- 23 ^{Am 4,11.}
^{Zch 8,2 ss.}
 ἰοτες, οὓς δὲ ἐλεᾶτε ἐν φόβῳ, μισοῦντες καὶ τὸν ^{Je 5,19.20.}
 ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα. ^{Ap 8,4.}

Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταίστους 24 ^{1 Th 5,23.}
 καὶ στῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ^{Ph 1,10.}
 ἐν ἀγαλλιάσει, μόνῳ θεῷ σωτῆρι ἡμῶν διὰ Ἰησοῦ 25 ^{1 R 16,27.}
^{1 T 1,17.}
 Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν δόξα μεγαλωσύνη κρά-
 τος καὶ ἔξουσία πρὸ παντὸς τοῦ αἰώνος καὶ νῦν
 καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰώνας. ἀμήν.

18 χρονον : TW pr τον 20.21 W προσευχόμενοι
 εαυτούς 22 ελεγχετε : HW ελεατε (h⁸ err. prim., fort
 είεατε 1° interpol.) 23 HW—, ους δε 1° 24.25
 ,μονω : W μονω,

[Ordo in HRTW : Je, 1.2 P, 1—3 J, Jd.]

18 υμιν : + οτι | εν εσχατω | ελευσονται 21 τηρησω-
 μεν 22 διακρινομενοι 24 υμας : αυτους | ασπιλους |
 αμεμπτεους 25 μονω : + σοφω | — δια ... ημων |
 — προ ... αιωνος | — παντας | αιωνας : + των αιωνων

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

19. Dn 2,28.29. 1 Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ
δούλοις αὐτοῦ ἀδεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἀδεῖ γενέσθαι
ἐν τάχει, καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγ-
9. 6,9. 2 γέλουν αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ, διὸ ἐμαρ-
τύρησεν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν
22,7. 22,10. 3 Ἰησοῦ Χριστοῦ, δοσα εἶδεν. Μακάριος δὲ ἀναγινώ-
σκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφη-
τείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ
γὰρ καιρὸς ἐγγύς.
8. Ex 8,14.15. 4 Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῷ
Is 41,4.
8,1; 5,8. Ἄσιᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ ὁ ὅν καὶ ὁ ἡ
καὶ ὁ ἐρχόμενος, καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων
Ps 89,28.38;
130,8.
Is 40,2.
8,14. J 18,87.
18. Kol 1,18.
19,18. 7,14.
H 9,14. 5 ἀ ἐνώπιον τοῦ ὄρον αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν
νεκρῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Τῷ
ἀγαπῶντι ἡμᾶς καὶ λέσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν ὑμαρ-
5,10. 1 P 2,5.9.
Ex 19,6. Is 61,8. 6 τιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἷματι αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν
ἡμᾶς βασιλεῖαν, ἵερεῖς τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ,
αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰώνας [τῷ]

1 Η θεος δειξαι | αυτον 1^ο : HW, | Η Ιωανει 2 Τ ίδε
(ii ίδ- 4,1. 6,1.2.5.8.9.12. 7,1.2.9. 8,2.18. 9,1.17. 14,1.14.
15,1.2.5. 16,13. 19,19. 20,1.4) 3 Τ τον λογον 4 α : b
των 5 h^r λουσαντι | Η [ημων] 6 Η — και επ. . . αυτον, —
ημας : h ημιν | [των αιων.] : TW—H

2 — τον θεον | fin + και ατινα εισι + και αιτια
κοη γενεσθαι μετα ταντα 3 προφ. : + ταντης 4 απο 1^ο.
+ θεον | α : + εστιν 5 των 1^ο : pr εκ | εκ : απ
6 ποιησαντι | ημας : ημων | βασιλεις νι -ειον (και) |
ιερατευμα

αιώνων]· ἀμήν. Ὡσεὶς ἔρχεται μετὰ τῶν τεφελῶν, 7 Dn 7,18.
καὶ δύψεται αὐτὸν πᾶς δφθαλμός καὶ οἵτινες αὐτὸν ἔξεκέντησαν, καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι Zch 12,10.
αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. ναί, ἀμήν. 12,14.
J 19,37.
L 28,28,27.

Ἐγώ εἰμι τὸ ἄλφα καὶ τὸ ω, λέγει κύριος ὁ 8 Ex 3,14. Is 41,4.
θεός, ὁ ὡν καὶ ὁ ἥν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντο- Am 4,18 Lxx.
χράτωρ. 4. 4,8; 21,6.

Ἐγώ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συνκοινω- 9
νῆς ἐν τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν
Ἰησοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλούμενῃ Πάτμῳ
διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ.
ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ 10 15.
ῆκονσα δπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος
λεγούσης· ὁ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμ- 11 8,17. 2,8; 22,13.
ψον ταῖς ἐπτὰ ἑκκλησίαις, εἰς Ἐφεσον καὶ εἰς
Σμύνοναν καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειαν καὶ
Ἄρδεις καὶ εἰς Φιλαδελφίαν καὶ εἰς Λαοδι-
κίαν. Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἥτις 12 20.
ἔλαλει μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἐπτὰ
κυρνίας χρυσᾶς, καὶ ἐν μέσῳ τῶν λυχνιῶν ὅμοιον 13 Ez 1,26; 8,2;
τῶν ἀνθρώπων, ἐνδεδυμένον ποδήρη καὶ περιε- 9,2,11 Lxx.
ζωμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσᾶν· ἡ δὲ 14 Dn 7,9; 10,6.
πεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς ἔριον λευ- 2,18; 19,12.
κόν, ὡς χιών, καὶ οἱ ὄφθαλμοι αὐτοῦ ὡς φλόξ
πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάρῳ ὡς 15 Ez 1,24; 48,2.
ἐν καμίνῳ πεπυρωμένης, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς
φωνὴ ὑδάτων πολλῶν, καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ 16 Jud 5,31.
20. 2,1.
2,12,16; 19,15.

8 HR Ὡ T ω | H κυριος, 9 την : T pr δια 10 hW
φωνὴν μεγ. οπισθεν (W οπισθ) μου 11 T Ζμυροναν |
R Φιλαδέλφειαν et Λαοδίκειαν 12 W εμμεσω (ii 2,1. 4,6.
5,6 bis 6,6. 22,2) | hRW νιω | T μασθοις W μαζοις
14 TW λευκον ως 15 h πεπυρωμενοι T -νω

7 μετα : επι | οφονται | ω : + αρχη και τελος
9 κοινωνος | βασιλ. : pr εν τη | εν Χριστω (Ιησουν) νι
Χριστον Ιησουν 11 λεγουσης : + εγω ειμι το A και το Ω
ο πρωτος και ο εσχατος και | Θυατειαν 12 και 10 : +
εκει 13 των : + επτα | ομοιωμα 16 εχων : ειχεν νι —

αὐτοῦ ἀστέρας ἐπτά, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ
φόμφαια δίστομος δέξεια ἐκπορευομένη, καὶ ἡ ὄψις
αὐτοῦ ὡς ὁ Θύμιος φαίνει ἐν τῇ δινάμει αὐτοῦ.

Is 44,6; 48,12. 17 Καὶ ὅτε εἰδον· αὐτόν, ἐπεσα πρὸς τοὺς πόδας
Dn 8,18;
10,15-19. αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἐθήκεν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ
ἐπ' ἐμὲ λέγων·

μὴ φοβοῦ· ἔγώ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος
18 ἱκαὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρός καὶ ἴδον ζῶν εἴμι
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ ἔχω τὰς κλεῖς

Is 48,6 Lxx.
Dn 2,29. 19 τοῦ θανάτου καὶ τοῦ θάνατου. γράφον οὖν ἀ εἰδεις
Ml 2,7. 20 καὶ ἀ εἰσὶν καὶ ἀ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα. τὸ
μυστήριον τῶν ἐπτὰ ἀστέρων οὖς εἰδεις ἐπὶ τῆς
δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἐπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς·
οἱ ἐπτὰ ἀστέρες ἀγγελοι τῶν ἐπτὰ ἐκκλησιῶν εἰ-
σιν, καὶ αἱ λυχνίαι αἱ ἐπτὰ ἐπτὰ ἐκκλησίαι εἰσιν.

1,18.16.20. 2 Τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίᾳς γράφον·

Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἐπτὰ ἀστέρας ἐν
τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἐπτῶν

9.18.19. 2 λυχνιῶν τῶν χρυσῶν· οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ τὸν
8,1.8.15.
1 J 4,1. κόπον καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ δτι οὐ δύνη
βαστάσαι κακούς, καὶ ἐπείρασας τοὺς λέγοντας
έαντοὺς ἀποστόλους καὶ οὐκ εἰσὶν, καὶ εὑρεις αὐ-

3 τοὺς ψευδεῖς· καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ ἐβάστασας
4 διὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐ κεκοπίακες. ἀλλὰ
ἔχω κατὰ σοῦ δτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην

16.22. 8,8.19. 5 ἀφῆκες. μνημόνευε οὖν πόθεν πέπτωκες, καὶ
μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποίησον· εἰ δὲ
μή, ἔρχομαι σοι καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ-

15. Ps 139,21. 6 τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανοήσῃς. ἀλλὰ

18 W ζῶν κ. εγ. νεκρός, | H — καὶ εγ. . . . αιωνῶν, —
19 R ἀ εισιν | TW γενεσθαι | fin HW.R.T, -20 n^o
επτα pro επτα επτα 2,1 τῆς : H τω (it 8.18) | RW
χρυσεων 4 W αλλ | W αφηκας 5 RW πεπτωκας

16 αστερες 17 επεδηκε 18 αιωνων : + αμην 19 — οντ
20 ους : αων | εν τῃ δεξιᾳ 2,2 κοπον : + σου | — και⁵
8 [εβαπτισας] 6 εκπεπτωκας | σοι : + ταχυ

τοῦτο ἔχεις, διτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν,
ἀκάγω μισῶ. Ό ἔχων οὓς ἀκονσάτω τί τὸ πνεῦμα 7
ἱέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ
φαγεῖν ἐκ τοῦ ἔνδον τῆς ζωῆς, δὲ ἐστιν ἐν τῷ παρα-
θείσῳ τοῦ θεοῦ.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σμύρνῃ ἐκκλησίας 8
γράφον·

Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἕσχατος, δις ἐγένετο
περοδὸς καὶ ἔζησεν· οἶδά σου τὴν ὑλίψιν καὶ τὴν 9
πωχείαν, ἀλλὰ πλούσιος εἰ, καὶ τὴν βλασφημίαν
ἐκ τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτούς, καὶ
οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ σατανᾶ. μὴ φοβοῦ 10
ἀ μέλλεις πάσχειν. ίδού μέλλει βάλλειν διάβο-
λος ἐξ ὅμῶν εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε, καὶ
ἔξετε ὑλίψιν ἡμερῶν δέκα. γίνουν πιστὸς ἄχοι
θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.
Ο ἔχων οὓς ἀκονσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς 11 20,14.
ἐκκλησίαις. Ό νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ
θανάτου τοῦ δευτέρου.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας 12 1,16. Ιω 49,2.
γράφον·

Τάδε λέγει δ ἔχων τὴν δομφαίαν τὴν δίστο-
μον τὴν δέξεῖαν· οἶδα ποῦ κατοικεῖς· δπον δ 13 18,2. 8,8.
θρόνος τοῦ σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ δνομά μου,
καὶ οὐκ ἡρνήσω τὴν πίστιν μου καὶ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις Ἀντίπας δ μάρτυν μου, δ πιστός μου, δις
ἀπεκτάνθη παρ' ὅμιν, δπον δ σατανᾶς κατοικεῖ.

7 W εκκλησίαις· (it 11) | θεον : h+ μον 8 T Ζμυρνῃ
10 μη : hT μηδεν | εξετε (et h) : Η εχητε h v̄ εχετε
11 R- εκ [?] 12 της : h^s error pro τω (it 3,17.14) 13 h^sT-
και 3° | ημερ. : W+ αις : h^s+ [εν] αις el - ος (Αντιπας
error pro Αντιπα) | T Αντιπας | μον, ο : TW μον ο |
μον 4° : [H]

7 ταις : + επτα | - αντω | εν μεσω του παραδεισου
8 - ος 9 σου : + τα εργα και | - εκ 10 παθειν |
ιδον : + δη | βαλειν | ημερας 12 - την οξειαν 13 οιδα :
+ τα εργα σου

11,17,26.
3,5,12,21.
22,2. Gm 2,9;
8,22,24.
Ex 31,8 Lxx.
I, 28,48.
2 K 12,4.
Is 44,6; 48,12.
1,11,17,18.

8,9. Jc 2,5.
2 K 11,14,15.

Dn 1,12,14.
Mt 10,28.
8,11. 2 T 4,8.

Nu 81,16; 14 ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ δλίγα, δτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦν-
25,1,2. Jd 11. τας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, δς ἐδίδασκεν τῷ Βαλάκ
βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν νιῶν Ἰσραὴλ, φα-

6. 15 γεῖν εἰδωλόθυτα καὶ πορνεῖσαι. οὐτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Νικολαϊτῶν δμοίως.

12. 1,16. 16 μετανόησον οὖν· εἰ δὲ μή, ἔρχομαι σοι ταχὺ καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ δουλειᾳ τοῦ στόμα-

Ps 78,24. 17 τός μου. Ὁ ἔχων οὓς ἀκονσάτω τί τὸ πνεῦμα
Is 62,2; 65,15. λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ
3,12. τοῦ μάρτυρα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆ-
φον λευκήν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν
γεγραμμένον, δούλεις οἰδεν εἰ μὴ δ λαμβάνων.

Dn 10,6. 18 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυντείοις ἐκκλησίας
1,14.15. γοάψων.

Τάδε λέγει δὲ οὐδές τοῦ θεοῦ, δὲ ἔχων τοὺς
ὅφθαλμους αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες
19 αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ· οἰδά σου τὰ ἔργα καὶ
τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν διακονίαν
καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου τὰ ἔσ-

4. 14. 20 χατα πλείονα τῶν πρώτων. ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ
1 Rg 16,31. διτι ἀφεῖς τὴν γυναικα Ιεζάβελ, η λέγουσα ἐαν-
2 Rg 9,22. Nu 25,1.2. τὴν προφῆτιν, καὶ διδάσκει καὶ πλανᾷ τὸν ἐμοὺς

21 δούλους πορρεῦσαι καὶ φαγεῖν εἰδωλόθυτα· καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανοήσῃ, καὶ οὐ θέλει

22 μετανοήσαι ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς. ἵδον βάλλω
αὐτὴν εἰς κλίνην, καὶ τὸν μοιχεύοντας μετ'

**Ps 7,10; 82,18. 23 σιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς· καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς
Jr 11,20; 17,10. ἀποκτενὼ ἐν θανάτῳ· καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ**

14 Η αλλα | h- οτι 15 Νικολ.: TW pr των 16 Τ-
ονν 17 Τ νικουντι 18 αυτον 1°: [H]-W | Τ φιο
19 Τ- σου 2° 20 Τ αλλ | γυναικα : h+ σου 20 εαυτηγ
Τ αδτην 22 W μετανοησωαν | αυτης 2°: h αυτω

14 φαγειν : pr και 15 ομοιως : (vl +) ο μισω 17 αυτω
+ φαγειν | τον 1° : pr εκ vl απο 20 σου : + πολ
(πολλα) vl ολιγα 21 και ου : ei μεν 22 ιδου : + ερ

ἐκκλησίαι δτι ἐγώ εἰμι δ ἔραννῶν νεφροὺς καὶ
καρδίας, καὶ δώσω ὑμῖν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα
ὑμῶν. ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατεί- 24
ροις, δσοι οὐκ ἔχουσιν τὴν διδαχὴν ταύτην, οἵτινες
οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ σατανᾶ, ὡς λέγοντες·
οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος· ¹ πλὴν δ ἔχετε 25 8,11.
κρατήσατε ἀχρι οὐ δὲ ἦξω. Καὶ δ νικῶν καὶ 26 Ps 2,8.
δ τηρῶν ἀχρι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ
ἔχοντιαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν, καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν 27 12,5.
ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς τὰ σκεύη τὰ κεραμικὰ συντρί-
βεται, ὡς κάγῳ εἴληφα παρὰ τοῦ πατρός μου, 28 Ps 2,8,9.
καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωτεύον. Ὁ ἔχων 29 8,6.18.22.
οὐς ἀκονσάτω τι τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας 3 5,6. 1,16.
γράφον·

Τάδε λέγει δ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ
θεοῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· οἰδά σου τὰ ἔργα,
ὅτι δνομα ἔχεις δτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἰ. γίνονται 2 19. Ez 34,4.
τηγορῶν, καὶ στήρισον τὰ λοιπὰ ἀ ἐμελλον ἀπο-
θανεῖν· οὐ γάρ ενδρηκά σου [τὰ] ἔργα πεπληρω-
μένα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μου· μνημόνευε οὖν πῶς 3 1 Th 5,9.
εἴληφας καὶ ἡκουσας, καὶ τήρει καὶ μετανόησον. 16,15.
Ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσῃς, ἦξω ὡς κλέπτης, καὶ οὐ 5 Mt 24,43.
μὴ γνῷς ποίαν ὠραν ἦξω ἐπὶ σέ. ἀλλὰ ἔχεις 4 Jd 23.
ὅλιγα δνδματα ἐν Σάρδεσιν ἀ οὐκ ἐμόλυναν τὰ
ἰμάτια αὐτῶν, καὶ περιπατήσοντες μετ' ἐμοῦ ἐν
ἰενκοῖς, δτι ἄξιοί εἰσιν. Ὁ νικῶν οὔτως περι- 5 Ex 82,82.83.
βαλεῖται ἐν Ιματίοις λενκοῖς, καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω Ps 69,29.
δ δνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ δμο-
ιγήσω τὸ δνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρός μου 4,4; 6,11; 7,9.18.
Ph 4,8.
Mt 10,82.

28 W προῖνον 3,2 [τα] hT—HW 3 hT γνωση

23 νμων : αυτον 24 τοις 1° : καὶ | βαλω 25 αν
ηξω : ανοιξω 27 συντριβησεται 3,1 οτι 2° : καὶ
2 τηρησον ... α εμελλεις αποβαλλειν | — μον 3 — ουν |
— και η. κ. τηρει | γρηγ. : μετανοησης | κλεπτης : +
επι σε 4 α : οι 5 ουτως : ουτος

6 καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. Ὁ ἔχων
ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις

<sup>Is 22,22.
Job 12,14.</sup> 7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφίᾳ ἐκκλησίᾳ
γράψον·

Τάδε λέγει δὲ ἀγιος, δὲ ἀληθινός, δὲ ἔχων
κλεῖν Δανείδ, ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείσει,

^{1 K 18,9.} 8 κλείων καὶ οὐδεὶς ἀνοίξει· οἰδά σου τὰ ἔρ-
ιδον δέδωκα ἐνώπιον σου ψύχαν ἡνεφυμένην,
οὐδεὶς δύναται κλεῖσαι αὐτήν· δτι μικρὰν ἔ-
δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον καὶ

<sup>2,9.
Is 60,14; 49,23;
45,14; 66,28;
43,4.</sup> 9 ἥρησω τὸ δνομά μου. ἴδον διδὼ ἐκ τῆς συ-
γωνῆς τοῦ σατανᾶ, τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἐ-
δαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ φεύδονται· ίδ-
ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουν
ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν δτι ἐγὼ ἡ-

<sup>13,10. H 10,38.
L 21,19.
2 T 2,12.</sup> 10 πησά σε. δτι ἐτήρησάς τὸν λόγον τῆς ψομο-
μου, καγώ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρ-
μοῦ τῆς μελλούσης ἐρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμέ-
δλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γ-

^{1,3; 2,5. 2,10.} 11 ἔρχομαι ταχύ· κράτει δὲ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λα-

<sup>Ez 48,35.
Is 62,2; 65,15.
G 2,9.
14,1; 22,4.
21,2. 19,12.</sup> 12 τὸν στέφανόν σου. Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν σ-
λον ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ-
έξελθῃ ἔτι, καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ δνομά
θεοῦ μου καὶ τὸ δνομά τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μ-
τῆς καινῆς Ιερουσαλήμ η καταβαίνοντα ἐκ τ-
ούρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου, καὶ τὸ δνομά μ-
13 τὸ καινόν. Ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦ-
λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

<sup>Ps 89,38.
Prv 8,22.
1,5. J 1,3.
Kol 1,15.</sup> 14 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικίᾳ ἐκκλησίᾳ
γράψον·

7 R Φιλαδελφεία | ο αγιος, (T-.) ο αληθ. :
αληθινος, ο αγιος | κλειν : hT+ τον | κλειων : h κλειει
ανοιξει : HW ανοιγει 8 H εργα, — ιδον ... αυτην,
9 H φευδονται, — 10 W ερχεσθαι, ... ολης π. 14
Λαοδικεια

7 Δαινειδ : αδου 9 διδωμι νι δεδωκα | γνω-
11 ερχ. : pr ιδου 12 — μου 10 50 | εκ : απο

Τάδε λέγει δ ἀμήν, ὁ μάρτυς δ πιστὸς καὶ
ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ· οὐδά σου 15 ^{2,2.} R 12,11.
τὰ ἔργα, δτι οὐτε ψυχρὸς εἰ οὐτε ζεστός. δφελον
ψυχρὸς ἡς ἡ ζεστός. οὐτως δτι χλιαρὸς εἰ, καὶ 18
οὔτε ζεστός οὐτε ψυχρός, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ
πόματός μου. δτι λέγεις δτι πλούσιός είμι καὶ 17 ^{Hos 12,9.}
^{1 K 3,18; 4,8.}
πεπλούτηκα καὶ οὐδὲν χρείαν ἔχω, καὶ οὐκ οίδας
τι σὺ εἰ δ ταλαιπωρος καὶ ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς
τι τυφλὸς καὶ γυμνός, συμβούλευώ σοι ἀγοράσαι 18 ^{1 P 1,7. Is 55,1.}
^{10,15.}
πρὸς ἐμοῦ χρονίον πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς ἵνα
πλουτήσῃς, καὶ ιμάτια λευκὰ ἵνα περιβάλῃ καὶ
τὴ φανερωθῆ ἡ αἰσχύνη τῆς γυμνότητός σου, καὶ
πολλύριον ἐγχρῖσαι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἵνα βλέ-
πῃς. ἐγὼ ὅσους ἔαν φιλῶ ἐλέγχω καὶ παιδεύω· 19 ^{Prv 8,12.}
^{1 K 11,8.}
^{H 12,6.}
ἴλενε οὖν καὶ μετανόησον. Ἰδοὺ ἐστηκα ἐπὶ τὴν 20 ^{L 12,38.}
^{J 14,28.}
φραν καὶ κρούω· ἔαν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς
μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς
αὐτὸν καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ'
μοῦ. Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ 21 ^{Mt 10,28.}
τῷ θρόνῳ μου, ώς κάγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα
μετὰ τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. Ὁ 22
ἔρων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
κλησίαις.

Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ίδοὺ θύρα ἡνεφρυμένη 4 ^{Ex 19,18,24.}
ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἣν ἤκουσα
ὅς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγων· ἀνάβα
ἀδε, καὶ δείξω σοι ἢ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα.
θύεως ἐγενόμητο ἐν πνεύματι· καὶ ίδοὺ θρόνος 2 ^{1,10.}
κειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τὸν θρόνον καθή-^{Ez 1,26; 10,1.}
^{Is 6,1. Ps 47,9.}

¹⁴ αληθινός : H pr [ο] ¹⁷ H ελεινος h o ελεινος
^{β HW κολλουριον | Tr} ¹⁷ Η ελεινος h o ελεινος
^{4,1,2 H γενεσθαι. μετα ταυτα ευθεως} ²⁰ θυραν ²⁰ : hT+ και

¹⁶ και ουτε : ου ¹⁷ — οτι ²⁰ | ουδενος ¹⁹ ζηλω-

σον ^{4,1} λαλουσαν | λεγουσα ² και ευθεως | επι του
θρονου

- Ez 1,28—28.** 3 μενος, και δ καθημενος δμοιος δράσει λίθῳ ιάσ-
πιδι και σαρδίφ, και ἵρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου
Is 24,28. 4 δμοιος δράσει σμαραγδίνῳ. και κυκλόθεν τοῦ
8,4; 5,10. θρόνου θρόνοι εἰκοσι τέσσαρες, και ἐπὶ τοὺς
θρόνους εἰκοσι τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημέ-
νους περιβεβλημένους ἐν ἴματίοις λευκοῖς, και
Ex 19,16. 5 ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς. και
Ez 1,13. ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ και φωναὶ
8,5; 11,19; και βρονταὶ· και ἐπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι
16,18. ἐνώπιον τοῦ θρόνου, ἃ εἰσὶν τὰ ἐπτὰ πνεύματα
Ez 1,5.18.22.26; 6 τοῦ θεοῦ· και ἐνώπιον τοῦ θρόνου ὡς θάλασσα
10,1. Is 6,1. ναλίνη δμοία κρυστάλλῳ· και ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου
και κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσερα ζῶα γέμοντα ὁφ-
Ez 1,10; 10,14. 7 θαλμῶν ἔμπροσθεν και δπισθεν. και τὸ ζῷον τὸ
πρῶτον δμοιον λέοντι, και τὸ δεύτερον ζῷον δμοιον
μόσχῳ, και τὸ τρίτον ζῷον ἔχων τὸ πρόσωπον
ὡς ἄνθρωπον, και τὸ τέταρτον ζῷον δμοιον ἀετῷ
Is 6,2,8; 41,4. 8 πετομένῳ. και τὰ τέσσερα ζῷα, ἐν καθ' ἐν αὐ-
Ez 1,18; 10,12. τῶν ἔχων ἀνὰ πτέρυγας ἔξι, κυκλόθεν και ἐσωθεν
Am 4,18 Lxx. γέμονσιν ὁφθαλμῶν· και ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχονσιν
Ex 8,14. ημέρας και νυκτὸς λέγοντες.
ἄγιος ἄγιος ἄγιος κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκρά-
τωρ, δ ἦν και δ ἀν και δ ἐρχόμενος.
- Is 6,1. Ps 47,9.** 9 Και δταν δώσουσιν τὰ ζῷα δόξαν και τιμὴν και
Dn 4,31; 6,26; εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ τῷ ζῶντι
12,7.
5,14. 10 εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων, πεσοῦνται οἱ εἰκοσι
τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ¹
τοῦ θρόνου, και προσκυνήσουσιν τῷ ζῶντι εἰς τὸν

4 θρονοι : hTW θρονους | τεσσαρες : TW τεσσαρας |
κ — εν 5 εισιν : W εστιν 6 Τ ενπροσθεν 7 h εχορ
8 W εχον 9 κεπι του θρονου

3 και ο καθημ. : + ην νι — 4 — και 1^ο | θρονους :
+ (ειδον) τους 5 α : αι | — τα 6 — ως 7 (ως)
ανθρωπος 8 ειχον | εσωθεν : pr εξωθεν και | αγιος :
novies 9 δω(σω)σιν

Αποκαλυψις Ιωαννου 4,11—5,8.

μνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσιν τὸν στεφάνους
τῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες·

ἀξιος εἰ, δ κύριος καὶ δ θεὸς ἡμῶν, λαβεῖν 11
τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν,
ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά
σου ἡσαν καὶ ἔκτισθησαν.

Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένον ἐπὶ 5
τὸν θρόνον βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὅπισ-
τη, κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἐπτά. καὶ εἶδον 2
τρελον ἵσχυρὸν κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ· τίς
σιος ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ λύσαι τὰς σφραγῖδας
τοῦ; καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ οὐδὲ 3
καὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοῖξαι τὸ
βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό. καὶ [έγῳ] ἔκλαιον 4
ῳλύ, δτι οὐδεὶς ἄξιος εὑρέθη ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον
τε βλέπειν αὐτό. καὶ εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων 5 Gn 49,9.10.
γει μοι· μὴ κλαῖε· ἴδού ἐνίκησεν δ λέων δ ἐκ
τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἦ ρίζα Δανείδ, ἀνοῖξαι τὸ
βιβλίον καὶ τὰς ἐπτὰ σφραγῖδας αὐτοῦ. Καὶ 6 Is 11,1.10.
δον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων
φων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων ἀρνίον ἐστη-
ώς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχων κέρατα ἐπτὰ καὶ ὄφθαλ-
μος ἐπτά, οἱ εἰσιν τὰ ἐπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ
πεσταλμένοι εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ ἥλθεν καὶ 7 Is 8,1. Ps 47,9.
ηῆφεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένον ἐπὶ τοῦ
θρόνου. Καὶ δτε ἐλαβεν τὸ βιβλίον, τὰ τέσσερα 8 Ps 141,2.
φα καὶ οἱ εἶκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐπεσαν
ώπιον τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν καὶ
ιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, αἱ εἰσιν

5,3 R ηδυνατο | ουδε bis : hT ουτε 4 [εγω] : R-TW
hT εστηκως | H τα [επτα] πν. | hT απεσταλμενα
αι : hT α

10 βαλλονσιν 11 ησαν : εισιν 5,1 οπισθεν : εξωθεν
ανοιξαι : + και αναγνωναι 5 τας : pr λυσαι 6 ειδον :
(και) ιδον 7 ειληφ. : + το βιβλιον 8 κιθαρας

5,9—6,2. Αποκάλυψις Ιωαννου

Ps 83,8; 144,9. 9 αἱ προσευχαι τῶν ἀγίων. καὶ ἄδονσιν ὡδὴν και-
νὴν λέγοντες.

ἀξιος εἰ λαβεῖν τὸ βιβλίον καὶ ἀνοῖξαι τὰς
σφραγίδας αὐτοῦ, διτι ἐσφάγης καὶ ἡγόρασας
τῷ θεῷ ἐν τῷ αἷματι σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ
γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους, καὶ ἐποίησας
αὐτοὺς τῷ θεῷ ἡμῶν βασιλεύαν καὶ ἵερεῖς,
καὶ βασιλεύουσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

Ex 19,6. 10 Is 61,6.
1,8; 20,8; 22,5. 1 Rg 22,19. 11
Dn 7,10. καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα [ὡς] φωνὴν ἀγγέλων πολ-
λῶν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν
πρεσβυτέρων, καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες

Is 53,7. 12 μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων, λέγοντες φωνῇ
1 Chr 29,11.
Ph 2,9,10. μεγάλῃ.

ἀξιόν ἐστιν τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν
τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ
ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.

Is 6,1. Ps 47,9. 13 καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης
[ἐστίν], καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας·

τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ἀρνίῳ
ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ
κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

4,10; 19,4. 14 καὶ τὰ τέσσερα ζῷα ἔλεγον· ἀμήν, καὶ οἱ πρεσ-
βύτεροι ἐπεσαν καὶ προσεκύνησαν.

5,1,2. 4,8;
5,6,8. 6 Καὶ εἶδον δὲ ἥνοιξεν τὸ ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν
ἐπτὰ σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἐνδός ἐκ τῶν τεσσάρων
Zch 1,8; 8,1-3. 2 ζῷων λέγοντος ὡς φωνὴ βροντῆς· ἔρχον. καὶ εἶδον,
καὶ ἴδού ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐ-
τὸν ἔχων τόξον, καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ

10 TW βασιλευσονσιν 11 [ὡς] : hT—HW 12 hTW
ἀξιος 13 [εστίν] : W-T | ηκουσα : T pr καὶ | h λε-
γοντα | Χ επι του θρονου 6,1 H φωνῆ

9 τῷ θεῷ : (v1 pr) ημας 10 αντονς : ημας | βασιλεις
13 παντα, : , παντας 14 λεγοντα το αμ. | οι : + εικος
τεσσαρες | fin + ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων
6,1 οτε : οτι | ερχον : + (και) ιδε (ii 3.5.7)

ἔξηλθεν νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ. Καὶ δτε ἦνοι- 3 4,7.
ἔν τὴν σφραγῖδα τὴν δευτέραν, ἥκουσα τοῦ δευ-
τέρου ζώου λέγοντος· ἔρχον. καὶ ἔξηλθεν ἄλλος 4
ἴππος πυρρός, καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτὸν ἐδόθη
ἀντὶ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς καὶ ἵνα ἀλ-
λήλους σφάξουσιν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα με-
γάλη.

Καὶ δτε ἦνοιξεν τὴν σφραγῖδα τὴν 5 4,7.
τρίτην, ἥκουσα τοῦ τρίτου ζώου λέγοντος· ἔρχον.
καὶ εἶδον, καὶ ἴδοὺ ἵππος μελας, καὶ ὁ καθή-
μενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
καὶ ἥκουσα ὡς φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων 6
ζώων λέγονταν· χοῖνιξ σίτον δηναρίου, καὶ τρεῖς
χοίνικες κριθῶν δηναρίου· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν
οίνον μὴ ἀδικήσῃς. Καὶ δτε ἦνοιξεν τὴν σφρα- 7 4,7.
γίδα τὴν τετάρτην, ἥκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου

ζώου λέγοντος· ἔρχον. καὶ εἶδον, καὶ ἴδοὺ ἵππος 8
μλαδός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ, δνομα
αὐτῷ [ό] θάνατος, καὶ ὁ ἄδης ἥκολούθει μετ'
αὐτοῦ, καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἔξουσία ἐπὶ τὸ τέταρ-
τον τῆς γῆς, ἀποκτεῖναι ἐν φυμαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ
καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

Καὶ δτε ἦνοιξεν τὴν πέμπτην σφραγῖδα, εἶδον 9 8,5; 14,18; 16,7.
ἐποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγ-
μένων διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρ-
τυρίαν ἣν είχον. καὶ ἐκραξαν φωνῇ μεγάλῃ λέ- 10 Zch 1,12.
γοντες· ἔως πότε, ὁ δεσπότης δ ἄγιος καὶ ἀληθι- Ps 79,5.10.
νός, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν Dt 32,48.
κτιοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς; καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐκάστῳ 11 18,10. Gn 4,10.
πολὴ λευκὴ, καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσων- 2 Rg 9,7.
ται ἔτι χρόνον μικρόν, ἔως πληρώσωσιν καὶ οἱ Hos 4,1.
Mt 28,82.

⁴ αυτῷ 1^ο : [H] | H [εκ] ⁶ κριθῶν : W+ τον
⁸ αυτον 1^ο : [H] | [ο] : W-T 9 W- δια 2^ο 11 H
αναπαύσονται | ΗW πληρωθωσιν

² νικων ινα ν. 8 ακολουθει αυτω | αυτοις : αυτω
⁹ μαρτυρο : + τον αρνιουν 10 εκ : απο 11 ετι post
ζεονον νι —

6,12—7,3. Αποκαλυψις Ιωαννου

σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλ-

Is 18,10. Ez 32,7.8. 12 λοντες ἀποκτέννεσθαι ώς καὶ αὐτοί. Καὶ εἰδον

Joel 3,8.4. L 21,25. δτε ἥνοιξεν τὴν σφραγῖδα τὴν ἔκτην, καὶ σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ώς σάκ-

κος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη δλη ἐγένετο ώς αἷμα,

Is 34,4; 18,10. 13 καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ώς συκῆ βάλλει τοὺς διλύνθους αὐτῆς ὑπὸ ἀνέμου

14 μεγάλου σεισμένη, καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ώς βιβλίον ἐλισσόμενον, καὶ πᾶν δρος καὶ νῆσος ἐκ

Ps 48,5; 2,2. Is 24,21; 34,12. Jr 4,20. 15 τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν. καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστᾶνες καὶ οἱ χιλιαρχοὶ καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἴσχυροι καὶ πᾶς δοῦλος καὶ ἐλεύ-

θερος ἔκρυψαν ἐαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς

Hos 10,8. Is 6,1. Ps 47,9. L 28,80. 16 τὰς πέτρας τῶν δρέων, καὶ λέγοντιν τοῖς ὄρεσιν καὶ ταῖς πέτραις· πέσετε ἐφ' ἡμᾶς καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρό-

Joel 2,11; 3,4. Sph 1,14.18. Ml 3,2. R 2,5. Mt 24,31. 17 νον καὶ ἀπὸ τῆς δργῆς τοῦ ἀρνίου, δτι ἡλθεν ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὁργῆς αὐτῶν, καὶ τίς δύναται σταθῆναι;

Ez 7,2; 87,9. Dn 7,2. Zch 6,5. Mt 24,31. 7 [Καὶ] μετὰ τοῦτο εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶ-

τας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ὑρέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ

ἀνεμος ἐπὶ τῆς γῆς μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε

2 ἐπὶ πᾶν δένδρον. καὶ εἶδον ἄλλον ἀγγελον ἀναβαί-

νοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγῖδα θεοῦ

ζῶντος, καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἰς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ

Ez 9,4.6. 3 τὴν θάλασσαν, ¹ λέγων· μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα, ἀχρι σγραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων

12 Τ μελας εγενετο **13** Τ βαλλουσα **14** ή ελισσο-

μενος **16** HW πεσατε | **T** επι τω θρονω **17** αυτων:

W αυτον **7,1** [και] : hT—HW | παν : [h]RW τι **8** hW

ανατολων | hW εκραξεν **3** μητε **10** : hW και

12 σεισμος : pr ιδον | — ολη **15** ελευθ. : pr πα:

7,1 μετα ταντα | — της γης **20** | επι δενδρον **2** — ανται

αὐτῶν. Καὶ ἦκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισ- 4 14,1,3.
μένων, ἑκατὸν τεσσεράκοντα τέσσαρες χιλιάδες
ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραὴλ·
ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, 5
ἐκ φυλῆς Ρουβὴν δώδεκα χιλιάδες,
ἐκ φυλῆς Γὰδ δώδεκα χιλιάδες,
ἐκ φυλῆς Ἀσῆρ δώδεκα χιλιάδες, 6
ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ δώδεκα χιλιάδες,
ἐκ φυλῆς Μανασσῆ δώδεκα χιλιάδες,
ἐκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες, 7
ἐκ φυλῆς Λευεὶ δώδεκα χιλιάδες,
ἐκ φυλῆς Ἰσσαχὰρ δώδεκα χιλιάδες,
ἐκ φυλῆς Ζαβούλων δώδεκα χιλιάδες, 8
ἐκ φυλῆς Ἰωσὴφ δώδεκα χιλιάδες,
ἐκ φυλῆς Βενιαμεὶν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισ-
μένοι.

Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἴδοὺ δῆλος πολὺς, δν ἀριθ- 9 6,11.
μῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔδυνον
καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτες ἐνώπιον
τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλη-
μένους στολὰς λευκάς, καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερ-
σὶν αὐτῶν· καὶ κράζουσιν φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες· 10 Is 6,1. Ps 47,9.
ἡ σωτηρία τῷ θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ 12,10.
τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ἀρνίῳ.

καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι εἰστήκεισαν κύκλῳ τοῦ 11 5,11. 11,16.
θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων
ἴδων, καὶ ἔπεισαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰ
πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ, λέ- 12 5,12.
ποντες.

ἀμήν, ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ
ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ

6 HW Νεφθαλεὶμ 7 RW Λευΐ | T Ἰσσαχὰρ 8 W
Βενιαμεὶν 9 W ειδον οχλον πολυν — και αρ. α. ο. εδυνατο —
| W εστωτας | T φοινικας 11 H ιστηκεισαν

4 εσφραγισμενων (20)
— auton 10 εκραζον

ἡ ἴσχὺς τῷ θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰώνας τῶν
αἰώνων· ἀμήν.

13 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγων
μοι· οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς

Dn 12,1. Gn 49,11.
3,10. Mt 24,21.
H 9,14.

λευκὰς τίνες εἰσὶν καὶ πόθεν ἥλιθον; καὶ εἰρηκα
αὐτῷ· κύριέ μου, σὺ οἶδας. καὶ εἶπεν μοι· οὗτοι
εἰσὶν οἱ ἔρχομενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης
καὶ ἐπληνναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλεύκαναν

Is 6,1. Ps 47,9; 11,19; 14,15,17;
15,5-8; 16,1;
21,8,22.

15 αὐτὰς ἐν τῷ αἷματι τοῦ ἀονίου. διὰ τοῦτο εἰσὶν
ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ, καὶ λατρεύοντιν
αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ
δικαζόμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου σκηνώσει ἐπ' αὐ-

Is 49,10. 16 τούς. οὐ πεινάσοντιν ἔτι οὐδὲ διψήσοντιν ἔτι,
οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοὺς δὲ φίλος οὐδὲ πᾶν καῦμα,

Ez 34,28. 17 δτι τὸ ἀονίον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ
αὐτοὺς καὶ ὀδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ ζωῆς πηγὰς ὑδά-
των· καὶ ἔξαλείψει δὲ θεὺς πᾶν δάκρυνον ἐκ τῶν
ὅφθαλμῶν αὐτῶν.

Zch 9,17. 8 Καὶ δταν ἥνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἐβδόμην,
Hb 2,20.

Mt 24,31. 2 ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμέρας. καὶ εἶδον
τοὺς ἐπτὰ ἄγγελους οἱ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστήκα-

Am 9,1. 3 σιν, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἐπτὰ σάλπιγγες. Καὶ
5,8. ἄλλος ἄγγελος ἥλθεν καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοῖς θυσια-
στηρίον ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ
θυμιάματα πολλά, ἵνα δώσει ταῖς προσευχαῖς τῶν
ἄγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν

Ps 141,2. 4 τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς
τῶν θυμιάματων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἄγίων ἐξ

Lv 16,12. 5 χειρὸς τοῦ ἄγγελου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. καὶ εἰ-
Ex 19,16.
Ez 10,2.

ληφεν δὲ ἄγγελος τὸν λιβανωτὸν, καὶ ἐγέμισεν αὐ-

12 αμην 2° : [H] 8,1 W ημιωριον 2 h εδοδη
3 τον θυσιαστηριον : hW το θ-ηριον

13 — εισιν 14 ειρηκα : ειπον | — μου | [επλατυναν]
16 — ειτι bis | ουδ ου μη 17 ποιμαιει ει οδηγει | ζωσας |
εκ : απο 8,1 οτε 3 δωση

τὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔβαλεν
εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ
ἀστραπαὶ καὶ σεισμός. Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι 6
οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἤτοι μασαν αὐτοὺς
ἴνα σαλπίσωσιν.

Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισεν· καὶ ἐγένετο χάλαξα 7
καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἷματι καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν
γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ τρί-
τον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς
κατεκάη. Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισεν· 8
καὶ ὡς ὅρος μέγα πυρὶ καιώμενον ἐβλήθη εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης
αἷμα, καὶ ἀπέθανεν τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν 9
ἐν τῇ θαλάσσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς, καὶ τὸ τρίτον
τῶν πλοίων διεφθάρησαν. Καὶ ὁ τρίτος ἄγ- 10 Is 14,12.
γκελος ἐσάλπισεν· καὶ ἐπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἀστὴρ μέγας καιώμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἐπεσεν
ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς
τῶν ὑδάτων. καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται 11
ὁ Ἄψινθος. καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων
εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπέθανον
ἐκ τῶν ὑδάτων διτὶ ἐπικοράνθησαν. Καὶ ὁ τέ- 12 Ex 10,21.
ταρτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον
τοῦ ἥλιου καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρί-
τον τῶν ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν
καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φάνη τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ἡ
νὺς ὁμοίως.

Καὶ εἶδον, καὶ ἦκουσα ἐνὸς ἀετοῦ πετομένου 13 14,6. 9,12;
ἐν μεσουρανήματι λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· οὐαὶ 11,14; 12,12.

5 hW βρ. x. αιτρ. x. φωναι 6 Η αὐτους W εαυτους
7 T μεμιγμενον 13 αετον : h^r αγγελον | οναι 1° 2° :
Η Οναι οναι

7 πρωτος : + αγγελος 8 - πυρι 9 τριτον 1° : +
μερος | - των εν τη θαλ. | ψυχην 11 - ο | εις
αψινθιον 12 φαινη ν φανη 13 αετον : pr ως | λεγ. :
+ τριτος

οδαὶ οδαὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

- 8,10. 20,1. 9 Καὶ δὲ πέμπτος ἀγγελος ἐσάλπισεν· καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν,
καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλείς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου.
Gn 19,28. 2 σου. καὶ ἤνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου· καὶ
Ex 19,18. ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καιμάτον
Joel 2,2,10. μεγάλης, καὶ ἐσκοτώθη ὁ ἥμιος καὶ δὲ ἀρρενοφύλακας·
Ex 10,12,15. 3 καπνοῦ τοῦ φρέατος. καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἄκριδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἔξουσία
Ez 9,4. 4 ὡς ἔχονσιν ἔξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς. καὶ
7,8. ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσουσιν τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν κλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἔχονσιν τὴν σφραγίδα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων. καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἵνα βασινθήσονται μῆνας πέντε· καὶ δὲ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, δταν παίσῃ ἀνθρωπον. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἀνθρώποι τὸν θάνατον καὶ οὐ μὴ εὑρήσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν καὶ φεύγειν
Joel 2,4. 7 δὲ θάνατος ἀπ' αὐτῶν. καὶ τὰ δυοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι δμοιοι χρυσῷ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων, καὶ εἶχαν τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν.
Joel 1,6. 8 θρόνων, καὶ εἶχαν τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν.
Joel 2,5. 9 καὶ οἱ ὁδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἡσαν, καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερούγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἵππων πολέμου.

¹³ Ἡ τοις κατοικουσιν ^{9,3,4} ανταις : TW αντοις
4 W αδικησωσιν ⁵ hTW αντοις ⁶ hW ευρωσιν ⁷ ομοια :
hTW ομοιοι ⁸ W ειχον ⁹ H ειχαν

9,2 — καὶ . . . αβυσσον | μεγαλης : (νι +) καιομενης |
εσκοτισθη | — εκ τ. κ. τ. φρεατος ⁴ ανθρ. : + μονονυς |
— τον θεον ⁵ [πεντε : εξ] ⁶ φευξεται ⁷ στεφ. χρυσοι

λῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον. καὶ ἔχονσιν οὐραὶ¹⁰ 19.
φυίας σκορπίοις καὶ κέντραι, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς
ἀντῶν ἡ ἔξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τὸν ἀνθρώ-
πους μῆνας πέντε. ἔχοντον ἐπ' αὐτῶν βασιλέα¹¹ 1.
τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου, ὄνομα αὐτῷ Ἐβραϊστὶ¹²
Ἄβαδδών, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολ-
λον. Ἡ Οδὴ ἡ μία ἀπῆλθεν· ἵδον ἔρχεται¹³ 8,18; 11,14.
Ἐπί δύο Οδαὶ μετὰ ταῦτα.

Καὶ δὲ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἤκουσα¹⁴ 8,8. Ex 30,1-3.
φωνὴν μίαν ἐκ τῶν κεράτων τοῦ ὑνσιαστηθέοντοῦ¹⁵
χονσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, λέγοντα τῷ¹⁶ Gn 15,18.
ἕκτῳ ἄγγελῳ, δὲ ἔχων τὴν σάλπιγγα· λῦσον τοὺς¹⁷ Dt 1,7. Ios 1,4.
τεσσαρας ἀγγέλους τὸν δεδεμένους ἐπὶ τῷ πο-¹⁸ 16,12.
ταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ· καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσ-¹⁹ 8,7-12.
αρες ἄγγελοι οἱ ήτοι μασμένοι εἰς τὴν ὁραν καὶ
μέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνω-
σιν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. καὶ δὲ ἀριθμὸς²⁰ 16
τῶν στρατευμάτων τοῦ ἵππικου δισμυριάδες μυ-
ριάδων· ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. καὶ οὕτως²¹ 17
ἄδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁράσει καὶ τοὺς καθη-
μένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας ὑώρακας πυρίνους καὶ
θαυμάζοντας καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν
ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομά-
των αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον.²²
ἀπὸ τῶν τριῶν πληγῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ²³ 18
τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρός καὶ τοῦ
καπνοῦ καὶ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν
στομάτων αὐτῶν. ἡ γὰρ ἔξουσία τῶν ἵππων ἐν²⁴ 19
τῷ στόματι αὐτῶν ἐστιν καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐ-
τῶν· αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν δμοιαι δφεσιν, ἔχουσαι

10 ομοιας (h³ prob ειτ. pro ομοια) : h ομοιοις 11 ονομα :
T pr ω 13 των : TW+ τεσσαρων 16 Η δις μυριαδες

10 η εξ. αντ. : εξουσιαν εχουσιν 11 — τον 12.18 οναι.
μετα ταυτα (και) ο 15 — και ημερ. 16 ιππον | δυο μυ-
ριαδων μυριαδας νι μυριαδες μυριαδων

9,20—10,7. Αποκαλυψις Ιωαννου

- Is 2,8.20; 17,8. 20 κεφαλάς, καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσιν. καὶ οἱ λοιποὶ
 Dn 5,4.28. τῶν ἀνθρώπων, οἵ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς
 Ps 115,4; 185,15. πληγαῖς ταύταις, οὐδὲ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων
 16,9.11.21. 1 K 10,20. τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσουσιν τὰ
 δαιμόνια καὶ τὰ εἴδωλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ
 καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἢ οὕτε
 βλέπειν δύνανται οὕτε ἀκούειν οὕτε περιπατεῖν,
 2 Rg 9,22. 21 καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν οὕτε ἐκ
 τῶν φαρμακῶν αὐτῶν οὕτε ἐκ τῆς πορνείας αὐ-
 5,2. 4,8. 10τῶν οὕτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν. Καὶ εἰδον
 ἄλλον ἀγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐ-
 θανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλην, καὶ ἡ Ἱρις ἐπὶ¹
 τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὥσ-
 δ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στῦλοι πυρός,
 5,1. 2 καὶ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἥνεφη-
 μένον. καὶ ἐμῆκεν τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν
 ἐπὶ τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τῆς γῆς,
 Jr 25,80. 3 καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ ὥσπερ λέων μυκάται.
 Hos 11,10. καὶ δτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταὶ τὰς
 Am 1,2. 4 ἑαυτῶν φωνάς. Καὶ δτε ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρον-
 ταί, ἥμελλον γράφειν· καὶ ἥκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ λέγονταν· σφράγισον ἢ ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ
 Dt 33,40. 5 βρονταί, καὶ μὴ αὐτὰ γράψῃς. Καὶ δ ἀγγελος,
 δν εἰδον ἑστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς
 γῆς, ἥρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν εἰς τὸν οὐ-
 6 ρανόν, καὶ ὕποσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων, δς ἔκτισεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐ-
 αὐτῷ καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ καὶ τὴν θάλασ-
 7 σαν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, δτι χρόνος οὐκέτι ἔσται, ἢ ἀλλ᾽
 ἐν ταῖς ἥμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἐβδόμου ἀγγέλου.

20 οὐδε : Ἡ οὐ h οὐτε v̄l text 21 Ἡ φαρμάκων R
 -ακειῶν 10,4 TW εμελλον 6 H [καὶ τ. θαλ. κ. τα ετ
 αυτη] | εσται : Ἡ

20 — καὶ τα χαλκα 10,1 — αλλον | — η | τη
 κεφαλης 3 — αι 4 οτε : οσα | μη αντα : μετα ταντα
 5 — την δεξιαν 6 — καὶ τα εν αυτη 10

ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ ἐτελέσθη τὸ μυστήριον
τοῦ θεοῦ, ὡς εὐηγγέλισεν τοὺς ἑαυτοῦ δούλοις
τοὺς προφήτας. Καὶ ἡ φωνὴ ἣν ἤκουσα ἐκ τοῦ 8 4. 2.
οὐδανοῦ, πάλιν λαλοῦσαν μετ' ἐμοῦ καὶ λέγον-
σαν· ὑπαγε λάβε τὸ βιβλίον τὸ ἡνεφγμένον ἐν τῇ
χειρὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἐστάτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἀπῆλθα πρὸς τὸν ἄγγελον, 9 Ex 2,8; 3,1-3.
λέγων αὐτῷ δοῦναι μοι τὸ βιβλαρίδιον. καὶ λέγει
μοι· λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό, καὶ πικρανεῖ σου
τὴν κοιλίαν, ἀλλ᾽ ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺν
ὡς μέλι. καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς 10
τοῦ ἄγγέλου καὶ κατέφαγον αὐτό, καὶ ἦν ἐν τῷ
στόματί μου ὡς μέλι γλυκύν· καὶ δτε ἔφαγον αὐτό,
ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου. καὶ λέγονταί μοι· δεῦ 11 Jr 1,10; 25,30.
Dn 3,4; 7,14.
σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔδνεσιν καὶ
γλώσσαις καὶ βασιλεῦσιν πολλοῖς. Καὶ ἐδόθη 11 Ex 40,8.
μοι κάλαμος δμοιος δάβδφ, λέγων· ἔγειρε καὶ Zch 2,5,6.
μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον
καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ. καὶ τὴν αὐλὴν 2 Zch 19,3 Lxx.
τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξωθεν καὶ μὴ αὐ- Is 68,18.
τῆτην μετρήσῃς, δτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τὴν πόλιν Ps 79,1. Dn 8,10.
τὴν ἀγίαν πατήσουσιν μῆνας τεσσεράκοντα δύο.
καὶ δώσω τοῖς δυσὶν μάρτυρσιν μου, καὶ προφητεύ- 3 2.
σουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἔξηκοντα περι-
βεβλημένοι σάκκους. Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἔλαῖαι 4 Zch 4,8.11-14.
καὶ αἱ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ κυρίου τῆς
γῆς ἐστῶτες. καὶ εἰ τις αὐτοὺς θέλει ἀδικῆσαι, 5 2 Rg 1,10.
πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ κατ- 2 Sm 22,9.
ισθεῖε τοὺς ἔχθροὺς αὐτῶν· καὶ εἰ τις θελήσῃ
Jr 5,14.

7 σαλπίζειν : h. 8 Τ βιβλαρίδιον 9 W απῆλθον
11,2 εξωθεν 2° : W εξω | δυο : [H]W pr καὶ 8 H
περιβεβλημένονς h^o -νοι fort pro -νοις 4 αἱ 3° : [H]
5 θεληση : h θελει v θελησει

7 τοὺς δουλους αυτον 8 λαλουσα ει λεγουσα 9 δος
10 επικρ. : εγεμισθη 11,1 φαθδω : + και ο αγγελος ειστηκει
2 εξωθεν 1° : εσωθεν

11,6—13. Αποκαλυψις Ιωαννου

αὐτοὺς ἀδικῆσαι, οὗτως δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι.

^{1 Rg 17,1.} 6 οὗτοι ἔχουσιν τὴν ἔξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανόν,
^{Ex 7,17.19.20.} ^{1 Sm 4,8.} ἵνα μὴ ὑετὸς βρέχῃ τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας

αὐτῶν, καὶ ἔξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα καὶ πατάξαι τὴν γῆν ἐν

^{Dn 7,8.7.21.} 7 πάσῃ πληγῇ δσάκις ἐὰν θελήσωσιν. καὶ δταν τελέσωσιν τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει μετ' αὐτῶν πόλεμον καὶ νικήσει αὐτοὺς καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς.

^{16,19. Is 1,9.10.} 8 καὶ τὸ πτῶμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἣτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, δπον καὶ δ κύριος αὐτῶν

9 ἐσταυρώθη. καὶ βλέποντις ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἐθνῶν τὸ πτῶμα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἥμισυ, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν

^{Ps 105,88.} 10 οὐκ ἀφίουσιν τεθῆναι εἰς μνῆμα. καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν ἐπ' αὐτοῖς καὶ εὐφραίνονται, καὶ δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, δτι οὗτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοι-

^{Ez 37,5.10.} 11 κοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ μετὰ [τὰς] τρεῖς ἡμέρας καὶ ἥμισυ πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ θεοῦ εἰσῆλθεν [ἐν] αὐτοῖς, καὶ ἐστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ φύσις μέγας ἐπέπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας

^{2 Rg 2,11.} 12 αὐτούς. καὶ ἤκουσαν φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης αὐτοῖς· ἀνάβατε ὅδε· καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἐθεώρησαν

^{Ez 38,19.20.} 13 αὐτοὺς οἱ ἔχοντες αὐτῶν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἐπεσεν, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ δύναματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἐπτά, καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι

6 Τ— τὴν 1^ο 10 Τ πεμποντιν 11 [τας] : RW—T |
[ετ] : TW 12 hW φωνὴν μεγαλην ... λεγονταν | W— αυτοις

7 το θηριον : + το τεταρτον | — και νικησει ... αποκτ αυτους 8 τα πτωματα αυτ. εασει 9 βλεψοντιν α φησοντιν | μνηματα 10 ζαρησονται 11 εισηλθ. εις αυτους 12 ηκουσα | αναβητε 13 ωρα : ημερα

Αποκαλυψις Ιωαννου 11,14—12,2.

έγένοντο καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ.

Ἡ Οὐαὶ ἡ δευτέρᾳ ἀπῆλθεν· ἵδον ἡ Οὐαὶ ἡ τρίτη 14 15. 9,12. 12,12.
ἴσχεται ταχύ. Καὶ ὁ ἑβδόμος ἄγγελος ἐσάλ- 15 Dn 2,44;
πισεν· καὶ ἔγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ,
λέγοντες·

ἔγένετο ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου τοῦ κυρίου
ἡμῶν καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύει
εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων.

καὶ οἱ εἶκοι τέσσαρες πρεσβύτεροι, οἱ ἐνώπιοι 16 4,4.10. 7,11.
τοῦ θεοῦ κάθηνται ἐπὶ τὸν θρόνοντος αὐτῶν,
πέσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν
τῷ θεῷ, λέγοντες·

εὐχαριστοῦμέν σοι, κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκρά-
τωρ, ὁ ὣν καὶ ὁ ἦν, διτι εἰληφας τὴν δύνα-
μιν σου τὴν μεγάλην καὶ ἐβασίλευσας· καὶ
τὰ ἔθνη ὡργίσθησαν, καὶ ἥλθεν ἡ ὥργη σου
καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν κριθῆναι καὶ δοῦναι
τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις
καὶ τοῖς ἀγίοις καὶ τοῖς φοβούμενοις τὸ δονομά-
σου, τὸν μικροὺς καὶ τὸν μεγάλους, καὶ
διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν.

καὶ ἥνοιγη ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ 19 1 Rg 8,1.6.
ῶφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ
αὐτοῦ, καὶ ἔγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ
βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

17 Am 4,18 Lxx.
Ex 8,14. Is 41,4.
4,8; 18,8.

18 15,1. R 2,5.
Ps 2,1.5.12;
46,7; 98,1;
115,18.
Am 8,7.
Dn 9,6.10.
Zch 1,6.

Καὶ σημεῖον μέγα ὕφθη ἐν τῷ οὐρανῷ, γνωὴ 12
τεριβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω
ἐν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς
πέφανος δαστέρων δώδεκα, καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα, 2 Is 66,7.
βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

Mch 4,10.

16 οἱ ... καθηνταὶ : Ἡ W οἱ (Ἡ [οἱ]) ... καθημενοὶ T
οἱ ... οἱ καθηγηταὶ 17 οἱ : hT pr καὶ | Η ειληφες
τὸ TW τοις μικροῖς κ. τοις μεγαλοῖς

15 fin + αμην 17 ην : + καὶ ο ερχομενος 18 αγιοις
τοις φοβ. | διαφθειραντας 19 - o 2° | - καὶ σεισμος

12,3—10. Αποκαλυψις Ιωαννου

9. Dn 7,7. 3 καὶ πράξει ὡδίνονσα καὶ βασανιζομένη τεκεῖν. καὶ ὁφθῆ ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ δοάκων πυρρός μέγας, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ πέντε ράτα δέκα καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ἑπτὰ Dn 8,10. 4 διαδήματα, καὶ ἡ οὐρά αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. καὶ ὁ δοάκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα δταν τέκη τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγη. καὶ ἔτεκεν υἱόν, ἄρσεν, δις μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔδυνη ἐν ράβδῳ σιδηρῷ· καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν θεόν καὶ Mt 2,18. 5 νον αὐτῆς καταφάγη. καὶ ἔτεκεν υἱόν, ἄρσεν, δις 11,2,8. μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔδυνη ἐν ράβδῳ σιδηρῷ· καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν θεόν καὶ Dn 10,18,21; 7 χιλίας διακοσίας ἔξηκοντα. Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ δοάκοντος. καὶ ὁ 12,1. 8 δοάκων ἐπολέμησεν καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἴσχυσαν, οὐδὲ τόπος εὑρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν L 10,18. 9 τῷ οὐρανῷ. καὶ ἐβλήθη ὁ δοάκων ὁ μέγας, ὁ J 12,81. δρις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος καὶ ὁ Gn 3,1.14. Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην δλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ Zch 3,1,2. 11,15. 10 ἐβλήθησαν. καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ Job 1,11. οὐρανῷ λέγονταν. L 22,81. ἀρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ἡ ἔξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, δτι ἐβλήθη ὁ κατήγωρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός.

2 h— καὶ (2°) 3 Η^W μεγας πυρρος 4 Η ἔστηκεν
5 Τ^W νιδον a. | W αρσενα 6 hT τρεμονσιν 7 T— τοι
1° 8 Η^W ισχυσεν 9 H καὶ Ο Σατ. | Η ολην, —

2 εκραζεν νι -ξεν 8 πυρος 5 αρρενα | — εν |
ηρπαγη 6 — εκει | εκτρεφωσιν 8 ισχυον | ουδε : ουτε |
αυτων : αυτοις νι αυτω 10 κατηγορος τ.

καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ 11 R 8,87.
ἀρνίου καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, 17. 7,14.
καὶ οὐκ ἡγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν
ἄχοι θανάτου. διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε, οὐ-
ρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες· οὐδὲ τὴν
γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, διτι κατέβη διάβο-
λος πρὸς ὑμᾶς ἔχων υμὺν μέγαν, εἰδὼς
διτι δλίγον καιρὸν ἔχει.

Καὶ διτι εἶδεν διόδακων διτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, 13
ἐδίωξεν τὴν γυναικα ἥτις ἐτεκεν τὸν ἄρσενα. καὶ 14 6.
ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ αἱ δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ Dn 7,25; 12,7.
τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν
τόπον αὐτῆς, δπον τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ και-
ρὸνς καὶ ἥμισυ καιροῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως.
καὶ ἐβαλεν δ ὄφις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὀπίσω 15
τῆς γυναικὸς ὕδωρ ὡς ποταμόν, ἵνα αὐτὴν πο-
ταμοφόροι ποιήσῃ. καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ 16
γυναικὶ, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καὶ
κατέπιεν τὸν ποταμὸν δν ἐβαλεν δ δράκων ἐκ
τοῦ στόματος αὐτοῦ. καὶ ὠργίσθη δ δράκων ἐπὶ 17 14,12. 19,10.
τῇ γυναικὶ, καὶ ἀπῆλθεν ποιῆσαι πόλεμον μετὰ 1 J 5,10.
τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούν-
των τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ ἐχόντων τὴν μαρ-
τυρίαν Ἰησοῦ· καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὴν ἀμμον τῆς 18
θαλάσσης.

Καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, 13 11,7; 17,8.9.12.
ἔχον κέρατα δέκα καὶ κεφαλὰς ἑπτά, καὶ ἐπὶ τῶν Dn 7,7.
κερατῶν αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κε-
φαλὰς αὐτοῦ ὄνόματα βλασφημίας. καὶ τὸ θηρίον 2 Dn 7,4-6.
δ εἶδον ἦν δμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ
ὡς ἄρκον, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος.

12 ουρανοὶ : h pr. οἱ | Η πρ. υμας, 17.18 Τ Ιησον.
Και εσταθην (πον. sect. inc.) 13,1 h ονομα 2 hT
λεοντων

12 ονα : + τοις κατοικουσι

13,3—12. Αποκαλυψις Ιωαννου

- καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ
 17,8. 3 καὶ τὸν ψόδον αὐτοῦ καὶ ἔξουσίαν μεγάλην. καὶ
 μίαν ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς
 θάνατον, καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐθερα-
 πεύνθη. καὶ ἐθάυμασεν δὲ ηγῆ δπίσω τοῦ ψη-
 4 φίου,¹ καὶ προσεκύνησαν τῷ δράκοντι, δτι ἔδωκεν
 τὴν ἔξουσίαν τῷ ψηφίῳ, καὶ προσεκύνησαν τῷ
 ψηφίῳ λέγοντες· τίς δμοιος τῷ ψηφίῳ, καὶ τίς
 Dn 7,8.11.25.
 11,2; 12,6.14. 5 δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ; καὶ ἐδόθη αὐτῷ
 στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίας, καὶ ἐδόθη
 αὐτῷ ἔξουσία ποιῆσαι μῆνας τεσσεράκοντα δύο.
 6 καὶ ἦνοιξεν τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίας πρὸς
 τὸν Θεόν, βλασφημῆσαι τὸ δνομα αὐτοῦ καὶ τὴν
 σκηνὴν αὐτοῦ, τὸν ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας.
 11,7. Dn 7,21. 7 καὶ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι πύλεμον μετὰ τῶν ἁγίων
 καὶ νικῆσαι αὐτούς, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἔξουσία ἐπὶ
 πᾶσαν φυλὴν καὶ λαὸν καὶ γλώσσαν καὶ ἔνθος.
 Dn 12,1.
 Ps 69,29.
 Is 58,7.
 12,12. 3,5. 17,8. 8 καὶ προσκυνήσουσιν αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες
 ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδὲ γέγραπται τὸ δνομα αὐτοῦ
 ἐν τῷ βιβλῷ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου τοῦ ἐσφαγ-
 9 μένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Εἴ τις ἔχει οὓς,
 Jr 15,2.
 Mt 26,52.
 14,12. 10 ἀκούσατο. εἴ τις εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλω-
 σίαν ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρῃ ἀποκτενεῖ, δεῖ
 αὐτὸν ἐν μαχαίρῃ ἀποκτανθῆναι. Ωδέ ἐστιν ἡ
 16,19. Mt 7,15. 11 ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων. Καὶ εἰδον
 ἄλλο ψηφίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἰχει
 κέρατα δύο δμοια ἀρνίῳ, καὶ ἐλάλει ὡς δράκων.
 2,4,5,7. 12 καὶ τὴν ἔξουσίαν τοῦ πρώτου ψηφίου πᾶσαν ποιεῖ

3 HW εθαυμασθῇ 4 hW προσεκ. τοῦ ψηφίου | R οὐ.
 τῷ ψηφίῳ; 5 W βλασφημα | δύο : [H]W pr καὶ 7 H
 [καὶ εδοθῇ ... νικ. αυτοὺς] 10 h ἀποκτεινει h^o ἀποκτα-
 θῆναι ει — (err. pro ἀποκτεινειν v̄l -vai)

3 — εκ 4 δυνατος 5 βλασφημιαν (π 6) | ποιησαι:
 pr πολεμον v̄l + ο θελει 6 τον: pr και 7 — vers |
 — και λαον 8 αυτον: αντω | ον ... αυτον: αν ...
 αυτων | τη βιβλω 10 ει τις (εις) αιχμαλωσιαν απαγει ις
 αιχμ. υπαγει 11 — δυο 12,18 εποιει ter

ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τὸν ἐν
ἀντῇ κατοικοῦντας ἵνα προσκυνήσουσιν τὸ θηρίον
τὸ πρῶτον, οὐ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου
αὐτοῦ. καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ 13 ^{Mt 24,24.}
ποιῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνειν εἰς τὴν γῆν ^{2 Th 2,9,10.}
ἴνωπιον τῶν ἀνθρώπων. καὶ πλανᾷ τὸν κατοι- 14 ^{1 Rg 18,24-39.}
κοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα ἢ ἐδόθη
αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου, λέγων τοῖς
κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ,
ὅς ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρης καὶ ἔζησεν. καὶ 15 ^{Dn 8,5,6.}
ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου,
ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ ποιήσῃ
[ἴνα] δύσι ἔὰν μὴ προσκυνήσωσιν τῇ εἰκόνι τοῦ
θηρίου ἀποκτανθῶσιν. καὶ ποιεῖ πάντας, τὸν 16 ^{19,20.}
μικρὸνς καὶ τὸν μεγάλους, καὶ τὸν πλουσίους
καὶ τὸν πτωχούς, καὶ τὸν ἐλευθέρους καὶ τὸν
δούλους, ἵνα δῶσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χει-
ρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν,
[καὶ] ἵνα μὴ τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλήσαι εἰ 17
μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα τὸ δνομα τοῦ θηρίου ἢ
τὸν ἀριθμὸν τοῦ δνόματος αὐτοῦ. Ὡδε ἡ σοφία 18 ^{17,9. 15,2.}
ἐστίν. δ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ
θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν. καὶ δ
ἀριθμὸς αὐτοῦ ἔξακόσιοι ἔξηκοντα ἔξ.

Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ τὸ ἀρνίον ἐστὸς ἐπὶ τὸ 14 ^{Ez 9,4.}
ὑρος Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσεράκοντα
τέσσαρες χιλιάδες ἔχουσαι τὸ δνομα αὐτοῦ καὶ
τὸ δνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν

13 Τ καταβαν. εκ τ. ουρ. 15 αυτω (ει h⁸) : Η αυτη
h⁸ fort αυτη interp. pro v̄ ante τη γη) | hW ποιησει |
[ινα] : W-T | T προσκυνησουσιν | h την εικονα 16 δωσιν :
h δωσει h⁸ δωσουσιν 17 [και] : W-T | hW δυναται
18 αυτον : h+ εστιν | T χεισ | h εξακοσαι | εξηκοντα :
h⁸ δεκα

14 πλανα : + τον εμους | δ ειχεν πληγην 16 των
μετωπων 17 το χαρ. ... ονοματος : το χαρ. τον θηριου
η το ονομα 14,1 — το 1° | αυτον 1° : + αριθμος

14,2—10. Αποκαλυψις Ιωαννου

- Ez 1,24; 48,2.** 2 μετώπων αὐτῶν. καὶ ἡκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης, καὶ ἡ φωνὴ ἣν ἡκουσα ως κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν.
- Ps 38,3; 40,4;** 3 καὶ ἄδονσιν ὡς φύσιν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου
96,1; 98,1. καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζῴων καὶ τῶν προεβυντέρων· καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο μαθεῖν τὴν φύσιν
144,9; 149,1. εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσεράκοντα τέσσαρες χιλιάδες,
Is 42,10. 4 οἵ ἥγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· παρθένοι γάρ εἰσιν.
5,9. οὗτοι οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίφ δπου ἀν υπάγει.
2 K 11,2. 5 τῷ θεῷ καὶ τῷ ἀρνίφ, καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
E 5,27. οὐχ εὑρέθη ψεῦδος· ἀμωμοί εἰσιν.
5,9. 6 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετόμενον ἐν μεσονυρανήματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον εὐαγγελίσαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν.
- Ex 20,11.** 7 ἱλέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· φοβήθητε τὸν θεόν καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, διτὶ ἡλιθεν ἡ ὁρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε τῷ ποιῆσαν τὸν οἰρατὸν καὶ τὴν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων.
- Ps 148,6.** 8 Καὶ ἄλλος δεύτερος ἄγγελος ἡκολούθησεν λέγων· ἔπεισεν ἔπεισεν Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ ἐκ τοῦ οἴνοτοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπόντικεν πάντα τὰ ἔθνη. Καὶ ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἡκολούθησεν αὐτοῖς λέγων· μεγάλῃ· εἰ τις προσκυνεῖ τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἡ ἐπιτίθενται αὐτῷ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνοτοῦ
- Dn 4,27.** 9 τὰ ἔθνη. Καὶ ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἡκολούθησεν αὐτοῖς λέγων· μεγάλῃ· εἰ τις προσκυνεῖ τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἡ ἐπιτίθενται αὐτῷ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνοτοῦ
- 18,2. Is 21,9.** 10 τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνοτοῦ
- Jr 51,7,8.**
- 18,12—17.**
- Mt 10,28.**
- Is 51,17.** 10 τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνοτοῦ
-
- Ps 75,9.**
- Gn 19,24.**
- Ez 38,22.**
- 18,19. Jr 25,15.** 3 TW— ως 3.4 h— . οντοι εισιν 4 TW υπαγη
10,20. 5 αμωμοι : T+ γαρ. 7 θαλ. : T pr την 8 TW αλλ. αγγ.
 δεντ. | H [ἄγγελος]
-
- 4 ἥγορασθ. : + υπο Ιησουν 6 — επι 1^ο | κατοικουντα;
 7 θεον : κυριον 8 — επεσεν 2^ο 9 αυτοις : αυτω

θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ κεκερασμένου ἀκράτον
καὶ ποτηρίῳ τῆς ὁργῆς αὐτοῦ, καὶ βασανισθήσε-
ται πνρὶ καὶ θεῖῷ ἐνώπιον ἀγγέλων ἀγίων καὶ
πιον τοῦ ἀρνίου. καὶ δὲ καπνὸς τοῦ βασανι- 11 Is 24,9.10.
στοῦ αὐτῶν εἰς αἶνας αἰώνων ἀναβαίνει, καὶ οὐκ
νοιν ἀνάπτανσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυ-
ντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἰ
λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ δνόματος αὐτοῦ.
ἡ ὑπομονὴ τῶν ἀγίων ἔστιν, οἱ τηροῦντες 12 Is 18,10. 12,17.
ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ.
ηκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης· 13 Is 57,2. H 4,10.
ψον· μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν κυρίῳ ἀπο-
σκοντες ἀπάρτι. ναὶ, λέγει τὸ πνεῦμα, ἵνα
απαήσονται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ γὰρ ἔργα
τῶν ἀκολούθει μετ' αὐτῶν.

Καὶ εἰδον, καὶ ἴδον νεφέλη λευκή, καὶ ἐπὶ 14 Dn 7,18; 10,16.
νεφέλην καθήμενον ὅμοιον νίὸν ἀνθρώπον,
ν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν
ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον δξύ. Καὶ ἄλλος 15 Joel 4,18.
ελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν φωνῇ
άλῃ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης· πέμψον
δρέπανόν σου καὶ θέρισον, ὅτι ἥλθεν ἡ ὥρα
ἥσαι, ὅτι ἐξηράνθη· δι θεοῦσμὸς τῆς γῆς. καὶ 16
ἀλεν δι καθημένος ἐπὶ τῆς νεφέλης τὸ δρέπανον
τοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ. Καὶ 17
λος ἀγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ
ρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον δξύ. Καὶ 18 Joel 4,18.
λος ἀγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, [δ]
ον ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός, καὶ ἐφώνησεν φωνῇ
άλῃ τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ δξὺ λέγων·

10 W βασανισθησονται | αγγελ. αγιων : h των αγγελων
των αγ. αγγελ. 14 W νιω 14.15 et 17.18 W οξν.
16 h επι την νεφελην 18 H [εξηλθεν] | [o] : W-T

10 εκ του ποτηριου 18 απαρτι. : απαρτι | — ναι |
απανσονται 18 κ. κραυγα φ.

14,19—15,6. Αποκαλυψις Ιωαννου

πέμψιν σου τὸ δρέπανον τὸ δξὺ καὶ τρύγησο
τὸν βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, διτὶ ἡκμασα

19,15. 19 αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς. καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τι
δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησεν τὴν

ἀμπέλον τῆς γῆς καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοι

Joel 4,18. 20 θυμοῦ τοῦ θεοῦ τὸν μέγαν. καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς
Is 68,8.

ἔξωθεν τῆς πόλεως, καὶ ἔξηλθεν αἷμα ἐκ τῆς
ληνοῦ ἄχοι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων, ἀπὸ σταδίων

χιλίων ἔξακοσίων.

Lv 26,21.
6,17. 12,1.3.
11,18. 15. **15** Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγε
καὶ θαυμαστόν, ἀγγέλους ἐπτὰ ἔχοντας πληγὰς
ἐπτὰ τὰς ἐσχάτας, διτὶ ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυ-

4,6. 18,15,18.
5,8. 2 μὸς τοῦ θεοῦ. Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ναλί-
νην μεμιγμένην πυρί, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῖς
θηρίον καὶ ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῖς
ἀριθμοῦ τοῦ δύναμος αὐτοῦ ἐστῶτας ἐπὶ τὴν

θάλασσαν τὴν ναλίνην, ἔχοντας κιθάρας τοῦ θεοῦ.
3 καὶ ἄδονυσιν τὴν ὠδὴν Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ

θεοῦ καὶ τὴν φόνη τοῦ ἀρνίου, λέγοντες·

μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, κύριε ὁ
θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ

μηδοὶ σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν· τίς οὐ
μὴ φοβηθῇ, κύριε, καὶ δοξάσει τὸ ὄνομά σου;
διτὶ μόνος δσιος, διτὶ πάντα τὰ ἐθνη ἥζουσιν

καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον σου, διτὶ τὰ δι-
καιώματά σου ἐφανερώθησαν.

Ex 40,34.
11,19. 4 5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἦνοίγη ὁ ναὸς τῆς

Lv 26,21.
Ex 28,18.
1,18. 6 σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἔξηλθον
οἱ ἐπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἐπτὰ πληγὰς ἐκ
τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν λαμπρὸν

20 εξακοσιῶν : h^r εξακοσιῶν εξ il διακοσιῶν 15,2 εχοντας:
W+ τας 3 εθνων : Χ αιωνων 4 H σον, οτι μονος
οσιος; 6 H εξηλθαν | οι 2° : [H] | λινον (et h^r) : H λιθο

19 την μεγαλην 20 εξω 15,2 και 4° : + εκ τοι
χαραγματος αυτον (και) 3 βασιλευν 4 φοβηθη : + οι
δ και 2° : + ιδου 6 - εκ τ. ναου

καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσᾶς.
 καὶ ἐν ἐκ τῶν τεσσάρων ζφών ἔδωκεν τοῖς ἑπτά 7 4,6-8. 14,10.
 ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας τοῦ θυμοῦ
 τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.
 καὶ ἔγειρισθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ 8 I.v 26,21.
 καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο Ex 40,34.
 εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν ἀχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ 1 Rg 8,10.
 πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων. Καὶ ἤκουσα μεγάλης 16 Is 66,6.
 φωνῆς ἐκ τοῦ ναοῦ λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις· Ps 69,25.
 ἐπάγετε καὶ ἐκχέστε τὰς ἑπτὰ φιάλας τοῦ θυμοῦ Jr 10,25.
 τοῦ θεοῦ εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος 2 Sph 8,8.
 καὶ ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν· καὶ 15,7.
 ἐγένετο ἔλκος κακὸν καὶ πονηρὸν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώ- Dt 28,35.
 ποντοὺς τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ Ex 9,10,11.
 τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ. Καὶ ὁ 3 Ex 7,17-21.
 δεύτερος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασ-
 σαν· καὶ ἐγένετο αἷμα ως νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ Ps 78,44.
 ὥης ἀπέθανεν, τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ. Καὶ ὁ 4 Ex 7,19-24.
 τρίτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποτα- Is 41,4.
 μὸντας καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο Is 49,26.
 αἷμα. Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων λέ- 5 Ps 78,8.
 γοντος· δίκαιος εἰ, δὲ ὁν καὶ ὁ ἡν, [δ] ὄσιος, διτι-
 τῶτα ἔκρινας, διτι αἷμα ἀγίων καὶ προφητῶν 6 Ps 119,187;
 ἔχεσσαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς δέδωκας πεῖν· ἀξιοί 145,17.
 εἰσιν. Καὶ ἤκουσα τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος· 7 Am 4,18 Lxx.
 ναι, κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθιναὶ καὶ Ps 19,10;
 δίκαιαι αἱ κρίσεις σον. Καὶ ὁ τέταρτος ἐξέχεεν 8 119, 187.
 τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ 9,18. 19,2.
 καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρὶ. καὶ ἐκαν- 9 11,21. 9,20,21.
 ματέσθησαν οἱ ἀνθρώποι καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασ-

16,4 ή εγενοντο 5 [ο] : TW 6 αἷμα 1° : Τ αἷματα |
 ήΤ εδωκας

7 — εν 8 εκ του καλνου | — επτα 2° 16,1 ναον :
 ουρανον 7l — εκ τ. ναον 2 εις : επι | επι : εις 3 ζωσα |
 — τα 5 δικαιος : + κυριε 9 εβλασφ. : + οι ανθρωποι

16,10—18. Αποκαλυψις Ιωαννου

φήμησαν τὸ δνομα τοῦ θεοῦ τοῦ ἔχοντος τὴν
ἔξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόη-

^{Ex 10,21. 10 Is 8,21,22.} σαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν. Καὶ δὲ πέμπτος ἔξέχεεν
τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου·

καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη, καὶ

^{9. Dn 2,20. 11} ἐμασῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου, καὶ
ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πό-
νων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἐλκῶν αὐτῶν, καὶ οὐ μετ-

^{Gn 15,18. 12 Dt 1,7. Is 1,4. Is 11,15,16; 41,2,25; 44,27. Jr 50,38.} ενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. Καὶ δὲ ἕκτος
ἔξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν
μέγαν [τὸν] Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὑδωρ αὐ-
τοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ

^{12,9. 13,1. 13 13,11. Ex 8,8. 1 Rg 22,21-23.} ἀνατολῆς ἥλιον. Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ
δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ
ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα

^{Am 4,13 Lxx. 14 18,13. 19,19.} τοία ἀκάθαρτα ως βάτραχοι· εἰσὶν γὰρ πνεύματα
δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα, ἢ ἐκπορεύεται ἐπὶ¹
τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὄλης, συναγαγεῖν
αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας τῆς μεγάλης

^{3,18. 1 Th 5,2. 15} τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. Ἰδού ἔρχομαι ως
κλέπτης· μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῆ καὶ βλέ-

^{Jud 5,19,31. 16 2 Rg 9,27; 23,29. Zch 12,11.} πωσιν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ. καὶ συνήγαγεν
αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἐβραϊστὶ

^{Is 66,6. 17} Ἀρμαγεδών. Καὶ δὲ ἐβδόμος ἔξέχεεν τὴν φιάλην
αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀέρα· καὶ ἐξῆλθεν φωνὴ μεγάλη
ἐκ τοῦ ραοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου λέγοντα· γέγονε·

^{Ex 19,16. 18 Dn 12,1. 4,5; 8,5; 11,19.} καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ,
καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οὗσος οὐκ ἐγένετο ἀμέ-
ον ἀνθρωπος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικοῦτος

<sup>12 [τον] : R-TW | hW ανατολῶν 14 ημερ. τ. μεγ.:
h μεγ. ημ. 16 H Ἐβραϊστὶ Ἀρ Μαγεδών 17 αερα :
H- W, | γεγονει : H-R. 18 Η ανθρωποι εγενοντο |
H γης τηλ. . . μεγας,</sup>

<sup>9 — την 13 βατραχους 14 α εκπ. : εκπορευεσθαι |
ημερ. : + εκεινης 15 ερχεται 16 Αρμ. : Μαγεδων
17 — μεγαλη | — απο του θρονου 18 — εγενετο 1°</sup>

σεισμὸς οὗτῳ μέγας. καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ με- 19 Dn 4,27.
γάλη εἰς τοία μέρη. καὶ αἱ πόλεις τῶν ἑβρών 1s 51,17.
ἐπεσαν. καὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον Jt 25,15.
τοῦ θεοῦ δούναι αὐτῇ τὸ ποτίριον τοῦ οἴνου τοῦ
θειαῦ τῆς ὁργῆς αὐτοῦ. καὶ πᾶσα τῆσος ἐφυγεν, 20 6,14; 20,11.
καὶ ὅρη οὐχ εὑρέθησαν. καὶ χάλαξα μεγάλη ὡς 21 9. Ex 9,28.
ταλαντιαῖα καταρινεῖ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς
ἄνθρωπον· καὶ ἔβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν
θεόν ἐκ τῆς πληρῆς τῆς χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἐστὶν
ἡ πληρὴς αὐτῆς σγύρῳ.

Καὶ ἥλθεν εἰς ἐκ τῶν ἐπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόν- 17 Jt 51,13.
τον τὰς ἐπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησεν μετ' ἔμοι
ἰέγων· δεῦρο, δεῖξο σοι τὸ κοίμα τῆς πόδινης τῆς
μεγάλης τῆς καθημένης ἐπὶ ἑδάτων πολλῶν, μεθ' 2 Is 28,17.
ὅς ἐπύρευενσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθη-
σαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς
πορνείας αὐτῆς. καὶ ἀπίρνεγκέν με εἰς ἐρημον 3 Dn 7,7.
ἐν πνεύματι. καὶ εἶδον γναικα καθημένην ἐπὶ
θηρίον κόκκινον, γέμοντα δούματα βλασφημίας,
ἔχον κεφαλὰς ἐπτὰ καὶ κέρατα δέκα. καὶ ἡ γυνὴ 4 Ez 28,13,16.
ἥν περιβεβλημένη πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ
κεζουσωμένη χρυσίφ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαρ-
γαρίταις, ἔχουσα ποτίριον χρυσοῖν ἐν τῇ χειρὶ⁵
αὐτῆς γέμον· βδελυγμάτων καὶ τὰ ἀκάθαρτα τῆς
πορνείας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα 5 2 Th 2,7.
γεγραμμένον· μυστήριον, ΒΑΒΥΛΩΝ Η ΜΕ-
ΓΑΛΗ, Η ΜΗΤΗΡ ΤΩΝ ΠΟΡΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΒΔΕΛΥΓΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ. καὶ εἶδα τὴν γυ- 6 18,24.
ναικα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἀγίων καὶ

17,3 W γεμον τα ονομ. | εχον : H εχων hT εχοντα
4 hT χρυσω | hT γεμων | 5 HW γεγραμμενον, |
R ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ : W (TW omnia, H μυστ. typis minusc.)
6 HW ειδον

17,3 — εν 4 — και 3° | αυτης 2° : της γης el + και
1. γης 6 εκ τον αιμ. 1° : τω αιματι el — εκ | — και 2°

ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ. Καὶ ἐθάν-
7 μασα ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα μέγα. καὶ εἰπέν μοι ὁ
ἄγγελος· διὰ τί ἐθαύμασας; ἐγὼ ἐρῶ σοι τὸ μυστή-
ριον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ ὑηρίου τοῦ βαστάζον-
τος αὐτὴν τοῦ ἔχοντος τὰς ἐπτά κεφαλὰς καὶ τὰ
8 δέκα κέρατα. τὸ ὑηρίον δὲ εἰδες ἦν καὶ οὐκ ἔστιν,
καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου καὶ εἰς
ἀπώλειαν ὑπάγειν· καὶ θαυμάσονται οἱ κατοι-
κοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὡν οὐ γέγραπται τὸ δυνα-
8,18. 18,1. 18,1. 10 ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.
βλεπόντων τὸ ὑηρίον ὅτι ἦν καὶ οὐκ ἔστιν καὶ
9 παρέσται. ¹ Ωδε δὲ νοῦς δὲ ἔχων σοφίαν. αἱ ἐπτά
κεφαλαὶ ἐπτά ὄφη εἰσίν, δύον η γυνὴ κάθηται
10 ἐπ’ αὐτῶν. καὶ βασιλεῖς ἐπτά εἰσιν. ¹ οἱ πέντε
ἔπεσαν. δὲ εἰς ἔστιν, δὲ ἄλλος οὐπω ἥλθεν, καὶ
8. 19,20. 11 δταν ἔλθῃ δλίγον αὐτὸν δεῖ μεῖναι. καὶ τὸ ὑη-
ρίον δὲ ἦν καὶ οὐκ ἔστιν, καὶ αὐτὸς δγδοός ἔστιν,
καὶ ἐκ τῶν ἐπτά ἔστιν, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει.
12 καὶ τὰ δέκα κέρατα ἀ εἰδες δέκα βασιλεῖς εἰσιν,
Dn 7,20.24. οἵτινες βασιλείαν οὐπω ἔλαβον, ἄλλὰ ἔξουσίαν
ώς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσιν μετὰ τοῦ
13 ὑηρίου. οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσιν, καὶ τὴν
δύναμιν καὶ ἔξουσίαν αὐτῶν τῷ ὑηρίῳ διδόσασιν.
Dt 10,17. 14 οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσιν· καὶ τὸ ἀρ-
Dn 2,47. 19,16. 19,14. νίον νικήσει αὐτούς, ὅτι κύριος κυρίων ἔστιν καὶ
βασιλεὺς βασιλέων, καὶ οἱ μετ’ αὐτοῦ κλητοὶ καὶ
Jr 47,2; 51,13. 15 ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί. Καὶ λέγει μοι· τὰ ὕδατα
12,18. 18,8. 16 εἰσὶν καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι. καὶ τὰ δέκα κέρατα
ἀ εἰδες καὶ τὸ ὑηρίον, οὗτοι μισήσουσιν τὴν πόρ-

7 hT σοι ερω 8 ΗW υπαγει | HW θαυμασθησονται
9 επ αυτων : R-Ti (non T)W, 10,11 Η μειναι, και ... ουχ
εστιν. 13 εξουσιαν : hT pr την

8 την γην | τα ονοματα | τον βιβλιον 11 αυτος :
ουτος + o 13 ουπω : ουχ 15 ειπεν

νην, και ἡρημωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν και γυμ-
ρῆν, και τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, και αὐτὴν
κατακαύσουσιν [ἐν] πυρὶ· διὸ θεὸς ἐδωκεν εἰς 17 10,7.
τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ,
και ποιῆσαι μίαν γνώμην και δοῦναι τὴν βασι-
λείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἀχοι τελεσθήσονται οἱ
λόγοι τοῦ θεοῦ. και ή γυνὴ ἦν εἰδες ἐστιν ἡ 18 Ps 2,2; 89,28.
πόλις ή μεγάλη ή ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βα-
σιλέων τῆς γῆς. Μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἀγ-18 10,1. Ez 48,2.
γέλον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἔξου-
σίαν μεγάλην, και ή γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης
αὐτοῦ. και ἔκραξεν ἐν ἰσχυρῷ φωνῇ λέγων· ἔπεισεν 2 Dn 4,27.
ἔπεισεν Βαβυλὼν ή μεγάλη, και ἐγένετο κατοικητή-
ριον δαιμονίων και φυλακὴ παντὸς πνεύματος
ἀκαθάρτου και φυλακὴ παντὸς δραγέου ἀκαθάρ-
του και μεμισημένου, διτι ἐκ [τοῦ οἴνου] τοῦ θυ- 3 Is 28,17.
μοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πέπωκαν πάντα τὰ ἔθνη,
και οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπέρρευσαν, και
οἱ ἐμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρή-
γονος αὐτῆς ἐπέλουστησαν. Και ἤκουσα ἄλλην φωνὴν 4 Is 48,20; 52,11.
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγονταν· ἔξελθατε ὁ λαός μου
καὶ αὐτῆς, ἵνα μὴ συνκοινωνήσητε ταῖς ἀμαρτίαις
αὐτῆς, και ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς ἵνα μὴ λάβητε·
ὅτι ἔκολλήδησαν αὐτῆς αἱ ἀμαρτίαι ἕχοι τοῦ οὐ- 5 Gn 18,20.21.
ρανοῦ, και ἐμνημόνευσεν διὸ θεὸς τὰ ἀδικήματα
αὐτῆς. ἀπόδοτε αὐτῇ ως και αὐτῇ ἀπέδωκεν, και 6 Jr 51,9.
διπλώσατε τὰ διπλά κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ
ποτηρίῳ φῶντας τοῦ θυμού | πεπτωκασιν δοσα 7 Ps 187,8.
ἔδοξασεν αὐτὴν και ἐστρηγίασεν, τοσοῦτον δότε
H εἰς αὐτῆς, ο λαός μου 6 H [τα] διπλα 7 αὐτην :
H αὐτην W εαυτην

16 [εν] : RW—T 18,3 [τον οινον] : TW | Η πεπτωκαν
+ h εἰς αὐτης, ο λαος μου 6 H [τα] διπλα 7 αὐτην :
H αὐτην W εαυτην

16 — και γυμνην 17 τελεσθωσιν 18 της : pr επι
18,2 εν ισχυ φωνη μεγαλη | δαιμονων | ακαθ. 10: + και
μεμισημενον 3 — τον θυμον | πεπτωκασιν + εξελθε
διπλ : + νυν

18,8—15. Αποκαλυψις Ιωαννου

αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος. διτὶ ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῆς λέγει ὅτι κάθημαι βασιλεῖσσα καὶ χήρα οὐκ

Is 47,9.
Jr 50,31.
17,18.

8 εἰμὶ καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω· διὰ τοῦτο ἐρ μᾶ
ἡμέρᾳ ἡζονσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πέν-
θος καὶ λιμός, καὶ ἐν πνοὶ κατακαυθήσεται· διτὶ

Ez 28,16;
27,80.83.85.
Ps 48,4 Lxx.
Is 28,17. 17,2.

9 ἰσχυρὸς κύριος ὁ θεὸς ὁ κρίτας αὐτήν. καὶ κλαί-
σονσιν καὶ κύψονται ἐπ' αὐτήν οἱ βασιλεῖς τῆς
γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορρεύσαντες καὶ στοχηνάσαν-
τες, δταν βλέποντιν τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως

Dn 4,27.
Ez 28,17.
14,8. Is 21,9.
Jr 51,8.

10 αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν ἐστηκότες διὰ τὸν φόβον
τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· οὐαὶ οὐαί, η
πόλις ἡ μεγάλη, Βασιλῶν ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, διτὶ

Ez 27,36.31.

11 μιᾶς ὁραὶ ἥλιθεν ἡ κοίσις σου. καὶ οἱ ἔμποροι τῆς
γῆς κλαίοντιν καὶ πενθοῦσιν ἐπ' αὐτήν, διτὶ τὸν

Ez 27,12.18.22.

12 γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει οὐκέτι, γόμον χρυσοῦ
καὶ ἀργύρου καὶ λίθου τιμίου καὶ μαργαριτῶν
καὶ βυσσίνου καὶ πορφύρας καὶ σιρικοῦ καὶ κοκ-
κίνου, καὶ πᾶν ἔνδον θύεντον καὶ πᾶν σκεῦος
ἔλεφάντινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ἔνδον τιμιωτάτον

Ez 27,18.

13 καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μαρμάρου, καὶ κιτ-
νάμωμον καὶ ἀμυμον καὶ θυμιάματα καὶ μέδον
καὶ λίβανον καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ σεμίδαιον
καὶ σίτον καὶ κτήνη καὶ πρόβατα, καὶ ἵππων καὶ

14 ὁρδῶν καὶ σωμάτων, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων. καὶ
ἡ δπώρα σου τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς ἀπῆλθεν
ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ
ἀπώλετο ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ αὐτὰ ενοίη-

Ez 27,36.31.

15 σουσιν. οἱ ἔμποροι τούτων, οἱ πλοιησαντες ἀπ'
αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν στήσονται διὰ τὸν φόβον
τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς κλαίοντες καὶ πενθοῦστες.

8 Η [Κυριος] 9 ήΤ κλαυσονται | αυτην : ή αυτῃ
10.16.19 Η οναι οναι 10 ή μιαν ωραν 12 ή⁸ μαργαριτας ε^ε
μαργαριτον 14 W [14] | TW απωλοντο | W αυτα ον μη

7 — και πενθος | καθιω νι καθως 8 ημερα : ωρη
11 κλαυσονται κ. πενθησονται επ αυτη 12 σηρικον
ξυλον : λιθον 13 — και αμωμον | — και οινον 14 ευοη;

Αποκαλυψις Ιωαντού 18,16—24.

λέγοντες· οδαὶ οδαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περι- 16^{17,4.}
 βεβλημένη βύσινον καὶ πορφυρὸν καὶ κόκκινον,
 καὶ κεχονυσωμένη [ἐν] χρυσίῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ
 μαργαρίτῃ, διτὶ μιᾶς ὁραῖας ἡρημώθη ὁ τοσοῦτος 17<sup>Is 28,14.
Ex 27,27—28.</sup>
 πλοῦτος. καὶ πᾶς κυβερνήτης καὶ πᾶς ὁ ἐπὶ τό-
 πον πλέον καὶ ναῦται καὶ ὅσοι τὴν Θάλασσαν
 ἔργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν¹ καὶ ἐκραζαν<sup>18 Ez 27,32.
Is 34,10.</sup>
 βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς λέ-
 γοντες· τίς ὅμοια τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ;<sup>19 Ez 27,30—31;
26,19.</sup>
 λον γοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἐκραζαν<sup>20 Dt 32,43.
Is 44,23.
Jr 51,43.</sup>
 κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες· οδαὶ οδαὶ.
 ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ᾧ ἐπλούτησαν πάντες οἱ
 ἔχοντες τὰ πλοῖα ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐκ τῆς τιμότη-
 τος αὐτῆς, διτὶ μιᾶς ὁραῖας ἡρημώθη. Εὑφραίτορ<sup>21 Ez 26,21.
Dn 4,27.
Jr 51,63.64.</sup>
 ἐπ' αὐτῇ, οὐρανὲ καὶ οἱ ἄγιοι καὶ οἱ ἀπόστολοι
 καὶ οἱ προφῆται, διτὶ ἐκρινεν<sup>22 Is 24,8.
Ex 26,13.</sup>
 ὑμῶν ἐξ αὐτῆς. Καὶ ἡρεν εἰς ἀγγελος ισχυρὸς<sup>23 Jr 7,34; 16,9;
25,10.
Is 23,8; 47,9.</sup>
 λίθον ὡς μύλινον μέγαν, καὶ ἐβαλεν εἰς τὴν θά-
 λασσαν λέγων· οὕτως δομήματι βληθήσεται Βα-
 βυλὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῆ ἔτι. καὶ<sup>24 Jr 51,49.
6,10; 17,8;
19,2.
Mt 23,35.37.</sup>
 φωνὴ κινδαφθῶν καὶ μονσικῶν καὶ ανέητῶν καὶ
 σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς
 τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ ενδεθῆ ἐν σοὶ ἔτι,
 καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι,¹ καὶ²⁵ 23 Jr 7,34; 16,9;
 φῶς λύχνου οὐ μὴ φάνη ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ<sup>25,10.
Is 23,8; 47,9.</sup>
 τυμφίου καὶ τύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι.
 διτὶ οἱ ἔμποροι σον ἡσαν οἱ μεριστᾶνες τῆς γῆς,
 διτὶ ἐν τῇ φαρμακίᾳ σον ἐπλανήθησαν πάντα τὰ
 ἐθνη, καὶ ἐν αὐτῇ αἴμα προφητῶν καὶ ἀγίων²⁶ 24 Jr 51,49.
 εὐρέθη καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

16 [εν] : TW—R | hT χρυσω | W μαργαριταις
 18,19 TW εκραζον 19 h επεβαλον 21 T μύλον (Ti -ύ-)
 W μολυκὸν 22 H [πασης τεχνης] 23 ετι· : W+ „[v.14]“
 οι 1° : [H]—W | RW φαρμακεια 24 T αιματα

16 — οναι 2° | βυσσον | πορφυραν 17 τοπον : mare
 (ποντον) v των πλοιων 20 — και οι 2° 21 — ισχυρος;
 22 — οτι 1°

19,1—10. Αποκαλυψις Ιωαννου

Ps 104,1.
11,15. 19 Μετὰ ταῦτα ἥκουσα ὡς φωνὴν μεγάλην ὄχλουν
πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ λεγόντων·

ἀλληλούϊα· η σωτηρία καὶ η δόξα καὶ η

2 Rg 9,7.
Ps 19,10;
119,137.
16,7. 6,10.
Dt 32,48. 2 δύναμις τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὅτι ἀληθιναὶ καὶ
δίκαιαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἔκρινεν τὴν
πόρνην τὴν μεγάλην ἥτις ἔφειρεν τὴν γῆν
ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἔξεδίκησεν τὸ αἷμα
τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς αὐτῆς.

Ps 104,35.
Is 34,10. 3 καὶ δεύτερον εἶρηκαν· ἀλληλούϊα· καὶ ὁ καπνὸς

5,14. Is 6,1.
Ps 47,9; 106,48. 4 αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ
ἔπεσαν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἶκοσι τέσσαρες καὶ τὰ
τέσσερα ζῆται, καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ τῷ κα-
θημέρῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ λέγοντες· ἀμήν ἀλληλούϊα.

Ps 22,24; 115,18;
134,1; 135,1. 5 καὶ φωνὴ ἀπὸ τοῦ θρόνου ἐξῆλθεν λέγοντα·
αἴνετε τῷ θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ δοῦλοι αὐ-
τοῦ, οἱ φιλούμενοι αὐτόν, οἱ μικροὶ καὶ οἱ
μεγάλοι.

Dn 10,6.
Ez 1,24; 43,2.
Ps 93,1; 97,1;
99,1; 104,85.
Am 4,18 Lxx.
11,15,17. 6 Καὶ ἥκουσα ὡς φωνὴν ὄχλουν πολλοῦ καὶ ὡς φω-
νὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυ-
ρῶν, λεγόντων·

ἀλληλούϊα, ὅτι ἐβασῖλευσεν κύριος ὁ θεὸς

Ps 118,24.
21,2,9. 7 ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ. χαίρωμεν καὶ ἀγαλ-
λιῶμεν, καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ, ὅτι ἡλθεν
δ γάμος τοῦ ἀρνίου, καὶ η γυνὴ αὐτοῦ ἡτοί-
μασεν ἑαυτὴν, καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάλη-
ται βύσσινον λαμπρὸν καθαρόν· τὸ γάρ βύσ-
σινον τὰ δικαιώματα τῶν ἀγίων ἐστίν.

L 14,15. 8 9 Καὶ λέγει μοι· γράψον· μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον
τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι. καὶ λέγει μοι·

Act 22,8,9.
10,25,26.
12,11,17. 10 οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ θεοῦ εἰσιν. καὶ ἔπεσα

1 Η ἀλληλουϊά (ubique) 5 απὸ : Τ εκ | οἱ φοβ. : W
pr καὶ 6 ἡ λεγοντες | Η [ημων] 7 ΗW δωσομεν 8 W
.ινα περιβαληται, 9 αληθινοι : hW pr οι

1 μετα : pr και | — ως | — και η δυν. 7 αγαλλιωμεθα
8 καθ. (και) λαμπρ. 9 — τον γαμου

ἐμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνήσαι αὐτῷ.
καὶ λέγει μοι· δος μή· σύνδουλός σου είμι καὶ
τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν
Ἰησοῦ· τῷ θεῷ προσκύνησον. ή γὰρ μαρτυρία
Ἰησοῦ ἔστιν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

Καὶ 11 Ex 1,1.
εἴδον τὸν οὐρανὸν ἡρεωγμένον, καὶ ἴδον ἵππος
λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν καλούμενος
πιστὸς καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει
καὶ πολεμεῖ. οἱ δὲ ὄφθαλμοι αὐτοῦ φλόξ περός,

Ps 98,13.
6,2. 1,5; 3,11.
Is 11,4,5.

καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλά,
ἔχων ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ
αὐτός, καὶ περιβεβλημένος ἴματιον βεβαμμένον 13 Is 68,1,2. J 1,1.
ἄματι, καὶ κέκληται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ λόγος
τοῦ θεοῦ. καὶ τὰ στρατεύματα [τὰ] ἐν τῷ οὐ-

12 Dn 10,8.
1,14; 2,18. 3,12.

ρανῷ ἡκολούθει αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυ-
μένοι βύσσινον λευκὸν καθαρόν. καὶ ἐκ τοῦ στό-
ματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ὁμοφαία ὅξεια, ἵνα ἐν
αὐτῇ πατάξῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποικαρεῖ αὐτοὺς

15 12,5. Ps 2,9.
14,19,20.
Is 11,4; 63,8.
Am 4,13 Lxx.
Joel 4,18.

ἐν φάρβῳ σιδηρῷ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληρὸν τοῦ
οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς δογῆς τοῦ θεοῦ τοῦ παντο-
χράτορος. καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἴματιον καὶ ἐπὶ τὸν
μηρὸν αὐτοῦ ὄνομα γεγραμμένον. ΒΑΣΙΛΕΥΣ

16 Dt 10,17.
Dn 2,47.
17,14. 1 T 8,15.

ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ.

Καὶ εἶδον ἔνα ἄγγελον ἔστωτα ἐν τῷ ἥλιῳ, 17 Ez 39,4,17—20.
καὶ ἔκραξεν [έν] φωνῇ μεγάλῃ λέγων πᾶσιν τοῖς
ὄρνεοις τοῖς πετομένοις ἐν μεσουρανήματι· δεῦτε
συνάγητε εἰς τὸ δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ θεοῦ, ἵνα 18 8,15.
γάγητε σάρκας βασιλέων καὶ σάρκας χιλιάρχων
καὶ σάρκας ἰσχυρῶν καὶ σάρκας ἄπων καὶ τῶν

11 καλούμενος : [H]W post πιστος 12 φλοξ : h pr ως
13 βεβαμμενον (et h^a) : H δεραντισμενον h^aT περιορεγαμμενον
h^a ερραμμενον (fort pro δεραμμενον) | H ο Λογος τ. θ.
R Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ 14 [ta] : HW-T | βυσσ. λευκον :
h λευκορυσσων 17 [εν] : TW-R

13 ονομα : pr ονοματα γεγραμμενα και 15 οξεια : +
διστομος 17 ενα : αλλον

19,19—20,4. Αποκαλυψις Ιωαννου

καθημένων ἐπ' αὐτούς, καὶ σάρκας πάντων ἐλει-
θέρων τε καὶ δούλων καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.

Ps 2,2. 19 Καὶ εἰδον τὸ θηρίον καὶ τὸν βασιλεῖς τῆς γῆς
17,12-14. καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιήσαι
16,14.16. τὸν πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου

Gn 19,24. 20 καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ. καὶ ἐπιάσθη
Is 30,38. τὸ θηρίον καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ ψευδοπροφήτης ὃ
Ex 38,22. ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνη-
13,1. 13,11-17.
20,10. σεν τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ
Dn 7,11.26. τοὺς προσκυνοῦντας τὴν εἰκόνι αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλή-
θησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πνεός τῆς καιο-

Ez 39,17.20. 21 μέρης ἐν θείῳ. καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν
τῇ ὁδοφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου τῇ
ἐξελθούσῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ
ὅρνα ἔχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

9,1. 2 P 2,4. 20 Καὶ εἰδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐ-
Jd 6. ορανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἀβύσσου καὶ ἀλυσι-
μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ. καὶ ἐκράτησεν

Gn 8,1. Zch 8,1. 2 τὸν δράκοντα, ὁ ὅφις ὁ ἀρχαῖος, δος ἐστιν Διάβο-
12,9. λος καὶ ὁ Σατανᾶς, καὶ ἐδησεν αὐτὸν χίλια ἑτη.

2 Th 2,9.10. 3 Ικαὶ ἐβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἐκλεισεν
καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ
ἕτι τὰ ἔθνη, ἀζοι τελεσθῆ τὰ χίλια ἑτη· μετέ-

Dn 7,9.22.27. 4 ταῦτα δεῖ λυθῆναι αὐτὸν μικρὸν χρόνον. Καὶ
L 22,30. εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτούς, καὶ κρίμα
1 K 6,2. ἐδύνθη αὐτοῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων
διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ
θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τὸ θηρίον οὐδὲ
τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐλαβον τὸ χάραγμα
ἐπὶ τὸ μέτωπον καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ

18 hTW επ αυτων 19 αντων : W αντον 20 h x. o με-
αντον. 20,2 h τον οφιν τον αρχαιον | ος : T δ | διαι-
(HR Διαβ.) : T pr o | H και 'O 3 T αντον λυθηραι

18 επ αυτοις | — και το | 19 — τον 20 μετ : pr οι
— ο 1ο | την εικονα | την καιομενην 20.1 εν τη χει-
3 πλανα | — ετι | μετα : pr και

ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ χίλια
ἔτη. οἱ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν ἀχρι τελε- 5 1 K 15,23.
οδῆ τὰ χίλια ἔτη. αὗτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.
μακάριοις καὶ ἄγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει 6 1 Th 4,16.
τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ δεύτερος θάνατος οὐκ
ἔχει ἔξονσίαν, ἀλλ' ἔσονται ἵερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ
τοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσιν μετ' αὐτοῦ τὰ
χίλια ἔτη. Καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη. 7 Is 61,6.
ἰνθήσεται ὁ σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, ¹ καὶ 5,10.
ἔξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρ-
σιν γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γάγην καὶ Μαγών, συναγα-
γεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον, ὃν ὁ ἀριθμὸς αὐ-
τῶν ὡς ἡ ἀμμος τῆς θαλάσσης. καὶ ἀνέβησαν 9 Hb 1,6.
ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλευσαν τὴν παρ-
αμβολὴν τῶν ἀγίων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡγαπη-
μένην· καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέ-
φαγεν αὐτούς· καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτοὺς 10 Jr 11,15; 12,7.
ἔβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός καὶ θείον, δπον
καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ φειδοποιήτης, καὶ βα-
σανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Καὶ εἶδον θρύνον μέγαν λευκὸν καὶ τὸν καθή- 11 Is 6,1.
μενον ἐπ' αὐτοῦ οὐ ἀπὸ τοῦ προσώπου ἔφυγεν
ἴ γη καὶ δούρανδς, καὶ τόπος οὐκ εὑρέθη αὐτοῖς.
καὶ εἶδον τοὺς νεκρούς, τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς 12 Dn 2,35; 7,9.
μικρούς, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρύνου, καὶ βιβλία
ἱροίζθησαν· καὶ ἀλλο βιβλίον ἡνοίχθη, δέστιν τῆς
ζωῆς· καὶ ἐκοίνησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμέ-
των ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ 13 J 5,28,29.
ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτῇ.

5 οἱ λοιποὶ : h pr καὶ 6 Τ αλλα | τα : [H]—W
9 πυρ : h+ απὸ τοῦ θεοῦ 10 θείον : hT pr τοῦ 11 hTW
επ αὐτον

4 χίλια : pr τα 5 — vers. 7 οταν τελεσθῇ : μετα
8 — τα 2° | Μαγών : pr τον : + και 9 εκυκλωσαν
10 — και 3°

20,14—21,8. Αποκαλυψις Ιωαννου

και δ θάνατος και δ φόδης ἔδωκαν τοὺς νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτοῖς, και ἐκοιμήσαν ἔκαστος κατὰ τὰ

1 K 15,26.55. 14 ἔργα αὐτῶν. και δ θάνατος και δ φόδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. οὗτος δ θάνατος

Dn 12,1. 15 δ δεύτερός ἐστιν, η λίμνη τοῦ πυρός. και εἰ τις
Ps 69,29.
19,20. Mt 25,41.

Is 65,17; 66,22. 21 ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. Καὶ εἶδον
2 P 3,13.
20,11.

Is 52,1; 61,10. 2 οὐκ ἐστιν ἔτι. και τὴν πόλιν τὴν ὄγιαν Ἱερογ-
H 11,10.16.
H 12,22. G 4,26.
19,7,8.

Zch 2,10. Is 8,8. 3 κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. και ἥκουσα φωνῆς
Ez 37,27; 48,85.
μεγάλης ἐκ τοῦ θρόνου λεγούσης· ἴδον δὲ σκηνὴν τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, και σκηνώσει μετ' αὐτῶν, και αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, και αὐτὸς

Is 25,8; 35,10;
65,19,17.
Jr 31,16.

7,17.

4 δ θεὸς μετ' αὐτῶν ἔσται, και ἔξαλείψει πᾶν δά-
κρυον ἐκ τῶν ὑγμαλυῶν αὐτῶν, και δ θάνατος
οὐκ ἐσται ἔτι, οὔτε πέρθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πό-

Is 6,1; 48,19.
Ps 47,9.
4,2; 5,1.
2 K 5,17.

5 νος οὐκ ἐσται ἔτι· [διτι] τὰ πρῶτα ἀπῆλθαν. και
εἶπεν δ καθίμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ· ἴδον καιτά
ποιῶ πάντα. και λέγει· γράψον, διτι οὕτοι οἱ

Is 55,1.
Zch 14,8.
1,S. 22,17.

6 λόγοι πιστοὶ και ἀληθινοὶ εἰσιν. και εἰπέν μοι·
γέγοναν. ἐγὼ τὸ ἄλφα και τὸ ω, η ἀρχὴ και τὸ
τέλος. ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ

2 Sm 7,14.
Ps 89,27.
2,7. Zch 8,8.

7 ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν. δ νικῶν κληρονομήσει
ταῦτα, και ἔσομαι αὐτῷ θεὸς και αὐτὸς ἔσται
8 μοι νιός. τοῖς δὲ δειλοῖς και ἀπίστοις και ἐψε-
δελυγμένοις και φορεῦσιν και πόροις και φα-

21,3 ανθρωπῶν: W. | hW λαος | T εσται μετ αυτων
fin HW+ αυτων θεος | 4 εκ : h απο | T-o | [οι]
hTW-H | h απηλθεν | 5 λεγει : h+ μοι 6 εγω 1°
W+ ειμι | H Ω R Ω T ω (it 22,13) | δωσω : T+ αει

13 εδωκεν | αυτων : αυτον 14 — ουτος ... πνο
15 τω βιβλιω 21,3 θρονον : ουρανον 4 εξαλ. : + ο θεο
ει απ αυτων 6 γεγονα 7 κληρονομ. : δωσω αυτω
αυτων 8 απιστοις : + και αμαρτωλοις

μακοῖς καὶ εἰδωλολάτραις καὶ πᾶσιν τοῖς ψευδέ-
σιν τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ
περὶ καὶ θείῳ, δὲ στιν δὲ θάνατος δὲ θεός.

Kai ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν 9 Lv 26,21.
ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας τῶν γεμόντων τῶν ἑπτὰ 15,1.6.7. 19,7.
πληγῶν τῶν ἐσχάτων, καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ
Ιέζεν· δεῦρο, δεῖξω σοι τὴν νύμφην τὴν γυναικα
τοῦ ἀρνίου. καὶ ἀπήρεγκεν με ἐν πνεύματι ἐπὶ 10 Is 52,1.
ὅρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέν μοι τὴν πόλιν Ez 40,2.
τὴν ἄγιαν Ἱερονσαλὴμ καταβαίνονταν ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἔχονταν τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ· 11 3.28. Is 58,8;
ὅ φωστήρ αὐτῆς δμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ
Ιάσπιδι κρυσταλλίζοντι· ἔχοντα τεῖχος μέγα καὶ 12 Ez 48,31-35.
ὑψηλόν, ἔχοντα πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς
πυλῶν ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγε-
γραμμένα, ἀ ἐστιν τῶν δώδεκα φυλῶν νιῶν· Ἰσραὴλ.
ἀπὸ ἀνατολῆς πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ βορρᾶ πν- 13
ῶντες τρεῖς, καὶ ἀπὸ νότου πυλῶνες τρεῖς, καὶ
ἀπὸ δυσμῶν πυλῶνες τρεῖς. καὶ τὸ τεῖχος τῆς 14
πόλεως ἔχων θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐπ' αὐτῶν
δώδεκα δύναματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρ-
νίου. *Kai* δ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχεν μέτρον κά- 15 Ez 40,3.5.
λαιον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς
πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς. καὶ ἡ πόλις 16 Ez 48,16;
τετράγωνος κεῖται, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς δύον τὸ
πλάτος. καὶ ἐμέτρησεν τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ
εἰς σταδίων δώδεκα χιλιάδων· τὸ μῆκος καὶ τὸ
πλάτος καὶ τὸ ὑψος αὐτῆς ἵσα ἐστίν. καὶ ἐμέτρη- 17
σεν τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσεράκοντα τεσσά-
ρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, δὲ στιν ἀγγέλου.
καὶ ἡ ἐνδωμησις τοῦ τείχους αὐτῆς ἵασπις, καὶ 18

9 W τας γεμουσας 13 νοτον ... δυσμων : W δυσμων ...
νοτον 14 W εχον 16 οσον : W+ και | hRW σταδιους

9 των γεμ. των : γεμουσων 10 πολιν : + την μεγαλην
12 εστιν : + τα ονοματα 15 — και το τειχος αυτης
18 και 10 : + ην

21,19—22,2. Αποκαλυψις Ιωαννου

ἡ πόλις χρυσίον καθαρὸν δμοιον ὑάλῳ καθαρῷ.

Is 54,11.12. 19 οἱ θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ
τιμίῳ κεκοσμημένοι· δὲ θεμέλιος δὲ πόδιος Ἱαστις,
δὲ δεύτερος σάπφειρος, δὲ τρίτος χαλκηδών, δὲ τέ-
20 ταρτος σιμάραγδος,¹ δὲ πέμπτος σαρδόνυξ, δὲ ἕκτος
σάρδιον, δὲ ἑβδομος χρυσόλιθος, δὲ δύδοος βήρωνή-
λος, δὲ ἔνατος τοπάζιον, δὲ δέκατος χρυσόπρασος,
δὲ ἐνδέκατος υάκινθος, δὲ δωδέκατος ἀμέθυστος.

22,2. 21 καὶ οἱ δώδεκα πυλῶνες δώδεκα μαργαρῖται· ἀνὰ
εἰς ἑκαστος τῶν πυλῶνων ἦν ἐξ ἐνὸς μαργαρίτον.
καὶ ἡ πλατεία τῆς πόλεως χρυσίον καθαρὸν ὡς

Am 4,13 Lxx. 22 ὑαλος διαυγής. Καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ·
δὲ γὰρ κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ναὸς αὐτῆς

22,5. Is 24,23; 23 ἐστιν, καὶ τὸ ἀρνίον. καὶ ἡ πόλις οὐ χρείαν
60,1.6.10.13. 19.20. ἔχει τοῦ ἥλιον οὐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα φαιρωσιν
αὐτῇ· ἡ γὰρ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, καὶ

Ps 89,28. 24 ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἀρνίον. καὶ περιπατήσονται
Is 60,3.5. τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτὸς αὐτῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς

Is 60,11. 25 γῆς γέρονται τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς αὐτήν· καὶ οἱ
22,5. Zech 14,7. πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας, νὺν γὰρ

26 οὐκ ἔσται ἐκεῖ· καὶ οἵσονται τὴν δόξαν καὶ τὴν

Is 52,1. Dn 12,1. 27 τιμὴν τῶν ἔθνων εἰς αὐτήν. καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ
Ps 69,20. 20,15. Ph 4,8. εἰς αὐτὴν πᾶν κοινὸν καὶ δὲ ποιῶν βδέλυγμα καὶ
ψεῦδος, εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλῷ τῆς

Gn 2,9; 3,22. 22 ζωῆς τοῦ ἀρνίον. καὶ ἔδειξέν μοι ποταμὸν ὕδατος
Ez 47,1.7. Zech 14,8. ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευόμενον ἐκ

21,21. Ez 47,12. 2 τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίον. ἐν μέσῳ
τῆς πλατείας αὐτῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν
καὶ ἐκεῖθεν ἐνδον ζωῆς ποιοῦν καρποὺς δώδεκα,
κατὰ μῆρα ἑκαστον ἀποδιδοὺς τὸν καρπὸν αὐτοῖς.

22 ναος : W pr o 27 ο : [H]—W 22,1 T Καὶ εδειξεν
(paragr.) 1.2 H αρνιον εν μεσω τ. πλατ. αυτης. 2 hT
ποιων | κW αποδιδον

19 οι : pr και 20 αμεθυσος 23 φαιρωσιν : + εν
αυτῃ. η γαρ : αυτη γαρ η 24 δοξαν : + και την τιμην
26 fin + ινα εισελθωσιν 22,1 μοι : + καθαρον

Αποκαλυψις Ιωαννου 22,3—13.

καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν.

¹ καὶ πᾶν κατάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι. καὶ ὁ θρόνος 3 Zech 14,11.

τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου ἐν αὐτῷ ἔσται, καὶ οἱ

δούλοι αὐτοῦ λατρεύσοντιν αὐτῷ, καὶ σφονται 4 Ps 17,15; 42,3.

τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν

μετώπων αὐτῶν. καὶ τὸ οὐκέτιν 5 Is 60,19.

ἔχοντιν χρείαν φετός λύχνου καὶ φωτὸς ἥλιου,

ὅτι κύριος ὁ θεὺς γωτεῖ ἐπ' αὐτούς, καὶ βασιλεύ-

σοντιν εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

21,8. 8,12.

Mt 5,8.

Is 60,19.

21,25. 5,10.

Dn 7,18,27.

Καὶ εἶπέν μοι· οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀλη-

θίνοι, καὶ ὁ κύριος ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων τῶν

προφητῶν ἀπέστειλεν τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι

τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἂν δεῖ γερέσθαι ἐν τάχει. καὶ 7 Is 40,10.

ἴδον ἔρχομαι ταχύ. μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους

τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου. Κάτῳ 8 19,10.

Ιωάννης ὁ ἀκούων καὶ βλέπων ταῦτα. καὶ ὅτε

ἔκουσα καὶ ἔβλεψα, ἐπεσα προσκυνήσαι ἐμπροσθεν

τῶν ποδῶν τοῦ ἄγγελου τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα.

καὶ λέγει μοι· ὅρα μή· σύνδονλός σου εἶμι καὶ 9

τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ τῶν τηρούν-

των τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῷ θεῷ

προσκύνησον. Καὶ λέγει μοι· μὴ σφραγίσῃς 10 10,4.

τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· Dn 8,26; 12,4.

οὐ καιρὸς γάρ ἐγγένες ἔστιν. ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω 11 Dn 12,10.

ἔτι, καὶ ὁ ὄνταρός ὄνταρνθήτω ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος

δίκαιοσύνην ποιησάτω ἔτι, καὶ ὁ ἄγιος ἀγιασθήτω

ἔτι. Ἐδον ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' 12 Ps 28,4; 62,13.

ἴμοι, ἀποδοῦνται ἐκάστω ὡς τὸ ἔργον ἔστιν αὐ-

τοῦ. ἐγὼ τὸ ἄλφα καὶ τὸ ώ, ὁ πρῶτος καὶ ὁ 13 Jér 17,10.

5 φωτος 20 : Η φως | HW φωτισει | Η [επ] 6 h—o 10

6,7 Η ταχει· καὶ Ιδον ερχ. ταχν· 8 Ιωαννης (ετι Η) |

Τ ο βλεπ. κ. ακονων τ. | HW εβλεπον | Τ δεικνυντος 11 h

ὄνταρευθητω 11—14 H ετι. — Ιδον ... τελος. — Μακ.

(RTW μακ.) 13 h—o bis

5 ετι : εκει | ουχ εξουσιον χρ. | — φωτος 10 6 λεγει

9 — και 20 | λογον : + της προφητειας 12 εστιν : εσται

22,14—21. Αποκαλυψις Ιωαννου

Gn 2,9; 8,22; 14 ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Μακάριοι οἱ πλί-
49,11.

12,17. νοντες τὰς στολὰς αὐτῶν, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία
αὐτῶν ἐπὶ τὸ ἔνδον τῆς ζωῆς καὶ τοῖς πυλῶσιν

21,8,27. 15 εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν. ἔξω οἱ κύνες καὶ οἱ
φαρμακοὶ καὶ οἱ πόδονοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ
εἰδωλολάτραι καὶ πᾶς φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος.

1,1. 1,2. 16 Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπειμα τὸν ἄγγελόν μου μαρ-
Is 11,1,10.
5,5. L 1,78. τυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. Ἐγώ
εἰμι ἡ ρίζα καὶ τὸ γένος Δαυείδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμ-
πρὸς ὁ πρωΐνος.

Zch 14,8. 17 Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγοντες· ἔρχον.
21,6. R 8,28.
Is 35,1. J 7,87. καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω· ἔρχον. καὶ ὁ διψῶν ἔρ-
χεσθω, ὁ θέλων λαβέτω ὅδωρον ζωῆς δωρεάν.

15,1,6. 18 Μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους
τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ἐάν τις
ἐπιθῇ ἐπ' αὐτά, ἐπιμήσει ὁ θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς

Gn 2,9; 8,22. 19 πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· καὶ
Dt 4,2; 18,1;
29,19. ἐάν τις ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τῆς
προφητείας ταύτης, ἀφελεῖ ὁ θεὸς τὸ μέρος αὐ-
τοῦ ἀπὸ τοῦ ἔνδον τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς πόλεως
τῆς ἀγίας, τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

20 Λέγει δὲ μαρτυρῶν ταῦτα· ναι, ἔρχομαι ταχέως.
Ἄμήν, ἔρχον κύριε Ἰησοῦ.

21 Η γάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ μετὰ τῶν ἀγίων.

15 Τοιων κ. φιλων 16 επι : hW εν | W προῖνο;
17 h— το ετ η 18 Τ επ αυτον ο θεος 21 Ιησον : H+
[Χριστον] | των αγιων : TW παντων

14 πληνοντες ... αυτων : ποιουντες τας εντολας αυτον
18 — επ αυτον | τας : + επτα 19 — εκ 20 fin +
χριστε 21 μετα παντων των αγιων

**Verlag der Privilegierten Württembergischen Bibelanstalt
in Stuttgart.**

Novum Testamentum Graece ed. D. E. Nestle, Taschen-	
ausgabe in 24°, mit Karten, broschiert . . .	Mk. —.70
— in Lederleinen geb., halbsteife Decke (No. 491) . . .	" 1.—
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Rot-	
schnitt (No. 493)	" 1.80
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Gold-	
schnitt (No. 494)	" 2.50

Einzelausgaben hievon:

Novi Testimenti pars prior — Evangelia et Acta —	
in Lederleinen gebunden (No. 496)	" —.70
Novi Testimenti pars posterior — Epistolae et	
Apocalypsis — in Lederleinen geb. (No. 497)	" — 70
Evangelium secundum Matthaeum (No. 498), Marcum	
(No. 499), Lucam (No. 500) , Johannem (No. 501)	
Acta apostolorum (No. 502) , Epistola Pauli ad Romanos	
(No. 503), Epistolae Pauli ad Corinthios (No. 504)	
Epistolae Pauli ad Galatas, Ephesios, Philippenses,	
Colossenses, Thessalonicenses (I. II) , ad Timo-	
theum (I. II) , Titum, Philemonem (No. 505)	
Epistolae catholicae una cum epistola ad Ebraeos	
(No. 506)	
Apocalypsis Johannis (No. 507)	
Sämtliche 10 Bändchen zusammen in hübschem Lein-	
wandfutteral (No. 508)	Mk. 2.30

In Leinwand biegsam
geb. Jedes Bändchen
einzel 20 J.

Novum Testamentum Graece ed. D. E. Nestle, Taschen-	
format, mit Karten. Text wie oben, auf Schreibpapier	
gedruckt, links eine Seite griechischen Textes, rechts	
eine freie weisse Seite zu handschriftlichen Einträgen,	
broschiert	Mk. 1.30
— in Lederleinengeb., halbsteife Decke (No. 511) . . .	" 1.75
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Rot-	
schnitt (No. 512)	" 2.70
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Gold-	
schnitt (No. 513)	" 3.50
— in 2 Lederleinenbändchen (No. 514)	" 2.80

**Verlag der Privilegierten Württembergischen Bibelanstalt
in Stuttgart.**

Novum Testamentum Graece et Germanice. Neues	
Testament griechisch u. deutsch, bearb. von D. E. Nestle,	
Taschenausgabe, mit Karten, broschiert . Mk.	1.20
— in Lederleinen geb., halbsteife Decke (No. 516) "	1.60
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Rot-	
schnitt (No. 518)	2.50
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Gold-	
schnitt (No. 519)	3.20

Neues Testament, deutsch. Durchgesehener Luthertext, Parallelstellen am Rand, am Fuss jeder Seite die Abweichungen des alten Luthertextes von 1545, Luthers Randglossen etc., bearbeitet von D. E. Nestle, Taschenformat, mit Karten.

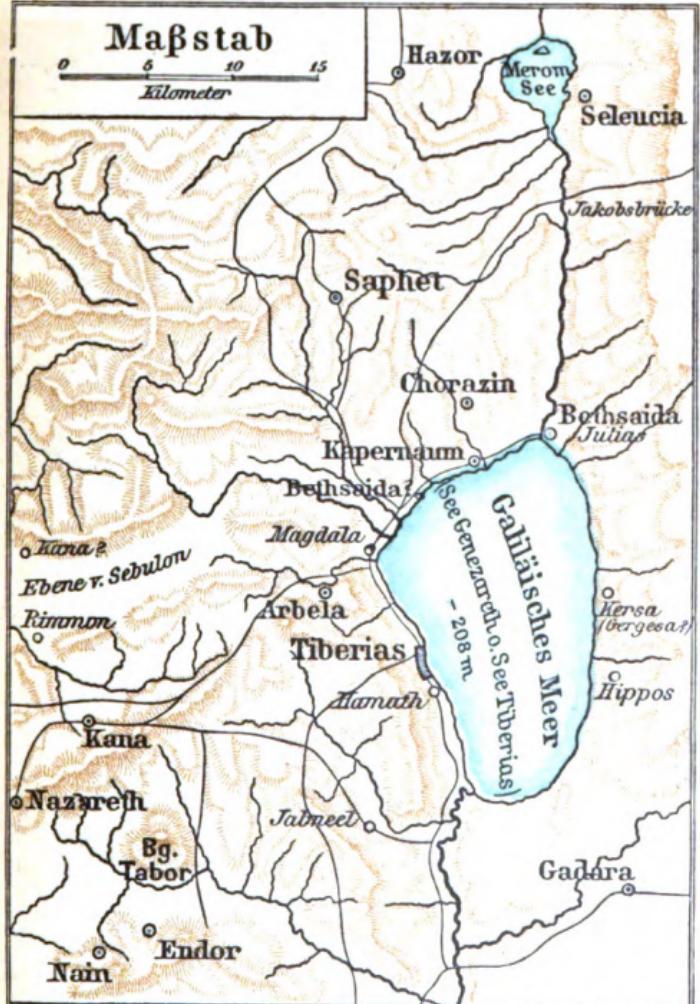
In Lederleinen gebunden (No. 521) . . .	Mk. —.60
— mit Psalmen in Lederleinen geb. (No. 522)	" —.70
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Rot-	
schnitt (No. 523)	" 1.50
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Gold-	
schnitt (No. 524)	" 2.20

Bibeln in deutscher Sprache mit dem im Auftrag der deutschen Evangel. Kirchenkonferenz durchgesehenen Luthertext in den verschiedensten Formaten und Schriftgrössen. — Taschenbibeln von Mk. 1.— an.

Neue Testamente in den verschiedensten Formaten und Schriftgrössen. — Taschentestamente von 10 Pfg. an.

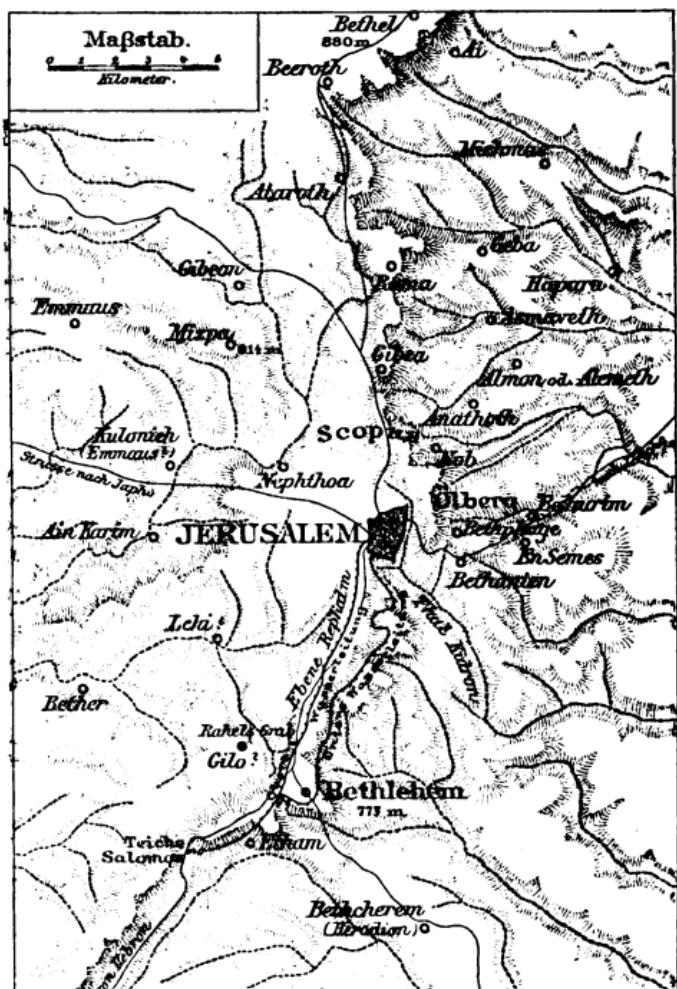
Ausführlichen Verlagskatalog mit Druckproben senden wir unentgeltlich und franko.

GALILÄISCHES MEER
(See Genezareth oder See Tiberias)
und Umgebung.

Stuttgart, Privileg. Würth. Bibelanstalt.

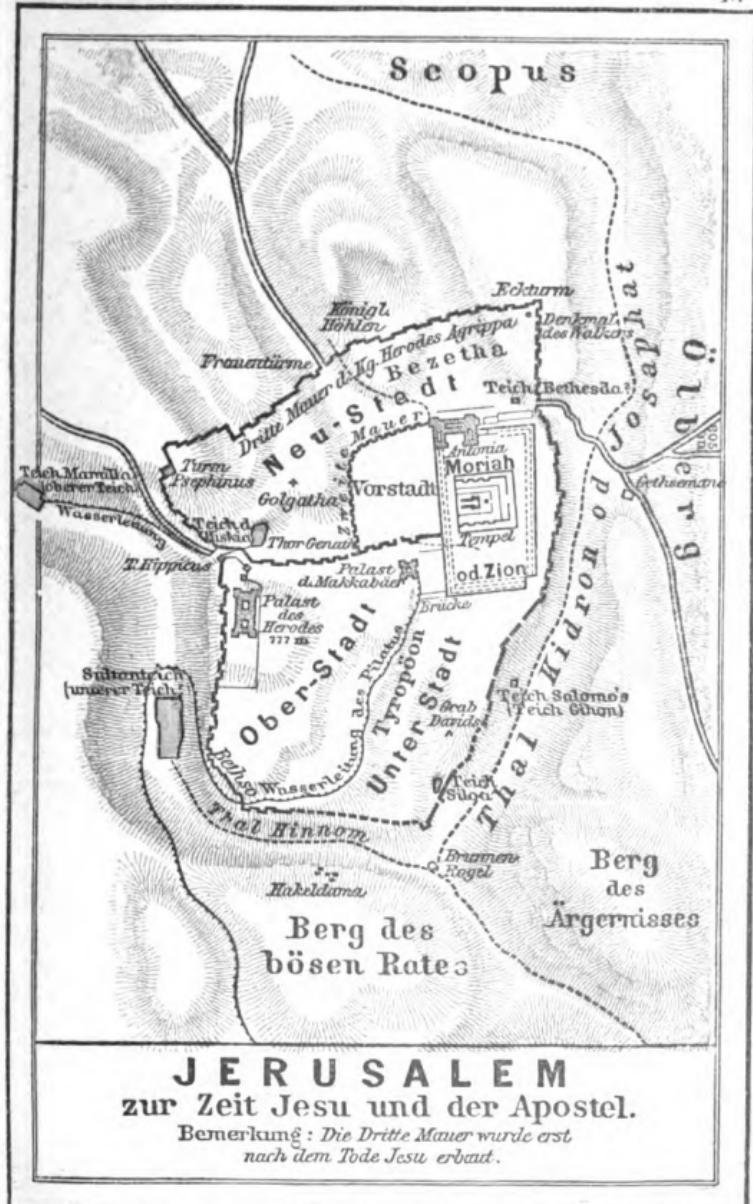

JERUSALEM und UMGEBUNG.

Bemerkung:

*Die Bäche, welche nur zur Regenseit fließen.
sind mit Strichen (—) eingezzeichnet.*

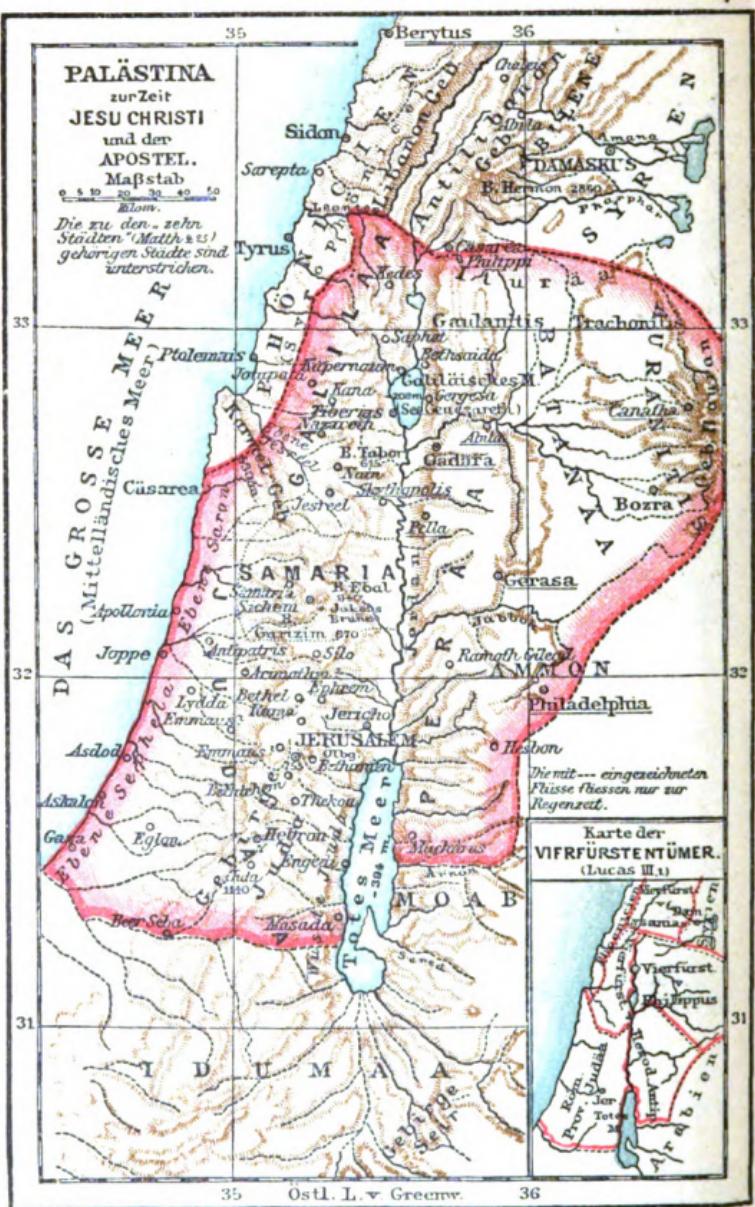
Stuttgart, Privileg Würthb. Bibelanstalt.

Stuttgart, Privileg Würthb. Bibelanstalt.

Stuttgart. Privileg Würth. Bibelanstalt.

